This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

600095418X

13841. f. 5

…VIARIUM

ANICIENSE

BREVIARIUM ANICIENSE.

PARS ÆSTIVA.

BREVIARIUM ANICIENSE.

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris, MARIÆ-JOSEPHI DE GALARD DE TERRAUBE, Epiſcopi & Domini Anicienſis, Velauniæ & Brivatenſium Comitis, Eccleſiæ Romanæ ſpecialis Suffraganei, eique immediatè ſubditi, autoritate, necnon venerabilis ejuſdem Capituli Eccleſiæ Cathedralis conſenſu, editum.

PARS ÆSTIVA.

PARISIIS,

Typis CL. SIMON, Illuſtriſſimi DD. Archiepiſcopi *Pariſienſis Typographi*, viâ San-Jacobæâ.

M. DCC. LXXXIV.

MARIA-JOSEPHUS
DE GALARD DE TERRAUBE,

Epiſcopus & Dominus Anicienſis, Velauniæ & Brivatenſium Comes, Eccleſiæ Romanæ ſpecialis Suffraganeus eique immediatè ſubditus.

CLERO ANICIENSI,

Salutem & Benedictionem in Chriſto Jeſu.

NON eſt quod immoremur, Fratres, Cariſſimi, in exponendâ vobis orandi neceſſitate, quam & tenetis, & amatis, & aliis, ut confidimus, indeſinenter commendatis. Enimverò ſi ex ipſâ ſuâ conditione quilibet Chriſtianus, ità pronunciante Chriſto *orare ſemper* debeat & (*a*) *numquàm deficere*; quantò magis Viri Eccleſiaſtici quos ideò ſibi ſeparavit Dominus ut ſtent coràm eo & miniſtrent ei & orent pro filiis Iſrael? Hoc intellexerunt primi nova Legis Sacerdotes Apoſtoli, cùm id muneris ipſi ſibi præſcripſerunt ut (*b*) *orationi & miniſterio*

(*a*) *Luc.* 18.
(*b*) *Act.* 6.

verbi jugiter inſtarent. Hoc Apoſtolicis inſtructa documentis intellexit Eccleſia, cùm, redditâ ſibi pace, certas per ſingulos dies aſſignavit horas, quibus in templum convenientes ſacrorum adminiſtri ſocias ingeminarent preces, vim Deo gratam facerent & fidelibus rerum temporalium neceſſitate impeditis cœlum aperirent, unde in illos depluerent ſupernarum imbres benedictionem. Hinc pretioſa illa conſuetudo, quæ jam à pluribus ſeculis in legem verſa & in variis Conciliis aſſerta, ad illarum precum, quas Horas canonicas, vocant, quotidianam recitationem, eos omnes obligat, qui vel ordinis ſacro caractere ſunt inſigniti, vel Beneficii cujuſlibet Eccleſiaſtici titulo gaudent & fruuntur.

Verùm etſi in omnibus orbis Chriſtiani Eccleſiis lex eadem, non ubiquè tamen idem legem adimplendi modus, non eadem precandi forma. Nec indè vel leviſſimè læditur Eccleſiæ decor & venuſtas, quæ licet (*a*) *omnis gloria ejus ab intùs*, ſtat nihilhominùs *à dextris* Sponſi ſui, *in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.* Quid autem multicolor illa veſtis, niſi varietas ſacrorum rituum quibus Eccleſiæ Miniſtri Deo laudes perſolvunt? (*b*.) *Optimum eſt*, inquiebat ſanctus Iſidorus Hiſpalenſis, *ut gravis prudenſque Chriſtianus eo modo agat quo agere viderit Eccleſiam ad quam fortè devenerit.* Neminem ergo offendere debet, quod in diverſis Eccleſiis diverſæ ceremoniæ vigeant; *In iis* enim *rebus*,

(*a*) *Pſ.* 44.
(*b*) *De Eccl. Offic. Lib.* 1. *c.* 43.

ait ſanctus Auguſtinus, (*a*) *de quibus nihil certi ſtatuit* DIVINA SCRIPTURA, *mos populi* DEI *& inſtituta majorum pro lege tenenda ſunt; & ſicut prævaricatores divinarum legum, ita contemptores Eccleſiaſticarum conſuetudinum coercendi ſunt.*

Nemini porrò ignorare liceat quod priſcis Eccleſiæ temporibus Epiſcopus quiſque in ſuâ Eccleſiâ precum publicarum rationem ipſemet conſtituebat, immò & Ordinum religioſorum Inſtitutores pſallendi formam in ſuis Monaſteriis, non contradicentibus Epiſcopis novam aliquando, & ſæpè ex alio ordine mutuatam præſcripſerunt. Unde ſanctus Gregorius Magnus cùm Auguſtino à ſe ad Anglos Evangelii Luce colluſtrandos miſſo, ac de varietate Rituum, quam in variis Eccleſiis ægrè obſervaverat, ſciſcitanti reſpondebat: (*b*) *Noverit Fraternitas tua Romanæ Eccleſiæ conſuetudinem, in quâ ſe meminit enutritam. Sed mihi placet ut ſivè in Romanâ, ſivè in Galliarum, ſivè in qualibet Eccleſiâ aliquid inveniſti quod plus omnipotenti Deo poſſit placere, ſollicitè eligas & in Anglorum Eccleſiâ, quæ adhuc in fide nova eſt, ... infundas. Non enim pro locis res, ſed pro rebus loca nobis amanda ſunt. Ex ſingulis verò quibuſque Eccleſiis quæ pia, quæ religioſa, quæ recta ſunt elige.* Quæ ſancti Doctoris verba eò libentiùs exſcripſimus, quòd in re præſenti non modici ſunt ponderis.

Vobis enim novum Breviarium offerimus

(*a*) *In Can. Diſt. II. cap.* 7. & 8.
(*b*) *Lib. II. Epiſt.* 64.

Fratres Cariſſimi, quòd eò felicioribus auſpiciis in lucem proditurum confidimus, quò ardentioribus votis à veſtrûm plurimis jamdudum efflagitatum eſt. Novum autem dicimus, non quaſi nova & hactenùs vobis ignota contineat, ſed quia meliori ordine digeſtum, novum Officiis eccleſiaſticis conferet ſplendorem.

Neminem igitur moveat ſi pro jure quod ad Eccleſiæ noſtræ regimen inſtitutio divina nobis contulit, quodque ſacrum Concilium Tridentinum aſſeruit, Epiſcopis commendans ut Eccleſiarum ſuarum Miſſalia & Breviaria emendarent, Breviario Romano quod ſuum Eccleſia noſtra fecerat, fauſtis nunc faventibus circumſtantiis, proprium Breviarium ſubſtituamus, in quo Eccleſiæ noſtræ Ritus antiquatos revocantes, eo modo quo per tot ſecula Patres noſtri curſum Canonicum peregerunt & nos deinceps peragere valeamus.

Habuit enim Anicienſis Eccleſia peculiares Rituum Libros quorum adhuc monumenta ſuperſunt, quos, cum viris ad id à nobis delectis in promptu fuit attentiùs inſpicere; eamdem fermè methodum ac formam in iis uſurpatam compererunt, quæ in pleriſque Eccleſiarum Galliæ de novo excuſis Breviariis conſpicitur. Inter hæc autem, cum emineat Breviarium Pariſienſe, in plures Eccleſias hujus regni jam invectum, illud adoptandum cenſuimus; noſtrum tamen ita facientes, ut præter Proprium Sanctorum quod de novo confici curavimus, quaſdam etiam in ceteris partibus mutationes,

quando congruæ nobis viſæ ſunt, adhibere non fuerimus veriti; id unum nobis proponentes, ut nonniſi quam maximè elaboratum ad vos perveniret opus.

Quantùm autem utilitatis ex hoccè Breviario ſitis percepturi, hinc licet conjicere, quòd in eo abundè reperietis, quidquid ad erudiendam & excitandam fidem aptiſſimum, quidquid ad fovendam & inflammandam pietatem efficaciſſimum deſiderari poteſt.

Totius operis baſis Scriptura ſacra, ex quâ; ſi Lectiones quaſdam, Canones, Hymnos, ac Collectas excipiatis, ſingulæ partes Officii deproptæ ſunt. Indè fiet ut quotidiè habentes præ oculis & in ore eloquia Domini caſta, divini amoris ignem quem ſpirant, in cordibus veſtris inflammari ſentiatis.

Lectiones quædam ex Sanctorum Patrum Sermonibus deſumptæ, vel textui ſacro explicando, vel informandis moribus inſervient; Acta Sanctorum ex probatiſſimis ſcriptoribus excerpta ad eorum imitationem mentes veſtras accendent; Hymni non minùs gravitate ſententiarum ac vividis pietatis affectibus, quàm verborum elegantia ac metri nitore commendabiles, dulcibus illecebris divinis vos aſſueſcent Laudibus. Canones Conciliorum, quibus intermiſcere placuit delectas Patrum ſententias, præcipua Diſciplinæ Eccleſiaſticæ capita complectentes, eximii veſtri ſtatûs amorem vobis indeſinenter inculcabunt. Orationes tandem quas Collectas

vocant, fervidæ pietatis ſenſus exhibentes; mentes veſtras & corda ad ſuperna continuò erigent.

Cum omnium Sanctorum quos per orbem univerſum Eccleſia Catholica colit, Feſta nobis celebrare non liceat, iis præ ceteris locus in Calendario datus eſt, qui vel Eccleſiæ totius, vel univerſæ Galliæ, vel certè Provinciæ noſtræ aut Diœceſis perpetuâ ſunt veneratione conſpicui, quorum plures hanc regionem vitâ, morte, aut miraculis illuſtrarunt, & ideò peculiarem à nobis exigunt cultum.

E Luctuoſis Quadrageſimæ diebus, juxtà Canones antiquos, Sanctorum Celebritates amovimus, & in aliud tempus tranſtulimus, iis tantùm exceptis quæ feſtivantur à populo. Nec à venerabili hoc inſtituto receſſiſſe videbimur, ſingulis illius temporis Feriis ſextis aſſignando Officia propria, quæ dum varia Paſſionis & Crucis Chriſti myſteria menti repræſentabunt, teneris ſimul pietatis affectibus cor movebunt, ad pœnitentiæ labores reddent alacrius, & ad Paſchale Sacramentum ſecuriùs præparabunt.

Quo certiùs perantiquum in noſtra Eccleſia beatæ Virginis Deiparæ cultum promoveamus, meritamque tot ac tantis favoribus devotionem erga potentem illam hujuſce Diœceſis Patronam foveamus, augeamuſque, illius Feſtorum Solemnitati, non ſolùm nihil detractum eſt, ſed etiam plura addita, cùm præter diem Sabbati cujuſvis Hebdomadæ, ipſi jam omnium Eccleſiarum

uſu conſecratum, & in noſtra Ritu Duplici-minori celebratum, fiat de Sanctiſſima Virgine peculiaris Commemoratio, ſingulis diebus, ſive in Adventu, ſive à Circumciſione ad Præſentationem Domini.

Quod in novis Breviariis circa quaſdam Octavas obſervatum eſt, ſcilicet ut dies Octava Feſti ſuum habeat objectum peculiare, cum ipſo tamen objecto Feſti connexum, hoc in omnibus, non ſolum Myſteriorum ac Feſtorum Domini, ſed & Beatæ Mariæ Virginis & aliorum Sanctorum Octavis, quantùm licuit, ſervari curavimus: cui propoſito ut faceremus ſatis, quædam Officia è loco ſuo dimovenda fuerunt, quædam de novo adjicienda, quæ Feſti principalis quaſi complementum forent & corona.

Breviarium igitur hoc noſtrum tot titulis venerandum, eâ mente ſuſcipite, Fratres Cariſſimi, quâ nos ipſi veſtris commodis intenti conficiendum curavimus. Si in Pſalterii ac Officiorum diſtributione brevitati aliquid concedendum judicavimus, non quaſi diffidentes de veſtrâ diligentiâ ac pietate id fecimus, ſed ut ſingulis Hebdomadis recitando Pſalterium integrum, quod in veteri Breviario nunquàm licuit, & faſtidii periculum evitetur, & de Vatis Regii ſuave ſonantibus nihil deperdatur eloquiis.

Quo circa, de venerabilium Fratrum Eccleſiæ noſtræ Canonicorum Conſilio, Clerum omnem noſtrum tam privatim quam publicè hoccè Bre-

viario uti volumus ac jubemus. Inſuper vos hortamur, Fratres Cariſſimi, qui ſollicitudinis noſtræ pars eſtis potiſſima, ad planè & dilucidè & cum compunctione cordis recitandum, ut & recitantium mens ſincerâ pietate paſcatur, audientium corda ad devotionem excitentur & mens repleatur omni ſcientiâ & doctrinâ.

Datum Anicii die prima Martii anni milleſimi ſeptingenteſimi octogeſimi tertii.

✠ MARIA-JOSEPHUS, Epiſc. Anicienſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi Anicienſis.

RAYNAULD

TABULA

TABULA

Continens Officiorum Gradus & diverſitatem.

ANnuale-majus.
Annuale-minus.
Solemne-majus.
Solemne-minus.
Duplex-majus.
Dominica.
Hæc Officia extra tempus Paſchale ſunt novem Lectionum.

Duplex-minus.
Semiduplex.
Simplex.
Vigilia.
Feria.
Hæc Officia quocumque tempore ſunt trium Lectionum.

ANNUALIA-MAJORA.

NAtale Domini.
Paſcha.
Pentecoſte.
Feſtum Corporis Chriſti.
Hæ Feſta nulli cedunt Feſto, & nullam Commemorationem admittunt.

Annuntiatio Incarnationis Domini ad B. M. V. *cum Commemoratione Dominicæ, vel Feriæ Quadrageſimæ, vel Diei intrà Octavam Paſchæ.*

Aſſumptio B. M. V.
Fit Commemoratio Dominicæ ſi occurrat.

Ipſa Dies Conſecrationis, ſeu Dedicationis Eccleſiæ.

Feſtum principale Patroni Primarii, & Titularis Eccleſiæ.

Demùm omnia Feſta quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæ vox: ANNUALE-MAJUS.

ANNUALIA-MINORA.

EPiphania Domini.
Aſcenſio Domini.
Dies Anniverſarius Dedicationis Eccleſiæ.

Omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox ANNUALE-MINUS.

Annualia-minora Domini nulli cedunt Feſto, excepto Anniverſario Dedicationis quod occurrens in Feſto Patroni vel Titularis, transfertur in Dominicam ſequentem.

SOLEMNIA-MAJORA.

FEſtum SS. Trinitatis.
Octava Corporis Chriſti.
Feſtum primarium S. Inſtitutoris in proprio Ordine.
Feſta Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quaſi Patroni habentur.

Omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MAJUS.

SOLEMNIA-MINORA.

Feſtum Patroni ſecundarii.

Feſtum SS. Nominis Jeſu.

Feria II. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes.

Dominica intrà Octavam Corporis Chriſti.

Feſtum Sacratiſſimi Cordis Jeſu.

Octava Annuntiationis.

Omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, SOLEMNE-MINUS.

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventus.
Dominica I. Quadrageſimæ.
Dominica Paſſionis.

Si in ea occurrat Feſtum Annuntiationis, fit de Feſto, cum Commeororatione Dominicæ.

Dominica Palmarum.

Feria III. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium-majorum Domini, ſi quæ hoc ritu celebrentur alicubi.

Omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox DUPLEX-MAJUS.

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum ſuperiùs non memoratæ.

Feria IV. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes.

Officium B. Mariæ in Sabato.

Omnia Feſta quibus apponitur in Calendario hæc vox, DUPLEX-MINUS.

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas quaſlibet.

Omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox; *Semiduplex*.

SIMPLICIA.

Vigiliæ minores quæ anticipari poſſunt.

Omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex*.

Dominicæ Privilegiatæ I. Claſſis,

Quæ excludunt quæcumque Feſta etiam Annualia.

Dominica I. Adventus.
Dominica I. Quadrageſimæ.
Dominica Paſſionis.
Dominica Palmarum.
Dominica Paſchæ.
Dominica in Albis.
Dominica Pentecoſtes.
Dominica prima poſt Pentecoſten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

Dominicæ Privilegiatæ II. Claſſis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora Domini & B. M. V.

Dominicæ II. III. & IV. Adventûs.
Dominicæ II. III. & IV. Quadrageſimæ.

Dominicæ Privilegiatæ III. Claſſis,

Quæ admittunt Solemnia-majora quæcumque.

Dominicæ Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ.

Dominicæ IV. Claſſis,

In quibus fit de Duplicibus-majoribus & ſuprà.

Reliquæ Dominicæ per annum.

Feriæ Majores Privilegiatæ,

Quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Si tamen Feriis ij. iij. vel iv. occurrat Feſtum Annuntiationis, fit de Feſto, cum Commemoratione Feriæ.
Vigilia Pentecoſtes.

Feriæ Majores non Privilegiatæ,

Feriæ Quadrageſimæ,
Quæ Feſta Sanctorum excludunt, niſi à Populo ferientur.
Feriæ Quatuor-Temporum,
Quæ non admittunt, niſi Duplicia-minora & ſuprà.
Feriæ Adventûs,
Feriæ Rogationum,
Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis,
Vigiliæ non Privilegiatæ,
Cedunt Officio Semi-duplici.

Feriæ Minores.

Quæ omni cedunt Officio, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum.

EXCERPTA EX RUBRICIS.

I. IN I. Veſperis Feſtorum quorumcumque (niſi aliter notetur) dicuntur Pſalmi de Feria ut in Pſalterio, ſub quinque Antiphonis, in Duplicibus & ſuprà; ſub unica verò in Semiduplicibus; dicuntur etiam Pſalmi Feriales ad Completorium quod has Veſperas ſequitur, cum Antiphonis tamen propriis, ſi proprias Feſtum habeat.

II. In Feſtis Annualibus & Solemnibus-majoribus, ubi ad Officium Nocturnum Pſalmi proprii non aſſignantur, ſumuntur de Dominica. In Solemnibus-minoribus & infrà, Pſalmi omnes ſunt de Feriâ (niſi aliter notetur in Breviario.) Quoties autem ad Officium Nocturnum Pſalmi proprii vel de Dominica dicuntur, ad réliquas Horas Pſalmi ſunt de Dominica.

III. Feſta Duplicia-minora ac Semiduplicia unicum habent Nocturnum, in quo novem Pſalmi (extra Tempus Paſchale) de Feria ſub tribus Antiphonis, quarum unaquæque poſt tres Pſalmos, cum Verſiculo, tribus Lectionibus & tribus Reſponſoriis. Lectio j. ſemper eſt de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; ij. & iij. de Feſto. Tres autem Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ſumenda ſunt ſecundùm Feriarum ordinem, id eſt; Feriâ II. & V. de primo Nocturno; Feria III. & VI. de ſecundo; Feria IV. & Sabbato de tertio Nocturno. Ad Laudes quinque dicuntur Antiphonæ, exceptis diebus intrà Octavas, in quibus (niſi aliter notetur) unica dicitur Antiphona, ſcilicet quarta de Laudibus Feſti.

IV. Officium ſimplex incipit à Capitulo primarum Veſperarum & terminatur ad Nonam. Unicum habet Nocturnum cum tribus Lectionibus, quarum duæ priores ſunt de Scriptura occurrente; ſcilicet prima ſola, ſecunda verò è duabus in unam junctis, tertia de Feſto. Laudes ſub ſola quarta Antiphona de Laudibus ut in Communi. Fiunt Suffragia tam in I. Veſperis quàm in Laudibus, & dicuntur Preces ad Primam & ad Completorium.

V. Circa Reſponſoria tam Veſperarum quàm Officii Nocturni, hæc ſunt obſervanda: In Annualibus quibuſcumque ad I. Veſperas poſt *Gloria Patri*, fit reclamatio ab Aſteriſco * vel † & repetitur ℟. integrum uſque ad ℣. & ſic ad III. VI. & IX. Officii Nocturni, in Annualibus majoribus tantùm; præterea dicitur in iiſdem Annualibus-majoribus *Gloria Patri* ad omnia ℟℟. ſed in duobus prioribus cujuſque nocturni fit tantum reclamatio.

In Solemnibus quibuſcumque ad I. Veſperas, poſt *Gloria Patri*, omiſſâ reclamatione repetitur ℟. integrum uſque ad ℣.

In Solemnibus-minoribus ℟. ultimum Officii Nocturni repetitur poſt *Gloria.* uſque ad ℣.

In Annualibus-minoribus & Solemnibus-majoribus ℟℟℟. III. VI. & IX. Officii Nocturni reſumuntur poſt *Gloria* uſque ad ℣.

VI. Antiphonæ ad *Magnificat*

& ad *Benedictus*, dicuntur integræ ante & poſt Canticum in Solemnibus-minoribus & ſuprà.

VII. Intrà Octavas Domini, ſi fiat de Feſto quod non habeat Canticum proprium, dicitur Canticum de Octava. Intrà alias Octavas dicitur in Feſtis occurrentibus Canticum de Pſalterio pro Feſtis.

VIII In Feſtis occurrentibus intrà Octavas Domini aut Aſſumptionis Beatæ Mariæ, dicuntur ad Completorium Antiphonæ ut in die Feſti, niſi Feſtum occurrens proprias habeat; dicitur etiam Hymnus aut Doxologia de Feſto, ſi non adſit propria. Intra alias Octavas, ſi occurrat aliquod Feſtum, *dicuntur* Antiphonæ de Pſalterio, cum Doxologia de Octava, ſi propriam habeat: idem ſervabitur in Dominicis intrà Octavas, ubi Officium fit de Dominica.

IX. Intrà Octavas Annualium (& Solemnium-majorum Domini, ſi quæ in aliquibus Eccleſiis eo ritu celebrentur, ut v. g. Feſta Crucis, Transfiguratio, &c) additur duplex *Alleluia* ℟℟. *br*. Tertiæ, Sextæ & Nonæ, etiam in Feſtis occurrentibus: excipiendum tamen tempus Septuageſimæ.

X. In Feſtis quæ celebrantur in Dominica, fit ſemper Commemoratio Dominicæ in utriſque Veſperis & Laudibus; & in Officio Nocturno, omiſſâ nonâ Lectione Feſti, legitur ejus loco Evangelium cum prima Lectione de Homilia Dominicæ.

TABULA TEMPORARIA

Anni Dom.	*L.D.*	*Aur. Nu.*	*Epaƈt.*	*D. poſt Epi.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.*	*Paſcha.*
1783	e	17	xxvj	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1784	d c	18	vij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	11 April.
1785	b	19	xviij	2 †	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1786	A	1	*	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1787	g	2	xj	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1788	f e	3	xxij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	23 Mart.
1789	d	4	iij	4 †	8 Febr.	25 Febr.	12 April.
1790	c	5	xiv	3 †	31 Jan.	17 Febr.	4 April.
1791	b	6	xxv	6	20 Febr.	9 Mart.	24 April.
1792	A g	7	vj	4	5 Febr.	22 Febr.	8 April.
1793	f	8	xvij	2 †	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1794	e	9	xxviij	5 †	16 Febr.	5 Mart.	20 April.
1795	d	10	ix	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1796	c b	11	xx	2 †	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1797	A	12	j	5	12 Febr.	1 Mart.	16 April.
1798	g	13	xij	4	4 Febr.	21 Febr.	8 April.
1799	f	14	xxiij	1 †	20 Jan.	6 Febr.	24 Mart.
1800	e	15	iv	4 †	9 Febr.	26 Febr.	13 April.
1801	d	16	xv	3 †	1 Febr.	18 Febr.	5 April.
1802	c	17	xxvj	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1803	b	18	vij	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1804	A g	19	xviij	3	29 Jan.	15 Febr.	1 April.
1805	f	1	*	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1806	e	2	xj	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1807	d	3	xxij	2 †	25 Jan.	11 Febr.	29 Mart.
1808	c b	4	iij	5 †	14 Febr.	2 Mart.	17 April.
1809	A	5	xiv	3	29 Jan.	15 Febr.	2 April.
1810	g	6	xxv	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1811	f	7	vj	4 †	10 Febr.	27 Febr.	14 April.
1812	e d	8	xvij	2 †	26 Jan.	12 Febr.	29 Mart.
1813	c	9	xxviij	5 †	14 Febr.	3 Mart.	18 April.
1814	b	10	ix	4 †	6 Febr.	23 Febr.	10 April.
1815	A	11	xx	2	22 Jan.	8 Febr.	26 Mart.
1816	g f	12	j	5	11 Febr.	28 Febr.	14 April.
1817	e	13	xij	3 †	2 Febr.	19 Febr.	6 April.
1818	d	14	xxiij	1 †	18 Jan.	4 Febr.	22 Mart.
1819	c	15	iv	4 †	7 Febr.	24 Febr.	11 April.
1820	b A	16	xv	3	30 Jan.	16 Febr.	2 April.
1821	g	17	xxvj	6	18 Febr.	7 Mart.	22 April.
1822	f	18	vij	3 †	3 Feb.	20 Febr.	7 April.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	Aſcenſio.	Pente-coſte.	Corpus Chriſti.	Indictio.	Dom. poſt Pent.	I. Dominica Adventûs.
1783	29 Maii	8 Junii	19 Junii	1	24	30 Novemb.
1784	20 Maii	30 Maii	10 Junii	2	25	28 Novemb.
1785	5 Maii	15 Maii	26 Maii	3	27	27 Novemb.
1786	25 Maii	4 Junii	15 Junii	4	25	3 Decemb.
1787	17 Maii	27 Maii	7 Junii	5	26	2 Decemb.
1788	1 Maii	11 Maii	22 Maii	6	28	30 Novemb.
1789	21 Maii	31 Maii	11 Junii	7	25	29 Novemb.
1790	13 Maii	23 Maii	3 Junii	8	26	28 Novemb.
1791	2 Junii	12 Junii	23 Junii	9	23 †	27 Novemb.
1792	17 Maii	27 Maii	7 Junii	10	26	2 Decemb.
1793	9 Maii	19 Maii	30 Maii	11	27	1 Decemb.
1794	29 Maii	8 Junii	19 Junii	12	24	30 Novemb.
1795	14 Maii	24 Maii	4 Junii	13	26	29 Novemb.
1796	5 Maii	15 Maii	26 Maii	14	27	27 Novemb.
1797	25 Maii	4 Junii	15 Junii	15	25	3 Decemb.
1798	17 Maii	27 Maii	7 Junii	1	26	2 Decemb.
1799	2 Maii	12 Maii	23 Maii	2	28	1 Decemb.
1800	22 Maii	1 Junii	12 Junii	3	25	30 Novemb.
1801	14 Maii	24 Maii	4 Junii	4	26	29 Novemb.
1802	27 Maii	6 Junii	17 Junii	5	24	28 Novemb.
1803	19 Maii	29 Maii	9 Junii	6	25	27 Novemb.
1804	10 Maii	20 Maii	31 Maii	7	27	2 Decemb.
1805	23 Maii	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Decemb.
1806	15 Maii	25 Maii	5 Junii	9	26	30 Novemb
1807	7 Maii	17 Maii	28 Maii	10	27	29 Novemb.
1808	26 Maii	5 Junii	16 Junii	11	24	27 Novemb.
1809	11 Maii	21 Maii	1 Junii	12	27	3 Decemb.
1810	31 Maii	10 Junii	21 Junii	13	24	2 Decemb.
1811	23 Maii	2 Junii	13 Junii	14	25	1 Decemb.
1812	7 Maii	17 Maii	28 Maii	15	27	29 Novemb.
1813	27 Maii	6 Junii	17 Junii	1	24	28 Novemb.
1814	19 Maii	29 Maii	9 Junii	2	25	27 Novemb.
1815	4 Maii	14 Maii	25 Maii	3	28	3 Decemb.
1816	23 Maii	2 Junii	13 Junii	4	25	1 Decemb.
1817	15 Maii	25 Maii	5 Junii	5	26	30 Novemb.
1818	30 April.	10 Maii	21 Maii	6	28	29 Novemb.
1819	20 Maii	30 Maii	10 Junii	7	25	28 Novemb.
1820	11 Maii	21 Maii	1 Junii	8	27	3 Decemb.
1821	31 Maii	10 Junii	21 Junii	9	24	2 Decemb.
1822	16 Maii	26 Maii	6 Junii	10	26	1 Decemb.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : an. ſignificat anno : c. an. circa annum : ſ. ſeculo : c. med. ſ. circa medium ſeculi : c. fin. ſ. circa finem ſeculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.

Feſta quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, & Octava Natalis ejus, *Solemne-majus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii Magni, Cæſareæ in Cappadociâ Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus. an.* 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Virginis Pariſienſis, *Semiduplex an.* 512.
xxvij	d	Prid.	4	Odilonis (ex Abbate S. Evodii in Eccleſia Anicienſi) Cluniacenſis Abbatis (è 1.) *Semiduplex. an.* 1048.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *ſine jejunio*, *Duplex-minus.* cum *Commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anach. prope Antioch. *circ. an.* 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Annuale-majus.*
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, cum *Commem.* SS. Juliani & Baſiliſſæ, Martyrum. IV. ſ.
xxj				
	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semiduplex.*
xx	d	iij	11	
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Domini, *Duplex-majus.* Dominicâ II. poſt Epiph. fit Feſtum SS. NOMINIS JESU, *Solemne-minus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſc. & Eccl. Doct. (è 13.) *Duplex-majus : c. an.* 368. cum *Comm.* S. Felicis, Presb. Nolani. *c. an.* 265.
xvj	A	xviij	15	Pauli, primi Eremitæ Thebaidis, (è 10.) *Semiduplex. c. an.* 341. cum *Comm.* S. Boniti, Claromontenſis Epiſc. *cir. an.* 710. ac S. Mauri, Glannofol. Ab. *cir. fin.* VI. ſ.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruſpenſis Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, (è 1.) *Semiduplex. an.* 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Duplex-minus. ann.* 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedra S. Petri Apoſtoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ ſedit, *Duplex-minus.*

Prima ſedes Septuageſimæ, 18.

Cycl. Epact.	Litt. Dom	Dies Mensis.		
xij	e	xiv	19	Sulpitii Pii, Bituric. Epiſc. (è 17.) *Semid. ann.* 644 cum *Commem.* S. Bertrandi, Epiſcopi. ann. 1120.
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Romæ Martyris, *Duplex-majus: ann.* 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Virg. & Mart. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæſar-Auguſtani, Diac. & Mart. Valentiæ in Hiſp. *Semid. an.* 303. *vel* 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. (è 20.) *Semiduplex. ann.* 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Eph. Epiſc. & Mart. *Semidup.* (è 22.) *an.* 97. cum *Commem.* S. Titi, Pauli diſcipuli, Cretenſis Epiſcopi: (è 4.) 1. ſ.
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli, Apoſtoli, *Duplex-maj. an. quibuſdam* 30. *vel* 31. *aliis* 34. *vel* 35. cum *Commem.* S. Præjecti, Claromontani Epiſc. & Mart. *ann.* 673.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex. ann* 404.
iv	f	vj	27	Joannis Chryſoſtomi, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doct. (è 14. Sept.) *Dup. min. ann.* 407.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Epiſc. & Eccl. Doctoris, *Semid. an.* 445.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *Duplex-minus an.* 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex c. an.* 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolaſci, Ordinis B. M. de Mercede Fundatoris, (è 25 Dec. *Semid. c an.* 1256.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Cal.	1	Agrippani, Anicienſis Epiſc. & Mart. *Duplex minus.* vii. ſ.
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, & PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-maj.*
xxvij	f	iij	3	Pauliani, Vallavorum Epiſc, (è 14.) *Duplex-minus.* vi. ſ. *Com* Oct. Præſentationis Domini & Purificat. B. M. V. ac S. Blaſii, Epiſc. & Mart. in Armenia. *c an* 316.
25. xxvj	g	Prid	4	De Octava, cum *Commem* B. Joannæ Valeſiæ, Viduæ, Reginæ Franciæ & Monial. Annuntiationis Fundatricis. *ann* 1505.

Prima dies Cinerum, 4.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xxv.xxiv	A	Non.	5	De Octava, cum *Commem* S. Agathæ, Catanenſis, Virg. & Mart. *ann.* 251.
xxiij	b	viij	6	De Octava, cum *Commem.* S. Stephani, Ordinis Grandim. Fundatoris. *ann.* 1124.
xxij	c	vij	7	De Octava, cum *Commem.* S. Romualdi, Abbatis Ord. Camaldulenſ. Inſtitutoris, (è 19. Jun.) *c. ann.* 1207.
xxj	d	vj	8	De Octava, cum *Commem.* S. Joannis de Matha, Pariſ. Presb. Ordinis SS. Trinit. Fundat. (è 21. Dec.) *ann.* 1213.
xx	e	v	9	Octava Præſentationis Domini, & Purificationis B. M. V. *Duplex-majus.*
xix	f	iv	10	Ignatii, Antiochiæ Epiſc. & Mart. Romæ, (è 20. Decemb.) *Semid. an.* 107. *Commem.* S. Scholaſticæ, Caſſinenſis Virg. *c. an.* 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Aniamenſis Abbatis, *Simplex. c. an.* 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hieroſolymitani Epiſc. & Mart. *Semid. an.* 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima ſedes Septuageſimæ*, 21.
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno Biſſextili.*
v	f	vj	24	*In anno communi.* } Matthiæ, Apoſtoli, Solemne-minus. 1. ſ.
iv	g	v	25	*In anno Biſſextili.* }
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	
			29	

In anno Biſſextili Februarius eſt dierum 29. & Feſtum S. Matthiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur Sexto Calendas, *id eſt 24. & 25.*

Feriâ VI. poſt Cineres, fit Officium Quinque Plag. Chriſti, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. poſt Dom. I. Quadr. fit Officium Commem. Opprobriorum Chriſti in ejus Paſſione, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. poſt Dom. II. Quadr. fit Officium Venerationis ſanctæ Crucis Domini, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. poſt Dom. III. Quadr. fit Officium Venerationis ſanctæ Spineæ è Corona Domini excerptæ, *Duplex-majus.*

Feriâ VI. poſt Dom. IV. Quadr. fit Officium Commemorationis Vulnerum & Sanguinis Chriſti, *Duplex-majus.*

Feriâ IV, & VI. & Sabbato poſt Dom. I. Quadr. Quatuor-Tempora.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ, Felicitatis, & Socior. Carthaginenſ. Martyr. *Semiduplex. c. an.* 204.
xxiij	d	viij	8	Joannis de Deo, Ordinis Fratrum Caritatis Inſtitutoris, *Semiduplex. an.* 1550.
				Primum Novilunium Paſchale, 8.
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	Quadraginta Militum Sebaſtenſium, Mart. *Commem. c. an.* 320.
				Ultima ſedes Cinerum, 10.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patritii, Hibernorum Apoſt. *Commem c. fin.* v. ſ.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Epiſcopi Hieroſolymitani. & Mart. *Commem. an.* 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima ſedes PASCHÆ*, 22.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI, AD BEATAM MARIAM VIRGINEM, *Annuale-majus.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	(De Octava Annuntiationis, quando Paſcha occurrit 22. Martii. *Semid.*)
*	f	Prid.	31	(De Octava Annuntiationis, quando Paſcha occurrit 22. *vel* 23. Martii. *Semiduplex.*)

* Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione B. Mariæ, *Duplex-majus*, (niſi occurrat die 25. Martii, tunc enim transfertur in diem ſequentem.)

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, modò Paſcha occurrat 22. *vel* 23. *aut* 24. Martii.) *Duplex-majus. Commem.* S. Hugonis, Epiſc. Gratianop. *an* 1132.
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitutoris Ordinis Minimorum, *Semid. an.* 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doct. *Duplex-majus : an.* 397. (*Si hoc Feſtum occurrat in Quadrageſima, transfertur poſt Paſcha ; & ſic de Duplicibus-majoribus, & ſuprà.*
xxv.xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale*, 5.
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid	12	
xvj	e	Idib	13	Juſtini, Romæ Chriſtianæ Religionis Apologiſtæ & Mart. *Semidup. an.* 167. *vel* 168.
xv		xviij	14	
xiv		xvij	15	
xiij		xvj	16	
xij		xv	17	
xj		xiv	18	
x		xiij	19	Leonis IX, Papæ, *Semiduplex. an.* 1054.
ix		xij	20	JOSEPH, Sponſi B. M. V. (è 19. Mart.) *Solemne-minus.* 1. ſ.
viij		xj	21	
vij		x	22	Fortunati, Mart. (è 23) *Simplex. an.* 212.
vj		ix	23	Georgii, Martyris in Oriente, *Semid. c. an.* 303.
v		viij	24	Roberti, I. Aabbatis Caſæ Dei, *Semid. an.* 1067.
iv		vij	25	Marci, Evang. *Solemne minus. c. an.* 68.
				Ultima ſedes PASCHÆ, 25.
iij		vj	26	Cleti *ſeu* Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex. c. an.* 91.
ij		v	27	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſcopi & Martyris, (è 26. Martii,) Semid. c. an. 169.
j	f	iv	28	Vitalis, Martyris, Semiduplex. c. an. 60.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis, *Semid.* v. *vel* vi. ſ. cum *Commem.* S. Petri, Mart. *an.* 1252.
xxix	A	Prid.	30	Catharinæ Senenſis, Virginis, *Semiduplex. an.* 1380. *Commem.* S. Eutropii, primi Santonenſis Epiſc. & Mart. iii. ſ.
				Prima ſedes ASCENSIONIS DOMINI, 30.
				Et celebratur hoc Feſtum Feriâ V. Hebdomad. V. poſt Paſcha, Annuale-minus.

MAIUS.

xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Apoſtol. *Solemne-minus.* * poſt 81. ** 62.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alex. Epiſc. & Eccleſiæ Doct. *Duplex minus an.* 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis, *Solemne-minus. an.* 326. *vel* 327.
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Tagaſtenſis, Viduæ, *Semiduplex. an.* 387.
xxiv	f	iij	5	Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. (è 7 Mart.) *Duplex minus. an.* 1274.
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latinam, *Duplex minus. an.* 95.
xxij	A	Non.	7	Anſelmi Cantuarienſis, Epiſc. & Eccl. Doct. (è 21 Apr.) *Simplex. an.* 1109.
xxj	b	viij	8	Gabrielis Archangeli, *Solemne-minus.*
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſcopi & Eccl. Doct. *Duplex-minus an.* 391.
				Prima ſedes PENTECOSTES, 10.
xix	d	vj	10	Mamerti, Viennenſis Epiſcopi, *Simplex. poſt an.* 475.
xviij	e	v	11	Mayoli, Abbatis Cluniacenſis, *Duplex minus. an.* 994.
xvij	f	iv	12	Epiphanii, Salaminæ Epiſc. & Eccl. Doct. *Simplex. an.* 403.
xvj	g	iij	13	Iſidori, Hiſpalenſis Epiſc. & Eccl. Doct. (è 4 Apr.) *Semiduplex. an.* 636.
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaide Abbatis, *Semiduplex. an.* 348, *vel* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	*Joannis Nepomuceni*, Canonici Pragenſis in *Bohemia*, & Mart. *Semiduplex. an.* 1383.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Celeſtini V. Papæ, Inſtit. Congr. Celeſt. *Semiduplex. an.* 1296. cum *Commem.* S. Yvonis, Trecorenſis Presb. *an.* 1303.
ix	g	xiij	20	Iſidori, Agricolæ, *Simplex. an* 1170.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	Deſiderii, Lingon. Epiſc. & Mart *Simplex.* iii. *vel* iv. ſ.
v	d	ix	24	Mariæ Magdalenæ de Pazzis, Virginis, *Simplex. an.* 1607.
iv	e	viij	25	Urbani, Papæ & Mart. *Semplex. an.* 330.
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Toloſ. demùm Monachi, *Simplex. an* 812.
*	b	iv	29	Germani, Pariſienſis Epiſc. *Simplex an.* 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Feriâ iv. vj. & Sabbato Hebdomadæ Pentecoſtes, Quatuor-Tempora.

Dominicâ I. poſt Pentecoſt. Feſtum *SS. TRINITATIS*, *Solemne-majus.*

Fer. v. poſt Feſt. SS. Trinitatis, Feſtum CORPORIS CHRISTI, *Annuale-majus.*

Feriâ vj. poſt Oct. Corporis Chriſti, Feſtum Sacratiſſimi Cordis Jeſu, *Solemne-min.*

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxvij	e	Cal.	1	Flori, Lutevenſis Epiſc. *Simplex c. an.* 388.
25. xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdun. Epiſc. Blandinæ Virg. & quadraginta ſex Martyrum, *Semiduplex. an.* 177. cum *Commem.* SS. Marcellini Presbyteri, & Petri Exorciſtæ, Romæ Mart. *an.* 304.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semiduplex.* poſt *an.* 537.
				Ultima ſedes ASCENSIONIS DOMINI, 3.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Claudii, Biſunt. Epiſcop. Semid. an. 581.
xx	d	vij	7	Marcellini, Anic. Epiſc. Duplex minus.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Epiſcopi, *Simplex. c. an.* 545.
xviij	f	v	9	Norberti, Magdeburgenſis Epiſcop. Inſtit. Ord. Præmonſtratenſis, (è 6.) *Semiduplex. an.* 1134.
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſt. *Duplex-majus; c. fin.* 1. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua, Presb. *Simplex. an.* 1231.
				Ultima ſedes PENTECOSTES, 13.
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	Creſcentis, primi Viennenſis Epiſc. *Simplex.* 1. ſ.
xj	f	xvj	16	Joannis Franciſci Regis, Presb. *Duplex-majus. an.* 1640.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, fratrum, Mediolanenſ. Matt. *Semid.* 1. vel II. ſ.
vij	c	xij	20	Sylveſtri, Papæ, (è 31 Dec.) *Semiduplex. an.* 335.
vj	d	xj	21	Paulini, Nolani Epiſc. *Semidup. an.* 431.
v	e	x	22	Conſortiæ, Virg. *Semiduplex. c. an.* 468.
iv	f	ix	23	Acacii, & Sociorum ejus, Matt. *Semiduplex.* cum *Commem.* Vigiliæ Nativitatis S. Joannis Baptiſtæ, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS-BAPTISTÆ, *Solemne-majus.*
ij	A	vij	25	De Octava Nativitatis S. Joannis-Baptiſtæ, *Semiduplex.*
j	b	vj	26	De Octava Nativitatis S. Joannis-Baptiſtæ *Semiduplex*, cum *Commem.* SS. Joannis & Pauli, fratrum, Romæ Matt. *c. an* 361 *vel* 363.
*	c	v	27	De Octava S. Joannis-Baptiſtæ, *Semiduplex.*
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunenſis Epiſc. & Eccl. Doctoris, ac Socior. Matt. *Duplex-minus : c. an.* 202, cum *Commem.* Octavæ S. Joannis-Baptiſtæ, & Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Apoſt. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOSTOLORUM, *Solemne-majus : c. an.* 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli, *Duplex-majus. Commem.* Oct. S. Joannis-Baptiſtæ, S. Petri Apoſt. ac Oſtiani, Presb Vivarienſ.

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xxvj	g	Cal.	1	Octava Nativitatis S. Joannis-Baptiſtæ, *Duplex-minus. Commemoratio* Octavæ SS. Petri & Pauli.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio Beatæ Mariæ Virginis, *Solemne-minus.* cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	Martialis, primi Lemovicenſis Epiſc. *Duplex-minus.* III. ſ. cum *Commem.* Octavæ SS. Petri & Pauli.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli, *Semiduplex.*
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, & Feſtum Omnium Sanctorum Pontificum in Sede Romana Petri ſucceſſorum, *Duplex-majus.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuarienſis Epiſc. & Mart. (è 29. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1170. *Tranſl. hac die : an.* 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. Mart.) *Semiduplex. an.* 543. *Tranſlatio hâc die. c. an.* 653.
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & ſanctæ Felicitatis eorum Matris, Romæ Mart. *Simplex. c. an.* 150.
xvj	c	v	11	ANNIVERSARIUM DEDICATIONIS ECCLESIÆ BEATÆ MARIÆ ANICIENSIS, *Annuale-minus.*
xv	d	iv	12	De Octava *Semiduplex.*
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	
xij	g	Idib.	15	De Octava, *Semiduplex*, cum *Commem.* S. Henrici II. Imperatoris, *an.* 1024.
xj	A	xvij	16	Domnini, Martyris, *Duplex minus. Commem.* de Octava.
x	b	xvj	17	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Alexii, Juſti, *c. an.* 405.
ix	c	xv	18	Octava Anniverſarii Dedicationis, *Duplex-majus.*
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presbyteri, & Congregationis Miſſionis in Gallia Inſtitutoris, *Semiduplex :* (è 27 Sept.) *an.* 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Simplex.*
vj	f	xij	21	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. Card. & Eccl. Doct. (è 14.) *Semiduplex. an.* 1274.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex majus.* I. ſ. *Commem.* S. Menelei, Abbatis. *c. an.* 270.
iv	A	x	23	

Cycl. Epaƈt.	Lit. Dom.	Dies Menſis.		
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apoſt. *Solemne minus an.* 44. *Commem* .S. Chriſtophori, Mart. in Lycia. III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
*	e	vj	27	Pantaleonis, Mart. *Simplex. an.* 305.
xxix	f	v	28	
xxviij	g	iv	29	Lazari, Marthæ & Mariæ, Chriſti hoſpitum, *Duplex-majus.*
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presbyteri, Inſtitutoris Societatis Jeſu, *Semiduplex. an.* 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autiſſiodorenſis Epiſc. *Semidup. an.* 448.

AUGUSTUS.

xxv.xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. April.) *Duplex-minus : an.* 44. *&* 65. *Dedic. Baſilicæ ejuſd. hâc die, an.* 439. *vel* 451. cum *Commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum, & eorum Matris, Mart. *c. an.* 167. *ante Chriſtum natum.*
xxiij	d	iv	2	Stephani I. Papæ & Mart. *Simplex. an.* 257.
xxij	e	iij	3	Revelatio *ſeu* Inventio Corporis S. Stephani, Diaconi & Protomartyris, (è 19 Dec.) *Semiduplex an.* 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presbyteri, Inſtitutoris Ordinis Prædicatorum, (è *6.*) *Duplex-minns. an.* 1221.
xx	g	Non.	5	Tertullini, Presbyt. & Martyris, *Duplex-minus. an.* 257.
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Solemne minus. an.* 28. *vel* 32.
xviij	b	vij	7	Xyſti, Papæ & Martyris, *Semiduplex. an.* 258.
xvij	c	vj	8	Cajetani, Presbyteri, Theatinorum Inſtitutoris, *Semiduplex. an.* 1547.
xvj	d	v	9	Romani, Romæ Mart. *Simplex. an* 258.
xv	e	iv	10	Laurentii, Romani Diaconi & Martyris, *Duplex-majus. an.* 258.
xiv	f	iij	11	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Aſſiſii in Umbria Virginis, primæ Clariſſarum Abbatiſſæ, *Semiduplex. an.* 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semiduplex. an.* 587.
xj	b	xix	14	Vigilia Aſſumptionis B. Mariæ Virginis, *Duplex-minus*, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS*, totius Regni Patronæ, *Annuale-majus.*
ix	d	xvij	16	Rochi, Laici apud Montem Peſſulanum, *Duplex-minus. an.* 1327. *Commem.* Octavæ Aſſumptionis.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semiduplex.*
vij	f	xv	18	De Octava, *Semiduplex.*
vj	g	xiv	19	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Ludovici, Toloſani Epiſc. *an.* 1297.
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravall. Abbatis, & Eccl. Doct. *Duplex-minus. an.* 1158. cum *Commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Philiberti, Abbatis. *c. an.* 687.
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. Mariæ, & Commemoratio Voti Ludovici XIII. Regis Chriſtianiſſimi, *Duplex-majus. an.* 1638. *Comm.* S. Symphoriani, Auguſtodunenſis Mart. *c. an.* 179.
ij	d	x	23	Joannæ Franciſcæ Premiot de Chantal, Viduæ, Monialium Viſitationis S. M. Fundatricis, (è 13. Decemb.) *Semiduplex. an.* 1641.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſt. *Solemne-minus.* 1. ſ.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus: an.* 1270.
xxix	g	vij	26	Privati, Epiſcopi & Mart. (è 21.) *Semiduplex. c. an.* 264. *Commem.* S. Abundi, Martyris, *an.* 854.
xxviij	A	vj	27	Cæſarii, Arelatenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Dupplex-minus. an.* 542. *Commem.* S. Rufi, Martyris. VIII. ſ.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-majus. an.* 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, *Duplex-minus. an.* 28 *vel* 32.
25. xxv	d	iij	30	Juliani, Brivatenſis Mart. (è 28.) *Semiduplex. an.* 304.
xxiv	e	Prid.	31	Paulini, Trevirenſis Epiſc. & Confeſſoris Chriſti, *Simplex. an.* 358.

SEPTEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxiij	f	Cal.	1	Ægidii, Abbatis in Occitania, *Semiduplex. c. med.* vi. ſ. *Commem.* S. Lupi, Senonenſis Epiſcopi. *an.* 623.
xxij	g	iv	2	Juſti, Lugdunenſis Epiſcopi, *Simplex. c. an.* 380.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ, & Eccl. Doct. (è 12. Martii.) |*Duplex-majus. an.* 604. *Ordinatio hâc die : an.* 590.
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	Clodoaldi, Presbyteri, *Simplex. an.* 568.
xvj	f	vj	8	NATIVITAS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xv	g	v	9	De Octava, *Semid.* cum *Commem.* S. Gorgonii, Nicomedis Mart. *c. an.* 303.
xiv	A	iv	10	De Octava Nativitatis B. M. V. *Semiduplex.*
xiij	b	iij	11	Marcelli, Epiſcopi & Martyris, *Semiduplex. Commem.* Octavæ Nativit. B. M. V.
xij	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex*
xj	d	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
x	e	xviij	14	Exaltatio ſanctæ Crucis; (*imperante Conſtantino. an.* 326 *vel* 327. *imperante Heraclio: an.* 629.) *Solemne-minus. Commem.* Octavæ.
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis, & Feſtum Nominis B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus.*
viij	g	xvj	16	Cornelii, Papæ *, & Cypriani, Carthaginenſis Epiſc. ** Mart. *Semiduplex * an.* 252. ** *an.* 258.
vij	A	xv	17	B. Ludovici Alemanni, ex Abbate S. Petri de Turre in Eccleſia Anicienſi, Magalonenſis ac poſteà Arelatenſis Epiſc. *Semiduplex. an.* 1450.
vj				
v	b	xiv	18	Ferreoli, Martyris, *Semiduplex. c. an.* 304.
iv	c	xiij	19	Raphaelis, Archangeli, *Duplex-majus.*
iij	d	xij	20	Euſtachii & Sociorum, Martyrum, *Semiduplex.* 11. ſ.
ij	e	xj	21	Matthæi, Apoſt. & Evang. *Solemne-minus.* 1. ſ.
j	f	x	22	Mauricii & Soc. Agauni Mart. *Semiduplex. an.* 286.
*	g	ix	23	Theclæ, Virg. & Protomart. apud Iconium, *Semiduplex c. fin.* 1. ſ.
xxix	A	viij	24	Thyrſi, Diaconi & Martyris, *Simplex. c. an.* 178.
xxviij	b	vij	25	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxvij	c	vj	26	
25. xxvj	d	v	27	Coſmæ & Damiani, Fratrum, Mart. *Semid. c. init.* IV. ſ.
xxv. xxiv	e	iv	28	
xxiij	f	iij	29	Michaelis, Archangeli, & omnium SS. Angelorum, *Solemne-minus.* § *Hoc Feſtum in Apulia ſumpſit init. an.* 493 *vel* 536.
xxij	g	Prid.	30	Hieronymi, Presbyt. & Eccl. Doct. *Duplex-majus. an.* 420.

OCTOBER.

¶ Dominica prima hujus menſis, fit Officium B. Mariæ Virginis, de VICTORIA, *ſeu* de ROZARIO, *Duplex-majus.*

Dominica tertia hujus menſis, fit Officium SACERDOTII DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI, *Solemne-majus.*

xxj	A	Cal.	1	Remigii, Remenſis Epiſc. (è 13. Januar.) *Duplex-minus. c. an.* 533. *Tranſlatio prima hâc die, ante an.* 585.
xx	b	vj	2	Angelorum Cuſtodum, *Duplex-majus.* Inſtit. Pariſ. *an.* 1680.
xix	c	v	3	Trophimi, I. Arelatenſis Epiſc. *Semiduplex. aliis* I. *aliis* III. ſ. *Commem.* S. Dionyſii, Areopagitæ, primi Athenarum Epiſc. & Mart. *c. an.* 95.
xviij	d	iv	4	Franciſci Aſſiſinatis in Umbria, Diac. & Inſtit. Ordin. Fratrum Minorum, *Semid. an.* 1226.
xvij	e	iij	5	
xvj	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Inſtitut. Ordin. Carthuſian. *Semiduplex an.* 1101.
xv	g	Non.	7	Fidis, Aginnenſis Virginis & Mart. *Simplex. c. an.* 287. *vel* 290.
xiv	A	viij	8	Eminiæ, Virginis, *Simplex. c. med* VII. ſ.
xiij	b	vij	9	Dionyſii, I Pariſiorum Epiſcopi, & Sociorum, Martyrum, *Duplex-minus.* III. ſ.
xij	c	vj	10	
xj	d	v	11	
x	e	iv	12	Colettæ, Virginis, *Semiduplex. an.* 1447.

	Litt. Dom.	Dies Mensis.		
	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacenſis, *Simplex. an.* 909.
j	g	Prid.	14	Calliſti, Papæ & Martyris, *Simplex. an.* 223.
ij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Abulenſis Virg. Inſtauratricis Ord. Carmelit. *Semiduplex. an.* 1582.
vj	b	xvij	16	
v	c	xvj	17	Florentii, Arauſicani Epiſcopi, *Semiduplex.* v. ſ.
iv	d	xv	18	Lucæ, Evang. *Solemne-minus.* I. ſ.
iij	e	xiv	19	
ij	f	xiij	20	Capraſii, Aginnenſis Presbyt. & Mart. *Simplex. an.* 287. *vel* 290.
j	g	xij	21	Urſulæ, & Sociorum ejus, Virg. & Mart. *Semiduplex. an.* 450.
*	A	xj	22	Hilarionis, Abbatis in Palæſtina, *Simplex. an.* 371.
xxix	b	x	23	
xxviij	c	ix	24	
xxvij	d	viij	25	Frontonis, primi Petrocorenſium Epiſcopi, *Semiduplex.* III. ſ. *Commem.* SS. Criſpini & Criſpiniani, Fratrum, apud Sueſſiones Martyrum. *an.* 288.
xxvj	e	vij	26	
25. xxv	f	vj	27	
xxiv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſtoli, *Solemne-minus.* I. ſ.
xxiij	A	iv	29	
xxij	b	iij	30	Leonis I. Papæ, & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus. an.* 462. *cum Commemoratione* S. Quintini, Mart. *c. an.* 286.
xxj	c	Prid	31	Vigilia Omnium Sanctorum, *cum jejunio, Duplex-minus.*

NOVEMBER.

xx	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, *Annuale-majus. Inſtit. c. an.* 835.
xix	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, *Solemne-minus. Inſtituta an.* 998.
xviij	f	iij	3	De Octava Omnium Sanctorum, *Semidup.*
xvij	g	Prid.	4	(De Octava Omnium Sanctorum)
xvj	A	Non.	5	(De Octava Omnium Sanctorum)

Cycl. paċt.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
	b	viij	6	De Octava Omnium Sanctorum, *Semid.*
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-majus. inſtit. an.* 1194.
xiij	e	v	9	Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ Salvatoris, *Duplex-minus.*
xij	f	iv	10	GEORGII, VALLAVORUM APOSTOLI, ac primi Epiſcopi, *Solemne-majus.* III. ſ.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſcopi, *Duplex-majus. an.* 397. *vel* 400. *Commem.* S. Stremonii, primi Avernorum Epiſc. (è 1.) III. ſ. & Octavæ S. Georgii.
x	A	Prid.	12	Evodii, primi Anicienſis Epiſcopi, & SS. Scrutarii, Suacrii, Hermentarii, Aurelii, Benigni, & omnium aliorum SS. Epiſcoporum, Presbyterorum, ac Miniſtrorum Eccleſiæ Anicienſis, *Solemne-minus. Commemoratio* Octavæ ſancti Georgii.
ix	b	Idib.	13	De Octava, *Semiduplex.*
viij	c	xviij	14	De Octava. *Commem.* Tranſlationis S. Agrippani, Anicienſis Epiſc. & Mart.
vij	d	xvij	15	De Octava S. Georgii, *Semiduplex.*
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	Octava S Georgii, *Duplex-majus.*
iv	g	xiv	18	Theofredi, Abbatis & Martyris, *Duplex-minus. an.* 732. *Commem.* S. Odonis, Abbatis. *an.* 942.
iij	A	xiij	19	Caroli Borromæi, Mediolanenſis Epiſcopi, Cardinalis, (è 3.) *Duplex-minus. an.* 1584.
ij	b	xij	20	Eudonis, Abbatis Calmeliacenſis, *Simplex.* VIII. ſ.
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Solemne-minus. Commem.* S. Columbani, Abbatis. *an.* 615.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virginis & Mart. *Semiduplex.* II. *vel* III.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semiduplex. an.* 100.
xxviij	f	viij	24	Gregorii Thaumaturgi, Neocæſareæ in Ponto Epiſc. *Semiduplex. c. an.* 270. *Commem.* S. Chryſogoni, Romæ Martyris. *an.* 404.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virg. & Mart. *Semiduplex.* IV. ſ.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semiduplex. c. an.* 78. *Commem.* S. Petri, Alexandrini Epiſcopi & Mart. *an.* 311.
				Prima ſedes Adventûs, 27.
xxv.xxiv	b	v	27	
xxiij	c	iv	28	Saturnini, I. Toloſani Epiſc. & Mart. *Semiduplex. circa med.* III. ſ.
xxij	d	iij	29	*Vigilia* S. Andreæ, *Simplex.*
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apoſtoli, *Solemne-minus.* I. ſ.

DÆCEMBER.

xx	f	Cal.	1	
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presbyteri, Indiarum Apoſtoli, *Semiduplex. an.* 1552.
xviij	A	iij	3	Liberatio Urbis Anicienſis ab Hæreticis, *Solemne-minus. an.* 1562 *&* 1585.
				Ultima ſedes Adventûs, 3.
xvij	b	Prid.	4	Barbaræ, Virg. & Mart. *Semiduplex.* III. *vel* IV. ſ.
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis in Lycia, Epiſc. *Semiduplex c. an.* 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus.*
xij	g	v	9	De Octava Immaculatæ Conceptionis, *Semiduplex.*
xj	A	iv	10	De Octava, *Semiduplex.*
x	b	iij	11	Damaſi, Papæ, *Semiduplex. an.* 384. *Commem.* Octavæ Conceptionis.
ix	c	Prid.	12	De Octava, *Semiduplex. Commem.* S. Pauli, primi Narbonenſis Epiſcopi. III. ſ.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſanæ Virginis & Mart. *Semiduplex. an.* 304. cum *Commem.* Octavæ.
vij	e	xix	14	De Octava, *Semiduplex.*
vj	f	xviij	15	Octava Immaculatæ Conceptionis B. M. Virginis, *Duplex-majus.*
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſtoli, *Solemne-minus.* 1. ſ.
xxix	f	xj	22	Tranſlatio S Georgii, Velaunorum Apoſtoli, *Duplex-majus.*
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	*Vigilia* Natalis Domini *cum jejunio. Duplex-minus*
xxvj	b	viij	25	*NATALE DOMINI*, *Annuale-majus.*
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, DIACONI ET PROTOMARTYRIS, *Solemne-minus. an.* 33. *Commem.* Oct. Natal. Domini.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, *Solemne-minus. an.* 100. *vel* 104. *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Duplex-majus.* cum *Commem.* Octavæ Natalis Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	
* 19. xx.	A	Prid.	1	

* *Hæc Epacta* 19. *numquam eſt in uſu, niſi quando eodem anno concurrit cum aureo numero* XIX.

PSALTERIUM

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS ÆSTIVA.

DOMINICA

Ob creatam Lucem, Chriſti Reſurrectionem, novæque Legis promulgationem, cultu ſempiterno celebranda.

OFFICII FINIS,

DEI ET DIVINÆ LEGIS AMOR.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Quomodo inchoandum & ordinandum ſit Officium Nocturnum ſicut & cæteræ Horæ, habetur in Ordinario Breviarii ad Calcem Pſalterii.

INVITATORIUM.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus. *Pſ.* 94.

Repetitur, Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

Deinde dicitur Pſ. Veníte. *Ut habetur in Ordinario Breviarii.*

HYMNUS.

Die diérum príncipe
Lux è tenébris éruta,
Chriſtus, ſepulcri cárcere,
Lux vera mundi, pródiit.
Et mors & horrendum chaos
Vocem jubentis áudiunt:
Nos ſurdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbſequi?
Umbris ſepulta dum ſtupet
Natúra, lucis filii,
Surgámus, & noctem piis
Exerceámus cánticis.

Legem, Prophétas & ſacro
Pſalmos calentes lúmine,
Profána dum ſilent loca,
Divína templa pérſonent.

Cœlestis hæc vincat tuba
Cordis ſopórem languidi,
Novíque mores éxprimant
Vitam reſurgentis novam.

Hoc conſequémur, te duce,
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem Spíritum.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat mediationem & pauſam.*

Psalmus 1.

Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecus decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo:

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideo non reſurgent ímpii in judicio, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi verſus Glória & Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adverſùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos; * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *

Filius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hereditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-rea, * & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, * nequando iraſcátur Dóminus, & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite diſciplínam.

Ant. 8. G. Dicunt.

PSALMUS 3.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tribulant me? * multi inſurgunt adverſùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine: ſalvum me fac, Deus meus;

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa; * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et cuſtodívi legem tuam. *Pſ.* 118.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur: Pater. *deinde Abſolut. & Benedict. ut habentur in Ordi. Brev.* *Lectiones cum Reſponſoriis, ut in Proprio.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te Dómine.

PSALMUS 17.

DIligam te, Dómine, fortitúdo me: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protector meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes

iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres ínferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt, * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exárſit: * carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: * volávit ſuper pennas ventórum.

Et poſuit ténebras latíbulum ſuum: in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea, firmaméntum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Diviſio Psalmi 17.

Miſit de ſummo [Dóminus,] & accépit me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dó-

modùm juſtítiam & ſecundùm puritatem mánuum meárum conſpectu oculórum

...ncto ſanctus eris, * ...iro innocente ín...s :

...ı electo electus ...um perverſo per...

...m tu pópulum hú...vum fácies, * & ...perbórum humi...

...m tu illúminas lu...cam, Dómine : * ...s, illúmina téne...

...m in te erípiar à ...; * & in Deo meo ...r murum.

Ero immaculátus meo, & obſervábo ...iquitáte mea.

...a. Déxtera tua.

viſio Psalmi 17.

meus, impollúta ...jus; elóquia Dó... examináta: * pro... ómnium ſperán...

...m quis Deus præ...inum? * aut quis ...æter Deum noſ...

qui præcinxit me * & póſuit immaculatam viam meam;

...rfécit pedes meos cervórum, * & ...elſa ſtátuens me;

...ocet *manus meas* ad prælium; * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea,

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua correxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec deficiant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadent ſubtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum, * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtitues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi ſervívit mihi; * in auditu auris obedívit mihi.

Filii aliéni mentíti ſunt *mihi*: * *filii* aliéni invete-

ráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me : * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Déxtera tua ſuſcépit, me Dómine; & diſciplína tua ipſa me docébit. *Pſ.* 17.

℣. Legem tuam, Dómine, non ſum oblítus : ℟. Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi. *Pſ.* 118.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In Deo.

PSALMUS. 27.

AD te, Dómine, clamábo : Deus meus ne síleas à me; * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; * mala autem in córdibus eórum,

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequítiam adinventiónum ipſórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt opéra Dómini, & in ópera manuum ejus, * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus : * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hereditáti tuæ; & * rege eos, & extolle illos uſque in ætérnum.

Ant. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Pſállite.

PSALMUS 29.

EXaltábo te Dómine, quóniam ſuſcepiſti me,* nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam : * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite, Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitiſti decóri meo virtútem :

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam.

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî : * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi : * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in ætemum confitébor tibi.

Ant. Pſállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

PSALMUS 65.

JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus, * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quam terribília ſunt opera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inímici tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi : * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in conſíliis ſuper filios hóminum,

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertranſíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo,

Qui dominátur in virtúte ſua, in æternum ; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos,

Deus : * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum :

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro ? * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis : * reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta óſferam tibi cum incenſo aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit animæ meæ. *Pſ.* 65.

℣. Deum exquisívi mánibus meis nocte contra eum ; ℟. Et non ſum deceptus. *Pſ.* 76.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium dicitur. Te Deum. *ſi dicendum ſit, ut in Ordin. Breviarii.*

℣. *Sacerd.* Anima mea exultábit in Dómino ; ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Si non continuò ſequantur Laudes, obſervantur quæ notantur in Ord. Brev.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* Deus.

PSALMUS. 62.

DEus, Deus meus ; * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas ; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: ſitívit in te ánima mea.

Ant. 2. a. Teſtimónia.

PSALMUS 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ; * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Teſtimónia tua, Dómine, credibília facta ſunt nimis.

Ant. 5. C. Servíte Dómino.

PSALMUS 99.

JUbiláte Deo, omnis terra, * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus: * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia: ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.

CANTICUM.

Trium Pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino: * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino: * benedícite, Cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino: * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino: * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino: * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino: * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino: * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino: * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino: * benedícite, univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedícite, ómnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum; * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino: * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Míſael, Dómino; * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Hic, loco Glória Patri, *dicitur*,

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu; * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſécula.

Benedictus es, Dómine, in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Ant. Benedictus es, Dómine in trono regni tui, & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Ant. 7. *d.* Hymnus.

PSALMUS. 148.

LAudáte Dóminum, de cœlis, * laudáte eum in excelſis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum ſol & luna: * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt laudent nomen Dómini.

Quia ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in æternum, & in ſéculum ſéculi: * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra; * dracónes, & omnes abyſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ, & univerſa pécora; * ſerpentes, & vólucres pennátæ;

Reges terræ, & omnes pópuli; * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini, * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolius.

Confeſſio ejus ſuper cœlum & terram; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * filiis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

Ant. Hymnus ómnibus ſanctis ejus, filiis Iſrael, pópulo appropinquanti ſibi.

CAPITULUM. *Deut. 6.*

AUdi, Iſrael, Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua; eruntque verba hæc in corde tuo: & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque conſurgens.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS.

AD templa nos rurſus vocat
Surgentis auróræ nitor,
Novaſque pro læto monet
Referre grates múnere.

AT victor auróram ſuo
Fulgóre Chriſtus óbruit:
Huic, magna cujus pars ſumus,
Juvat triumpho pláudere.

QUOD evolútus fáſciis
Repentè mundus éxtitit
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!

QUOD tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!

ÆTERNUS ut rerum ſator
Aſpexit orbem prótinus
Colóre depictum ſuo,
Probávit excellens opus.

AT lætius quantò óbtulit
Seſe Patri ſpectáculum,
Cœleſtis Agni cándido.
Ablútus orbis ſánguine!

CUM luce nobis rédditur
Mundi renaſcentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens ſurgit ad magnália.

AT, ſplendor æterni Patris,
Lumenque Chriſtus córdium,
Deum dat in ſe, quantus eſt,
Sub nube carnis cérnere.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, ℟. Et vidébo quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum Benedictus, *&c. ut in Ord. Brev.*

Collecta ut in Proprio.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. In toto corde.

PSALMUS 117.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſrael quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo qui fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ, * ingreſſus in eas confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus ; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac, ô Dómine, benè proſperáre : * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi ; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudiſti me ; * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in ſǽculum miſericordia ejus.

PSALMUS 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ, * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas !

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici *judícia juſtítiæ tuæ.*

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam : * non me derelinquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te ; * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor ; * non obliviſcar ſermónes tuos.

Diviſio PSALMI 118.

REtribue ſervo tuo, vivífica me ; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos ; * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra : * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium

& contemptum; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & consílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea: * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio; * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me; * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

In Feſto SS. Trinitatis, & in omnibus Dominicis, niſi aliter notetur, dicitur hîc, ſequens

SYMBOLUM.

QUicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem,

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſerváverit, * abſque dúbio in ætermum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes:

Alia eſt enim perſóna Patris, alia Fílii, * alia Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coæterna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres æterni; * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi; * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipotentes; * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii; * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Filius, * Dóminus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dómini; * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Filius à Patre ſolo eſt; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Filio; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Fílius, non tres Filii, * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad æternam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſecula génitus; * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánima rationáli, & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem; * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo; * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem; * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno non confuſióne ſubſtántiæ; * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo, * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus:

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tertiâ die reſurrexit à mórtuis;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, *

& reddituri ſunt de factis própriis ratiónem ;

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam æternam ; * qui verò mala, in ignem æternum.

Hæc eſt fides cathólica, * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Ant. In toto corde meo exquisívi te, Dómine ; doce me juſtificatiónes tuas.

Capitulum, & cætera ut habentur in Ord. Brev.

AD TERTIAM.

Ant. 6. *C.* Da mihi.

Ex PSALMO. 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuarum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos ne vídeant vanitátem ; * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum ; * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua ; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum ; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque ; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine ; * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio PSALMI 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea ; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáque, * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine ; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me * pro

ꝺus derelinquénti-
ı tuam.
iles mihi erant juſ-
:s tuæ, * in loco
ıiónis meæ.
: fui nocte nóminis
ine, * & cuſtodívi
ım.
ćta eſt mihi; * quia
ónes tuas exquisí-

mea, Dómine, *
ꝺíre legem tuam.
átus ſum fáciem
oto corde meo, *
neî ſecundùm eló-
ıum.
vi vias meas, * &
pedes meos in teſti-
a.
s ſum, & non ſum
, * ut cuſtódiam
tua.
eccatórum circum-
ıt me; * & legem
ı ſum oblítus.
nocte ſurgébam ad
um tibi * ſuper ju-
ficatiónis tuæ.
ps ego ſum óm-
ıéntium te, * &
ıtium mandáta tua.
córdiâ tuâ, Domi-
ı eſt terra; * juſtifi-
tuas doce me.
io Psalmi 118.
átem feciſti cum
ı tuo, Dómine, *
n verbum tuum.
em, & diſciplínam,
am doce me; * quia
tuis crédidi.
uàm humiliárer,

ego delíqui; * proptérea elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me; * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus

tuis, ut non confundar.

Ant. Da mihi intelléctum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

Capitulum. I. *Joan.* 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus Deum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt: qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc Cáritas Dei perfécta eſt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me, * In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118.

Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Psalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuũ ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Pauló minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundaſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua perſevérat dies; * quóniam ómnia ſérviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periíſſem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, * ſalvum me fac, quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me; * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiónis vidi finem; * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio. Psalmi 118.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti mandáto

), * quia in æternum mi- . eſt.

Super omnes docentes e intellexi; * quia teſtimó- nia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi; * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi, & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine; * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi teſtimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Diviſio PSALMI 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeo dilexi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum; * non calumniéntur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam; * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego; * da mihi intellectum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideo dilexi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

HÆc eſt Cáritas Dei, ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℞. *br.* Teſtimónia tua intellexi, Dómine: Latum mandátum tuum nimis. Teſtimónia. ℣. Omnis conſummatiónis * vidi finem: * Latum. Glória Patri. Teſtimónia tua.

℣. Dilexi mandáta tua ſuper aurum & topázion; ℞. Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex PSALMO 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeo ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & ſervus tuus dilexit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in æternum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Diviſio PSALMI 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine: * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti: * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in æternum fundaſti ea.

Vide humiliátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tribulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua dilexi, Dómine, * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in æternum ómnia judícia juſtítiæ.

Diviſio Psalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs. * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum: * legem autem tuam dilexi.

Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuũ, Dómine; * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua: æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet

me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine ; & * lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te ; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit : * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas : pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

Capitulum. 1. *Tim.* 1.

Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conſpectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & teſtimónia tua, * In conſpectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Pſ.* 118.

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Ant. 7. c. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ; * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſita in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magificéntia opus ejus : * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors & miſerátor Dóminus : * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui : * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo ;

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum ejus, véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi.

Ant. 1. *f.* Qui timet Dóminum.

PSALMUS III.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus, * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis; * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo, qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício: * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus: * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus; * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi: cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur; déntibus ſuis fremet, & tabeſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. ç. Sit nomen Dómini.

PSALMUS III.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli ſui?

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. 1. A. Nos qui vívimus.

PSALMUS 113.

IN éxitu Iſrael de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro.

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſrael poteſtas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis converſus eſt retrorſùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi mare, quòd fugiſti ? * & tu, Jordánis, quia converſus es retrorſùm ?

Montes exultaſtis ſicut aríetes ? * & colles ſicut agni óvium ?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis; * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Nequando dicant gentes : * Ubi eſt Deus eórum !

Deus autem noſter in cœlo : * ómnia quæcumque vóluit fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient : * nares habent & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt : pedes habent, & non ambulábunt ; * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael ſperávit in Dómino, * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum ſperavérunt in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Iſrael : * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper fílios veſtros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes

res qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. *Epheſ.* 1.

Benedictus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti qui benedixit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto, ſicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus in caritáte.

Hymnus.

O Luce qui mortálibus
Lates inacceſſâ, Deus!
Præſente quo ſancti tremunt
Nubuntque vultus Angeli:
Hic, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem ſuo
Fulgóre depellet dies.

Hunc nempe nobis præparas,
Nobis reſervas hunc diem,
Quem vix adumbrat ſpléndida
Flammantis aſtri cláritas.

Moraris heu! nimis diu
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.

His cùm ſolúta vínculis
Mens evolárit, ô Deus;
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non déſinet.

Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis uſúræ brevi
Æterna ſuccédat dies.
Amen.

℣ In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

Ant. & Coll. ut in Proprio,

Canticum Magníficat, *ut in Ord. Brev.*

Collecta, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Converte nos, *&c. ut in Ord. Brev.*

Ant. 8. G. Scuto.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Filii hóminum, úſquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcióte quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum: * Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, & ſperáte in Dómino: * multi dicunt: Quis oſtendit nobis bona?

Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: *

dediſti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & ólei ſui * multiplicáti ſunt.

In pace in idiſpſum dórmiam, * & requieſcam;

Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituiſti me.

PSALMUS 90.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: ſuſceptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus, ſperábo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi; * & ſub pennis ejus ſperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre nocturno,

A ſagitta volante in die, à negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu, & dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verùmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, Tu es, Dómine, ſpes mea, * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo;

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in te ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne: * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri;

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

* Benedicat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre nocturno. *Pſ.* 90.

Hymnus, &c. habentur in Ordinario Breviarii.

FERIA SECUNDA.
OFFICII FINIS.
'agnifici in ſuis Operibus Creatoris, erga Homines Caritas ac Beneficentia :elebratur.

AD OFFICIUM NOCT.
'avit. Veníte, exultémus mino: * Jubilémus Deo ıtári noſtro.
:ontinuatur Pſalm. 94.)occupémus. *ut in Ordi-io Breviarii.*

HYMNUS.
)EI canámus glóriam,
'Cœlum ſecundo qui die
ɪandit, admirábile
ɪtálibus ſpectáculum.
'OLI ſtupémus álveo
gnáre pénſiles lacus:
ıc imbre terras fértili
:leſtis irrórat Pater.
QUAM præparas nobis, Deus,
: hæc imágo grátiæ:
ec rore ſtillans úberi
ɪrdis penétrat íntima.
HANC qui fidéli cómbibunt
ɪuam ſalúbrem péctore,
ı his ad æternas domos
iro reſultat ímpetu.
BEATA gens, quam pródigâ
itáre non ceſſas manu!
mória hæc memor tui,
móris & reddat vices.
DEO Patri ſit glória,
uſque ſoli Fílio,
ncto ſimul cum Spíritu,
ı ſempiterna ſécula.
Amen.

In Feriis, & aliis Officiis trium Lectionum, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos. In Feſtis verò novem Lectionum, poſt quemlibet Pſalmum, unaquaque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

PRO I. NOCTURNO.
Ant. 4. d. Omnia.

PSALMUS 103.
BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.
Confeſſiónem & decórem induiſti, * amíctus lúmine ſicut veſtimento;
Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus;
Qui ponis nubem aſcenſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;
Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem;
Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.
Abyſſus, ſicut veſtimentum, amíctus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.
Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntiū pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illîc páſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi cervis, * petra refúgium herinácìis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertransíbunt omnes béſtiæ ſylvæ:

Cátuli leónum rugientes, * ut rápiant, & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt; * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio PSALMI 103.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * ómnia in ſapiéntia feciſti; impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus: * illîc reptília, quorum non eſt númerus, animália puſilla cum magnis.

Illîc naves pertransíbunt: * draco iſte quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * áuferes ſpíritum eórum, & deficient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera Diviſio PSALMI 103.

SIt glória Dómini in ſéculum: * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis;

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * pſallam Deo meo, quámdiu ſum.

Jucundum ſit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non ſint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in ſapiéntia feciſti, Dómine: impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & pſállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham, ſervi ejus, * filii Jacob, electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter: * in univerſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham; * & juramenti ſui ad Iſaac;

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſrael in teſtamentum ætérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ;

Cùm eſſent número brevi, pauciſſimi, * & íncolæ ejus.

Et petranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio PSALMI 104. Et

VOcávit [Dóminus] famen ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum: * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum; * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſrael in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum

vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odirent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio PSALMI 104.

MIſit [Dóminus] Móyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem, * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit: & venit cœnomyía, & ſcínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grandinem, * ignem comburentem in terra ipſórum.

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum finium eórum.

Dixit: & venit locuſta & bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum; * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. I. *a.* Viſita nos.

PSALMUS 105.

COnfitémini Dómino; quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Meménto noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * viſita nos in ſalutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Psalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris: * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt; * & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus,* & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, obliti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abyron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Obliti ſunt Deum qui ſalvavit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto;

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis; * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſſávit quaſſátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus; * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Psalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt filios ſuos * & filias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánginem innocentem, * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos: * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit, cùm tribularentur; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui, * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias, * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum; * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ant. Víſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

℣. Expandit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem ut lucéret eis per noctem. *Pſ.* 104.

Poſt Verſiculum dicitur: Pater, *deindè Abſolutio & Benedictiones ut habentur in Ordinario Breviar. Lectio*

us cum ℣. ℟. *habentur in Proprio de Tempore ; & ſic in ſequentibus Feriis.*

Non dicitur Te Deum. *in Feriis.*

℣. SACERD. Exultábit cor meum in ſalutári tuo : ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Deus, in adjutórium, *&c. ut in Ord. Brev. & ſic in aliis Feriis.*

Ant. 5. a. Bonum eſt.

PSALMUS 91.

BOnum eſt confitérì Dómino, * & pſállere nómini tuo, Altíſſime ;

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo, pſaltério, * cum cántico in cíthara ;

Quia delectaſti me, Dómine, in factúra tua ; * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profundæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cum exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in ſéculum ſéculi :

Tu autem altíſſimus * in æternum, Dómine ;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit, * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & bene patientes erunt ;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iniquitas in eo.

Ant. Bonum eſt pſállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabília ma-

gna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericordia ejus;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Solem in poteſtátem diei, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio PSALMI 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui eduxit Iſrael de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et eduxit Iſrael per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum ſuum per deſertum * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et rédémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit no-

ſtri, & redémit nos ab inimícis noſtris.

Quando ſit Off. de Feria, dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. d. Quis ſímilis tuî.

CANTICUM *Moyſi.*

Exod. 15.

CAntémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum, * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adverſários tuos: * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ: * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus, Pérſequar, & comprehendam: * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meū; * interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare: * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis ſímilis tuî in fórtibus, Dómine, quis ſímilis tuî? * magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis fáciens mirabília?

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti, * & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philiſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom; robuſtos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis;

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine,

Sanctuárium tuum, Dó-

mine, * quod firmávérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & reduxit ſuper eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Feſtis Sanctorum, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens.*

CANTICUM *Eccli.* 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis;

Et ſic dicétis in confeſſióne: * Opera Dómini univerſa bona valde.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

LAudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve;

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit:

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus:

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, pſállite nómini ejus, quóniam elégit Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

HYMNUS.

NIl láudibus noſtris eges,
Sed filios amás; Pater;
Multâque cœleſtem prece
Vis provocári grátiam.

TUI profunda cónſilî
Noctis canat ſiléntium:
Tuæ jubar cleméntiæ
Splendor diéi prædicat.

TANTIS minor miráculis
Mens óbſtupet, vox déficit,
Tacére ſed totis nequit
Amor medullis æſtuans.

ERUMPAT ergo: te memor
Clamet parentem, qui mala
Præſentis ævi mítigas,
Spondes futúri præmia.

HUC vota tendunt córdium;
Infirma ſed tardat caro:
Quæ ducit ad te, da ſequi,
Dux ipſe Jeſu, ſémitam.
Amen.

℣. Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ, Dómine; ℟. Et exultávimus, & delectáti ſumus. *Pſ.* 89.

Ad Benedíctus. *Ant.* 6. F. Benedíctus Dóminus Deus Iſrael; quia viſitávit; & fecit redemptiónem plebis ſuæ. *Luc.* 1.

Preces, quando dicuntur, & Suffragia habentur in Ordinario Breviarii. Collecta, quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti; & ſic in aliis Feriis.

AD PRIMAM.

Deus, in adjutórium, *&c. ut in Ord. Brev. & ſic in aliis Horis.*

Ant. 8. G. Quid eſt homo.

P S A L M U S. 8.

DOmine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lactántium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum pauló minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

P S A L M U S 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi; * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquiſívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excelſi.

Diviſio P S A L M I 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum;

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: * quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

Tu es Deus qui facis mirabília, * notam fecíſti in pópulis virtútem tuam:

Redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob, & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitus aquárum, * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tránſeunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ; commóta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis; * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxíſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Ant. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

Capitulum, ℟. *breve*, & *Preces*, *quando dicuntur*, *habentur in Ord. Brev.* & *ſic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Tóllite hóſtias.

PSALMUS 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído; non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univerſi qui ſuſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus; * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Diviſio PSALMI 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum ; * & teſtamentum ipſíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî ; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt : * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea :

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me : * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum ; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus ; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia ; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus ; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem : * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus ; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra ; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exultet terra ; commoveátur mare & plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Tóllite hóſtias, & adoráte Dóminum : étenim correxit orbem terræ. *Pſ.* 95.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

EStóte imitatóres Dei, ſicut filii cariſſimi ; & ambuláte in dilectióne, ſi-

cut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem, & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam. ℣. Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus, * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, ſacrificábo hóſtiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Pſ.* 115.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur in Ordin. Brev. Collecta conveniens.

AD SEXTAM.

Ant. 6. *F.* Elégit.

PSALMUS 46.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi.

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum

in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

PSALMUS 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniã ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Elégit nobis hæreditátem ſuam quam diléxit Dóminus. *Pſ.* 46.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SPíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro quòd ſumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Miſericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum: * Miſericórdiæ. Glória Patri. Confiteantur. *Pſ.* 106.

℣. Quómodo miſerétur pater filiórum, miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe: ℟. Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum. *Pſ.* 102.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur in Ord. Brev.

Collecta conveniens.

AD NONAM.

PSALMUS 52.

Ant. 7. ç. In voluntáte tua.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus: * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, *

orant plebem meam
m panis ?
n non invocavérũt: *
pidavérunt timórè,
i erat timor.
niam Deus diſſipávit
rum qui homínibus
: * confúſi ſunt,
m Deus ſprevit eos.
dabit ex Sion ſalu-
ael ? * cùm convér-
:us captivitátem ple-
:, exultábit Jacob,
bitur Iſraël.

SALMUS 72.

m bonus Iſraël Deus*
; qui recto ſunt corde!
autem penè moti ſunt
* penè effúſi ſunt
mei;
a zelávi ſuper iní-
* pacem peccatórum

a non eſt reſpectus
eórum, * & firma-
m in plaga eórum.
abóre hóminum non
* & cum homínibus
gellabuntur.
ténuit eos ſupér-
operti ſunt iniquitáte
ietáte ſuâ.
liit quaſi ex ádipe iní-
eórum: * tranſiérunt
ctum cordis.
itavérunt & locúti
equítiam: * iniquitá-
excelſo locúti ſunt.
iérunt in cœlum os
* & lingua eórum
it in terra.
convertétur pópulus

meus hîc; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt: Quómodo ſcit Deus? * &, ſi eſt ſciéntia in Excelſo?

Ecce ipſi peccatóres, & abundantes in ſéculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo ſine cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocentes manus meas;

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam, Narrábo ſic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc: * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuiſti eis: * dejeciſti eos, dum allevarentur.

Quómodo facti ſunt in deſolatiónem! * ſúbitò defecérunt; periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut ſómnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges;

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſum apud te: * & ego ſemper tecum.

Diviſio Psalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in ætérnum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, períbunt: * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxiſti me, Dómine, & cum glória ſuſcepiſti me. *Pſ.* 72.

Capitulum. 2. *Theſſ.* 1.

DIgnétur vos vocatióne ſuâ Deus noſter, & ímpleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam; * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me; * Quia. Glória. Doce me. *Pſ.* 142.

℣. In Deo ſalutáre m
& glória mea: ℟. De
xílii mei; & ſpes mea
eſt. *Pſ.* 61.

Preces, ſi dicendæ
habentur in Ord. Br
Collecta convenien.

AD VESPER

Ant. 1. D. Convér

Psalmus II

DIlexi, * quóniam
diet Dóminus v
oratiónis meæ.

Quia inclinávit
ſuam mihi, * & in
meis invocábo.

Circumdedérunt m
lóres mortis, * & pe
inferni invenérunt me

Tribulatiónem &
rem invéni; * & n
Dómini invocávi.

O Dómine, líbera
mam meam; * miſé
Dóminus, & juſtus
Deus noſter miſerétu

Cuſtódiens párvulo
minus: * humiliátus
& liberávit me.

Convértere, ánima
in réquiem tuam, *
Dóminus benefécit tib

Quia erípuit án
meam de morte, * é
meos à lácrymis pedes
à lapſu.

Placebo Dómino *
gióne vivórum.

Ant. Convértere, á
mea, in réquiem tuam
Dóminus benefécit tib

R. G. Leváví.

ALMUS 120.

ri óculos meos in
ntes, * unde véniet
n mihi.
lium meum à Dómi-
qui fecit cœlum &

det in commotió-
lem tuum, * neque
t qui cuſtódit te.
non dormitábit ne-
miet, * qui cuſtó-
el.
inus cuſtódit te, Dó-
rotéctio tua * ſuper
déxteram tuam.
iem ſol non uret te,*
una per noctem.
inus cuſtódit te ab
malo: * cuſtódiat
tuam Dóminus.
inus cuſtódiat in-
tuum & éxitum
* ex hoc nunc, &
n ſéculum.
Leváví óculos meos
tes: auxílium meum
ino.

. I. a. Adjutórium.

SALMUS 123.

quia Dóminus erat
nobis, dicat nunc
* niſi quia Dómi-
t in nobis,
exúrgerent hómines
, * fortè vivos de-
nt nos.
iraſcerétur furor eó-
nos, * fórſitan aqua
niſſet nos.
entem pertransívit
noſtra, * fórſitan
pertranſiſſet ánima noſtra
aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt; * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dó-

minus fácere nobiſcum : facti ſumus lætantes.

Ant. 6. F. Adhæreat.

PSALMUS 136.

SUper flúmina Babylónis, illîc ſédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus in médio ejus,* ſuſpéndimus órgana noſtra;

Quia illîc interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non memínero tuî;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt : Exinaníte : exinaníte * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera : * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit,* & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua *mea fáucibus* meis, ſi non propoſúero Jerúſalem in princípio lætítiæ meæ.

CAPITULUM. I. *Petr.* I.

NUnc non videntes, créditis : credentes autem, exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ; reportantes finem fidei veſtræ, ſalútem animárum.

HYMNUS.

JACTAMUR heu quot flúctibus!
Spes una de cœlis nitet :
Illuc & ora tóllimus,
Et míttimus ſuſpíria.

TU vota præcurris, Pater,
Magnamque protendis manum :
Jam fulta tanto róbore
Surgit potens infírmitas.

QUÆ ſæva nos premunt mala
Vinces, malis poténtior :
Te noſtra duræ ſéntiet
Mens ſervitútis víndicem.

QUIN vile corpus, Filii
Fulgóre donábis tui :
At illa venális patet
Multo labóre glória.

FELIX labor quem récreas
Tam ſpléndidâ rerum vice!
Fletu quis æternum brevi
Neget paciſci gáudium?

SIT laus Patri, laus Fílio :
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Laus ſempiterna, Spíritus.
Amen.

℣. Ad te, Dómine clamávi totâ die : ℟. Lætífica ánimam ſervi tui. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Magníficat

ânima mea Dóminum, & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc.* 1.

Preces, ſi dicendæ ſint, & Suffragia, habentur infrà in Ordinario Breviarii. Collecta, quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti & ſic in aliis Feriis.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Juſtum.

PSALMUS 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè: * ſed tu, Dómine, úſquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem;* quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: *Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

PSALMUS 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi: * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandaſti.

Et ſynagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum : * & diriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Psalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & patiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vaſa mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus; * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *&* *Preces, quando dicuntur, habentur infrà in Ordinario Breviarii & ſic in aliis Feriis.*

FERIA TERTIA.

Officii finis.

Dilectionis Proximi Neceſſitas & Fructus commendantur.

Ad Officium Noct.

Invit. Pópulus Dómini, & oves manûs ejus, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94.

Hymnus.

JUbes : &, in præceps aquis
Repente confluéntibus,
Prodit ſub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis,
Pater, dediſti filiis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat Cáritas.

Nunc exulámus; ſed tuam
Mox congregábis in domum.
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At, qui malignis ártibus
Linguíſque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cœleſtis aula non capit.

En ipſa tellus ímprobos
Dudum labórans ſúſtinet,
Ardetque non ſuæ jugo
Corruptiónis éximi.

Adoptionem nos quoque
Efflagitámus íntegram,
Cui nos ſacráto Spíritus
Prædeſtinávit pígnore.

Æterna laus & glória

Uni ſit & trino Deo,
Diffúſa per quem córdibus
Fraterna regnat Cáritas.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

PSALMUS 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adverſùs próximos ſuos.

Ad níhilum deductus eſt in conſpectu ejus malignus: * timentes autem Dóminum glorificat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in æternum.

PSALMUS 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmamentū.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum;

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curreṇdam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Diviſio PSALMI 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant

eloquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtitiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ.* 14.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam filio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatiónes generatiónum.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio PSALMI 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuper extollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

PSALMUS 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, *Dómine.*

Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam :* faciente prævaricatiónes odivi.

Non adhæſit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam : * qui lóquitur iníqua, non direxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam : detrahentem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Adjúvit.

PSALMUS. 106.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci;

Et de regiónibus congregávit eos, * à ſolis ortu & occáſu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus filiis hóminum;

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum; * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum: * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & ſtetit ſpíritus procellæ; * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Psalmi 106.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſertum, * & éxitus aquárum in ſitim:

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic eſurientes: * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros,

ıt víneas; * &
um nativitátis.
.t eis, & mul-
nimis ; * &
ım non mino-

.cti ſunt, * &
à tribulatióne
: dolóre.
:ontémptio ſu-
; * & erráre
vio, & non in

páuperem de
: póſuit ſicut

ecti, & læta-
omnis iníqui-
os ſuum.
ıs, & cuſtódiet
élliget miſeri-
ini?
:vit Dóminus
inópia: vidé-
: lætabuntur.
n eſt in téne-
ctis: ℟. Miſe-
ſerátor, & juſ-

. Magnificáte
ecum, ℟. Et
omen ejus in
33.

UDES.
Qui non accé-

US. 23.
eſt terra, &
lo ejus: * or-
árum, & uni-
ant in eo;

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas Príncipes veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas Príncipes veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

PSALMUS 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam: * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ: * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam: * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus, ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum ſalutáre ipſíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómi-

t confitémini memó-
ſtificatiónis ejus.
Qui dilígitis Dómi-
ódite malum : cuſtó-
minus ánimas ſanc-
ſuórum.
7. *d.* Vivens.
tis, Canticum
zechiæ. Iſ. 38.
dixi : In dimídio dié-
a meórum vadam ad
ínferi : * quæsívi re-
annórum meórum.
: Non vidébo Dómi-
eum in terra vivén-
* non aſpíciam hó-
ultrà, & habitató-
iétis.
rátio mea ablátaeſt,
volúta eſt à me, *
abernáculum paſtó-

íſaeſt velut à texente
a ; dum adhuc ordí-
cídit me : * de manè
d véſperam fínies me.
ibam uſque ad manè ;
o ſic contrívit ómnia
a : * de manè uſque
eram fínies me.
pullus hirúndinis ſic
o : * meditábor ut
a.
uáti ſunt óculi mei,
ntes in excelſum : *
e, vim pátior, reſ-
pro me.
l dicam, aut quid
lébit mihi, * cùm
erit ?
gitábo tibi omnes
neos * in amaritúdi-
æ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei ; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima : * tu autem eruíſti ánimam meam, ut non períret.

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac ; * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, Dómine : pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Feſtis Sanctorum*
Canticum. *Eccli.* 36.

Miſerére noſtrî, Deus ómnium, & réſpice nos, * & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te ; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas ; * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificátus es in no-

bis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adverſárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & meménto finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſrael quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. I. *D.* Laudáte.

PSALMUS 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

CAPITULUM. I. *Joan.* 2.

MAndátum novum ſcribo vobis, quod verum eſt & in Chriſto, & in vobis; quia ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris eſt uſque adhuc. Qui díligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

HYMNUS.

TE príncipem ſummo, Deus,
Jubes amóre díligi;
Tibi ſecundum prótinus
Jubes amári próximum.

AMÓRE fundátam tuo
Communiónem réſpice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens ſumus.

ILLAM fides & véritas
Amábili ſtipant choro;

hinc livor procul
lor éxulant.
:is auctor, mútuos
nexus : da, Pater,
ratrum gáudiis,
›lére flétibus.
ıA laus & glória
trino Deo,
s unius ſacrâ
; in domo locat.
:n.
ıs in médio civitá-
non commovébi-
. Adjuvábit eam
ıculo. *Pſ.* 45.
ıedictus.
a. Erexit Dóminus
útis nobis in domo
eri ſui, ſicut locú-
›er os ſanctórum.

P R I M A M.
. D. Cùm mihi.
. L M U S 34.
, Dómine, nocen-
e : * expugna im-
ıntes me.
ıende arma & ſcu-
: exurge in adjutó-
ıi.
e frámeam, & con-
ersùs eos qui per-
r me; * dic ánimæ
us tua ego ſum.
ndantur & reve-
* quærentes áni-
am.
ntur retrorsùm, *
ıdantur cogitantes
la.
ınquam pulvis ante

fáciem venti, * & ánge-
lus Dómini coarctans eos.
Fiat via illórum ténebræ
& lúbricum, * & ángelus
Dómini pérſequens eos;
Quóniam gratis abſcon-
dérunt mihi intéritum láquei
ſui; * ſupervácuè exprobra-
vérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus quem
ignórat; & cáptio quam
abſcondit, apprehendat
eum; * & in láqueum cadat
in ipſum.
Anima autem mea exul-
tábit in Dómino, * & dele-
ctábitur ſuper ſalutári ſuo.
Omnia oſſa mea dicent : *
Dómine, quis ſímilis tibi?
Erípiens inopens de manu
fortiórum ejus, * egénum
& páuperem à diripiéntibus
eum.

Diviſio Psalmi 34.

Surgentes teſtes iníqui, *
quæ ignorábam interro-
gábant me.
Retribuébant mihi mala
pro bonis, * ſterilitátem
ánimæ meæ.
Ego autem, cùm mihi
moleſti eſſent, * induébar
cilício.
Humiliábam in jejúnio
ánimam meam, * & orátio
mea in ſinu meo converté-
tur.
Quaſi próximum, & qua-
ſi fratrem noſtrum, ſic com-
placébam : * quaſi lugens &
contriſtátus, ſic humiliábar.
Et adversùm me lætáti
ſunt, & convenérunt; *

congregáta ſunt ſuper me flagélla, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compúncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne: * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna: * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi íniquè, * qui odérunt me grátis, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum; * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne ſíleas: * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio PSALMI 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ; * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi moleſti eſſent, quaſi próximum & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum ímpiis non ſedébo.

PSALMUS 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt, * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem lau-

ẽ enarrem univerſa
a tua.
ne, dilexi decórem
uæ, * & locum ha-
is glóriæ tuæ.
erdas cum ímpiis,
animam meam, *
viris ſánguinum vi-
am,
órum mánibus ini-
ſunt: * déxtera eó-
léta eſt munéribus.
utem in innocéntia
reſſus ſum: * rédi-
& miſerére meî.
eus ſtetit in dire-
in eccléſiis benedí-
Dómine.

ALMUS 49.

: deórum Dóminus
útus eſt; * & vocá-
m à ſolis ortu uſque
ſum.
on * ſpécies decóris

manifeſtè véniet; *
ſter, & non ſilébit.
in conſpectu ejus
et, * & in circúitu
peſtas válida.
cábit cœlum deſur-
: terram, * diſcér-
pulum ſuum.
regáte illi ſanctos
qui órdinant teſta-
i ejus ſuper ſacri-

nuntiábunt cœli ju-
ejus, * quóniam
dex eſt.
, pópulus meus, &
Iſrael, & teſtificá-
bor tibi: * Deus, Deus tuus ègo ſum.

Non in ſacrificiis tuis árguam te: * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli; * & pulcritúdo agri mecum eſt.

Si eſuriéro, non dicam tibi: * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * ut ſánguinem hircórum potábo?

Immola Deo ſacrificium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio PSALMI 49.

PEccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enarras juſtítias meas, & aſſúmis teſtamentum meum per os tuum?

Tu verò odiſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrorſùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adverſùs fratrem tuum loquebáris, & adverſùs filium matris tuæ ponébas ſcándalum: * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti, iníquè, quòd ero tuî ſímilis: * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum; * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me; * & illîc iter, quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non ſedébo: inter innocentes circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Pſ.* 25.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

SAcrificium ſalutáre eſt atténdere mandátis, & diſcédere ab omni iniquitáte: & propitiatiónem litáre ſacrificii ſuper injuſtítias, & deprecátio pro peccátis, recédere ab injuſtítia.

℟. *br.* Quis aſcendet in montem Dómini, * Stabit in loco ſancto ejus? Quis aſcendet. ℣. Innocens mánibus * & mundo corde * Stabit in loco ſancto ejus. Glória Patri. Quis aſcendet. *Pſ.* 23.

℣. Congregáte Dómino ſanctos ejus, ℟. Qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrificia. *Pſ.* 49.

AD SEXTAM.

Ant. 4. c. Juſtus.

PSALMUS. 36.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris facientes iniquitátem;

Quóniam tanquam fœnum velóciter areſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, & judícium tuum tanquam merídiem: * ſúbditus eſto Dómino, & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciente injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem: * noli æmulári, ut malignéris;

Quóniam qui malígnantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

uéti autem hæredi-
erram, * & delecta-
in multitúdine pacis.
rvábit peccátor juſ-
ſtridébit ſuper eum
s ſuis.
inus autem irridébit
quóniam próſpicit
éniet dies ejus.
ium evaginavérunt
ores : * intendérunt
ſuum,
ejíciant páuperem &
; * ut trucídent rec-
de.
ius eórum intret in
ipſórum, * & arcus
confringátur.
ius eſt módicum juſ-
ſuper divítias pecca-
multas;
niam bráchia pecca-
conterentur : * con-
autem juſtos Dómi-

viſio Psalmi 36.
vit Dóminus dies im-
aculatórum; * & hæ-
eórum in æternum

confundentur in tém-
alo, & in diébus fa-
turabuntur; * quia
óres períbunt.
íci verò Dómini,
t honorificáti fúerint
ltáti, * deficientes,
dmodùm fumus, de-

uábitur peccátor, &
lvet : * juſtus autem
tur, & tríbuet.
a benedicentes ei hæ-
reditábunt terram; * male-
dicentes autem ei diſperí-
bunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui *; & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos : * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur; & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Psalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſíus; * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, &

cuſtódi viam ejus ; & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuper exaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat : * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem ; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino ; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos ; * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

Ant. Juſtus totâ die miſerétur, & cómmodat ; & ſemen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. 1. *Joan.* 3.

QUi habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & cláuſerit víſcera ſua ab eo ; quómodo cáritas Dei manet in eo? Fílioli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miſerétur, & cómmodat. *Jucundus.* ℣. In ætérnum * non commovébitur, * Qui miſerétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus : ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Psalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris ; * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolosâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Psalmi 108.

COnſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem ; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus ; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci ; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus ſuis.

3 Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui miſereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper: * & diſpéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non eſt recordátus facere miſericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtimentum: * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui detrahunt mihi apud Dóminum! * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio PSALMI 108.

Libera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecundùm miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvum fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: ego autem orábam.

CAPITULUM *Rom.* 12.

Nolite eſſe prudentes apud voſmetipſos, nulli malum pro malo reddentes,

providentes bona non tantùm coram Deo, ſed étiam coram ómnibus homínibus: ſi fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Poſuérunt adversùm me * Mala pro bonis. Poſuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea, * Mala pro bonis. Glória. Poſuérunt. *Pſ.* 108.

℣. Sermónibus ódii circumdedérunt me; ℟. Et expugnavérunt me gratis. *Pſ.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid détur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illîc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúſalem.

Ant. 4 d. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod deſcendit in barbam, barbam Aaron;

leſcendit in oram
i ejus : * ſicut ros
, qui deſcendit in
ion ;
un illîc mandávit
benedictiónem, *
ıſque in ſéculum.
)uàm bonum, &
cundum habitáre
unum!
G. In miſericórdia.
L M U S 140.
ne, clamávi ad te,
di me : * intende
:, cùm clamávero

ur orátio mea ſicut
in conſpectu tuo :*
nánuum meárum,
m veſpertínum.
Dómine, cuſtó-
meo, * & óſtium
ntiæ lábiis meis.
eclínes cor meum
malítiæ, * ad ex-
excuſatiónes in

ıomínibus operán-
quitátem : * & non
icábo cum electis

iet me juſtus in
rdia, & increpábit
leum autem pecca-
a impinguet caput

am adhuc & orátio
eneplácitis eórum.
pti ſunt juncti petræ
órum : * áudient
a, quóniam potué-

raſſitúdo terræ eru-

pta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei : * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me : óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant juſti.

P S A L M U S 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effundo in conſpectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio,

In deficiendo ex me ſpíritum meum ; * & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi, Tu es ſpes mea, pór-

tio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo: * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi, Dómine.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra; ſive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem eſtis corpus Chriſti, & membra de membro.

HYMNUS.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Chriſtus caput
Vitále robur ſufficit,
Uno movéri ſpíritu!

QUAM dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu facta manu,
Inferre vim gratam tibi!

HANC quiſque díligat domum,
Hanc pace concors récreet:
Væ dira qui ſpargit malus
Diſſenſiónum ſémina.

SED damna cedunt in lucrum
Te, Chriſte, diligéntibus:
Augent corónas prælia;
Proſuntque, dum nocent, mali.

VOX blanda ſævit tríſtius,
Dum pectus incautum ſubit,
Lapſuque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Prosímus alter álteri,
Regnémus & polo ſimul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & lætentur. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Reſpexit Deus humilitátem ancillæ ſuæ: et hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

PSALMUS 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? * uſquequò avertes fáciem tuam a me?

Quàmdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequando dicat inimícus meus: Præválui adverſùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dó-

-ta bona tríbuit mihi,
am nómini Dómini
i.

PSALMUS 31.

quorum remiſſæ
t iniquitátes, * &
a tecta ſunt peccáta.
is vir cui non impu-
óminus peccátum, *
in ſpíritu ejus dolus.
niam tácui invetera-
oſſa mea, * dum
em totâ die.
niam die ac nocte
a eſt ſuper me manus
converſus ſum in æ-
mea, dum configi-
na.
ctum meum cógni-
ni feci, * & injuſtí-
eam non abſcondi.
: Confitébor adver-
e injuſtítiam meam
o; * & tu remiſiſti
item peccáti mei.
hac orábit ad te om-
nctus * in témpore
úno.
mtamen in dilúvio
um multárum, * ad
on approximábunt.
es refúgium meum à
tióne quæ circúmde-
: * exultátio mea,
e à circumdántibus

llectum tibi dabo, &
m te in via hac quâ
is: * firmábo ſuper
os meos.
ite fieri ſicut equus
us, * quibus non eſt
ctus.

In camo & fræno maxil-
las eórum conſtringe, *
qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccató-
ris; * ſperantem autem in
Dómino miſericórdia cir-
cúmdabit.

Lætámini in Dómino, &
exultáte, juſti; * & glo-
riámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

DEus, venérunt gentes
in hæreditátem tuam:
polluérunt templum ſanc-
tum tuum: * poſuérunt Je-
rúſalem in pomórum cuſtó-
diam.

Poſuérunt morticína ſer-
vórum tuórum eſcas volatí-
libus cœli, * carnes ſanctó-
rum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eó-
rum tanquam aquam in cir-
cúitu Jerúſalem; * & non
erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium
vicínis noſtris, * ſubſanná-
tio & illúſio his qui in cir-
cúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſ-
céris in finem? * accendétur
velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gen-
tes quæ te non novérunt, *
& in regna quæ nomen tuum
non invocavérunt;

Quia comedérunt Jacob, *
& locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum
noſtrárum antiquárum: *
citò anticipent nos miſeri-
córdiæ tuæ, quia páuperes
facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos :

Et propítius eſto peccátis noſtris * propter nomen tuum ;

Ne fortè dicant in géntibus : *Ubi eſt Deus eórum ?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effuſus eſt.

Introëat in conſpectu tuo* gémitus compeditórum.

Secundùm magnitúdinem bráchii tui, * poſſide filios mortificatórum ;

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum impropérium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

Officii finis.

Deus Pater miſericors, ipſi fidendum :

Hinc Spes chriſtiana.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem ſuam : * Venite, adorémus. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

MIRAMUR, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ ſcripta ſcintillántibus
Refulget aſtrórum globis.

UT ſol diéi, cándida
Sic luna nocti præſidet :
Exércitu totum novo
Diſcríminant ſtellæ polum.

AT ipſe, cœlórum decus,
Sol novit occáſus ſuos :
Sunt certa lunæ témpora,
Statique lapſus síderum.

JUGI rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem :
Tu ſemper idem, néſcius
Mortálium ſpem fállere.

TURBATA quid mens fluctuet ?
Curâ paternâ nos regis :
Æterna ſit cordi ſalus,
Æterna nos ſalus manet.

SUPREMA laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres ſinu.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Sperent in te.

PSALMUS 9.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te : * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In convertendo inimícum meum retrorſùm, * infirmabuntur, & peribunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam : *

ſediſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit impius: * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſǽculum ſǽculi.

Inimici defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum: * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Pſállite Dómino qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens ſánguinem eórum recordátus eſt: * non eſt oblítus clamorem páuperum.

Diviſio PSALMI 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo: * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcunturDeum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine; non confortétur homo: * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio PSALMI 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper: * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor: * ſecundum multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus: * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus: * omnium inimi-

córum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo: * Non movébor, à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo: * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem; * rápere páuperem, dum attrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum: * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo: Oblítus eſt Deus; * avertit fáciem ſuam, ne vídeat in finem.

Exurge, Dómine, Deus; exaltétur manus tua: * ne oblivíſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde ſuo: Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem cónſíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & maligni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætermum, & in ſéculum ſéculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te, qui novérunt nomen tuum; quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte autem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne altera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea

iis; * ut cognoſcat
tio áltera.
qui naſcentur, &
ur, * & narrábunt
iis;
onant in Deo ſpem
& non oblivíſcantur
Dei, * & mandáta
quírant;
ant ſicut patres eó-
generátio prava &
ans:
rátio quæ non dire-
ſuum, * & non eſt
cum Deo ſpíritus

ſio PSALMI 77.
Ephraïm intenden-
es mittentes arcum,*
ſunt in die belli.
cuſtodiérunt teſta-
n Dei, * & in lege
luérunt ambuláre.
oliti ſunt benefactó-
is, * & mirabílium
æ oſtendit eis.
m pátribus eórum fe-
ıbília in terra Ægyp-
n campo Táneos.
rúpit mare, & per-
eos, * & ſtátuit
quaſi in utre.
eduxit eos in nube
& totâ nocte in illu-
one ignis.
rúpit petram in eré-
& adaquávit eos ve-
byſſo multa.
duxit aquam de pe-
& deduxit tanquam
aquas.
appoſuérunt adhuc
ei: * in iram exci-
tavérunt Excelſum in ina-
quóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto?

Quóniam percuſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt.

Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?

Ideò audívit Dóminus, & diſtulit: * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſrael;

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio PSALMI 77.

TRánſtulit [Dóminus]: Auſtrum de cœlo; * & índuxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſa-

turáti ſunt nimis; & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſrael impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, * & non crediderunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Ant. Fílii qui naſcentur, narrábunt fíliis ſuis, ut ponant in Deo ſpem ſuam.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Abſtulit.

Ex PSALMO 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deſerto? * in iram concitavérunt eum in inaquóſo?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum; * & ſanctum Iſrael exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus, * die quâ redémit eos de manu tribulantis:

Sicut póſuit in Ægypto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convertit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Miſit in eos cœnomyíam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locuſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini jumenta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ; non pepercit à morte animábus eórum, * & jumenta eórum in morte conclúſit.

Et percuſſit omne primogénitum

ı terra Ægypti, *
omni labóris eó-
bernáculis Cham.
Psalmi 77. Et
t [Dóminus] ſicut
óopulum ſuum, *
xit eos tanquam
n deſerto.
ıxit eos in ſpe, &
ıérunt: * & inimí-
n opéruit mare.
ıxit eos in montem
tiónis ſuæ, * mon-
m acquiſívit déx-

ıit à fácie eórum
* & ſorte diviſit
n in funículo diſ-
is.
›itáre fecit in ta-
is eórum * tribus

ıtavérunt, & exa-
unt Deum excel-
& teſtimónia ejus
:odiérunt.
ertérunt ſe, & non
unt pactum: *
modùm patres eó-
ɔnverſi ſunt in ar-
vum.
am concitavérunt
cóllibus ſuis, * &
tílibus ſuis ad æmu-
n eum provocavé-

vit Deus, & ſpre-
& ad níhilum redé-
lè Iſrael.
:pulit tabernáculum
tabernáculum ſuum,
›itávit in homínibus.
rádidit in *captivitá-*
r Æſtiva. Anic.

tem virtútem eórum, * & pulcritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſ. Psalmi 77. Et

Excitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tríbum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctificium ſuum * in terra quam fundávit in ſécula:

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſuſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus

ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

℣. Ecce non dormitábit, neque dórmiet, qui cuſtódit Iſrael. ℟. Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua. *Pſ.* 120.

℣, *Sacerd.* Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo; ℟. Et laudabuntur omnes recti corde. *Pſ.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine; * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo; * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum ſánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ intro bo in domum tuam: * adorábo ad templum ſan ctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me i juſtitia tua: * propter ini mícos meos dírige in con pectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in or eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt gu tur eórum, linguis ſuis do lósè agébant: *júdica illos Deus.

Décidant à cogitatióni bus ſuis: ſecundùm multi túdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam ir ritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te: * in ætér num exultábunt, & habi tábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; *quóniam tu bene díces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ vo luntátis tuæ * coronaſti nos

Ant. Omnes qui ſperan in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In régmine.

PSALMUS 35.

DIxit injuſtus ut delin quat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante ócu los ejus;

Quóniam dolóſè egit in conſpectu ejus, * ut in-

veniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ: * malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemádmodum multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſperæ delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis: * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni

benignitátis tuæ ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt arietes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium finium terræ.

Ant. 1. 2. Ecce.

In Feriis CANTICUM. *Iſ.* 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus:* fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris:* & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: *mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſrael.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Feſtis Sanctorum*, CANTICUM. *Tob.* 13.

Magnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia ſécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & ſalvas : dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, filii Iſrael, * & in conſpectu géntium laudáte eum ;

Quóniam ídeò diſperſit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis ſcire eos* quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras ; * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi ; * Regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi ;* quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini itaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, *credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.

Ant. 6. C. Beneplácitum eſt.

PSALMUS 146.

LAudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucunda decoraque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus: * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne: * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

CAPITULUM. *Iſ.* 26.

IN ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte; ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

HYMNUS.

PROMITTIS, & ſervas datam
Immóbilis fidem, Deus;
Hanc mane primo ſédulâ
Repóſcimus fidem prece.

PROMITTIT atque décipit
Incertus & fallax homo:
Sic quaſſa, ſi incumbas ſuper,
Arundo transfiget manum.

BEATUS ergo, qui tuo
Se totus abdit in ſinu:
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de ſtatu quatit.

NE cor vacillet, óbligas
Temet ſacramento, Deus:
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prenſat bona.

JAM mente præſúmens polum,
Secúra ſublími throno
Aſſiſtit, & cœléſtium
Prælibat undas flúminum.

FONS ô perennis grátiæ,
Colenda ſemper Trínitas,
Te ſpem ſalútis únicam
Da mente totâ quærere.
Amen.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum ſe nobis, ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, ſerviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Ego.

PSALMUS 30.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine, Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè: * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci: * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio PSALMI 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, & vicínis meis valde; * & timor notis meis.

Qui vidébant me, * foras fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde: * factus ſum tanquam vas pérditum;

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu: * in eo dum convenírent ſimul adverſùm me, accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine; * dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum: * ſal-

vum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te: *erubeſcant ímpii, & deducantur in infernum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adverſùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Psalmi 30.

Quàm magna multitúdo ducédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondiſti timéntibus te!

Perfeciſti eis qui ſperant in te, * in conſpectu filiórum hóminum.

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ * à conturbatióne hóminum.

Protéges eos in tabernáculo tuo * à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: *Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudiſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; quóniam veritátem requíret Dóminus,* & retríbuet abundanter faciéntibus ſubérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino ſperávi: exultábo, & lætábor in miſericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

Psalmus 41.

Quemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei!

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meã; * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei.

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonûs epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Psalmi 41.

Ad meipſum ánima mea conturbáta eſt: * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus.

Dum confringuntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per ſíngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

Júdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo érue me;

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulíſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Ant. Spera in Deo, ánima mea: ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

QUæcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt; ut per patiéntiam & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus.

℞. *br.* Memor eſto verbi tui, Dómine, * In quo mihi ſpem dediſti. Memor eſto. ℣. Hæc me conſoláta eſt, quia elóquium tuum vivificávit me, * In quo. Glória. Memor. *Pſ.* 118.

℣. Reſpondébo exprobrántibus mihi verbum: ℞. Quia ſperávi in ſermónibus tuis. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Qui ſperat.

PSALMUS. 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

℣ Vitam pétiit à te; * & tribuiſti ei longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum ſéculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex ſperat in Dómino; * & in misericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum;

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

PSALMUS 102.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino; * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam; * qui corónat te in misericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum: * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſrael voluntátes ſuas.

Diviſio PSALMI 102.

MIſerátor & miséricors Dóminus: * longánimis, & multum miséricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in æternum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis;

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit misericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pa-

ter filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe;

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum: * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus: * tanquam flos agri ſic efflorébit;

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in æternum ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in filios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus,

Et memores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui ſperat in Dómino, in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 3.

NUnc filii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

℟. *br.* Beátus vir, * Cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus. Beátus vir. ℣. Et non reſpexit in vanitátes * & insánias falſas: * Cujus eſt. Glória. Beátus vir. *Pſ.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda veſtra. *Pſ.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Factus eſt.

PSALMUS. 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

[E]go dixi : Dii eſtis, * & Excelſi omnes.
[V]os autem ſicut hómines [mor]iémini, * & ſicut unus [de] princípibus cadétis.
[S]urge, Deus, júdica ter[ra]m; * quóniam tu hæredi[tá]bis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.
Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſuperbis.
Uſquequò peccatóres, Dómine, * uſquequò peccatóres gloriabuntur?
Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?
Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.
Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.
Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.
Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquando ſápite.
Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?
Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?
Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio PSALMI 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;
Ut mitiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.
Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;
Quoaduſque juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.
Quis conſurget mihi adverſùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adverſùs operantes iniquitátem?
Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.
Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.
Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?
Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.
Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.
Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos; * diſ-

perdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Factus eſt mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium ſpei meæ. *Pſ.* 93.

Capitulum. *Hebr.* 10.

NOlíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remunerationem: patiéntia enim vobis neceſſária eſt; ut voluntátem Dei facientes, reportétis promiſſiónem.

℟. *br.* Bonum eſt confidere in Dómino, * Quàm confidere in hómine. Bonum eſt. ℣. Bonum eſt * ſperáre in Dómino, * Quàm confidere in hómine. Glória Patri. Bonum eſt. *Pſ.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, ℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

Psasmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ; * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Ant. 5. a. Qui confidunt.

Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino ſicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Ant. Qui confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Psalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Niſi Dóminus cuſtodierit

civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum: non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervàveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio;

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam;

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ita retribútió in ánima mea.

Speret Iſrael in Dómino, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Ant. Speret Iſrael in Dómino.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

DEus ſpei répleat vos omni gáudio & pace in credendo; ut abundétis in ſpe, & virtúte Spíritûs ſancti.

HYMNUS.

HORRES ſuperbos, nec tuam
Das álteri laudem, Deus:
Humána nil iſthinc ſibi
Decerpat arrogántia.

INGRATA quippe mens tuæ
Fluenta ſiſtit grátiæ;
Triſtique marceſcit ſtatim;
Ceu gramen exuſtum ſiti.

UT ſervus in manus heri
Intenta figit lúmina;

Sic ora ſacris móntibus
Non dimovémus ánxii.

Desideratam ſi dare
Opem moráris; ſpes tamen,
Tenácis inſtar áncoræ,
Immóta fundat péctora.

Sit ſumma Patri glória:
Sit ſumma Nato, qui dedit
Nobis futúræ ſpíritum
Hæreditátis óbſidem.
Amen.

℣. A cuſtódia matutína úſque ad noctem ſperet Iſrael in Dómino. ℟. Quia apud Dóminum miſericórdia. *Pſ.* 129.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

Psalmus 10.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra; * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo: * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérant, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum; linguis ſuis dolóſè agébant: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem

meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illîc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Consílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cùm avérterit Dominus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

PSALMUS 15.

CONſerva me, Dómine; * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum, * inſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultábit lingua mea: * inſuper & caro mea requieſcet in ſpe;

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA.

OFFICII FINIS.

Deus verax:

Ipſi credendum;

Hinc fides Chriſtiana.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Hódie ſi vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

I*iSDEM* creáti flúctibus
Piſces natant, volant aves;
Utrumque mortáli genus
Parátur eſca córpori.

MENTI ſed æternæ cibus
Debétur alter: hæc Dei
Sermóne vivit: hanc fovet
Cœleſtis & nutrit fides.

QUÆSITA Chriſti ſanguine

Manávit in terras fides,
Et impiárum péctora
Victrix ſubégit géntium.
FAX illa puris córdibus
Monſtráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.
SANCTI leónum, per fidem,
Mulſére rugítus: truces
Fregére regnantûm minas;
Riſére ſtridentes rogos.
HAC luce ſignátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.
DEO Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. b. Rectum eſt verbum Dómini.

PSALMUS 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui; * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecundum cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in ſalutári tuo, * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas; * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo: * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt; * nos autem ſurréximus, & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fac regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

PSALMUS 32.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene pſállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem;

Quóniam ipſe dixit, &

facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatióne.

Diviſio Psalmi 32.

Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem: * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper misericórdia ejus.

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum ; * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Pſ.* 32.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Dóminus.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertranſíres in deſerto,

Terra mota eſt : * étenim

cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Psalmi 67.

Dominus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti: * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera diviſio Psalmi 67.

In eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſrael.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus * in mentis exceſſu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ; * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut excludant eos qui probáti ſunt argento.

Diſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * pſállite Dómino.

Pſállite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Iſrael magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſrael ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Iſrael ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

MIſericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixiſti: In æternum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtamentum eléctis meis; * jurávi David ſervo meo:

Uſque in æternum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in eccléſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * ſímilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mitigas.

Tu humiliaſti ſicut vulnerátum, ſuperbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti;

Aquilónem & mare tu creaſti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia: * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ; * miſericórdia & véritas præcedent fáciem tuam.

Diviſio PSALMI 88.

BEátus pópulus qui ſcit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt,

Et in nómine tuo exultá-

bunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabuntur:

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti: * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum: * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non apponet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſius inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & miſericórdia mea cum ipſo; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus dexteram ejus.

Ipſe invocábit me: Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelſum præ régibus terræ.

In æternum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi;

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint filii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint,

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meam non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea;

Neque profánabo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non faciam írrita.

Altera diviſio PSALMI 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo,

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu veró repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum.

Everriſti teſtamentum ſervi tui: * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus: * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti dexteram depri-

géntium eum : * lætificaſti ómnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium glá-dii ejus , * & non es auxi-liátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emun-datióne ; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus : * perfudiſti eum con-fuſióne.

Uſquequò, Dómine, avér-tis in finem ? * exardeſcet ſicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea ſub-ſtántia : * numquid enim vane conſtituiſti omnes fí-lios hóminum ?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem ? * éruet ánimam ſuam de ma-nu ínferi ?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine , * ſicut juraſti David in veritáte tua ?

Memor eſto, Dómine, op-próbrii ſervórum tuórum , * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium ;

Quod exprobravérunt ini-míci tui , Dómine , * quod exprobravérunt commuta-tiónem Chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt , & in nómine tuo exultábunt totâ die , & in juſtítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obſcu-rabuntur à te , Dómine ; ℟. Et nox ſicut dies illumi-nábitur. *Pſ.* 138.

℣. *Sacerd.* Cognoſcant quia nomen tibi Dóminus : ℟. Tu ſolus Altíſſimus in omni terra. *Pſ.* 82.

AD LAUDES.

Ant. 4. f. Audi.

PSALMUS 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum , & date tympanum , * pſaltérium ju-cundum cum cíthara,

Buccináte in Neoménia tuba , * in inſigni die ſolem-nitátis veſtræ ;

Quia præceptum in Iſrael eſt , * & judícium Deo Ja-cob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud , cùm exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat , au-dívit.

Divertit ab onéribus dor-ſum ejus : * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me , & liberávi te : * exau-dívi te in abſcóndito tem-peſtátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi , pópulus meus, & conteſtábor te : * Iſrael , ſi audíeris me , non erit in te deus recens , neque adorá-bis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus , qui edúxi te de terra Ægypti ; * dilata os

tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me; * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet,

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. *g.* Parátum.

PSALMUS 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui; * ſalvum fac déxterâ tuâ, * exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio PSALMI 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo: * exultábo, & dívidam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraim ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, CANTICUM *Annæ*. 1. *Reg.* 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum

ſuper inimícos meos ; * quia lætáta ſunt in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus , ut eſt Dóminus ; neque enim eſt álius extra te : * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia , gloriantes : * recédant vétera de ore veſtro ;

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt , * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt ; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt ; * & famélici ſaturáti ſunt ,

Donec ſtérilis péperit plúrimos ; * & quæ multos habébat filios , infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat , & vivíficat : * dedúcit ad ínferos , & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat : * humíliat & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum , * & de ſtércore élevat páuperem ;

Ut ſédeat cum princípibus , * & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ , * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit , & ímpii in ténebris conticeſcent ; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adverſárii ejus ; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ , & dabit impérium regi ſuo , * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt , & ipſi præparantur cogitatiónes.

[*In Feſtis Sanctorum ,*

CANTICUM. 1. *Par.* 29.

BEnedictus es , Dómine , Deus Iſrael Patris noſtri , * ab æterno in ætérnum.

Tua eſt, Dómine, magnificéntia ; & poténtia, & glória , atque victória ; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt & in terra , * tua ſunt.

Tuum , Dómine , regnum ; * & tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ , & tua eſt glória : * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia : * in manu tua magnitúdo , & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi , * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

PSALMUS 147.

LAuda , Jerúſalem , Dóminum : * lauda Deum tuum , Sion ;

Quóniam confortávit ſe-

ras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti ſátiat te;

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſrael: non fecit táliter omni natióni.

CAPITULUM. I. *Petr.* 2.

VOs genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis; ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum.

HYMNUS.

DIGNAS quis, ô Deus, tibi
Laudes rependat, qui tuo
Pellis tenébras lúmine,
Salútis & monſtras viam?

TU, quam jubes, donas fidem;
Hæc cúltui præeſt tuo;
Hæc mentis erróres fugat;
Hæc corda ſurſum dírigit.

TE deſtitúta ſpíritu
Nil pompa ſacrórum juvat:
Secréta puri blándius
Tibi litábunt péctoris.

VOX inde cordi cónſona
Vectígal exolvet ſuum,
Et ad ſalútem líbero
Prométur ore véritas.

O, QUI ſuperbos réſpuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut creſcat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.

SIT ſumma Patri glória,
Sit ſumma Nato, qui fidem
Cruóre fundávit ſuo:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Pſ.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. a. Tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis, ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. à. Illúminet.

PSALMUS 66.

DEus miſereátur noſtri, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtri;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus,

onfiteantur tibi pó-
nes.
tur & exultent gen-
niam júdicas pópu-
quitáte, * & gentes
dirigis.
eantur tibi pópuli,
onfiteantur tibi pó-
nes : * terra dedit
ſuum.
ícat nos Deus, Deus
enedícat nos Deus; *
nt eum omnes fines

ALMUS 89.
ine, refúgium fac-
es nobis, * à gene-
n generatiónem.
uàm montes fie-
ut formarétur terra
; * à ſéculo & uſ-
éculum tu es Deus.
ertas hóminem in
item; * & dixiſti:
ímini, filii hómi-

iam mille anni ante
os, * tanquam dies
quæ prætériit, &
in nocte:
pro níhilo haben-
órum anni erunt.
: ſicut herba trán-
iane flóreat & trán-
véſpere décidat, in-
areſcat;
defécimus in ira
& in furóre tuo tur-
nus.
ſti iniquitátes noſ-
onſpectu tuo, * ſé-
oſtrum in illumina-
ltûs tui;

Quóniam omnes dies noſ-
tri defecérunt, & in ira tuâ
defécimus: * anni noſtri ſi-
cut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum
in ipſis ſeptuaginta anni: *
ſi autem in potentátibus,
octoginta anni,

Et amplius eórum * la-
bor & dolor.

Quóniam ſupervénit man-
ſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio PSALMI 89.

QUis novit poteſtátem
iræ tuæ, * & præ ti-
móre tuo iram tuam dinu-
meráre?

Déxteram tuam ſic notam
fac, * & erudítos corde in
ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſ-
quequò? * & deprecábilis
eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus mane mi-
ſericórdiâ tuâ; * & exultá-
vimus, & delectáti ſumus
ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus
quibus nos humiliáſti, *an-
nis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, &
in ópera tua; * & dirige fi-
lios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini
Dei noſtri ſuper nos: &
ópera mánuum noſtrárum
dírige ſuper nos; * & opus
mánuum noſtrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus
vultum ſuum ſuper nos; ut
cognoſcámus in terra viam
tuam, Dómine. *Pſ.* 66.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

Psalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo.

Dum appropiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adverſùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adverſùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Psalmi 26.

EXaudi, Dómine, vo meam quâ clamáv te: *miſerére meî, & e di me.

Tibi dixit cor meum, quisívit te fácies mea: * ciem tuam, Dómine, quíram.

Ne avertas fáciem t à me: * ne declínes in i ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, derelinquas me, * ne deſpícias me, Deus ſal ris meus;

Quóniam pater meu mater mea dereliqué me: * Dóminus autem ſumpſit me.

Legem pone mihi, mine, in via tua; * & dí me in ſémitam rectam p ter inimícos meos.

Ne tradíderis me in mas tribulántium me quóniam inſurrexérunt me teſtes iníqui, & me ta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona, mini * in terra vivéntiu

Expecta Dóminum, liter age; * & confort cor tuum, & ſuſtine minum.

Psalmus 83.

QUàm dilecta tabe cula tua, Dómine tútum! * concupíſcit & ficit ánima mea in átria mini.

Cor meum & caro me

érunt in Deum vi-

im paſſer invénit ſibi
ı, * & turtur nidum
i ponat pullos ſuos.
ia tua, Dómine vir-
* Rex meus & Deus

. qui hábitant in do-
,Dómine! * in ſécula
um laudábunt te.
ıs vir cujus eſt auxí-
ıs te : * aſcenſiónes
e ſuo diſpóſuit, in
crymárum, in loco
ıóſuit.
im benedictiónem
egiſlátor, ibunt de
in virtútem: * vidé-
'eus deórum in Sion.
ıine. Deus virtútum,
oratiónem meam: *
; pércipe, Deus Ja-

ector noſter, áſpice,
* & réſpice in fáciem
tui;
ı mélior eſt dies una
s tuis *. ſuper míllia.
i abjectus eſſe in do-
i mei, * magis quàm
:e in tabernáculis
ırum;
ı miſericórdiam & ve-
ı díligit Deus: * grá-
c glóriam dabit Dó-

ı privábit bonis eos
ıbulant in innocén-
' Dómine virtútum,
homo qui ſperat in

, Credo vidére bona

Dómini in terra vivéntium. *Pſ.* 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 11.

EST fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium.

℞. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abſcondiſti timéntibus te! Quam magna. ℣. Perfeciſti eis * qui ſperant in te, * Quam abſcondiſti. Glória. Quàm magna. *Pſ.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; ℞. Sed non ut lex tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Veníte, fílii.

PSALMUS 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adverſùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus iné-

brians quàm præclárus eſt !

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant manſuéti, & lætentur.

Magnificáte Dóminum mecum ; * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquisívi Dóminum ; & exaudívit me, * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini ; * & fácies veſtræ non confundentur.

Iſte pauper clamávit ; & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet ángelus Dómini in circúitu timéntium eum ; * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus : * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus ; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt ; * inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono.

Diviſio PSALMI 33.

VEníte, fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam à malo ; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti ; & Dóminus exaudívit eos ; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum ; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima ; * & qui odérunt juſtum delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum ; * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me : timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

'ULUM. *Jac.* 2.
corpus ſine ſpíritu
tuum eſt, ita & fides
ribus mórtua eſt.
℟. Greſſus meos dí-
Dómine, * Secundùm
im tuum. Greſſus.
cuſtódiam * man-
a, * Secundùm eló-
tuum. Glória. Greſ-
os.
onitátem, & diſciplí-
& ſciéntiam doce me;
ia mandátis tuis cré-
ſ. 118.

NONAM.

1. a. Non diſcédimus.

SALMUS 69.

Eus, in adjutórium
neum intende: * Dó-
mine, ad adjuvan-
ne feſtína.
fundantur, & reve-
r, * qui quærunt áni-
neam.
rtantur retrorſùm, &
cant, * qui volunt
ala.
rtantur ſtatim eru-
tes, * qui dicunt mi-
ge, euge.
tent & lætentur in te
qui quærunt te; * &
ſemper: Magnificé-
minus, qui díligunt
e tuum.
verò egénus & pau-
1: * Deus, ádjuva me.
tor meus & liberátor
s tu: * Dómine, ne
s.

PSALMUS 79.

QUi regis Iſrael, inten-de; * qui dedúcis ve-lut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Cheru-bim, * manifeſtáre coram Ephraim, Bénjamin, & Ma-naſſe.

Excita poténtiam tuam; * & veni, ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacry-márum, * & potum dabis no-bis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradic-tiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavé-runt nos.

Deus virtútum, conver-te nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio PSALMI 79.

[DOmine] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſ-pectu ejus: * plantaſti radí-ces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus ce-dros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſ-que ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macé-riam ejus; * & vindémiant

eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & viſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper filium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: * ab increpatióne vultûs tui peribunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper filium hóminis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Ant. Non diſcédimus à te, Dómine: vivificábis nos. *Pſ.* 79.

CAPITULUM. *Rom.* 4.

CRedenti in eum qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam, ſecundùm propóſitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, *Et credidérunt verbis ejus. Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória. Salvávit. *Pſ.* 105.

℣. *In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam:*

℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

PSALMUS 115.

CRédidi, propter quod locútus ſum; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpectu Dómini mors Sanctorum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Ant. Crédidi propter quod locútus ſum; ego autem humiliátus ſum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

PSALMUS 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi : * adorábo ad templum ſanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini ;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum : ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

EXaltábo te, Deus meus rex ; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi ; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis ; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribilium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Diviſio PSALMI 144.

MIſerátor & miſéricors Dóminus ; * patiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua ; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur ;

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum ; * & dominátio tua in omni ge-

neratióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Propè eſt Dóminus.

Altera diviſio Psalmi 144.

Juſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exáudiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligentes ſe, * & omnes peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Ant. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Capitulum. *Rom.* 10.

Corde créditur ad juſtítiam, ore autem confeſſio fit ad ſalútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

Hymnus.

O Fortis, ô clemens Deus,
Salútis auctor, tu fidem
Noſtris potenter ínſere,
Germen ſalútis, córdibus.

Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta ſcuto, flámmea
Retundet hoſtis ſpícula.

Hinc fúndimus preces tibi
Sacri ſub umbra nóminis,
Quo nítitur ſpes ómnium
Uno ſalútis pígnore

Placatus illo nómine,
Labántibus feres opem,
Dabiſque, ſanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Infúſa per quem córdibus
Relúcet imis véritas. Amen.

℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Potens eſt Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

PSALMUS 11.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à filiis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquiſque ad próximum ſuum: * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magnlíloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplum.

Tu, Dómine, ſervábis nos; * & cuſtódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti filios hóminum.

PSALMUS 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adverſùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & sílui à bonis, * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne mea exardeſcet ignis: * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum, quis eſt; * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos: * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Diviſio PSALMI 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas: * à fortitúdine manus tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti

hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer, priuſquàm ábeam: * & ámpliùs non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ ſunt veritátes à filiis hóminum. *Pſ.* 11.

FERIA SEXTA.

OFFICII FINIS.

Exemplo Chriſti patientis, ad perferendas vitæ hujus ærumnas animetur Fidelis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: * Plorémus coram Dómino qui fecit nos. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

JAM ſánctius moves opus,
Tecum, Deus, delíberans:
Mundo recenti príncipem,
Tibique præcónem paras.

HOMO creátur, hunc ſacro
Cœléſtis oris hálitu
Succendis, & vivam tuî
Spiráre das imáginem.

ERGO per omnes æquoris,
Tellúris omnes & ſinus
Regnábit: at memor ſuî
Deo minórem ſe gerat.

HEU, cæca cordis právitas!
Jugum rebellis éxcutit;
Deo ſuperbus nec timet
Æquáre pulvis vérticem.

HINC quanta lúctuum cohors
Incumbit orbi pérdito!
O Chriſte, ni feras opem,
Spes tota ſontes déſerat.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Cujus movémur hálitu,
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. b. Contriſtátus ſum.

PSALMUS 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridé-

bunt; * & dicent: Ecce homo qui non póſuit Deum adjutórem ſuum;

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericórdia Dei in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum, quia feciſti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs; * & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas; * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique;

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio PSALMI 54.

VEſperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humi-

liábit illos, * qui eſt ante ſǽcula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtaméntum ejus, divíſi ſunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illíus.

Molliti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum; * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam; & ipſe te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos;* ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, & conturbátus ſum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Pſ.* 54.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Ab inſurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam; * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & dirwęxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſrael.

Intende ad viſitandas omnes gentes: * non miſereáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam; * & famen patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum; * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio PSALMI 58.

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos: * ne occídas eos, nequando obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum;* & comprehendantur in ſuperbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

ient quia Deus domi-
r Jacob, * & finium

vertentur ad véſpe-
* & famem patientur
s, & circuíbunt ci-
a.
diſpergentur ad man-
lum; * ſi verò non
ſaturáti, & murmu-
:.
autem cantábo forti-
m tuam, * & exultábo
miſericórdiam tuam;
a factus es ſuſceptor
& refúgium meum *
tribulatiónis meæ.
itor meus, tibi pſal-
quia Deus ſuſceptor
s: * Deus meus, mi-
dia mea.
Psalmus 60.
udi, Deus, deprecatió-
nem meam: * inten-
ióni meæ.
ibus terræ ad te cla-
dum anxiarétur cor
: * in petra exaltaſti

uxiſti me, quia factus
mea, * turris forti-
à fácie inimíci.
bitábo in tabernáculo
ſécula: * protégar in
nto alárum tuárum;
niam tu, Deus meus,
ſti oratiónem meam, *
hæreditátem timénti-
men tuum.
ſuper dies regis adjí-
annos ejus uſque in
enerationis & gene-
s.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine; quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. In conſpectu.

Psalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper

me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus filiis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium: * & factus ſum illis in parábolam.

Adverſùm me loquebantur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplácití, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, * neque abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio PSALMI 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: * ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum, ne vídeant; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleantur de libro vivén-

tium ; * & cum juſtis non ſcribantur.

Altera diviſio Psalmi 68.

EGo ſum pauper & dolens : * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novellum, * córnua producentem & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima veſtra ;

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus, * & vinctos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœli & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabuntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam ; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me : impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

℣. Die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua : ℟. Converſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina. *Pſ.* 31.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum ; ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Psalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei ;

Quóniam aliéni inſurrexérunt adverſùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me ; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis ; * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi ; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me ; * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei ; quóniam aliéni inſurrexérunt adverſùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

Psalmus 70.

IN te, Dómine, ſperávi ; non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalvá me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis: * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Diviſio Psalmi 70.

Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et uſque in ſenectam & ſénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterum reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam; * & converſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus: * pſallam

tibi in cithara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: *& ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis, CANTICUM *Habacuc.* 3.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & menſus eſt terram: * aſpexit, & diſſolvit gentes; & contriti ſunt montes ſéculi.

Incurváti ſunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in fluminibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio;

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es

Flúvios ſcindes terræ? vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam: * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo: * in luce ſagittárum tuárum ibunt, in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obſtupefácies gentes.

Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii; * denudaſti fundamentum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultátio eórum, * ſicut

ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat;

Ut requiéſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus, * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quaſi ſervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris, Dómine, miſericórdiæ recordáberis.

[*In Feſtis Sanctorum*,

CANTICUM *Iſaiæ*. 26.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit: ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Speraſtis in Dómino in ſǽculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam diſcent habitatóres orbis.

Miſereámur ímpio, & non diſcet juſtítiam: * in terra ſanctórum iníqua geſſit, & non vidébit glóriam Dómini.

Dómine, exaltétur manus tua; * & non vídeant:

Vídeant, & confundantur zelantes pópuli; * & ignis hoſtes tuos dévoret.

Dómine, dabis pacem nobis; * ómnia enim ópera noſtra operátus eſt nobis.]

Ant. 4. *D.* Laudábo.

PSALMUS 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus; * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſæculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compéditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos: * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupillum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſæcula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

CAPITULUM. *Iſaiæ.* 33.

DOmine, miſerére noſtri; te enim expectávimus: eſto bráchium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in témpore tribulatiónis.

HYMNUS.

ULtricibus nos úndique
Dum ſaucias telis, Deus,
Quis ferre, te præter, queat
Mœréntibus ſolátium?

MUNDUS faceſſat: nil opis
Favóre præſtat fútili:
Fallácibus quin áſperat
Alitque fomentis malum.

FLAGELLA nos terrent tua;
Non illa ſpem demunt tamen:
Quæ ferre nos jubes, Pater,
Fiunt medéla vúlnerum.

AT ímpetus libídinum
Ferocientes cómprime:
Hæc vera nos vexant mala;
Sanáre quæ ſolus potes.

QUID ergo ceſſas? ingruunt
Intùs foríſque prælia;
Hoſti ne præda mens erit
Chriſti redempta ſanguine?

AUDIS precantes: ánxiæ
Spes blanda jam menti redit:
O Chriſte, tetros mors tua
Mortis pavóres díſcutit.

SIT Trinitáti glória,
Quæ ſic flagellis quos amat
Exercet, ut cleméntiæ
Rurſum recordétur ſuæ.
Amen.

℣. Exultábo mane miſericórdiam tuam; ℟. Quia

factus es ſuſceptor meus in die tribulatiónis. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Exurge.

PSALMUS 43.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antiquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos: * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui; * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio PSALMI 43.

IN Deo laudábimur totâ die; * & in nómine tuo confitébimur in ſǽculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorſùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deriſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos; nec oblíti ſumus te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Psalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta; * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quare obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

Ant. Exurge, quare obdormis, Dómine? exurge, & ne repellas in finem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Circumdedérunt.

Psalmus 39.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas; * & eduxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petram pedes meos, * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt; * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, * & non reſpexit in vanitátes & inſánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua; * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum; * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; * aures autem perfeciſti mihi.

Holocauſtum & pro peccáto non poſtulaſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Psalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna; * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo: * veritátem tuam & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcondi miſericórdiam tuam & veritátem tuam * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me; * miſericórdia

tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus; * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capillos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me, * Dómine, ad adjuvandum me réſpice.

Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorſùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper: * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

PSALMUS 57.

SI verè útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero: * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis: * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum: * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens; * intendit arcum ſuum, dónec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur: * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum; * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cùm víderit vindictam: * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala, quorum non eſt númerus: compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Pſ.* 39.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

SUpra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetipſis reſponſum mortis habúimus, ut non ſimus fidentes in no-

bis, ſed in Deo qui ſuſcitat mórtuos; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit; in quem ſperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *br.* Multiplicáti ſunt, * Qui odérunt me gratìs. Multiplicáti ſunt. ℣. Confortáti ſunt * qui perſecúti ſunt me injuſtè, * Qui odérunt me gratìs. Glória Patri. Multiplicáti ſunt. *Pſ.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: ℟. Ad defenſiónem meam cónſpice. *Pſ.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

PSALMUS 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exáudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio PSALMI 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatiónem álteram: * &

pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret filios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne revóces me in dimídio diérum meórum: * in generatióne generatiónum anni tui.

Altera diviſio Psalmi 101.

INítio tu, Dómine, terram fundaſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; * tu autem pérmanes.

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non deficient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſǽculum dirigétur.

Ant. Potum meum cum fletu miſcébam, à fácie iræ & indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. *Hebr.* 12.

VObis, tanquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli negligere diſciplínam Dómini; neque fatigéris dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus, caſtigat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In diſciplína perſeveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, *In flagella parátus ſum. Ego.

℣. Et dolor meus * in conſpectu meo ſemper: * In flagella. Gloria. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne deſidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. *F.* Deus meus.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confuſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, deriſérunt me; * locúti ſunt

lábiis,

t movérunt caput.
it in Dómino, erí-
; * ſalvum fáciat
óniam vult eum.
iam tu es quí extra-
le ventre;*ſpes mea
us matris meæ.
projectus ſum ex
de ventre matris
s meus es tu.
ſio PSALMI 21.
s meus] ne diſcéſ-
ris à me,*quóniam
próxima eſt, quó-
eſt qui ádjuvet.
ndedérunt me ví-
: * tauri pingues
nt me.
érunt ſuper me os
ſicut leo rápiens &

qua effúſus ſum. *
ſa ſunt ómnia oſſa

eſt cor meum tan-
a liqueſcens * in
ntris mei.
anquam teſta vir-
& lingua mea ad-
cibus meis ; * &
rem mortis dedu-

m circumdedérunt
multi; *concílium
tium obſédit me.
nt manus meas &
os: * dinumeravé-
ia oſſa mea.
rô conſideravérunt
érunt me : * divi-
i veſtimenta mea,
veſtem meam mi-
rtem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, áni-mam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio PSALMI 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum : *univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael; * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium;

Quóniam Dómini eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Deus meus, quare me dereliquiſti? longè à ſalúte mea verba delictórum meórum.

CAPITULUM. *Thren.* 5.

QUare in perpétuum obliviſcéris noſtrî? derelinques nos in longitúdine diérum? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur: ínnova dies noſtros, ſicut à princípio; ſed projíciens repuliſti nos, irátus es contra nos vehementer.

℟. *br.* Uſquequò, Dómine, * Obliviſcéris me in finem? Uſquequò. ℣. Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me? * Obliviſcéris. Glória. Uſquequò. *Pſ.* 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ℟. Ne obliviſcáris páuperum. *Pſ.* 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorſum.

PSALMUS 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit cervíces peccatórum.

Confundantur & convertantur retrorſùm * omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod, priuſquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; * & ſinum ſuum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 2. D. Poſuiſti.

PSALMUS 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè: * ſémitam meam & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua: * tu formaſti me,

& poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me : * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es : * ſi deſcéndero in inférnum, ades :

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris ;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórſitan ténebræ conculcábunt me ; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te ; & nox ſicut dies illuminábitur : * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos : * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fúgiam ?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Diviſio Psalmi 138.

Confitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es ; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto ; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui ; & in libro tuo omnes ſcribentur : * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur : * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri ſánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam ?

Perfécto ódio óderam illos ; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas ;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dómine.

Psalmus 139.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Diviſio Psalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitus eórum ; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes : in ignem dejícies eos ; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra : * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelinquas me.

Capitulum. *Hebr.* 12.

DEponentes omne pondus & circumſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen ; aſpicientes in auctórem fídei & conſummatórem Jeſum, qui, propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ.

Hymnus.

LUgete, pacis Angeli :
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm ſuſtinet.

Amoris ô miráculum !
O cordis humáni ſtupor !
Inſons Deus neci datur ;
Pigébit & ſontes pati !

Nos ſempiternis crux tua,
O Chriſte, flammis éruit :
Hîc ure vindex, hîc ſeca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat ; ſed Patris
Urget voluntas : nos tuâ
Virtúte da fortes ſequi,
Jeſu, quod exemplo doces.

Livore ſanátos tuo,
Tuoque lotos ſánguine,
Peccando ne novam ſinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natoque ſit laus víctimæ :
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Clamâvi ad te, Dómine, totâ die: ℟. Expandi ad te manus meas. *Pſ.* 87.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo: diſperſit ſupérbos mente cordis ſui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

PSALMUS 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum: * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio PSALMI 37.

AMíci mei, & próximi mei * adverſùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequando ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iniquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

PSALMUS 55.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totá die, * quóniam multi bellantes adverſùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adverſùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorſùm: * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuiſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Dómine Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

SABBATO.

OFFICII FINIS.

Bonorum operum Deus Merces magna nimis, Canticis gratiarum actionis celebratur.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminus ipſe eſt Deus noſter: * Veníte, adorémus. *Pſ.* 94.

HYMNUS.

TANDEM peractis, ô Deus,
Sexto diérum límite,
Ponis modum labóribus,
Orbique plaudis cóndito.

AT dum perenni ſéptimam
Lucem quiéti cónſecras,
En te repoſcit dénuo
Alter creatórem labor.

TE cuncta nempe prædicant;

Te terra, pontus, sídera
Cantu celébrant æmulo;
Peccátor unus diſſonat.
Tu pectus aufer ſáxeum;
Tu cárneum pectus crea:
Et caritátis úberes
Fructus canent hymnum tibi.
Hæc te juvant præcónia,
Si facta voci cónſonent:
Sic efficáci fléctitur
Divína majeſtas prece.
Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Qui cuncta nutu cóndidit,
Nutuque ſervat cóndita.
Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Propter innocéntiam.

PSALMUS 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adverſùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adverſùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adverſùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis meî prudéntiam.

Inclinábo in parabólam

aurem meam : * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confidunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ : * & laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapientes morientes.

Simul insípiens & ſtultus peribunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & símilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno ; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio PSALMI 48.

NE timúeris, cùm dive[s] factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúeri[t] glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia ; * neque deſcendet cum e[o] glória ejus.

Quia ánima ejus in vit[a] ipsíus benedicétur: * confi[te]bitur tibi, cùm benefécer[is] ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum ; * & uſque in æternum non vidé[bit] lumen.

Homo, cùm in honór[e] eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſi[pi]éntibus, & símilis factu[s] eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus ; & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

PSALMUS 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea ? * ab ipſo enim ſalutár[e] meum.

Nam & ipſe Deus meus & ſalutáris meus: * ſuſceptor meus, non movébor ámpliùs.

Quouſque irrúitis in hóminem ? * interfícitis univerſi vos tanquam paríeti

inclináto, & marcériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjecta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & Salvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei; & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris, * ut decípiant ipſi de vanitáte in idipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

PSALMUS 63.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor: * à timóre inimíci éripe *ánimam meam.*

Protexiſti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas: * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos: * dixérunt, Quis vidébit eos?

Scrutáti ſunt iniquitátes: * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum; * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo: * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

COnfitébimur tibi, Deus, * confitébimur, & invocábimus nomen tuum: narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea: *

ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum : * nolíte loqui adverſùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt: * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto : * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verùmtamen fæx ejus non eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

PSALMUS 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à montibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecíſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

PSALMUS 82.

DEus, quis símilis erit tibi ? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus ;

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adverſùs ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente; * & non memorétur nomen Iſrael ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter: * ſimul adverſùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ,

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis; * facti ſunt in adjutórium filiis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ, * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Diviſio Psalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, & * ſicut flamma combúrens montes;

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi; * & confundantur, & péreant.

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dóminus, * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Cogitátio hóminis confitébitur tibi; & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi. *Pſ.* 75.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

℣. *Sacerd.* Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, ℟. Totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 4. d. Pérfice.

Psalmus 16.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti; & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me; Deus: * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirífica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſtentibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum protége me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, ùt non moveantur veſtigia mea.

Ant. 7. b. In juſtítia.

Diviſio PSALMI 16.

INimíci mei ánimâ meam circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frameam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant In juſtítia apparébo cònſpéctui tuo: ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam; * & eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis, * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam; * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; * can-

& pſalmum dicam.
urge, glória mea;
e, pſaltérium & cítha-
exurgam dilúculo.
nfitébor tibi in pópu-
ómine: * & pſalmum
tibi in géntibus;
óniam magnificáta eſt
ad cœlos miſericór-
a, * & uſque ad nubes
s tuas.
ltáre ſuper cœlos,
* & ſuper omnem
n glória tua.
t. Parátum cor meum,
, parátum cor meum:
bo, & pſalmum dicam.
t. 5. a. Date magnifi-
im.
riis, CANTICUM
Moyſi. Deut. 32.
díte, cœli, quæ lo-
nor: * áudiat terra
oris mei.
ncreſcat ut plúvia do-
, mea: * fluat ut ros
ium meum.
aſi imber ſuper her-
* & quaſi ſtillæ ſuper
ina..
ia nomen Dómini in-
o: * date magnificén-
Deo noſtro.
perfecta ſunt ópera,
nes viæ ejus judícia: *
fidélis, & abſque ulla
itáte, juſtus & rectus.
cavérunt ei, & non
us in ſórdibus: * ge-
o prava atque per-
.
cine reddis Dómino, *
e ſtulte & insípiens?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te?

Meménto diérum antiquórum: * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majóres tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíſſimus gentes, * quando ſeparábat filios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Iſrael.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans;

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo Deus aliénus.

Conſtítuit eum ſuper excelſam terram, * ut comédeiet fructus agrórum,

Ut ſúgeret mel de petra, * oleumque de ſaxo duríſſimo;

Butyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnórum & aríetum filiórum Baſan,

Et hircos cum medulla trítici; * & ſánguinem uvæ bíberet meracíſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus, & recalcitrávit; * incraſſátus, impinguátus, dilatátus.

Derelíquit Deum factórem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquiſti; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt: * quia provocavérunt eum fílii ſui, & fíliæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt; * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni novíſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lactentem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum diſtuli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum;

Et dícerent: Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque consílio eſt, & ſine prudéntia: * útinam ſáperent, & intellígerent, ac novíſſima providérent!

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus ſuus vendidit eos * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eorum; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis; * & botri amaríſſimi.

Fel dracónum vinum eó-

rum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſauris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies perditiónis; * & adeſſe feſtínant témpora.

Júdicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo: *& non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis; * & his qui odérunt me retríbuam;

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur:

Et vindíctam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro: Dei perfecta ſunt ópera.

[*In Feſtis Sanctorum*,

CANTICUM. *Judith.* 16.

INcípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminì illi pſalmum novum: * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella: * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis ſuæ:

Cujus multitúdo abturávit torrentes * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. D. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 116.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus, * & véritas Dómini manet in æternum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes pópuli; quóniam confirmatá eſt ſuper nos miſericórdia ejus.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 1.

NOn ceſſámus pro vobis orantes, & poſtulantes ut impleámini agnitióne voluntátis Dei, in omni ſapiéntia & intellectu ſpiritáli; ut ambulétis dignè Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & creſcentes in ſciéntia Dei, in omni virtúte confortáti ſecundùm poténtiam claritátis ejus.

HYMNUS.

REBUM Creator ómnium,
Noſtros labóres ádjuva;
Ut caſta Chriſti nómine
Nos vita dignos árguat.

TU nempe ſanctus & potens,
Placére das ſolus tibi:
Tu legis auctor das ſequi
Quod lege præmonſtras iter.

CINGUNT iter perícula;
Tu lúbricos firma pedes;
Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.

O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies;
Ubi voluptátis ſacro
Torrente potábis tuos!

TE mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te ſitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Æterna redde præmia.
Amen.

℣. Deduc me, Dómine, in via tua & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſrael. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant 7. *d.* Notam.

PSALMUS 87.

DOmine Deus ſalútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.

Intret in conſpectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;

Quia repléta eſt malis ánima mea: * & vita mea inferno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:

Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámpliùs, * & ipſi

de manu tua repulſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis, & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus, * omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.

Longè feciſti notos meos à me: * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi, * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ; * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum, * & notos meos à miſéria.

PSALMUS 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio PSALMI 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in misericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem; quia ad te levávi ánimam meam, Dómine. *Pſ.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

PSALMUS 28.

AFferte Dómino, filii Dei; * afferte Dómino filios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas; Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani; * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis deſertū; * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum: diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ intende, * prósperè procéde.

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui;

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs : * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum ; * & filii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & pſaltério pſallant ei ;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória : * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancípites in manibus eórum,

Ad faciendam vindictam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum : * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Pſ.* 28.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti; grátias agentes Deo & Patri per ipſum.

℞. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo, * In omni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Pſ.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea: ℞. Pſallam Deo meo, quámdiu fuero. *Pſ.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

PSALMUS 45.

DEus noſter refúgium & virtus: * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt; * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos: *

res ut parturientis.
íritu vehementi *
naves Tharſis.
audívimus, ſic vídi-
civitáte Dómini vir-
in civitáte Dei noſ-
Deus fundávit eam
ium.
pimus, Deus, miſe-
im tuam * in médio
ui.
idùm nomen tuum,
ic & laus tua in fines
* juſtítia plena eſt
tua.
ur mons Sion, &
filiæ Judæ * propter
ua, Dómine.
mdate Sion, & com-
ini eam: * narráte in
ejus.
e corda veſtra in
ejus, & diſtribúite
jus, * ut enarrétis
nie áltera;
iam hic eſt Deus,
ſter in æternum, &
im ſéculi: * ipſe re-
in ſécula.

ALMUS 86.

amenta ejus in món-
s ſanctis: * díligit
is portas Sion ſuper
abernácula Jacob.
óſa dicta ſunt de te, *
Dei.
or ero Rahab & Ba-
, * ſciéntium me.
llienígenæ & Tyrus,
lus Æthíopum; *
nt illîc.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; proptéreà non timébimus. *Pſ.* 45.

CAPITULUM. 2 *Petr.* 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquando.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus ſemper, * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Pſ.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini: ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD NONAM,

Ant. 8. c. Pauper.

PSALMUS 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana con-

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſrael.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. 2. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei :

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,

Et réquiem tempóribus meis, donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam, * & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, * non avertas fáciem Chriſti tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam ; & ſancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Diviſio PSALMI 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam : * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſtamentum meum, * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos,

Et filii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi : * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári ; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David : * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne ; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi : ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant.

D. Deus meus.
: MUS 143.
tus Dóminus Deus
qui docet manus
:ælium, * & dígi-
.d bellum.
órdia mea, & re-
:um; * ſuſceptor
liberátor meus.
›r meus, & in ipſo
.qui ſubdit pópu-
ı ſub me.
:, quid eſt homo,
tuiſti ei? * aut fi-
üs, quia réputas

ranitáti ſímilis fa-
* dies ejus ſicut
etéreunt.
:, inclína cœlos
eſcende: * tange
k fumigábunt.
coruſcatiónem,
is eos: * emitte
ıas, & conturbá-

manum tuam de
pe me, & líbera
uis multis, * de
ırum alienórum,
n os locútum eſt
; * & déxtera eó-
tera iniquitátis.
eus meus, miſe-
ıea, & ſuſceptor

F. Beátus.
› PSALMI 143.
cánticum novum
bo tibi: * in pſal-
ıchordo pſallam

Qui das ſalútem régibus; * qui redemíſti David ſervum tuum de gládio malígno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis:

Quorum filii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Filiæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtoſæ, abundantes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ.

Non eſt ruína materiæ, neque tránſitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

CAPITULUM. *Tit.* 2.

SAlvátor noſter Jeſus Chriſtus dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem, ſectatórem bonórum óperum.

HYMNUS.

SUPREME motor córdium,
Tu ſanctitátis frúgibus
Juſtos ab orbe cóndito

Tenóre ditas pérperi.
Hîc ſpes, fides & cáritas
Dulci cohærent vínculo:
Præſentis ævi poſt diem
Manébit una cáritas.
O CARITAS! ô véritas!
O lux perennis! en erit,
Poſt tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.
Hîc mille per diſcrímina
Semen gementes ſpárgimus:
Illîc ovante ſpléndidam
Geſtábimus meſſem manu.
TU trine, tu, potens Deus,
Fructus adauge quos petis:
Mox dona, juſtus árbiter:
Cœlo coronábis tua.
Amen.

℣. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Collecta, ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miſerére.

PSALMUS 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum* dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meùm contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & ı
lum coram te feci; *
juſtificéris in ſermónil
tuis, & vincas cum judi
ris.

Ecce enim in iniquitátil
conceptus ſum, * &
peccátis concépit me ma
mea.

Ecce enim veritátem
lexiſti: * incerta & occ
ſapiéntiæ tuæ manifeſt
mihi.

Aſperges me hyſſópo
mundábor: * lavábis n
& ſuper nivem dealbábo

Audítui meo dabis g
dium & lætítiam; * & e
tábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam
peccátis meis, * & om
iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in n
Deus, * & ſpíritum rect
ínnova in viſcéribus mei

Ne projícias me à fa
tua, * & Spíritum ſanct
tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam
lutáris tui, * & ſpí
principáli confirma me.

Docébo iníquos v
tuas; * & ímpii ad te c
vertentur.

Líbera me de ſangui
bus, Deus, Deus ſal
meæ; * & exultábit lin
mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea a
ries; * & os meum ann
tiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes

crificium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrificium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrificium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

P s a l m u s 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Domine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Diviſio P s a l m i 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrediar in veritáte tua;* lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam,*& non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî: * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odé-

runt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me.

Ant. Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te cl mávi totâ die. *Pſ.* 85.

Hymnus, Capitul. & *habentur in Ordinario Br viarii poſt Suffrag. ad Veſ*

Vide, ut quod ore cantas, corde credas; & quod cor credis, operibus comprobes. *Concil. Carth. iv. an.* 39 *Can.* 10.

Pſalmus Benedictio Populi eſt, Dei Laus, Plebis La datio, Plauſus omnium, Sermo univerſorum, Vox E cleſiæ, Fidei canora Confeſſio, auctoritatis plena D votio, libertatis Lætitia, Clamor jucunditatis, lætiti Reſultatio. Ab iracundiâ mitigat, à ſollicitudine abd cat, à mærore allevat; nocturna Arma, diurna Magiſt ria, Scutum in timore, Feſtum in ſanctitate, Imag tranquillitatis, Pignus pacis, atque concordiæ, cithar modo ex diverſis & diſparibus vocibus unam exprime cantilenam. Dei Ortus Pſalmum reſultat, Pſalmum r ſonat Occaſus. Certat in Pſalmo doctrina cùm Grat ſimul. Cantatur ad delectationem, dicitur ad erudit nem. *S. Ambr. Præf. in Pſ.*

ɔrationem, præpara animam tuam; & noli eſſe quaſi homo qui tentat Deum. Eccli. 18.

Dómine, doce nos oráre. *Luc.* 11.

'ecitationem divini Officii dicetur ad devotionem Oratio ſequens.

ri, Dómine, os meum ad benedicendum nomen ınctum tuum; munda quoque cor meum ab ómniınis, perverſis, & aliénis cogitatiónibus: intelı illúmina, affectum inflamma; ut dignè, attentè, ótè hoc Offícium recitáre váleam, & exaudíri r ante conſpectum divínæ majeſtátis tuæ: Per ım Dóminum noſtrum. Amen.

ıine Jeſu, in unióne illíus divínæ intentiónis, quâ terris laudes Deo perſolviſti, has tibi Horas per-

D OFFICIUM NOCTURNUM.

no dicitur ſecretò.

:er noſter, qui es in :lis; ſanctificétur noen tuum: advéniat retuum: fiat voluntas ıt in cœlo & in terra: noſtrum quotidiáa nobis hódie: & diıobis débita noſtra, nos dimíttimus deus noſtris: & ne nos s in tentatiónem; ſed nos à malo. Amen. . *6.*

, María, grátiâ ple-; Dóminus tecum: cta tu in muliéribus, dictus fructus ventris ſus. *Luc.* 1.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatórem cœli & terræ. Et in Jeſum Chriſtum, Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum: qui conceptus eſt de Spíritu-ſancto, natus ex María Vírgine; paſſus ſub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus: deſcendit ad ínferos; tértiâ die reſurrexit à mórtuis: aſcendit ad cœlos; ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus eſt judicáre

vivos & mortuos. Credo in Spíritum-ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum Communiónem, Remiſſiónem peccatórum, carnis Reſurrectiónem, Vitam ætérnam. Amen.

Deindè altâ voce dicitur, pollice ſignando ſibi os ſigno crucis.

DOmine, † lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50. 16.

Tùm ſignando ſe à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum.

DEus †, in adjutórium meum inténde: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Sequitur Invitatorium quod ſicut & cetera partes Officii infrà deſignanda, reperitur vel in Pſalterio, vel in Proprio de Tempore, vel denique in Proprio aut in Communi Sanctorum.

Invitatorium autem ſemper bis dicitur antè Pſalmum Veníte. *Et ſi Feſtum ſit Solemne aut Annuale repetitur etiam integrè poſt ſingulos ejuſdem Pſalmi verſus; in Duplicibus verò & infrà, poſt ſecundum & quartùm Verſum, repetitur tantùm à reclamatione, quæ deſignatur per Aſteriſcum*.*

PSALMUS 94.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos; quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus. Veníte, adorémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter: nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra; ſicut in exacerbatióne ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic; & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

*Hîc in quolibet Feſto ſit tantùm reclamatio deſignata per Aſteriſcum *, deindè ſemel integrè repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Antiphonæ, Verſiculi, habentur in Pſalterio, vel in propriis locis; Psalmi autem dicuntur, prout diſtribuuntur in Pſalterio pro ſingulis Hebdomadæ diebus, niſi aliter in quibuſdam Feſtis notetur.

Dominica & in Officiis novem Lectionum, poſt ſingulos tres Pſalmos cum ſuis Antiphonis & Verſiculo, dicitur ſecretò, Pater noſter.

Altâ voce, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem;

℟. Sed líbera nos à malo

Deinde Absolutio & Benedictiones ut ſequitur.

IN I. NOCTURNO.

Absolutio. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

Antè quamlibet Lectionem, Lector petit Benedictionem, dicens: Jube Domne, benedícere, *quod omittit qui ſolus recitat.*

Benedictiones.

1. Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. ℟. Amen. *Sic reſpondetur poſt omnes Abſolutiones & Benedictiones.*

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Absolutio. 3. *Reg.* 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

In Dominicis ac Feſtis Domini.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.

5. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

In Feſtis B. Mariæ Virginis.

4. Deus à quo miſſus eſt Angelus Gábriel ad Vírginem Maríam, mittat nobis

de cœlis ſapiéntiam. *Luc.* 1. *Sap.* 6.

5. Filius Altíſſimi, quem Virgo concépit & péperit, det nobis filios Dei fieri. *Luc.* 1. *Joan.* 1.

6. Spíritus ſanctus de quo eſt, quod in Maríâ natum eſt, ſanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Theſſ.* 5.

In Festis Sanctorum.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.

5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.

6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN III. NOCTURNO.

Absolutio. 2. *Mach.* 1.

Deus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

Benedictiones.

7. Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Occurámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Filii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium, cum Homilia, tunc nona Benedictio erit:

Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. *Rom.* 1.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit:

7. Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. *Rom.* 1.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1.

Quando D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more: Jube, Domne, benedicere. *dignior poſt ipſum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater.

Ipſe autem Epiſcopus reſpondet:

Oro ut cáritas veſtra magis ac magis abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philip.* 1. *Chorus.* ℟. Amen.

Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter.

In Officio *trium Lectionum. poſt novem Pſalmos*

tum tribus Antiphonis & Verſiculo, dicto Pater noſter. *ut ſuprà, dicuntur* ABSOLUTIONES *&* BENEDICTIONES *ut ſequitur.*

IN OFFICIO FERIALI.

Feriâ II. & V.

ABSOLUTIO. 2. *Mac.* 1.

ADapériat Deus cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Deus Dómini noſtri Jeſus Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. ℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem *Joan.* 16.

Feriâ III. & VI.

ABSOLUTIO. 3. *Reg.* 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.

2. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3.

3. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

Feriâ IV. & Sabbato.

ABSOLUTIO. 2. *Mach.* 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exaudiat oratiónes noſtras.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3.

2. Occurámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Eph.* 4.

3. Deus ſpei rélpeat nos omni gáudio & pace in credendo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit de Evangelio, Benedictio erit in qualibet Feria:

Evangélium, virtus Dei, ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.

IN OFFICIIS B. M. V.

Quæ ſunt trium Lectionum.

ABSOLUTIO ſecundùm Feriam.

BENEDICTIONES ut ſupra in II. Nocturno pro Feſtis Beatæ Mariæ Virginis.

IN FESTIS SANCTORUM,

Quæ ſunt trium Lectionum

ABSOLUTIO erit ſecundùm Feriam, BENEDICTIONES verò ut ſupra in II. Noct. pro Feſtis Sanctorum.

Intrà Octavas Domini, & Beatæ Mariæ, ac etiam in Officio de Beatâ in Sabbato, ſi tertia Lectio ſit de Sancto, tunc tertia Benedictio erit:

Digni habeámur regno Dei cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri 1. *Theſſ.* 1.

In Festis trium Lectionum, ſi tertia Lectio ſit de Evangelio, Benedictio erit:

Evangélium virtus Dei ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.

Lectiones & Responsoria habentur in Proprio de Tempore & de Sanctis.

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur, ſi dicendus ſit, ſequens

HYMNUS.

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cœli, & univerſæ Poteſtátes.

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * immenſæ majeſtátis;

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempiternus es Fílius.

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum.

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſúbveni, * quos pretióſo ſánguine redemiſti.

Ætérnâ fac * cum Sanctis tuis in glóriâ numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hereditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſingulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum

in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtri, Dómine, * miſerére noſtri.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi, * non confundar in ætérnum.

Dicto Te Deum; *aut ſi non dicatur, poſt ultimum Reſponſorium, dicitur* ℣. *Sacerdotalis; & ſi non continuò ſequantur Laudes, hîc dicitur:*

Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deindè COLLECTA *propria cum integra concluſione, & iterùm,*

Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Submiſſâ voce: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Pater noſter. *ſecretò.*

Sic terminantur Laudes, Tertia, Sexta, Nona & Veſpera quando unam ex his Horis aliud Officium non ſequitur.

In eo autem caſu antè Laudes aut aliam quamcumque ſuprà dictam Horam, Officium præcedens continuò non ſequentem, dicitur ſecretò Pater *&* Ave.

AD LAUDES.

DEus †, in adjutórium meum inténde: ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Allelúia.

PSALMI, ANTIPHONÆ, CAPITULUM, HYMNUS, *Verſiculus, ut notantur in Breviario.*

[*In Solemnibus & ſuprà, Antiphona ad* Benedictus *dicitur integra antè & poſt Canticum.*]

CANTICUM *Zachariæ.* *Luc.* 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſrael; * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ.

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui:

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti:

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu

inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi,

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Poſt Antiphonam, dicitur Dóminus vobiſcum. *Collectaa propria, &c. ut ſuprà.*

Si facienda ſit aliqua Commemoratio, fit eo loco per Ant. quæ poſita eſt ad Benedictus *in Officio de quo fit Commemoratio, & Verſiculum qui habetur poſt Hymnum Laudum, deinde dicitür Collecta ut notatur in Proprio, quæ, ſi non ſequatur alia Commemoratio, terminatur per integram concluſionem. Si autem plures ſint, ultima tantùm integrâ Concluſione finitur, & iterùm dicitur* Dóminus vobiſcum. Benedicámus Dómino, *&c.*

In Vigiliis quibus jejunatur, niſi aliter notetur, dicuntur flexis genibus ſequentes

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi, Dómine, miſerére meî; ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine, uſquéquò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Orémus pro univerſo Clero. ℟. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; & ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Pro Papa noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in innocéntiâ cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Pro Antíſtite noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro Eccléſia ſancta Dei. ℟. Memor eſto congregatiónis tuæ, quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Pro Rege noſtro. ℟. Dómine, ſalvum fac regem noſtrum *N.* & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum

ſuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: & rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.* 27.

℣. Pro Pace: ℟. Fiat pax in virtúte tuâ, Jerúſalem, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Pro Frátribus noſtris abſéntibus. ℣. Benéfac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro Infirmis, Afflictis & Captívis. ℟. Líbera, Deus Iſrael, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis Fidélibus Defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deindè dicitur Pſalmus De profundis, *qui habetur ſuprà in Veſperis Feriæ iv.* 85, *& in fine* Glória Patri.

Finito Pſalmo dicitur

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde dicitur Collecta *de Dominica præcedenti, niſi propria aſſignetur.*

Dicto Benedicámus, *ſi facienda ſit Commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt Suffragia ſeu Commemorationes communes ut ſequitur.

De S. Cruce.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Peccáta noſtra Chriſtus pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. 1. *Petr.* 2.

℣. Ipſe rédimet Iſrael. ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

Collecta. Orémus.

Perpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

De B. Maria Virgine.

Ant. Benedicentur in te & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Pſ.* 44.

Collecta. Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítiâ, & æternâ perfrui lætítiâ: Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſteà fit Commem. de Patrono Eccleſiæ; ac de Titulari, ſi à Patrono differat. Si autem Eccleſia dedicata

ſit ſub titulo SS. Trinitatis, aut S. Spiritûs, vel alicujus ex Myſteriis Chriſti: ejuſmodi Commemoratio ſit ſuo loco, ante vel poſt Orationem de Cruce, ſed ſemper ante Suffragium de Beata. Quod ſi in honorem S. Crucis dedicata ſit, ſupradicta Commem. de Cruce ſit etiam in Feſtis ſimplicibus. Si verò ſub invocatione S. Mariæ, non ſit alia Commemoratio de ea quàm quæ hîc habetur.

Poſteà ſit Commem. de Omnibus Sanctis, *& ſpeciatìm de iis quorum corpora aut ſaltem Reliquiæ habentur.*

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt, & habitábis in eis; ℟. Et gloriabuntur in te, Dómine. *Pſ.* 5.

In Collecta ſequenti, extra Eccleſiam omittitur vox [hac].

Collecta. Orémus.

PRopitiáre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requieſcunt, & ómnium Sanctórum, mérita glorióſa; ut eórum interceſſióne ab ómnibus ſemper protegámur advérſis: Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus, qui fecit nobiſcum ſecundùm ſuam miſericórdiam, det nobis jucunditátem cordis, & fieri pacem in diébus noſtris. *Eccli.* 50.

℣. Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: ℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ.* 28.

Collecta. Orémus.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam quam mundus dare non poteſt pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD PRIMAM.

Pater, Ave, Credo. *Si ſeparetur à Laudibus.*

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Glória Patri.

HYMNUS.

JAM lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat:
Lux increáta, ſémitas.
NIL lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.
INCŒPTA dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.
PRÆSTA diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor?
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente proſéqui.
SUPERBA ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.
* QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

* *Hæc Doxologia omittitur, quando alia aſſignatur, in Proprio de Tempore vel de Sanctis; & ſic ad alias Horas.*

[*In Dominicis & in Feriali Officio, Pſalmi & Antiph. dicuntur, ut in Pſalterio aſſignantur pro ſingulis diebus.*

In Feſtis verò, Antiphona ſumitur de Proprio, vel de Communi, & eſt prima de Laudibus, niſi propria aſſignetur; Pſalmi autem dicuntur ut in Pſalterio.]

[*Quoties dicti ſunt Pſalmi de Dominica, dicitur ſequens*

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo. ℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus*,

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

VIdéte, fratres, quómodò cautè ambulétis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſapientes, redimentes tempus, quóniam dies mali ſunt. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére, nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. [*Hic verſus quondoquè mutandus eſt, ut notatur in Proprio.*] * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Mat.* 16. *Tob.* 8. *Hebr.* 1.

℣. Exurge, Dómine, adjúva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

[*In omni Officio Semiduplici & ſuprà, hîc dicitur* Dominus vobiſcum, *deinde*

Collecta Dómine, Deus, *ut infrà.*

Aliis diebus dicuntur ſequentes Preces & quidem flexis genibus ſi Preces dicta ſunt ad Laudes.

PRECES.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

[*Quandò Preces dicuntur flexis genibus, adduntur ſequentes* ℣℣. *ante* Adjutórium.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo: ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab insurgentibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic ánima mea, Dómino; ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt, nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino; ℟. Et noli oblíviſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam; ℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

[*Deindè ſignando ſe ſigno Crucis.*

djutórium noſtrum † ine Dómini, ℟. Qui elum & terram. *Pſ.*

mad. facit Confeſſio- diocri voce dicens :

Cónfiteor Deo omnipo- ti, beátæ Maríæ Vírgini, beáto Mí- Archángelo, beáto Baptiſtæ, ſanctis is Petro & Paulo, is Sanctis, (& vobis, ,) quia peccávi ni- gitatióne, verbo & *ad ſequentia verba utitur pectus :* meâ meâ culpâ, meâ culpâ. Ideò precor Maríam ſemper Vír- beátum Michaélem gelum, beátum Joan- tiſtam, ſanctos Apó- Petrum & Paulum, ſanctos, (& vos, fra- ráre pro me ad Dó- Deum noſtrum.

Chorus dicit :

eátur tuî omnípo- us, & dimiſſis pec- is, perdúcat te ad ternam. *Hebdomad.* *et*, Amen.

dè Chorus facit onem ; & ubi dictum is., fratres, *&* vos, *dicit*, tibi, pater, ater.

ieres in ſuis Con- s, loco fratres, *& dicunt*, ſoróres, *&*

Factâ Confeſſione à Cho- rò, Hebdomadarius dicit,

Miſereátur veſtrî omní- potens Deus, & di- miſſis peccátis veſtris, per- dúcat vos ad vitam ætér- nam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſe- mel dicit*, Confiteor. *omiſ- ſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & additâ parti- cula* &, *ante voces* ómni- bus *&* omnes. *Deindè* Mi- ſereátur *ſemel, ad quod di- cit*, nóſtrî, noſtris, nos.]

Deinde ſignando ſe ſigno Crucis.

Indulgéntiam †, abſolutió- nem, & remiſſiónem pec- catórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséri- cors Dóminus.

℟. Amen.

Elevans vocem dicit :

℣. Exaudi nos, Deus, ſa- lutáris noſter, ℟. Spes óm- nium finium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dó- mine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi ora- tiónem meam ; ℟. Et clá- mor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Collecta. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecíſti, tuâ, nos hódie ſalva virtúte, ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera: Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte, Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Ad Officium Capituli.

Primò ſit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit, ℣. Pretióſa, *& cetera quæ ſequuntur; ſi verò non legatur Martyrol. Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:*

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

[*Deindè, ubi legitur Necrologium; poſt ejus lectionem dicitur Pſ.* De profundis. 85. *& in fine*, Réquiem *cum* ℣℣℣. Requiſcant in pace. Sancta & ſalúbris. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *Deinde Collecta ut ſequitur; ubi verò non legitur Necrologium, dicitur tantum ſequens* ℣. *cum Collecta.*]

℣. Sancta & ſalúbris est cogitátio pro Defunctis exoráre, ℟. Ut à peccátis ſolvantur. 2. *Mach.* 12.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glóriâ, inter Sanctos & Electos tuos reſſuſcitáti reſpírent: per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

[*In Dominicis & Feſtis feriatis à populo, hic ſit Lectio Canonis ut infrà.*]

Aliis diebus dicuntur ſequentes

Preces ad opera diurna.

℣. Deus, in adjutorium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtina.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; ℟. Et dírige filios eórum:

℣. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória. *&* Sicut erat.

Collecta. Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hic, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lectio Canonis.

Lector, Jube, domne, benedícere.] *Lectrix dicit*, domna. *ſolus vel ſola recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. ℟. Amen. *Heb.* 8.

Tum ſit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ſuo loco; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lect. Hebdomadarius dicit: ℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe, per Jeſum Chriſtum: cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Lector*, ℟. Amen. *Heb.* 13.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur dicitur, ſubmiſſâ voce:

Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde Pater noſter.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *ſi ſeparetur à Primâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Qui nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio;

Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

[*In Dominicis & in Feriali Officio, Pſalmi & Antiphonæ dicuntur, ut ſingulis diebus aſſignantur in Pſalterio.*

In quocumque alio Officio, Antiphona ſemper ſumitur de Proprio, vel de Communi, & eſt ſecunda de Laudibus, niſi propria aſſignetur. Pſalmi autem dicuntur ut in Pſalterio.]

Capitulum & ℟. breve ſumuntur ubi ſumitur Antiphona ſuper Pſalmos; & ſic ad alias Horas.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi.

℣. Dóminus vobiſcum.

Collecta conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſi ſeparetur à Tertiâ.*

℣. Deus †, in Adjutórium.

Hymnus.

Nunc ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac pura noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Qui nos creávit, laus Patri:
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. Pſalmi, Capitul. ℟. br. ut in Pſalterio aut in Proprio. Preces, ſi dicendæ ſint, ut ſuprà ad Tertiam. Collecta conveniens.

AD NONAM.

Pater. Ave. *ſi ſeparetur à Sextâ.*

℣. Deus †, in adjutórium.

Hymnus.

Prono volutus ímpetu
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito

Feſtinat ad metam gradu.
O CHRISTE, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem: tuo
Da nos in amplexu mori.
QUI nos creávit, laus Patri,
Laus, qui redémit Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen

Ant. Pſalmi, Capitul. ℟. *br. ut in Pſalterio aut in Proprio. Preces, ſi dicendæ ſint, ut ſuprà ad Tertiam.*

Collecta conveniens.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *ſi ſeparentur à Nonâ.*

℣. Deus†, in adjutórium.

Pſalmi ut in Pſalterio, Antiphona & Capitulum vel de Pſalterio, vel de Proprio.

In I. Veſperis Duplicium majorum, & ſuprà, dicitur Reſponſorium ut in Proprio vel in Communi; in II. Veſperis Annualium & Solemnium-majorum, loco Reſponſorii, poſt Capitulum dicitur Allelúia *cum* ℣. *ut in Proprio vel in Communi.*

Sequitur Hymnus & ℣.

Antiphona ad Magníficat, *in ſolemnibus & ſuprà, dicitur integra ante & poſt Canticum.*

CANTICUM *B. MARIÆ V. Luc.* I.

MAgníficat* ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus* in Deo ſalutári meo;

Quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt; * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſrael púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ.

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & sémini ejus in ſǽcula.

Poſt Antiphonam, dicitur: Dóminus vobiſcum. *Collecta conveniens. Deinde* Dóminus vobiſcum.

Benedicámus Dómino.

Si faciendæ ſint Commemorationes de Sanctis, fiunt eo loco.

Poſteà in Simplicibus & Feriis, fiunt Suffragia, ſeu

Commemorationes Communes, ut ſequitur.

D E S. C R U C E.

[*In Officio Feriali tantum.*]

Ant. Mihi abſit gloriári, niſi in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Gal.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Collecta. Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

De B. Maria Virgine.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

℣. Ipſe eſt Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Pſ.* 44.

Collecta. Orémus.

COncéde nos famulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére, & gloriósa beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ: Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſteà fit commem. de Patrono & Titulari ut dictum eſt ſuprà.

Deinde de Omnibus Sanctis, *& ſpeciatìm de iis quorum Corpora aut ſaltèm Relíquiæ habentur.*

Ant. Fulgébunt juſti ſicut ſol in regno Patris eórum *Math.* 13.

℣. Juſti confitebuntur nómini tuo, Dómine; ℟. Et habitábunt recti cum vultu tuo. *Pſ.* 139.

Collecta. Orémus.

PRopitiáre, quæſumus, Dómine, fámulis tuis per Sanctórum quorum Relíquiæ in [hac] Ecclésia tua requieſcunt, & ómnium Sanctórum, mérita glorióſa; ut eórum interceſſióne ab ómnibus ſemper protegámur adverſis; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus memínerit teſtamenti ſui, & fáciat pacem, nec déſerat in témpore malo. 2. *Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem, ℟. In plebem ſuam. *Pſ.* 84.

Collecta. Orémus.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla, Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit

& regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Pollice ſignando Pectus.

CONverte † nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus †, in adjutórium meum intende, ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 49.

Glória Patri.

Antiphona & Pſalmi ut in Pſalterio, niſi aſſignetur Ant. propria.

HYMNUS.

GRATES, peracto jam die,
Deus, tibi perſólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Proſtérnimus vultu preces.

QUOD longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor;
Somno gravátis ne nova
Inflígat hoſtis vúlnera.

INFESTUS uſquè círcuit
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ ſub alárum tuos
Defende fílios, Pater.

O quando luceſcet tuus
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit
Quæ neſcit hoſtem pátria!

QUI nos creávit, laus Patri;
Laus, qui redémit, Fílio;
Qui caritáte nos foves,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

In omni Officio de BEATA MARIA VIRGINE,

HYMNUS.

VIRGINEIS títulis Matris quæ jungis honóres;
Hâc natos foveas nocte, benigna, tuos.

FULGIDA ſtella maris, ſecli dum mérgimur undis?
Sis lux in ténebris & benè fida quies.

SI ſopor obrépit, caſti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno ſpiret amóre Dei.

NUMINIS alma Parens, própiùs res áſpice noſtras:
Plebis ames dici vita ſaluſque tuæ.

GLORIA ſumma Patri; compar ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

[*Quoties dicti ſunt Pſalmi de Dominica, dicitur ſequens*

CAPITULUM. I. *Theſſ.* 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum; ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℟. Deo grátias.]

[*Aliis diebus,*

CAPITULUM. I. *Petr.* 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte; quia adverſárius veſter diábolus, tanquam leo rú-

giens, círcuit quærens quem dévoret : cui reſíſtite fortes in fide. ℟. Deo grátias.]

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, *Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus tuas. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. c. Sive vigilémus.

CANTICUM

Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Sive vigilémus, ſive dormiámus, ſimul cum Chriſto vivámus. 1. *Theſſ.* 5.

In Semiduplicibus & ſuprà, hìc dicitur Dóminus vobiſcum; *deinde Collecta, ut infrà; aliis diebus dicuntur ſequentes*

PRECES.

KYrie, eléiſon, Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum; ℟. Et laudábile & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedíctus es in firmamento cœli, ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula, *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter, ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Deinde fit Confeſſio, ut ſuprà ad Primam.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine : ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tuà, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum.

COLLECTA. Orémus.

ILlúmina, quæſumus, Dómine, ténebras noſtras, & totíus hujus noctis insídias tu à nobis repelle propítius; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

[Si

[*Si domi dicatur, loco præcedentis Collectæ dicitur ſequens*

COLLECTA. Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes insídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper: Per Dóminum.]

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus.

℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſſâ voce dicitur:

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. [*Solus vel ſola recitans*, nobis.] ℟. Amen. 2. *Cor.* 13.

Poſteà dicitur flexis genibus, exceptis Dominicis & Feſtis Domini à primis Veſperis.

ANTIPHONA DE BEATA MARIA VIRGINE.

SAlve, Regína, mater miſericórdiæ; vita, dulcédo, & ſpes noſtra, ſalve. Ad te clamámus éxules filii Evæ: ad te ſuſpirámus gementes & flentes in hoc lacrymárum valle. Eia ergo, advocáta noſtra, illos tuos miſericordes óculos ad nos converte; & Jeſum benedíctum fructum ventrís tui, nobis poſt hoc exílium oſtende, ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Invoca Dóminum pro nobis. ℟. Et líbera nos de morte. *Eſther.* 14.

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui glorióſæ Vírginis matris Maríæ corpus & ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu ſancto cooperante, præparaſti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus piâ interceſſióne, ab inſtántibus malis & à morte perpétuâ liberémur; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt completum Officium, dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

Deindè ad devotionem dicitur Oratio ſequens.

Orationem ſequentem devotè poſt Officium reci bus Leo Papa X. defectus & culpas in eo perſolvei humana fragilitate contractas indulſit.

SAcro-ſanctæ & indivíduæ Trinitáti, Crucifixi D noſtri Jeſu Chriſti Humanitáti, beatíſſimæ & g ſíſſimæ ſemperque Vírginis Maríæ fœcundæ Integrit ómnium Sanctórum Univerſitáti, ſit ſempiterna honor, virtus & glória, ab omni creatúra, nobiſ míſſio ómnium peccatórum, per infiníta ſécula ſ rum. ℟. Amen.

℣. Beáta Víſcera Maríæ Vírginis, quæ porta æterni Patris Fílium;

℟. Et beáta Ubera quæ lactavérunt Chriſtum num. Pater noſter. Ave, Mar

PROPRIUM
DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

IN FESTO
SS. TRINITATIS.
SOLEMNE-MAJUS.

AD PRIMAS VESPERAS.

Psalmi de Sabbato.

Ant. 1. D. Dixit Deus ad Móyſen : Ego ſum qui ſum ; oc nomen mihi eſt in ætercum. *Exod.* 3.

Ant. 2. D. Dóminus Deus oſter, Dóminus unus eſt. *Deut.* 6.

Ant. 3. a. Ipſe eſt Deus eórum, & Dóminus domiantium, Deus magnus & otens. *Deut.* 10.

Ant. 4. E. Solus habet mmortalitátem, & lucem hábitat inacceſſíbilem. *Tim.* 6.

Ant. 5. a. Dóminus exertuum, Deus Iſraël, maius consílio, & incomrehensíbilis cogitátu. *Jerem.* 32.

Capitulum. *Rom.* 10.

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei! quàm incomprehenſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus.

℟. Deo grátias.

℟. Non eſt símilis tui, Dómine : magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine : * Quis non timébit te, ô Rex géntium ? ℣. Magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus ómnipotens ; juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum : * Quis. Glória Patri. *Repet* ℟. Non eſt, *uſque ad* ℣. *Jerem.* 10. *Apoc.* 15.

Hymnus.

TEr, ſanĉte, ter potens Deus,
Incomprehenſa Trínitas;
O lux perennis! própriis

O ter beáta gáudiis!
O vera ſemper Unitas!
O una ſemper Véritas!
O ſancta ſemper, quæ bonum
Diffundis omne, Cáritas!
Te denſa circùm núbila,
Te circùm inacceſſum jubar,
Quod intùs ardent Angeli
Circùm trementes cérnere.
Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine;
Firmâque prælibat fide
Amor quod ambit præmium.
Da poſſe quod jubes, Pater:
Da ſcire, Fili, quod doces:
Fac corde toto, Spíritus,
Nos velle quod probas bonum.
Præsta, Pater piiſſime,
Patríque compar Unice,
Sancto ſimul cum Spíritu
Regnans per omne ſéculum. Amen.

℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; ℟. Et magnitúdinis ejus non eſt finis. *Pſ.* 144.

Ad Magníficat.

Ant. J. *Duplicanda.* Dómini Dei tui cœlum eſt, & cœlum cœli; terra, & ómnia quæ in ea ſunt. Ipſi adhærébis: ipſe eſt laus tua & Deus tuus. *Deut.* 10.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Pro Commem. Sabbati ante Dominicam primam poſt Pentecoſten.

Ant. Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. 1. *Reg.* 3.

℣. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Collecta, Deus, in te ſperántium. *infrà, ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 7. *d.* Vidéte quòd ego ſim ſolus, & non ſit álius Deus præter me: vivo ego in æternum. *Deut.* 32.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Ego Dóminus; hoc eſt nomen meum: glóriam meam álteri non dabo. *Iſ.* 42.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum unum, Patrem, & Filium, & Spíritum ſanctum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Sublime Numen, ter potens, ter máximum,
Incomprehenſum lucis immenſæ jubar,
Simplex & unus, & tribus conſtans Deus,
Te res creátæ laude jugi cóncinant.
Tu Trinitátis fons inexhauſtus, Pater,
Filíque, naſcens Patris æterno ſinu,

Ac ſanctè manans è duóbus Spíritus,
Nil vos in una dívidit ſubſtántia.
PERSONA triplex: una jungit Unitas:
In Patre ſemper Natus;
In Nato Pater;
Uterque ſacro ſemper eſt in Spíritu;
In Patre ſemper, ac in Nato Spíritus.
SED nullus horum quémlibet vincit, gradu
Vel major extat, vel prior poténtiâ:
Æquále regnum, parque majeſtas trium,
Origo nulli dígnius confert bonum.
RERUM creátor, laus tibi, vivens Pater:
Laus æqua, mundum qui redémit, Fílio:
Quo nos ſupernis ígnibus ſuccéndimur,
Compar in ævum Flámini ſit glória. Amen.

Pſ. de Dom. in toto Offic.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dómine Rex omnípotens, tu feciſti cœlum & terram, & quidquid cœli ámbitu continétur: Dóminus ómnium es: *Eſther.* 13.

Ant. 7. d. Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam, & honórem, & virtútem; quia tu creaſti ómnia. *Apoc.* 4.

Ant. 5. a. Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt ómnia: ipſi glória in ſécula. *Rom.* 11.

℣. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine!
℟. Omnia in ſapiéntia feciſti. *Pſ.* 103.

Pater. *Abſol. & Bened. habentur in Ord. Brev.* 151.

LECTIO j.

De libro Eccleſiáſtici. *c.* 18.

QUi vivit in æternum, creávit ómnia ſimul. Deus ſolus juſtificábitur, & manet invíctus Rex in æternùm. Quis ſúfficit enarráre ópera illíus? Quis enim inveſtigábit magnália ejus? Virtútem autem magnitúdinis ejus quis enuntiábit? aut quis adjíciet enarráre miſericórdiam ejus? Non eſt minúere, neque adjícere, nec eſt inveníre magnália Dei. Cùm conſummáverit homo, tunc incípiet: & cùm quiéverit, tunc aporiábitur.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram; * Et Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. ℣. In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum; & Deus erat Verbum. * Et. Glória. * Et. *Geneſ.* 1. *Joan.* 1.

LECTIO ij. *cap.* 42.

MEmor ero óperum Dómini, & quæ vidi annuntiábo. In ſermónibus Dómini ópera ejus. Sol illúminans per ómnia reſpexit, & glóriâ Dómini plenum eſt opus ejus. Nonne

Dóminus fecit Sanctos enarráre ómnia mirábilia ſua, quæ confirmávit Dóminus omnípotens ſtabilíri in glória ſua? Abyſſum & cor hóminum inveſtigávit: & in aſtútia eórum excogitávit. Cognóvit enim Dóminus omnem ſciéntiam, & inſpexit in ſignum ævi, annúntians quæ præteriérunt, & quæ ſuperventúra ſunt, revélans veſtigia occultórum. Non prætérit illum omnis cogitátus, & non abſcondit ſe ab eo ullus ſermo.

℟. Appáruit Abrahæ Dóminus in convalle Mambre. Cùmque elevaſſet óculos, apparuérunt ei tres viri: * Quos cùm vidiſſet Abraham, adorávit, & dixit: Dómine, ſi invéni grátiam in óculis tuis, ne tránſeas ſervum tuum. ℣. Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus; hi tres unum ſunt * Quos. Glória: * Quos. *Geneſ.* 18. 1. *Joan.* 5.

Lectio iij.

Magnália ſapiéntiæ ſuæ decorávit: qui eſt antè ſéculum & uſque in ſéculum, neque adjectum eſt, neque minúitur, & non eget alicújus consílio. Quàm deſiderabília ómnia ópera ejus, & tamquam ſcintilla, quæ eſt conſiderâre! Omnia hæc vivunt, & manent in ſéculum, & in omni neceſſitáte ómnia obáudiunt ei. Omnia duplícia, unum contra unum, & noı quidquam deeſſe. Uni juſque confirmávit Et quis ſatiábitur glóriam ejus?

℟. Jeſu baptizáto orante, deſcendit Sp ſanctus corporáli ſpéci columba in ipſum; 8 de cœlo facta eſt: * Fílius meus dilectus; complácui mihi. ℣. Dómini ſuper aquas, majeſtátis intónuit: es. Glória. * Tu. *Repe uſque ad ℣. Luc.* 3. *F*

In II. Nocturı

Ant. 4. f. Unxit J Deus Spíritu ſancto, & túte. *Act.* 10.

Ant. 1. a. Quis e vincit mundum, ni credit quóniam Jeſus lius Dei? Et Spíritus e teſtificátur quóniam C tus eſt véritas. 1. *Joan*

Ant. 2. D. Per J Chriſtum habémus a ſum in uno Spíritu a trem. *Epheſ.* 2.

℣. Cantábo, Dómin titúdinem tuam, ℟. Ei tábo miſericórdiam ı *Pſ.* 58.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Ful Epíſcopi, de Fide Petrum.

cap. 1. *n.* 4.

Fides, quam ſancti triarchæ atque Pr tæ ante Incarnati Filii Dei divinitùs ac

runt, quam étiam ſancti Apóſtoli ab ipſo Dómino in carne póſito audiérunt, & Spíritûs ſancti magiſtério inſtructi, non ſolùm ſermóne prædicavérunt, verùm étiam ad inſtructiónem ſaluberrimam poſterórum, ſcriptis ſuis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id eſt, Patrem, & Filium, & Spíritum ſanctum. Sed Trínitas vera non eſſet, ſi una eademque perſóna dicerétur Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.

℞. Benedictus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, * Qui elégit nos in ipſo, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus. ℣. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui: póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui, * Qui. Glória. * Qui. *Epheſ.* 1. *Iſ.* 63.

Lectio v.

SI enim ſicut eſt Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una ſubſtántia, ſic eſſet una perſóna; nihil omninò eſſet in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rurſus Trínitas quidem vera eſſet, ſed unus Deus Trínitas ipſa non eſſet, ſi quemádmodùm Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus perſonárum ſunt ab ínvicem proprietáte diſtincti, ſic fuiſſent naturárum quoque diverſitáte diſcréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitate, non ſolùm quod unus Deus eſt, ſed étiam quod Trínitas eſt, naturáliter verum eſt: proptéreà ipſe verus Deus in perſónis Trínitas eſt, & in una natúra unus eſt.

℞. Sublevátis óculis in cœlum Jeſus, dixit: * Pater, hæc eſt vita ætérna, ut cognoſcant te ſolum Deum verum, & quem miſiſti Jeſum Chriſtum. ℣. Noſſe te, Deus, conſummáta juſtítia eſt; & ſcire juſtítiam & virtútem tuam, radix eſt immortalitátis. * Pater. Glória. * Pater, hæc. *Joan.* 17. *Sap.* 15.

Lectio vj.

PEr hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu ſancto eſt, totus Fílius in Patre & Spíritu ſancto eſt, totuſque Spíritus ſanctus, in Patre & Fílio eſt. Nullus horum extra quémlibet ipſórum eſt; quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut ſúperat poteſtáte: quia nec Fílio, nec Spíritu ſancto, quantùm ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater eſt: nec Fílii ætérnitas atque imménſitas, velut antérior aut major, Spíritûs ſancti æternitátem immenſitatemque aut præ-

cédere aut excédere naturáliter poteſt.

℟. Sanguis Chriſti qui per Spíritum ſanctum ſemetipſum óbtulit immaculátum Deo, * Emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis, ad ſerviendum Deo viventi. ℣. Cùm vénerit quaſi flúvius violentus quem Spíritus Dómini cogit, & vénerit Sion redemptor, * Emundábit. Glória. * Emundábit. *Repetit.* ℟. *uſque ad* ℣. *Heb.* 9. *Iſ.* 59.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. c. Miſit Deus Spíritum Fílii ſui in corda veſtra clamantem: Abba, Pater. *Galat.* 4.

Ant. 6. F. In Chriſto unxit nos Deus, & ſignávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris. 2. *Cor.* 1.

Ant. 8. G. Nemo poteſt dicere, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. 1. *Cor.* 12.

℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 117.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

cap. 28.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Euntes ergo, docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Nazianzéni.

Tractatu de Fide. Or. 49.

QUis Catholicórum ignórat Patrem verè eſſe Patrem, Filium verè Filium, & Spíritum ſanctum verè eſſe Spiritum ſanctum: ſicut ipſe Dóminus ad Apóſtolos ſuos dicit: Euntes, baptizáte omnes gentes in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. Hæc eſt perfecta Trínitas in unitáte conſiſtens, quam ſcílicet uníus ſubſtántiæ profitémur. Non enim nos ſecundùm córporum conditiónem, diviſiónem in Deo fácimus; ſed ſecundùm divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non eſt: & nóminum perſónas verè conſtáre crédimus; & unitátem divinitátis eſſe teſtámur.

℟. Locútus eſt Jeſus úndecim diſcípulis, dicens: Euntes, * Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. ℣. Erit fons patens habitántibus Jerúſalem in ablutiónem peccatóris. * Docéte. Glória. * Docéte. *Matth.* 28. *Zach.* 13.

Lectio viij.

NEc extenſiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus; nec verbum ſine re, velut ſonum vocis accípimus; ſed tria nómina, & tres perſónas unius eſſe eſſéntiæ, unius majeſtátis atque poténtiæ crédimus. Et ídeò unum Deum confitémur; quia ûnitas majeſtátis plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem & Filium cathólicè nominámus; duos autem deos dícere nec póſſumus, nec debémus. Non quòd Fílius Dei Deus non ſit; imò verus Deus de Deo vero: ſed quia non áliunde quàm de ipſo uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perinde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóſtoli tradidérunt; hoc ipſe Dóminus dócuit, cùm dicit: Ego & Pater unum ſumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: Sumus autem, perſónis aſſignat.

℞. Loquente Petro, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. * Tunc reſpondit Petrus: Numquid áquam quis prohibére poteſt, ut non baptízentur hi, qui Spíritum ſanctum accepérunt? Et juſſit eos baptizári † In nómine Jeſu. ℣. Cùm requieviſſet in eis Spíritus, prophetavérunt. * Tunc. Glória. † In. *Act.* 10. *Num.* 11.

Lectio ix.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Eſtóte miſericordes, ſicut & Pater veſter miſericors eſt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 83. *de verb. Evang. aliàs* 15. *de verb. Domini.*

DUo ſunt ópera miſericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipſe Dóminus póſuit in Evangélio: Dimíttite, & dimittétur vobis: Date, & dábitur vobis. Dimíttite, & dimittétur vobis, ad ignoſcendum pértinet: Date, & dábitur vobis, ad præſtandum benefícium pértinet. Quod ait de ignoſcendo; & tu vis tibi ignoſci quòd peccas, & habes álium cui tu poſſis ignóſcere. Rurſus, quòd pértinet ad tribuendum benefícium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus: omnes enim, quando orámus, mendíci Dei ſumus: ante jánuam magni Patriſfamílias ſtamus, imò étiam proſtérnimur: ſupplices ingemíſcimus, áliquid volentes accípere; & ipſum áliquid, ipſe Deus eſt. Quid à te petit mendícus? Panem.

Et tu, quid petis à Deo, niſi Chriſtum, qui dicit : Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcendi? Ignoſci vobis vultis? ignóſcite. Remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis? date, & dábitur vobis.

℟. Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum; plena eſt omnis terra glória ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus; & hi tres unum ſunt : * Sanctus. Glória. *Repetitur* ℟. *uſque ad* ℣. *Iſ.* 6. 1. *Joan.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; ℟. Et métuant eum omnes fines terræ. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. UNus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Epheſ.* 4.

Ant. 2. D. Deus erat Verbum : in ipſo vita erat, & vita erat lux hóminum; & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Ant. 3. à. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti ſumus. 1. *Cor.* 12.

Canticum. *Eccli.* 43.

MUlta dicémus, & deficiémus in verbis; * conſummátio autem ſermónum, ipſe Dóminus eſt in ómnibus.

Gloriantes ad quid valébimus? * ipſe enim omnípotens ſuper ómnia ópera ſua.

Terríbilis Dóminus, & magnus vehementer; * & mirábilis poténtia ipsíus.

Glorificantes Dóminum quantumcumque potuéritis; * ſupervalébit enim adhuc, & admirábilis magnificéntia ejus.

Benedicentes Dóminum exaltáte illum quantùm poteſtis, * major enim eſt omni laude.

Exaltantes eum, replémini virtúte, ne laborétis, * non enim comprehendétis.

Quis vidébit eum & enarrábit? * & quis magnificábit eum, ſicut eſt ab inítio?

Ant. 5. a. Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantùm poteſtis; maior enim eſt omni laude. *Eccli.* 43.

Ant. 4. E. Grátia, miſericórdia & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. 1. *Tim.* 1.

Capitulum. *Apoc.* 7.

BEnedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, &

fortitúdo Deo noſtro in ſǽcula ſeculórum : Amen. ℟. Deo grátias.

HYMNUS.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta ſemper Trínitas,
Te confitémur, crédimus,
Pióque corde quærimus.

O ſanćte ſanćtórum Pater,
O Nate de Deo Deus,
O caritátis vínculum
Jungens utrumque, Spíritus!

Ut ſe videt totum Pater,
Coæva Proles náſcitur;
Amorque quo ſe díligunt,
Et ipſe procédit Deus.

Est totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius;
Natóque plenus ac Patre
Ineſt utríque Spíritus.

Quod Natus eſt, hoc Spíritus;
Hoc eſt uterque quod Pater:
Tres una ſumma Véritas,
Tres una ſumma Cáritas.

Æterna Patri glória,
Natóque ſit cum Spíritu,
Qui vivit & regnat Deus
In ſeculórum ſǽcula.
Amen.

℣. Quis loquétur poténtias Dómini? ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus? *Pſ.* 105.

Ad Benedíćtus.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Benedíćtum, Dómine, nomen glóriæ tuæ ſanćtum; & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſǽculis. *Dan.* 3.

Collecta. Orémus.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui dediſti fámulis tuis in confeſſióne veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóſcere, & in poténtia majeſtátis adoráre Unitátem: quæſumus, ut ejuſdem fidei firmitáte, ab ómnibus ſemper muniámur adverſis; Per Dóminum.

Pro Commem. Dominicæ.

Ant. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: eádem quippe menſúrâ quâ menſi fuéritis, remetiétur vobis. *Luc.* 6.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iníquitátem tu es. *Pſ.* 5.

Collecta. Orémus.

DEus, in te ſperántium fortitúdo, adeſto propítius invocatiónibus noſtris; & quia ſine te nihil poteſt mortális infírmitas, præſta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequendis mandátis tuis, & voluntáte tibi & aćtióne placeámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Unus Deus.

Dicitur Symbolum Quicumque.

CANON.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno ſecundo Œcuménico.

An. 553. *collat.* 8. *can.* 1.

SI quis non confitétur Patris & Fílii, & Spíritûs ſancti, unam natúram, ſive ſubſtántiam, & unam virtútem, & poteſtátem, Trinitátem conſubſtantiálem, unam deitátem in tribus ſubſtántiis ſive perſónis adorandam, talis anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Deus.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

FIlium Deus conſtítuit hærédem univerſórum, per quem fecit & ſécula: qui cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ ejus, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram majeſtátis in excelſis.

℟. *br.* Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu. * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Ego * hódie génui te. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Pſ.* 2.

℣. Tecum princípium in die virtútis tuæ: ℟. In ſplendóribus ſanctórum ante lucíferum génui te. *Pſ.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 3. à. In uno.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

NOn ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit Deus, per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórem noſtrum.

℟. *br.* Dómine, doce me * fácere voluntátem tuam. * Allelúia, allelúia. Dómine. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me. * Allelúia. Glória Patri. Dómine. *Pſ.* 142.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Grátia.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

IMplémini Spíritu ſancto, loquentes vobiſmetipſis in pſalmis, & hymnis, & cánticis ſpirituálibus, cantantes & pſallentes in córdibus veſtris Dómino, grátias agentes ſemper pro ómnibus in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti; Deo & Patri.

℟. *br.* Exaltáte Dóminum * Deum noſtrum. * Allelúia, allelúia. Exaltáte.

℣. Et adoráte in monte ſancto ejus, * quóniam ſanctus Dóminus. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. Exaltáte Dóminum. *Pſ.* 98.

℣. Tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: ℟. Nimis exaltátus es ſuper omnes deos. *Pſ.* 96.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. SCimus quòd nullus eſt Deus niſi unus: nam etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra; nobis tamen unus Deus. 1. *Cor.* 8.

Ant. 4. E. Nobis unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos in illum. 1. *Cor.* 8.

Ant. 6. *C.* Unus Dóminus Jeſus Chriſtus, per quem ómnia, & nos per ipſum. 1. *Cor.* 8.

Ant. 8. G. Unus ſpíritus, unus Dóminus, una fides, unum baptiſma. *Epheſ.* 4.

Ant. 1. g. Ipſe Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro, quòd ſumus hæródes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti. *Rom.* 8.

CAPITULUM. *Epheſ.* 3.

PAter Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, det vobis ſecundùm divítias glóriæ ſuæ virtúte corroborári per ſpíritum ejus in interiórem hóminem, Chriſtum habitáre per fidem in córdibus veſtris.

Allelúia, allelúia. ℣. Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, & qui eſt, & qui ventúrus eſt. Allelúia. *Apoc.* 4.

HYMNUS, TER ſancte, *ut in I. Veſperis.*

℣. Benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *Duplicanda.* Electis ſecundùm præſciéntiam Dei Patris in ſanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aſperſiónem ſánguinis Jeſu Chriſti, grátia & pax. 1. *Petr.* 1.

COLLECTA, Omnípotens. *ſuprà ad Laudes.*

Pro COMMEM. Dom.

Ant. Non eſt diſcípulus ſuper magiſtrum; perfectus autem omnis erit, ſi ſit ſicut magiſter ejus. *Luc.* 6.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

COLLECTA, Deus, in te ſperántium. *ut ſuprà*, 179.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, 172.

IN FERIIS

PER ANNUM.

Omnia dicuntur ut in Pſalterio, præter ea quæ ſunt propria unicuique Feriæ.

Collecta, Dominicæ præcedentis.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

Incipit liber primus Regum. *cap.* 1.

FUit vir unus de Ramathaimſophim, de monte Eprahim; & nomen ejus Elcana: Et hábuit duas uxóres; nomen uni Anna, & nomen ſecundæ Phenenna. Fueruntque Phenennæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et aſcendébat vir ille de civitáte ſua ſtatútis diébus, ut adoráret & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni & Phínees, Sacerdótes Dómini. Venit ergo dies, & immolávit Elcana, deditque Phenennæ uxóri ſuæ, & cunctis filiis ejus & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúſerat vulvam ejus. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir ſuus: Anna cur fles? & c comédis? & qu affligitur cor tuur quid non ego m ſum, quàm decei

℟. Dilectus à Deo ſuo Sámuel Dómini, renová rium: * In leg congregatiónem & cógnitus eſt in fidélis, quia vidit I cis. ℣. Deus ſorte pátribus terram, & dedit Júdices uſq muel Prophétam. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij.

SUrrexit autem A quàm comédera rat in Silo. Et H dóte ſedente ſupe ánte poſtes templi cùm eſſet Anna ar mo, orávit ad Dó flens lárgiter, & v vit, dicens: Dóm cítuum, ſi reſpície ris afflictiónem fámi & recordátus meî dederiſque ſervæ tu virílem: dabo eum I ómnibus diébus vit Et factum eſt poſt ci diérum, concépit Ar péperit filium, voca nomen ejus Sámuel quòd à Dómino poſt eum. Aſcendit auter ejus Elcana, & omni mus ejus, ut immoláre

, ut immoláret hóſtiam
mnem. Et benedixit He-
lcanæ & uxori ejus, &
gnificátus eſt puer Sa-
el apud Dóminum. Heli
tem erat ſenex valdè,
audívit ómnia quæ faciè-
nt filii ſui univerſo Iſraë-
. & dixit eis: Quare faci-
res hujuſcémodi quas ego
dio, res péſſimas, ab om-
pópulo? Nolíte, filii mei;
on enim eſt bona fama,
am ego áudio, ut tránſ-
edi faciátis pópulum Dó-
ini. Si peccáverit vir in
rum, placári ei poteſt
eus: Si autem in Dómi-
um peccáverit, quis ora-
it pro eo? Et non audié-
unt vocem patris ſui: quia
vóluit Dóminus occídere
eos. Puer autem Sámuel
proficiébat atque creſcébat,
& placébat tam Dómino
quam homínibus.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, * Auferte deos aliénos de médio veſtrî, & † Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli. ℣. Genus cum ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi Divínum eſſe símile. * Auferte. Glória. † Præparáte. 1. *Reg.* 8. *Act.* 17.

Collecta, Deus, in te ſperantium fortitúdo, 179. *& ſic in Feriis ſequentibus.*

IN FERIIS

PER ANNUM.

Omnia dicuntur ut in Pſalterio, præter ea quæ ſunt propria unicuique Feriæ.

Collecta, Dominicæ præcedentis.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

Incipit liber primus Regum.

cap. I.

FUit vir unus de Ramathaimſophim, de monte Eprahim; & nomen ejus Elcana: Et hábuit duas uxóres; nomen uni Anna, & nomen ſecundæ Phenenna. Fueruntque Phenennæ fílii: Annæ autem non erant líberi. Et aſcendébat vir ille de civitáte ſua ſtatútis diébus, ut adoráret & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni & Phínees, Sacerdótes Dómini. Venit ergo dies, & immolávit Elcana, deditque Phenennæ uxóri ſuæ, & cunctis fíliis ejus & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúſerat vulvam ejus. Porrò illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir ſuus: Anna cur fles? & quare non comédis? & quamobrem afflígitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi ſum, quàm decem filii?

℟. Dilectus à Dómino Deo ſuo Sámuel Prophéta Dómini, renovávit impérium: * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cognitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. ℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus terram, & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * In lege. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij.

SUrrexit autem Anna poſtquàm comédérat & bíberat in Silo. Et Heli Sacerdóte ſedente ſuper ſellam ánte poſtes templi Dómini, cùm eſſet Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, ſi reſpíciens vídéris afflictiónem fámulæ tuæ, & recordátus meî fúeris, dederiſque ſervæ tuæ ſexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus. Et factum eſt poſt círculum diérum, concépit Anna, & péperit fílium, vocavitque nomen ejus Sámuel: eò quòd à Dómino poſtulaſſet eum. Aſcendit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dó-

16 Fer. 6. s. *Cornelii* et *Cypriani*, Mart., *sem.*, *col. rub.*; ant. II. noct. plur. Mart.

Vesp. de seq., com. præc.

Ad Compl, hymn. *Virgineis.*

¶ Nihil fit de B. *Ludovico Allemanno*, etsi aliter notetur.

17 Sabb. de B. M. V., *dup. min.*, *col. alb.*

Vesp. de sabb. antè Dom. seq., com. præc. et s. *Ferreoli*, Mart.

18 Dom. XVII. post Pent., *dup. min.*; lect. ix. de s. *Ferreolo*, cuj. com. in L. et M.

Vesp. de seq. com. Dom.

19 Fer. 2. s. *Raphaëlis*, Archang., et omn. ss. *Angelor.*, *dup. maj.*, *col. alb.*; omn. in propr.; ad Miss. *Credo*, Præf. de ss. *Angelis.*

In II. Vesp., com. seq., omitt. *Alleluia* cum suo ℣., nec duplic. ant. ad *Magnificat* (etsi alit. notet.).

20 Fer 3. ss. *Eustachii* et socior. Mart., *sem.*, *col. rub.*; ant. II. noct. plur. Mart.

Vesp. de seq., repet. ℟. post *Gloria Patri* (omiss. reclam.); duplic. ant. ad *Magnificat*, fit com. præc.

21 Fer. 4. Quat. temp. (jejunat.), s. *Matthæi*, Apost. et Evang., *solem. min.*, *col. rub.*; ult. ℟. offic. noct, repet. post *Gloria Patri* (omiss. reclam.); lect. ix. de homil. in evang. fer. 4. Quat. temp., cujus com. in L. et M., 3. orat. pro Ordinand., evang. fer. in fine.

Ad Prim. canon hujus fer. 4. Quatuor temp.

Ad Tert., Sext. et Non. dupl. addit. *Alleluia* in ℟. brevib.

In II. Vesp. dic. *Alleluia* cum suo ℣., sola fit com. seq.

22 Fer. 5. ss. *Mauritii* et socior., Mart., *sem.*, *col. rub.*: ant. I. noct. plur. mart.

In II. Vesp. com. s. *Theclæ*, Virg. et Mart.

23 Fer. 6. Quatuor temp. (jejunat.), de eâ,

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *c.* 6.

QUóniam fides Chriſti ubíque pollet, & párvuli de Chriſtiánis paréntibus nati, ántequàm ad intelligíbilem ætátem véniant, Baptíſmatis Sacramenta percípiunt; neceſſe eſt ut quod imbecillis ætas nequívit, intelligíbilis díſcere ſatagat: quod quia ab uſu propter quorumdam (Sacerdótum) incúriam receſſit, quantæ ſit negligéntiæ quantíque diſcríminis ſatis dici non poteſt.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *cap.* 3.

PUer Sámuel miniſtrábat Dómino coram Heli, & ſermo Dómini erat pretióſus in diébus illis, non erat víſio manifeſta. Factum eſt ergo in die quadam, Heli jacébat in loco ſuo & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucerna Dei ántequàm extingueréṭur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui reſpondens, ait: Ecce ego. Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego; vocaſti enim me. Qui dixit: Non vocávi; revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursùm vocáre Samuélem. Conſurgenſque Sámuel ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego; quia vocaſti me. Qui reſpondit: Non vocávi te, fili mi; revértere, & dormi. Porrò Sámuel necdùm ſciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei ſermo Dómini.

℟. Deus plebis Iſrael eduxit patres noſtros de terra Ægypti, & dedit eis júdices uſque ad Sámuel Prophétam: exinde poſtulavérunt gregem; * Et dedit illis Deus Saül virum de tribu Benjamin. ℣. Dixérunt majóres natu Iſrael Samuéli: Conſtítue nobis regem, ut júdicet nos; * Et dedit. *Act.* 13. 1. *Reg.* 8.

Lectio ij.

ET adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui conſurgens ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego, quia vocaſti me. Intellexit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum; & ait ad Samuélem: Vade, & dormi; & ſi deinceps vocáverit te, dices: Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. Abiit ergo Sámuel, & dormívit in loco ſuo. Et venit Dóminus, & ſtetit; & vocávit, ſicut vocáverat ſecundò, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel; Lóquere, Dómine,

ia audit ſervus tuus.
dixit Dóminus ad Samué-
n : Ecce ego fácio ver-
m in Iſrael : quod qui-
mque audíerit, tinnient
bæ aures ejus. In die illa
ſcitábo adversùm Heli
nia quæ locútus ſum ſu-
t domum ejus : incípiam,
complébo. Prædixi enim
quòd judicatúrus eſſem
mum ejus in æternum,
pter iniquitátem, eò
òd nóverat indignè ágere
os ſuos, & non corripúe-
eos. Idcírco jurávi dó-
i Heli, quòd non expié-
iníquitas domûs ejus vi-
mis & munéribus uſque
æternum. Dormívit au-
n Sámuel uſque manè,
ruitque óſtia dómûs Dó-
Et Sámuel timébat indi-
e viſiónem Heli.

℟. Dixit Sámuel ad Saül :
cute Amalec, non parcas
: & pepercit Saül Agag.
ait Sámuel ad Saül : * Pro
quòd abjeciſti ſermónem
mini, abjécit te Dómi-
s. ℣. Quicumque totam
em ſerváverit, offendat
em in uno, factus eſt
nium reus : * Pro eo.
Reg. 15. *Jac.* 2.

LECTIO iij.

VOcávit ergo Heli Sa-
muélem, & dixit : Sá-
el, fili mi? Qui reſpon-
s, ait : Præſtò ſum. Et
errogávit eum : Quis eſt
mo, quem locútus eſt
Dóminus ad te? oro te ne
celáveris me : hæc fáciat ti-
bi Deus, & hæc addat, ſi
abſcónderis à me ſermónem
ex ómnibus verbis quæ di-
cta ſunt tibi. Indicávit íta-
que ei Sámuel univerſos ſer-
mónes, & non abſcondit
ab eo. Et ille reſpondit :
Dóminus eſt : quod bonum
eſt in óculis ſuis fáciat. Cre-
vit autem Sámuel, & Dó-
minus erat cum eo, & non
cécidit ex ómnibus verbis
ejus in terram. Et cognóvit
univerſus Iſrael, à Dan uſ-
que Berſabée, quòd fidélis
Sámuel prophéta eſſet Dó-
mini, & áddidit Dóminus
ut apparéret in Silo, quó-
niam revelátus fúerat Dó-
minus Samuéli in Silo, juxta
verbum Dómini. Et evénit
ſermo Samuélis univerſo Iſ-
raéli.

℟. Numquid vult Dómi-
nus holocauſta & víctimas;
& non pótiùs ut obediátur
voci Dómini? * Mélior eſt
enim obediéntia quàm víc-
timæ. ℣. Qui permánſerit
in lege factor óperis, hic
beátus in facto ſuo erit.
* Mélior. Glória. * Mélior.
1. *Reg.* 15. *Jac.* 1.

CANON.

Ex Concílio Toloſáno.
Ann. 1590. *part.* 3. *cap.* 3.

DOmínicis, feſtiſque
diébus fídei præcípua
cápita Párochos ipſos, aut
álios eórum nómine, púe-

ros, rudioreſque è pópulo, pomeridiánis horis palàm in templo edocére, & benè vivendi, orandi, confitendi, communicandique ratiónem, iiſdem explicáre, omni vigilántiâ Epíſcopi compellant.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 4.

ET factum eſt in diébus illis, convenérunt Philíſthiim in pugnam: & egreſſus eſt Iſrael óbviam Philíſthiim in prælium, & caſtrametátus eſt juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philíſthiim venérunt in Aphec, & inſtruxérunt áciem contra Iſrael. Iníto autem certámine, terga vertit Iſrael Philiſthæis; & cæſa ſunt in illo certámine paſſim per agros, quaſi quátuor míllia virórum. Et reverſus eſt pópulus ad caſtra; dixeruntque majóres natu de Iſrael: Quare percuſſit nos Dóminus hódie coram Philíſthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini, & véniat in médium noſtrî; ut ſalvet nos de manu inimicórum noſtrórum. Miſit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum ſedentis ſuper Chérubim; erantque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

℟. Dilectus à Dómino Deo ſuo Sámuel Prophéta Dómini, renovávit impérium; * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. ℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus terram, & poſt hæc dedit júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * In lege. *Eccli. 46. Act. 13.*

Lectio ij.

PUgnavérunt ergo Philíſthiim, & cæſus eſt Iſrael, & fugit unuſquiſque in tabernáculum ſuum: & facta eſt plaga magna nimìs; & cecidérunt de Iſrael triginta míllia péditum. Et arca Dei capta eſt. Duo quoque filii Heli mórtui ſunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, ſciſsâ veſte, & conſperſus púlvere caput. Cùmque ille veniſſet, Heli ſedébat ſuper ſellam contra viam ſpectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille poſtquàm ingreſſus eſt, nuntiávit urbi; & ululávit omnis cívitas Et audívit Heli ſónitum clamóris, dixitque: Quis eſt hic ſónitus tumultûs hujus? At ille feſtinávit, & venit, & nuntiávit Heli,

℟. Dixit Sámuel ad univérſum Iſrael : Nolíte declináre poſt vana quæ non próderunt vobis ; & non derelinquet Dóminus pópulum ſuum. Quòd * Si perſeveravéris in malítia, períbitis. ℣. Neſcítis quóniam ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtitiam ? * Si. 1. *Reg.* 12. *Rom.* 6.

Lectio iij.

HEli autem erat nonaginta & octo annórum, & óculi ejus caligáverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego ſum qui veni de prælio, & ego qui de ácie fugi hódie. Cui ille ait : Quid actum eſt, fili mi ? Reſpondens autem ille qui nuntiábat, Fugit, inquit, Iſrael coram Philíſtiim, & ruína magna facta eſt in pópulo : ínſuper & duo fílii tui mórtui ſunt, Ophni & Phínees ; & arca Dei capta eſt. Cùmque ille nominaſſet arcam Dei, cécidit de ſella retrorsùm juxtà óſtium, & fractis cervícibus mórtuus eſt. Senex enim erat vir, & grandævus : & ipſe judicávit Iſrael quadraginta annis. Nurus autem ejus, uxor Phínees, prægnans erat, vicináque pártui : & audíto núntio quod capta eſſet arca Dei, & mórtuus eſſet ſocer ſuus, & vir ſuus, incurvávit ſe, & péperit ; irrúerant enim in eam dolóres ſúbiti. In ipſo autem momento mortis ejus, dixérunt ei quæ ſtabant circa eam : Ne tímeas, quia fílium peperiſti.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, * Auferte deos aliénos de médio veſtrî, & † Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli. ℣. Genus cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi Divínum eſſe símile. * Auferte. Glória Patri. † Præparáte. 1. *Reg.* 8. *Act.* 17.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

An. 1579. *part.* 1. *tit.* 2.

COnfeſſárii graviſſimam pœniténtiam impónant, itemque Concionatóres divínam ultiónem denúntient, & patribusfamílias, & dóminis qui, nullâ aut ſaltèm parvâ diligéntiâ adhíbitâ, omnem ratiónem non íneunt ut ſui líberi ac fámuli Chriſtiánam doctrínam adiſcant, neque iis quos in famulátu habent, tantum diébus ſaltèm feſtis vácui témporis concédunt, quò in Eccléſias ubi ea doctrína tráditur, ad illam percipiendam convenire poſſint.

¶ *Si craſtinâ die occurrat Feſtum Solemne-Minus, aut ſuprà, transfertur in Feriam ſextam ſequentem, etiamſi ſit Feſtum Annuale alicujus loci proprium: tunc de eo fiet Commemoratio in II. Veſperis Feſti Corporis Chriſti.*

Duplex-Majus intra Octavam occurrens transfertur poſt Octavam.

De Duplici-Minore, tantum Commemoratio, Matutinum, ad Laude. in utriſque Veſperis.

De Semiduplici aut S. plici ſit Commemoratio bus intrà Octavam in C cio Nocturno & in Lau tantùm.

IN FESTO
ƆRPORIS CHRISTI.
ANNUALE-MAJUS.

I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria.

REdémit Dóminus Jacob, & liberá-m: & vénient, & lau-ıt in monte Sion; & ıent ad bona Dómini frumento & vino. *Je-*ȷ1.

t. 2. D. Conſolábor ɜ lætificábo à dolóre & inebriábo ánimam lótum pinguédine, ait nus. *Jerem.* 31.

t. 3. a. Tríticum có-nt, & vinum bibent in ſanctis meis. *Iſ.* 62.

t. 4. E. Erit ánima n quaſı hortus irrí-: & ultrà non eſúrient: ɔulus meus bonis meis ɔlébitur. *Jerem.* 31.

t. 5. C. Audíte au-ɛs me, & comédite m: & fériam vobiſ-pactum ſempiternum. :.

ITULUM. *Eccli.* 24.
Emória mea in gene-ratiónes ſeculórum. ɛdunt me, adhuc eſú-; & qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur.

℟. Memóriam fecit mi-rabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: * Eſ-cam dedit timéntibus ſe: † Memor erit in ſéculum teſtamenti ſui. ℣. Jeſus cùm dilexiſſet ſuos qui erant in mundo, in finem dilexit eos. * Eſcam. Glória Patri. † Memor erit. *Repetitur* ℟. *uſque ad* ℣. *Pſ.* 110. *Joan.* 13.

HYMNUS.

PANGE, lingua, glorióſi
Córporis myſtérium,
Sanguiniſque pretióſi,
Quem in mundi prétium,
Fructus ventris generóſi,
Rex effúdit géntium.

NOBIS datus, nobis na-tus,
Ex intacta Vírgine,
Et in mundo converſatus,
Sparſo verbi ſémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.

IN ſuprémæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Obſervátâ lege plenè
Cibis in legálibus,

Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque ſanguis Chriſti merum;
Et ſi ſenſus déficit,
Ad firmandum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.

Tantum ergo Sacramentum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documentum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſupplementum
Sénſuum defé&tui.

Genitori, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedenti ab utróque
Compar ſit laudátio. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℞. Quam abſcondiſti timéntibus te! *Pſ.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Omnes ſitientes, veníte ad aquas; properáte, & comédite: & veníte ad me, & vivet ánima veſtra. Allelúia. *Iſ.* 55.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 5. a. Agnum ófferes ad véſperam, in odórem ſuavitátis; ſacrificium eſt Dómino oblatióne perpétuâ. Allelúia. *Exod.* 29.

Hymnus.

O Quàm ſtupendas índuit
Formas amor! Vèrbum Dei,
Jugis ſub ara Víctima,
Se præbet in cibum ſuis.

Divinus hoſpes, íntimis
Infúſus hæret córdibus:
Hinc facta mortális caro
Divinitátis párticeps.

Jesu voluptas córdium,
Beáta pax amántium,
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.

A quo creámur, laus Patri;
Quo páſcimur, laus Fílio;
Quo conſecrámur, non minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. à. Fecit nos regnum & ſacerdótes Deo & Patri ſuo: ipſi glória & impérium. Allelúia. *Apoc.* 1.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Panem vitæ Jeſum Chriſtum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Sacris ſolémniis
Juncta ſint gáudia,
Et ex præcórdiis
Sonent præcónia:
Recédant vétera,

nt ómnia,
, voces, & ópera.
TIS recólitur
novíſſima,
hriſtus créditur
& ázyma
frátribus,
egítima,
indulta pátribus.
r agnum typicum,
s épulis,
; Domínicum
diſcípulis,
um ómnibus,
totum síngulis,
témur mánibus.
IT fragílibus
ris férculum,
& tríſtibus
nis póculum,
: Accípite
trado váſculum;
s ex eo bíbite.
ſacrifícium
nſtítuit,
offícium
itti vóluit
resbyteris,
s ſic cóngruit
nant, & dent céteris.
IS angélicus
nis hóminum:
anis cœlicus
s términum:
mirábilis!
ácat Dóminum
r, ſervus, & húmilis.
, trina Déitas
ue póſcimus;
s tu víſitas
te cólimus:
as ſémitas
os quo téndimus,
Ad lucem quam inhábitas.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. 15. Conſerva me. 87.

Ant. 1. Non congregábo conventicula de ſanguínibus: Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei.

In Pſ. 22. Dóminus regit. 99.

Ant. 2. D. Calix meus inébrians quam præclárus eſt!

In Pſ. 34. Júdica me, Dómine. 57.

Ant. 3. a. Circúmdabo altáre tuum, Dómine, ut áudiam vocem laudis, & enarrem mirabília tua.

℣. Acceptábis, Dómine, ſacrifícium juſtítiæ,
℟. Oblatiónes & holocauſta. *Pſ.* 50.

LECTIO *j.*

De libro Exodi. *cap.* 12.

DIxit Dóminus ad Móyſen & Aaron in terra Ægypti: Menſis iſte, vobis princípium ménſium: primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univerſum cœtum filiórum Iſrael, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſufficere poſſit ad veſcendum agnum, aſſúmet vicínum ſuum qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum

animárum quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſque ad quartam décimam diem menſis hujus: immolabitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad veſperam. Et ſument de ſanguine ejus, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminaribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ aſſas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréſtibus.

℟. Immolábit agnum multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam Paſchæ, & edent carnes, & ázymos panes: *Quicumque comédcrit fermentátum peribit. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaque epulémur in ázymis ſinceritátis & veritátis: * Quicumque. Glória. * Quicumque. *Exod.* 12. 1. *Cor.* 5.

Lectio ij. cap. 16.

Locútus eſt autem Dóminus ad Móyſen, dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Iſrael, lóquere ad eos: Véſperè comedétis carnes, & manè ſaturabímini pánibus; ſcietiſque quòd ego ſum Dóminus Deus veſter. Factum eſt ergo véſperè, & aſcendens coturnix coopéruit caſtra; manè quoque ros jácuit per circúitum caſtrórum. Cùmque operuiſſet ſuperficiem terræ, appáruit in ſolitúdine minutum, & quaſi pilo tuſum, in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Quod cùm vidiſſent filii Iſrael, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod ſignificat? Quid eſt hoc? ignorábant enim quid eſſet. Quibus ait Móyſes: *Iſte* eſt panis quem Dóminus dedit vobis ad veſcendum.

℟. Appáruit in ſolitúdine minútum in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Quod cùm vidiſſent filii Iſrael, ait eis Móyſes: * Iſte eſt panis quem Dóminus dedit vobis ad veſcendum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo; ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iſte eſt. Glória. * Iſte. *Exod.* 16. *Joan.* 6.

Lectio iij.

De libro tértio Regum. *cap.* 19.

Venit Elías in Berſabée Juda, & dimíſit ibi púerum ſuum, & perrexit in deſertum, viam uníus diéi. Cùmque veniſſet, & ſedéret ſubter unam juníperum, petívit ánimæ ſuæ ut morerétur, & ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam; neque enim mélior ſum, quàm patres mei. Projecitque ſe, & obdormívit in umbra juníperi: & ecce AngelusDómini tétigit eum, & dixit

& dixit illi : Surge, & cómede, Reſpexit, & ecce ad caput ſuum ſubcinerícius panis, & vas aquæ : comédit ergo, & bibit, & rurſum obdormívit. Reverſuſque eſt Angelus Dómini ſecundò, & tétigit eum, dixitque illi : Surge, cómede; grandis enim tibi reſtat via. Qui cùm ſurrexiſſet, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, uſque ad montem Dei Horeb.

℟. Reſpexit Elías, & ecce ad caput ſuum ſubcinerícius panis, & vas aquæ : comédit ergo & bibit, & ambulávit uſque ad montem Dei, * In fortitúdine cibi illíus. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum, * In fortitúdine cibi illíus. Glória. * In fortitúdine. *Repetitur* ℟. *uſque ad* ℣. 3. *Reg.* 19. *Joan.* 6.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 41. Quemádmodum. *cum ſua diviſione*, 79.

Ant. 5. C. Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei : in voce exultatiónis & confeſſiónis ſonus epulantis.

In Pſ. 42. Júdica me, Deus. 80.

Ant. 7. d. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

In Pſ. 64. Te decet hymnus. 75.

Ant. 4. f. Timébunt qui hábitant términos, à ſignis tuis : paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

℣. Replébimur in bonis domûs tuæ : ℟. Sanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte. *Pſ.* 64.

LECTIO IV.

Sermo ſancti Thomæ Aquinátis. *Opuſc.* 57.

Immenſa divínæ largitátis beneficia exhíbita pópulo Chriſtiáno, inæſtimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim eſt aut fuit aliquando tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquantes ſibi, ſicut adeſt nobis Deus noſter. Unigénitus ſiquidem Dei Fílius ſuæ divinitátis volens nos eſſe partícipes, noſtram natúram aſſumpſit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc ínſuper quod de noſtro aſſumpſit, totum nobis cóntulit ad ſalútem. Corpus namque ſuum pro noſtra reconciliatióne in ara crucis hóſtiam obtulit Deo Patri : ſánguinem ſuum fudit in prétium ſimul & lavácrum; ut redempti à miſerábili ſervitúte, à peccátis ómnibus mundarémur. Et ut tanti beneficii jugis in nobis manéret memória, corpus ſuum in cibum, & ſánguinem ſuum in potum,

ſub ſpécie panis & vini ſumendum, fidélibus derelíquit.

℟. Dixit Jeſus Judæis: Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita: * Litigábant ergo, dicentes ad ínvicem; Quómodò poteſt hic nobis carnem ſuam dare ad manducandum? ℣. Oblíti ſunt benefactórum ejus, & mirabílium ejus quæ oſtendit eis: * Litigábant ergo. Glória. * Litigábant. *Joan.* 6. *Pſ.* 77.

LECTIO V.

O Pretióſum & admirandum convívium, ſalutíferum, & omni ſuavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretióſius eſſe poteſt; in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, ſed nobis Chriſtus ſumendus propónitur verus Deus? Quid hoc Sacramento mirabílius? In ipſo namque panis & vinum in corpus & ſánguinem Chriſti ſubſtantiáliter convertuntur. Ideòque Chriſtus Deus & homo perfectus, ſub módici panis & vini ſpécie continétur. Manducátur ítaque à fidélibus, ſed mínimè lacerátur; quinímò, divíſo Sacramento, ſub quálibet diviſiónis partículâ ínteger perſevérat. Accidéntia étiam ſine ſubjecto in eódem exiſtunt; ut fides locum hábeat, dum inviſíbile viſibíliter ſúmitur ſub aliéna ſpécie occultátum; & ſenſus à deceptióne immúnes reddantur, qui de accidéntibus júdicant ſibi notis.

℟. Cœnántibus diſcípulis, accépit Jeſus panem, & * Benedixit, ac fregit, deditque eis, & ait: Accípite, & comédite, hoc eſt corpus meum. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Benedixit. Glória. * Accípite. *Matth.* 26. *Pſ.* 77.

LECTIO VJ.

NUllum étiam Sacramentum eſt iſto ſalúbrius, quo purgantur peccáta, virtútes augentur, & mens òmnium ſpiritálium charíſmatum abundántiâ impinguátur. Offertur in Eccléſia pro vivis & mórtuis; ut ómnibus proſit, quod eſt pro ſalúte ómnium inſtitútum. Suavitátem dénique hujus Sacramenti nullus dignè exprímere ſufficit; per quod ſpiritális dulcédo in ſuo fonte guſtátur; & recólitur memória illíus, quam in ſua paſſióne Chriſtus monſtrávit, excellentíſſimæ caritátis. Undè ut árctiùs hujus caritátis imménſitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Paſchá cum diſcípulis celebráto, tranſitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacra-

n inſtítuit, tamquam
is ſuæ memoriále pe-
figurárum véterum
vum, miraculórum
factórum máximum,
ıa contriſtátis abſén-
tium ſinguláre.
Accípiens Jeſus cáli-
grátias egit, & dedit
licens : * Bíbite ex
nnes; hic eſt enim
: meus novi teſta-
, qui † Pro multis
tur in remiſſiónem
rum. ℣. Hic eſt ſan-
deris, quod pépigit
us vobiſcum. * Bí-
hoc. Glória. † Pro
effundétur. *Repetit.*
te ad ℣. *Matth.* 26.
24.

I. NOCTURNO.

ſ. 80. Exultáte Deo.

8. G. Cibávit eos ex
umenti; & de petra,
aturávit eos.
ſ. 83. Quàm dilecta.

6. F. Cor meum &
ea exultavérunt in
ivum.
ſ. 95. Cantáte... om-
ı. 40.
3. à. Afferte Dómi-
iam & honórem :
Dóminum in átrio
jus.
ıſtáte & vidéte quó-
ıávis eſt Dóminus :
us vir qui ſperat in
33.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórum : Caro mea verè eſt cibus, & Sanguis meus verè eſt potus. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

De Trinitat. Lib. 8. n. 13. & ſeq.

NOn eſt humáno aut ſéculi ſenſu in Dei rebus loquendum. Quæ ſcripta ſunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus; & tum perfectæ fídei offício fungémur. De naturáli enim in nobis Chriſti veritáte quæ dícimus, niſi ab eo didícimus, ſtultè atque ímpiè dícimus. Ipſe enim ait : Caro mea verè eſt eſca, & Sanguis meus verè eſt potus : qui edit carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis & ſánguinis non relictus eſt ambigendi locus.

℞. Caro mea verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus : * Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, in me manet, & ego in illo. ℣. Comédite, amíci, & bíbite; & inebriámini, cariſſimi : * Qui mandúcat. Glória. * Qui mandúcat. *Joan. 6. Cant. 5.*

Lectio viij.

NUnc enim, & ipsíus Dómini profeſſióne, & fide noſtrâ, verè caro eſt, & verè ſanguis eſt. Et hæc accepta atque hauſta id efficiunt, ut & nos in Chriſto, & Chriſtus in nobis ſit. An-ne hoc véritas non eſt? Contingat plane his verum non eſſe, qui Chriſtum Jeſum verum eſſe Deum dénegant. Eſt ergo in nobis ipſe per carnem, & ſumus in eo, dum ſecum hoc quod nos ſumus, in Deo eſt. Quàm autem in eo per Sacramentum communicátæ carnis & ſánguinis ſimus, ipſe teſtátur, dicens: Et hic mundus me jam non videt: vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis; quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

℟. Sicut miſit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, & ipſe vivet propter me. ℣. Ecce ſervi mei cómedent: ecce ſervi mei bibent, & exultábo & gaudébo in pópulo meo: * Et qui. Glória Patri. * Et qui. *Joan.* 6. *Iſ.* 65.

Lectio ix.

QUàm autem naturális in nobis hæc únitas ſit, ipſe ita teſtátus eſt: Qui edit carnem meam, & bibit ſánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, niſi in quo ipſe fúerit; ejus tantùm in ſe aſſumptam habens carnem, qui ſuam ſúmpſerit. Perfectæ autem hujus unitátis ſacramentum ſupériùs jam docúerat, dicens: Sicut miſit me vivens Pater, & ego vivo per Patrem; & qui manducáverit meam carnem, & ipſe vivet per me. Vivit ergo per Patrem; & quómodò per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vívimus.

℟. Unus panis & unum corpus multi ſumus, * Omnes qui de uno pane & de uno cálice participámus. ℣. Paraſti in dulcédine tua Páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo, * Omnes. Glória. * Omnes. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. 1. *Cor.* 10. *Pſ.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominicâ.

Ant. DIxit Jeſus: Panis 1. g. Dei eſt, qui de cœlo deſcendit, & dat vitam mundo. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Amen, amen dico vobis: Ego ſum panis vivus qui de cœlo deſcendi. *Joan.* 6.

3. c. Niſi manduca-
carnem Filii hómi-
bibéritis ejus ſángui-
ıon habébitis vitam
s. *Joan.* 6.
·ICUM. *Prov.* 9.
:ntia ædificávit ſibi
ıum, * excídit co-
ſeptem.
ılávit víctimas ſuas,*
:vinum, & propóſuit
n ſuam.
t ancillas ſuas ut vo-
ad arcem, * & ad
. civitátis.
ıis eſt párvulus, vé-
te; * & inſipiéntibus
eſt:
.te, comédite panem
, * & bíbite vinum
ıíſcui vobis.
nquite infántiam, &
·* & ambuláte per
udéntiæ.
:ípium ſapiéntiæ ti-
ómini, * & ſciéntia
:um prudéntia.
me enim multiplica-
dies tui, * & adden-
: anni vitæ.
. 4. d. Qui mandú-
am carnem, & bibit
ſánguinem, habet
ıternam. *Joan.* 6.
. 5. a. Qui mandúcat
t indignè, judícium
ndúcat & bibit, non
ans corpus Dómini.
11.
TULUM. *Malach.* 1.
ortu ſolis uſque ad
:cáſum magnum eſt
meum in géntibus, & in omni loco ſacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda; quia magnum eſt nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

HYMNUS.

VERBUM ſupernum pródiens,
Nec Patris linquens délteram,
Ad opus ſuum éxiens,
Venit ad vitæ véſperam.

IN mortem à diſcípulo
Suis tradendus æmulis,
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit diſcípulis.

QUIBUS ſub bina ſpécie
Carnem dedit & ſánguinem,
Ut dúplicis ſubſtántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE naſcens dedit ſócium,
Conveſcens in edúlium:
Se móriens in prétium,
Se regnant dat in præmium.

O SALUTARIS Hóſtia,
Quæ cœlis pandis óſtium;
Bella premunt hoſtília,
Da robur, fer auxílium.

QUI carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Edent páuperes, & laudábunt Dóminum: ℟. Vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Quotieſcumque manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis,

mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. 1. *Cor.* 11.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nobis ſub Sacramento mirábili paſſiónis tuæ memóriam reliquiſti : tríbue, quæſumus, ita nos córporis & ſánguinis tui ſacra myſtéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter ſentiámus; Qui vivis.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxologia :

Qui carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es panis * vitæ. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1551. *Seſſ.* 13. *de Euch. cap.* 5.

†DEclárat ſancta Synodus piè & religióſè ádmodùm in Dei Eccléſiam inductum fuiſſe hunc morem, ut ſíngulis annis peculiári & feſto die præcelſum & venerábile (Euchariſtiæ) Sacramentum ſingulári veneratióne ac ſolemnitáte celebrarétur, utque in Proceſſiónibus reverenter & honorífice illud per vias & loca pública circumferrétur. Chriſtiáni omnes ſingulári ſignificatióne gratos & mémores teſtentur ánimos erga commúnem Dóminum & Redemptórem pro tam ineffábili & planè divíno benefício.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Amen, amen.

Capitulum. 1. *Cor.* 11.

FRatres; Ego accépi à Dómino quod & trádidi vobis; quóniam Dóminus Jeſus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit & dixit: Accípite & manducáte; hoc eſt corpus meum quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. *br.* Pane cœli * ſaturávit eos. * Allelúia, allel. Pane. ℣. Dirúpit petram, * & fluxérunt aquæ. * Allelúia. Glória Patri. Pane. *Pſ.* 104.

℣. Satiávit Dóminus ánimam inánem, ℟. Et ánimam eſurientem ſatiávit bonis. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Niſi.

Capitulum. 1. *Cor.* 10.

UT prudéntibus loquor; vos ipſi judicáte quod dico: Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſanguinis Chriſti

eſt? & panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini eſt.

℟. *br.* Paraſti, Dómine, * in conſpectu meo menſam. * Allelúia, allelúia. Paraſti. ℣. Adversùs eos * qui tríbulant me. * Allelúia. Glória Patri. Paraſti. *Pſ.* 22.

℣. Juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, ℟. Et delectentur in lætítia. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Qui mandúcat.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10.

NOlo vos ſócios fieri dæmoniórum. Non poteſtis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non poteſtis menſæ Dómini partícipes eſſe, & menſæ dæmoniórum.

℟. *br.* Lavábo inter innocentes * manus meas. * Allelúia, allelúia. Lavábo. ℣. Et circumdábo * altáre tuum, Dómine. * Allelúia. Glória. Lavábo. *Pſ.* 25.

℣. Odívi Eccléſiam malignántium, ℟. Et cum ímpiis non ſedébo. *Pſ.* 25.

AD II. VESPERAS.

Pſ. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 1. D. JUrávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Pſ. 110. Confitébor. 22.

Ant. 2. D. Miſerátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe; mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Pſ. 115. Crédidi. 102.

Ant. 3. a. Cálicem ſalutaris accípiam: Sacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Pſ. 127. Beáti omnes. 143.

Ant. 4. E. Fílii tui ſicut novellæ olivárum: in circúitu menſæ tuæ.

Pſ. 147. Lauda Jerúſalem. 95.

Ant. 5. a. Lauda Deum tuum, Sion, quóniam benedixit fíliis tuis in te, & ádipe frumenti ſátiat te.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

ECce ſto ad óſtium, & pulſo: ſi quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. All. *Deut.* 4.

HYMNUS, PANGE, lingua. 189.

℣. Dóminus in circúitu pópuli ſui, ℟. Ex hoc nunc & uſque in ſéculum. *Pſ.* 124.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.* Ego diſpóno vobis, ſicut

diſpóſuit mihi Pater meus regnum; ut edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo. Allelúia. *Luc.* 22.

COLLECTA, *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capit. de Dominica. Cetera ut heri, & ſic per Octavam.

DIEBUS INTRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

SEMIDUPLEX.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Pſalmi de Feria, ſub tribus Antiph. quæ ſumuntur cum ſuo verſiculo è tribus Nocturnis Dominicæ ſequentis, alternatim ſecundùm Feriam.

Lectiones & ℟℟. ut aſſignantur ſingulis diebus.

AD LAUDES & HORAS, *Pſalmi de Feria, cetera ut in die, præter Antiph. ad* Benedictus. *quæ ſingulis diebus habetur propria.*

AD VESPERAS, *ritu Duplici-Majori, &* AD COMPLETORIUM, *omnia ut in Feſto, etiam Pſalmi.*

Ad Magníficat. *Antiph. propria.*

[*Si occurrat Feſtum Solemne-Minus, aut ſuprà, in Veſperis tam primis quam ſecundis, dicentur Pſalmi ut in die Corporis Chriſti, cum Antiph. de Feſto occurrente, & fit Commemoratio Octavæ.*

COMPLETORIUM *verò integrum dicetur de Octava.*

FERIA SEXTA.

Tres Ant. è II. Noct. Domin. ſequentis. 206.

LECTIO j.

De libro primo Regum. *cap.* 5.

PHiliſthiim tulérunt arcam Dei, & aſportavérunt eam à Lápide adjutórii in Azótum. Tuleruntque Philiſthiim arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & ſtatuérunt eam juxta Dagon. Cùmque ſurrexiſſent dilúculo Azótii álterâ die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & reſtituérunt eum in locum ſuum. Rurſumque manè die álterâ conſurgentes, invenérunt Dagon jacentem ſuper fáciem ſuam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abſciſſæ erant ſuper limen; porrò Dagon ſolus truncus remánſerat in loco ſuo. Propter hanc cauſam non calcant ſacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templum ejus, ſuper limen

Dagon in Azóto, uſque in hodiernum diem. Aggraváta eſt autem manus Dómini ſuper Azótios, & demolítus eſt eos: & percuſſit in ſecretióri parte nátium Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus; & nati ſunt mures; & facta eſt confúſio mortis magnæ in civitáte. Videntes autem viri Azótii hujuſcémodi plagam, dixérunt: Non máneat arca Dei Iſrael apud nos; quóniam dura eſt manus ejus ſuper nos, & ſuper Dagon deum noſtrum. Et mittentes congregavérunt omnes ſátrapas Philiſthinórum ad ſe, & dixérunt: Quid faciémus de arca Dei Iſrael? Reſponderuntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Iſrael. Et circumduxérunt arcam Dei Iſrael. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per ſíngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis.

℟. Dixit Jeſus. 194.

Lectio ij.

Ex Epíſtola ſancti Ignátii, Epíſcopi & Mártyris, ad Smyrnenſes.

CONſiderátе eos qui áliam opiniónem tuentur contra grátiam Jeſu Chriſti, quæ ad nos venit, quómodò contrárii ſint ſenténtiæ Dei. De caritáte non eſt cura ipſis, non de vídua, non de órphano, non de oppreſſo, non de vincto vel ſolúto, non de eſuriente vel ſitiente. Ab Euchariſtia & oratióne ábſtinent; eò quòd non confiteantur Euchariſtiam carnem eſſe Servatóris noſtri Jeſu Chriſti, quæ pro peccátis noſtris paſſa eſt, quam Pater ſuâ benignitáte ſuſcitávit. Qui ergo contradícunt huic dono Dei altercantes moriuntur. Utile autem eſſet ipſis dilígere, ut & reſurgerent.

℟. Cœnántibus. 194.

Lectio iij.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris, adverſus hæreſes.

Lib. 4. *cap.* 17. & 18.

QUómodò conſtábit hæréticis eum panem in quo grátiæ actæ ſint, corpus eſſe Dómini ſui, & cálicem ſánguinis ejus, ſi non ipſum fabricatóris mundi Filium dicant, id eſt, Verbum ejus? Quómodò autem rurſus dicunt carnem in corruptiónem deveníre, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & ſánguine álitur? Ergo aut ſenténtiam mutent, aut abſtíneant offerendo quæ prædicta ſunt. Noſtra autem cónſonans eſt ſenténtia Euchariſtiæ, & Euchariſtia rurſus confirmat ſenténtiam noſtram. Quemádmodùm enim qui eſt à terra panis, percípiens invocatiónem Dei, jam non commúnis panis

I 5

eſt, ſed Euchariſtia ex duábus rebus conſtans, terrénâ & cœleſti; ſic & córpora noſtra percipiéntia Euchariſtiam, jam non ſunt corruptibília, ſpem reſurrectiónis habéntia.

℟. Accípiens Jeſus. 195.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. E. Benedícito Dóminum, qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis ſuis. *Eccli.* 32.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1551. *Seſſ.* 13. *de Euch.* *cap.* 4.

SI quis díxerit, peractâ conſecratióne, in admirábili Euchariſtiæ Sacramento non eſſe corpus & ſánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſed tantùm in uſu, dum ſúmitur; non autem antè vel poſt, & in hóſtiis ſeu partículis conſecrátis, quæ poſt communiónum reſervantur vel ſuperſunt, non remanére verum corpus Dómini, anáthema ſit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Ego ſum panis vitæ: qui venit ad me, non eſúriet; & qui credit in me, non sítiet unquam. *Joan.* 6.

SABBATO.

Tres Ant. è III. Noct. Dominicæ ſequentis. 208.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 6.

FUit arca Dómini in regióne Philiſthinórum ſeptem ménſibus. Et vocavérunt Philiſthiim ſacerdótes & divínos, dicentes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodò remittámus eam in locum ſuum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Iſrael, nolíte dimíttere eam vácuam: ſed quod debétis, rĕddite ei pro peccáto; & tunc curabímini, & ſciétis quare non recédat manus ejus à vobis. Qui dixérunt: Quid eſt quod pro delícto réddere debeámus ei? Reſponderuntque illi: Juxta númerum provinciárum Philiſthinórum, quinque anos áureos faciétis, & quinque mures áureos; quia plaga una fuit ómnibus vobis, & ſátrapis veſtris. Facietiſque ſimilitúdines anórum veſtrórum, & ſimilitúdines múrium qui demolíti ſunt terram; & dábitis Deo Iſrael glóriam: ſi fortè relevet manum ſuam à vobis, & à diis veſtris, & à terra veſtra. Quare aggravátis corda veſtra, ſicut aggravávit Ægyptus & Phárao cor ſuum? Nonne poſtquam percuſſus eſt, tunc dimíſit eos, & abiérunt. Nunc ergo arrípite & fácite plauſtrum novum unum;

& duas vaccas fœtas, quibus non eſt impóſitum jugum, júngite in plauſtro, & reclúdite vítulos eárum domi. Tolletiſque arcam Dómini, & ponétis in plauſtro; & vaſa áurea quæ exolviſtis ei pro delícto, ponétis in capſellam ad latus ejus: & dimíttite eam, ut vadat.

℟. Caro mea. 195.

Lectio ij.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Pſ. 118. *Serm.* 18. *n.* 26.

JAm menſæ cœleſtis honóre ſuſcípior; épulis meis non plúvia undátur, non terræ partus labórat, non arbórum fructus. Pótui meo non flúmina quærenda, non fontes; Chriſtus mihi cibus, Chriſti mihi potus; Caro Dei cibus mihi, & Dei ſanguis potus eſt mihi. Non jam ad ſatietátem meî ánnuos expecto proventus: Chriſtus mihi quotídiè miniſtrátur. Non verébor, ne qua mihi eum cœli intempéries, aut ſterílitas ruris immínuat, ſi pii cultûs diligéntia perſevéret. Non jam cotúrnicum plúvias mihi opto deſcéndere, quas antè mirábar: non manna quod antè cibis ómnibus præferébam: quia, qui manna manducavérunt patres, eſuriérunt. Meus cibus eſt, quem ſi quis manducáverit, non eſúriet. Meus cibus eſt, qui non corpus impinguat, ſed confirmat cor hóminis.

℟. Sicut miſit. 196.

Lectio iij.

DEus, panem quem dat ómnibus, dat quotídiè, dat ſemper. In teipſo eſt ut accípias hunc panem: accéde ad hunc panem, & accípies eúm. De hoc pane dictum eſt: omnes qui elongant ſe abs te, períbunt. Si te elongáveris ab eo, períbis: Si appropinquáveris ad eum, vives. Hic eſt panis vitæ: qui ergo vitam mandúcat, mori non poteſt. Quómodo enim moriétur, cui cibus vita eſt? Quómodò defíciet, qui habúerit vitálem ſubſtántiam? Accédite ad eum, & ſatiámini; quia panis eſt: accédite ad eum, & potáte; quia fons eſt: accédite ad eum, & illuminámini; quia lux eſt: accédite ad eum, & liberámini; quia ubi Spíritus Dómini, ibi libertas: accédite ad eum, & abſolvímini; quia remíſſio peccatórum eſt. Quis ſit iſte, quæritis? Audíte ipſum dicentem: Ego ſum panis vitæ: qui venit ad me, non eſúriet; & qui credit in me, non ſítiet unquam.

℟. Unus panis. 196.

Ad Benedictus.

Ant. 5. a. Vincenti dabo édere de ligno vitæ, quod eſt in paradíſo Dei mei. *Apoc.* 2.

CANON.
Ex Concílio Tridentíno.
*Ann.*1551.*Seſſ.*13.*de Euch. cap.* 5.

NUllus dubitandi locus relínquitur quin omnes Chriſti fidéles, pro more in Cathólica Eccléſia ſemper recepto, latríæ cultum qui vero Deo debétur, ſanctíſſimo Eucharíſtiæ Sacramento in veneratióne exhíbeant. Neque enim ídeò minùs eſt adorandum, quod fúerit à Chriſto Dómino ut ſumátur, inſtitútum: nam illum eumdem Deum præſentem in eo adeſſe crédimus, quem Pater ætérnus introdúcens in orbem terrárum, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei, quem Magi procidéntes adoravérunt; quem in Galilæa ab Apóſtolis adorátum fuiſſe Scriptúra teſtátur.

DOMINICA INTRA OCTAVAM CORPORIS CHRISTI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.
Pſalmi & Antiph. ut in II. Veſperis Feſti. 199.

CAPITULUM. 2. *Eſdr.* 9.
PAnem de cœlo dediſti eis in fame eórum, & aquam de petra eduxiſti eis ſitiéntibus; & dixiſti eis ut egrederentur & poſſidérent terram, ſuper quam levaſti manum tuam ut tráderes eis.

Allel. & ℣. *ut ſuprà.* 199.

Hymnus, PANGE, lingua. 189.

℣. Ædificávit Dóminus ſanctificium ſuum in terra,
℟. Quam fundávit in ſécula. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Reduxérunt Philíſthiim arcam Dómini, & manſit in Cariathíarim; & requiévit omnis domus Iſrael poſt Dóminum. 1. *Reg.* 6 & 7.

Coll. ut ſuprà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.
Ut in Feſto.

AD OFFICIUM NOCT.
Invit. & Hymnus, ut in die. 190.
Pſalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dixit Móyſes: Ite tollentes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. *Exod.* 12.

Ant. 1. *D.* Patres noſtri manducavérunt manna in deſerto, ſicut ſcriptum eſt: panem de cœlo dedit eis manducáre. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Fontes amári obdulcáti ſunt eis ad biben-

dum; & annónam de cœlo conſecúti ſunt. *Judith.* 5.

℣. Dívites eguérunt & eſuriérunt; ℟. Inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono. *Pſ.* 33.

Lectio j.

De libro primo Regum. *c.* 6.

FEcérunt Philíſthiim hoc modo; & tollentes duas vaccas, quæ lactábant vítulos, junxérunt ad plauſtrum, vituloſque eárum concluſérunt domi. Et poſuérunt arcam Dei ſuper plauſtrum, & capſellam quæ habébat mures áureos & ſimilitúdines anórum. Ibant autem in directum vaccæ per viam quæ ducit Béthſames, & itínere uno gradiebantur pergentes & mugientes: & non declinábant neque ad déxteram neque ad ſiniſtram; ſed & ſátrapæ Philíſthiim ſequebantur uſque ad términos Béthſames. Porrò Bethſamítæ metébant tríticum in valle: & elevantes óculos ſuos, vidérunt arcam, & gavíſi ſunt cùm vidiſſent. Et plauſtrum venit in agrum Jóſue Bethſamítæ, & ſtetit ibi. Erat autem tem ibi lapis magnus: & concidérunt ligna plauſtri, vaccaſque impoſuérunt ſuper ea holocauſtum Dómino. Levítæ autem depoſuérunt arcam Dei, & capſellam quæ erat juxta eam, in qua erant vaſa áurea, & poſuérunt ſuper lápidem grandem.

℟. *Immolábit.* 192.

Lectio ij.

VIri autem Bethſamítæ obtulérunt holocauſta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque ſatrapæ Philiſthinórum vidérunt, & reverſi ſunt in Accaron in die illa. Hi ſunt autem ani áurei quos reddidérunt Philíſthiim pro delicto, Dómino: Azótus unum, Gaza unum, Aſcalon unum, Geth unum, Accáron unum: & mures áureos ſecundùm númerum úrbium Philíſthiim, quinque provinciárum, ab urbe muráta uſque ad illam quæ erat abſque muro, & uſque ad Abel magnum, ſuper quem poſuérunt arcam Dómini, quæ erat uſque in illum diem in agro Jóſue Bethſamítis. Percuſſit autem de viris Bethſamítibus eò quòd vidiſſent arcam Dómini: & percuſſit de pópulo ſeptuaginta viros, & quinquaginta míllia plebis. Luxitque pópulus, eò quòd Dóminus percuſſiſſet plebem plagâ magnâ. Et dixérunt viri Bethſamítæ: Quis póterit ſtare in conſpectu Dómini Dei ſancti hujus? & ad quem aſcendet à nobis? Miſeruntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicentes: Reduxérunt Philíſthiim arcam Dómini, deſcéndite, & redúcite eam ad vos.

℟. Appáruit, *ſine Glória.* 192.

Lectio iij. *cap. 7.*

VEnérunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem filium ejus ſanctificavérunt, ut cuſtodíret arcam Dómini. Et factum eſt, ex qua die manſit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti ſunt dies; (erat quippe jam annus vigéſimus,) & requiévit omnis domus Iſrael poſt Dóminum. Ait autem Sámuel ad univerſam domum Iſrael, dicens: Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, auferte deos aliénos de médio veſtrî, Báalim & Aſtaroth; & præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli, & éruet vos de manu Philíſthiim. Abſtulérunt ergo filii Iſrael Báalim & Aſtaroth, & ſerviérunt Dómino ſoli. Dixit autem Sámuel: Congregáte univerſum Iſrael in Maſphath: ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Maſphath. hauſeruntque aquam, & effudérunt in conſpectu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavitque Sámuel filios Iſrael in Maſphath.

℟. Reſpexit Elías. *& non repetitur.* 193.

In II. Nocturno.

Ant. 6. F. Diſcúbuit Jeſus, & duódecim Apóſtoli cum eo; & ait illis: Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcum, ántequam pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite: Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra; ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. *Pſ.* 103.

Lectio iv.

Ex Apológia ſancti Juſtíni Mártyris, pro Chriſtiánis.
Apol. 2. ad Antoninum pium.

OFfertur ei qui frátribus præeſt, panis, & póculum aquæ & vini; quibus ille acceptis, laudem & glóriam rerum ómnium Patri per nomen Fílii, & Spíritûs ſancti offert; & gratiárum actiónem pro eo quòd nos donis ſuis hiſce dignátus ſit, prolixè exéquitur. Atque ubi ille preces & gratiárum actiónem abſolvit, pópulus omnis qui adeſt, fauſtâ approbatióne acclámat, dicens: Amen. Amen autem hebráicè ſignificat, Fiat. Præſidens verò poſtquàm gratiárum actiónem perfécit, & pópulus univerſus apprecatióne lætâ eam com-

probávit, qui apud nos Diáconi vocantur, diſtríbuunt unicuíque præſéntium, ut partícipet eum in quo grátiæ actæ ſunt, panem, vinum & aquam; & ad abſentes pérferunt.

℟. Dixit Jeſus Judæis, *ſine* Glória. 194.

Lectio v.

PОrrò alimentum hoc apud nos appellátur Eucharíſtia: quod nulli álii participáre lícitum eſt, quàm ei qui veram eſſe doctrínam noſtram credit; quique lavácro, propter remiſſiónem peccatórum regenerationemque dato, ablutus eſt, & qui ità vivit, ut Chriſtus trádidit. Neque enim ut uſitátum panem & uſitátum potum hæc ſúmimus: ſed quemádmodùm per Verbum Dei homo factus Jeſus Chriſtus Salvátor noſter, & carnem & ſánguinem, ſalútis noſtræ causâ, hábuit; ità étiam, eam in qua per preces Verbi ejus ab ipſo profecti grátiæ ſunt actæ, alimóniam, unde ſánguis & caro noſtra per mutatiónem aluntur, incarnáti illíus Jeſu carnem & ſánguinem eſſe docti ſumus. Apóſtoli enim in Commentáriis à ſe ſcriptis, quæ Evangélia vocantur, ità tradidérunt præcepiſſe ſibi Jeſum; eum, accepto pane; cùm grátias egiſſet, dixiſſe: Hoc fácite in memóriam meî; hoc eſt corpus meum: & póculo ſimíliter accepto, cùm gratias egiſſet, dixiſſe: Hic eſt ſanguis meus.

℟. Cœnántibus, *ſine* Glória. 194.

Lectio vj.

IN ómnibus quas offérimus oblatiónibus, benedicendo laudámus factórem ómnium per Fílium ejus Jeſum Chriſtum & Spíritum ſanctum. Et die qui dícitur Solis, ómnium qui vel in óppidis vel in agris manent, in eumdem locum conventus fit: & commentária Apoſtolórum, aut ſcripta Prophetárum, quàmdiu fert hora, leguntur. Deinde, lectóre quieſcente, Præſidens oratiónem, quâ pópulum ínſtruit & ad imitatiónem tam pulcrárum rerum exhortátur, habet. Tum conſúrgimus omnes, & preces fúndimus: &, ut ánteà díximus, précibus peractis, panis offertur, & vinum & aqua; & Præpóſitus ítidem quantùm pro viríli ſua poteſt, preces & gratiárum actiónes profundit; populuſque acclámat, dicens: Amen. Et diſtribútio communicatióque fit eórum in quibus grátiæ ſunt actæ, cuíque præſenti; abſéntibus autem per Diáconos míttitur. Quibus cópiæ ſúppetunt, ii, pro arbítrio quiſque ſuo, contríbuunt: & quod ità collígitur, apud

Præpóſitum depónitur; illeque inde opitulátur pupillis, víduis, vinctis, & ádvenis; & ipſe ómnium indigéntium curátor eſt. Solis autem die conventum ágimus, quòd is primus dies ſit in quo Deus, ténebras & matériam cùm vertiſſet, mundum effécit, & Jeſus Chriſtus Salvátor noſter eo ipſo die à mórtuis reſurrexit.

℟. Accípiens Jeſus, & *non repetitur.* 195.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. *g.* Habémus altáre, de quo édere non habent poteſtátem qui tabernáculo deſérviunt. *Hebr.* 13.

Ant. 3. c. Vidéte ne fortè ſit in áliquo veſtrûm cor malum; partícipes enim Chriſti effecti ſumus. *Heb.* 3.

Ant. 8. *G.* Quanta putátis meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollútum dúxerit? *Hebr.* 10.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, ℟. Et introíbo ad altáre Dei. *Pſ.* 42.

LECTIO *vij.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *c.* 14.

IN illo témpore, Dixit Jeſus cuídam de ſimul diſcumbéntibus cum ipſo in domo príncipis Phariſæórum: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 36. *in Evang.*

HOc diſtáre, fratres caríſſimi, inter delícias córporis & cordis ſolet, quòd corporáles delíciæ, cùm non habentur, grave in ſe deſidérium accendunt; cùm verò hábitæ eduntur, comedentem prótinùs in faſtídium per ſatietátem vertunt. At contrà, ſpirituáles delíciæ, cùm non habentur, in faſtídio ſunt; cùm verò habentur, in deſidério: tantòque à comedente ámpliùs eſuriuntur, quantò & ab eſuriente ámpliùs comeduntur. In illis appetítus placet, experiéntia díſplicet: in iſtis appetítus vilis eſt, & experiéntia magìs placet. In illis appetítus ſaturitátem, ſatúritas faſtídium génerat; in iſtis autem appetítus ſaturitátem, ſatúritas appetítum parit. Augent enim ſpirituáles delíciæ deſidérium in mente, dum ſátiant; quia quantò magìs eárum ſapor percípitur, eò ámpliùs cognóſcitur quod avídiùs amétur: & idcirco non hábitæ amári non poſſunt, quia eárum ſapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proinde Pſalmiſta nos ádmonet, dicens: Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus.

℟. Homo quidam fecit

cœnam magnam, & miſit ſervum ſuum horâ cœnæ dícere invitátis ut venírent; * Quia paráta ſunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míſcui vobis: * Quia. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Lectio viij.

HAs autem homo delícias tunc amíſit, cùm in paradíſo peccávit: extrà éxiit, cùm os à cibo æternæ dulcédinis clauſit. Unde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærumnâ, huc faſtidióſi jam vénimus, nec ſcimus quid deſideráre debeámus; tantóque ſe ámpliùs faſtídii noſtri morbus exággerat; quantò ſe magis ab eſu illíus dulcédinis ánimus elongat; & eò jam internas delícias non áppetit, quò eas comédere diu longèque deſuévit.

℟. Cœpérunt ſimul omnes excuſáre. * Primus dixit: Villam emi, & neceſſe hábeo vidére illam: Alter dixit: Juga boum emi, & eo probáre illa. ℣. Non audiérunt, ſed abiérunt in voluntátibus, & in pravitáte cordis ſui mali; factíque ſunt retrorſùm. * Primus. *Luc.* 14. *Jerem.* 7.

Lectio ix.

FAſtídio ergo noſtro tabéſcimus, & longâ inédiæ peſte fatigámur. Et quia guſtáre intùs nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míſeri famen noſtram. Sed ſuperna nos píetas nec deſerentes ſe déſerit. Contemptas enim illas delícias ad memóriæ noſtræ óculos révocat, eaſque nobis propónit: in promiſſióne torpórem éxcutit, atque ut faſtídium noſtrum repéllere debeámus invítat. Ait namque: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Quis eſt iſte homo, niſi ille de quo per Prophétam dícitur: Et homo eſt, & quis cognóvit eum? Qui fecit cœnam magnam, quia ſatietátem nobis dulcédinis internæ præparávit.

℟. Irátus paterfamílias, dixit ſervo ſuo: Exi citò in platéas & vicos civitátis; * Et páuperes, ac débiles, & cæcos, & claudos intróduc huc. ℣ Si quis eſt párvulus, véniat ad me; * Et páuperes. Glória. * Et páuperes. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

AD LAUDES.

Pſalmi, Antiph. & Canticum, ut in die. 196.

Capitulum. I. *Cor.* 11.

QUicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini in-

dignè, reus erit córporis & ſanguinis Dómini: Probet autem ſeipſum homo; & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat.

Hymnus, Verbum. 197.

℣. Edent páuperes, & ſaturabuntur: ℟. Vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Dómine, factum eſt ut imperaſti; & adhuc locus eſt: Et ait Dóminus ſervo: Exi in vias & ſepes, & compelle intráre, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14.

Collecta. Orémus.

Deus, qui Eccléſiam tuam pretióſo córpore & ſánguine tuo mirabiliter réficis, infunde in eam Spíritum vivificantem, ut cœleſtis participatióne myſtérii, de te vivens in terris, tecum vívere mereátur in cœlis: Qui vivis..... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

Omnia ut in die, excepto Canone.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euch. cap.* 6.

Conſuetúdo aſſervandi in Sacrário ſanctam Euchariſtiam ádeò antíqua eſt, ut eam ſéculum étiam Nicæni Concílii agnóverit. Porrò deferri ipſam ſacram Euchariſtiam ad infirmos, & hunc uſum diligenter in Eccléſiis conſervári, prætérquàm quòd cum ſumma æquitáte & ratióne conjunctum eſt, tum multis in Concíliis præceptum invénitur, & vetuſtíſſimo Cathólicæ Eccléſiæ more eſt obſervatum. Quare ſancta hæc Synodus retinendum omnínò ſalutárem hunc & neceſſárium morem ſtátuit.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi & Ant. de Feſto. 199.

Capitulum. *Apoc.* 22.

Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni; ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem: Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homícidæ, & idólis ſervientes, & omnis qui amat & facit mendácium.

Allelúia & ℣. *ut ſuprà.* 199.

Hymnus, Pange, lingua. 189.

℣. Péreant peccatóres à fácie Dei, ℟. Et juſti epulentur & exultent. *Pſ.* 67.

Ad Magnificat.

Ant. 7. a. Dico vobis quòd nemo virórum illórum qui vocáti ſunt, guſtábit cænam meam. *Luc.* 14.

Collecta, *ut ſuprà ad Laudes.*

FERIA SECUNDA.

Tres Antiph. è I. Noct. Dominicæ præcedentis. 204.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 8.

FActum eſt, cùm ſenuiſſet Sámuel, póſuit fílios ſuos júdices Iſrael. Fuitque nomen filii ejus primogéniti, Joel; & nomen ſecundi, Abía, judícium in Berſabée. Et non ambulavérunt filii illíus in viis ejus; ſed declinavérunt poſt avarítiam, accepéruntque múnera, & pervertérunt judícium. Congregáti ergo univerſi majóres natu Iſrael, venérunt ad Samuélem in Rámatha, dixeruntque ei: Ecce tu ſenuiſti, & filii tui non ámbulant in viis tuis; conſtítue nobis regem, ut júdicet nos, ſicut & univerſæ habent natiónes. Diſplícuit ſermo in óculis Samuélis, eò quòd dixiſſent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquuntur tibi; non enim te abjecérunt, ſed me, ne regnem ſuper eos. Juxta ómnia ópera ſua quæ fecérunt à die quâ eduxi eos de Ægypto uſque ad diem hanc, ſicut dereliquérunt me, & ſerviérunt diis aliénis, ſic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúmtamen conteſtáre eos, & prædic eis jus regis qui regnatúrus eſt ſuper eos. Dixit ítaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum qui petíerat à ſe regem.

℟. Immolábit. 192.

Lectio ij.

Sermo ſancti Hierónymi Presbyteri.

Epiſt. 150. *quæ eſt ad Hedibiam. n.* 11.

DIco vobis: Non bibam ámodò de hoc genímine vitis, uſque in diem illum quo bibam illud novum vobiſcum in regno Patris mei. Ex hoc loco quidam mille annórum fábulam ſtruunt, in quibus Chriſtum regnatúrum corporáliter eſſe contendunt, & bibitúrum vinum quod ex illo témpore uſque ad conſummatiónem mundi non bíberit. Nos autem audiámus panem, quem fregit Dóminus, deditque diſcípulis ſuis, eſſe corpus Dómini ſalvatóris, ipſo dicente ad eos: Accípite & comédite; hoc eſt corpus meum: & cálicem illum eſſe, de quo íterùm lócutus eſt: Bíbite ex hoc omnes; hic eſt enim ſanguis meus novi teſtamenti, qui pro multis effundétur. Iſte eſt calix de quo in Prophéta légimus: Cálicem ſalutáris ac-

cípiam. Et álibi: Calix tuus inébrians quàm præclárus eſt! Si ergo panis qui de cœlo deſcendit, corpus eſt Dómini; & vinum quod diſcípulis dedit, ſanguis illíus eſt novi teſtamenti, qui pro multis effúſus eſt in remiſſiónem peccatórum, Judáicas fábulas repellámus. Non enim eſt regnum Dei cibus & potus, ſed juſtítia, & gáudium, & pax in Spíritu ſancto. Nec Móyſes dedit nobis panem verum; ſed Dóminus Jeſus, ipſe convíva & convívium, ipſe cómedens & qui coméditur.

℟. Appáruit. 192.

Lectio iij.

ILlíus bíbimus ſánguinem, & ſine ipſo potáre non póſſumus, & quotídie in ſacrifíciis ejus de genímine vitis veræ rubéntia muſta calcámus, & novum ex his vinum bíbimus de regno Patris, nequáquam in vetuſtáte lítteræ, ſed in novitáte ſpíritûs; cantantes cánticum novum, quod nemo poteſt cantáre niſi in regno Ecclésiæ, quod regnum Patris eſt. Hunc panem & Jacob Patriarcha comédere cupiébat, dicens: Si fúerit Dóminus Deus mecum, & déderit mihi panem ad veſcendum, & veſtimentum ad operiendum. Quotquot enim in Chriſto baptizámur, Chriſtum indúimus, & panem comédimus Angelórum, & áudimus Dóminum prædicantem: Meus cibus eſt ut fáciam voluntátem ejus qui miſit me Patris, ut ímpleam opus ejus. Faciámus ígitur voluntátem ejus qui miſit nos Patris, & impleámus opus ejus; & Chriſtus nobiſcum bibet in regno Ecclésiæ ſánguinem ſuum.

℟. Reſpexit Elías. 193.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. f. Panem de cœlo dediſti pátribus noſtris, Dómine, in fame eórum. 2. *Eſdr.* 9.

CANON.

Ex Concílio Turonenſi.

Ante annum 900. *Apud Reginonem, libro de Ecc. diſciplinis, can.* 70. *&* 71.

OMnis Présbyter hábeat Pyxidem aut vas Sacramento dignum, ubi corpus Domínicum diligenter recondátur ad Viáticum recedéntibus à ſéculo; ſemperque ſit ſuper altáre obſerátum. Illud étiam annecténdum vidétur, ut oblatiónes quæ in altári offeruntur, de Sábbato in Sábbatum ſemper innoventur; quia panes propoſitiónis qui ſupra menſam Dómini ponebantur, à Sábbato in Sábbatum ſemper mutabantur.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſerto,

& mórtui ſunt : qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum. *Joan. 6.*

FERIA TERTIA.

Tres Antiph. è II. Noct. Dominica præcedentis. 206.

Lectio j.

De libro primo Regum. *cap. 9.*

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, fílii Seror, fílii Béchorat, fílii Aphia, fílii viri Jémini, fortis róbore, Et erat ei fílius vocábulo Saül, electus & bonus; & non erat vir de fíliis Iſrael mélior illo. Ab húmero & ſurſùm eminébat ſuper omnem pópulum. Períerant autem áſinæ Cis patris Saül. Et dixit Cis ad Saül fílium ſuum : Tolle tecum unum de púeris, & conſurgens vade, & quære áſinas. Qui cùm tranſiſſent per montem Ephraim, & per terram Sáliſa, & non inveniſſent, tranſiérunt étiam per terram Salim, & non erant; ſed & per terram Jémini, & minimè repererúnt. Cum autem veniſſent in terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo : Veni, & revertámur, ne fortè dimíſerit pater meus áſinas, & ſollícitus ſit pro nobis. Qui ait ei : Ecce vir Dei eſt in civitáte hac, vir nóbilis; omne quod lóquitur, ſine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, ſi fortè índicet nobis de via noſtra, propter quam vénimus.

℞. Dixit Jeſus. 194.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 82. aliàs 83. in Matth.

CUique fidéli per hoc myſtérium Chriſtus ſe conjungit; & quos génuit, per ſe nutrit, & neque álii tradit : hocque tibi modo probat ſe carnem accepiſſe tuam. Ne ítaque ſegnes ſimus tantâ dignáti caritáte & tanto honóre. Non vidétis quanto ímpetu infantes lábia ſua mamillæ admóveant? Cum eódem ſtúdio nos ad hanc accedámus menſam, & ad mamillam ſpirituális póculi; imò verò majóre cum ſtúdio ut lactentes púeri grátiam Spíritûs attrahámus : unuſque nobis ſit dolor, ſi hoc ſpirituáli alimento privémur. Non ſunt humánæ virtútis hæc ópera. Is qui tunc in illa cœna hæc confécit, & nunc étiam operátur. Nos miniſtrórum habémus órdinem : qui verò illa ſanctíficat & tranſmútat, ipſe eſt. Nullus ergo Judas adſit, nullus avárus : ſi quis diſcípulus non eſt, recédat : non récipit hæc menſa eos qui tales non ſunt. Cùm diſcípulis, inquit, meis fácio Paſcha.

℞. Cœnántibus. 194.

Lectio iij.

Hom. 46. aliàs 45. in Joan.

AB illa menſa recedámus tamquam leónes ignem ſpirantes, diábolo terríbiles, cogitantes quod ſit caput noſtrum, & quantam nobis dilectiónem exhibúerit. Attendámus ígitur nobis ipſis, dilecti, cùm tantis fruámur bonis: & cùm turpe quidpiam loqui ſubit ánimum, vel quando irâ, vel pravo quópiam affectu nos córripi cérnimus, nobiſcum reputémus quibus dignáti ſimus beneficiis, quem Spíritum accepérimus. Hæc cagitátio noſtros temperábit affectus. Quouſque enim rebus præſéntibus hærébimus? quouſque non excitábimur? quouſque nullam ſalútis noſtræ curam habébimus? Cogitémus quibuſnam nos Deus dignátus ſit; grátias agámus, glóriam referámus, non modò per fidem, ſed étiam per ópera, ut futúra conſequámur bona, grátiâ & benignitáte Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quîcum Patri glória, unà cum ſancto Spíritu, nunc & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Accípiens Jeſus. 195.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. G. Omnis homo qui accéſſerit ad ea quæ conſecráta ſunt, in quo eſt immundítia, períbit coram Dómino. *Levit.* 22.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi. *Ann.* 1583. *de Euchar.*

IPſum venerábile Sacramentum ſumma cum religióne Párochus amictu líneo & ſtolâ indútus ad ægrótos déferat, uno aut áltero ad minus, qui tintinnábulum & facem ardentem geſtet, præcedente. Pópulus autem moneátur, ut tùm in viis públicis ſanctíſſimum Chriſti corpus adóret, & ægróti uſque domum, quoad fieri póterit, magna cum veneratióne atque pietáte proſequátur.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quicumque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indignè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini. 1. *Cor.* 11.

FERIA QUARTA.

Tres Antiph. è III. Nocturno Dominicæ præcedentis. 208.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 9.

CUm aſcénderent clivum civitátis, invenérunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixérunt eis: Num hîc eſt Videns? Quæ reſpondentes, dixérunt illis: Hîc

: ecce ante te, feſtína
ıc; hódie enim venit in
ıtátem, quia ſacrificium
hódie pópuli in excelſo.
Ingredientes urbem, ſta-
inveniétis eum ánte-
:m aſcendat excelſum ad
cendum. Neque enim
ıeſtúrus eſt pópulus, do-
ille véniat; quia ipſe
ıedícit hóſtiæ, & dein-
s cómedunt qui vocáti
t. Nunc ergo conſcén-
:, quia hódie reperiétis
ı. [**] Et aſcendérunt in
ıtátem. Cùmque illi am-
árent in médio urbis,
áruit Sámuel egrédiens
'iàm eis, ut aſcénderet
:xcelſum. Dóminus au-
ı revéláverat auriculam
ıuélis ante unam diem
m veníret Saül, dicens:
: ipſâ horâ quæ nunc eſt,
; mittam virum ad te
erra Bénjamin, & unges
ı ducem ſuper pópulum
ım Iſrael: & ſalvábit
ulum meum de manu
iſthinórum, quia reſ-
pópulum meum; venit
ıor eórum ad me. Cùm-
aſpexiſſet Sámuel Sáu-
, Dóminus dixit ei: Ec-
r quem díxeram tibi; iſ-
ıminábitur pópulo meo.
. Caro mea. 195.

Lectio ij.

libro ſancti Ambróſii
:opi, de Myſtériis. *c.* 9.
)rtè dicas: Aliud vídeo;
quómodò tu mihi áſſe-
uòd Chriſti corpus accípiam? Probémus non hoc eſſe quod natúra formávit, ſed quod benedíctio conſecrávit, majoremque vim eſſe benedictiónis quàm natúræ; quia benedictióne étiam natúra ipſa mutátur. Virgam tenébat Móyſes; projécit eam, & facta eſt ſerpens. Rurſus prehendit caudam ſerpentis, & in virgæ natúram revertit. Vides ígitur prophéticâ grátiâ bis mutátam eſſe natúram & ſerpentis & virgæ? Quòd ſi tantùm váluit humána benedíctio, ut natúram convérteret; quid dícimus de ipſa conſecratióne divína, ubi verba ipſa Dómini ſalvatóris operantur? Nam ſacramentum iſtud quod áccipis, Chriſti ſermóne confícitur.

℞. Sicut miſit me. 196.

Lectio iij.

De totíus mundi opéribus legiſti: Quia ipſe dixit, & facta ſunt: ipſe mandávit, & creáta ſunt. Sermo ergo Chriſti qui pótuit ex níhilo fácere quod non erat, non poteſt ea quæ ſunt, in id mutáre quod non erant? Non enim minus eſt novas rebus dare, quàm mutáre natúras. Sed quid argumentis útimur? Suis utámur exemplis, incarnationiſque exemplo aſtruámus myſtérii veritátem. Numquid natúræ uſus præceſſit, cùm Jeſus Dóminus

ex María naſcerétur ? Liquet ígitur quòd præter natúræ órdinem virgo generávit; & hoc quod conficimus corpus, ex Vírgine eſt. Quid hîc quæris natúræ órdinem in Chriſti córpore, cùm præter natúram ſit ipſe Dóminus Jeſus partus ex Vírgine? Vera útique caro Chriſti, quæ crucifixa eſt, quæ ſepulta eſt: verè ergo carnis illíus ſacramentum eſt. Ipſe clamat Dóminus Jeſus, Hoc eſt corpus meum. Ante benedictiónem verbórum cœléſtium ália ſpécies nominátur; poſt conſecratiónem corpus Chriſti ſignificátur. Ipſe dicit ſánguinem ſuum. Ante conſecratiónem áliud dícitur, poſt conſecratiónem ſanguis nuncupátur. Et tu dicis, Amen; hoc eſt, Verum eſt. Quod os lóquitur, mens interna fateátur: quod ſermo ſonat, affectu ſéntiat.

℟. Unus panis. 196.

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Beátus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1562. *Seſſ.* 21. *can.* 2.

SI quis díxerit ſanctam Eccléſiam Cathólicam non juſtis cauſis & ratiónibus adductam fuiſſe, ut Láicos atque étiam Cléricos non conficientes, ſub panis tantúmmodo ſpécie communicáret, aut in eo erraſſe, anathéma ſit.

OCTAVA

OCTAVA
RPORIS CHRISTI.
SOLEMNE-MAJUS.

ıia ut in die Feſti,
's que ſequuntur.
. Vesp. *Pſalmi ut*
Veſp. Feſti. Ant. ℣.
, *Veſp.* ℟. *ut ſequi-*

Aemóriam fecit mi-
n ſuórum miſéricors
rátor Dóminus: * Eſ-
edit timéntibus ſe:
erit in ſéculum
:nti ſui. ℣. Jeſus cùm
:t ſuos qui erant in
, in finem dilexit
Eſcam. Glória. *Re-*
uſque ad ℣. *Pſ.* 110.
3.
Completorium,
' *Hymnus ut in die*
Pſalmi de Dominica.

FFICIUM NOCT.
:T. Panem vitæ Je-
hriſtum Dóminum,
:e, adorémus. *Joan.*

›4. Veníte. 150.
ɪnus, Sacris ſo-
, *ut ſuprà.* 19c.
. Nocturno.
ſ. 15. Conſerva me.

Ant. 3. a. Dixit Móyſes: Ite tollentes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. *Exod.* 12.

In Pſ. 22. Dóminus regit me. 99.

Ant. 1. *D.* Patres noſtri manducavérunt manna in deſerto, ſicut ſcriptum eſt: Panem de cœlo dedit eis manducáre. *Joan.* 6.

In Pſ. 34. Júdica me. 37.

Ant. 2. D. Fontes amári obdulcáti ſunt eis ad bibendum, & annónam de cœlo conſecúti ſunt. *Judith.* 5.

℣. Dívites eguérunt & eſuriérunt; ℟. Inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono. *Pſ.* 33.

Lectio j.
De libro primo Regum.
cap. 9.

Acceſſit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi eſt domus Videntis? Et reſpondit Sámuel Saúli, dicens: Ego ſum Videns. Aſcende ante me in excelſum, ut come-

[illegible]

Samuel Saülem in ſolár
dicens: Surge, & dimit
[illegible] ſurrexit Saül; eg
[illegible] ſunt ambo, ipſi vi
[illegible], & Samuel. Cum
deſcenderent in extr
parte civitatis, Samuel
ait ad Saül: Dic puer
antecedat nos, & tranſ
tu autem ſubſiſte paulu
ut indicem tibi verbum
[illegible]. Tulit autem Sa
lenticulam olei, & eff
ſuper caput ejus, & deo
latus eſt eum, & ait:
[illegible] te Dominus ſuper
[illegible] ſuam in pr
[illegible]: & liberabis pop
[illegible] de manibus inim
[illegible] ejus, qui in cir
[illegible]

[illegible] Apparuit in ſolit
[illegible] in ſimilitud
[illegible] ſuper terram: [illegible]
[illegible] filii I
[illegible] Moyſes: * Iſ
[illegible] Dominus
[illegible]
[illegible] Pater
[illegible] panem de
[illegible] * [illegible] Exo.
[illegible]

Lectio iij.

ET convocavit S
populum ad Dom
[illegible] & ait ad
[illegible] Hæc dicit Do
[illegible] Ego edu
[illegible] Ægypto, & er
[illegible] manu Ægyptiorum
de manu omnium [illegible]

qui affligébant vos. Vos autem hódie projeciſtis Deum veſtrum, qui ſolus ſalvávit vos de univerſis malis & tribulatiónibus veſtris; & dixiſtis: Nequáquam; ſed regem conſtitue ſuper nos. Nunc ergo ſtate coram Dómino per tribus veſtras, & per famílias. Et applícuit Sámuel omnes tribus Iſrael, & cécidit ſors tribûs Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit uſque ad Saül filium Cis. Quæſiérunt ergo eum, & non eſt inventus. Et conſuluérunt poſt hæc Dóminum, utrumnam ventúrus eſſet illuc. Reſpondítque Dóminus. Ecce abſcónditus eſt domi. Cucurrérunt ítaque, & tulérunt eum inde; ſtetítque in médio pópuli, & áltior fuit univerſo pópulo ab húmero & ſurſum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non ſit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus & ait: Vivat Rex.

℞. Reſpexit Elías, & ecce ad caput ſuum ſubcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergo & bibit, & ambulávit uſque ad montem Dei, * In fortitúdine cibi illíus. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum, * In fortitúdine cibi illíus. Glória. *Repetitur* ℞. *uſque ad* ℣. 3. *Reg.* 19. *Joan.* 6.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 41. Quemádmodùm, *cum ſua diviſione.* 79.

Ant. 6. F. Diſcúbuit Jeſus, & duódecim Apóſtoli cum eo; & ait illis: Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcum, ántequàm pátiar. *Luc.* 22.

In Pſ. 42. Júdica me Deus. 80.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

In Pſ. 64. Te decet hymnus. 75.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite: Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra: ℞. Et vinum lætíficet cor hóminis. *Pſ.* 103.

LECTIO IV.

Sermo ſancti Cyrilli Jeroſolymitáni.

Catecheſ. myſtag. 4.

HÆc ſola beáti Pauli inſtitútio abundè ſufficiens eſt, ut certam vobis de divínis myſtériis fidem faciat; quibus digni hábiti, concorpórei & conſangues Chriſti facti eſtis. Ille enim modo clamat quòd in ea nocte quâ tradebátur Dóminus noſter

Jeſus Chriſtus, ſumpto pane, & grátiis actis, fregit & dedit ſuis diſcípulis, dicens: Accípite, manducáte; hoc eſt corpus meum. Et ſumpto cálice, ac grátiis actis, dixit: Accípite, bíbite; hic eſt ſanguis meus. Cùm ígitur ipſe pronuntiáverit, & díxerit de pane, Hoc corpus eſt meum; quis audébit deinceps ambígere? Et cùm ipſe aſſeveráverit, & díxerit, Hic meus eſt ſanguis; quis unquam dubitáverit, áiens non eſſe ejus ſánguinem?

℟. Dixit Jeſus Judæis: Panis quem ego dabo, caro mea eſt pro mundi vita: * Litigábant ergo, dicentes ad ínvicem; Quómodò poteſt hic nobis carnem ſuam dare ad manducandum? ℣. Oblíti ſunt benefactórum ejus, & mirabílium ejus quæ oſtendit eis: * Litigábant. *Joan. 6. Pſ. 77.*

LECTIO v.

AQuam olim in vinum, quod ſánguine affine eſt, in Cana Galilææ tranſmutávit: & eum parum dignum exiſtimábimus cui credámus, cùm vinum in ſánguinem tranſmutávit? Ad núptias corporáles vocátus, ſtupendum hoc miráculum effécit: & non eum multò magìs fíliis thálami nuptiális corpus ſuum & ſánguinem fruenda donaſſe confitébimur? Quare cum omni perſuaſióne tamquam corpus & ſánguinem Chriſti illa ſumámus. Nam in figúra panis datur tibi corpus, & in figúra vini datur tibi ſanguis; ut cùm ſumpſeris corpus & ſánguinem Chriſti, concorpóreus & conſanguis ipſi efficiáris. Sic étenim Chriſtíferi efficimur, diſtribúto in membra noſtra córpore ejus & ſánguine; ſic, juxta beátum Petrum, divínæ ſimus conſortes natúræ.

℟. Cœnántibus diſcípulis, accépit Jeſus panem, & * Benedixit, ac fregit, deditque eis, & ait: Accípite, & comédite, hoc eſt corpus meum. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Benedixit. *Matth. 26. Pſ. 77.*

LECTIO vj.

OLim Chriſtus cum Judæis díſſerens, aiébat: Niſi manducavéritis meam carnem, & bibéritis meum ſánguinem, non habébitis vitam in vobis ipſis. Cùm autem illi ea quæ dicebantur, non ſpirituáliter accepiſſent, offenſi abiérunt retrò, exiſtimantes quòd eos ad manducandas carnes hortarétur. Erant & in antíquo fœdere panes propoſitiónis; verùm illi cùm ad vetus teſtamentum attínerent, finem accepérunt. In novo verò teſtamento panis eſt cœleſ-

tis & póculum ſalutáris, ánimam & corpus ſanctificántia. Quemádmodùm enim panis córpori convéniens eſt, ita & Verbum ánimæ conſentáneum. Quamobrem ne tamquam nudis & commúnibus eleméntis, pani & vino Euchariſticis attende; ſunt enim corpus & ſanguis Chriſti, ſecundùm Dómini aſſeveratiónem: nam étiamſi illud tibi ſúggerat ſenſus, fides tamen te certum & firmum efficiat. Ne júdices rem ex guſtu; ſed ex fide, citra ullam dubitatiónem, certus eſto te córporis & ſánguinis Chriſti dono dignátum fuiſſe.

℞. Accípiens Jeſus cálicem, grátias egit, & dedit illis, dicens: * Bíbite ex hoc omnes; hic eſt enim ſanguis meus novi teſtamenti, qui † Pro multis effundétur in remiſſiónem peccatórum. ℣. Hic eſt ſanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobiſcum. * Bíbite ex hoc. Glória. *Repet.* ℞. *uſque ad* ℣. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

In III. Nocturno.

In Pſ. 80. Exultáte Deo. 93.

Ant. 1. *g.* Habémus altáre, de quo édere non habent poteſtátem qui tabernáculo deſérviunt. *Hebr.* 13.

In Pſ. 83. Quàm dilecta. 98.

Ant. 3. c. Vidéte ne fortè ſit in áliquo veſtrûm cor malum; partícipes enim Chriſti effecti ſumus. *Hebr.* 3.

In Pſ. 95. Cantáte..... omnis terra. 40.

Ant. 8. G. Quanta putátis meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollútum dúxerit? *Hebr.* 10.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, ℞. Et introíbo ad altáre Dei. *Pſ.* 42.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

cap. 6.

In illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórum: Qui mandúcat me, & ipſe vivet propter me. Hic eſt panis qui de cœlo deſcendit. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrilli Alexandríni.

Adversùs Neſtor. lib. 4.

Qui mandúcat me, inquit, & ille vivet. manducámus autem nos, non quòd ipſam divinitátem conſumámus, ápage ab iſta impietáte; ſed illam própriam Verbi carnem jam vivíficam effectam, quia ejus facta eſt qui propter Patrem vivit. Et certè non dícimus extrínſecâ participatióne & adven-

titiâ vivificári Verbum à Patre ; ſed vitam pótiùs per natúram eſſe affirmámus : génitus eſt enim de Patre tamquam de vita. Quemádmodùm verò vivificum eſt illud ipsíus Verbi corpus quod ſibi próprium fecit per veram uniónem, quæ & intelligéntiam & ſermónem ſúperat : ſic nos quoque, qui illíus ſanctæ carnis & ſánguinis ejus participatióne frúimur, omninò vivificámur : cùm in nobis máneat Verbum, non ſolùm divíno modo per ſanctum Spíritum, verùm étiam humáno per ſanctam illam carnem pretioſumque ejus ſánguinem.

℟. Caro mea verè eſt cibus, & ſanguis meus verè eſt potus : * Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, in me manet, & ego in illo. ℣. Comédite, amíci, & bíbite ; & inebriámini, cariſſimi : * Qui mandúcat. *Joan.* 6. *Cant.* 5.

Lectio viij.

HÆc quæ dixi, vera eſſe beátus Paulus ſuo ſuffrágio confirmat, ſic ſcribens ad eos qui Corinthi in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum credíderant: Tamquam prudéntibus dico, judicáte vos quod dico ; Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt ? Panis quem frángimus, n ne communicátio córp Chriſti eſt ? quóniam u panis & unum corpus m ſumus ; omnes enim uno pane participámus. ticipes namque ſancti S tûs effecti, & ipſi ómni Salvatóri Chriſto, & i nos unímur. Concorpo les étiam hoc modo ſun quóniam unus panis, u corpus multi ſumus : om enim de uno pane par pámus. Cólligat nam nos ad unitátem cor Chriſti quod eſt in nobis, que eſt ullo modo diviſ

℟. Sicut miſit me viv Pater, & ego vivo pro Patrem : * Et qui man cat me, & ipſe vivet pr ter me. ℣. Ecce ſervi cómedent : ecce ſervi bibent, & exultábo & g débo in pópulo meo : * qui. *Joan.* 6. *Iſ.* 65.

Lectio ix.

AC divínum quidem eſſe myſtérium, pa cipationemque ejus viv cam, & incruentæ h hóſtiæ vim longè illo le cultu præſtantiórem, pe cile eſt vidére ; vel ab ipſo, quòd illa priſcis minibus ſancíta per Mo Umbra dicuntur ; Chri verò ejuſque ómnia, V tas appellantur. Ad eam rem confirmandam n erit adjumento beátus P lus, qui ſic ſcripſit : Irri

quis fáciens legem Moſi, ſine ulla miſeratióne duóbus vel tribus téſtibus móritur; quantò magìs putátis deterióra meréri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem Teſtamenti pollútum dúxerit, in quo ſanctificátus eſt, & Spirítui grátiæ contuméliam fécerit? Quantò ígitur res noſtræ ſunt excellentióres; quibus ipſa Véritas, id eſt Chriſtus, illuxit, ſanctámque ſuam carnem ad participandum appóſuit!

℞. Unus panis & unum corpus multi ſumus, * Omnes qui de uno pane & de uno cálice participámus. ℣. Paraſti in dulcédine tua Páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo, * Omnes. Glória. *Repet.* ℞. *uſque ad* ℣. 1. *Cor.* 10. *Pſ.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea: ℞. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominicâ.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus: Panis Dei eſt, qui de cœlo deſcendit, & dat vitam mundo. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Amen, amen dico vobis: Ego ſum panis vivus qui de cœlo deſcendi. *Joan.* 6.

Ant. 3. c. Niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. *Joan.* 6.

Canticum. *Prov.* 9.

Sapiéntia ædificávit ſibi domum, * excídit columnas ſeptem.

Immolávit víctimas ſuas, * míſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam.

Miſit ancillas ſuas ut vocárent ad arcem, * & ad mœnia civitátis.

Si quis eſt párvulus, véniat ad me; * & inſipiéntibus locúta eſt:

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míſcui vobis.

Relínquite infántiam, & vívite, * & ambuláte per vias prudéntiæ.

Princípium ſapiéntiæ timor Dómini, * & ſciéntia ſanctórum prudéntia.

Per me enim multiplicabuntur dies tui, * & addentur tibi anni vitæ.

Ant. 4. d. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum ſánguinem, habet vitam ætérnam. *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. 1. *Cor.* 11.

Capitulum. *Malach.* 1.

Ab ortu ſolis uſque ad occáſum magnum eſt nomen meum in géntibus,

& in omni loco ſacrificátur, & offertur nómini meo oblátio munda ; quia magnum eſt nomen meum in géntibus , dicit Dóminus exercítuum.

Hymnus, Verbum ſupernum, *ut ſuprà*, 197.

℣. Edent páuperes, & laudábunt Dóminum : ℟. Vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Quotieſcumque manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. 1. *Cor.* 11.

Collecta. Orémus.

DEus, qui magno miſericórdiæ tuæ múnere docuiſti nos redemptiónis noſtræ ſacrificium celebráre, ſicut óbtulit Póntifex noſter Jeſus Chriſtus in terris, da nobis, quæſumus, ut ſanctificáti per oblatiónem córporis & ſánguinis ejus, cum ipſo mereámur in ſempiternum conſummári; Qui tecum.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxologia:

Qui carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus
In ℟. *br.* ℣. Qui es
nis * vitæ. *Joan.* 6.

CANON.

Ex Concílio Tridentín
Seſſ. 22. *can.* 22.

SI quis díxerit illis verl Hoc fácite in meam C memoratiónem : Chriſt non inſtituiſſe Apóſt Sacerdótes aut non ordi ſe, ut ipſi aliique Sacerdó offerrent corpus & ſáng nem ſuum; anáthema ſi

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Amen, am

Capitulum. 1. *Cor.* 1

FRatres; Ego accépi à D mino quod & trádidi v bis; quóniam Dóminus ſus, in qua nocte tradel tur, accépit panem, & g tias agens, fregit & dix Accípite & manducáte; h eſt corpus meum quod p vobis tradétur : hoc fác in meam commemorati nem.

℟. *br.* Pane cœli * ſa rávit eos. * Allelúia, all Pane. ℣. Dirúpit petra * & fluxérunt aquæ. * lelúia. Glória Patri. Pa *Pſ.* 104.

℣. Satiávit Dóminus á mam inánem, ℟. Et á mam eſurientem ſatiávit nis. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Niſi.

Capitulum. 1. *Cor.* 10.

UT prudéntibus loquor; vos ipſi judicáte quod dico: Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt? & panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini eſt.

℟. *br.* Paraſti, Dómine, * in conſpectu meo menſam. * Allelúia, allelúia. Paraſti. ℣. Adverſùs eos * qui tríbulant me. * Allelúia. Glória. Paraſti. *Pſ.* 22.

℣. Júſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, ℟. Et delectentur in lætítia. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Qui mandúcat.

Capitulum. 1. *Cor.* 10.

NOlo vos ſócios fieri dæmoniórum. Non poteſtis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non poteſtis menſæ Dómini partícipes eſſe, & menſæ dæmoniórum.

℟. *br.* Lavábo inter innocentes * manus meas. * Allelúia, allelúia. Lavábo. ℣. Et circumdábo * altáre tuum, Dómine. * Allelúia. Glória. Lavábo. *Pſ.* 25.

℣. Odívi Eccléſiam malignántium, ℟. Et cum ímpiis non ſedébo. *Pſ.* 25.

AD II. VESPERAS.

Pſ. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 1. D. JUrávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es Sacerdos in ætérnum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Pſ. 110. Confitébor. 22.

Ant. 2. D. Miſerátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe; mandávit in ætérnum teſtamentum ſuum.

Pſ. 115. Crédidi. 102.

Ant. 3. a. Cálicem ſalutaris accípiam: Sacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Pſ. 127. Beáti omnes. 143.

Ant. 4. E. Filii tui ſicut novellæ olivárum: in circúitu menſæ tuæ.

Pſ. 147. Lauda Jerúſalem. 95.

Ant. 5. a. Lauda Deum tuum, Sion, quóniam benedixit filiis tuis in te, & ádipe frumenti ſátiat te.

Capitulum. *Apoc.* 3.

ECce ſto ad óſtium, & pulſo: ſi quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non eſt ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquantes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt nobis. All. *Deut.* 4.

Hymnus, Pange, lingua, *ut ſuprà*, 189.

℣. Dóminus in circúitu pópuli ſui, ℟. Ex hoc nunc & uſque in ſéculum. *Pſ.* 124.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.* Ego diſpóno vobis, ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum; ut edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo. Allelúia. *Luc.* 22.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Comm. SS. Cordis Jesu.

Ant. 4. E. Tóllite jugum meum ſuper vos, & díſcite à me, quia mitis ſum & húmilis Corde, & inveniétis réquiem animábus veſtris. *Matth.* 11.

℣. Tu, Dómine, ſuávis & mitis. ℟. Et multæ miſericórdiæ, ómnibus invocántibus te. *Pſ.* 85.

Collecta, Dómine Jeſu, *ut infrà*, 236.

Deinde SS. Cordis B. M. V.

Ant. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo, quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1.

℣. Bénedic ánima mea Dómino, ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102

Collecta, Deus, qui Cor, *infrà*, 237.

AD COMPLETORIUM.

Ant. & Hymnus, ut in die Feſti. Pſalmi de Dominica.

FERIA SEXTA HEBD. II. POST PENTECOSTEN.

IN FESTO

SACRATISSIMI CORDIS JESU.

SOLEMNE-MINUS

RITU SOLEMNI-MAJORI.

[*Si transferatur*,

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feriâ.

Ant. 1. D. DElíciæ meæ eſſe cum fíliis hóminum : Beáti qui cuſtódiunt vias meas. *Prov.* 8.

Ant. 3. E. Fériam eis pactum ſempiternum, & non déſinam eis benefácere. *Jerem.* 32.

Ant. 6. F. Lætábor ſuper eis cùm benè eis fécero in toto Corde meo, & in tota ánima mea. *Jerem.* 32.

Ant. 7. G. In funículis Adam traham eos, in vínculis caritátis. *Oſée.* 11.

Ant. 5. C. Erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum : addúcam ſuper eos omne bonum quod ego loquor ad eos. *Jerem.* 32.

CAPITULUM. *Iſ.* 66.

HÆc dicit Dóminus; Ecce ego declinábo ſuper Jerúſalem quaſi flúvium pacis, & quaſi torrentem inundantem. Ad úbera portabímini, & ſuper génua blandientur vobis. Quómodò ſi cui mater blandiátur, ita ego conſolábor vos : vidébitis, & gaudébit cor veſtrum.

℞. Tránſite ad me omnes qui concupíſcitis me, & à generatiónibus meis impléminí : * Spíritus enim meus ſuper mel dulcis, & hæréditas mea ſuper mel & favum. ℣. Veníte ad me omnes qui laborátis & oneráti eſtis, & ego reficiam vos. * Spíritus. Glória Patri. *Repetitur* ℞. *uſque ad* ℣. *Eccli.* 34. *Matth.* 11.

HYMNUS.

QUÆ latus Jeſu cruenta
Perforávit láncea,
Dives hæc nobis reclúſit
Péctoris ſacrárium:
Orbis accurrat, ſalútis
En pateſcit óſtium.

NON, ut olim monte ſancto,
Hîc Deus nos térritat:
Inter ignes non minátur,
Totus ecce Cáritas:
Spirat almum Cor amórem,
Cordis expoſcens vices.

HINC fluunt tórrentis inſtar
Gratiárum flúmina:
Hîc ſalus ægris parátur,
Fléntibus ſolátium;
Hîc labórans ſublevátur,
Hîc beátur índigus.

SURGE, quid reus morá-ris?
Hîc thronus cleméntiæ;
Voce Cor Jeſu diſertâ
Orat indulgéntiam:
Tela natus jam vibrantem
Patris exarmat manum.

VANA ne fiant amóris
Tam ſtupendi pígnora,
Tu rebellis, Chriſte, mentis
Frange contumáciam;
Quæ tuum pectus perúrit,
Urat & nos cáritas.

SIT perennis laus Parenti,
Qui creávit ómnia,
Filióque qui redémit
Morte nos volens ſuâ:
Flaminíque cujús almo
Confovémur hálitu. Amen.

℣. Tu, Dómine, ſuávis & mitis. ℟. Et multæ miſericórdiæ, ómnibus invocántibus te. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. *Duplicanda.* Tóllite jugum meum ſuper vos, & díſcite à me, quia mitis ſum & húmilis Corde, & inveniétis réquiem animábus veſtris. *Matth.* 11.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

COMMEM. SS. CORDIS Beatæ M. V.

Ant. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo, quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1.

℣. Bénedic ánima mea Dómino, ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feriâ.

Ant. 2. A. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu appéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. *Joan.* 18.

HYMNUS, GRATES, *ut in Ord. Brev.* 167. *cum Doxologia ſequenti:*

SIT laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Adusta ſacris ígnibus,
Fac, Chriſte, corda férveant.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. c. Qui ſitit, véniat: & qui vult, accípiat aquam vitæ, gratis. *Apoc.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum Chriſtum qui diléxit nos, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Quàm digna coli cántibus æmulis
Quæ Chriſti látitant Corde ſub íntimo!
Patris progénies, Chriſtus Homo Deus;
Quantis dignus honóribus!

In templum Génitor péctoris íntima
Præſens ipſe ſuo númine cónſecrat,
Dum votis Génitus ſupplícibus Patrem
Cultu non colit ímpari.

Ardens intériùs, qui, ſacer ártifex,
Tantum finxit opus, Spíritus ínſidet;
Perluſtrans óperis grande decus ſui:
Mirum quàm ſibi complacet!

In Chriſto quot opes, dona ſciéntiæ
Quot præcelſa Pater pródigus ábdidit!
O quàm dives adeſt in penetrálibus
Theſaurus ſapiéntiæ.

At quàm fauſto áperit vúlnere láncea,
Quo nos partúriat, Pectus amábile!
Iſto fonte fluens nos aqua, nos cruor
Sanat, récreat, ábluit.

O vitæ látices, vívida flúmina!
O ſacros áditus péctoris íntimi!
Da nos, Chriſte, piis munéribus tui
Cordis perpétuò frui.
Amen.

In I. Nocturno.

Pſ. 8. Dómine, Dóminus noſter. 38.

Ant. 6. F. Chriſtus diléxit nos & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo, in odórem ſuavitátis. *Epheſ.* 5.

Pſ. 22. Dóminus regit me. 99.

Ant. 3. a. Largítus eſt nobis multitúdinem bonórum ſecundùm indulgéntiam ſuam, & ſecundùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum. *Iſ.* 75.

Pſ. 64. Te decet hymnus. 75.

Ant. 5. F. Quis ſufficit enarráre ópera illíus? quis inveſtigábit magnália ejus, aut quis adjíciet enarráre miſericórdiam ejus. *Eccli.* 18.

℣. Suávis Dóminus univerſis, ℟. Et miſeratiónes

ejus ſuper ómnia ópera ejus. *Pſ.* 144.

Lectio j.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

cap. 1. 3.

Benedictus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui benedixit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœleſtibus in Chriſto, ſicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus in caritáte: qui prædeſtinávit nos in adoptiónem filiórum per Jeſum Chriſtum in ipſum, ſecundùm propóſitum voluntátis ſuæ, in laudem glóriæ grátiæ ſuæ, in qua gratificávit nos in dilecto fílio ſuo in quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis in omni ſapiéntia & prudéntia.

℟. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui; & factus eſt eis Salvátor: * In dilectióne ſua, & in indulgéntia ſua ipſe redémit eos & portávit eos, & elevávit eos cunctis diébus. ℣. Jeſus cùm dilexiſſet ſuos qui erant in mundo; in finem dilexit eos. * In dilectióne ſua. *Iſ.* 63. *Joan.* 13.

Lectio ij. *cap.* 2. 4.

Deus autem, qui dives eſt in miſericórdia propter nímiam caritátem ſuam quâ diléxit nos, cùm eſſémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Chriſto (cujus grátiâ eſtis ſalváti), & conreſuſcitávit & conſedére fecit in cœleſtibus in Chriſto Jeſu; ut oſténderet in ſéculis ſuperveniéntibus abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu. Grátiâ enim eſtis ſalváti per fidem, & hoc non ex vobis, Dei enim donum eſt; non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsíus enim ſumus factúra, creáti in Chriſto Jeſu in opéribus bonis quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus.

℟. Dóminus Jeſus in quâ nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens, fregit, * Et dixit: Accípite, & manducáte: Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miſéricors & miſerátor Dóminus eſcam dedit timéntibus ſe. * Et dixit. 1. *Cor.* 11. *Pſ.* 110.

Lectio iij. *cap.* 3. 14.

Hujus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti,

ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis ſecundùm dívitias glóriæ ſuæ virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Chriſtum habitáre per fidem in córdibus veſtris: in caritáte radicáti & fundáti, ut poſsítis comprehéndere cum ómnibus ſanctis quæ ſit latitúdo, & longitúdo, & ſublímitas, & profundum; ſcire étiam ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámini omnem plenitúdinem Dei. Ei autem qui potens eſt ómnia fácere ſuperabundanter quàm pétimus aut intellígimus, ſecundùm virtútem quæ operátur in nobis, ipſi glória in Eccléſia, & in Chriſto Jeſu, in omnes generationes ſéculi ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Commendat Caritátem ſuam Deus in nobis, * Quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. ℣. Aſpícite quæ fecit nobiſcum, convertímini ítaque peccatóres, credentes quod fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam. * Quóniam. Glória. *Repetitur* ℟. *uſque ad* ℣. *Rom.* 5. *Tob.* 13.

In II. Nocturno.

Pſ. 80. Exultáte Deo. 93.

Ant. 4. E. Fílios enutrívi & exaltávi, ipſi autem ſprevérunt me. *Iſ.* 1.

Pſ. 83. Quàm dilecta. 98.

Ant. 3. a Ego quaſi nutrítius portábam eos in bráchiis meis; & neſciérunt quod curárem eos. *Oſée.* 11.

Pſ. 84. Benedixiſti, Dómine. 53.

Ant. 1. a. Ecce viri dorſa habentes contrà templum Dómini? Numquid leve eſt hoc, ut fácerent abominatiónes iſtas, quas fecérunt hîc? *Ezech.* 8.

℣. Si inimícus meus maledixiſſet mihi, ſuſtinuiſſem útique. ℟. Tu verò homo unánimis. *Pſ.* 54.

Lectio iv.

Cultus ſacratíſſimi Cordis Jeſu plúribus præcedéntium ætátum viris ſanctitáte & doctrínâ conſpícuis familiáris, deſinente ſéculo décimo ſéptimo in Gálliis celébrior habéri cœpit. In ipsíus honórem váriis in locis extructa ſunt altária, vota nuncupáta, feſta celebráta. Creſcentem in dies fidélium devotiónem plúrimis Deus mirácŭlis comprobávit, inter quæ memoránda ſemper ſúbita peſtis illíus extinctio quæ Maſsíliam depopulabátur. Hinc ubique erecta grati ánimi erga Cor tam benéficum monumenta. Nec jam intra Gálliæ fines ſtetit pretióſus ille cultus. Succedéntibus annis per totam

Európam propagátus eſt, & apud pleraſque étiam remotíſſimas réliqui orbis regiónes diffúſus.

℟. Inpropérium expectávit Cor meum & miſériam: * Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur & non fuit; & qui conſolarétur, & non invéni. ℣. Triſtítia mihi magna eſt, & contínuus dolor Cordi meo. * Et. *Pſ.* 68. *Rom.* 9.

Lectio v.

HOc attendens Clemens décimus tértius ſummus Póntifex, veſtigiiſque prædeceſſórum ſuórum inſiſtens, qui devotiónem iſtam non ſemel approbáverant, Polóniæ Eccléſiis, aliiſque id poſtulántibus, ſummo Religiónis enutriendæ zelo feſtum ſacratiſſimi Cordis Jeſu celebrandi, officiumque in ejus honórem recitandi facultátem conceſſit. Undè Epíſcopi hujuſce Regni pro comítiis generálibus Pariſiis congregáti anno Dómini milléſimo ſeptingentéſimo ſexagéſimo quinto, piíſſimis auguſtæ Regínæ Maríæ votis ultrò annuentes, eamdem devotiónem in ſua quiſque diœcéſi inſtituendam eſſe unánimi conſenſu decrevérunt, cæteroſque Galliárum Epíſcopos ad eam cum ipſis adoptandam per litteras invitárunt, ut quos habébant dignitátis conſortes, eoſdem tam laudábilis inſtitúti habérent æmulatóres. Hanc autem feſtivitátem pópulis celebrandam propónunt piíſſimi Præſules, ut fidéles immenſam illam Salvatóris noſtri Caritátem ſub ſacratíſſimi Cordis ejus ſymbolo devótè recolentes vehementiùs excitentur, tùm ad redamandum ardentiùs Cor ſacratíſſimum ex quo tam divíni erga nos affectus profluxérunt, tùm ad majóres redemptiónis fructus percipiendos, tùm ad reparandas abundantiùs injúrias in auguſtíſſimo Euchariſtiæ ſacramento dulcíſſimo Salvatóri illátas. Quantùm autem Deo ſit acceptus cultus ille, probant fructus virtútum ubérrimi, qui ubicumque ſuſceptus fuit ab ipſo prodiſſe cernuntur.

℟. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi, ego autem orábam; * Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, & ódium pro dilectióne mea. ℣. Ego veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. * Et. *Pſ.* 108. *Joan.* 10.

Lectio vj.

De Sermóne ſancti Bonaventúræ Epíſcopi.

De ſtimulo amoris, part. 1. *cap.* 1.

O Páſſio deſiderábilis! O mors admirábilis! Quid mirabiliùs, quàm quòd mors

vivíficet, vúlnera ſanent, ſanguis album fáciat, apértio láteris Cor cordi conjungat! O mors amábilis! O mors delectábilis! Non volo ámpliùs à Jeſu ſeparári. Bonum eſt enim cum illo eſſe, & in ipſo volo tria tabernácula fácere, unum in mánibus, unum in pédibus, ſed áliud contínuum in látere. Ibi loquard ad Cor ejus, & ab ipſo quod volúero impetrábo. Sic fáciens, dulcíſſimæ Matris veſtígia ſequar, cujus ánimam paſſiónis Fílii gládius pertransívit. O amantíſſima vúlnera Dómini noſtri Jeſu Chriſti! Quantâ credis ánimam frui dulcédine, quæ per illa forámina conjúngitur Cordi Chriſti? Certè exprímere tibi néqueo; ſed experíre & ſcito.

℞. Factus eſt in Corde meo ignis exæſtuans, & deféci ferre non ſuſtinens, * Audívi enim contumélias à viris qui erant pacífici mei, & qui cuſtodiébant latus meum. ℣. Dolor meus ſuper dolórem, in me Cor meum mœrens. * Audívi. Glória. *Repetitur* ℞ *uſque ad* ℣. *Jer.* 20. & 8.

In III. Nocturno.

Pſ. 95. Cantáte Dómino .... cantáte. 40.

Ant. 2. D. Numquid & vos vultis abíre? Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6.

Pſ. 41. Quemádmodum desíderat. 79.

Ant. 5. a. Etſi diſcédat unuſquiſque, non faciémus ſicut omnes: non eſt nobis útile ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach.* 2.

Pſ. 102. Bénedic ánima mea ... & ómnia, *cum ſua diviſ.* 81.

Ant. 8. G. Et nunc ſéquimur te in toto corde, ne confundas nos: ſed fac nobiſcum juxtà manſuetúdinem tuam. *Dan.* 3.

℣. Ecce qui elóngant ſe à te, períbunt; ℞. Mihi autem adhærére Deo bonum eſt. *Pſ.* 72.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

cap. 19. 31.

IN illo témpore; Judæi, quóniam Paraſcéve erat, ut non remanérent in Cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum ut frangerentur eórum crura, & tollerentur. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi 84. *in Joan.*

VEnérunt mílites, & aliórum fregérunt crura, non Chriſti; ſed ad Judæórum grátiam conciliandam latus ejus lán-

cea aperuérunt, & ſic mórtuo adhuc inſultant. O péſſimam voluntátem ac ſceleſtíſſimam! Noli tamen perturbári, dilectíſſime; quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti conſentiébant. Prophetía hinc impléta eſt, ínquiens: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantùm ſed non creditúris fuit fidei argumentum; ut Thomæ & his qui ei símiles futúri erant. Ad hæc & arcánum myſtérium conſummátum eſt. Exívit enim ſanguis & aqua. Non caſu & ſine cauſa hi fontes ſcaturiérunt, ſed quóniam ex ambóbus Ecclésia conſtitúta eſt. Sciunt hoc initiáti; per aquam enim regeneráti, Sánguine & Carne nutriuntur. Hinc Myſtéria ortum habent, ut quóties ad admirandum Cálicem accédis, tamquam ab ipſo látere háuriens accédas. Et qui vidit, teſtimónium perhíbuit, & verum eſt teſtimónium ejus. Hoc eſt, non aliunde audivi, ſed ipſe áffui. Contumélias narrat, & vides quantam ádhibet diligéntiam ut credátur. Scílicet quæ máximè ignominióſa videntur, hæc ſunt bonórum noſtrórum pretioſíſſima.

℟. Ecce ſancta noſtra, & pulcritúdo noſtra, & cláritas noſtra deſoláta eſt, & coinquinavérunt ea gentes. * Quò ergo nobis adhuc vívere? ℣. Subintroiérunt hómines ímpii Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum negantes; locúti ſunt contra Deum. * Quò. 1. *Mach.* 1. *Judæ.* 4. & 15.

Lectio viij. 86.

FOrtaſſe hæc audientes conflagrátis, & eos qui cum Jeſu tunc fuérunt beátos dúcitis. Adnitámur ergo pro víribus ut fáciem ejus admirábilem intueámur. Nam ſi nunc hæc audiendo ita flagrámus, & illis tempóribus, quibus in terra verſátus eſt, fuiſſe, vocem audiſſe, fáciem vidiſſe, allocútum eſſe, tetigiſſe, ei miniſtraſſe, deſiderámus; consídera qualis viſu futúrus ſit, non in córpore ámpliùs mortáli, neque humána pátiens, ſed Angelis ſtipátus; cùm nos quoque, immortáli córpore, eum vidébimus. Quare adnitámur ne tantâ excidámus glóriâ. Neque enim difficile eſt, modò vélimus, neque oneróſum, ſi attendérimus.

℟. Ecce irátus es, Dómine, & peccávimus: & nunc, Dómine, Pater noſter es tu, & ópera mánuum tuárum omnes nos: * Ne iraſcáris, Dómine, ſatìs, & ne ultrà memíneris iniquitátis noſtræ, ecce réſpice, pópulus

tuus omnes nos. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemíſti nos Deo in ſánguine tuo; * Ne. *Iſ.* 64. *Apoc.* 5.

LECTIO *ix.*

DIrigámus óculos in cœlum, & illa ſemper imaginémur bona, atque inſpiciámus, in quibus ſi ſemper verſábimur, neque bona hujus mundi nos allícient, neque mala moleſtè ferémus. Et quid dico præſentibus malis non dolitúros, immò ne vidére quidem ea putábimus. Tantus enim eſt amor, ut non præſentes tantùm, ſed abſentes quos dilígimus, quotídiè cérnere videámur. Magna namque dilectiónis vis, ómnia negligit, & dilecto ánimum cólligat. Si Chriſtum ita diligerémus, humana ómnia nobis umbra, imágo ſómnium viderentur. Dicerémus & nos: Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti?

℟. Vos qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis: * Non turbétur cor veſtrum, quodcumque voluéritis, petétis, & fiet vobis: ſicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. ℣. Qui pacíficè veniſtis ad me, ut auxiliémini mihi, Cor meum jungátur vobis. * Non. Glória. *Repetitur* ℟. *uſque ad* ℣. *Luc.* 22. *Joan.* 14. & 15. 1. *Paral.* 12.

Te Deum.

℣. SACERD. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum; ℟. Cantábo & pſallum dicam. *Pſ.* 65.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. VEníte ad ſanctuárium Dómini, quod ſanctificávit in æternum. 2. *Paral.* 30.

Ant. 5. a. In ipſo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter. *Coloſ.* 2.

Ant. 6. F. Ibi ſolúmmodò magníficus eſt Dóminus noſter: locus fluviórum, rivi latíſſimi & patentes. *Iſ.* 33.

Ant. 7. d. De plenitúdine.

CANTICUM. *Iſ.* 52.

COnfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris, * & dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus: * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magníficè fecit: * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda habitátio Sion ; * quia magnus in médio tuî, Sanctus Iſrael.

Ant. De plenitúdine ejus nos omnes accépimus & grátiam pro grátia. *Joan.* 1.

Ant. 3. a. Per ipſum habémus acceſſum in uno ſpíritu ad Patrem. *Epheſ.* 2.

CAPITULUM. *Hebr.* 6.

ADeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut miſericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio oportúno.

HYMNUS.

CHRISTE, fons jugis ſalientis undæ,
Péctoris ſacros áperi receſſus,
Ut Deo plenos bibat ore puro
Spíritus amnes.

Hîc latens blando plácidus ſopóre,
Nóxio mundi procul à tumultu,
Ebrius largo jacet affluentis
Núminis hauſtu.

IGNEIS pectus jáculis ferítur :
Vulnus inflígit Deus ipſe telum,
Lædit & ſanat ferientis idem,
Ictus amóris.

ARDOR hinc creſcit, priùs hinc amáta,
Mens amat Chriſtum redamante Chriſto;
Æmulum pectus nimis æſtuanti
Sólvitur igne.

CHRISTE, quo ferves ſimer intus æſtu :
Corda, fac zelus benè doctus urat :
Qui tuos rexit, regat ille noſtros,
Spíritus actus.

CORDIS in ſacris látebris ſepulta,
Mens tibi ſancte moritúra vivat,
Vana dediſcens, tibi Chriſte, fida
Sérviat uni.

QUI pari ſeſe redámant amóre
Summa laus Patri, genitóque ſumma :
Laus tibi compar utriuſque ſanctum,
Flamen amóris.
Amen.

℣. Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram ? ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Pſ.* 74.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. c. *Duplicanda.* Secundùm Cor tuum feciſti ómnia magnália hæc : idcircò magnificátus es, Dómine Deus : quia non eſt símilis tuî in ómnibus quæ audívimus áuribus noſtris. 2. *Reg.* 7.

COLLECTA. Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui ineffábiles Cordis tui divítias Eccléſiæ ſponſæ tuæ, ſingulári dilectiónis

beneficio, aperíre dignátus es : concéde propítius, ut grátiis cœleſtibus ex hoc dulciſſimo fonte manánti-bus corda noſtra ditári ac recreári mereantur ; Qui vivis.

Pro Commem, *ſacratiſſimi* Cordis *B. M. V.*

Ant. Teſtis mihi eſt Deus quómodò cúpiam vos omnes in viſcéribus Jeſu Chriſti eo quod hábeam vos in Corde, ſócios gáudii mei. *Philip.* 1.

℣. Tríbuat tibi Dóminus ſecundùm Cor tuum ; ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Pſ.* 19.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Cor & mentem beátæ Maríæ ſemper Vírginis ſpirituálibus grátiæ donis cumulando, eam imágini Fílii tui perfectè conformem effeciſti ; concéde, ut fidéli virtútum ipsíus imitatióne, Chriſtum in nobis exprímere valeámus ; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, dicitur Doxologia *ſequens :*

Sit laus Patri, laus Fílio ;
Par ſit tibi laus, Spíritus ;
Aduſta ſacris ígnibus,
Fac, Chriſte, corda ferveant.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicumque.

Ant. 1. D, Veníte.

In ℟. *br.* ℣. Qui mitis es * & húmilis Corde. *Matt.* 11.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 13. *cap.* 8.

PAterno affectu ádmonet ſancta Synodus, hortátur, rogat, óbſecrat per víſcera misericórdiæ Dei noſtri ; ut omnes qui Chriſtiáno nómine cenſentur, mémores tantæ majeſtátis, & tam exímii, Amóris Jeſu Chriſti Dómini noſtri, qui dilectam Animam ſuam in noſtræ ſalútis prétium, & Carnem ſuam nobis dedit ad manducandum, hæc ſacra myſtéria Córporis & Sánguinis ejus, eâ fidei conſtántiâ & firmitáte, eâ ánimi devotióne ac pietáte & cultu credant & venerentur, ut panem illum ſuperſubſtantiálem frequenter ſuſcípere poſſint, & is verè eis ſit ánimæ vita & perpétua ſánitas mentis.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. In ipſo.

Capitulum. *Coloſſ.* 1.

IN ipſo complácuit, omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia in ipſum pacíficans per ſánguinem crucis

ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt.

℟. *br.* Dóminus dominórum * redémit nos. * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Quóniam in ætcrnum * miſericórdia ejus. * Allel. Glória. Dóminus. *Pſ.* 135.

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus filiis hóminum. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Ibi.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

EGo diligentes me díligo: & qui manè vigilant ad me, invénient me: Mecum ſunt divítiæ & glória, opes ſuperbæ & juſtítia; mélior eſt enim fructus meus auro & lápide pretióſo.

℟. *br.* Guſtáte & vidéte, * quóniam ſuávis eſt Dóminus. * Allelúia, allelúia. Guſtáte. ℣. Beátus vir, * qui ſperat in eo. * Allel. Glória. Guſtáte. *Pſ.* 33.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli; ℟. Effúndite coram illo corda veſtra. *Pſ.* 61.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Per ipſum.

CAPITULUM. *Deut.* 33.

AMantíſſimus Dómini habitábit confidenter in eo: quaſi in thálamo totâ die morábitur, & inter húmeros illíus requieſcet.

℟. *br.* Hæc réquies mea * in ſéculum ſéculi. * Allelúia, allelúia. Hæc. ℣. Hic habitábo, quóniam elégi eam. * Allel. Glória. Hæc. *Pſ.* 131.

℣. Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula; ℟. Prótegar in velamento alárum tuárum. *Pſ* 60.

AD II. VESPERAS.

Pſ. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. DOminus noſter Jeſus Chriſtus diléxit nos, & dedit conſolatiónem ætérnam, & ſpem bonam in grátia. 2. *Theſſ.* 2.

J.

Pſ. 110. Confitébor tibi. 22.

Ant. 4. E. Patienter agit, nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam reverti. 2. *Petr.* 3.

Pſ. 112. Laudáte, púeri. 23.

Ant. 3. E. Miſerébitur ſecundùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum; non enim humiliávit ex corde ſuo, & abjécit filios hóminum. *Thren.* 3.

Pſ. 115. Crédidi. 102.

Ant. 6. F. Nos ergo diligámus Deum, quóniam ipſe prior diléxit nos. 1. *Joan* 4.

Pſ. 136. Super flúmina Babylónis. 46.

Ant. 5. c. Si quis non amat Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, ſit anathéma. 1. *Cor.* 16.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

CAritas Chriſti urget nos: æſtimantes hoc: quóniam ſi unus pro ómnibus mórtuus eſt, ergo omnes mórtui ſunt, & pro ómnibus mórtuus eſt Chriſtus, ut & qui vivunt, jam non ſibi vivant; ſed ei qui pro ipſis mórtuus eſt & reſurrexit.

Allelúia, allelúia. ℣. Vivo, jam non ego, vivit verò in me Chriſtus qui diléxit me, & trádidit ſemetipſum pro me. Allelúia. *Gal.* 2.

HYMNUS.

SIt qui tonantem, Chriſte, canat manum;
Sit mille cinctum qui rádiis caput;
Cor nos ſacrátum, caritátis
Perpétuæ venerámur aram.

ALTIS quot ignes viſcéribus latent,
Amóris & quot divítiæ tui!
Æterna noſtræ ſpes ſalútis,
Inde ſacer cruor uſque manat.

TU ſecla nondùm cúrrere cœperant,
Tu nos amábas: dum cádimus nece
Omnes paternâ, dum minátur
Fulmen, ades, loqueriſque pacem.

Ex orbis ipſa cæſus orígine,
Prodis Redemptor; jam cúpidum ſitit
Mortem, dolóres, probra pectus:
Quid nímio nimis eſt Amóri?

PENDENS cruentâ quos cruce párturis,
Ardente geſtas nuncque foves ſinu,
Adhuc & inſons pro nocente
Cor gémitu rogat efficáci.

O Cor amandum! quis mihi símplicis
Alas columbæ quis dabit, ut tuos
Petam receſſus, ſic amantem
Ut dócear redamáre Chriſtum?

LAUS ſumma Patri, ſummáque Fílio,
Sit ſumma ſancto glória Flámini;
Tu fac adúrat dedicátum:
Chriſte, tibi tua flamma pectus. Amen.

℣. Bénedic anima mea Dómino; ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* Quis nos ſeparábit à Caritáte Chriſti? neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à Caritáte Dei quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. *Rom.* 8.

COLL. *ut ſuprà ad Laud.*

Pro Commem. S. Cordis B. M. V.

Ant. Cor noſtrum dilatátum eſt : non anguſtiámini in nobis : tamquam filiis dico, dilatámini & vos. 2. *Cor.* 6.

℣. Cor meum & caro mea exultavérunt ℟. In Deum vivum. *Pſ.* 83.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalm. & Cap. de Dominica. Cetera ut heri.

SABBATO.

¶ *Hodie & aliis Sabbatis uſque ad Adventum, fit Officium de B. Maria Virgine in Sabbato, niſi occurrat Feſtum Duplex aut ſuprà, vel dies intrà Octavam, vel aliqua Feria privilegiata. Si autem de B. M. V. non poſſit fieri Officium fiet ſaltem de ea Commemoratio in Veſperis Feria ſexta & in Laudibus Sabbati præterquam in Solemnibus & ſuprà.*

Lectio j.

De libro primo Regum. *c.* 13.

FIlius unius anni erat Saül cùm regnáre cœpiſſet ; duóbus autem annis regnávit ſuper Iſrael. Et elégit ſibi Saül tria míllia de Iſrael : & erant cum Saül duo míllia in Machmas & in monte Bethel, mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin : porrò cæterum pópulum remíſit unumquemque in tabernácula ſua. Et percuſſit Jónathas ſtatiónem Philiſthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cùm audiſſent Philiſthiim, Saül cécinit búccinâ in omni terra, dicens : Audiant Hebræi. Et univerſus Iſrael audívit hujuſcémodi famam : Percuſſit Saül ſtatiónem Philiſthinórum ; & erexit ſe Iſrael adverſus Philiſthiim. Clamávit ergo pópulus poſt Saül in Gálgala.

Lectio ij.

ET Philiſthiim congregáti ſunt ad præliandum contra Iſrael, trigínta míllia cùrruum, & ſex míllia équitum, & réliquum vulgus, ſicut aréna quæ eſt in líttore maris plúrima. Et aſcendentes caſtrametáti ſunt in Machmas ad orientem Béthaven. Quod cùm vidiſſent viri Iſrael ſe in arcto póſitos, (afflictus enim erat pópulus) abſcondérunt ſe in ſpeluncis & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in ciſternis. Hebræi autem tranſiérunt Jordánem in terram Gad & Gálaad. Cùmque adhuc eſſet Saül in Gálgala, univerſus pópulus pertérritus eſt, qui ſequebátur eum. Et expectávit ſeptem diébus juxta plácitum Samuélis, & non venit Sámuel in Gálgala, dilapſuſque eſt pópulus ab eo.

Lectio

Lectio iij.

AIt ergo Saül : Afferte mihi holocauſtum & pacífica. Et óbtulit holocauſtum. Cùmque compleſſet ófferens holocauſtum, ecce Sámuel veniébat ; & egreſſus eſt Saül obviàm ei, ut ſalutáret eum. Locutuſque eſt ad eum Sámuel : Quid feciſti ? Reſpondit Saül : Quia vidi quòd pópulus dilaberétur à me, & tu non véneras juxta plácitos dies, (porrò Philíſthiim congregáti fuérant in Machmas,) dixi : Nunc deſcendent Philíſthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi : neceſſitáte compulſus óbtuli holocauſtum. Dixitque Sámuel ad Saül : Stultè egiſti, nec cuſtodiſti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quòd ſi non feciſſes, jam nunc præparaſſet Dóminus regnum tuum ſuper Iſrael in ſempiternum ; ſed nequáquam regnum tuum ultrà conſurget. Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum ; & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum, eò quòd non ſerváveris quæ præcépit Dóminus.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *can.* 32.

INvígilent Párochi ſupra gregem, & parári ſemper ſint, ne per illórum negligéntiam, aut párvuli ſine Baptiſmo, aut adulti ſine Sacramentis Pœniténtiæ Communiónis, & Extrémæ Unctiónis moriantur. Infirmos ſæpiùs víſitent & conſolentur, ac de ſalúte ánimæ móneant. Olea ſancta intrà cremérias nítidas, mundas, & non fractas diſtinctè cuſtódiant.

Ad. Magníficat.

Ant. 4. E. Multò mélior eſt obediéntia, quàm ſtultórum víctimæ, qui néſciunt quid fáciunt mali. *Eccleſ.* 4.

Coll. ut ſuprà ad Laud.

DOMINICA III. POST PENTECOSTEN.

Officium ut in Ordinario & Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro primo Regum. *c.* 13.

SUrrexit Sámuel, & aſcendit de Gálgalis in Gábaa Bénjamin. Et réliqui pópuli aſcendérunt poſt Saül óbviàm pópulo qui expugnábant eos venientes de Gálgala in Gábaa, in colle Bénjamin. Et recénſuit Saül pópulum, qui inventi fúerant cum eo, quaſi ſexcentos viros. Et Saül & Jónathas filius ejus, populuſque qui inventus fúerat cum eis, erat in Gábaa Bénjamin : porrò Phi-

bithiim conſéderant in Machmas. Et egreſſi ſunt ad prædandum de caſtris Philiſthinórum tres cúnei. Unus cúneus pergébat contra viam Ephra ad terram Saül: porrò álius ingrediebátur per viam Béthoron; tértius autem vérterat ſe ad iter términi imminentis valli Séboim contra deſertum. Porro faber ferrárius non inveniebátur in omni terra Iſrael. Cáverant enim Philiſthiim, ne forté fácerent Hebræi gládium aut lánceam. Deſcendébat ergo omnis Iſrael ad Philiſthiim, ut exacúeret unuſquiſque vómerem ſuum, & ligónem, & ſecúrim, & ſárculum. Retúſæ ítaque erant ácies vómerum, & ligónum, & tridentum, & ſecúrium, uſque ad ſtímulum corrigendum. Cùmque veniſſet dies prælii, non eſt inventus enſis & láncea in manu totius pópuli qui erat cum Saüle & Jónatha, excepto Saül & Jónathâ filio ejus. Egreſſa eſt autem ſtátio Philiſthiim, ut tranſcénderet in Machmas.

℟. Dilectus à Dómino Deo ſuo Sámuel Prophéta Dómini, renovávit impérium: * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. ℣. Deus forte diſtribuit partibus terram, & poſt hæc dedit júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * In lege. *Eccli. 46. Act. 13.*

Lectio ij. *cap. 14.*

Dixit autem Jónathas ad adoleſcentem armígerum ſuum: Veni, tranſeámus ad ſtatiónem incircumciſórum, horum, ſi forté fáciat Dóminus pro nobis; quia non eſt Dómino diffícile ſalváre vel in multis vel in paucis. Dixitque ei ármiger ſuus: Fac ómnia quæ placent ánimo tuo: perge quò cupis, & ero tecum ubicumque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos tranſímus ad viros iſtos. Cùmque apparuérimus eis, ſi táliter locúti fúerint ad nos, Manéte donec veniámus ad vos; ſtemus in loco noſtro, nec aſcendámus ad eos. Si autem dixerint, Aſcéndite ad nos; aſcendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus noſtris: hoc erit nobis ſignum. Appáruit igitur uterque ſtatióni Philiſthinórum; dixeruntque Philiſthiim: En Hebræi egrediuntur de cavernis in quibus abſcónditi fúerant. Et locúti ſunt viri de ſtatióne ad Jónatham & ad armígerum ejus, dixeruntque: Aſcéndite ad nos, & oſtendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum ſuum: Aſcendámus, ſequere me; trádidit enim Dóminus eos in manus Iſrael.

℟. Dixit Sámuel ad uni-

verſum Iſrael: Nolíte declináre poſt vana quæ non próderunt vobis; & non derelínquet Dóminus pópulum ſuum. Quòd * Si perſeveravéritis in malítia, períbitis. ℣. Neſcítis quóniam ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtítiam? * Si. 1. *Reg.* 12. *Rom.* 6.

Lectio iij.

Aſcendit autem Jónathas mánibus & pédibus repens, & ármiger ejus poſt eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, quâ percuſſit Jónathas & ármiger ejus, quaſi viginti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die aráre conſuévit. Et factum eſt miráculum in caſtris per agros: ſed & omnis pópulus ſtatiónis eórum qui íerant ad prædandum, obſtúpuit, & conturbáta eſt terra; & áccidit quaſi miráculum à Deo. Et reſpexérunt ſpeculatóres Saül qui erant in Gábaa Bénjamin, & ecce multitúdo proſtráta, & huc illucque diffúgiens.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, *. Auferte deos aliénos de médio veſtrî, & † Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli. ℣. Genus cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi Divínum eſſe símile. * Auferte. Glória. † Præparáte. 1. *Reg.* 7. *Act.* 17.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

De Sacerd. lib. 4. *cap.* 1.

Optárim ego iſtam tuam opiniónem veram eſſe; nimírum eos quibus cóntigit nòn benè præeſſe público múneri: etſi millies eos dicas vi pertractos fuiſſe, atque ignorántiâ peccaſſe, optárim, inquam, effúgere poſſint ignem illum æternum, nec cum hypócritis & infidélibus partem habére. Verùm quid tibi fáciam? Non ita ſe res habet, non ita ſanè. Ac ſi vis, ut à regno primùm, quod apud Deum tanti non eſt quanti Sacerdótium, eórum quæ dixi fidem fáciam. Saül ille filius Cis, non ſuopte motu & curâ rex factus eſt; ſed ábiit ut quæreret ásinas, & ſuper iis Prophétam interrogáre cœpit: ille verò de regno ipſum allocútus eſt. Neque tamen ille ſtatim regnum ádiit, licèt id à Prophéta audiſſet; ſed deprecabátur, renuebatque, dicens: Quis ſum ego, & quæ domus patris mei? Quid ergo? An, cùm honóre ſibi per Deum trádito malè uſus

eſſet, pótuit his verbis éximi ab ira ejus qui ſe in regem conſtitúerat?

℟. Deus plebis Iſrael elégit patres noſtros de terra Ægypti, & dedit eis Júdices uſque ad Sámuel Prophétam: exinde poſtulavérunt regem; * Et dedit illis Deus Saül virum de tribu Bénjamin. ℣. Dixérunt majóres natu Iſrael Samuéli: Conſtítue nobis regem, ut júdicet nos; * Et. *Act.* 13. 1. *Reg.* 8.

LECTIO V.

ATqui póterat ad Samuélem increpantem dícere: Num ego regnum inváſi? Num inſilívi in hanc poténtiam? Vitam privátam, otióſam & quiétam dúcere volébam: tu verò me in hanc dignitátem pertraxiſti. Si in illa humilitáte permanſiſſem, hæc offendícula fácilè declinaſſem: nam cùm ex vulgárium & ignobílium eſſem número, ad hoc opus miſſus nunquam fuiſſem; neque mihi bellum contra Amalecítas Deus commiſiſſet: quo mihi non commiſſo, in peccátum hujúſmodi nunquam incidiſſem. Verùm hæc ómnia ad defenſiónem infirma ſunt; nec infirma modò, ſed periculóſa, quæ Dei magis iram accendant.

℟. Dixit Sámuel ad Saül: Pércute Amalec, non parcas ei: & pepercit Saül Agag. Et ait Sámuel ad Saül: * Pro eo quòd abjeciſti ſermónem Dómini, abjécit te Dóminus. ℣. Quicumque totam legem ſerváverit, offendat autem in uno, factus eſt ómnium reus. * Pro. 1. *Reg.* 15. *Jac.* 2.

LECTIO VJ.

EUm enim qui méritis majórem dignitátem accépit, non oportet ad peccatórum excuſatiónem honóris magnitúdinem oſténdere; ſed ad majórem in virtúte profectum uti magno illo Dei erga ſe ſtúdio. Ille verò, quia meliórem nactus dignitátem, ideò peccáre ſibi lícitum eſſe exiſtimábat, nihil áliud quàm Dei cleméntiam peccatórum ſuórum cauſam fácere conátus eſt. Quod ſanè ímpiis, & iis qui vitam ignávè ducunt, mos eſt dícere. Nos autem non ſic affectos eſſe, nec in ſímilem decídere inſániam decet; ſed ubíque curáre ut quæ facultátis noſtræ ſunt adhibeámus, ac benè de Deo cogitémus & loquámur.

℟. Numquid vult Dóminus holocauſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? * Mélior eſt enim obediéntia quàm víctimæ. ℣. Qui permánſerit in lege factor óperis, hic beátus in facto ſuo erit. * Mélior eſt. Glória. * Mélior eſt. 1. *Reg.* 15. *Jac.* 1.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO viij.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 15.

IN illo témpore; Erant appropinquantes Jeſu publicáni & peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant Phariſæi & Scribæ, dicentes: Quia hic peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Evang. n. 4.

COnſiderandum nobis eſt, fratres mei, cur Dóminus plus de converſis peccatóribus, quàm de ſtántibus juſtis, in cœlo gáudium eſſe fateátur. Niſi hoc quòd ipſi per quotidiánum viſiónis experimentum nóvimus, quia plerumque hi qui nullis ſe oppreſſos peccatórum mólibus ſciunt, ſtant quidem in via juſtitiæ, nulla illícita pérpetrant, ſed tamen ad cœleſtem pátriam ánxiè non anhélant; tantòque ſibi in rebus lícitis uſum præbent, quantò ſe perpetraſſe nulla illícita meminérunt. Et plerumque pigri rémanent ad exercenda bona præcípua; quia valdè ſibi ſecúri ſunt, quòd nulla commíſerint mala gravióra.

℟. Erant appropinquantes Jeſu publicáni & peccatóres; & murmurábant Phariſæi & Scribæ, dicentes: Quia hic * Peccatóres récipit, & mandúcat cum illis. ℣. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! * Peccatóres. *Luc.* 15. *Eccli.* 17.

LECTIO viij.

AT contrà, nonnunquam hi qui ſe áliqua illícita egiſſe meminérunt, ex ipſo ſuo dolóre compuncti, inardeſcunt in amórem Dei, ſeſéque in magnis virtútibus exercent, cuncta difficília ſancti certáminis áppetunt, ómnia mundi derelinquunt, honóres fúgiunt, acceptis contuméliis lætantur, flagrant deſidério, ad cœleſtem pátriam anhélant; & quia ſe erraſſe à Deo consíderant, damna præcedéntia lucris ſequéntibus recompenſant. Majus ergo de peccatóre converſo, quàm de ſtante juſto gáudium fit in cœlo; quia & dux in prælio plus eum mílitem díligit, qui poſt fugam reverſus, hoſtem fórtiter premit, quàm illum qui nunquam terga præbuit, & nunquam áliquid fórtiter geſſit. Sic agrícola illam ámpliùs terram, amat quæ poſt ſpinas úberes fruges profert, quàm eam quæ nunquam ſpinas hábuit, & nunquam fértilem meſſem prodúcit.

℟. Quis ex vobis homo qui habet centum oves, & ſi perdíderit unam, * Nonne vadit ad ovem quæ períerat?

& cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem : docet & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Nonne. *Luc.* 15. *Eccli.* 18.

Lectio ix. n. 5.

SEd inter hæc ſciendum eſt quia ſunt pleríque juſti in quorum vita tantum eſt gáudium, ut eis quælibet peccatórum pœniténtia præpóni nullaténus poſſit. Nam multi, & nullórum ſibi malórum ſunt cónſcii; & tamen in tanti ardóris afflictióne ſe exerunt, ac ſi peccátis ómnibus coanguſtentur. Cuncta étiam lícita réſpuunt, ad deſpectum mundi ſublímiter accinguntur, licére ſibi nolunt omne quodlibet, bona ſibi amputant étiam conceſſa, contemnunt viſibília, inviſibílibus accenduntur, lamentis gaudent, in cunctis ſemetipſos humíliant; & ſicut nonnulli peccáta óperum, ſic ipſi cogitatiónum peccáta, déplorant. Quid itaque iſtos díxerim, niſi & juſtos & pœnitentes, qui ſe & in pœniténtia de peccáto cogitatiónis humíliant, & recti ſemper in ópere perſevérant? Hinc ergo colligendum eſt quantum Deo gáudium fáciat, quando humíliter plangit juſtus, ſi facit in cœlo gáudium, quando hoc quod malè geſſit, & per pœniténtiam damnat injuſtus.

℟. Ego paſcam oves meas : * Quod períerat, requíram; & quod abjectum erat, redúcam; & † Quod infirmum fúerat, conſolidábo. ℣. Venit Fílius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod períerat. * Quod períerat. Glória. † Quod infirmum. *Ezech.* 34. *Luc.* 19.

Te Deum.

[*Et dicitur in omnibus Dominicis uſque ad Adventum.*]

Ad Benedictus.

Ant. 6. *C.* Múlier ſi perdíderit drachmam unam, quærit diligenter; & cùm invénerit, cónvocat amícas, dicens : Congratulámini mihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

Collecta. Orémus.

PRotéctor in te ſperántium Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum : multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *can.* 32.

PArochi per ſeipſos Sacramenta miniſtrent, & múnera atque officia ſuárum Eccleſiárum præſtent: neque ab ipſis étiam ſecundáriis (ſeu Vicáriis) niſi

juſtâ cauſâ detenti, fieri aut miniſtrári permittant.

Ad Magníficat.

Ant. 3. *à.* Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De libro primo Regum. *c.* 14.

OMnes Iſraelítæ qui ſe abſcónderant in monte Ephraim, audientes quod fugiſſent Philíſthæi, ſociavérunt ſe cum ſuis in prælio. Et erant cum Saül quaſi decem míllia virórum. Et ſalvávit Dóminus in die illa Iſrael: pugna autem pervénit uſque ad Béthaven. Et viri Iſrael ſociáti ſunt ſibi in die illa. Adjurávit autem Saül pópulum, dicens: Maledíctus vir qui coméderit panem uſque ad véſperam, donec ulciſcar de inimícis meis. Et non manducávit univerſus pópulus panem: omneque terræ vulgus venit in ſaltum, in quo erat mel ſuper fáciem agri. Ingreſſus eſt ítaque pópulus ſaltum, & appáruit fluens mel, nulluſque applícuit manum ad os ſuum; timébat enim pópulus juraméntum. Porrò Jónathas non audíerat cùm adjuráret pater ejus pópulum: extenditque ſummitátem virgæ quam habébat in manu, & intinxit in favum mellis, & convertit manum ſuam ad os ſuum, & illumináti ſunt óculi ejus.

℟. Diléctus. 142.

LECTIO ij.

ET dixit Saül: Irruámus ſuper Philíſthæos nocte, & vaſtémus eos uſque dum illuceſcat mane, nec relinquámus ex eis virum. Dixitque pópulus: Omne quod bonum vidétur in óculis tuis, fac. Et ait ſacérdos: Accedámus huc ad Deum. Et conſúluit Saül Dóminum: Num pérſequar Philíſthiim? ſi trades eos in manus Iſrael? Et non reſpondit ei in die illa. Dixitque Saül: Applicáte huc univérſos ángulos pópuli; & ſcitóte, & vidéte per quem acciderit peccátum hoc hódie. Vivit Dóminus ſalvátor Iſrael, quia ſi per Jónatham filium meum factum eſt, abſque retractatióne moriétur. Ad quod nullus contradixit ei de omni pópulo. Et ait ad univerſum Iſrael: Separámini vos in partem unam, & ego cum Jónatha fílio meo ero in parte áltera. Reſpondítque pópulus ad Saül: Quod bonum vidétur in óculis tuis, fac.

℟. Dixit Sámuel. 142.

LECTIO iij.

ET dixit Saül ad Dóminum Deum Iſrael: Dómine Deus Iſrael, da indí-

cium : quid eſt quòd non reſpónderis ſervo tuo hódie? Si in me aut in Jónatha filio meo eſt iníquitas hæc, da oſtenſiónem : aut ſi hæc iníquitas eſt in pópulo tuo, da ſanctitátem. Et deprehenſus eſt Jónathas & Saül; pópulus autem exívit. Et ait Saül : Míttite ſortem inter me & inter Jónatham filium meum. Et captus eſt Jónathas : Dixit autem Saül ad Jónatham : Indica mihi quid féceris. Et indicávit ei Jónathas, & ait : Guſtans guſtávi in ſummitáte virgæ quæ erat in manu mea páululum mellis, & ecce ego mórior. Et ait Saül : Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte moriéris, Jónatha. Dixitque pópulus ad Saül : Ergone Jónathas moriétur, qui fecit ſalútem hanc magnam in Iſrael? hoc nefas eſt : vivit Dóminus, ſi cecíderit capillus de cápite ejus in terram, quia cum Deo operátus eſt hódie. Liberávit ergo pópulus Jónatham, ut non morerétur.

1. ℟. Si in toto corde. 243.

CANON.

Ex Sacramentáli Ambroſiáno ſancti Cároli Mediolanenſis Archiepíſcopi.

Script. poſt ann. 1582. *c.* 5. *de viſit. & cur. Infirm.*

Ægrotis máximè viſitandis & conſolandis aſſíduam caritátem Párochus navábit, qui rerum ómnium indigéntiâ & morbi acerbitáte miſerábilem in modum afflicti, curatiónem difficíllimam experiuntur; quorum paupertátem commótus zelo pietátis ità ſublevábit, ut & ipſe, ſi per facultátes poteſt, de ſuo éroget, & alióRum eleemóſynas conquírat.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 15.

Ait Sámuel ad Saül : Sine me, & indicábo tibi quæ locútus ſit Dóminus ad me nocte. Dixitque ei : Lóquere. Et ait Sámuel : Nonne cum párvulus eſſes in óculis tuis, caput in tribubus Iſrael factus es? unxitque te Dóminus in regem ſuper Iſrael, & miſit te Dóminus in viam, & ait : Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnábis contra eos uſque ad interneciónem eórum? Quare ergo non audiſti vocem Dómini; ſed verſus ad prædam es, & feciſti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuélem : Imò audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam miſit me Dóminus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de

pópulus oves & bo-
›rimítias eórum quæ
unt, ut immolet Dó-
Deo ſuo in Gálgalis.
Deus plebis. 244.

Lectio ij.

ait Sámuel : Numquid
ult Dóminus holocauſ-
víctimas, & non pó-
t obediátur voci Dó-
Mélior eſt enim obe-
a quàm víctimæ, &
ltáre magìs quàm of-
ádipem aríetum : quó-
quaſi peccátum ario-
eſt, repugnáre ; &
ſcelus idololatríæ,
acquieſcere. Pro eo
quòd abjeciſti ſermó-
Dómini, abjecit te Dó-
s ne ſis rex. Dixitque
ad Samuélem : Peccá-
uia prævaricátus ſum
›nem Dómini & verba
timens pópulum, &
ens voci eórum. Sed
porta, quæſo, peccá-
neum, & revértere me-
ut adórem Dóminum.
Sámuel ad Saül : Non
tar tecum, quia pro-
i ſermónem Dómini,
›jécit te Dóminus ne
r ſuper Iſrael.
Dixit Sámuel. 244.

Lectio iij.

converſus eſt Sámuel
t abíret : ille autem ap-
ndit ſummitátem pállii
quæ & ſciſſa eſt. Et ait
m Sámuel : Scidit Dó-
s regnum Iſrael à te
, & trádidit illud pró-
ximo tuo melióri te. Porrò Triumphátor in Iſrael non parcet, & pœnitúdine non flectétur ; neque enim homo eſt ut agat pœniténtiam. At ille ait : Peccávi ; ſed nunc honóra me coram ſenióribus pópuli mei, & coram Iſrael, & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Reverſus ergo Sámuel, ſecútus eſt Saülem ; & adorávit Saül Dóminum. Dixitque Sámuel : Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus eſt ei Agag pinguíſſimus, & tremens. Et dixit Agag : Síccine ſéparat amára mors ? Et ait Sámuel : Sicut fecit abſque líberis mulíeres gládius tuus, ſic abſque líberis erit inter mulíeres mater tua. Et in fruſta concídit eum Sámuel coram Dómino in Gálgalis.

℞. Numquid. 244.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Part. 2. cap. 4.

PArochi animarumve curatóres, tantùm abeſt ut neceſſário eo témpore pópulum cujus curam gerunt, áliquo modo deſtítuant, ut fixâ ánimi deliberatióne ſibi ſtatuendum putent ómnia prorſus, étiam mortis perícula paratíſſimo ánimo ſubíre pótiùs, quàm fidéles Chriſti ſánguine redemptos, ac ſibi præcípuè

in curam tráditos, in ſumma penè ómnium adjumentórum neceſſitáte deſérere.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 15 & 16.

NOn vidit Sámuel ultrà Saül uſque ad diem mortis ſuæ: verúmtamen lugébat Sámuel Saúlem, quóniam Dóminum pœnitébat quòd conſtituiſſet eum regem ſuper Iſrael. Dixitque Dóminus ad Samuélem: Uſquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet ſuper Iſrael? Imple cornu tuum óleo, & veni ut mittam te ad Iſai Bethleemitem; provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodò vadam? áudiet enim Saül, & interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Dómino veni. Et vocábis Iſai ad víctimam, & ego oſtendam tibi quid fácias, & unges quemcumque monſtrávero tibi. Fecit ergo Sámuel ſicut locútus eſt ei Dóminus. Venitque in Béthleem, & admiráti ſunt ſenióres civitátis, occurrentes ei; dixeruntque: Pacificuſne eſt ingreſſus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni; ſanctificámini, & veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Iſai & filios ejus, & vocávit eos ad ſacrificium.

℟. Dilectus. 242.

Lectio ij.

CUmque ingreſſi eſſent, vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino eſt Chriſtus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne reſpícias vultum ejus, neque altitúdinem ſtatúræ ejus; quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Iſai Abínadab, & adduxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Adduxit autem Iſai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Adduxit ítaque Iſai ſeptem filios ſuos coram Samuéle; & ait Sámuel ad Iſai: Non elégit Dóminus ex iſtis.

℟. Dixit Sámuel. 242.

Lectio iij.

DIxitque Sámuel ad Iſai: Numquid jam compléti ſunt filii? Qui reſpondit: Adhuc reliquus eſt párvulus, & paſcit oves. Et ait Sámuel ad Iſai: Mitte, & adduc eum: nec enim diſcumbémus priuſquam huc ille véniat. Miſit ergo, & adduxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aſpectu,

decorâque facie. Et ait Dóminus : Surge, unge eum ; ipſe eſt enim. Tulit ergo Sámuel cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus ; & directus eſt Spíritus Dómini à die illa in David, & deinceps : ſurgenſque Sámuel ábiit in Rámatha. Spíritus autem Dómini receſſit à Saül, & exagitábat eum ſpíritus nequam, à Dómino.

℟. Si in toto corde. 243.

CANON.

Ex Synodo Claromontána. *An. 1268. tit. 7. de Pœnit.*

INfirmis in mortis artículo conſtitútis pia eſt inquirenda peccatórum conféſſio. Eſt eis intimandum ut conterantur & ut dóleant de peccátis ſuis univerſis & ſíngulis, non tam timóre pœnæ quam peccando meruérunt, ſed quòd Deum & Patrem Creatórem & Redemptórem ſuum offendére præſumpſérunt. Inducantur infirmi, ut acerbitátes ægritúdinis quaſi flagella pii Patris, quemádmodùm ei plácuit, cum gáudio toleráre labórent.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *cap.* 17.

COngregantes Philiſthiim ágmina ſua in prælium, convenérunt in Socho Judæ ; & caſtrametáti ſunt inter Socho & Azeca in finibus Dommim. Porrò Saül & filii Iſrael congregáti venérunt in vallem Terebinthi, & direxérunt áciem ad pugnandum contra Philiſthiim. Et Philiſthiim ſtabant ſuper montem ex parte hac, & Iſrael ſtabat ſupra montem ex áltera parte : valliſque erat inter eos. Et egreſſus eſt vir ſpúrius de caſtris Philiſthinórum, nómine Góliath, de Geth, altitúdinis ſex cubitórum & palmi : & caſſis ærea ſuper caput ejus, & loricâ ſquámatâ induebátur : porrò pondus lorícæ ejus quinque míllia ſiclórum æris erat ; & ócreas æreas habébat in crúribus ; & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Haſtíle autem haſtæ ejus erat quaſi liciatórium texéntium ; ipſum autem ferrum haſtæ ejus ſexcentos ſiclos habébat ferri : & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Deus plebis. 244.

Lectio ij.

STanſque clamábat adverſùm phalangas Iſrael, & dicébat eis : Quare veniſtis parári ad prælium ? Numquid ego non ſum Philiſthæus, & vos ſervi Saül ? Elígite ex vobis virum, & deſcendat ad ſinguláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percúſſerit me, érimus vobis ſervi ; ſi au-

tem ego prævaluero, & percuſſero eum, vos ſervi éritis, & ſerviétis nobis. Et aiébat Philiſthæus: Ego exprobrávi agmínibus Iſrael hódie: Date mihi virum, & íneat mecum ſinguláre certámen. Audiens autem Saül & omnes Iſraelítæ ſermónes Philiſthæi hujuſcémodi, ſtupébant, & metuébant nimis.

℟. Dixit Sámuel. 244.

Lectio iij.

ET dixit David: Ego ſervus tuus vadam, & pugnábo adverſùs Philiſthæum. Et ait Saül ad David: Non vales reſíſtere Philiſtheo iſti, nec pugnáre adverſùs eum, quia puer es; hic autem vir bellátor eſt ab adoleſcéntia ſua. Dixitque David ad Saül: Paſcébat ſervus tuus patris ſui gregem, & veniébat leo, vel urſus, & tollébat aríetem de médio gregis; & perſequébar eos, & percutiébam, eruebamque de ore eórum: & illi conſurgébant adverſùm me, & apprehendébam mentum eórum: & ſuffocábam interficiebamque eos. Nam & leónem & urſum interféci ego ſervus tuus: erit ígitur & Philiſthæus hic incircumcíſus, quaſi unus ex eis. Nunc vadam, & áuferam oppróbrium pópuli; quóniam quis eſt iſte Philiſthæus incircumcíſus, qui auſus eſt maledícere exercítui Dei viventis? Et ait David: Dóminus qui erípuit me de manu leónis, & de manu urſi, ipſe me liberábit de manu Philiſthæi hujus. Dixit autem Saül ad David: Vade, & Dóminus tecum ſit.

℟. Numquid. 244.

CANON.

Ex Concílio Nannetenſi.

Can. 4. & 5. ſæculo ix.

SAcerdos infirmum blandè leniterque alloquátur, ut omnem ſpem ſuam in Deo ponat, ut peccáta confiteátur, ut emendatiónem promittat, hujuſcémodi allocutiónibus det locum Sacerdos ut ægrótus de peccátis ſuis poſſit cogitáre. Infirmus qui neceſſitáte, mortis urgente confitétur peccáta, ſub ea conditióne à Sacerdóte reconciliétur, ut ſi ei Dóminus ſanitátem reddíderit, ſecundùm qualitátem delicti & ſecundùm Cánonum ſtatúta & Pœnitentiálium probatórum pœníteat.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 17.

TUlit David báculum ſuum quem ſemper habébat in mánibus; & elégit ſibi quinque limpidiſſimos lápides de torrente, & miſit eos in peram

paſtorálem quam habébat ſecum, & fundam manu tulit; & proceſſit adverſùm Philiſthæum. Ibat autem Philiſthæus incédens, & appropinquans adverſùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inſpexiſſet Philiſthæus, & vidiſſet David, deſpexit eum; erat enim adoleſcens, rufus, & pulcher aſpectu. Et dixit Philiſthæus ad David: Numquid ego canis ſum, quòd tu venis ad me cùm báculo? Et maledixit Philiſthæus David in diis ſuis: dixitque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béſtiis terræ. Dixit autem David ad Philiſthæum: Tu venis ad me cum gládio, & haſta, & clypeo; ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Iſrael, quibus exprobraſti hódie: & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te.

℟. Dilectus. 242.

Lectio ij.

CUm ergo ſurrexiſſet Philiſthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, feſtinávit David, & cucurrit ad pugnam ex adverſo Philiſthæi. Et miſit manum ſuam in peram: tulitque unum lápidem, & fundâ jecit, & circumdúcens percuſſit Philiſthæum in fronte: & infixus eſt lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem ſuam ſuper terram. Prævaluitque David adverſùm Philiſthæum in funda & lápide, percuſſumque Philiſthæum interfécit. Cùmque gládium non habéret in manu David, cucurrit & ſtetit ſuper Philiſthæum, & tulit gládium ejus, & eduxit eum de vagína ſua; & interfecit eum, præciditque caput ejus. Videntes autem Philiſthiim quòd mórtuus eſſet fortíſſimus eórum, fugérunt. Et conſurgentes viri Iſrael & Juda vociferáti ſunt, & perſecúti ſunt Philiſthæos uſque dum venírent in vallem, & uſque ad portas Accaron.

℟. Dixit Sámuel. 242.

Lectio iij. *cap. 18.*

POrrò cùm reverterétur percùſſo Philiſthæo David, egreſſæ ſunt mulíeres de univerſis úrbibus Iſrael, cantantes, choroſque ducentes in occurſum Saül regis, in tympanis lætítiæ, & in ſiſtris. Et præcinébant mulíeres ludentes, atque dicentes: Percuſſit Saül mille, & David decem míllia. Irátus eſt autem Saül nimis, & diſplícuit in óculis ejus ſermo iſte, dixitque: Dedérunt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei ſupereſt, niſi ſolum regnum? Non rectis ergo óculis Saül aſpiciébat

David à die illa, & deinceps. Poſt diem autem álteram inváſit ſpíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domûs ſuæ; David autem pſallébat manu ſuâ, ſicut per ſíngulos dies. Tenebatque Saül lánceam, & miſit eam, putans quòd configere poſſet David cum pariete: & Declinávit David à fácie ejus ſecundò. Et tímuit Saül David, eò quòd Dóminus eſſet cum eo, & à ſe receſſiſſet.

℟. Si in toto corde. 243.

CANON.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *part.* 2. *cap.* 9.

ÆGrótos Párochi, quantâ máximâ fieri póterit caritáte, viſitábunt, conſolabuntur, ínſtruent, ultrò ſeſe étiam non vocáti iis ófferent, dabuntque ſédulò óperam ne in id tempus ſacram, extremamque unctiónem dífferant, quo tàm profutúri Sacramenti cómmoda, quod frequenter nímiùm áccidit, ſatis agnóſcere non poſſint.

SABBATO.

Lectio j.

De libro primo Regum.

cap. 26.

AIt David ad Achímelech Hethæum, & Abíſai filium Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis deſcendet mecum ad Saül in caſtra? Dixitque Abíſai: Ego deſcendam tecum. Venérunt ergo David & Abíſai ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacentem & dormientem in tentório, & haſtam fixam in terra ad caput ejus; Abner autem & pópulum dormientes in circúitu ejus. Dixitque Abíſai ad David: Conclúſit Deus inimícum tuum hódie in manus tuas; nunc ergo perfódiam eum lánceâ in terra ſemel, & ſecundò opus non erit. Et dixit David ad Abíſai: Ne interfícias eum; quis enim extendet manum ſuam in Chriſtum Dómini, & ínnocens erit? Et dixit David: Vivit Dóminus, quia niſi Dóminus percúſſerit eum, aut dies ejus vénerit ut moriátur, aut in prælium deſcendens períerit; propítius ſit mihi Dóminus ne extendam manum meam in Chriſtum Dómini. Nunc ígitur tolle haſtam quæ eſt ad caput ejus, & ſcyphum aquæ, & abeámus.

Lectio ij.

TUlit ígitur David haſtam, & ſcyphum aquæ, qui erat ad caput Saül, & abiérunt: & non erat quiſquam qui vidéret, & intellígeret, & evigiláret; ſed omnes dormiébant, quia ſopor Dómini irrúerat ſuper eos. Cùmque tranſiſſet David ex adverſo, & ſteriſſet

in vértice montis de longè, & eſſet grande intervallum inter eos, clamávit David ad pópulum, & ad Abner fílium Ner, dicens: Nonne reſpondébis, Abner? Et reſpondens Abner, ait: Quis es tu qui clamas, & inquiétas regem? Et ait David ad Abner: Numquid non vir tu es? & quis álius ſímilis tuî in Iſrael? quare ergo non cuſtodiſti dóminum tuum regem? ingreſſus eſt unus de turba, ut interfíceret regem dóminum tuum. Non eſt bonum hoc quod feciſti: vivit Dóminus: quóniam filii mortis eſtis vos, qui non cuſtodiſtis dóminum veſtrum, Chriſtum Dómini. Nunc ergo vide ubi ſit haſta regis, & ubi ſit ſcyphus aquæ, qui erat ad caput ejus.

Lectio iij.

COgnóvit autem Saül vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David: Vox mea, dómine, mi rex. Et ait: Quam ob cauſam dóminus meus perſéquitur ſervum ſuum? Quid feci? aut quod eſt malum in manu mea? Nunc ergo audi, oro, dómine mi rex, verba ſervi tui: Si Dóminus íncitat te adverſùm me, odorétur ſacrifícium; ſi autem filii hóminum, maledícti ſunt in conſpectu Dómini, qui ejecérunt me hódie, ut non hábitem in hæreditáte Dómini, dicentes: Vade, ſervi diis aliénis. Et nunc non effundátur ſánguis meus in terram coram Dómino; quia egreſſus eſt rex Iſrael, ut quærat púlicem unum, ſicut perſéquitur perdix in móntibus. Et ait Saül: Peccávi: revértere, fili mi David; nequáquam enim ultrà tibi malefáciam, eò quòd pretióſa fúerit ánima mea in óculis tuis hódie: appáret enim quòd ſtultè égerim, & ignoráverim multa nimis.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1576. part. 2. c. 6.

SAcerdos, dum ægrótus ſénſuum uſum non amíſit, eum brévibus & ſuávibus ardentibuſque verbis excitáre ad deſidérium vitæ ætérnæ & ad ſpem de divína miſericórdia concipiendam, ne opportúnè déſiſtat; tum, cùm propè moribundus eſt, in illíus ánimæ Commendatióne, quàm máximâ poteſt íntimâ ánimi pietáte, ſtatas religióſas ſanctaſque preces récitet.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. David in ſua miſericórdia conſecútus eſt ſedem regni in ſécula. 1. *Mach.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IV. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber ſecundus Regum. *cap.* 1.

FActum eſt, poſtquàm mórtuus eſt Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértiâ appáruit homo véniens de caſtris Saül, veſte conſciſſâ, & púlvere conſperſus caput. Et ut venit ad David, cécidit ſuper fáciem ſuam, & adorávit. Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De caſtris Iſrael fugi. Et dixit ad eum David: Quod eſt verbum quod factum eſt? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruentes è pópulo mórtui ſunt: ſed & Saül & Jónathas filius ejus interiérunt.

℟. Elégit Dóminus David ſervum ſuum, & * Súſtulit eum de grégibus óvium: de poſt fœtantes accépit eum páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditátem ſuam. ℣. Amóto Saül, ſuſcitávit illis David regem; cui teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni David filium Jeſſe, virum ſecundùm cor meum. * Súſtulit. *Pſ.* 77. *Act.* 13.

Lectio ij.

DIxitque David ad adoleſcentem qui nuntiábat ei: Unde ſcis quia mórtuus eſt Saül, & Jónathas filius ejus? Et ait adoleſcens qui nuntiábat ei: Caſu veni in montem Gélboe, & Saül incumbébat ſuper haſtam ſuam: porrò currus & équites appropinquábant ei; & converſus poſt tergum ſuum, videnſque me vocávit. Cui cùm reſpondiſſem, Adſum; dixit mihi: Quiſnam es tu? Et áio ad eum: Amalécites ego ſum. Et locútus es mihi: Sta ſuper me, & intérfice me; quóniam tenent me angúſtiæ, & adhuc tota ánima mea in me eſt. Stanſque ſuper eum, occídi illum; ſciébam enim quòd vívere non póterat poſt ruínam; & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armillam de bráchio illíus, & átculi ad te dóminum meum huc.

℟. Quaſi adeps ſeparátus à carne, ſic David à filiis Iſrael. Occídit gigantem: * In tollendo manum, ſaxo fundæ dejécit exultatiónem Golíæ; nam invocávit Dóminum omnipotentem. ℣. Si quis Dei cultor eſt, & voluntátem ejus facit, hunc exaudit. * In tollendo. *Eccli.* 47. *Joan.* 9.

Lectio iij.

APprehendens autem David veſtimenta ſua ſcidit, omneſque viri qui erant cum eo; & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt uſque ad véſperam ſuper Saül, & ſuper Jónatham

filium ejus, & ſuper pópulum Dómini, & ſuper domum Iſrael, eò quòd corruiſſent gládio. Dixitque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui reſpondit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego ſum. Et ait ad eum David: Quare non timuiſti míttere manum tuam ut occíderes Chriſtum Dómini? Vocanſque David unum de púeris ſuis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percuſſit illum, & mórtuus eſt. Et ait ad eum David: Sanguis tuus ſuper caput tuum; os enim tuum locútum eſt adverſum te, dicens: Ego interféci Chriſtum Dómini.

℞. Hæc dicit Dóminus David: Feci tibi nomen grande: ſuſcitábo ſemen tuum poſt te: firmábo regnum ejus; & * Stabíliam thronum ejus † Uſque in ſempitернum. ℣. Dabit illi Dóminus ſedem David patris ejus, & regni ejus non erit finis. * Stabíliam. Glória. † Uſque. 2. *Reg.* 5. *Luc.* 1.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 2. *de David & Saül.*

CUm Saül incidiſſet in manus David, poſt datam ſalútem ínſequens illum, & occídere volens, cùmque poſſet hoſtem cum univerſo exércitu concídere, dimíſit illum íntegrum & incólumem; ideòque cùm ſciret morbum regis immedicábilem eſſe, neque illum unquam hoſtílem in ſe ánimum poſitúrum, ſubmóvit ſeſe ab óculis illíus, & apud bárbaros vitam agébat, ſérviens, honóre privátus, pudóre ſuffúſus, labóre ac miſériâ ſibi ipſi parans ad victum neceſſária. Atqui non hoc tantùm eſt quod mirémur; ſed illud quoque, quòd poſteáquàm audíerat regem in ácie cecidiſſe, diſcídit veſtem, & cínere ſe conſperſit, & eo luctu luxit, quo quis lugéret amiſſo primogénito germanóque fílio. Subinde nomen illíus inclámans unà cum fílii nómine, compóſitis étiam encómiis, ac voces acerbi dolóris teſtes emittens, impranſus manſit uſque ad véſperam, éxecrans & ipſa loca quæ Saülis ſánguinem excéperant.

℞. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus noſtris, uſque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum, * Et pétiit ut inveníret tabernáculum Deo Jacob. ℣. Meménto, Dómine, David, & omnis manſuetúdinis ejus, ſicut jurávit Dómino. * Et pétiit ut inveníret. *Act.* 7. *Pſ.* 131.

Lectio v.

NUnc mihi quiſque recordétur inimíci qui læſit, dolóre etiamnum in ánimo æſtuante, atque hunc & vivum ſervet, & vitâ defunctum deplóret, haud quidem ad oſtentatiónem, ſed ex ánimo verôque corde, etiamſi quid perferendum ſit incómmodi, ne quid offendat eum qui læſit, ómnia tunc fáciat, tum patiátur, magna à Deo expectans præmia. En hìc étiam regnum adeptus eſt, nec tamen inquinávit cæde manus; ſed dextram habens puram, ſic corónâ redimítus eſt, ſic ad ſólium aſcendit, púrpurâ ac diadémate magnificéntius encómium geſtans, vidélicet quòd hoſti pepercíſſet, quòd eumdem extinctum luxíſſet. Idcirco non vivus modò, ſed & mórtuus hóminum memóriâ celebrátur.

℟. Dilexit David Deum qui fecit illum; & dedit illi contra inimícos poténtiam: Dóminus purgávit peccáta ipsíus, & * Exaltávit in ætérnum cornu ejus, & dedit illi teſtamentum regni, & ſedem glóriæ in Iſraël. ℣. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum qui à ſéculo ſunt Prophetárum ejus. * Exaltávit. *Eccli.* 47. *Luc.* 1.

Lectio vj. *Homil.* 3.

MUlti, defunctis inimícis, in illórum líberos iram, quam in eos habébant, effudérunt. At non ita generóſus ac magnánimus iſte David: ſed & viventem inimícum obſervávit, & illo defuncto, benevoléntiam quam erga illum géſſerat, fíliis exhíbuit. Quid illíus menſâ ſánctius, quam cingébant fílii hoſtis; hoſtis, inquam, occídere conáti? Quid illo convívio ſpirituálius, in quo tam multæ abundábant benedictiónes? Angeli pótiùs quàm hóminis convocantis erat. Síquidem inimíci fílios amplecti & amáre, & illíus fílium, qui tóties ipſum tentaſſet è médio tóllere, atque id móliens exceſſiſſet è vita, id facit ut in illum chorum referátur.

℟. David in ſua generatióne cùm adminiſtraſſet voluntáti Dei, dormívit; * Et appóſitus eſt ad patres ſuos. ℣. Mórtuus eſt in ſenectúte bona, plenus diérum, & divítiis, & glóriâ; * Et appóſitus eſt. Glória. * Et appóſitus eſt. *Act.* 13. 1. *Paral.* 29.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *c.* 5.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jeſum, ut audírent verbum Dei, & ip-

ſe ſtabat ſecùs ſtagnum Genézareth. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 4. n. 68. & 70.

UBi Dóminus multis impertívit vária génera ſanitátum, nec témpore, nec loco cœpit ab ſtúdio ſanandi turba cohibéri. Veſper incúbuit, ſequebantur: ſtagnum occurrit, urgébant. Et ideò aſcendit in Petri navim. Hæc eſt illa navis quæ adhuc ſecundùm Matthæum flúctuat, ſecundùm Lucam replétur píſcibus; ut & princípia Eccléſiæ fluctuantis, & posterióra exuberantis agnoſcas. Sanctus Lucas eam ſibi navim, in qua Petrus piſcarétur, elégit. Non turbátur iſta quæ Petrum habet, in qua prudéntia návigat; abeſt perfídia, fides ſpirat. Quemádmodùm enim turbári póterat, cui præerat is in quo Eccléſiæ firmamentum eſt? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hîc ſecúritas, ubi perfecta diléctio.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jeſum ut audírent verbum Dei, aſcendens in navim quæ erat Simónis, * Sedens docébat de navícula turbas. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptiónem meam; en oſtendam vobis verba mea. * Sedens. *Luc. 5. Prov. 1.*

Lectio viij. n. 71. & 72.

ETſi áliis imperátur ut laxent rétia ſua, ſoli tamen Petro dícitur: Duc in altum, hoc eſt in profundum diſputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, ſcire Dei Fílium, & profeſſiónem divínæ generatiónis aſſúmere? Quam licèt mens non queat humána plenæ ratiónis inveſtigatióne comprehéndere; fídei tamen plenitúdo compléctitur. In hoc altum diſputatiónis Eccléſia à Petro dúcitur, ut vídeat hinc reſurgentem Dei Fílium, inde Spíritum ſanctum profluentem. Quæ ſunt autem Apoſtolórum quæ laxári jubentur rétia, niſi verbórum compléxiónes, & quaſi quidam oratiónis ſinus, & diſputatiónum receſſus, qui eos quos céperint, non amittant? Et bene Apoſtólica inſtrumenta piſcandi rétia ſunt, quæ non captos périmunt, ſed reſervant, & de profundo ad lumen extrahunt; fluctuantes de ínfimis ad ſuperna tradúcunt.

℟. Ut ceſſávit Jeſus loqui, dixit ad Simeónem, Duc in altum, & * Laxáte rétia veſtra in captúram. ℣. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabuntur fílios Iſrael. * Laxáte. *Luc. 5. Jerem. 16.*

Lectio ix. *n.* 76. & 77.

PRæceptor, per totam noctem laborantes, nihil cépimus; ſed in verbo tuo laxábo rétia. Et ego, Dómine, ſcio quia nox mihi eſt, quando non ímperas. Expecto ut júbeas: in verbo tuo laxábo rétia. O vácua præſúmptio! ô humílitas fructuóſa! Qui nihil ánteà céperant, magnam in verbo Dómini conclúdunt píſcium multitúdinem. Non hoc humánæ facúndiæ opus, ſed ſupernæ vocatiónis eſt munus. Cedunt diſputatiónes hóminum: fide ſuâ plebs credit. Rumpuntur rétia, nec lábitur piſcis. Vocantur ad adjumentum ſócii qui erant in ália navi. Quæ eſt illa ália navis, niſi fortè Judæa, ex qua Joánnes & Jacóbus eliguntur? Hi de Synagóga ad navem Petri, hoc eſt, ad Eccléſiam convenérunt, ut implérent ambas navículas. Omnes enim in nómine Jeſu génua flectunt, ſive Judæus, ſive Græcus: ómnia & in ómnibus Chriſtus.

℟. Simon dixit Jeſu: Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rete: Cùm hoc feciſſent, * Concluſérunt píſcium multitúdinem copióſam. ℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. * Concluſérunt. Glória. * Concluſérunt. *Luc.* 5. *Pſ.* 106.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Rumpebátur rete eórum; & annuérunt ſóciis qui erant in ália navi, ut venírent. Et venérunt, & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergerentur. *Luc.* 5.

Collecta. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ut & mundi curſus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Eccléſia tua tranquillâ devotióne lætétur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Seſſ.* 24. *de Matrim. can.* 1.

SI quis díxerit Matrimónium non eſſe verè & próprìè unum ex ſeptem legis Evangélicæ Sacramentis, à Chriſto Dómino inſtitútum, ſed ab homínibus in Eccléſia inventum; neque grátiam conferre; anáthema ſit.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Simon Petrus prócidit ad génua Jeſu, dicens: Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píſcium quam céperant. *Luc.* 5.

ERIA SECUNDA.

Lectio j.

e libro ſecundo Regum.

cap. 2.

POſt hæc conſúluit, David Dóminum, dicens: Num aſcendam in u- m de civitátibus Juda? Et Dóminus ad eum: Aſ- nde. Dixitque David: ro aſcendam? Et reſpon- ei: In Hebron. Aſcen- ergo David, & duæ uxó- ejus, Achínoam Jezrae- es, & Abígail uxor Na- l Carméli: ſed & viros i erant cum eo, duxit vid ſíngulos cum domo a; & manſérunt in óppi- Hebron. Veneruntque i Juda, & unxérunt ibi vid, ut regnáret ſuper mum Juda.

℟. Elégit Dóminus. 256.

Lectio ij.

T nuntiátum eſt David, quòd viri Jabes Gálaad elíſſent Saül. Miſit ergo vid núntios ad viros Ja- s Gálaad, dixitque ad s: Benedícti vos Dómi- , qui feciſtis miſericór- um hanc cum dómino veſ- Saül, & ſepeliſtis eum. nunc retríbuet vobis qui- m Dóminus miſericór- m & veritátem; ſed & o reddam grátiam, eò òd feciſtis verbum iſtud. nfortentur manus veſ- ; & eſtóte fílii fortitú- dinis; licèt enim mórtuus ſit dóminus veſter Saül, tamen me unxit domus Juda in regem ſibi.

℟. Quaſi adeps. 256.

Lectio iij.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboſeth fílium Saül, & circumduxit eum per caſtra; regemque conſtítuit ſuper Gálaad, & ſuper Geſſúri, & ſuper Jézrael, & ſuper Ephraim, & ſuper Bénjamin, & ſuper Iſrael univerſum. Quadraginta annórum erat Isboſeth fílius Saül, cùm regnáre cœpiſſet ſuper Iſrael; & duóbus annis regnávit: ſola autem domus Juda ſequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus eſt David ímperans in Hebron ſuper domum Juda, ſeptem annórum & ſex ménſium.

℟. Hæc dicit. 257.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. in Decr. fid. cap. 10.

MAtrimónium Sacramentum magnum eſt in Chriſto quidem & in Eccléſia, quo ſanctificátur vir infidélis per mulíerem fidélem, & múlier infidélis per virum fidélem. Hoc honorábile connúbium, per quod cónjuges benedictiónem conſequuntur in fíliis, nec habet in eos dæmónium

poteſtátem, niſi ita conjúgium ſuſcípiant, ut Deum a ſe & à ſua mente exclúdant.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *cap.* 3.

CUm eſſet prælium inter domum Saül & domum David, Abner filius Ner regébat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubína nómine Reſpha, filia Aia. Dixitque Isboſeth ad Abner: Quare ingreſſus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboſeth, ait: Numquid caput canis ego ſum adverſùm Judam hódie, qui fécerim misericórdiam ſuper domum Saül patris tui, & ſuper fratres & próximos ejus, & non trádidi te in manus David; & tu requiſiſti in me quod argúeres pro mulíere hódie? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, niſi quómodò jurávit Dóminus David, ſic fáciam cum eo, ut transferátur de domo Saül; & elevétur thronus David ſuper Iſraël, & ſuper Judam, à Dan uſque Berſabée. Et non pótuit reſpondére ei quidquam, quia metuébat illum.

℟. Tabernáculum. 257.

Lectio ij.

MIſit ergo Abner núntios ad David pro ſe dicentes: Cujus eſt terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univerſum Iſraël. Qui ait: Optimè: ego fáciam tecum amicítias; ſed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequàm addúxeris Michol filiam Saül; & ſic vénies & vidébis me. Miſit autem David núntios ad Isboſeth filium Saül, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam deſpondi mihi centum præpútiis Philiſthiim. Miſit ergo Isboſeth, & tulit eam à viro ſuo Pháltiel, fílio Lais.

℟. Dilexit. 258.

Lectio iij.

SErmónem quoque íntulit Abner ad ſeniónes Iſraël, dicens: Tam heri quàm nudiuſtértiùs quærebátis David ut regnáret ſuper vos. Nunc ergo fácite, quóniam Dóminus locútus eſt ad David, dicens: In manu ſervi mei David ſalvábo pópulum meum Iſraël de manu Philiſthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus eſt autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Iſraëli, & univerſo Bénjamin. Venitque ad David in Hebron

cum viginti viris ; & fecit David Abner & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David : Surgam ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Iſrael, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus, ſicut desíderat ánima tua.

℟. David. 258.

CANON.

Ex Epíſtola canónica ſecunda ſancti Basílii Magni ad beátum Amphilóchium Epíſcopum Iconienſem.

Ann. 375. *c.* 42.

QUæ ſine iis qui habent poteſtátem fiunt matrimónia, ſunt fornicatiónes. Nec ergo, vivente patre, nec dómino, ii qui convéniunt, ſunt ab accuſatióne líberi, donec conjúgio dómini annúerint ; tunc enim áccipit firmitátem conjúgium.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum.

cap. 4.

VEnientes filii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingreſſi ſunt fervente die domum Isboſeth, qui dormiébat ſuper ſtratum ſuum merídie : & oſtiária domus purgans tríticum, obdormívit. Ingreſſi ſunt autem domum latenter aſſumentes ſpicas trítici ; & percuſſérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingreſſi fuiſſent domum, ille dormiébat ſuper lectum ſuum in conclávi, & percutiéntes interfecérunt eum ; ſublatóque cápite ejus, abiérunt per viam deſerti, totâ nocte : & attulérunt caput Isboſeth ad David in Hebron, dixeruntque ad regem : Ecce caput Isboſeth filii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam ; & dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódie de Saül & de sémine ejus.

℟. Elégit. 256.

Lectio ij.

REſpondens autem David Rechab & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angúſtia ; quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & díxerat : Mórtuus eſt Saül ; qui putábat ſe próſpera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio : quantò magìs nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo ſua ſuper lectum ſuum, non quæram ſánguinem ejus de manu veſtra, & áuferam vos de terra ? Præcépit ítaque David púeris ſuis, & interfecérunt eos : præci-

dentesque manus & pedes eórum, ſuſpendérunt eos ſuper piſcínam in Hebron; caput autem Isboſeth tulérunt, & ſepeliérunt in ſepulcro Abner in Hebron.

℟. Quaſi adeps. 256.

Lectio iij. cap. 5.

ET venérunt univerſæ tribus Iſrael ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum & caro tua ſumus: ſed & herì & nudiuſtértius cùm eſſet Saül rex ſuper nos; tu eras edúcens & redúcens Iſrael; dixit autem Dóminus ad te: Tu paſces pópulum meum Iſrael, & tu eris dux ſuper Iſrael. Venérunt quoque & ſeniòres Iſrael ad regem in Hebron, & percuſſit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxeruntque David in regem ſuper Iſrael. Fílius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpiſſet; & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit ſuper Judam ſeptem annis & ſex ménſibus: in Jeruſalem autem regnávit triginta tribus annis ſuper omnem Iſrael & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerúſalem ad Jebuſæum habitatórem terræ; dictumque eſt David ab eis: Non ingredíeris huc, niſi abſtúleris cæcos & claudos, dicentes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc eſt cívitas David.

℟. Hæc dicit. 257.

CANON.

Ex Concílio Eliberitáno. *Ann. 313. c. 15. & 16.*

GEntílibus mínimè in matrimónium dandæ ſunt Chriſtiánæ. Hærétici ſi ſe transferre noluerint ad Eccléſiam cathólicam, nec ipſis cathólicas dandas eſſe puellas, ſed neque Judæis dare plácuit; eò quòd nulla poſſit eſſe ſocíetas fidéli cum infidéli.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *cap. 6.*

COngregávit rurſùm David omnes electos ex Iſrael triginta míllia. Surrexitque David, & ábiit, & univerſus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei ſuper quam invocátum eſt nomen Dómini exercítuum, ſedentis in Chérubim ſuper eam. Et impoſuérunt arcam Dei ſuper plauſtrum novum; tuléruntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio fílii Abínadab minábant plauſtrum novum. Cùmque tuliſſent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, cuſtódiens arcam Dei, Ahio præcedébat

bat arcam. David autem & omnis Iſrael ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefactis, & cítharis, & lyris, & tympanis, & ſiſtris, & cymbalis.

℟. Tabernáculum. 257.

Lectio ij.

POſtquàm autem venérunt ad áream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam, quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratuſque eſt indignatióne Dóminus contra Ozam, & percuſſit eum ſuper temeritáte: qui mórtuus eſt ibi juxta arcam Dei. Contriſtátus eſt autem David, eò quòd percuſſiſſet Dóminus Ozam; & vocátum eſt nomen loci illíus, Percúſſio Ozæ, uſque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens; Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad ſe arcam Dómini in civitátem David; ſed divertit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Dilexit. 258.

Lectio iij.

ET habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménſibus: & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiátumque eſt regi David quòd benedixiſſet Dóminus Obédedom & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo Dávid, & adduxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gáudio: & erant cum David ſeptem chori, & víctima vítuli. Cùmque tranſcendiſſent qui portábant arcam Dómini ſex paſſus, immolábat bovem & arietem; & David ſaltábat totis víribus ante Dóminum.

℟. David. 258.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo. *Ann.* 1579. *part.* 3. *cap.* 16.

PArochus, quos ſponſos experiundo víderit doctrínæ chriſtiánæ rudimenta planè ignoráre, ne matrimónio illos antè jungat, quàm ea item ratióne cognórit didiciſſe quæ eo de génere illos planè ſcire oportet.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *cap.* 7.

FActum eſt cùm ſediſſet rex in domo ſua, & Dóminus dediſſet ei réquiem úndique ab univerſis inimícis ſuis, dixit ad Nathan prophétam: Videſne quòd ego hábitem in domo cédrina, & arca Dei póſita ſit in médio péllium. Dixitque Nathan ad regem: Omne quod eſt in corde tuo,

vade, fac; quia Dóminus tecum eſt. Factum eſt autem in illa nocte; & ecce ſermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad ſervum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, quâ eduxi filios Iſrael de terra Ægypti, uſque in diem hanc; ſed ambulábam in tabernáculo & in tentório.

℟. Elégit. 256.

Lectio ij.

PEr cuncta loca quæ tranſívi cum ómnibus filiis Iſrael, numquid loquens locútus ſum ad unam de tríbubus Iſrael, cui præcépi ut páſceret pópulum meum Iſrael, dicens: Quare non ædificaſtis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices ſervo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páſcuis ſequentem greges, ut eſſes dux ſuper pópulum meum Iſrael: & fui tecum in ómnibus ubicumque ambulaſti, & interféci univerſos inimícos tuos à fácie tua; fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Iſrael, & plantábo eum, & habitábit ſub eo, & non turbábitur ámpliùs: nec addent filii iniquitátis ut affligant eum ſicut priùs, ex die quâ conſtítui júdices ſuper pópulum meum Iſrael; & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis; prædicitque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Quaſi adeps. 256.

Lectio iij.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, ſuſcitábo ſemen tuum poſt te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipſe ædificábit domum nómini meo, & ſtabíliam thronum regni ejus uſque in ſempitérnum. Ego ero ei in patrem, & ipſe erit mihi in filium: qui ſi iníquè áliquid géſſerit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Miſericórdiam autem meam non áuferam ab eo, ſicut ábſtuli à Saül quem amóvi à fácie meâ. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum uſque in æternum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secundùm ómnia verba hæc, & juxta univerſam viſiónem iſtam, ſic locútus eſt Nathan ad David.

℟. Hæc dicit. 257.

CANON.

Ex Concílio Cameracenſi. *Ann.* 1565. *tit.* 15. *c.* 2.

DOcébunt Paſtóres, idque frequenter, populáres ſuos in Matrimónio

ſpectári debére fidem, prolem, & Sacramentum: fidem ſcílicet, quæ jus conjúgii ſervet indiſſolúbile, prolem, ut Dei benefício ſuſcepta ac donáta mútuâ benevoléntiâ nutriátur religióſè; Sacramentum autem, ut exemplo Chriſti & Eccléſiæ divórtium cónjuges non ſéparet.

SABBATO.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum.

cap. 11.

FActum eſt, vertente anno, eo témpore quo ſolent reges ad bella procédere, miſit David Joab, & ſervos ſuos cum eo, & univerſum Iſrael; & vaſtavérunt fílios Ammon, & obſedérunt Rabba; David autem remanſit in Jeróſalem. Dum hæc agerentur, áccidit ut ſúrgeret David de ſtrato ſuo poſt merídiem, & deambuláret in ſolário domûs régiæ; viditque mulíerem ſe lavantem, ex adverſo ſuper ſolárium ſuum: erat autem múlier pulcra valdè. Miſit ergo rex, & requiſívit quæ eſſet múlier. Nuntiatumque eſt ei quòd ipſa eſſet Bethſabée filia Elíam, uxor Uríæ Héthæi. Miſſis ítaque David núntiis, tulit eam; quæ cùm ingreſſa eſſet ad illum, dormívit cum ea; ſtatímque ſanctificáta eſt ab immundítia ſua, & reverſa eſt in domum ſuam concepto fœtu; mittenſque nuntiávit David, & ait: Concépi.

Lectio ij.

MIſit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Héthæum. Miſitque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæſivitque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò adminiſtrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egreſſus eſt Urías de domo regis, ſecútuſque eſt eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis ſervis dómini ſui, & non deſcendit ad domum ſuam. Nuntiatumque eſt David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum ſuam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via veniſti? quare non deſcendiſti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Iſrael, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & ſervi dómini mei ſuper fáciem terræ manent; & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? Per ſalútem tuam, & per ſalútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

Lectio iij.

AIt ergo David ad Uriam: Mane hîc étiam hódie, & cras dimittam te. Manſit Urias in Jerúſalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram ſe & bíberet, & inebriávit eum: qui egreſſus véſperè, dormívit in ſtrato ſuo cum ſervis dómini ſui, & in domum ſuam non deſcendit. Factum eſt ergo manè & ſcripſit David epíſtolam ad Joab, miſitque per manum Uriæ, ſcribens in epíſtola: Pónite Uriam ex adverſo belli, ubi fortíſſimum eſt prælium; & derelinquite eum, ut percuſſus intéreat. Igitur cum Joab obſidéret urbem, póſuit Uriam in loco ubi ſciébat viros eſſe fortíſſimos. Egreſſique viri de civitáte, bellábant adverſùm Joab, & cecidérunt de pópulo ſervórum David; & mórtuus eſt étiam Urias Héthæus.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *cap.* 22.

MAtrimónium non domi, ſed in loco ſacro celebrétur, ab auróra uſque ad merídiem, in Miſſa tantùm. Nec ad contrahendum Párochi admittant fidéles ab Adventu Dómini uſquè ad Epiphániam, & à Féria quarta cínerum uſquè ad Domínicam in Albis; ſine Epíſcopi licéntia. Secundæ verò Núptiæ nuſquàm benedicantur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Dixit David ad Deum: Peccávi nimis Dómino; óbſecro, aufer iniquitátem ſervi tui, quia inſipienter egi. 1. *Paral.* 21.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *cap.* 11. & 12.

AUdívit uxor Uriæ quòd mórtuus eſſet Urías vir ſuus, & planxit eum. Tranſacto autem luctu, miſit David, & introduxit eam in domum ſuam, & facta eſt ei uxor, peperitque ei filium: & diſplicuit verbum hoc quod fécerat David, coram Dómino. Miſit ergo Dóminus Nathan ad David. Qui cùm veniſſet ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper: dives habébat oves & boves plúrimos valdè; pauper autem nihil habébat omnínò, præter ovem unam párvulam quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum filiis ejus ſimul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bi-

bens, & in ſinu illius dórmiens; eratque illi ſicut filia. Cùm autem peregrínus quidam veniſſet ad dívitem, parcens ille, ſúmere de óvibus & de bobus ſuis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad ſe, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad ſe.

℟. Elégit. 256.

Lectio ij.

IRátus autem indignatióne David advérſùs hóminem illum nimìs, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis eſt vir qui fecit hoc: ovem reddet in quadrúplum, eò quòd fécerit verbum iſtud, & non pepercérit. Dixit autem Nathan ad David. Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Ego unxi te in regem ſuper Iſrael, & ego érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in ſinu tuo, dedique tibi domum Iſrael & Juda; & ſi parva ſunt iſta, adjíciam tibi multò majóra.

℟. Quaſi adeps. 256.

Lectio iij.

QUare ergo contempſiſti verbum Dómini, ut fáceres malum in conſpectu meo? Uríam Hethæum percuſſiſti gládio, & uxórem illíus accepiſti in uxórem tibi, & interfeciſti eum gládio filiórum Ammon: quamobrem non recédet gládius de domo tua uſque in ſempiternum, eò quòd deſpéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut eſſet uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego ſuſcitábo ſuper te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis ſolis hujus. Tu enim feciſti abſcóndité; ego autem fáciam verbum iſtud in conſpectu omnis Iſrael, & in conſpectu ſolis.

℟. Hæc dicit. 257.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi de Apológia David.

Ad Theodoſ. Auguſt. c. 2.

UNuſquiſque noſtrûm per ſíngulas horas quam multa delinquit; & tamen unuſquiſque de plebe peccátum ſuum confitendum non putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem momento manére penès ſe delicti paſſus eſt conſciéntiam; ſed præmatúrâ confeſſióne, atque immenſo dolóre, reddidit peccátum ſuum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, ſi arguátur alicújus culpæ reus, non moleſtè ferat? At ille régio clarus império, tot divínis præ-

bárus oráculis, cùm à priváto hómine corriperétur quòd gráviter deliquiſſet, non indignátus infrémuit, ſed confeſſus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Tabernáculum. 257.

Lectio v.

DEnique Dóminum dolor intimi movit affe-ctûs, ut Nathan díceret: Quóniam pœnituit te, & Dóminus tránſtulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ profundam regis fuiſſe pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offenſam tradúxerit. Alii hómines, cùm a ſacerdótibus corripiuntur, peccátum ſuum ingrávant, dum negáre cúpiunt aut defféndere; ibíque eórum lapſus eſt major ubi deſperátur corréctio. Sancti autem Dómini qui conſummáre pium certámen géſtiunt & cúrrere curſum ſalútis, ſícubi fortè ut hómines corruérint, natúræ magìs fragilitáte, quàm peccandi libídine, acrióres ad currendum reſurgunt, pudóris ſtímulo majóra reparantes certámina; ut non ſolùm nullum attúliſſe æſtimétur lapſus impedimentum, ſed étiam velocitátis incentíva cumulaſſe.

℟. Diléxit David. 258.

Lectio vj. *cap.* 4.

PEccávit David, quod ſolent reges: ſed pœniténtiam geſſit, flevit, ingémuit, quod non ſolent reges. Confeſſus eſt culpam, obſecrávit indulgéntiam, humi ſtratus deplorávit ærumnam, jejunávit, orávit, confeſſiónis ſuæ teſtimónium in perpétua ſǽcula vulgáto dolóre tranſmiſit. Quod erubéſcunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenentur légibus, audent ſuum negáre peccátum, dedignantur rogáre indulgéntiam, quam petébat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd peccávit, conditiónis eſt; quòd ſupplicávit, correctiónis. Lapſus commúnis, ſed ſpeciális conféſſio. Culpam ítaque incidiſſe, natúræ eſt; dilúiſſe virtútis.

℟. David. 258.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Dico vobis, quia niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 16. *in Matth.*

CAritas eſt ómnium mater bonórum, certa diſcipulórum nota, quæ ómnia noſtra cóntinet. Jure ergo rádices & fontes

inimicítiæ quæ illam peſſumdat, cum veheméntia multa Chriſtus ámputat & tollit. Nihil enim ita curat Deus, ut nos mútuis vínculis colligári. Ideò & per ſeipſum & per diſcípulos ſuos, tam in novo quàm in véteri teſtamento, multò hoc præceptum ſermóne commendat; & véhemens vindex eſt eórum qui hoc deſpíciunt. Etenim nihil ita malítiam omnem indúcit & fundat, ut caritátis remótio. Ideò dicébat: Cùm abundáverit iníquitas, refrigeſcet cáritas multórum. Sic Caïn fratricída factus eſt, ſic Eſaü, ſic fratres Joſéphi; ſic innúmera exorta ſunt mala, avulſâ caritáte.

℟. Audiſtis quia dictum eſt antíquis: Non occídes: * Ego autem dico vobis: Quia omnis qui iráſcitur fratri ſuo, reus erit judício. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Loquére ad omnem cœtum filiórum Iſrael: non ſtabis contra ſánguinem próximi tui. * Ego autem. *Matth.* 5. *Levit.* 19.

Lectio viij.

NEque in ſuprà dictis gradum ſiſtit, ſed ália plura ádhibet, queis oſtendit quantùm ejus hábeat ratiónem. Nam cùm per concílium, per judícium & per gehennam ignis comminátus eſſet, ália adjécit præcedéntibus cónſona, nempe: ſi offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adverſùm te, relinque munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo; & tunc véniens, offer munus tuum. O bonitátem, ô benignitátem, quæ omnem ſermónem ſúperat! Honórem ſuum déſpicit pro caritáte erga próximum; oſtendens ſe priùs comminátum eſſe, non ex inimicítia quadam, vel ex cupiditáte inferendi ſupplícii, ſed ex amóre ferventi. Quid enim hiſce verbis manſuétiùs fingi poſſit? Interrumpátur, inquit, cultus meus, ut cáritas tua máneat. Nam verè ſacrifícium eſt reconciliátio cum fratre. Ideò non dixit, Poſtquàm obtúleris, vel Antequàm ófferas; ſed ipſo múnere præſente, & jam ſacrifício incipiente, mittit eum, ut ſe cum fratre reconcíliet; nec ſubláto jacente múnere, nec ántequàm munus attúlerit, ſed illo in médio jacente jubet illuc accúrrere.

℟. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adverſùm te, relinque ibi munus tuum ante altáre, & * Vade priùs reconciliári fratri tuo. ℣. Miſericórdiam vólui, & non ſacrifícium; & ſciéntiam

Dei, pluſquàm holocauſta. * Vade. *Matth.* 5. *Oſ.* 6.

Lectio ix.

CUr ergo ſic jubet id ágere, & quâ de causâ? Hæc ambo, ut mihi quidem vidétur, ſubindicans, & agens; unum quidem, ut jam dixi, ut oſtendat ſe caritátem magni facere, & illam eſſe putáre máximum ómnium ſacrificium, ſeque ſine caritáte ſacrificium non admittere; ſecundum autem, ut reconciliatiónis inevitábilem neceſſitátem áfferat. Nam qui juſſus eſt non priùs offerre quàm reconciliarétur, étiamſi non ex amóre próximi, ſaltèm ne ſacrificium imperfectum máneat, properábit ad offenſum fratrem, ut inimicítiam ſolvat. Ideòque ómnia emphátícis expreſſit verbis, terrens illum excitanſque. Cùm dixiſſet enim, Relinque munus tuum, non ibi ſubſtitit, ſed ſubjunxit, Ante altáre: & poſtquàm ex loco in horrórem quemdam conjécit, Et vade, nec tantùm dixit, Vade; ſed adjunxit priùs; & tunc véniens, offer munus tuum: per hæc ómnia declárans hanc menſam non admíttere eos qui inimicítias mútuò exercent.

℞. Relinque próximo tuo nocenti te; * Et tunc † Deprecanti tibi peccáta ſolventur. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuum; * Et tunc. Glória. † Deprecanti. *Eccli.* 28. *Matth.* 5.

Ad Benedictus.

Ant. 8 *G.* Niſi abundáverit juſtitia veſtra pluſquam Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matt.* 5.

Collecta Orémus.

DEus, qui diligéntibus te bona inviſibilia præparaſti, infunde córdibus noſtris tui amóris affectum; ut te in ómnibus & ſuper ómnia diligentes, promiſſiónes tuas, quæ omne deſidérium ſuperant, conſequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit.

CANON.

De Epiſtola Sirícii Papæ, ad Aimérium Tarraconenſem Epiſcopum.

Ann. 385. *can.* 4.

DE conjugálium violatióne requiſiſti, ſi deſponſátam álii puellam alter in matrimónium poſſit accípere. Hoc ne fiat, modis ómnibus inhibémus; quia illa benedictio quam nuptúræ Sacerdos impónit, apud fidéles cujuſdam ſacrilégii inſtar eſt, ſi ullâ tranſgreſſióne violétur.

Ad Magnificat.

Ant. 8. *G.* Dico vobis: Qui díxerit fratri ſuo, Raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit: Fátue, reus erit gehennæ ignis. *Matt.* 5.

IA SECUNDA

Lectio j.

ibro ſecundo Regum.

cap. 12.

Ixit David ad Nathan
Peccávi Dómino.
Dixitque Nathan ad
l : Dóminus quoque
ulit peccátum tuum ;
ioriéris. Verúmtamen,
iam blaſphemáre feci-
imícos Dómini prop-
erbum hoc , fílius qui
eſt tibi, morte morié-
t reverſus eſt Nathan
mum ſuam. Percuſſit
ie Dóminus párvulum
pepérerat uxor Uríæ
l , & deſperátus eſt.
ecatuſque eſt David
num pro párvulo ; &
ivit David jejúnio , &
ſus ſeorſum , jácuit
terram. Venérunt au-
niόres domûs ejus, co-
s eum ut ſúrgeret de
: qui nóluit , nec co-
cum eis cibum.

Elégit. 256.

Lectio ij.

cídit autem die ſép-
ima ut morerétur in-
: timuerúntque ſervi
l nuntiáre ei quòd
ius eſſet párvulus. Di-
t enim : Ecce cùm pár-
adhuc víveret, loque-
r ad eum , & non au-
: vocem noſtram ;
ò magis ſi dixérimus ,
ius eſt puer , ſe affli-
get ? Cùm ergo David vi-
diſſet ſervos ſuos muſſitan-
tes, intellexit quòd mórtuus
eſſet infántulus ; dixítque
ad ſervos ſuos : Num mór-
tuus eſt puer ? Qui reſpon-
dérunt ei : Mórtuus eſt. Sur-
rexit ergo David de terra ,
& lotus unctúſque eſt : cùm-
que mutaſſet veſtem , in-
greſſus eſt domum Dómini,
& adorávit ; & venit in do-
mum ſuam , petivítque ut
pόnerent ei panem , & co-
médit.

℟. Quaſi adeps. 256.

Lectio iij.

Dixérunt autem ei ſervi
ſui : Quis eſt ſermo
quem feciſti ? Propter in-
fantem , cùm adhuc víve-
ret , jejunaſti & flebas ; mór-
tuo autem púero , ſurrexiſ-
ti , & comediſti panem. Qui
ait : Propter infantem , dum
adhuc víveret , jejunávi &
flevi ; dicébam enim : Quis
ſcit ſi fortè donet eum mihi
Dóminus , & vivat infans ?
Nunc autem quia mórtuus
eſt , quare jejúnem ? Num-
quid pótero revocáre eum
ampliùs ? Ego vadam magis
ad eum ; ille verò non re-
vertétur ad me. Et conſo-
látus eſt David Bethſábee
uxórem ſuam , ingreſſúſque
ad eam dormívit cum ea ;
quæ génuit fílium , & vo-
cávit nomen ejus Sálomon ,
& Dóminus diléxit eum.
Miſítque in manu Nathan
Prophétæ , & vocávit no-

men ejus Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus.

℟. Hæc dicit. 257.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1563. *Seſſ.* 24. *de Reform. Matrim. c.* 1.

ANtequam matrimónium contrahátur, ter à próprio contrahéntium Parocho tribus contínuis diébus feſtivis in Eccléſia inter Miſſárum ſolémnia públicè denuntiétur quos inter matrimónium ſit contrahendum. Quibus denuntiatiónibus factis, ſi nullum legitimum opponátur impedimentum, ad celebratiónem matrimónii in fácie Eccléſiæ procedátur.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *cap.* 13.

FActum eſt poſt tempus biénnii, ut tonderentur oves Abſalom in Baálhaſor, quæ eſt juxta Ephraïm: & vocávit Abſalom omnes filios regis, venitque ad regem, & ait ad eum: ecce tondentur oves ſervi tui; véniat, oro, rex cum ſervis ſuis ad ſervum ſuum. Dixitque rex Abſalom: Noli fili mi, noli rogáre ut veniámus omnes, & gravémus te. Cùm autem cógeret eum, & noluiſſet ire, benedixit ei.

℟. Tabernáculum. 257.

Lectio ij.

ET ait Abſalom: Si non vis veníre, véniat, óbſecro, nobiſcum ſaltèm Ammon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non eſt neceſſe ut vadat tecum. Coégit ítaque Abſalom eum, & dimíſit cum eo Ammon & univerſos filios regis. Fecerátque Abſalom convívium quaſi convívium regis. Præcéperat autem Abſalom púeris ſuis, dicens: Obſerváte cùm temulentus fúerit Ammon vino, & dixero vobis: Percútite eum, & interfícite, nolíte timére; ego enim ſum qui præcípio vobis: roborámini, & eſtóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Abſalom adverſùm Ammon, ſicut præcéperat eis Abſalom. Surgentéſque omnes filii regis, aſcendérunt ſínguli mulas ſuas, & fugérunt.

℟. Dilexit. 258.

Lectio iij.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percuſſit Abſalom omnes filios regis, & non remanſit ex eis ſaltèm unus. Surrexit ítaque rex, & ſcidit veſtimenta ſua, & cécidit ſuper terram; & omnes ſervi illíus, qui aſſiſtébant ei, ſcidérunt veſtimenta ſua. Reſpondens autem Jónadab filius Sém-

a fratris David, dixit : æſtimet dóminus meus quòd omnes púeri filii is occíſi ſint : Ammon us mórtuus eſt : quóniam ore Abſalom erat póſitus die quâ oppreſſit Thamar órem ejus. Nunc ergo ponat dóminus meux rex per cor ſuum verbum iſ-l, dicens : Omnes filii gis occíſi ſunt ; quóniam nmon ſolus mórtuus eſt. git autem Abſalom.

℟. David. 250.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *nn.* 1563. *Seſſ.* 24. *de Reform. Matrim. c.* 1.

QUi áliter, quàm præſente Párocho, vel álio cerdóte de ipsíus Párochi u Ordinárii licéntiâ, & óbus vel tribus téſtibus, atrimónium contráhere tentábunt : eos ſancta Syodus ad ſic contrahendum nnínò inhábiles reddit : & ujúſmodi contractus írris & nullos eſſe decernit, oüt eos præſenti decréto ritos facit & ánnullat.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *cap.* 14.

CUm ingreſſa fuiſſet múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram o ſuper terram, & adoráit, & dixit : Serva me, rex. Et ait ad eam rex : Quid cauſæ habes ? Quæ reſpondit : Heu! múlier vídua ego ſum ; mórtuus eſt enim vir meus : & ancillæ tuæ erant duo filii, qui rixáti ſunt adverſùm ſe in agro ; nulluſque erat qui eos prohibére poſſet : & percuſſit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce conſurgens univerſa cognátio adverſùm ancillam tuam, dicit : Trade eum qui percuſſit fratrem ſuum, ut occidámus eum pro ánima fratris ſui quem interfécit, & deleámus hærédem ; & quærunt extínguere ſcintillam meam quæ relicta eſt, ut non ſuperſit viro meo nomen, & relíquiæ ſuper terram.

℟. Elégit. 256.

Lectio ij.

ET ait rex : Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait : Recordétur rex Dómini Dei ſui, ut non multiplicentur próximi ſánguinis ad ulciſcendum, & nequáquam interſiciant filium meum. Qui ait : Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis filii tui ſuper terram. Dixit ergo múlier : Loquátur ancilla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait : Lóquere. Dixitque múlier : Quare cogitaſti hujuſcémodi rem contra pópulum

Dei, & locútus eſt rex verbum iſtud, ut peccet. & non redúcat ejectum ſuum? Omnes mórimur, & quaſi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertuntur; nec vult Deus perire ánimam, ſed retractat cógitans ne pénitùs péreat qui abjectus eſt.

℟. Quaſi adeps. 256.

Lectio iij.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum eſt in ómnibus iſtis? Reſpondit múlier, & ait: Per ſalútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec ad ſiniſtram, nec ad déxteram eſt ex ómnibus his quæ locútus eſt dóminus meus rex; ſervus enim tuus Joab ipſe præcépit mihi, & ipſe póſuit in os ancillæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram ſermónis hujus, ſervus tuus Joab præcépit iſtud: tu autem, dómine mi rex, ſápiens es ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia ſuper terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum Abſalom. Cadenſque Joab ſuper fáciem ſuam in terram, adorávit; & benedixit regi; & dixit Joab: Hódie intellexit ſervus tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, dómine mi rex: feciſti enim ſermónem ſervi tui. Surrexit ergo Joab, & ábiit in Geſſur, & addúxit Abſalom in Jerúſalem. Dixit autem rex: Revertátur in domum ſuam, & fáciem meam non vídeat. Reverſus eſt ítaque Abſalom in domum ſuam, & fáciem regis non vidit.

℟. Hæc dicit. 257.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 24. de Matr. c. 1.

SAncta Synodus hortátur, ut cónjuges ante benedictiónem Sacerdotálem in templo ſuſcipiendam, in eádem domo non cohábitent. Poſtrémò hortátur, ut ántequam cóntrahant, ſua peccáta diligenter confiteantur, & ad ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum piè accédant.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum.

cap. 14.

SUrrexit Joab, & venit ad Abſalom in domum ejus, & dixit: Quare ſuccendérunt ſervi tui ſégetem meam igni? Et reſpondit Abſalom ad Joab: Miſi ad te óbſecrans ut veníres ad me, & mítterem te ad regem, & díceres ei: Quare veni de Geſſur? mélius mihi erat ibi eſſe: óbſecro ergo ut vídeam fáciem regis: quòd ſi memor eſt iniquitátis meæ, interfíciat me. Ingreſſus ítaque Joab ad re-

gem, nuntiávit ei ómnia: vocatuſque eſt Abſalom, & intrávit ad regem, & adorávit ſuper fáciem terræ coram eo; oſculatuſque eſt rex Abſalom.

℟. Tabernáculum teſtimónii. 257.

Lectio ij. *c.* 15.

IGitur poſt hæc fecit ſibi Abſalom currus, & équites, & quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et manè conſurgens Abſalom, ſtabat juxta intróitum portæ; & omnem virum qui habébat negótium, ut veníret ad regis judícium, vocábat Abſalom ad ſe, & dicébat: De qua civitáte es tu? qui reſpondens aiébat? Ex una tribu Iſrael ego ſum ſervus tuus. Reſpondebatque ei Abſalom: Videntur mihi ſermónes tui boni & juſti; ſed non eſt qui te áudiat conſtitútus à rege. Dicebatque Abſalom: Quis me conſtítuat júdicem ſuper terram, ut ad me véniant omnes qui habent negótium, & juſtè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut ſalutáret illum, extendébat manum ſuam, & apprehendens oſculabátur eum. Faciebatque hoc omni Iſrael venienti ad judícium, ut audirétur à rege; & ſollicitábat corda virórum Iſrael.

℟. Dilexit David Deum. 258.

Lectio iij.

DIxit Abſalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino, in Hebron. Vovens enim vovit ſervus tuus, cùm eſſet in Geſſur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúſalem, ſacrificábo Dómino. Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et ſurrexit, & ábiit in Hebron. Miſit autem Abſalom exploratóres in univerſas tribus Iſrael, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Abſalom in Hebron. Porrò cum Abſalom iérunt ducenti viri de Jerúſalem vocáti, euntes símplici corde, & cauſam pénitùs ignorantes. Accersívit quoque Abſalom Achítophel, Gilonítem conſiliárium David, de civitáte ſua Gilo. Cùmque immoláret víctimas, facta eſt conjurátio válida; populuſque concurrens augebátur cum Abſalom. Venit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univerſus Iſrael ſéquitur Abſalom. Et ait David ſervis ſuis qui erant cum eo in Jerúſalem: Súrgite, fugiámus.

℟. David. 258.

C A N O N.

Ex Concílio Remenſi. *An.* 1583. *de Ref. Matr. c.* 11.

NUptiis ritè complétis, ità ſe compónant cónjuges, ut putent ſe non à

Sacerdóte, ſed per eum à Chriſto conjunctos, in quem peccátur quóties fides promiſſa ſólvitur; neutri ergò liceat ab altero diſcédere, étiam quoad thorum, niſi cauſà legítimâ, priùs à ſuperióre approbátâ.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum.

cap. 15.

EGreſſus rex & omnis Iſrael pédibus ſuis, ſtetit procul à domo: & univerſi ſervi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Cérethi, & Phéleti, & omnes Gethæi, pugnatóres válidi, ſexcenti viri qui ſecúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethai Gethæum: Cur venis nobiſcum? Revertere, & hábita cum rege, quia peregrínus es, & egreſſus es de loco tuo. Heri veniſti, & hódie compélleris nobiſcum égredi? Ego autem vadam quò itúrus ſum: revértere, & reduc tecum fratres tuos; & Dóminus fáciet tecum miſericordiam & veritátem, quia oſtendiſti grátiam & fidem. Et reſpondit Ethai regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex; quóniam in quocumque loco fúeris, dómine mi rex, ſive in morte, ſive in vita, ibi erit ſervus tuus. Et ait David Ethai: Veni, & tranſi. Et tranſívit Ethai Gethæus, & omnes viri qui cum eo erant, & réliqua multitúdo. Omneſque flebant voce magnâ, & univerſus pópulus tranſíbat: rex quoque tranſgrediebátur torrentem Cedron, & cunctus pópulus incedébat contra viam quæ réſpicit ad deſertum. Venit autem & Sadoc ſacerdos, & univerſi Levítæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & depoſuérunt arcam Dei: & aſcendit Abíathar, donec explétus eſſet omnis pópulus qui egreſſus fúerat de civitáte. Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: ſi invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, & oſtendet mihi eam, & tabernáculum ſuum. Si autem díxerit mihi: Non places; præſtò ſum, fáciat quod bonum eſt coram ſe.

℞. Elégit. 256.

Lectio ij.

ET dixit rex ad Sadoc ſacerdótem: O videns, revértere in civitátem in pace, & Achímaas filius tuus, & Jónathas filius Abíathar, duo, filii veſtri ſint vobiſcum: ecce ego abſcondar in campéſtribus deſerti, donec véniat ſermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc & Abíathar arcam Dei in Jerúſalem; &

runt ibi. Porrò David
ébat clivum olivá-
:candens & flens, nu-
dibus incédens, &
cápite; ſed & omnis
ıs qui erat cum eo,
cápite aſcendébat
s. Nuntiátum eſt au-
avid quòd & Achíto-
:ſſet in conjuratióne
bſalom; dixitque Da-
ıfátua, quæſo, Dómi-
›nſílium Achítophel.
Quaſi adeps. 256.
rro iij. cap. 16.
ıit ergo rex David uſ-
ue Bahurin; & ecce
ebátur inde vir de co-
›ne domûs Saül, nó-
Sémei, fílius Gera;
lebatque egrédiens,
ledicébat, mittebat-
ıpides contra David,
ıtra univerſos ſervos
David. Omnis autem
ıs, & univerſi bella-
à dextro & à ſiniſtro
regis incedébant. Ita
loquebátur Sémei
ıaledíceret regi: Egré-
egrédere vir ſángui-
kvir Bélial: réddidit ti-
ıinus univerſum ſán-
n domûs Saül; quó-
invaſiſti regnum pro
: dedit Dóminus reg-
ı manu Abſalom filii
: ecce premunt te ma-
, quóniam vir ſán-
n es. Dixit autem A-
fílius Sárviæ, regi:
: maledícit canis hic
us dómino meo regi?
ı, & amputábo caput
ejus. Et ait Rex: Quid mihi & vobis eſt, filii Sárviæ? dimíttite eum, ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David; & quis eſt qui áudeat dícere quare ſic fécerit? Et ait rex Abíſai, & univerſis ſervis ſuis: Ecce fílius meus qui egreſſus eſt de útero meo, quærit ánimam meam; quantò magìs nunc fílius Jémini? Dimíttite eum, ut maledícat juxta præceptum Dómini: ſi fortè reſpíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hâc hodierna.

℞. Hæc dicit. 257.

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.
Ann. 372. can. 53. & 54.

NOn oportet Chriſtiános euntes ad núptias ſaltáre aut chóreas ágere, ſed modeſtè cœnáre vel prandére, ſicut chriſtiános decet. Non oportet miniſtros altáris, vel quóſlibet cléricos ſpectáculis aliquibus, quæ aut in núptiis, aut in cœnis exhibentur intereſſe.

SABBATO.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum.
cap. 18.

COnſiderátो David pópulo ſuo, conſtítuit ſuper eos tribúnos, & centuriónes; & dedit pópuli tértiam partem ſub manu Joab, & tértiam partem

ſub manu Abíſai, filii Sárviæ, fratris Joab, & tértiam partem ſub manu Ethai qui erat de Geth; dixitque rex ad pópulum: Egrediar & ego vobiſcum. Et reſpondit pópulus: Non exíbis; ſive enim fugérimus, non magnóperè ad eos de nobis pertinébit; ſive média pars cecíderit è nobis, non ſatìs curábunt; quia tu unus pro decem míllibus computáris: méliùs eſt ígitur ut ſis nobis in urbe præſídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidétur; rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam; egrediebaturque pópulus per turmas ſuas, centéni & milléni. Et præcépit rex Joab, & abíſai, & Ethai, dicens: Serváte mihi púerum Abſalom. Et omnis pópulus audiébat præcipientem regem cunctis princípibus pro Abſalom. Itaque egreſſus eſt pópulus in campum contra Iſrael, & factum eſt prælium in ſaltu Ephraim. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſrael ab exércitu David.

Lectio ij.

ACcidit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo: cùmque ingreſſus fuiſſet mulus ſubter condenſam quercum & magnam, adhæſit caput ejus quércui; & illo ſuſpenſo inter cœlum & terram, mulus cui inſéderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíſpiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Abſalom pendére de quercu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidiſti, quare non confodiſti eum cum terra, & ego dediſſem tibi decem argenti ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in fílium regis: audiéntibus enim nobis, præcépit rex tibi, & Abíſai, & Ethai, dicens: Cuſtodíte mihi púerum Abſalom. Sed & ſi feciſſem contra ánimam meam audacter, nequáquam hoc regem latére potuiſſet, & tu ſtares ex adverſo? Et ait Joab: Non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu ſua, & infixit eas in corde Abſalom; cumque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutientes interfecérunt eum.

Lectio iij.

APpáruit Chuſi, & véniens ait: Bonum apporto núntium, dómine mi rex; judicávit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui ſurrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chuſi: Eſt-ne pax púero Abſalom? Cui reſpondens Chuſi: Fiant, inquit, ſicut puer, inimíci dómini mei

regis, & univerſi qui conſurgunt adverſùs eum in malum. Contriſtátus itaque rex, aſcendit cœnáculum portæ, & flevit; & ſic loquebátur, vadens: Fili mi Abſalom, Abſalom fili mi: quis mihi tribuat ut ego móriar pro te, Abſalom fili mi, fili mi Abſalom.

CANON.

Ex Concílio Venético.

Ann. 465. *can.* 11.

PResbyteri, Diáconi atque Subdiáconi nuptiárum evítent convívia: nec iis cœtibus admiſceantur, ubi amatória cantantur & túrpia, aut obſcœni motus córporum chóreis & ſáltibus efferuntur; ne auditus & obtútus ſacris myſtériis deputátus, túrpium ſpectaculatórum atque verbórum contágio polluátur.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sedit Sálomon ſuper ſólium Dómini in regem pro David patre ſuo, & cunctis plácuit; & páruit illi omnis Iſrael. 1. *Paral.* 29.

Coll. ut infrà ad Laud.

DOMINICA VI.
POST PENTECOSTEN.
IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber tértius Regum.

cap. 1.

REx David ſenúerat, habebatque ætátis plúrimos dies: cùmque operirétur véſtibus, non calefiébat. Adónias autem filius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecitque ſibi currus & équites, & quinquaginta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corripuit eum pater ſuus aliquando, dicens: Quare hoc feciſti? Erat autem & ipſe pulcher valde, ſecundus natu poſt Abſalom. Et ſermo ei cum Joab filio Sárviæ, & cum Abíathar ſacerdóte, qui adjuvábant partes Adóniæ. Sadoc verò ſacerdos, Banáias filius Joíadæ, & Nathan prophéta, & Sémei & Rex, & robur exércitûs David non erat cum Adónia.

℟. Dilexit Dóminus Salomónem; miſitque in manu Nathan prophétæ, * Et vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus. ℣. Deus ipſe prior dilexit, * Et vocávit nomen ejus. 2. *Reg.* 12. 1. *Joan.* 4.

Lectio ij.

DIxit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc ſacerdótem, & Nathan prophétam, & Banáiam filium Joíadæ. Qui cùm ingreſſi fuiſſent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobiſcum ſervos dómini veſtri, & impónite Salomónem filium meum ſuper mulam meam, & dúcite eum in Gihon; & ungat eum ibi Sadoc Sacerdos, & Nathan prophéta,

in regem ſuper Iſrael; & canétis búccinâ, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et aſcendétis poſt eum, & véniet, & ſedébit ſuper ſólium meum; & ipſe regnábit pro me: illíque præcípiam ut ſit dux ſuper Iſrael & ſuper Judam.

℟. Dixit Dóminus Salomóni: Quia non petiſti tibi dies multos, nec divítias, ſed poſtulaſti tibi ſapiéntiam; * Ecce dedi tibi cor ſápiens & intélligens: ſed & hæc quæ non poſtulaſti, dedi tibi, divítias ſcílicet & glóriam. ℣. Potens eſt Deus ómnia fácere ſuperabundanter quàm pétimus: * Ecce. 3. *Reg.* 3. *Epheſ.* 3.

Lectio iij.

ET reſpondit Banáias fílius Joíadæ regi, dicens: Amen; ſic loquátur Dóminus Deus, dómini mei regis. Quómodò fuit Dóminus cum dómino meo rege ſic ſit cum Salomóne, & ſublímius fáciat ſólium ejus à ſólio dómini mei regis David. Deſcendit ergo Sadoc ſacerdos, & Nathan prophéta, & Banáias fílius Joíadæ, & Cérethi, & Phéleti; & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpſitque Sadoc ſacerdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon.

℟. Sálomon ædificávit Dómino domum; * Sed non excelſus in manufactis hábitat, ſicut Prophéta dicit: Cœlum mihi ſedes eſt, terra autem ſcabellum pedum meórum. ℣. Ait Sálomon: Ad hoc tantùm facta eſt domus iſta, ut reſpícias oratiónem ſervi tui & obſecratiónem ejus, Dómine Deus meus: * Sed. Glória. * Sed. *Act.* 7. 2. *Paral.* 6.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex Tractátu ſancti Auguſtíni Epíſcopi, ſuper Pſalmos.

Enar. in Pſ. 126.

SAlomon erat témpore ſuo fílius David; magnus ille per quem multa ſancta præcepta, & ſalúbria mónita, & divína ſacramenta Spíritus ſanctus in divínis lítteris operátus eſt. Nam ipſe Sálomon mulíerum amátor fuit, & reprobátus eſt à Deo: & uſque ádeò láqueus illi fuit illa cupíditas; ut à muliéribus étiam idólis ſacrificáre cogerétur, ſicut de illo Scriptúra teſtis eſt. Sed, ſi illo cadente, quæ per illum dicta ſunt, delerentur, judicarétur quià ipſe díxerat, non quia per illum dicta erant. Optimè ígitur étiam hoc egit miſericórdia Dei & Spíritus ejus, ut quidquid

boni per Salomónem dictum eſt, Deo tribuerétur; peccátum autem hóminis, hómini.

℟. Stetit Sálomon coram altári Dómini; & palmis in cœlum levátis, ait: Dómine Deus Iſrael, tu exáudies de cœlo preces & obſecratiónem, ſi peccáverint tibi; * Neque enim eſt homo qui non peccet. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt; * Neque enim. 2. *Paral.* 6. 1. *Joan.* 1.

Lectio v.

QUid mirum quia in pópulo Dei cécidit Sálomon? In paradíſo non cécidit Adam? Non cécidit de cœlo Angelus, & diábolus factus eſt? Ideò docémur in nullo hóminum ſpem eſſe ponendam; quia & iſte Sálomon ædificáverat templum Dómino, in typo quidem & in figúra futúræ Eccléſiæ & córporis Dómini. Unde dicit in Evangélio: Sólvite templum hoc, & in tríduo excitábo illud. Quia ergo iſte ædificáverat illud templum, ædificávit ſibi templum verus Sálomon Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, verus pacíficus.

℟. Regína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus; & dócuit eam ómnia verba quæ propoſúerat. * Videns autem omnem ſapiéntiam ejus, non habébat ultrà ſpíritum. ℣. Regína Auſtri venit à fínibus terræ audíre ſapiéntiam Salomónis: * Videns. 3. *Reg.* 10. *Luc.* 11.

Lectio vj.

EST autem ille verè pacíficus, de quo dixit Apóſtolus: Ipſe eſt enim pax noſtra, qui fecit útraque unum. Ipſe eſt verus pacíficus, qui duos paríetes è diverſo venientes in ſe copulávit, quibus factus eſt lapis anguláris venienti pópulo ex circumciſióne credéntium, & venienti pópulo ex præpútio Géntium, & ipſórum credéntium, fecit unam Eccléſiam de duóbus pópulis, factus eſt illis lapis anguláris, & ídeò verè pacíficus. Quia ergo ille verus Sálomon; Sálomon autem ille fílius David de mulíere Bethſabée, rex Iſrael, figúram geſtábat hujus pacífici, quando templum ædificávit.

℟. Dediſti máculam in glória tua; Deus autem non derelinquet miſericórdiam ſuam, * Et † Non corrumpet, nec delébit ópera ſua. ℣. Ille fidélis pérmanet, negáre ſeipſum non poteſt; * Et non. Glória Patri. † Non. *Eccli.* 47. 2. *Tim.* 2.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. *c.* 8.

IN diébus illis; Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent, & convocátis diſcípulis, ait illis: Miſéreor ſuper turbam; quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homília ſancti Basílii Epíſcopi.

Orat. in fame & ſiccitate.

VIdes & ipſum noſtrum Deum, prætéritis áliis incómmodis, eſurientes condolenti ánimo miſerári. Miſéreor enim, inquit, turbæ. Quare & in extrémo judício, ubi ádvocat justos Dóminus, locum primum óccupat qui largus fuit ac liberális: nutrítor primas tenet inter eos, quibus præmia dantur: panem qui miniſtrávit, vocátur ante omnes: qui benignus fuit & liberális, ante réliquos juſtos ad vitam tranſmíttitur. Qui illiberális éxtitit & fórdidus, ante omnes peccatóres igni tráditur. Jam te témporis ipſa opportúnitas ad legem vocat, quæ mater eſt ceterárum. Quare magnóperè cura ne te prætéreat nundinárum occáſio, atque commerciórum. Fluit enim tempus, nec expectat morantem; feſtinant dies, ſegnes prætergrediuntur. Ob id tu quoque mandátum velut fugiens détine ac cónfice, & undélibet arreptum ulnis ampléctere. Dato pauca, & multa comparáto.

℟. Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent, ait diſcípulis: Miſéreor ſuper turbam; * Quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. ℣. Cónfluent ad bona Dómini, & ultrà non eſúrient; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus; * Quia ecce. *Marc.* 8. *Jer.* 31.

Lectio viij.

POpuli, audíte: Chriſtiáni, áuribus accípite: Quæ de gentílibus narrátur humánitas, incútiat nobis pudórem. Lex humanitátis plena apud quoſdam illórum, unam menſam, commúnes cibos, & unam ferè famíliam, pópulum frequentem éfficit. Relinquámus externos, & veniámus ad trium míllium exemplum: æmulémur primum cœtum Chriſtianórum, cùm eis commúnia eſſent ómnia, vita, ánima, conſenſus unus, commúnis menſa, fratérnitas indivíſa: diléctio non ficta, córpora multa unum effíciens, ánimas diverſas ad conſenſum unum compónens. Habes

non pauca tum ex véteri, tum ex novo teſtamento, fraterni amóris exempla.

℟. Interrogávit Jeſus diſcípulos: Quot panes habétis? Dixérunt: Septem: Et accípiens ſeptem panes, grátias agens, fregit; * Et dabat diſcípulis ſuis ut apponerent. ℣. Dicit Dóminus: Cómedent, & ſupéreſit. * Et dabat. *Marc.* 8. 4. *Reg.* 4.

Lectio ix.

SEnem fame laborantem ſi víderis, accerſe ipſum, & ale velut Joſeph Jacob. Inimícum ſi repéreris in angúſtiis póſitum, ne adjunge ad iram, quâ occupáris, ultiónem: ſed ale velut ille fratres à quibus fúerat vénditus. Si incíderis in junióremn afflictátum, ita eum defléto, uti ille Bénjamin ſenectútis filium. Tentat te étiam fortaſſe avarítia, velut Joſéphum hera: trahit te tuis veſtiméntis, ut mandátum ſpernas, ipſamque auri mundíque amantem præ mandáto Dómini díligas. Ubi cogitátio ſubíerit huic mandáto repugnans, allicienſque ánimum bene morátum ad avarítiam, & caritátem fraternam neglígere cogens, teque ſecum détinens, ábjice & tu veſtimenta; irátus ſecéde: fidem Dómino, velut ille, ſerváto: per unum annum, uti ille per ſeptem, fami próvide & penúriæ.

℟. Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & * Ipſe te enútriet: † Non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto. ℣. Sint mores contenti præſéntibus; ipſe enim dixit: Non te déſeram, neque derelínquam. * Ipſe. Glória, † Non dabit. *Pſ.* 54. *Hebr.* 13.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Præcépit Jeſus turbæ diſcúmbere ſuper terram; & manducavérunt, & ſaturáti ſunt. *Marc.* 8.

Collecta, Orémus.

DEus, cujus providéntia in ſuî diſpoſitióne non fállitur, te ſúpplices exorámus, ut nóxia cuncta ſubmóveas, & ómnia nobis profutúra concédas; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi tertio.

Ann. 1179. *can.* 8.

NUlla Eccleſiáſtica miniſtéria, ſeu étiam benefícia, vel Eccléſiæ, alícui tribuantur ſeu promittantur, ántequàm vacent; ne deſideráre quis mortem próximi videátur, in cujus locum & benefícium ſe credíderit ſucceſſúrum. Turpe nimis eſt & dívini plenum animadverſióne judícii, ſi locum in Dei Eccléſia futúræ ſucceſſiónis expectátio hábeat.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Suſtulérunt quod ſuperáverat de fragmentis ſeptem ſportas : erant autem qui manducavérunt quaſi quátuor millia; & dimíſit eos. *Marc.* 8.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro tértio Regum.

cap. 2.

APpropinquavérunt dies David ut morerétur, præcepitque Salomóni filio ſuo, dicens: Ego ingrédior viam univerſæ terræ : confortáre, & eſto vir. Et obſerva cuſtódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut cuſtódias cæremónias ejus, & præcepta ejus, & judícia, & teſtimónia, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi : ut intélligas univerſa quæ facis, & quócumque te vérteris; ut confirmet Dóminus ſermónes ſuos quos locútus eſt de me, dicens : Si cuſtodíerint filii tui vias ſuas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde ſuo, & in omni ánima ſua, non auferétur tibi vir de ſólio Iſrael. Dormívit ígitur David cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David ſuper Iſrael, quadraginta anni ſunt : in Hebron regnávit ſeptem annis, in Jerúſalem triginta tribus.

℟. Dilexit Dóminus. 281.

Lectio ij. *cap.* 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per ſómnium nocte, dicens : Póſtula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu feciſti cum ſervo tuo David patre meo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum; cuſtodiſti ei miſericórdiam tuam grandem, & dediſti ei filium ſedentem ſuper thronum ejus, ſicut eſt hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre feciſti ſervum tuum pro David patre meo; ego autem ſum puer párvulus, & ignórans egreſſum & intróitum meum; & ſervus tuus in médio eſt pópuli quem elegiſti, pópuli infiníti, qui numerári & ſupputári non poteſt præ multitúdine. Dabis ergo ſervo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre poſſit, & diſcérnere inter bonum & malum : quis enim póterit judicáre pópulum iſtum, pópulum tuum hunc multum?

℟. Dixit Dóminus. 282.

Lectio iij.

PLácuit ergo ſermo coram Dómino, quòd Sálomon poſtulaſſet hujuſcémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : quia poſtulaſti verbum hoc, & non

petiſti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, ſed poſtulaſti tibi ſapiéntiam ad diſcernendum judícium; ecce feci tibi ſecundùm ſermónes tuos, & dedi tibi cor ſápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te ſímilis tuî fúerit, nec poſt te ſurrectúrus ſit. Sed & hæc quæ non poſtulaſti, dedi tibi, divítias ſcílicet & glóriam, ut nemo fúerit ſímilis tuî in régibus cunctis retrò diébus: ſi autem ambuláveris in viis meis, & cuſtodíeris præcepta mea & mandáta mea, ſicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos.

℟. Sálomon. 282.

CANON.

Ex Concílio Albienſi.

Ann. 1254. *c.* 56.

Cum in collatióne bonórum Eccleſiaſticórum habéri débeat principáliter ante óculos ſolus Deus, ómnia Eccleſiáſtica bona perſónis idóneis, & ſtatúto à Canónibus témpore conferantur, nullo præcepto vel promiſſo, remótis omni conditióne & pacto.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro tértio Regum. *c.* 5.

Miſit Sálomon ad Hiram, dicens: Tu ſcis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei ſui, propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos ſub veſtígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum; & non eſt ſatan, neque occurſus malus. Quamobrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, ſicut locútus eſt Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus, quem dabo pro te ſuper ſólium tuum: ipſe ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur ut præcídant mihi ſervi tui cedros de Líbano, & ſervi mei ſint cum ſervis tuis; mercédem autem ſervórum tuórum dabo tibi quamcumque petíeris; ſcis enim quómodò non eſt in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere ſicut Sidónii.

℟. Stetit Sálomon. 283.

Lectio ij.

Dedit quoque Dóminus ſapiéntiam Salomóni, ſicut locútus eſt ei: & erat pax inter Hiram & Salomónem, & percuſſérunt ambo fœdus. Elegitque rex Sálomon operários de omni Iſrael, & erat indíctio triginta míllia virórum: mittebatque eos in Líbanum, decem míllia per menſes ſíngulos viciſſim, ita ut duóbus ménſibus eſſent in dómibus ſuis; & Adoníram

erat ſuper hujuſcémodi indictióne. Fueruntque Salomóni ſeptuaginta millia eórum qui ónera portabant, & octoginta millia latomórum in monte, abſque præpóſitis qui præerant ſingulis opéribus, número trium millium, & trecentórum præcipiéntium pópulo & his qui faciébant opus.

℟. Regina Saba. 283.

Lectio iij. c. 7. & 8.

ET perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini; & intulit quæ ſanctificáverat David pater ſuus, argentum & aurum, & vaſa; repoſuitque in theſauris domus Dómini. Tunc congregáti ſunt omnes majóres natu Iſrael cum princípibus tribuum, & duces familiárum filiórum Iſrael ad regem Salomónem in Jeruſalem; ut deferrent arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id eſt, de Sion. Convenitque ad regem Salomónem univerſus Iſrael in menſe Ethanim, in ſolemni die; ipſe eſt menſis ſéptimus. Veneruntque cuncti ſenes de Iſrael, & tulérunt arcam ſacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vaſa Sanctuárii quæ erant in tabernáculo; & ferébant ea Sacerdótes & Levitæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Iſrael quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam; & immolabant oves & boves abſque æſtimatióne & número. Et intulérunt ſacerdótes arcam fœderis Dómini in locum ſuum, in oráculum templi, in Sanctum ſanctórum ſubter alas Chérubim.

℟. Dediſti. 283.

CANON.

Ex Concilio Remenſi.

Ann. 1119. can. 4.

NUllus Epiſcopus, nullus Présbyter, nullus omninò de Clero Eccleſiáſticas dignitátes vel beneficia cuilibet quaſi hæreditário jure derelinquat.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro tértio Regum.

cap. 9.

FActum eſt cùm perfeciſſet Sálomon ædificium domus Dómini & ædificium regis, & omne quod optáverat & volúerat fácere, appáruit ei Dóminus ſecundo, ſicut appárúerat ei in Gábaon; dixitque Dóminus ad eum: Exaudívi oratiónem tuam & deprecatiónem tuam quam deprecátus es coram me: ſanctificávi domum hanc quam ædificaſti, ut pónerem nomen meum ibi in ſempitérnum; & erunt óculi mei & cor meum ibi cunctis dié-

bus

Tu quoque ſi ambulá-
coram me, ſicut am-
vit pater tuus, in ſim-
áte cordis, & in æqui-
, & féceris ómnia quæ
épi tibi, & legítima
& judícia mea ſervá-
:, ponam thronum re-
tui ſuper Iſrael in ſem-
num, ſicut locútus ſum
id patri tuo, dicens:
auferétur vir de géne-
o, de ſólio Iſrael.
. Dilexit Dóminus. 281.

ctio ij. cap. 10.

Egína Saba, audítâ fa-
mâ Salomónis in nó-
e Dómini, venit tentá-
m in ænigmátibus. Et
eſſa Jerúſalem multo
comitátu, & divítiis,
élis portántibus aróma-
& aurum infinítum ni-
, & gemmas pretióſas,
t ad regem Salomónem,
cúta eſt ei univerſa quæ
bat in corde ſuo. Et
it eam Sálomon ómnia
a quæ propoſúerat.
fuit ſermo qui regem
et latére, & non reſ-
eret ei. Videns autem
na Saba omnem ſapién-
Salomónis, & domum
n ædificáverat, & ci-
menſæ ejus, & habitá-
ſervórum, & órdines
iſtrántium, veſteſque
m, & pincernas, &
cauſta quæ offerébat
omo Dómini; non ha-
at ultrà ſpíritum.
. Dixit Dóminus. 282.

Lectio iij.

Dixitque ad regem: Ve-
rus eſt ſermo quem
audivi in terra mea ſuper
ſermónibus tuis, & ſuper
ſapiéntia tua; & non cre-
débam narrántibus mihi,
donec ipſa veni, & vidi ócu-
lis meis, & probávi quòd
média pars mihi nuntiáta
non fúerit: major eſt ſa-
piéntia & ópera tua, quàm
rumor quem audivi. Beáti
viri tui, & beáti ſervi tui
qui ſtant coram te ſemper,
& áudiunt ſapiéntiam tuam.
Sit Dóminus Deus tuus be-
nedíctus, cui complacuiſti:
& póſuit te ſuper thronum
Iſrael, eò quòd diléxerit
Dóminus Iſrael in ſempi-
ternum; & conſtítuit te re-
gem; ut fáceres judícium &
juſtítiam. Dedit ergo regi
centum viginti talenta auri,
& arómata multa nimis, &
gemmas pretióſas.

℟. Sálomon. 282.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. Seſſ. 24. de Ref. cap. 1.

Qui ad promotiónem
præficiendórum quod-
cumque jus habent, aut
alióquin óperam ſuam præſ-
tant, ímprimis meminé-
rint nihil ſe ad Dei glóriam
& populórum ſalútem utí-
lius poſſe fácere, quàm ſi
bonos paſtóres & Eccléſiæ
gubernandæ idóneos pro-
movéri ſtúdeant: eoſque

aliénis peccátis communicantes mortáliter peccáre, niſi quos digniores & Eccléſiæ magis útiles ipſi judicáverint; non quidem précibus vel humáno affectu, aut ambiéntium ſuggeſtiónibus, ſed eórum exigéntibus méritis, præfici diligenter curaverint.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro tértio Regum.

cap. II.

REx Sálomon adamávit mulieres, alienigenas multas, filiam quoque Pharaónis; & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumæas, & Sidóneas, & Hethæas; de géntibus ſuper quibus dixit Dóminus filiis Iſrael: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingredientur ad veſtras; certíſſimè enim avertent corda veſtra, ut ſequámini deos eárum. Cùmque jam eſſet ſenex, depravátum eſt cor ejus per mulieres, ut ſequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo ſuo, ſicut cor David patris ejus. Sed colébat Sálomon Aſtarthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecitque Sálomon quòd non placúerat coram Dómino, & non adimplévit ut ſequerétur Dóminum, ſicut David pater ejus.

℟. Stetit Sálomon. 283.

Lectio ij.

IGitur irátus eſt Dóminus Salomóni, quòd averſa eſſet mens ejus à Dómino Deo Iſrael, qui apparúerat ei ſecundò, & præcéperat de verbo hoc ne ſequerétur deos aliénos; & non cuſtódivit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni: Quia habuiſti hoc apud te, & non cuſtodiſti pactum meum, & præcepta mea quæ mandávi tibi, diſrumpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſervo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu filii tui ſcindam illud; nec totum regnum áuferam, ſed tribum unam dabo filio tuo, propter David ſervum meum, & Jeruſalem quam elégi. Suſcitavit autem Dóminus adverſárium Salomóni, Adad Idumæum de ſémine régio, qui erat in Edom.

℟. Regina Saba. 283.

Lectio iij.

JEróboam quoque filius Nabath Ephrathæus, de Saréda, ſervus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vidua, levávit manum contra regem. Et hæc eſt cauſa rebelliónis adverſùs eum; quia Sálomon ædificávit Mello, &

:vit vorâginem civi-
ıvid patris ſui. Erat
Jeróboam vir fortis
ns ; videnſque Sálo-
olefcentem bonæ ín-
indúſtrium, conſti-
eum præfectum ſu-
ıúta univerſæ domûs
. Factum eſt ígitur
pore illo, ut Jeró-
:grederétur de Jerú-
, & inveníret eum
ilonítes prophéta in
pertus pállio novo:
utem duo tantùm in
Apprehendenſque A-
llium ſuum novum,
opertus erat, ſcidit
decim partes. Et ait
óboam : Tolle tibi
ſciſſúras; hæc enim
óminus Deus Iſrael:
go ſcindam regnum
ıu Salomónis, & da-
decem tribus.
edíſti. 283.

: A N O N.

ɔncílio Tridentíno.
. 24. *de Ref. c.* 12.
ı dignitátes in Eccle-
, præſertim Cathe-
s, ad conſervandam
amque Eccleſiáſti-
ſciplinam fúerint in-
; ut qui eas obtiné-
ɔietáte præcéllerent,
: exemplo eſſent, at-
iſcopos óperâ & offi-
árent; méritò qui ad
:antur, tales eſſe de-
qui ſuo múneri reſ-
e poſſint.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro tértio Regum.

cap. 11. & 12.

DOrmívit Sálomon cum pátribus ſuis, & ſepultus eſt in civitáte David patris ſui; regnávitque Róboam fílius ejus pro eo. Venit autem Róboam in Sichem; illuc enim congregátus erat omnis Iſrael, ad conſtituendum eum regem. At verò Jeróboam fílius Nabath, cùm adhuc eſſet in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audítâ morte ejus, reverſus eſt de Ægypto. Miſeruntque & vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam, & omnis multitúdo Iſrael, & locúti ſunt ad Róboam, dicentes: Pater tuus duríſſimum jugum impóſuit nobis; tu ítaque nunc immínue páululùm de império Patris tui duríſſimo, & de jugo graviſſimo quod impóſuit nobis, & ſerviémus tibi.

℟. Dilexit. 281.

Lectio ij.

REſponditque rex pópulo dura, derelícto consilio ſeniórum, quod ei déderant; & locútus eſt eis ſecundùm consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum veſtrum, ego autem addam jugo veſtro:

pater meus cæcidit vos flagellis, ego autem cædam vos ſcorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo; quóniam averſátus fúerat eum Dóminus, ut ſuſcitáret verbum ſuum quod locútus fúerat in manu Ahiæ Silonítæ ad Jeróboam filium Nabath. Videns ítaque pópulus quòd noluiſſet eos audíre rex, reſpondit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in filio Iſai? Vade in tabernácula tua, Iſrael: nunc vide domum tuam, David. Et ábiit Iſrael in tabernácula ſua. Super filios autem Iſrael, quicumque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Dixit Dóminus. 282.

Lectio iij.

Dixitque Jeróboam in corde ſuo: Nunc revertétur regnum ad domum David, ſi aſcénderit pópulus iſte ut fáciat ſacrificia in domo Dómini in Jerúſalem: & convertétur cor pópuli hujus ad dóminum ſuum Róboam regem Juda, interficientque me, & vertentur ad eum. Et excogitáto consílio, fecit duos vítulos áureos, & dixit eis: Nolíte ultrà aſcéndere in Jerúſalem: ecce dii tui, Iſrael, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Poſuitque unum in Bethel, & álterum in Dan: & factum eſt verbum hoc in peccátum: ibat enim pópulus ad adorandum vítulum uſque in Dan. Et fecit fana in excelſis, & ſacerdótes de extrémis pópuli, qui non erant de filiis Levi. Conſtituitque diem ſolemnem in menſe octávo, quintâ décimâ die menſis, in ſimilitúdinem ſolemnitátis quæ celebrabátur in Juda.

℟. Sálomon. 282.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 24. de Ref. c. 12.

Nemo ígitur deinceps ad dignitátes quaſcumque, quibus animárum cura ſubeſt, promoveátur, niſi qui ſaltèm vigéſimumquintum ætátis annum attígerit; & in Clericáli órdine verſátus, doctrínâ ad ſuum munus exequendum neceſſáriâ, ac morum integritáte commendátur.

SABBATO.

Lectio j.

De libro tértio Regum.

cap. 18.

Miſit Achab ad omnes filios Iſrael, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Uſquequò claudicátis in duas partes? ſi Dóminus eſt Deus, ſequímini eum: ſi autem Baal, ſequímini illum. Et non reſpondit ei pópulus verbum. Et ait rurſus Elías

pópulum : Ego remanſi
›phéta Dómini ſolus :
›phétæ autem Baal qua-
ngenti & quinquaginta
i ſunt. Dentur nobis duo
ves, & illi éligant ſibi
vem unum ; & in fruſta
dentes ponant ſuper li-
a, ignem autem non ſup-
nant : & ego fáciam bo-
m álterum, & impónam
›er ligna, ignem autem
n ſuppónam. Invocáte
mina deórum veſtrórum,
ego invocábo nomen Dó-
ni mei ; & Deus qui exau-
rit per ignem, ipſe ſit
us. Reſpondens omnis pó-
lus, ait Optima propoſítio.

LECTIO ij.

Dixit ergo Elías prophé-
tis Baal : Elígite vobis
vem unum, & fácite pri-
, quia vos plures eſtis ;
invocáte nómina deórum
ſtrórum, ignemque non
›ponátis. Qui cùm tuliſ-
it bovem quem déderat
, fecérunt ; & invocábant
men Baal de mane uſque
merídiem, dicentes :
al, exáudi nos. Et non
it vox, nec qui reſpondé-
: tranſiliébantque altáre
od fécerant. Cùmque eſ-
jam merídies, illudébat
s Elías, dicens : Clamáte
ce majóre ; deus enim eſt,
fórſitan lóquitur, aut in
verſório eſt aut in itíne-
, aut certè dormit,
excitétur. Clamábant
jo voce magnâ, & inci-
débant ſe juxta ritum ſuum
cultris & lancéolis, donec
perfunderentur ſánguine.

LECTIO iij.

CUmque jam tempus eſ-
ſet ut offerrétur holo-
cauſtum, accédens Elías
Prophéta, ait : Dómine
Deus Abraham, & Iſaac,
& Iſrael, oſtende hódie quia
tu es Deus Iſrael, & ego
ſervus tuus, & juxta præ-
ceptum tuum feci ómnia
verba hæc. Exaudi me, Dó-
mine, exaudi me ; ut diſcat
pópulus iſte quia tu es Dó-
minus Deus, & tu conver-
tiſti cor eórum íterùm. Cé-
cidit autem ignis Dómini,
& vorávit holocauſtum, &
ligna, & lápides, púlverem
quoque, & aquam quæ
erat in aquæductu lambens.
Quod cùm vidiſſet omnis
pópulus, cécidit in fáciem
ſuam, & ait : Dóminus ipſe
eſt Deus, Dóminus ipſe
eſt Deus. Dixitque Elías ad
eos : Apprehéndite prophé-
tas Baal, & ne unus qui-
dem effúgiat ex eis. Quos
cùm apprehendiſſent, duxit
eos Elías ad torrentem Ci-
ſon, & interfécit eos ibi.

CANON.

Ex Concílio Lateranenſi
primo.

Ann. 1123. *can.* 7.

NUllus omnínò Archidiá-
conus, aut Archiprés-
byter, aut Præpóſitus, vel
Decánus, animárum curam,
vel Præbendas Eccléſiæ ſine

judício vel conſenſu Epíſcopi, alícui tríbuat: imò, ſicut ſanctis Canónibus conſtitútum eſt, cura & rerum Eccleſiaſticárum diſpenſátio in Epiſcopi judício & poteſtáte permáneant.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Aſcendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. 4. *Reg.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VII. POST PENTECOSTEN.

In I. Nocturno.

Lectio j.

Incipit liber quartus Regum. *cap.* 1.

PRævaricátus eſt Moab in Iſrael, poſtquàm mórtuus eſt Achab. Cecidítque Ochózias per cancellos cœnáculi ſui quod habébat in Samaría, & ægrotávit: miſítque núntios, dicens ad eos: Ite, conſúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Elíam Teſbíten: dicens: Surge & aſcende in occurſum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non eſt Deus in Iſrael, ut eátis ad conſulendum Beélzebub deum Accaron; quamobrem hæc dicit Dóminus: De léctulo ſuper quem aſcendiſti, non deſcendes; ſed morte moriéris.

℞. Surrexit Elías prophéta quaſi ignis, & verbum ipſíus quaſi fácula ardébat: * Verbo Dómini contínuit cœlum. ℣. Elías homo erat ſímilis nobis, paſſíbilis: & orávit ut non plúeret, & non pluit; & rurſum orávit, & cœlum dedit plúviam: * Verbo. *Eccli.* 48. *Jac.* 5.

Lectio ij.

ET ábiit Elías; reverſíque ſunt núntii ad Ochóziam. Qui dixit eis: Quare reverſi eſtis? At illi reſpondérunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem qui miſit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Iſrael, mittis ut conſulátur Beélzebub Deus Accaron? Idcirco de léctulo ſuper quem aſcendiſti, non deſcendes, ſed morte moriéris. Qui dixit eis: Cujus figúræ & hábitûs eſt vir ille qui occurrit vobis, & locútus eſt verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilóſus, & zonâ pellíceâ accinctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes eſt. Miſítque ad eum quinquagenárium príncipem, & quinquaginta qui erant ſub eo. Qui aſcendit ad eum; ſedentíque in vértice montis,

: Homo Dei, rex præ-
:t ut deſcendas. Reſpon-
ſque Elías, dixit quin-
genário: Si homo Dei
ı, deſcendat ignis de
o, & dévoret te & quin-
ginta tuos. Deſcendit íta-
ignis de cœlo, & devo-
it eum & quinquaginta
erant cum eo.
ɛ. Accédens Elías ad om-
ı pópulum, ait: Uſque-
claudicátis in duas par-
* Si Dóminus eſt Deus,
ıímini eum. ℣. Nemo
:ſt duóbus dóminis ſer-
: .:. * Si Dóminus. III.
'. 18. *Matth.* 6.

Lectio iij.

Urſumque miſit ad eum
.príncipem quinquage-
ium, álterum, & quin-
ginta cum eo. Qui lo-
ıs eſt illi: Homo Dei,
: dicit rex: Feſtína, deſ-
le. Reſpondens Elías,
Si homo Dei ego ſum,
:endat ignis de cœlo, &
oret te & quinquaginta
;. Deſcendit ergo ignis
:œlo, & devorávit illum
uinquaginta ejus. Iterùm
it príncipem quinquage-
ium tértium, & quin-
ginta qui erant cum eo.
i cùm veniſſet, curvávit
ua contra Elíam, & pre-
ıs eſt eum, & ait: Homo
, noli deſpícere ánimam
ım, & ánimas ſervórum
tum qui mecum ſunt.
e deſcendit ignis de cœ-
& devorávit duos prín-
cipes quinquagenários pri-
mos, & quinquágenos qui
cum eis erant; ſed nunc ób-
ſecro ut miſereáris ánimæ
meæ. Locútus eſt autem An-
gelus Dómini ad Elíam, di-
cens: Deſcende cum eo, ne
tímeas. Surrexit ígitur, &
deſcendit cum eo ad regem.

℟. Elías in túrbine tectus
eſt, & in Eliséo complétus
eſt ſpíritus ejus: * Poténtiâ
nemo vicit illum, & mór-
tuum prophetávit corpus
ejus. ℣. Erat potens in ver-
bis, & in opéribus ſuis. * Po-
téntiâ. Glória. * Poténtiâ.
Eccl. 48. *Act.* 7.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 19. *Moral. in Job. c.* 6. *n.* 9 & 10.

Sancti ipſi, qui ſancto ſublevante Spíritu, ad ſumma rapiuntur, quámdiu in hac vita ſunt, ne áliquâ elatióne ſupérbiant, quibuſdam tentatiónibus reprimuntur; ut nequáquàm tantùm profícere váleant, quantùm volunt: ſed ne extollantur ſupérbiâ, fit in eis ipsárum quædam menſúra virtútum. Hinc eſt enim quòd Elías, dùm tot virtútibus in alta profeciſſent, quâdam mensúrâ ſuſpenſus eſt, dum Jézabel póſtmodùm quamvìs regínam, tamen muliérculam fugit.

℟. Dejécit caſtra Aſſyriórum Angelus Dómini; nam * Fecit Ezechías quod plácuit Deo, & fórtiter ivit in via quam mandávit illi Iſaías: in diébus ejus retrò rédiit ſol, & áddidit regi vitam. ℣. Píetas ad ómnia útilis eſt, promiſſiónem habens vitæ quæ nunc eſt, & futúræ * Fecit Ezechías. *Eccli.* 48. 1. *Tim.* 4.

Lectio v. n. 10.

PErpendo quippe hunc miræ virtútis virum ignem de cœlo tráhere, & ſecundò quinquagenários cum ſuis ómnibus petitióne ſúbitâ concremáre, verbo cœlos à plúviis cláudere, verbo cœlos ad plúvias aperíre, ſúſcitantem mórtuos, ventúra quæque prævidentem: & ecce rursùs ánimo occurrit, quo pavóre ante unam muliérculam fúgerit. Consídero virum timóre percuſſum, de manu Dei mortem pétere, nec accípere; de manu mulíeris mortem fugiendo vitáre.

℟. Poſtquàm coanguſtátus eſt Manaſſes, * Orávit Dóminum, & egit pœniténtiam valdè coram Deo: & exaudívit oratiónem ejus, reduxitque eum in regnum ſuum. ℣. Quæ ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur. * Orávit Dóminum. 2. *Par.* 33. 2. *Cor.* 7.

Lectio vj. n. 10.

QUærébat enim mortem dum fúgeret, dicens: Súfficit mihi, tolle ánimam meam; neque enim mélior ſum quàm patres mei. Unde ergo ſic potens, ut tot illas virtútes fáciat? undè ſic infirmus, ut ita féminam pertimeſcat? niſi quia aquæ appenduntur menſúrâ; ut ipſi ſancti Dei hómines & multùm váleant per poténtiam Dei, & rurſum quâdam menſúrâ moderáti ſint per infirmitátem ſuam? In illis virtútibus Elías quid de Deo accéperat, in iſtis infirmitátibus quid de ſe eſſe póterat, agnoſcébat. Illa poténtia virtus fuit? iſta infírmitas cuſtos virtútis. In illis virtútibus oſtendébat quid accéperat; in iſtis infirmitátibus hoc quod accéperat, cuſtodiébat. In miráculis monſtrabátur Elías, in infirmitátibus ſervabátur.

℟. Memória Josíæ in omni ore quaſi mel; ipſe eſt diréctus divínitùs in pœniténtiam gentis. * Tulit abominatiónes impietátis, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Qui converti fécerit peccatórem ab erróre viæ ſuæ, ſalvábit ánimam ejus à morte. * Tulit abominatiónes. Glória Patri. † In diébus. *Eccli.* 49. *Jac.* 5.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

cap. 7.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Atténdite à falſis prophétis, qui véniunt ad vos in veſtiméntis óvium, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces: à frúctibus eórum cognoſcétis eos. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Pſalm. 118. Serm. 12. n. 40.

NOn quicúmque dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Non quicúmque dicit mihi: Tuus ſum, meus eſt. Meus planè es, ſi vocem non redárguat conſciéntia, ſi ſermónem tuum ánimus aut ópera non refútent. Ego non nego meum eſſe eum qui ipſe ſe non neget, aut certè ſi pro me ſeipſum ſibi ábneget. Nolo habére ſérvulum plúribus dóminis ſervientem. Nam quómodò meus eſt, ſi mihi dicat verbo: Tuus ſum, & opéribus neget, & factis ſe diábolo adjúdicet & obſtringat?

℞. Atténdite à falſis prophétis, qui * Véniunt ad vos in veſtiméntis óvium, intrínſecùs autem ſunt lupi rapáces. ℣. Non miſi eos; & ipſi prophétant in nómine meo mendáciter, ut pereátis. * Véniunt. *Matth. 7. Jerem. 27.*

LECTIO viij. n. 41.

NOn eſt meus quem libído ſuccendit; quia mea eſt cáſtitas. Non eſt meus quem cura ſpoliandi minóres exágitat; quia mea intégritas eſt. Non eſt meus quem ira móbilis inquiétat; quia mea tranquíllitas eſt. Non eſt meus vini crápulâ temulentus in lucem, ambitióne glóriæ ſeculáris ébrius; qui in periculum non poſſit ſóbriæ moderatiónis ſerváre veſtígium. Pax ſum ego, litigáre non novi. Quid mihi ad eum de quo véniat diábolus, & dicat: meus eſt; nam mihi ſua colla curvávit, mea in illo plura repério: nomen ſibi tuum víndicat, & meum munus? Non eſt ergo Chriſti, niſi qui eſt aliénus à crímine: non eſt Chriſti, niſi qui poteſt ſemper ſe Chriſti ſérvulum demonſtráre.

℞. Confidunt in níhilo, & lóquuntur vanitátes: * Opera eórum ópera inutília, & opus iniquitátis in mánibus eórum. ℣. A frúctibus eórum cognoſcétis eos. * Opera. *Iſ. 59. Matth. 7.*

LECTIO ix. n. 42.

REctè ergo prophéta David dixit Tuus ſum, qui ſemper in Dómino manſit. Et quâ ratióne díxerit, Tuus ſum, áddidit: Juſtificatió-

nes tuas exquisívi, hoc eſt, Nihil aliórum quæsívi, ſed id ſolùm quod tuum eſt deſiderávi. Alii quærunt monília pretióſa, ego ſolas juſtificatiónes tuas quaſi quædam ſerta juſtítiæ: álii domum ad domum, villam ad villam jungunt, quaſi ſoli habitáre poſſint in terra hac, & elementum volunt occupáre commúne: álii poſſeſſiónem áeris ipsíus vindicáre; mihi in tuis juſtificatiónibus omne patrimónium eſt. Néſcio poſſidére niſi quod tui juris eſt. In tuis elóquiis ſpiritális mihi cura refulſit argenti. Mihi pórtio Deus eſt. Tuus ſum ego; quia pars mihi hæreditátis non in auro, non in argento eſt, ſed in Chriſto Jeſu.

℞. Non omnis qui dicit mihi Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed * Qui facit voluntátem Patris mei, ipſe intrábit in regnum cœlórum. ℣. Qui cuſtódit mandátum, cuſtódit ánimam ſuam. * Qui facit. Glória. * Qui facit. *Matth.* 7. *Prov.* 19.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Non poteſt arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Math.* 7.

Collecta. Orémus.

DEus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimum, inſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augmentum; ut quæ ſunt bona, nútrias, ac pietátis ſtúdio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Ann. 747. *can.* 1.

UNuſquiſque Epiſcopórum curam paſtorálem ſibi créditam, canonicaſque Chriſti Eccléſiæ inſtitutiónes, ſummo conámine deféndere ſit promptus: nec ullátenus negligenter vivendo, ſégniter docendo, negótiis ſeculáribus, pluſquàm Dei ſervítiis, quod abſit, ſubditus exiſtat; ſed bonis útique móribus, abſtinéntiæ virtútibus, juſtítiæ opéribus, doctrínæ ſtúdiis adornátus, ut ſecundùm Apóſtolum, pópulum Dei ſuis exemplis bene corrígere, & ſanæ quoque doctrínæ ſermónibus inſtrúere præváleat.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matth.* 7.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro quarto Regum.

cap. 2.

ACceſſérunt filii prophetárum qui erant in Jéricho, ad Eliſéum, & dixérunt ei: Num-

quid noſti quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum à te? Et ait: Et ego novi, ſiléte. Dixit autem ei Elías: Sede hîc, quia Dóminus miſit me uſque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelíquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquaginta viri de filiis prophetárum ſecúti ſunt eos, qui & ſtetérunt è contra, longé; illi autem ambo ſtabant ſuper Jordánem. Tulitque Elías pállium ſuum, & involvit illud, & percuſſit aquas, quæ diviſæ ſunt in utramque partem; & tranſiérunt ambo per ſiccum. Cùmque tranſiſſent, Elías dixit ad Eliſéum: Póſtula quod vis ut fáciam tibi, ántequàm tollar à te. Dixitque Eliſéus: Obſecro ut fiat in me duplex ſpíritus tuus. Qui reſpondit: Rem difficilem poſtulaſti; áttamen, ſi víderis me, quando tollar à te, erit tibi quod petiſti: ſi autem non víderis, non erit.

℟. Surrexit Elías. 294.

LECTIO ij.

CUmque pérgerent, & incedentes ſermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ígnei diviſérunt utrumque: & aſcendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs, apprehenditque veſtimenta ſua, & ſcidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei: reverſuſque ſtetit ſuper ripam Jordánis; & pállio Elíæ, quod cecíderat ei, percuſſit aquas, & non ſunt diviſæ. Et dixit: Ubi eſt Deus Elíæ étiam nunc? Percuſſitque aquas, & diviſæ ſunt huc atque illuc; & tránſiit Eliſéus. Videntes autem filii prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt: Requiévit ſpíritus Elíæ ſuper Eliſéum. Et venientes in occurſum ejus, adoravérunt eum proni in terram.

℟. Accédens Elías. 295.

LECTIO iij. *cap. 4.*

MUlier autem quædam de uxóribus prophetárum clamábat ad Eliſéum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus eſt, & tu noſti quia ſervus tuus fuit timens Dóminum; & ecce créditor venit ut tollat duos filios meos ad ſerviendum ſibi. Cui dixit Eliſéus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa reſpondit: Non hábeo, ancilla tua, quidquam in domo mea, niſi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vaſa vácua non pauca; & ingrédere, & claude óſtium tuum,

cùm intrinſécùs fúeris tu, & filii tui: & mitte inde in ómnia vaſa hæc; & cùm plena fúerint, tolles. Ivit ítaque múlier, & clauſit óſtium ſuper ſe & ſuper fílios ſuos: illi offerébant vaſa, & illa infundébat. Cùmque plena fúiſſent vaſa, dixit ad filium ſuum: Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpondit: Non hábeo. Stetitque óleum, Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo; tu autem & filii tui vívite de réliquo.

℟. Elías in túrbine. 295.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann.* 1547. *Seſſ. 6. de Ref. cap.* 1.

OMnes Cathedrálibus Ecléſiis quibuſcumque, quovis nómine ac título, Præfectos monet, ac mónitos eſſe vult ſancta Synodus, ut attendentes ſibi & univerſo gregi, in quo Spíritus ſanctus póſuit eos régere Eccléſiam Dei, vígilent, & miniſtérium ſuum ímpleant.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *cap.* 4.

FActa eſt quædam dies, & transíbat Eliſéus per Sunam; erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem: cùmque frequenter inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum ſuum: Animadverto quod vir Dei ſanctus eſt iſte, qui tranſit per nos frequenter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & menſam, & ſellam, & candelábrum; ut cùm vénerit ad nos, máneat ibi. Facta eſt ergo dies quædam, & véniens divertit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixitque ad Giézi púerum ſuum: Voca Sunamítidem iſtam: Qui cùm vocaſſet eam, & illa ſtetiſſet coram eo, dixit ad púerum ſuum: Lóquere ad eam: Ecce ſédulè in ómnibus miniſtraſti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, & vis ut lóquar regi, ſive príncipi milítiæ? Quæ reſpondit: In médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid ergo vult ut fáciam ei? Dixitque Giézi: Ne quæras; filium enim non habet, & vir ejus ſenex eſt. Præcépit ítaque ut vocáret eam: quæ cùm vocáta fúiſſet & ſtetiſſet ante óſtium, dixit ad eam: In témpore iſto, & in hac eádem hora, ſi vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa reſpondit: Noli, quæſo, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancillæ tuæ. Et con-

cœ́pit múlier, & péperit fílium in témpore & in hora eádem quâ díxerat Eliſéus.

℟. Dejécit. 296.

Lectio ij.

CRevit autem puer. Et cùm eſſet quædam dies, & egreſſus eſſet ad patrem ſuum, ad meſſóres, ait patri ſuo : Caput meum dóleo, caput meum dóleo. At ille dixit púero : Tolle, & duc eum ad matrem ſuam. Qui cùm túliſſet, & duxiſſet eum ad matrem ſuam, póſuit eum illa ſuper génua ſua uſque ad merídiem, & mórtuus eſt. Aſcendit autem, & collocávit eum ſuper léctulum hóminis Dei, & clauſit óſtium; & egreſſa, vocávit virum ſuum, & ait : Mitte mecum, óbſecro, unum de púeris, & áſinam, ut excurram uſque ad hóminem Dei, & revertar.

℟. Poſtquàm. 296.

Lectio iij.

INgreſſus eſt ergo Eliſéus domum, & ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus : ingreſſuſque clauſit óſtium ſuper ſe & ſuper púerum, & orávit ad Dóminum. Et aſcendit, & incúbuit ſuper púerum; póſuitque os ſuum ſuper os ejus, & óculos ſuos ſuper óculos ejus, & manus ſuas ſuper manus ejus, & incurvávit ſe ſuper eum, & calefacta eſt caro púeri. At ille reverſus, deambulávit in domo, ſemel huc atque illuc; & aſcendit, & incúbuit ſuper eum, & oſcitávit puer ſépties, apéruitque óculos. At ille vocávit Giézi, & dixit ei : Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingreſſa eſt ad eum : Qui ait : Tolle fílium tuum. Venit illa, & córruit ad pedes ejus, & adorávit ſuper terram : tulitque fílium ſuum, & egreſſa eſt.

℟. Memória. 296.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Seſſ. 6. de Ref. c. 1.

IMplére miniſtérium ſuum nequáquam poſſe ſciant (Epíſcopi) ſi greges ibi commiſſos mercenariórum more déſerant, atque óvium ſuárum, quarum ſanguis de eórum eſt mánibus à ſuprémo Júdice requirendus, cuſtódiæ mínimè incumbant; cùm certíſſimum ſit non admitti Paſtóris excuſatiónem, ſi lupus oves cómedit, & Paſtor neſcit.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum.

cap. 5.

VEnit Náaman (lepróſus) cum equis & cúrribus, & ſtetit ad óſtium domûs Eliſéi. Miſitque ad eum Eliſéus núntium, dicens : Vade, & laváre ſépties in Jordáne, & reci-

piet ſanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: Putábam quòd egrederétur ad me, & ſtans invocáret nomen Dómini Dei ſui, tángeret manu ſuâ locum lepræ, & curáret me. Numquid non melióres ſunt Abana & Pharphar flúvii Damaſci ómnibus aquis Iſrael, ut laver in eis, & munder? Cùm ergo vertiſſet ſe, & abíret indignans, acceſſérunt ad eum ſervi ſui; & locúti ſunt ei: Pater, & ſi rem grandem dixiſſet tibi Prophéta; certè fácere debúeras; quantò magìs quia nunc dixit tibi: Laváre, & mundáberis? Deſcendit, & lavit in Jordáne ſépties juxta ſermónem viri Dei; & reſtitúta eſt caro ejus ſicut caro púeri párvuli, & mundátus eſt. Reverſuſque ad virum Dei cum univerſo comitátu ſuo, venit & ſtetit coram eo, & ait: Verè ſcio quòd non ſit álius Deus in univerſa terra, niſi tantùm in Iſrael.

℞. Surrexit Elias. 294.

Lectio ij.

DIxitque Giézi puer viri Dei: Pepercit dóminus meus Náaman Siro iſti, ut non accíperet ab eo quæ áttulit: vivit Dóminus, quia curram poſt eum, & accípiam ab eo áliquid. Et ſecútus Giézi poſt tergum Náaman: quem cùm vidiſſet ille curréntem ad ſe, desíliit de curru in occurſum ejus, & ait: Rectène ſunt ómnia? Et ille ait: Rectè. Dóminus meus miſit me ad te, dicens: Modò venérunt ad me duo adoleſcentes de monte Ephraim, ex filiis Prophetárum: da eis taléntum argenti, & veſtes mutatórias dúplices. Dixitque Náaman: Mélius eſt ut accípias duo talenta. Et coégit eum, ligavitque duo talenta argenti in duóbus ſaccis, & duplícia veſtimenta, & impóſuit duóbus púeris ſuis, qui & portavérunt coram eo.

℞. Accédens Elias. 295.

Lectio iij.

CUmque veniſſet jam véſperi, tulit de manu eórum, & repóſuit in domo, dimiſitque viros, & abiérunt: ipſe autem ingreſſus ſtetit coram dómino ſuo. Et dixit Eliſeus: Unde venis, Giézi? Qui reſpondit: Non ivit ſervus tuus quòquam. At ille ait: Nonne cor meum in præſenti erat, quando reverſus eſt homo de curru ſuo in occurſum tuî? Nunc ígitur accepiſti argentum, & accepiſti veſtes, ut emas olivéta, & víneas, & oves, & boves, & ſervos, & ancillas. Sed & lepra Náaman adhærébit tibi, & ſémini tuo, uſque

mpiternum. Et egreſſus
b eo leprόſus quaſi nix.
. Elias in túrbine. 296.

C A N O N.

Concílio Aquileienſi.
Ann. 1596. *c.* 4.

Jm dignitátum inſtitú-
tio ad miniſtéria Eccle-
ca & ſacra facta ſit, ut
ɔentes illa per ſe & non
ſubſtitútos officia ſú-
ıt, decérnimus per Epíſ-
ıs diligenter curandum,
etáte ac diligéntiâ ví-
ıt, quò iſta aliquando
aptè exhibeantur, ino-
entes ac pertináces diſ-
è cohíbeant & emen-
.

RIA QUINTA.

Lectio j.

ibro quarto Regum. *c.* 6.
Actum eſt poſt hæc,
congregávit Bénadad
rex Syriæ univerſum
citum ſuum, & aſcen-
obſidébat Samaríam.
aque eſt fames magna
amaría: & tándiù ob-
: eſt, donec venunda-
r caput áſini octoginta
nteis, & quarta pars
ſtércoris columbárum
ıque argénteis. Cùmque
Iſrael transíret per mu-
, múlier quædam excla-
it ad eum, dicens: Salva
dómine mi rex. Qui
Non te ſalvat Dómi-
, unde te poſſum ſalvá-
de área, vel de torculá-
ri? Dixitque ad eam rex:
Quid tibi vis? Quæ reſpon-
dit: Múlier iſta dixit mihi:
Da filium tuum, ut come-
dámus eum hódie, & filium
meum comedémus cras. Có-
ximus ergo filium meum,
& comédimus. Dixique ei
die álterâ: Da filium tuum,
ut comedámus eum. Quæ
abſcondit filium ſuum.
Quod cùm audíſſet rex,
ſcidit veſtimenta ſua, &
transíbat per murum. Vidit-
que omnis pópulus cilícium
quo veſtítus erat ad carnem
intrínſecùs. Et ait rex: Hæc
mihi fáciat Deus, & hæc
addat, ſi ſtéterit caput Eli-
ſéi filii Saphat ſuper ipſum
hódie.

℟. Dejécit. 296.

Lectio ij. *cap.* 7.

Dixit autem Eliſéus: Au-
díte verbum Dómini:
Hæc dicit Dóminus: In
témpore hoc cras módius
ſímilæ uno ſtatére erit, &
duo módii hórdei ſtatére
uno, in porta Samaríæ. Reſ-
pondens unus de dúcibus
ſuper cujus manum rex in-
cumbébat, hómini Dei, ait:
Si Dóminus fécerit étiam
cataractas in cœlo, num-
quid póterit eſſe quod ló-
queris? Qui ait: Vidébis
óculis tuis, & inde non có-
medes. Quátuor ergo viri
erant lepróſi juxta intróitum
portæ, qui dixérunt ad ín-
vicem: Quid hîc eſſe vólu-
mus donec moriámur? ſive

ingredi voluérimus civitátem, fame moriémur; ſive manſérimus hîc, moriendum nobis eſt: veníte ergo, & transfugiámus ad caſtra Syriæ; ſi pepércerint nobis, vivémus; ſi autem occídere volúerint, nihilóminus moriémur. Surrexérunt ergo véſperi, ut venírent ad caſtra Syriæ: cùmque veniſſent ad princípium caſtrórum Syriæ, nullum ibídem repérérunt.

℟. Poſtquam. 296.

LECTIO iij.

ET egreſſus pópulus dirípuit caſtra Syriæ: factuſque eſt módius símilæ ſtatére uno, & duo módii hórdei ſtatére uno, juxta verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incumbébat, conſtítuit ad portam; quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus eſt, juxta quod locútus fúerat vir Dei, quando deſcénderat rex ad eum. Factumque eſt ſecúndum ſermónem viri Dei, quem díxerat regi, quando ait: Duo módii hórdei ſtatére uno erunt, & módius símilæ ſtatére uno, hoc eódem témpore cras in porta Samaríæ; quando reſpónderat dux ille viro Dei, & díxerat: Etiamſi Dóminus fécerit cataractas in cœlo, numquid póterit fieri quod loquéris? Et dixit ei: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Evénit ergo ei ſicut prædictum fúerat, & conculcávit eum pópulus in porta; & mórtuus eſt.

℟. Memória. 280.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi. *Ann.* 1583. *Tit.* 18. *de Parochis.*

OBſervent Párochi ſui gregis vítia, & commúnia vel própria peccáta; iiſque corrigendis, cum omni manſuetúdine & caritáte, cum públicè omnes, tùm privátim síngulos admonendo, diligéntiam adhíbeant. Si qui contentióne diſcordes fúerint, vel ódia in ínvicem ſuſcéperint, aut ſimultátes exercúerint, curent eos quamprimùm ad pacem & fraternam concórdiam revocáre.

FERIA SEXTA.

LECTIO j.

De libro quarto Regum. *c.* 8.

VEnit Eliſéus Damaſcum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat, nuntiaveruntque ei, dicentes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, & vade in occurſum viri Dei, & cónſule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házael in occurſum ejus, habens ſecum múnera, & ómnia bona Damaſci, ónera quadraginta ca-

melórum. Cùmque ſtetiſſet coram eo, ait : Fílius tuus Bénadad rex Syriæ miſit me ad te, dicens : Si ſanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixitque ei Eliſéus : Vade, dic ei : Sanáberis; porrò oſtendit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetitque cum eo, & conturbátus eſt uſque ad ſuffuſiónem vultûs : flevitque vir Dei. Cui Házael ait : Quare dóminus meus flet? At ille dixit : Quia ſcio quæ factúrus ſis fíliis Iſrael mala. Civitátes eórum munítas igne ſuccendes, & júvenes eórum interfícies gládio, & párvulos eórum elídes, & prægnantes dívides.

℟. Surrexit Elías. 294.

Lectio ij. *cap.* 9.

ELiſeus autem Prophétes vocávit unum de fíliis prophetárum, & ait illi : Accinge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cùmque véneris illuc, vidébis Jehu fílius Jóſaphat fílii Namſi : & ingreſſus ſuſcitábis eum de medio fratrum ſuórum, & introdúces in intérius cubículum tenenſque lentículam ólei, fundes ſuper caput ejus, & dices : Hæc dicit Dóminus : Unxi te regem ſuper Iſrael. Aperieſque óſtium, & fúgies, & non ibi ſubſiſtes. Abiit ergo adoleſcens puer prophétæ in Ramoth Gálaad, & ingreſſus eſt illuc : ecce autem príncipes exércitûs ſedébant, & ait : Verbum mihi ad te, ô princeps. Dixitque Jehu : Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit : Ad te, ô princeps.

℟. Accédens Elías. 295.

Lectio iij.

ET ſurrexit, & ingreſſus eſt cubículum : at ille fudit óleum ſuper caput ejus, & ait : Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael : Unxi te regem ſuper pópulum Dómini Iſrael; & percúties domum Achab dómini tui, & ulciſcar ſánguinem ſervórum meórum prophetárum, & ſánguinem ómnium ſervórum Dómini, de manu Jézabel : perdamque omnem domum Achab; & interfíciam, de Achab mingentem ad paríetem, & clauſum, & noviſſimum in Iſrael; & dabo domum Achab, ſicut domum Jeróboam fílii Nabat; & ſicut domum Báaſa fílii Ahía : Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui ſepéliat eam. Aperuitque óſtium, & fugit. Jehu autem egreſſus eſt ad ſervos dómini ſui, qui dixérunt ei : Rectène ſunt ómnia? Quid venit inſánus iſte ad te? Qui ait eis : Noſtis hóminem, & quid locútus ſit. At illi reſpondérunt : Falſum eſt, ſed magìs narra

nobis. Qui ait eis : Hæc & hæc locútus eſt mihi, & ait : Hæc dicit Dóminus : Unxi te regem ſuper Iſrael. Feſtinavérunt ítaque, & unuſquiſque tolens pállium ſuum, poſuérunt ſub pédibus ejus in ſimilitúdinem tribunális, & cecinérunt tubâ, atque dixérunt : Regnávit Jehu.

℟. Elías in túrbine. 295.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1551. *Seſſ.* 12. *de Ref. c.* 1.

SE Paſtóres memínerint ita præeſſe ſibi ſúbditis oportére, ut non eis dominentur, ſed illos tamquam filios & fratres díligant : elaborentque ut hortando & monendo ab illícitis detérreant. Quos tamen ſi quid per humánam fragilitátem peccáre contígerit, illa Apóſtoli eſt ab eis obſervanda præcéptio, ut illos árguant, óbſecrent in omni bonitáte & patiéntia. Sin autem ob delicti gravitátem virgâ opus fúerit, tunc cum manſuetúdine rigor, cum miſericórdia judícium, cum lenitáte ſevéritas adhibenda eſt.

SABBATO.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *c.* 9.

EGreſſus eſt Joram rex Iſrael, & Ochózias rex Juda, ſínguli in cúrribus ſuis, egreſſique ſunt in occurſum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezrahelítæ. Cùmque vidíſſet Joram Jehu, dixit : Pax eſt, Jehu ? At ille reſpondit : Quæ pax ? adhuc fornicatiónes Jézabel matris tuæ, & venefícia ejus multa vigent. Convertit autem Joram manum ſuam, & fúgiens ait ad Ochóziam : Insídiæ, Ochózia. Porrò Jehu tetendit arcum manu, & percuſſit Joram inter ſcápulas : & egreſſa eſt ſagitta per cor ejus, ſtatímque córruit in curru ſuo. Dixítque Jehu ad Bádacer ducem : Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezrahelítæ : mémini enim quando ego & tu ſedentes in curru ſequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc levâverit ſuper eum, dicens : Si non pro ſánguine Naboth, & pro ſánguine filiórum ejus, quem vidi heri, ait Dóminus, reddam tibi in agro iſto, dicit Dóminus. Nunc ergo tolle, & prójice eum in agrum, juxta verbum Dómini. Ochózias autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti ; perſecutúſque eſt eum Jehu, & ait : étiam hunc percútite in curru ſuo ; & percuſſérunt eum in aſcenſu Gaver, qui eſt juxta Jéblaam : qui fugit in Mageddo, & mórtuus eſt ibi.

Lectio ij.

Nno undécimo Joram
filii Achab, regnávit
hózias ſuper Judam; ve-
que Jehu in Jézrael. Por-
Jézabel intróitu ejus au-
o, depinxit óculos ſuos
io, & ornávit caput
m, & reſpexit per feneſ-
m ingredientem Jehu per
tam, & ait: Numquid
poteſt eſſe Zambri, qui
rfécit dóminum ſuum?
avitque Jehu fáciem
m ad feneſtram, & ait:
æ eſt iſta? Et inclinavé-
t ſe ad eum duo vel tres
úchi. At ille dixit eis:
cipitáte eam deorſum.
præcipitavérunt eam, aſ-
ſuſque eſt ſánguine pá-
, & equórum úngulæ
culcavérunt eam. Cùm-
introgreſſus eſſet, ut
néderet biberetque, ait:
, & vidéte maledictam
m, & ſepelíte eam, quia
a regis eſt. Cùmque iſ-
t ut ſepelírent eam, non
enérunt niſi calváriam,
edes, & ſummas manus.
verſique nuntiavérunt ei.
ait Jehu: Sermo Dómini
, quem locútus eſt per
vum ſuum Elíam Theſ-
en, dicens: In agro Jéz-
el cómedent canes car-
Jézabel.

ectio iij. *cap.* 10.

Rant autem Achab ſep-
tuaginta filii in Sama-
: ſcripſit ergo Jehu lít-
teras, & miſit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini veſtri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma; elígite meliórem, & eum qui vobis placúerit de fíliis dómini veſtri, & eum pónite ſuper ſólium patris ſui, & pugnáte pro domo dómini veſtri. Timuérunt illi vehementer, & dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt ſtare coram eo, & quómodò nos valébimus reſíſtere? Miſérunt ergo præpóſiti domûs, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutrítii ad Jehu, dicentes: Servi tui ſumus, quæcumque júſſeris faciémus, nec conſtituémus nobis regem, quæcumque tibi placent, fac. Reſcripſit autem eis lítteras ſecundò, dicens: Si mei eſtis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini veſtri, & veníte ad me hâc eâdem horâ cras in Jézrahel. Porrò filii regis ſeptuaginta viri apud optimátes civitátis nutriebantur. Cùmque veniſſent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, & occidérunt ſeptuaginta viros, & poſuérunt cápita eórum in cóphinis, & miſérunt ad eum in Jézrahel.

CANON.

Ex Concílio Avenionenſi.

Ann. 1594. *can.* 42.

STudióſè Párochus ſit ſollícitus de paupéribus ſuæ Paróchiæ, præſertim puellis nubilibus, viduis, órphanis, pupillis, ægrótis, ſénio confectis, aliiſque perſónis utrâque miſericórdiâ indigéntibus, quibus & ipſe opitulétur, & álios hortátu ſuo ad id officium invítet. Præcípuè de iis Epíſcopum certiórem fáciat; ut qui commúnis eórum pater eſt, iiſdem paternam curam præſtet.

Ad Magníficat.

Ant. 2. D. Nóluit Dóminus diſpérdere domum David propter pactum quod iníerat cum eo; & quia promíſerat ut daret ei lucernam & filiis ejus omni témpore. 2. *Paral.* 21.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VIII.
POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

De libro quarto Regum. *cap.* 11.

ATHália mater Ochóziæ, videns mórtuum filium ſuum, ſurrexit, & interfécit omne ſemen régium. Tollens autem Jóſaba filia regis Joram, ſoror Ochóziæ, Joas filium Ochóziæ, furáta eſt eum de médio filiórum regis qui interficiebantur, & nutrícem ejus, de triclínio; & abſcondit eum à fácie Athállæ, ut non interficerétur. Eratque cum ea ſex annis clam in domo Dómini; porrò Athália regnávit ſuper terram. Anno autem ſéptimo miſit Joiada, & aſſúmens centuriónes, & milites introduxit ad ſe in templum Dómini, pepigitque cum eis fœdus; & adjúrans eos in domo Dómini, oſtendit eis filium regis.

℟. Surrexit Elías. 294.

LECTIO ij.

PRoduxitque filium regis, & póſuit ſuper eum diadéma, & teſtimónium, feceruntque eum regem, & unxérunt: & plaudentes manu, dixérunt: Vivat rex. Audívit autem Athália vocem pópuli currentis; & ingreſſa ad turbas in templum Dómini, vidit regem ſtantem ſuper tribúnal juxta morem, & cantóres, & tubas prope eum, omnemque pópulum terræ lætantem, & canentem tubis: & ſcidit veſtimenta ſua, clamávitque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus, qui erant ſuper exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra ſepta templi; & quicumque eam ſe-

ctrus fuerit, feriátur gládio. Dixerat enim ſacerdos: Non occidátur in templo Dómini. Impoſueruntque ei manus, & impegérunt eam per viam introïtûs equórum, juxta palátium, & interfecta eſt ibi. Pépigit ergo Joïada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut eſſet pópulus Dómini, & inter regem & pópulum. Ingreſſuſque eſt omnis pópulus terræ templum Baal, & deſtruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè. Mathan quoque ſacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Accédens Elías. 295.

Lectio iij. cap. 13.

Eliſéus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus eſt; deſcenditque ad eum Joas rex Iſrael, & flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auriga ejus. Et ait illi Eliſéus: Affer arcum & ſagittas. Cùmque attuliſſet ad eum arcum & ſagittas, dixit ad regem Iſrael: Pone manum tuam ſuper arcum. Et cùm poſuiſſet ille manum ſuam, ſuperpóſuit Eliſéus manus ſuas mánibus regis, & ait: Aperi feneſtram orientálem. Cùmque aperuiſſet, dixit Eliſéus: Jace ſagittam. Et jecit. Et ait Eliſéus: Sagitta ſalútis Dómini, & ſagitta ſalútis contra Syriam: percutieſque Syriam in Aphec, donec conſúmas eam. Et ait: Tolle ſagittas. Qui cùm tuliſſet, rursùm dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cùm percuſſiſſet tribus vícibus, & ſtetiſſet, irátus eſt vir Dei contra eum, & ait: Si percuſſiſſes quinquies, aut séxties, ſive ſépties, percuſſiſſes Syriam uſque ad conſumptiónem; nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus eſt ergo Eliſéus, & ſepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipſo anno. Quidam autem ſepelientes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in ſepulcro Eliſéi. Quod cùm tetigiſſet oſſa Eliſéi, revixit homo, & ſtetit ſuper pedes ſuos.

℟. Elías in túrbine. 295.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Cyrilli Jeroſolymitáni.

Catech. 2. n. 13.

Achab rex Samaríæ ſceleratíſſimus, idolórum cultor, cùm veniſſet Elías Prophéta, & minas duntaxat intentaſſet, ſacco ſe índuit, & ſcidit veſtimenta. Et quid dicit clemens Deus ad Elíam? Vidiſti quómodò compunctus eſt Achab à fácie mea? tamquam fervidum Prophétæ ingénium léniens, ut ad miſericórdiam inclináret.

Vultis cognóſcere quàm forte ſit pœniténtia armórum genus, quantùm conféſſio étiam advérſus hoſtes prævaleat? Centum octogínta quinque hóſtium míllia Ezechías per confeſſiónem ruit. Et hoc adhuc mínimum. Senténtiam Dei advérſum ſe pronuntiatam, per pœniténtiam diſſolvit. Ægrotanti enim ipſi dixit Iſaias: Moriéris tu, nec vives. Quæ jam ſpes, quæ ultrà ſalus vel expectatio, pronuntiante Prophétâ? At ille non revocátus eſt à pœniténtia, memor ejus quod ſcriptum eſt. Cùm averſus ingemúeris, tunc ſalvábeeris.

℟. Déjecit. 296.

Lectio v. n. 15.

CONverſus eſt ad paríetem, & mentem per oratiónem ad cœlum tendens: Dómine, ait, meménto mei; ſúfficit enim ad ſanatiónem te meì meminíſſe. Tempóribus non ſubjaces, ſed ipſe es vitæ arbiter & legiſlator. Non enim ſecundùm genitúram aut aſtrórum complexiónem, ut nonnulli delirant, vitæ noſtræ rátio decurrit, ſed ſecundùm tuam voluntátem. Et illi, cujus deſperáta vita fúerat, annórum quindecim vitæ accéſſio datur: atque in ſignum decem grádibus ſol retrogreſſus eſt.

Jam verò ſol propter Ezechíam remeávit: at idem propter Chriſtum defécit, non retrocédens, ſed deliquium paſſus; eâ re quid inter utrúmque, Ezechíam dico & Jeſum, intereſſet, demonſtrans. Et ille quidem pótuit Dei senténtiam diſſólvere; Jeſus verò peccatórum véniam tribúere non póterit?

℟. Poſtquàm. 296.

Lectio vj. n. 15. & 16.

COnvértere tu quoque, & ingemíſce; & óſtium claude: ora ut tibi dimittátur, ut urentes te flammas disjiciat Deus. Poteſt enim pœniténtia & ignem extínguere; poteſt & leónes cicuráre. Quòd ſi diffídas, cógita quid olim contígerit Ananíæ & ſóciis. Quales in camínum ignis fontes effudérunt! Quanta vis aquæ flammam ad cúbitos quadraginta novem aſcendentem reſtínguere ſufficiébat! Sed ubi flamma vehementer ſuperferebátur, ibi plúrimus pœniténtiæ fons effúſus eſt, cùm illi dícerent: Quóniam juſtus es in ómnibus quæ feciſti nobis; & peccávimus, & tranſgreſſi ſumus, & iniquè égimus. Cùm fornácis flammas compréſſerit pœniténtia, tu dúbitas utrùm gehénnæ ignem reſtínguere váleat?

℟. Memória. 296.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

cap. 16.

IN illo témpore ; Dicébat Jeſus ad diſcipulos ſuos : Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum ; & hic diffamátus eſt apud illum quaſi diſſipaſſet bona ipsíus. Et réliqua.

Homília ſancti Paulíni Epíſcopi.

Epiſt. 32. *ad Sever. alias* 12.

NUlla nobis occáſio eſt beneficéntiæ unquam procraſtinandæ, cùm ſi voluntas noſtra non abſit, pauper in promptu ſit. Commodémus ergo ſecúri nunc egéno, & in paupéribus ſuis Chriſto ; ut ex ejus abundatúrâ in iiſdem glóriâ participáre poſsímus. Proptéreà enim Dóminus ipſe præmonet, dicens : Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Vides quómodò Omnípotens fáciat de nocte lucem, & de iniquitáte juſtítiam ? Ut cùm defecéritis, inquit, recípiant vos in tabernácula æterna. Seminémus ergo illis carnália, ut metámus ab illis ſpiritália. Labóret nunc de terrénis manus, ut tunc de cœléſtibus ánima reficiátur. Spes præſens ædíficet rem futúram. Faciámus iſtîc tecta, quæ nos illîc tegant. Paſcátur iſtîc pauper, ubi me dívite eget ; ut me illîc paſcat, ubi me egente ſaturábitur.

℟. Víllicus diffamátus eſt apud dívitem quaſi diſſipaſſet bona ipsíus. Et ait illi : Quid hoc áudio de te ? * Redde ratiónem villicatiónis tuæ ; jam enim non póteris villicáre. ℣. Judícium duríſſimum his qui præſunt, fiet. * Redde. *Luc.* 16. *Sap.* 6.

Lectio viij.

Serm. de Gazophylac. poſt Epiſt. 33. *n.* 6. & 7.

O Abundántia bonitátis Dei ! vult fœnerári ex iis quæ ipſe lárgitus eſt : cupit débitor fíeri donórum ſuórum, ut cùm multâ tibi ratióne tuam reddat uſúram. Própera ígitur, frater, tam úberem tibi obſtríngere debitórem, ut & amícum te ex ſervo vocet ; & in tuis terréſtribus nummis te expertus fidélem, de ſuis cœléſtibus theſauris dívitem fáciat. Ne trépides, ne cunctéris, ne parcas. Eſto violentus Deo, rape regna cœlórum. Nam potúerat, dilectíſſimi, Dóminus omnípotens æquè univerſos dívites fácere, ut nemo indigeret áltero : ſed infinítæ bonitátis consílio fecit míſerum ; ut agnóſceret miſericordem. Matéria divitiárum tibi eſt fraterna paupertas, ſi intélligas ſuper egénum & páuperem ; nec tibi tam-

tùm hábeas quod accepiſti, quia ídeò & illíus partem tibi in hoc ſǽculo cóntulit Deus, ut tibi debéret quidquid de ſuis donis tuo voluntário affectu indigéntibus obtuliſſes, ac te viciſſim in æterna die de illius parte ditáret.

℟. Ego vobis dico : * Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis; ut cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. ℣. Eleemóſyna facit invenire miſericórdiam & vitam ætérnam : * Fácite vobis. *Luc.* 16. *Tob.* 12.

Lectio ix. *n.* 9.

PArem ergo curam tuî & páuperis gere, ut imitéris imitatórem Chriſti, non tibi, ſed áliis utilia curando, ut tuî impénſiùs Deo cura ſit. Vide enim quanto crímine te ſupérbia aut avarítia diſcernat ab eo cui te Deus ópere ſuo junxit. Réfice eſurientem ánimam, & non timébis in die malo ab ira ſuperventúra. Beátus enim, inquit, qui intélligit ſuper egénum & páuperem, in die malâ liberábit eum Dóminus. Operáre igitur & éxcole hanc regiónem terræ tuæ, ut gérminet tibi frugem fértilem, plenam ádipe frumenti, magno cum fœnore centéſimum tibi fructum multiplicári ſéminis afferentem. In hujus vel poſſeſſiónis vel negotiatiónis appetítum & ſtúdium ſancta & ſalutáris eſt avarítia : nam talis cupíditas, quæ regnum cœleſte merétur, & bonum perenne desiderat, radix bonórum eſt.

℟. Ignem extinguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis : * Et qui reddit grátiam, † In témpore caſûs ſui invéniet firmaméntum. ℣. Qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet : * Et qui. Glória. † In témpore. *Eccli.* 3. 2. *Cor.* 9.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. E. Ait víllicus intrà ſe : Scio quid fáciam, ut cùm amótus fuero à villicatióne, recípiant me in domos ſuas. *Luc.* 16.

Collecta. Orémus.

LArgíre nobis, quæſumus, Dómine, ſemper ſpíritum cogitandi quæ recta ſunt, propítius & agendi; ut qui ſine te eſſe non póſſumus, ſecundùm te vívere valeámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Taraſconenſi. *Ann.* 556. *can.* 8.

MUltórum cáſuum experiéntiâ magiſtrante, repérimus nonnullas Diœceſanas eſſe Eccléſias deſtitútas : ob quam rem id hâc conſtitutióne decrévimus, ut antiquæ conſuetúdinis ordo ſervétur, & ánnuis vícibus ab Epíſcopo Diœceſano viſiténtur; & ſi qua

forté

ſortè Baſílica reperta fúerit deſtitúta, ordinatióne ipſius reparétur.

Ad Magníficat.

Ant. §. C. Laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudènter fecíſſet; quia filii hujus ſǽculi prudentióres filiis lucis in generatióne ſua ſunt. *Luc.* 16.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *cap.* 18.

ANno tértio Oſée filii Ela regis Iſrael, regnávit Ezechías fílius Achaz regis Juda. Viginti quinque annórum erat, cum regnáre cœpiſſet; & viginti novem annis regnávit in Jeruſalem: nomen matris ejus Abi, filia Zacharíæ. Fecitque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipſe diſſipávit excelſa, & contrívit ſtátuas, & ſuccídit lucos, confregitque ſerpentem æneum quem fécerat Móyſes: ſiquidem uſque ad illud tempus filii Iſrael adolébant ei incenſum: vocavitque nomen ejus Noheſtan. In Dómino Deo Iſrael ſperávit: ítaque poſt eum non fuit ſímilis ei de cunctis régibus Juda, ſed neque in his qui ante eum fuerunt: & adhæſit Dómino, & non receſſit à veſtígiis ejus; fecitque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móyſi.

℟. Surrexit Elías. 294.

Lectio ij.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus ſéptimus Oſée filii Ela regis Iſrael, aſcendit Salmánaſar, rex Aſſyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam poſt annos tres, anno ſexto Ezechíæ, id eſt, nono anno Oſée regis Iſrael, capta eſt Samaría; & tránſtulit rex Aſſyriórum Iſrael in Aſſyrios, collocávitque eos in Hala & in Habor flúviis Gozan in civitátibus Medórum; quia non audiérunt vocem Dómini Dei ſui, ſed prætergreſſi ſunt pactum ejus: ómnia quæ præcéperat Móyſes ſervus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt. Anno quarto décimo regis Ezechíæ, aſcendit Sennácherib rex Aſſyriórum ad univerſas civitátes Juda munítas, & cepit eas.

℟. Accédens Elías. 295.

Lectio iij. *cap.* 19.

CUm accepiſſet Ezechías litteras de manu nuntiórum, & legiſſet eas, aſcendit in domum Dómini, & expandit eas coram Dómino, & orávit in conſpectu ejus, dicens: Dómine Deus Iſrael, qui ſedes ſuper Chérubim, tu es Deus ſolus regum ómnium ter-

ræ : tu feciſti cœlum & terram. Inclína aurem tuam, & audi ; áperi, Dómine, óculos tuos, & vide ; audi ómnia verba Sennácherib, qui miſit ut exprobráret nobis Deum viventem. Verè, Dómine, diſſipavérunt reges Aſſyriórum gentes, & terras ómnium ; & miſérunt deos eórum in ignem : non enim erant dii, ſed ópera mánuum hóminum ex ligno & lápide, & perdidérunt eos. Nunc ígitur, Dómine Deus noſter, ſalvos nos fac de manu ejus ; ut ſciant ómnia regna terræ, quia tu es Dóminus Deus ſolus.

℟. Elías in túrbine. 295.

CANON.

Ex Concílio Sueſſionenſi.

An. 744. *can.* 4 & 5.

UNuſquíſque Présbyter qui in Paróchia eſt, Epiſcopo obédiens & ſubjectus ſit, & ratiónem & órdinem miniſtérii ſui Epíſcopo reddat, & ab eo Chriſma & óleum petat : & quando jure canónico Epíſcopus círcumit Paróchiam, Abbátes & Presbyteri paráti ſint ad ſuſcipiendum Epíſcopum in adjutórium neceſſitátis. Supervenientes Presbyteri de áliis regiónibus non ſuſcipiantur in miniſtérium Eccléſiæ, niſi priùs fúerint probáti ab Epíſcopo cujus Paróchia eſt.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *cap.* 19.

FActum eſt in nocte illa, venit Angelus Dómini, & percuſſit in caſtris Aſſyriórum centum octoginta quinque míllia. Cùmque dilúculo ſurrexiſſet, vidit ómnia córpora mortuórum ; & recédens ábiit, & reverſus eſt Sennácherib rex Aſſyriórum, & manſit in Nínive. Cùmque adoráret in templo Neſroch deum ſuum, Adrámelech & Sáraſar filii ejus percuſſérunt eum gládio, fugeruntque in terram Armeniórum, & regnávit Aſſarhaddon filius ejus pro eo.

℟. Dejécit. 296.

Lectio ij. *cap.* 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechias uſque ad mortem : & venit ad eum Iſaías filius Amos, Prophéta, dixitque ei : Hæc dicit Dóminus Deus : Præcipe dómui tuæ ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convertit fáciem ſuam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens : Obſecro, Dómine, meménto, quæſo, quómodò ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfecto ; & quod plácitum eſt coram te, fécerim. Flevit

ſtaque Ezechías fletu magno. Et ántequam egrederétur Iſaías médiam partem átrii, factus eſt ſermo Dómini, ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas; & ecce ſanávi te: die tértio aſcendes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: ſed & de manu regis Aſſyriórum liberábo te, & civitátem hanc; & prótegam urbem iſtam propter me, & propter David ſervum meum.

℟. Poſtquam. 296.

Lectio iij.

DIxitque Iſaías: Afferte maſſam ficórum. Quam cùm attuliſſent, & poſuiſſent ſuper ulcus ejus, curátus eſt. Díxerat autem Ezechías ad Iſaíam: Quod erit ſignum, quia Dóminus me ſanábit, & quia aſcenſúrus ſum die tértiâ templum Dómini? Cui ait Iſaías: Hoc erit ſignum à Dómino, quod factúrus ſit Dóminus ſermónem quem locútus eſt: Vis ut aſcendat umbra decem líneis, an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile eſt umbram créſcere decem líneis: nec hoc volo ut fiat, ſed ut revertátur retroſum decem grádibus. Invocávit ítaque Iſaías prophéta Dóminum, & reduxit umbram per líneas, quibus jam deſcénderat in horológio Achaz, retrorſum decem grádibus.

℟. Memória. 296.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *c.* 27.

ECcléſias Epíſcopi víſitent moderáto comitátu, ne ſúbditos nímiis ſúmptibus ópprimant; eoſque ſecum aſſúmant, quos probátæ fidei & doctrínæ nóverint, & quorum íntegra fama iis ad quos proficiſcantur, exemplo eſſe poſſit. Abúſus, ſi qui irrépſerint, tollant; modos ſtátuant quibus in pósterum vitári poſſint.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *cap.* 20.

IN témpore illo miſit Bérodach Báladan, fílius Báladan, rex Babyloniórum, lítteras & múnera ad Ezechíam; audíerat enim quòd ægrotaſſet Ezechías. Lætátus eſt autem in adventu eórum Ezechías, & oſtendit eis domum arómatum, & aurum, & argentum, & pigmenta vária, unguenta quoque, & domum vaſórum ſuórum, & ómnia quæ habére póterat in theſauris ſuis. Non fuit quod non monſtráret eis

Ezechías in domo ſua, & in omni poteſtáte ſua.

℟. Surrexit Elias. 294.

Lectio ij.

VEnit autem Iſaías prophéta ad regem Ezechíam, dixitque ei: Quid dixérunt viri iſti? aut unde venérunt ad te? Cui ait Ezechías: De terra longinqua venérunt ad me, de Babylóne. At ille reſpondit: Quid vidérunt in domo tua? Ait Ezechías: Omnia quæcumque ſunt in domo mea, vidérunt, nihil eſt quod non monſtráverim eis in theſauris meis. Dixit ítaque Iſaías Ezechíæ: Audi ſermónem Dómini: Ecce dies vénient, & auferentur ómnia quæ ſunt in domo tua, & quæ condidérunt patres tui uſque in diem hanc, in Babylónem: non remanébit quidquam, ait Dóminus. Sed & de filiis tuis qui egredientur ex te, quos generábis, tollentur, & erunt eunúchi in palátio regis Babylónis. Dixit Ezechías ad Iſaíam: Bonus ſermo Dómini, quem locútus es: ſit pax & véritas in diébus meis.

℟. Accédens Elias. 295.

Lectio iij. *cap.* 22.

OCto annórum erat Joſias cùm regnáre cœpiſſet, triginta & uno anno regnávit in Jeruſalem: nomen matris ejus Idida, filia Hadaía de Béſecath. Fecitque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes viam David patris ſui: non declinávit ad déxteram, ſive ad ſiniſtram. Anno autem octavodécimo regis Josíæ, miſit rex Sapham filium Aſſia, filii Méſſulam, ſcribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam ſacerdótem magnum, ut confletur pecúnia quæ illáta eſt in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi à pópulo; deturque fabris per præpóſitos domûs Dómini; qui & diſtríbuant eam his qui operantur in templo Dómini, ad inſtauranda ſarta tecta templi.

℟. Elias in túrbine, 295.

CANON.

Ex Concílio Tridentino.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref.* *cap.* 3.

VIſitatiónum (Epiſcopálium) præcípuus ſit ſcopus ſanam orthodoxamque doctrinam, expulſis hæréſibus, indúcere, bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum, cohortatiónibus & admonitiónibus ad religiónem, pacem, innocentiamque accéndere.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *c.* 22.

NArrávit Saphan ſcriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías ſacerdos. Quem cùm legiſſet

ıan coram rege, & au-
:t rex verba libri legis
nini, ſcidit veſtimenta
Et præcépit Helcíæ ſa-
ˈóti, & Ahicam filio Sa-
n, & Achobor filio Mi-
, & Saphan ſcribæ, &
æ ſervo regis, dicens:
& conſúlite Dóminum
:r me, & ſuper pópulo,
ıper omni Juda, de ver-
volúminis iſtíus quod
:ntum eſt: magna enim
Dómini ſuccenſa eſt
:ra nos; quia non au-
unt patres noſtri verba
i hujus, ut fácerent om-
uod ſcriptum eſt nobis.
:. Dejécit. 296.
ctio ij. *cap. 23.*
Scenditque rex templum
Dómini, & omnes viri
ı, universíque qui habi-
ınt in Jerúſalem cum eo,
rdótes & prophétæ, &
ıis pópulus à parvo uſ-
ad magnum; legitque
ctis audiéntibus ómnia
›a libri fœderis, qui in-
:us eſt in domo Dómini.
itque rex ſuper gradum;
edus percuſſit coram Dó-
o, ut ambulárent poſt
ninum, & cuſtodirent
:cepta ejus, & teſtimó-
, & cæremónias in omni
le & in tota ánima, &
itárent verba fœderis
ıs quæ ſcripta erant in
› illo; acquievitque pó-
ıs pacto. Et præcépit rex
cíæ Pontífici, & ſacer-
bus ſecundi órdinis, &
janitóribus, ut projícerent
de templo Dómini ómnia
vaſa quæ facta fúerant Baal,
& in luco, & univerſæ mi-
lítiæ cœli: & combuſſit ea
foris Jerúſalem in convalle
Cedron, & tulit púlverem
eórum in Bethel. Et delévit
arúſpices, quos poſuérant
reges Juda ad ſacrificandum
in excelſis per civitátes Ju-
da, & in circúitu Jerúſa-
lem; & eos qui adolébant
incenſum Baal, & Soli &
lunæ & duódecim ſignis, &
omni milítiæ cœli.

℟. Poſtquàm. 296.

Lectio iij.

ET contrívit ſtátuas, & ſuccídit lucos; replevit-
que loca eórum óſſibus mor-
tuórum: ínſuper & altáre
quod erat in Bethel, & ex-
celſum quod fécerat Jeró-
boam filius Nabat, qui pec-
cáre fecit Iſrael; & altáre
illud, & excelſum deſtruxit
atque combuſſit, & commí-
nuit in púlverem; ſuccendit-
que etiam lucum. Et conver-
ſus Josías vidit ibi ſepulcra,
quæ erant in monte: miſit-
que, & tulit oſſa de ſepul-
cris, & combuſſit ea ſuper
altáre, & pólluit illud juxta
verbum Dómini, quod lo-
cútus eſt vir Dei, qui præ-
díxerat verba hæc. Et ait:
Quis eſt títulus ille quem
vídeo? Reſponderuntque ei
cives urbis illíus: Sepulcrum
eſt hóminis Dei, qui venit
de Juda, & prædixit verba

hæc quæ feciſti ſuper altáre Bethel. Et ait : Dimíttite eum, nemo commóveat oſſa ejus. Et intácta manſérunt oſſa illíus, cum óſſibus prophétæ qui vénerat de Samária.

℟. Memória. 296.

CANON.

Ex Concílio Bracarenſi ſecundo.

Ann. 572. *can.* 1.

EPíſcopi per Diœcéſes euntes, primùm diſcútiant Cléricos, quómodò órdinem Baptiſmi téneant, vel Miſſárum, & quáliter quæcumque officia in Eccléſia peragantur. Et ſi rectè quidem invénerint, Deo grátias agant; ſin autem mínimè, docére debent ignáros.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum.

cap. 24.

IN diébus Jóakim aſcendit Nabuchodónoſor rex Babylónis, & factus eſt ei Jóakim ſervus tribus annis, & rurſum rebellávit contra eum. Immiſitque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Sýriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon; & immíſit eos in Judam, ut diſpérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per ſervos ſuos Prophétas. Factum eſt autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auferret eum coram ſe, propter peccáta Manaſſe univérſa quæ fecit, & propter ſánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúſalem cruóre innocéntium; & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem ſermónum Jóakim, & univérſa quæ fecit, nonne hæc ſcripta ſunt in libro ſermónum diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus ſuis: & regnávit Jóachim fílius ejus pro eo.

℟. Surrexit Elías. 294.

Lectio ij.

DEcem & octo annórum erat Jóachim cùm regnáre cœpiſſet, & tribus ménſibus regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Noeſta, fília Elnathan de Jerúſalem. Et fecit malum coram Dómino juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo aſcendérunt ſervi Nabuchodónoſor regis Babylónis in Jerúſalem, & circúmdata eſt urbs munitiónibus. Venitque Nabuchodónoſor rex Babylónis ad civitátem cum ſervis ſuis, ut oppugnárent eam. Egreſſuſque eſt Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipſe & mater ejus, & ſervi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus; & ſuſcépit eum rex

Babylónis anno actávo regni ſui. Et prótulit inde omnes theſauros domûs Dómini, & theſauros domûs régiæ; & concídit univerſa vaſa áurea quæ fécerat Sálomon rex Iſrael in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránſtulit omnem Jerúſalem, & univerſos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia, in captivitátem; & omnem artíficem & cluſórem: nihilque relictum eſt, exceptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Accédens Elías. 295.

Lectio iij.

TRánſtulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus; & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúſalem in Babylónem. Et omnes viros robuſtos, ſeptem míllia, & artífices & cluſóres mille, omnes viros fortes & bellatóres; duxitque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et conſtítuit Mattháníam pátruum ejus pro eo; impóſuitque nomen ejus Sedéciam. Vigéſimum & primum annum ætátis habébat Sedécias cùm regnáre cœpiſſet, & úndecim annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus erat Amital, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Iraſcebátur enim Dóminus contra Jerúſalem & contra Judam, donec projíceret eos à fácie ſua; receſſitque Sedécias à rege Babylónis.

℟. Elías in túrbine. 295.

CANON.

Ex Concílio Bracarenſi ſecundo.

Ann. 572. can. 1.

POſtquàm erga ſuos Cléricos diſcúſſerint vel docúerint Epíſcopi, convocátâ plebe ipsíus Eccléſiæ, dóceant illos, ut fúgiant peccáta; aut quod nolunt ſibi fieri, non fáciant álteri. Sic póſteà Epíſcopus de Eccléſia illa proficiſcátur ad áliam.

SABBATO.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *cap. 25.*

FActum eſt anno nono regni (Sedéciæ) menſe décimo, décimâ die menſis, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis, ipſe & omnis exércitus ejus in Jerúſalem, & circumdedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clauſa eſt cívitas atque valláta uſque ad undécimum annum regis Sedéciæ, nonâ die menſis; prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrupta eſt cívitas; & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ

quæ eſt inter dúplicem murum ad hortum regis; (porrò Chaldæi obſidébant in circúitu civitátem.) Fugit itaque Sedécias per viam quæ ducit ad campéſtria ſolitúdinis. Et perſecútus eſt exércitus Chaldæórum regem, comprehénditque eum in planítie Jéricho; & omnes bellatóres qui erant cum eo, diſperſi ſunt, & reliquérunt eum. Apprehenſum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha; qui locútus eſt cum eo judícium. Fílios autem Sedéciæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

Lectio ij.

MEnſe quinto, ſéptimâ die menſis, ipſe eſt annus nonus-décimus regis Babylónis, venit Nabuzardan princeps exércitûs, ſervus regis Babylónis, in Jerúſalem: & ſuccendit domum Dómini, & domum regis, & domos Jerúſalem; omnemque domum combuſſit igni. Et muros Jerúſalem in circúitu deſtruxit omnis exércitus Chaldæórum qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem quæ remánſerat in civitáte, & pérfugas qui transfúgerant ad regem Babylónis, & réliquum vulgus tránſtulit Nabuzardan princeps milítiæ, & de paupéribus terræ relíquit vinitóres & agrícolas. Columnas autem æreas quæ erant in templo Dómini, & baſes, & mare æreum quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi: & tranſtulérunt æs omne in Babylónem.

Lectio iij.

FActum eſt verò in anno trigéſimo ſéptimo tranſmigratiónis Jóachin regis Juda, menſe duodécimo, vigéſimâ-ſéptimâ die menſis, ſublevávit Evilmérodach rex Babylónis, anno quo regnáre cœperat, caput Jóachin regis Juda de cárcere. Et locútus eſt ei benignè; & póſuit thronum ejus ſuper thronum regum qui erant cum eo in Babylóne. Et mutávit veſtes ejus quas habúerat in cárcere, & comedébat panem ſemper in conſpectu ejus cunctis diébus vitæ ſuæ. Annónam quoque conſtítuit ei ſine intermiſſióne, quæ & dabátur ei à rege per ſíngulos dies ómnibus diébus vitæ ſuæ.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. cap.* 10.

EPíſcopi, ut áptiùs quem regunt pópulum, poſſint in offício atque obediéntia continére, in ómnibus his quæ ad viſitatiónem ſpectant, jus & poteſtátem hábeant ea ordinandi, mode-

rándi, puniendi, & exequendi juxta Cánonum ſanctiónes, quæ illis ex prudéntia ſua pro ſubditórum emendatióne ac Diœcéſis ſuæ utilitáte neceſſária videbuntur.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sapiéntia inſipiéntibus locúta eſt : Relínquite infántiam, & vívite, & ambuláte per vias prudéntiæ. *Prov.* 9.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IX. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Proverbiórum. *cap.* 1.

PArábolæ Salomónis, filii David, regis Iſrael : ad ſciendam ſapiéntiam & diſciplínam ; ad intelligenda verba prudéntiæ ; & ſuſcipiendam eruditiónem doctrínæ, juſtítiam, & judícium, & æquitátem : ut detur párvulis aſtútia, adoléſcenti ſciéntia & intellectus. Audiens ſápiens ſapiéntior erit ; & intelligens gubernácula poſſidébit. Animadvertet parábolam, & interpretatiónem, verba ſapientum, & ænígmata eórum. Timor Dómini, princípium ſapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam ſtulti deſpíciunt. Audi, fili mi, diſciplínam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ ; ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo.

℟. Beátus homo qui invénit ſapiéntiam ; pretióſior eſt cunctis ópibus : * Viæ ejus viæ pulcræ, & omnes ſémitæ illius pacíficæ. ℣. Quæ deſurſum eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, modeſta, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis : * Viæ ejus. *Prov.* 3. *Jac.* 3.

Lectio ij.

FIli mi, ſi te lactáverint peccatóres, ne acquieſcas eis. Si díxerint : Veni nobiſcum ; inſidiémur ſánguini, abſcondámus tendículas contra inſontem fruſtrà, deglutiámus eum ſicut infernus viventem, & íntegrum quaſi deſcendentem in lacum. Omnem pretióſam ſubſtántiam reperiémus, implébimus domos noſtras ſpóliis : ſortem mitte nobiſcum, marſúpium unum ſit ómnium noſtrûm. Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à ſémitis eórum : pedes enim illórum ad malum currunt, & feſtínant ut effundant ſánguinem.

℟. Vani ſunt omnes hómines * In quibus non ſubeſt ſciéntia Dei ; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt. ℣. Inviſibília Dei

per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur; ita ut ſint inexcuſábiles, * In quibus non ſubeſt. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio iij.

SApiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem ſuam; in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba ſua, dicens: Uſquequò, párvuli, diligitis infántiam? & ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia cúpient, & imprudentes odíbunt ſciéntiam? Convertímini ad correptiónem meam: en próferam vobis ſpíritum meum, & oſtendam vobis verba mea. Quia vocávi, & renuiſtis; extendi manum meam, & non fuit qui aſpiceret: deſpexiſtis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexiſtis: ego quoque in intéritu veſtro ridébo; & ſubſannábo, cùm vobis id, quod timebátis, advénerit: cùm irrúerit repentína calámitas, & intéritus quaſi tempeſtas ingrúerit; quando vénerit ſuper vos tribulátio & angúſtia. Tunc invocábunt me, & non exáudiam: manè conſurgent, & non invénient me.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus: * Deum time, & † Mandáta ejus obſerva; hoc eſt enim omnis homo. ℣. Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ. * Deum. Glória. † Mandáta. *Eccleſ.* 12. 1. *Tim.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Auguſtini Epíſcopi, de Civitáte Dei. *L.* 17. *c.* 20.

PRophetaſſe Sálomon repéritur in ſuis libris, qui tres recepti ſunt in auctoritátem canónicam, Provérbia, Eccleſiaſtes, & Cánticum Canticórum. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Eccleſiáſticus dícitur: propter elóquii nonnullam ſimilitúdinem, ut Salomónis dicantur, obtínuit conſuetúdo: non autem eſſe ipsíus non dúbitant doctióres: eos tamen in auctoritátem máximè occidentális antiquitùs recépit Eccléſia. Quorum in uno, qui appellátur Sapiéntia Salomónis, páſſio Chriſti apertíſſimè prophetátur. Impii quippe interfectóres ejus commemorantur, dicentes: Circumveniámus juſtum, quóniam inſuávis eſt nobis, & contrárius eſt opéribus noſtris. In Eccleſiáſtico autem fides géntium futúra prædícitur iſto modo: Miſerére noſtrî, dominátor Deus ómnium, & immitte timórem tuum ſuper omnes gentes.

Da mihi, Dómine,
a tuárum aſſiſtrícem
tiam. * Mitte illam
lis ſanctis ſuis, ut me-
t, & mecum labóret,
um quid acceptum ſit
:e. ℣. Si quis índiget
tiâ, póſtulet à Deo,
it ómnibus affluenter;
itur ei. * Mitte. *Sap.*
:. 1.

Lectio v.

ribus vero illis quos
mónis eſſe conſtat, &
canónicos habent, ut
látur ad Chriſtum &
iam pertínere quod in
ſmodi reperítur, ope-
diſputátio neceſſária
quæ nos ultrà quàm
:t, ſi nunc adhibétur,
lit. Tamen quod in
rbiis légitur, viros
s dícere: Abſcondá-
n terra virum juſtum
, abſorbeámus vero
amquam infernus vi-
n, & auferámus ejus
riam de terra, poſſeſ-
n ejus pretióſam ap-
ndámus, non ita obſ-
eſt, ut de Chriſto &
ſióne ejus Eccléſiâ, ſi-
orióſa expoſitióne non
intélligi. Tale quippe
d étiam Dóminus ipſe
per Evangélicam pa-
um oſtendit dixiſſe ma-
lónos: Hic eſt hæres,
, occidámus eum, &
erit hæréditas.

Vanitátem, & verba
ácia longè fac à me,
Dómine: * Mendicitátem
& divítias ne déderis mihi;
tríbue tantùm víctui meo
neceſſária. ℣. Qui volunt
dívites fieri, íncidunt in
deſidéria multa inutília &
nocíva, quæ mergunt hó-
mines in intéritum & perdi-
tiónem. * Mendicitátem.
Prov. 30. 1. *Tim.* 6.

Lectio vj.

IN álio libro qui vocátur
Eccleſiaſtes, ubi ait: Non
eſt bonum hómini, niſi quod
manducábit & bibet; quid
credibílius dícere intelligi-
tur, quàm quod ad partici-
patiónem menſæ hujus pér-
tinet, quam Sacerdos ipſe
mediátor teſtamenti novi
éxhibet ſecundùm órdinem
Melchíſedech de córpore &
ſánguine ſuo? Id enim ſa-
crifícium ſucceſſit ómnibus
illis ſacrifíciis véteris teſta-
menti, quæ immolabantur
in umbra futúri: propter
quod étiam vocem illam in
Pſalmo tricéſimo & nono
ejuſdem mediatóris per pro-
phetíam loquentis agnóſci-
mus; Sacrifícium & obla-
tiónem noluiſti, corpus au-
tem perfeciſti mihi; quia
pro illis ómnibus ſacrifíciis
& oblatiónibus corpus ejus
offertur, & participántibus
miniſtrátur. Nam iſtum Ec-
cleſiaſten, in hac ſenténtia
manducandi & bibendi,
quam ſæpè répetit pluri-
mùmque commendat, non

ſápere carnális épulas voluptátis, satis illud oſtendit, ubi ait : Mélius eſt ire in domum luctûs, quàm ire in domum potûs. Jam verò Cánticum Canticórum ſpiritális quædam ſanctárum eſt voluptas méntium, in conjúgio illíus regis & regínæ civitátis, quod eſt Chriſtus & Ecclésia. Sed hæc voluptas allegóricis tegmínibus involúta eſt, ut deſiderétur ardéntiùs.

℞. Nonne Dóminus abyſſum & cor hóminum inveſtigávit? Cognóvit enim Dóminus omnem ſciéntiam: * Non præterit illum omnis cogitátus, & † Non abſcondit ſe ab eo ullus ſermo. ℣. Non eſt ulla creatúra, invisíbilis in conſpectu ejus: ómnia autem nuda & aperta ſunt óculis ejus: * Non præterit. Glória Patri. † Non abſcondit ſe. *Eccli.* 42. *Hebr.* 4.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

cap. 19.

IN illo témpore; Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, videns civitátem, flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognoviſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

39. *in Evang. hab. in Baſilica Conſtantiniana. n.* 3.

QUia everſam jam Jeruſalem nóvimus, debémus ex rebus exterióribus introrſùs áliquam ſimilitúdinem tráhere; atque ex everſis ædifíciis paríetum, morum ruínam timére. Videns enim civitátem, flevit ſuper illam, dicens: Quia ſi cognoviſſes & tu. Hoc ſemel egit, cùm peritúram civitátem eſſe nuntiávit. Hoc quotídie Redemptor noſter per eléctos ſuos ágere nullátenus ceſſat, cùm quoſdam ex bona vita ad mores réprobos perveniſſe consíderat. Plangit enim eos qui néſciunt cur plangantur; quia juxta Salomónis verba, lætantur cùm malè fécerint, & exultant in rebus péſſimis. Qui ſi damnatiónem ſuam quæ eis ímminet, agnoviſſent, ſemetipſos cum lácrymis electórum plángerent.

℞. Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, videns civitátem, flevit ſuper illam, dicens: * Si cognoviſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. ℣. Si in via Dei ambulaſſes, habitaſſes útique in pace ſempitérna: * Si cognoviſſes. *Luc.* 19. *Baruch.* 3.

Lectio viij.

BEne autem peritúræ ánimæ ſenténtia quæ ſubditur, cónvenit: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi; nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Suam hîc diem habet ánima perverſa, quæ tranſitório gaudet in témpore. Cui ea quæ adſunt, ad pacem ſunt; quia dum ex rebus temporálibus lætátur, dum honóribus extóllitur, dum in carnis voluptáte reſólvitur, dum nullâ ventúræ pœnæ formídine terrétur, pacem habet in die ſua, quæ grave damnatiónis ſuæ ſcándalum in die habébit aliéna. Ibi enim affligenda eſt, ubi juſti lætabuntur · & cuncta quæ modò ei ad pacem ſunt, tunc in amaritúdinem rixæ vertentur; quia rixári ſecum incípiet, cur damnatiónem quam pátitur, non expávit; cur à proſpiciendis malis ſequéntibus óculos mentis clauſit.

℟. Vénient dies in te; & circúmdabunt te inimíci tui vallo, * Et circúmdabunt te, & coanguſtábunt te úndique. ℣. Jáciam contra te ággerem, & munimenta ponam in obſidiónem tuam; humiliáberis, eritque repentè confeſtim. * Et. *Luc.* 19. *Iſ.* 29.

Lectio ix.

UNde ei dícitur: Nunc autem abſcóndita ſunt ab *óculis tuis. Perverſa* quippe ánima rebus præſéntibus dédita, in terrénis voluptátibus reſolúta, abſcondit ſibi mala ſequéntia; quia prævidére futúra refúgit, quæ præſentem lætítiam perturbant: dumque in præſentis vitæ oblectatiónibus ſe déſerit, quid áliud quàm clauſis óculis ad ignem vadit? Unde bene ſcriptum eſt: In die bonórum ne ímmemor ſis malórum. Et inde per Paulum dícitur: Qui gaudent, tamquam non gaudentes ſint. Quia, & ſi qua eſt præſentis témporis, ita eſt agenda lætítia, ut nunquam amaritúdo ſequentis judicii recédat à memória: quátenus dum mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfigitur, quantùm nunc præſens lætítia, tantùm poſt ira ſúbſequens temperétur.

℟. Ad terram proſternent te, & filios tuos qui in te ſunt; * Et non relinquent in te lápidem ſuper lápidem, eò quòd non cognóveris tempus viſitatiónis tuæ. ℣. Congregábo omnes gentes ad Jerúſalem in prælium; & capiétur cívitas, & vaſtabuntur domus. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 19. *Zach.* 14.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Cœpit Jeſus ejícere vendentes in templo, & ementes, dicens illis: Scriptum eſt quia domus mea domus oratiónis eſt; vos autem feciſtis illam ſpeluncam latrónum. Luc. 19.

Collecta. Orémus.

PAteant aures miſericórdiæ tuæ, Dómine, précibus ſupplicántium: & ut peténtibus deſideráta concédas, fac eos quæ tibi ſunt plácita poſtuláre, Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Commonitório Vincéntii Lirinenſis.

Ann. 434. *cap.* 32.

NIhil quidquam prætéreà Conciliórum ſuórum decrétis Cathólica perfécit Eccléſia, niſi ut quod priùs à majóribus ſolâ traditióne ſuſcéperat, hoc deinde póſteris étiam per ſcriptúræ chirógraphum conſignáret. Catholicórum hoc verè próprium, depóſita ſanctórum Patrum ſerváre, & damnáre profánas novitátes, ſicut dixit Apóſtolus.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Erat Jeſus docens quotídie in templo, & non inveniébant quid fácerent illi; omnis enim pópulus ſuſpenſus erat, áudiens illum. *Luc.* 19.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Proverbiórum.

cap. 3.

FIli mi, ne oblivifcáris legis meæ, & præcepta mea cor tuum cuſtódiat; longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericórdia & véritas te non déſerant: circumba eas gútturi tuo, & deſcribe in tábulis cordis tui; & invénies grátiam & diſciplínam bonam coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne initáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipſe díriget greſſus tuos. Ne ſis ſápiens apud temetipſum. Time Deum, & recéde à malo.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

HOnóra Dóminum de tua ſubſtántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei; & implebuntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Diſciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias; nec defícias, cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit; & quaſi pater in filio cómplacet ſibi. Beátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi & puríſſimi fructus ejus. Pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij. *cap.* 5.

FIli mi, attende ad ſapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut cuſtódias cogitatiónes, & diſciplínam lábia

tua conſervent. Ne attendas fallaciæ mulíeris: favus enim diſtillans lábia meretrícis, & nitídius óleo guttur ejus; novíſſima autem illíus amára quaſi absínthium, & acúta quaſi gládius biceps. Pedes ejus deſcendunt in mortem, & ad ínferos greſſus illíus pénetrant. Per ſémitam vitæ non ámbulant; vagi ſunt greſſus ejus, & inveſtigábiles. Nunc ergo, fili mi, audi me, & ne recédas à verbis oris mei. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropinques fóribus domûs ejus. Ne des aliénis honórem tuum, & annos tuos crudéli; ne fortè impleantur extránei víribus tuis, & labóres tui ſint in domo aliéna; & gemas in noviſſimis, quando conſumpſeris carnes tuas & corpus tuum, & dicas: Cur deteſtátus ſum diſciplínam, & increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, & magiſtris non inclinávi aurem meam.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ ad Anaſtáſium Theſſalonicenſem Epíſcopum.

Script. ann. 444. *c.* 5.

IN Synodo máximè conſtituendum quod ad diſciplínam Eccleſiáſticam póterit pertinére. Mélius enim culpa vitábitur, ſi inter Sacerdótes Dómini collátio frequéntior habeátur; & emendatióni páriter & caritáti plúrimùm præſtat adunáta ſocíetas.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Proverbiórum. *cap.* 6.

VAde ad formícam, ô piger, & consídera vias ejus, & diſce ſapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æſtáte cibum ſibi, & cóngregat in meſſe quod cómedat. Uſquequò, piger, dórmies? quando conſurges è ſomno tuo? Páululùm dórmies, páululùm dormitábis, páululùm cónſeres manus ut dórmias; & véniet tibi quaſi viátor egeſtas, & paupéries quaſi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons meſſis tua, & egeſtas longè fúgiet à te.

℟. Da mihi. 322.

Lectio ij.

HOmo apóſtata, vir inútilis, gráditur ore perverſo, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia ſéminat. Huic extemplò véniet perdítio ſua, & ſubitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex

ſunt quæ odit Dóminus, & ſéptimum deteſtátur ánima ejus: Oculos ſublímes, linguam mendácem, manus effundentes innóxium ſánguinem, cor máchinans cogitatiónes péſſimas, pedes velóces ad currendum in malum, proferentem mendácia teſtem fallácem, & eum qui ſéminat inter fratres diſcórdias.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij. *cap.* 8.

EGo ſapiéntia hábito in consílio, & erudítis interſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilingue deteſtor. Meum eſt consílium, & æquitas; mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decernunt: per me príncipes ímperant, & potentes decernunt juſtítiam. Ego diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ ad Anaſtáſium Theſſalonicenſem Epiſcopum.

Script. ann. 444. *c.* 5.

IN Synodo ſi quæ cauſæ natæ ſúerint, præſtante Dómino, ita póterunt terminári, ut conténtio nulla resídeat, ſed sólida inter fratres cáritas coaleſcat.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis.

cap. 10.

FIlius ſapiens lætíficat patrem; filius verò ſtultus mœſtítia eſt matris ſuæ. Nihil próderunt theſauri impietátis: juſtítia verò liberábit à morte. Non affliget Dóminus fame ánimam juſti, & insídias impiórum ſubvertet. Egeſtátem operáta eſt manus remiſſa; manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic paſcit ventos; idem autem ipſe ſéquitur aves volantes. Qui cóngregat in meſſe, filius ſápiens eſt, qui autem ſtertit æſtáte, filius confuſiónis.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

BEnedíctio Dómini ſuper caput juſti; os autem impiórum óperit iníquitas. Memória juſti cum láudibus; & nomen impiórum putreſcet. Sápiens corde præcepta ſúſcipit, ſtultus cæditur lábiis. Qui ámbulat ſimplíciter, ámbulat confidenter: qui autem deprávat vias ſuas, manifeſtus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem; & ſtultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os juſti; & os impiórum óperit iniquitátem. Odium ſúſcitat

rixas ; & univerſa delicta óperit cáritas.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

IN lábiis ſapientis invenítur ſapiéntia, & virga in dorſo ejus qui índiget corde. Sapientes abſcondunt ſciéntiam : os autem ſtulti confuſióni próximum eſt. Subſtántia dívitis, urbs fortitúdinis ejus : pavor páuperum, egeſtas eórum. Opus juſti ad vitam ; fructus autem ímpii ad peccátum. Via vitæ cuſtodienti diſciplínam : qui autem increpatiónes relinquit, errat. Abſcondunt ódium lábia mendácia : qui profert contuméliam, insípiens eſt. In multilóquio non déerit peccátum ; qui autem moderátur lábia ſua, prudentíſſimus eſt. Argentum electum lingua juſti ; cor autem impiórum pro níhilo. Lábia juſti erúdiunt plúrimos ; qui autem indocti ſunt, in cordis egeſtáte morientur.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Tullenſi.

Ann. 859. *can.* 2.

EPíſcopi ſecundùm ſacram auctoritátem uníti ſint, & mútuo consílio atque auxílio pópulum ſibi commiſſum regant atque córrigant ; & nemo ſe à ſolátio mútuo ſúbtrahat : ſed Synodáles conventus ſecundùm juſſiónem canónicam frequentáre procúrent ; quátenùs ordo Eccleſiáſticus, qui quaſi jam fúerat oblitterátus, quóniam Synodi frequentári non póterant, Epiſcopáli collatióne ad neceſſárium ac débitum ſtatum redúci præváleat.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis.

cap. 11.

STatéra dolóſa abominátio eſt apud Dóminum ; & pondus æquum voluntas ejus. Ubi fúerit ſupérbia, ibi erit & contumélia : ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia. Simplícitas juſtórum díriget eos ; & ſupplantátio perverſórum vaſtábit illos. Non próderunt divítiæ in die ultiónis ; juſtítia autem liberábit à morte. Juſtítia símplicis díriget viam ejus ; & in impietáte ſua córruet ímpius. Juſtítia rectórum liberábit eos ; & in insídiis ſuis capientur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà ſpes ; & expectátio ſollicitórum períbit. Juſtus de angúſtia liberátus eſt ; & tradétur ímpius pro eo.

℟. Da mihi. 323.

Lectio ij. *cap.* 14.

ESt via quæ videtur hómini juſta ; noviſſima autem ejus dedúcunt ad mortem. Riſus dolóre miſ-

cébitur, & extréma gáudii luctus óccupat. Viis ſuis replébitur ſtultus, & ſuper eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: aſtútus consíderat greſſus ſuos. Fílio dolóſo nihil erit boni; ſervo autem ſapienti próſperi erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo; ſtultus tranſilit, & confídit. Impátiens operábitur ſtultítiam; & vir verſútus odióſus eſt.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij. cap. 14. & 15.

QUi calumniátur egentem, expróbrat factóri ejus: honórat autem eum, qui miſerétur páuperis. In malítia ſua expellétur ímpius; ſperat autem juſtus in morte ſua. In corde prudentis requieſcit ſapiéntia; & indoctos quoſque erúdiet. Juſtítia élevat gentem; míſeros autem facit pópulos peccátum. Acceptus eſt regi miniſter intélligens: iracúndiam ejus inútilis ſuſtinébit. Reſpónſio mollis frangit iram: ſermo durus ſúſcitat furórem. Lingua ſapiéntium ornat ſciéntiam: os fatuórum ebullit ſtultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplantur bonos & malos. Lingua placábilis, lignum vitæ; quæ autem immoderáta eſt, cónteret ſpíritum.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *lib.* 1. *c.* 26.

VAlde profutúrum ſanctæ Dei Eccléſiæ fuit, ut quia ordo canónicus docet, & in ipſis Concíliis adſint Presbyteri & Diáconi, & omnes qui ſe læſos exíſtimant, & Synodi experiantur exámen; ut adſint étiam uniuſcujuſque Epíſcopi erudíti viri, quos ad Chriſti milítiam ejuſque Eccléſiæ honórem utilitátemque præparat, quátenùs & céteris Eccléſiis noti ſint, & ſtúdium ac providéntia Epíſcopi ad aliórum exempla manifeſta fiant.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis.

cap. 16.

SPirítuum ponderátor eſt Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigentur cogitatiónes tuæ. Univerſa propter ſemetipſum operátus eſt Dóminus; ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini eſt omnis árrogans; étiam ſi manus ad manum fúerit, non eſt ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam; accepta eſt autem apud Deum magìs quàm immoláre hóſtias. Miſericórdiâ & veritáte redímitur ini-

quitas; & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convertet ad pacem. Mélius eſt parum cum juſtítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij. cap. 16. & 17.

HOmo perverſus ſúſcitat lites; & verbóſus ſéparat príncipes. Vir iníquus lactat amícum ſuum, & ducit eum per viam non bonam. Qui attónitis óculis cógitat prava, mordens lábia ſua pérficit malum. Coróna dignitátis ſenectus, quæ in viis juſtítiæ reperiétur. Mélior eſt pátiens viro forti; & qui dominátur ánimo ſuo, expugnatóre úrbium. Sortes mittuntur in ſinum, ſed à Dómino temperantur. Mélior eſt bucella ſicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus ſápiens dominábitur fíliis ſtultis, & inter fratres hæreditátem dívidet. Sicut igne probátur argentum, & aurum camíno; ita corda probat Dóminus.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij. cap. 18.

OCcaſiónes quærit qui vult recédere ab amíco: omni témpore erit exprobrábilis. Non récipit ſtultus verba prudéntiæ, niſi ea díxeris quæ verſántur in corde ejus. Impius, cùm in profundum vénerit peccatórum, contemnit; ſed ſéquitur eum ignomínia & oppróbrium. Aqua profunda verba ex ore viri; & torrens redundans fons ſapiéntiæ. Accípere perſónam ímpii non eſt bonum, ut declínes à veritáte judícii. Lábia ſtulti miſcent ſe rixis, & os ejus júrgia próvocat, Os ſtulti contrítio ejus, & lábia ipsíus ruína ánimæ ejus. Verba bilinguis quaſi ſimplícia, & ipſa pervéniunt uſque ad interióra ventris.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Ann. 1563. Seſſ. 24. de Ref. cap. 2.*

PRovinciália Concília ſícubi omiſſa ſunt, pro moderandis móribus, corrigendis excéſſibus, controvérſiis componendis, aliiſque ex ſacris Canónibus permiſſis, renoventur.

SABBATO.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis. *cap. 22.*

PRovérbium eſt: Adoleſcens juxta viam ſuam, étiam cùm ſenúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus ímperat; & qui áccipit mútuum, ſervus eſt fœnerantis. Qui ſéminat ini-

quitátem, metet mala; & virgâ iræ ſuæ conſummábitur. Qui pronus eſt ad miſericórdiam, benedicétur; de pánibus enim ſuis dedit páuperi. Victóriam & honórem acquíret qui dat múnera; ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice deriſórem, & exíbit cum eo júrgium, ceſſabuntque cauſæ & contuméliæ. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiórum ſuórum habébit amícum regem. Oculi Dómini cuſtódiunt ſciéntiam; & ſupplantantur verba iníqui. Dicit piger: Leo eſt foris, in médio plateárum occidendus ſum. Fóvea profunda os aliénæ: cui irátus eſt Dóminus, íncidet in eam. Stultítia colligáta eſt in corde púeri; & virga diſciplínæ fugábit eam.

Lectio ij. cap. 26. & 27.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam; & qui volvit lápidem, revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem; & os lúbricum operátur ruínas. Ne gloriéris in craſtínum, ignórans quid ſuperventúra páriat dies. Laudet te aliénus, & non os tuum; extráneus, & non lábia tua. Grave eſt ſaxum, & oneróſa aréna; ſed ira ſtulti utróque grávior. Ira non habet miſericórdiam, nec erumpens furor: & ímpetum concitáti ferre quis póterit? Mélior eſt manifeſta corréptio, quàm amor abſcónditus. Melióra ſunt vúlnera diligentis, quàm fraudulenta óſcula odientis. Anima ſaturáta calcábit favum; & ánima eſúriens étiam amárum pro dulci ſumet.

Lectio iij. cap. 29.

ERudi fílium tuum, & refrigerábit te, & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophétia defécerit, diſſipábitur pópulus: qui verò cuſtódit legem, beátus eſt. Servus verbis non poteſt erudíri; quia quod dicis intélligit, & reſpondére contemnit. Vidiſti hóminem velócem ad loquendum? ſtultítia magis ſperanda eſt quàm illíus corréptio. Qui delicátè à pueritia nutrit ſervum ſuum, póſteà ſéntiet eum contumácem. Vir iracúndus próvocat rixas: & qui ad indignandum fácilis eſt, erit ad peccandum proclívior. Superbum ſéquitur humílitas; & húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. Qui cum fure párticipat, odit ánimam ſuam; adjurantem odit, & non índicat. Qui timet hóminem, citò córruet: qui ſperat in Dómino, ſublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis; & judícium à Dómino egréditur ſingulórum. Abominantur juſti virum ímpium; & abominantur ímpii eos qui in recta

. Verbum cuſtó-
us, extra perditió-

ANON.
icílio Tridentíno.
24. de Ref. c. 2.
. Diœceſánæ quot-
celebrentur, ad
ſdere teneantur qui
lium Eccleſiárum
erunt, quicumque

agníficat.
:. D. Cùm eſſet ſa-
nus Eccleſiaſtes,
póplum, & con-
ſermónes rectíſſi-
e veritáte plenos.
2.
ECTA, ut infrà ad

IINICA X.
PENTECOSTEN.
NOCTURNO.
LECTIO j.
liber Eccleſiaſtæ.
cap. 1.
ba Eccleſiaſtæ, filii
avid, regis Jerúſa-
m. Vánitas vanitá-
tit Eccleſiaſtes: vá-
nitátum, & ómnia
Quid habet ámpliùs
le univerſo labóre
o labórat ſub ſole?
io præterit, & gene-
venit; terra autem
um ſtat. Oritur ſol,
t, & ad locum ſuum
ır; ibíque renaſcens
r merídiem, & fléc-
titur ad aquilónem. Luſtrans univerſa in circúitu pergit ſpíritus, & in círculos ſuos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum unde éxeunt flúmina revertuntur, ut íterùm fluant.

℟. Beátus homo. 321.

LECTIO ij.

Cunctæ res difficiles: non poteſt eas homo explicáre ſermóne. Non ſaturátur óculos viſu; nec auris audítu implétur. Quid eſt quod fuit? ipſum quod futúrum eſt? Quid eſt quod factum eſt? ipſum quod faciendum eſt. Nihil ſub ſole novum, nec valet quiſquam dícere: Ecce hoc recens eſt; jam enim præceſſit in ſécu-lis quæ fuérunt ante nos. Non eſt priórum memória; ſed nec eórum quidem quæ poſteà futúra ſunt, erit recordátio apud eos qui futúri ſunt in noviſſimo.

℟. Vani ſunt. 321.

LECTIO iij.

Ego Eccleſiaſtes fui rex Iſrael in Jerúſalem; & propóſui in ánimo meo quærere & inveſtigáre ſapienter de ómnibus quæ fiunt ſub ſole. Hanc occupatiónem péſſimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparentur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt ſub ſole, & ecce univerſa vánitas & afflíctio ſpíritûs. Perverſi difficilè corriguntur, & ſtultórum infinítus

eſt númerus. Locútus ſum in corde meo, dicens : Ecce magnus effectus ſum ; & præceſſi omnes ſapientiâ, qui fúerunt ante me in Jerúſalem ; & mens mea contempláta eſt multa ſapienter, & dídici. Dedique cor meum ut ſcirem prudentiam atque doctrínam, erroreſque & ſtultítiam ; & agnóvi quòd in his quoque eſſet labor & afflíctio ſpíritûs ; eò quòd in multa ſapiéntia multa ſit indignátio ; & qui addit ſciéntiam, addit & labórem.

℟. Finem loquendi. 322.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſoſtomi.

Serm. 2. contra Concubin. Tom. 4. edit. Pariſ. 1621.

SAlomon, cùm ſeculárium rerum concupiſcéntiâ teneretur, magnas eas & admirandas putábat, multùmque in eis labóris & ſollicitúdinis inſumébat, magníficas ædificando domos, copióſum coacervando aurum, congregando cantórum choros, vária génera miniſtrórum menſæ & popínæ, quærendo ánimæ ſuæ voluptátem ab hortórum & córporum formoſórum grátiâ, & omnem, ut ità dicam, oblectatiónis & refrigérii viam ſectando. At ubi inde ad ſe reverſus, & quaſi ex um-

bróſa quadam abyſſ lumen veræ ſapiéntia ſpícere váluit ; tunc i mem illam, & cœlis di emíſit vocem : Vánita nitátum, & ómnia vá Hanc & vos, & hâc miórem, ſi voluéritis rétis ſenténtiam de i peſtíva hac voluptáte, quantiſper à mala conſ dine vos ſequeſtravéi

℟. Da mihi Dómine

Lectio v.

QUamvis autem à móne ſéculis ſupe bus non tam multa ſa tiæ exigebátur dilige neque enim delícias le tus prohibébat, nequ frui ſupervácuis dicéba num : áttamen, & habéntibus rebus, in contuéri licébit quàm & vanitáti obnóxiæ re Nos verò ad majórer cáti vitam, & ad exce tius faſtígium aſcéndi & in majóribus exerc palæſtris : & quid á quàm quòd, ſicut ſu Virtútes intellectuáles corpóreæ illæ, vitam túere jubémur ?

℟. Vanitátem. 323.

Lectio vj.

ITaque licèt parva v tas ſit, opponátur e mis perpétuus, ténebr terióres, ignis inexti bilis, tribulátio, angí ſtridor déntium, ví inſolubília. Hæc ſici

tábula proponámus ante óculos, reſiliámuſque à perniciôſo graviſſimoque morbo, ut cum fulgéntibus corónis hinc migrémus, & poſsímus líbero ore ad Chriſtum dícere: Propter te & glóriam tuam, & familiaritátes contémpſimus, & voluptáti imperávimus, & ánimam noſtram afflíximus, & electis amícis te, amóremque tuî, rebus ómnibus præpóſuimus. Sic enim lucrábimur noſmetipſos, lucrábimur eos qui ſcandalizantur, & cum ipſis Martyribus collocábimur, primoque in órdine eórum qui hoc máximo certámine vicérunt, & fórtiter cruciátus tulérunt.

℟. Nonne Dóminus. 324.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 18.

IN illo témpore; Dixit Jeſus ad quoſdam qui in ſe confidébant tamquam juſti, & aſpernabantur céteros, parábolam iſtam: Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent; unus Phariſæus & alter Publicánus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enar. 2. *in Pſ.* 31. *n.* 10.

QUi vult fortis eſſe, velut præſumens de ſe, & jactans mérita ſua, qualiacumque illa ſint, erit símilis Phariſæo illi, qui quod à Deo ſe dicébat accepiſſe, ſuperbè tamen jactábat: Grátias, inquit, tibi. Attendite, fratres mei, quale genus ſupérbiæ commendet Deus: verè quale poteſt ſubintráre juſto hómini, quale poteſt ſubrépere étiam bonæ ſpei viro. Grátias tibi dicébat. Ergo cùm dicébat, Grátias tibi: fatebátur ab illo ſe accepiſſe quod habébat. Quid enim habes quod non accepiſti? Ergo, Grátias tibi ago, dixit: Grátias tibi ago, quia non ſum ſicut céteri hómines, raptóres, injuſti, adúlteri, ſicut & Publicánus iſte. Unde ergo ſuperbus? Non quia de bonis ſuis Deo grátias agébat, ſed quia ſuper álterum ſe de ipſis bonis extollébat.

℟. Dóminus judex eſt, * Non eſt apud illum glória perſónæ: qui adórat Deum, in oblectatióne ſuſcipiétur, & deprecátio illíus uſque ad nubes propinquábit. ℣. Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent; unus Phariſæus, & alter Publicánus. * Non. *Eccli.* 35. *Luc.* 18.

Lectio viij.

PHariſæus ergo ille dicébat: Grátias tibit ago. Sed unde ſuperbus? Quia ſpernébat céteros. Unde probas? In ipſis verbis. Quómodò? Phariſæus, inquit,

ille contempſit de longè ſtantem, cui Deus conſitenti propinquábat. Publicánus, inquit, de longinquo ſtabat; ſed Deus ad illum de longinquo non ſtabat. Quare Deus ab illo de longinquo non ſtabat? Quia álio loco dícitur, Propè eſt Dóminus his qui obtrivérunt cor.

℟. Non habébit ſucceſſus pravus corde; & peccátor adjíciet ad peccandum: * Synagógæ ſuperbórum non erit ſánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. ℣. Phariſæus ſtans, hæc apud ſe orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non ſum ſicut céteri hóminum. * Synagógæ. *Eccli.* 3. *Luc.* 18.

Lectio ix.

Vidéte ſi Publicánus iſte obtríverat cor; & ibi vidébitis quia propè eſt Dóminus his qui obtrivérunt cor. Publicánus autem de longinquo ſtabat, & neque volébat ad cœlum óculos ſuos leváre, ſed percutiébat pectus ſuum. Túnſio péctoris, obtrítio cordis. Quid dicébat tundens pectus? Deus propítius eſto mihi peccatóri. Et quid ſenténtiæ Dóminus? Amen dico vobis, Deſcendit juſtificátus de templo Publicánus ille, magìs quàm ille, Phariſæus.

℟. Publicánus à longè ſtans, nolébat nec óculo[s] ad cœlum leváre: * Dico vobis, † Deſcendit hic juſtificátus in domum ſuam. ℣. Orátio humiliantis ſe non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat; & Dóminus non elongábit. * Dico vobis. Glória Patri. † Deſcendit. *Luc.* 18. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Publicánus percutiébat pectus ſuum, dicens, Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18.

Collecta. Orémus.

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo máximè & miſerando manifeſtas, multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam, ut ad tua promiſſa currentes, cœléſtium bonórum fácias eſſe conſortes; Per Dóminum noſtrum.

CANON.

Ex Concílio Carthaginenſi quarto.

Ann. 398. *can.* 15. 26 & ...

Epiſcopus dignitátis ſuæ auctoritátem fide & vitæ méritis quærat: diſſidentes fratres, ſive Cléricos, ſive Láicos, ad pacem magìs quàm ad judícium coarctet hortétur. In Ecclésia & in conſeſſu Presbyterórum ſublímior ſédeat; intrà domum verò collégam ſe Presbyterórum eſſe cognoſcat.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Omnis qui ſe exaltat

:miliábitur; & qui
t exaltábitur. *Luc.*

. SECUNDA.

.ECTIO j.

ro Eccleſiaſtæ.

cap. 2.

grеſſus ſum ópibus
:s qui ante me fué-
in Jerúſalem. Sa-
ıoque perſeverávit
& ómnia quæ de-
ınt óculi mei, non
is; nec prohíbui
n quin omni vo-
uerétur, & oblec-
n his quæ præpa-
& hanc ratus ſum
ıeam, ſi úterer la-
. Cùmque me con-
ad univerſa ópera
:ant manus meæ,
ıres in quibus fruſ-
eram, vidi in óm-
ıitátem & afflictió-
ıi, & nihil perma-
ſole. Transívi ad
andam ſapiéntiam,
ıe & ſtultítiam.
, inquam, homo,
oſſit Regem factó-
n? Et vidi quòd
:æcéderet ſapiéntia
ı, quantùm differt
:bris.

:tus homo. 321.

› *ij.* *cap.* 3.

habet ámplius ho-
de labóre ſuo? Vi-
iónem quam dedit
iis hóminum, ut
diſtendantur in ea. Cuncta
fecit bona in témpore ſuo,
& mundum trádidit diſpu-
tatióni eórum, ut non in-
véniat homo opus quod
operátus eſt Deus ab inítio
uſque ad finem. Et cognóvi
quòd non eſſet mélius, niſi
lætári & fácere benè in vita
ſua. Omnis enim homo qui
cómedit & bibit, & videt
bonum de labóre ſuo, hoc
donum Dei eſt. Dídici quòd
ómnia ópera quæ fecit Deus,
perſevérent in perpétuum.
Non póſſumus eis quidquam
áddere nec auferre, quæ fe-
cit Deus ut timeátur. Quod
factum eſt, ipſum pérma-
net: quæ futúra ſunt, jam
fuérunt; & Deus inſtaurat
quod ábiit. Vidi ſub ſole in
loco judícii impietátem, &
in loco juſtítiæ iniquitátem.
Et dixi in corde meo: Juſ-
tum & ímpium judicábit
Deus, & tempus omnis rei
tunc erit.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij. *cap.* 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ ſub ſole geruntur, & lácrymas innocéntium, & néminem conſolatórem, nec poſſe reſíſtere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio deſtitútos. Et laudávi magìs mórtuos, quàm viventes; & feliciórem utróque judicávi, qui necdùm natus eſt, nec vidit mala quæ ſub ſole fiunt. Rurſùm contemplátus

ſum omnes labóres hóminum, & indúſtrias ánimadverti patére invídiæ próximi; & in hoc ergo vánitas; & cura ſupérflua eſt.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio, ſub ſancto Cárolo. *Ann.* 1573. *tit.* 10.

EPíſcopus cujus in primis eſt Sacerdotálem dignitátem tuéri, ut Láici diſcant Sacerdótes tamquam parentes ab ipſis únicè in Chriſto díligi & coli étiam debére, efficiat ut ſemper illis à laicális órdinis viris débitis tribuátur locus & honor.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *cap.* 4 & 5.

CUſtódi pedem tuum ingrédiens domum Dei, & appropinqua ut áudias. Multò enim mélior eſt obediéntia, quàm ſtultórum víctimæ, qui néſciunt quid fáciunt mali. Ne témerè quid loquáris, neque cor tuum ſit velox ad proferendum ſermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu ſuper terram; ídcirco ſint pauci ſermónes tui. Multas curas ſequuntur ſómnia, & in multis ſermónibus inveniétur ſtultítia. Si quid voviſti Deo, ne moréris réddere; diſplicet enim ei infidélis & ſtulta promíſſio; ſed quodcumque vóveris, redde; multòque mélius eſt non vovére, quàm poſt votum promíſſa non réddere.

℟. Da mihi, Dómine. 323.

Lectio ij.

UBi multa ſunt ſómnia, plúrimæ ſunt vanitátes, & ſermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violenta judícia, & ſubverti juſtítiam in província, non miréris ſuper hoc negótio; quia excelſo excélſior eſt álius, & ſuper hos quoque eminentióres ſunt álii, & ínſuper univerſæ terræ rex ímperat ſervienti. Avárus non implébitur pecúniâ; & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis: & hoc ergo vánitas. Ubi multæ ſunt opes, multi & qui cómedunt eas. Et quid prodeſt poſſeſſóri, niſi quòd cernit divítias óculis ſuis? Dulcis eſt ſomnus operanti, ſive parùm, ſive multùm cómedat: ſatúritas autem dívitis non ſinit eum dormíre.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij. *cap.* 6.

ESt & áliud malum quod vidi ſub ſole, & quidem frequens apud hómines: Vir cui dedit Deus divítias, & ſubſtántiam, & honórem,

& nihil deeſt ánimæ ſuæ ex ómnibus quæ desíderat: nec tríbuit ei poteſtátem Deus, ut cómedat ex eo; ſed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miſéria magna eſt. Si genúerit quiſpiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis ſubſtántiæ ſuæ, ſepulturâque cáreat; de hoc ego pronúntio quòd mélior illo ſit abortívus. Fruſtrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit ſolem, neque cognóvit diſtántiam boni & mali. Etiamſi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis: nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus; ſed ánima ejus non implébitur.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Concílio Senonenſi. *Ann.* 1460. *art.* 2. *c.* 1.

EPíſcopi vitæ mundítiâ, morum gravitáte & converſatiónis exemplo, ópere páriter & ſermóne, ómnibus víribus ſuis decréta Apoſtólicæ Régulæ quæ in conſecratióne ſua profeſſi ſunt, & ea quæ in divínis Scriptúris, Canónibus & Júribus de Epíſcopis ſtatuuntur, diligenter obſervent.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *cap.* 7.

QUid neceſſe eſt hómini majóra ſe quærere, cùm ignóret quid condúcat ſibi in vita ſua, número diérum peregrinatiónis ſuæ, & témpore quod velut umbra prætereit? Aut quis ei póterit indicáre quid poſt eum futúrum ſub ſole ſit? Mélius eſt nomen bonum quàm unguenta pretióſa, & dies mortis die nativitátis. Mélius eſt ire ad domum luctûs quàm ad domum convívii: in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum ſit. Mélior eſt ira riſu; quia per triſtítiam vultûs corrígitur ánimus delinquentis. Cor ſapiéntium ubi triſtítia eſt, & cor ſtultórum ubi lætítia. Mélius eſt à ſapiente córripi, quàm ſtultórum adulatióne décipi; quia ſicut ſónitus ſpinárum ardéntium ſub olla, ſic riſus ſtulti: ſed & hoc vánitas. Calúmnia conturbat ſapientem, & perdet robur cordis illíus.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

MElior eſt pátiens arrogante. Ne ſis velox ad iraſcendum; quia ira in ſinu ſtulti requieſcit. Ne dicas:

Quid putas cauſæ eſt quòd prióra témpora melióra fuêre quàm nunc ſunt? Stulta enim eſt hujuſcémodi interrogátio. Utílior eſt ſapiéntia cum divítiis, & magìs prodeſt vidéntibus ſolem. Sicut enim prótegit ſapiéntia; ſic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio & ſapiéntia, quòd vitam tríbuunt Poſſeſſóri ſuo. Consídera ópera Dei, quòd nemo poſſit corrígere quem ille deſpéxerit. In die bona frúere bonis, & malam diem præcave. Sicut enim hanc, ſic & illam fecit Deus, ut non invéniat homo contra eum juſtas querimónias.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

NOli eſſe juſtus multùm; neque plus ſápias quàm neceſſe eſt, ne obſtupeſcas. Ne ímpie agas multùm; & noli eſſe ſtultus, ne moriáris in témpore non tuo. Bonum eſt te ſuſtentáre juſtum, ſed & ab illo ne ſúbtrahas manum tuam; quia qui timet Deum, nihil néglígit. Sapiéntia confortávit ſapientem ſuper decem príncipes civitátis. Non eſt enim homo juſtus in terra, qui fáciat bonum, & non peccet. Sed & cunctis ſermónibus qui dicuntur, ne accómmodes cor tuum; ne fortè áudias ſervum tuum maledicentem tibi; ſcit enim conſciéntia tua quia & tu crebrò maledixiſti áliis.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Senonenſi. *An.* 1460. *art.* 2. *c.* 1.

EPíſcopi in ſuis Diœcéſibus (niſi ex cauſa neceſſária, honeſta & probábili) reſídeant, & principáliter poſt tempus viſitatiónis in civitáte ſua manſiónem fáciant: in feſtivitátibus ſolémnibus per ſe in Eccléſiis ſuis ſolémniter célebrent. Eccleſiáſticos viros in divínis Scriptúris & Canónibus eruditos, præſertim in viſitatiónibus ſuis, ſemper hábeant.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *cap.* 8.

DEdi cor meum in cunctis opéribus quæ fiunt ſub ſole. Interdùm dominátur homo hómini in malum ſuum. Vidi ímpios ſepultos; qui étiam cùm adhuc víverent, in loco ſancto erant, & laudabantur in civitáte quaſi juſtórum óperum: ſed & hoc vánitas eſt. Etenim quia non profertur citò contra malos ſenténtia, abſque timóre ullo fílii hóminum perpétrant mala. Attamen peccátor ex eo quod cénties facit malum, & per patiéntiam ſuſtentátur, ego cognóvi quòd

erit bonum timéntibus Deum, qui verentur fáciem ejus. Non ſit bonum ímpio, nec prolongentur dies ejus; ſed quaſi umbra tránſeant qui non timent fáciem Dómini. Eſt & ália vánitas, quæ fit ſuper terram. Sunt juſti, quibus mala provéniunt, quaſi ópera égerint impiórum; & ſunt ímpii qui ita ſecúri ſunt, quaſi juſtórum facta hábeant. Sed & hoc vaniſſimum júdico.

℟. Da mihi. 323.

Lectio ij. cap. 9.

OMnia hæc tractávi in corde meo, ut curióſè intellígerem. Sunt juſti atque ſapientes, & ópera eórum in manu Dei: & tamen neſcit homo utrùm amóre, an ódio dignus ſit; ſed ómnia in futúrum ſervantur incerta, eò quòd univérſa æquè evéniant juſto & ímpio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti víctimas, & ſacrifícia contemnenti. Sicut bonus, ſic & peccátor: ut perjúrus, ita & ille qui verum déjerat. Hoc eſt péſſimum inter ómnia quæ ſub ſole fiunt, quia éadem cunctis evéniunt. Unde & corda filiórum hóminum implentur malítiâ & contemptu in vita ſua, & poſt hæc ad inferos deducentur. Nemo eſt qui ſemper vivat, & qui hujus rei hábeat fidúciam.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij.

HAnc quoque ſub ſole vidi ſapiéntiam, & probávi máximam. Cívitas parva, & pauci in ea viri: venit contra eam rex magnus, & vallávit eam extruxitque munitiónes per gyrum, & perfecta eſt obſídio. Inventúſque eſt in ea vir pauper & ſapiens, & liberávit urbem per ſapiéntiam ſuam, & nullus deinceps recordátus eſt hóminis illíus páuperis. Et dicébam ego melióre m eſſe ſapiéntiam fortitúdine. Quómodò ergo ſapiéntia páuperis contempta eſt, & verba ejus non ſunt audíta? Verba ſapiéntium audiuntur in ſiléntio, pluſquàm clamor príncipis inter ſtultos. Mélior eſt ſapiéntia quàm arma béllica; & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Nonne Dóminus abyſſum. 324.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25. *de Ref. cap.* 1.

EXemplo Patrum noſtrórum in Concílio Carthaginenſi ſancta Synodus non ſolùm jubet ut Epíſcopi modeſtâ ſupelléctili & menſâ, ac frugáli victu contenti ſint, verùm étiam in réliquo vitæ género, ac totâ eórum domo cáveant ne quid appáreat quod à ſancto hoc institúto ſit aliénum,

trórum consílium data ſunt à paſtóre uno. His ámplius, fili mi, ne requíras. Faciendi plures libros nullus eſt finis; frequenſque meditátio, carnis afflíctio eſt. Finem loquendi páriter omnes audiámus. Deum time, & mandáta ejus obſerva; hoc eſt enim omnis homo. Et cuncta quæ fiunt, addúcet Deus in judícium pro omni erráto, ſive bonum, ſive malum illud ſit.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *c.* 138.

VIce (Prælatórum) fungentes, ſicut álios præcédunt magiſtério, ita nimírùm innocentis vitæ informent exemplo; ut, juxta Apóſtolum, exemplo ſint cǽteris in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Per ſapiéntiam ſanáti ſunt quicumque placuérunt tibi, Dómine, à princípio. *Sap.* 9.

Coll. ut infrà ad Laud.

DOMINICA XI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Sapiéntiæ. *c.* 1.

DIlígite juſtítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his qui non tentant illum: appáret autem eis qui fidem habent in illum. Perverſæ enim cogitatiónes ſéparant à Deo: probáta autem virtus córripit inſipientes; quóniam in malévolam ánimam non introíbit ſapiéntia, nec habitábit in córpore ſúbdito peccátis.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

SPíritus enim ſanctus diſciplínæ effúgiet fictum, & áuferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intellectu, & corripiétur à ſuperveniente iniquitáte. Benignus eſt enim ſpíritus ſapiéntiæ, & non liberábit maledícum à lábiis ſuis; quóniam renum illíus teſtis eſt Deus, & cordis illíus ſcrutátor eſt verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam Spíritus Dómini replévit orbem terrárum; & hoc quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non poteſt latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: ſermónum autem illíus audítio ad Deum véniet ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumultus

murmuratiónum non abſcondétur. Cuſtodíte ergo vos à murmuratióne quæ nihil prodeſt, & à detractióne párcite linguæ, quóniam ſermo obſcúrus in vácuum non ibit: os autem quod mentítur, occídit ánimam. Nolíte zeláre mortem in erróre vitæ veſtræ, neque acquirátis perditiónem in opéribus mánuum veſtrárum. Quóniam Deus mortem non fecit, nec lætàtur in perditióne vivórum.

℟. Finem loquendi. 322.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Epiſt. 120. cap. 4.

JUſtítia quæ vivit in ſeipſa, procul dúbio Deus eſt, atque incommutabíliter vivit. Sicut autem hæc cùm ſit in ſeipſa vita, étiam nobis ſit vita, cùm ejus efficimur utcumque partícipes; ita cùm in ſeipſa ſit juſtítia, étiam nobis ſit juſtítia, cùm ei cohærendo juſtè vívimus: & tantò magis minùſve juſti ſumus, quantò magis illi minùſve cohærémus. Unde ſcriptum eſt de unigénito Fílio Dei, cùm ſit útique Patris Sapiéntia atque Juſtítia, & ſemper in ſeipſa ſit, quòd factus ſit nobis à Deo Sapiéntia & Juſtítia. Eſt planè ille ſummus Deus vera juſtítia, vel ille verus Deus ſumma juſtítia, quam profectò eſuríre & ſitíre ea noſtra eſt in hac peregrinatióne juſtítia, & quâ pósteà ſaturári ea noſtra eſt in æternitáte plena juſtítia. Quid eſt autem áliud juſtítia, cùm in nobis eſt, vel quælibet virtus quâ rectè ſapienterque vívitur, quàm interióris hóminis pulcritúdo? Et certè ſecundùm hanc pulcritúdinem, magis quàm ſecundùm corpus, facti ſumus ad imáginem Dei.

℟. Da mihi, Dómine. 323.

Lectio v.

Serm. 159. aliàs 17. de verb. Apoſt. c. 2. 5. 6. 7 & 8.

AManda eſt juſtítia, & in hac juſtítia amanda gradus ſunt proficiéntium. Prius eſt ut amóri juſtítiæ non præponantur ómnia quæ delectant. Ipſe eſt primus gradus: Quid eſt quod dixi? Ut inter ómnia quæ delectant, plùs te delectet ipſa juſtítia: non ut ália non delectent, ſed plùs ipſa delectet. Delectant enim quædam naturáliter infirmitátem noſtram, ut cibus & potus delectant eſurientes atque ſitientes: ut nos delectat hæc lux quæ de cœlo fúnditur ſole exorto. Hæc lícita; ſed delectant étiam illícita. Juſtítia ſic delectet, ut vincat étiam lícitas delectatiónes; & ei delectióni quâ lícite delectáris, præpóne juſtítiam.

Mentem veſtram delectet invisibilis, pulcra, caſta, ſancta, canóra, dulcis juſtítia, ut non ad eam timóre cogámini. Si enim ad eam timóre cogímini, nondùm delectat. Peccáre non debes, non timóre pœnæ, ſed amóre juſtítiæ. Quando peccabátis, delectabámini in peccátis veſtris. Timor vos adducébat ad peccandum, an ſuávitas peccáti? Reſpondébitis, Suávitas. Ad peccátum ſuávitas addúcit, & ad juſtítiam timor impíngit? Probáte vos, inſpícite vos. Amáte juſtítiam quómodò amaſtis iniquitátem. Digna eſt juſtítia quæ à vobis ímpetret ut exhibeátis illi quod exhibuiſtis iniquitáti.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio vj.

APpende juſtítiam & iniquitátem. Tantùm ne digna eſt juſtítia, quantùm digna fuit iníquitas? Sic amanda eſt iſta: quómodò amáta eſt illa? Abſit ut ſic? ſed & útinam vel ſic! Ergo plus? Plus omninò. In iniquitáte ſecútus es voluptátem: pro juſtítia tólera dolórem. Jam tibi dícitur: Frui me vis? contemne quidquid te áliud delectat, contemne pro me. Ecce contempſiſti, parùm eſt ut contemnas quidquid te delectábat: contemne quidquid te terrébat, contemne cárceres, contemne víncula, contemne equúleum, contemne tormenta, contemne mortem. Hæc vicíſti, me inveniſti. Invénimus fórſitan áliquos qui præpónant juſtítiæ delectatiónem voluptátibus & delectatióni córporis ſui. Qui autem pro illa pœnas, dolóres mortemque contemnat, putas eſt áliquis in vobis? Saltèm cogitémus quod profitéri non audémus. Quid cogitámus? Ubi cogitámus? Míllia Mártyrum ádjacent óculis noſtris, ipſi veri amatóres perfectique juſtítiæ. O amáre, ô ire, ô ſibi períre, ô ad Deum pervenire! Sic armandus eſt amátor juſtítiæ, ſic armandus eſt amátor invisíbilis pulcritúdinis. Hoc quod loquor magnum eſt. Summum eſt, perfectum eſt, óptimum eſt. Non habétis? Pétite, & accipiétis.

℟. Nonne Dóminus. 324.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

cap. 7.

IN illo témpore; Exiens Jeſus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei ſurdum & mutum, & deprecabantur eum ut impónat illi manum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri.

Inter Homilias æſtivales de Tempore.

SUſpíciens Jeſus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod eſt, Adaperire, & ſtatim apertæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus. Rectè ſanatúrus ægrótum Dóminus, ſuſpicit in cœlum, & ingémuit; ut ubi nobis ſperanda ſalus, & quâ compunctiónis vel lacrymárum ſit devotióne quærenda ac petenda ſignificet. Suſpíciens in cœlum ingémuit; quia nos quos ad cœléſtia poſſidénda creávit, longè in terréſtria dejectos eſſe dóluit. Suſpíciens in cœlum ingémuit; ut nobis qui à cœléſtibus gáudiis per terréna oblectamenta diſcéſſimus, ad hæc per gémitus & ſuſpíria inſinuáret eſſe redeundum. Quod autem ait: Ephphéta, id eſt, Adaperíre, propter aures dicit ſanandas, quas ſúrditas diútina cláuſerat, ſed ad audiendum jam tactus patefecit ipsíus. Unde, credo, mos increbúerit Eccléſiæ, ut ſacerdótes illíus his quos percipiendis baptiſmi ſacramentis præparant, priùs inter cétera conſecratiónis exórdia, de ſalíva oris ſui nares tangant & aures, dicentes, Ephphéta; ut abjectis delectatiónibus nóxiis, ſolum Chriſti ſemper amplectantur odórem, & relicto audítu linguæ nequam, áudiant verba Chriſti.

℟. Exiens de finibus Tyri, * Venit Jeſus inter médios fines Decapóleos, & addúcunt ei ſurdum & mutum. ℣. Deus ipſe véniet, & aures ſurdórum patébunt, & aperta erit lingua mutórum. * Venit. *Marc.* 7. *Iſ.* 35.

LECTIO viij.

ET unuſquiſque noſtrûm, fratres cariſſimi, qui baptiſma Chriſti ritè ſuſcépit, hoc órdine conſecrátus eſt. Unde multùm neceſſe eſt, ut quod Dóminus in nobis propítius ablúere & ſanctificáre dignátus eſt, ipſi paſſim contamináre, & pro níhilo profanáre timeámus. Sed & ſi qui in cœnum nequítiæ ſordidantis incídimus, feſtinémus rurſùm lacrymárum & pœniténtiæ fonte mundári. Renovémus áurium puritátem, quam nobis audítu fidei divínitùs conſtat fuiſſe collátam, caventes illud Apóſtoli quod quibuſdam exprobrans ait: Et à veritáte quidem audítum avertent, ad fábulas autem convertentur. Cohibeámus linguam à malo, quæ confeſſióne fidei ſanctificáta eſt: timeámus in ipſa quâ benedícimus Deum & Patrem, maledícere hómines qui ad imáginem Dei

facti ſunt. Qui enim putat ſe religióſum eſſe non refrænans linguam ſuam, hujus vana eſt religio.

℟. Deprecabantur Jeſum, ut impónat illi manum. Et apprehendens eum de turba ſeorſum, * Miſit dígitos ſuos in auriculas ejus, & expuens, tétigit linguam ejus. ℣. A Deo eſt omnis medéla. * Miſit. *Marc.* 7. *Eccli.* 38.

Lectio ix.

ECce enim dícitur quia apertæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. Qui ergo rectè loqui baptíſmatis noſtri témpore didícimus, corde credendo ad juſtítiam, ore autem confeſſiónem faciendo ad ſalútem, curandum ſummópere eſt, ne poſt baptiſma ad injuſta, & nóxia verba declinémus. Si enim, ipſo júdice atteſtante, omne verbum otióſum quod locúti fúerint hómines, reddent ratiónem de eo in die judícii; quid putámus fieri de illis qui non ſolùm otióſa, ſed & criminóſa loquuntur; qui impudicítiæ jactántiæ, blaſphémiæ, & quod máximè minùs licet, detractiónis ſermónibus ſervíre non timent; qui próferunt mendácia, teſtes falláces, qui ſéminant inter fratres diſcórdias; Non ſolùm autem à malis aures linguamque ſatis eſt caſtigáre loquélis, ſi non étiam juxta Pſalmiſtam inclinémus aurem noſtram in verba oris Dei; ſi non os noſtrum loquátur ſapiéntiam, & meditátio cordis noſtri prudéntiam. Sed & cunctos ſimul interióris exterioriſque hóminis noſtri ſenſus, qui cuncti in baptiſmo ablúti ſunt, oportet mundos, ac bonis opéribus ſervémus ínſuper ſemper ornátos.

℟. Suſpíciens Jeſus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod eſt, Adaperíre: Et ſtatim apertæ ſunt aures ejus, & * Solútum eſt vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. ℣. Aures audiéntium diligenter auſcultábunt, & lingua balbórum velóciter loquétur & planè. * Solútum eſt. Glória. * Solútum eſt. *Marc.* 7. *Iſ.* 32.

Ad Benedíctus.

Ant. 8. *G.* Præcépit illis ne cui dícerent: Quantò autem eis præcipiébat, tantò magìs plus prædicábant, & eò ampliùs admirabantur. *Marc.* 7.

Collecta. Orémus.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita ſúpplicum excédis & vota, effunde ſuper nos miſericórdiam tuam, ut dimittas quæ conſciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præſúmit; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Rotomagenſi.

Ann. 1581. *de Epiſcopis & Capitulis. n.* 15.

CAnónici eâ ſint morum integritáte ornáti, ut nomen ſuum tuéri & retinére poſſint, ac præ áliis Cléricis Canónici ſeu Reguláres, ex obſerváta Eccleſiáſticæ diſciplínæ perféctiùs régula, nominári mereantur; à quibus céteros ſtúdium & amórem, ac tamquam régulam cultûs divíni non pígeat accípere.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Benè ómnia fecit; & ſurdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ.

cap. 4.

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis eſt, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt dilectus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fictio decíperet ánimam illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvertit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi, explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem vidéntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcórdiis tália; quóniam grátia Dei & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpectus in electos illíus. Condemnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs conſummáta longam vitam injuſti.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij. *cap.* 5.

TUnc ſtabunt juſti in magna conſtántia advérsùs eos qui ſe anguſtiavérunt, & qui abſtulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, & mirabuntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis; dicentes intrà ſe, pœniténtiam agentes, & præ angúſtia ſpíritûs gementes: Hi ſunt quos habúimus aliquando in deriſum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſenſáti vitam illórum æſtimabámus inſániam, & finem illórum ſine honóre: ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt. Ergo errávimus à via veritátis, & juſtítiæ lumen non luxit nobis, & ſol intelligéntiæ non eſt ortus nobis.

Laſſáti ſumus in via iniquitátis & perditiónis, & ambulávimus vias difficiles, viam autem Dómini ignorávimus.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

JUſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini; quóniam déxterâ ſuâ teget eos, & bráchio ſancto ſuo defendet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce juſtítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet ſcutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contra inſenſátos.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Burdigalenſi.

Ann. 1624. cap. 9.

DEcet perſónas ita probitáte ac ſciéntiâ commendátas ad Canonicátus (Cathedrálium) elígere & aſſúmere, ut ex iis corpus Capítuli coaleſcens, ſenátus Epiſcopórum, unde conſílium arceſſant, méritò dici poſſit.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ.

cap. 6.

MElior eſt ſapiéntia quàm vires, & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo reges, & intellígite; díſcite, júdices fínium terræ. Præbéte aures, vos qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum; quóniam data eſt à Dómino poteſtas vobis, & virtus ab Altíſſimo qui interrogábit ópera veſtra, & cogitatiónes ſcrutábitur: quóniam cùm eſſétis miniſtri regni illíus, non rectè judicaſtis, nec cuſtodiſtis legem juſtítiæ, neque ſecundùm voluntátem Dei ambulaſtis. Horrendè & citò apparébit vobis; quóniam judícium duríſſimum his qui præſunt, fiet.

℟. Da mihi, Dómine. 325.

Lectio ij.

EXíguo enim concéditur miſericórdia: potentes autem potenter tormenta patientur. Non enim ſúbtrahet perſónam cujuſquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujuſquam; quóniam puſillum & magnum ipſe fecit, & æquáliter cura eſt illi de ómnibus: fortióribus autem fórtior inſtat cruciátio. Ad vos ergo, reges,

ſunt hi ſermónes mei ; ut diſcátis ſapiéntiam, & non excidátis. Qui enim cuſtodíerint juſta juſtè, juſtificábuntur ; & qui didícerint iſta, invénient quid reſpóndeant. Concupíſcite ergo ſermónes meos, dilígite illos, & habébitis diſciplínam.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij.

CLara eſt, & quæ nunquam marceſſit ſapiéntia ; & fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui ſe concupiſcunt, ut illis ſe prior oſtendat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit ; aſſidentem enim illam fóribus ſuis invéniet. Cogitáre ergo de illa, ſenſus eſt conſummátus ; & qui vigiláverit propter illam, citò ſecúrus erit, quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis. Inítium enim illíus, veríſſima eſt diſciplínæ concupiſcéntia : cura ergo diſciplínæ, diléctio eſt, & diléctio, cuſtódia legum illíus eſt : cuſtodítio autem legum, conſummátio incorruptiónis eſt : incorrúptio autem facit eſſe próximum Deo. Concupiſcéntia ítaque ſapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *lib.* 1. *c.* 131.

CAnónici laudes Deo in commúne perſolventes pro ſuis, populorumque quorum oblatiónibus vivunt, delictis Dóminum exórent. Cáveant étiam ne pro réquie ſibi in locis divíno cúltui mancipátis conceſſâ ótio tórpeant, ſed magìs in perſolvendis divínis láudibus promptióres ac devotióres exiſtant ; ut per hanc quiétem bene operantes, ad eam quæ fine caret perveníre váleant.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *cap.* 7.

EGo natus accépi commúnem áerem, & in ſimíliter factam décidi terram, & primam vocem ſímilem ómnibus emíſi plorans. In involumentis nutrítus ſum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus eſt ómnibus ad vitam, & ſímilis éxitus. Propter hoc optávi, & datus eſt mihi ſenſus ; & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ : & præpóſui illam regnis & ſédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus, nec comparávi illi lápidem pretióſum ; quóniam omne

aurum, in comparatióne illíus, aréna eſt exigua; & tamquam lutum æſtimábitur argéntum in conſpectu illíus. Super ſalútem & ſpéciem dilexi illam, & propóſui pro luce habére illam; quóniam inextinguíbile eſt lumen illíus.

℟. Beátus homo 321.

Lectio ij.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honeſtas per manus illíus: & lætátus ſum in ómnibus, quóniam antecedébat me iſta ſapiéntia; & ignorábam quóniam horum ómnium mater eſt. Quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico, & honeſtátem illíus non abſcondo. Infinitus enim theſaurus eſt homínibus; quo qui uſi ſunt, partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſcíplinæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor. In manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſcíplina.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

QUæcumque ſunt abſconſa & improvíſa, dídici; ómnium enim ártifex dócuit me ſapiéntia. Eſt enim in illa ſpíritus intelligéntiæ, ſanctus, únicus, múltiplex, ſubtílis, diſertus, móbilis, incoinquinátus, certus, ſuávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefáciens, humánus, benignus, ſtábilis, certus, ſecúrus, omnem habens virtútem, ómnia proſpíciens, & qui cápiat omnes ſpíritus: intelligíbilis, mundus, ſubtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior eſt ſapiéntia: attingit autem ubíque propter ſuam mundítiam. Vapor eſt enim virtútis Dei; & emanátio quædam eſt claritátis omnipoténtis Dei ſincéra; & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit: candor eſt enim lucis ætérnæ, & ſpéculum ſine mácula Dei majeſtátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Coloniénſi. *Ann.* 1536. *part.* 3. *c.* 4 & 5.

QUàm à vero aberrant qui exíſtimant ſeſe non alicújus Officii in Eccléſia exercendi, ſed quiétis & inértiæ tantùm causâ Canonicátus eſſe adeptos! perinde atque ſatis ſit, paucis quibuſdam Cléricis ádmodùm ignáris, ténui prétio conductis, curam divíni Offícii committi, quod deinde hujuſcémodi mercená-

rii, non ſervátis témporum interſtítiis, ſyncopando tranſcurrunt, ínterim ipſis Canónicis totâ vitâ torpéntibus.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *cap.* 8.

SApiéntia attingit à fine uſque ad finem fórtiter, & diſpónit ómnia ſuáviter. Hanc amávi, & exquisívi à juventúte mea, & quæsívi ſponſam mihi eam aſſúmere, & amátor factus ſum formæ illíus. Generoſitátem illíus gloríficat, contubérnium habens Dei; ſed & ómnium Dóminus dilexit illam: doctrix enim eſt diſcíplinæ Dei, & electrix óperum illíus. Et ſi divítiæ appetuntur in vita, quid ſapientiâ locuplétiùs, quæ operátur ómnia? Si autem ſenſus operátur, quis horum quæ ſunt, magìs quàm illa, eſt ártifex? Et ſi juſtítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent virtútes: ſobrietátem enim & prudéntiam docet, & juſtítiam, & virtútem, quibus utíliùs nihil eſt in vita homínibus.

℟. Da mihi. 323.

Lectio ij.

PRopóſui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum; ſciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud ſenióres júvenis: & acútus invéniar in judício, & in conſpectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me: tacentem me ſuſtinébunt, & loquentem me reſpícient; &, ſermocinante me plura, manus ori ſuo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam æternam his qui poſt me futúri ſunt, relinquam. Diſpónam pópulos; & natiónes mihi erunt ſúbditæ. Timébunt me audientes reges horrendi: in multitúdine vidébor bonus, & in bello fortis. Intrans in domum meam, conquieſcam cum illa: non enim habet amaritúdinem converſátio illíus, nec tædium convictus illíus, ſed lætítiam & gáudium. Hæc cógitans apud me, & commémorans in corde meo, quóniam immortálitas eſt in cognatióne ſapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona, & in opéribus mánuum illíus honeſtas ſine defectióne, & in certámine loquélæ illíus ſapiéntia, & præclaritas in communicatióne ſermónum ipſíus; circuíbam quærens, ut mihi illam aſſúmerem.

℟. Vanitátem, & verba. 323.

Lectio iij. cap. 8 & 9.

ET ut ſcivi quóniam áliter non poſſem eſſe cónti- nens, niſi Deus det : & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum ; ádii Dóminum, & deprecátus ſum illum, & dixi ex totis præcórdiis meis : Deus patrum meórum, & Dómine miſericórdiæ, qui feciſti ómnia verbo tuo, & ſapientiâ tuâ conſtituiſti hóminem, ut dominarétur creatúræ quæ à te facta eſt ; ut diſpónat orbem terrárum in æquitáte & juſtítia, & in directióne cordis judícium júdicet : da mihi ſédium tuárum aſſiſtrícem ſapientiam, & noli me reprobáre à púeris tuis ; quóniam ſervus tuus ſum ego, & filius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exígui témporis, & minor ad intellectum judícii & legum. Nam & ſi quis erit conſummátus inter filios hóminum, ſi ab illo abſúerit ſapiéntia tua, in nihilum computábitur.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Concíliis * Colonienſi & ** Bituricenſi.

* *Ann.* 1536. *part.* 3. *c.* 16.
** *Ann.* 1584. *tit.* 34.

ANtè ómnia curæ erit ne quis Canonicórum ſacris abſit ; ſed ut qui emolumentum ferre volent, officium quoque ſuum, propter quod beneficium datur, in Eccléſia gerant.... Sciant autem omnes qui bona Eccléſiæ póſſident, & iis utuntur, ſi officium ſuum non impléverint, aut ab Eccleſiáſtico órdine defécerint, ſe ad reſtitutiónem tenéri : quod cuíque in ſua receptióne ſignificétur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *cap.* 13.

VAni ſunt omnes hómines, in quibus non ſubeſt ſciéntia Dei ; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intelligere eum qui eſt, neque opéribus attendentes agnovérunt quis eſſet ártifex ; ſed aut ignem, aut ſpíritum, aut citátum áerem, aut gyrum ſtellárum, aut nímiam aquam, aut ſolem & lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum ſi ſpécie delectáti, deos putavérunt, ſciant quantò his dominátor eórum ſpecióſior eſt, ſpeciéi enim generátor hæc ómnia conſtítuit. Aut ſi virtútem, & ópera eórum miráti ſunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior eſt illis : à magnitúdine enim ſpeciéi & creatúræ, cognoſcibíliter póterit creátor horum vidéri.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

:d tamen adhuc in his minor eſt queréla. Et hi n fortaſſe errant, Deum erentes, & volentes inire. Etenim cùm in opé is illius converſentur, uírunt, & perſuáſum hait quóniam bona ſunt e videntur. Iterùm aui nec his debet ignoſci. enim tantùm potuérunt e, ut poſſent æſtimáre ulum; quómodò hujus minum non facíliùs iniérunt? Infelíces autem t, & inter mórtuos ſpes rum eſt, qui appellavét deos ópera mánuum ninum, aurum & argen1, artis inventiónem, & ilitúdines animálium, lápidem inútilem opus nûs antíquæ.

℟. Vani ſunt. 321.

ectio iij. *cap.* 14.

T hæc fuit vitæ humánæ decéptio: quóniam aut ctui, aut régibus deſerntes hómines, incommuábile nomen lapídibus & is impoſuérunt. Et non écerat erraſſe eos circa i ſciéntiam, ſed & in ma viventes inſciéntiæ bel tot & tam magna mala em appellant. Aut enim os ſuos ſacrificantes, aut cúra ſacrificia facientes, inſániæ plenas vigílias entes, neque vitam, ne núptias mundas jam cuſliunt, ſed álius álium per invídiam occídit, aut adúlterans contriſtat: & ómnia commiſta ſunt; ſanguis, homicídium, furtum & fictio, corrúptio & infidélitas, turbátio & perjúrium, tumultus bonórum, Dei immemorátio, animárum inquinátio, nativitátis immutátio, nuptiárum inconſtántia, inordinátio mœchiæ & impudicítiæ. Infandórum enim idolórum cultúra omnis mali cauſa eſt, & inítium & finis.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *c.* 145.

CAnónici diſcórdiam fúgiant; & quos diſcordantes invénerint, ad caritátis concórdiam révocent: amóri Chriſti nihil præpónant, próprio Epíſcopo ſecundum canónicam conſtitutiónem obtémperent, doctrínis ſpiritálibus óperam dent, irreprehenſibíliter vivant.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *c.* 15.

TU, Deus noſter, ſuávis & verus es, pátiens, & in miſericórdia diſpónens ómnia. Etenim ſi peccavérimus, tui ſumus, ſcientes magnitúdinem tuam; & ſi non peccavérimus, ſcimus quóniam

apud te ſumus computáti. Noſſe enim te, conſummáta juſtítia eſt; & ſcire juſtítiam & virtútem tuam, radix eſt immortalitátis. Non enim in errórem induxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ, labor ſine fructu, effigies ſculpta per vários colóres, cujus aſpectus inſenſáto dat concupiſcéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effígiem ſine ánima. Malórum amatóres digni ſunt qui ſpem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

Lectio ij.

SEd & fígulus mollem terram premens laborióſè fingit ad uſus noſtros unumquodque vas, & de eódem luto fingit quæ munda ſunt in uſum vaſa, & ſimíliter quæ his ſunt contrária: horum autem vaſórum quis ſit uſus, Judex eſt fígulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulò ante de terra factus fúerat, & poſt puſillum redúcit ſe unde acceptus eſt, repetítus ánimæ débitum quam habébat. Sed cura eſt illi, non quia laboratúrus eſt, nec quóniam brevis illi vita eſt, ſed concertátur aurifícibus & argentáriis; ſed & ærários imitátur, & glóriam præfert, quóniam res ſupervácuas fingit. Cinis eſt enim cor ejus, & terra ſupervácua ſpes illíus, & luto vílior vita ejus; quóniam ignorávit qui ſe finxit, & qui inſpirávit illi ánimam quæ operátur, & qui inſufflávit ei ſpíritum vitálem. Sed & æſtimavérunt luſum eſſe vitam noſtram, & converſatiónem vitæ compóſitam ad lucrum, & oportére undecumque étiam ex malo acquírere. Hic enim ſcit ſe ſuper omnes delinquere, qui ex terræ matéria frágilia vaſa & ſculptília fingit.

Lectio iij.

OMnes enim inſipientes, & infelíces ſuprà modum ánimæ ſuperbi, ſunt inimíci pópuli tui: & imperantes illi; quóniam ómnia idóla natiónum deos æſtimavérunt, quibus neque oculórum uſus eſt ad videndum, neque nares ad percipiendum ſpíritum, neque aures ad audiendum, neque dígiti mánuum ad tractandum, ſed & pedes eórum pigri ad ambulandum. Homo enim fecit illos; & qui ſpíritum mutuátus eſt, is finxit illos. Nemo enim ſibi ſímilem homo póterit deum fíngere. Cùm enim ſit mortális, mórtuum fingit mánibus iníquis. Mélior enim eſt ipſe his quos colit; quia ipſe quidem vixit, cùm eſſet mortális; illi autem nunquam.

CANON.

Ex Concilio Aquiſgranenſi. *cap.* 145.

CAnónici ſenióres ſpirítáliter junióres díligant: junióres ſenióribus obſéquium dignum exhíbeant. Doctióres minùs doctis nequáquam ſe præferant, ſed magis eos cum caritáte ædíficent; neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, céteris ſe túmidè ſuperextollant.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Doctrínam ſapiéntiæ & diſciplínæ ſcripſit Jeſus filius Sirach: beátus qui in iſtis verſátur bonis. Si enim hæc fécerit, ad ómnia valébit. *Eccli.* 50.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Eccleſiaſtici. *c.* 1.

OMnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, & cum illo fuit ſemper, & eſt ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies ſéculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profundum abyſſi quis dimenſus eſt? Sapiéntiam Dei præcedentem ómnia quis inveſtigávit? Prior ómnium creáta eſt ſapiéntia, & intellectus prudéntiæ ab ævo. Fons ſapiéntiæ Verbum Dei in excelſis, & ingreſſus illíus mandáta ætérna. Radix ſapiéntiæ cui reveláta eſt? & aſtútias illíus, quis agnóvit? Diſciplína ſapiéntiæ cui reveláta eſt & manifeſtáta? & multiplicatiónem ingreſſùs illíus quis intellexit? Unus eſt altíſſimus Creátor omnípotens & Rex potens, & metuendus nimis, ſedens ſuper thronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

TImor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis ſapiéntia. Quibus autem appartúerit in viſu, díligunt eam in viſióne & in agnitióne magnálium ſuórum. Inítium ſapiéntiæ, timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus eſt: cum electis féminis gráditur: & cum juſtis & fidélibus agnóſcitur. Timor Dómini, ſciéntiæ religióſitas. Religióſitas cuſtódiet & juſtificábit cor, jucunditátem atque gáudium dabit. Timenti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur.

℟. Vani ſunt, 321.

Lectio iij.

FIli, concupiſcens ſapiéntiam, conſerva juſtítiam: & Deus præbébit illam tibi. Sapiéntia enim & diſciplína, timor Dómini: & quod beneplácitum eſt illi, fides & manſuetúdo; & adimplébit theſauros illíus. Ne ſis incredébilis timóri Dómini; & ne accéſſeris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conſpectu hóminum, & non ſcandalizéris in lábiis tuis. Attende in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abſconſa tua, & in médio ſynagógæ elídat te: quóniam acceſſiſti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum eſt dolo & falláciâ.

℟. Finem loquendi. 322.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Liv. 1. cap. 25. n. 34.

SUnt non nulli qui vitam ſuam négligunt, & dum tranſitória áppetunt, dum æterna vel non intélligunt, vel intellecta contemnunt; nec dolórem ſéntiunt, nec habére consílium ſciunt. Cùmque ſuperna quæ amiſérunt, non consíderant, eſſe ſe (heu míſeri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem æternæ pátriæ, deſidérii áciem tendunt; ſed ſemetipſos in his ad quæ projecti ſunt, deſerentes, vice pátriæ díligunt exílium quod patiuntur: & in cæcitáte quam tólerant, quaſi in claritáte lúminis exultant.

℟. Da mihi. 323.

Lectio v.

AT contrà, electórum mentes, dum cuncta tranſitória nulla eſſe conſpíciunt, ad quæ ſint cónditæ exquírunt: cùmque eórum ſatisfactióni nihil extra Deum ſufficit, ipſa inquiſitiónis exercitatióne fatigátâ illórum cogitátio, in Conditóris ſui ſpe & contemplatióne requieſcit, ſupernis intérſeri cívibus áppetit: & unuſquiſque eórum adhuc in mundo, córpore póſitus, mente jam extra mundum ſurgit; ærumnam exílii, quam tólerat, deplórat; & ad ſublímem pátriam inceſſántibus ſe amóris ſtímulis éxcitat. Cùm ergo dolens videt quàm ſit æternum quod pérdidit, invénit ſalúbre consílium, temporále hoc deſpícere quod percurrit; & quò magis creſcit consílii ſciéntia, ut peritúra déſerat, eò augétur dolor, quòd necdum ad manſúra pertingat.

℟. Vanitátem. 323.

'io vj. n. 35.

:ndum quoque eſt
n nullus dolor men-
in actióne præcipita-
Qui enim ſine con-
vivunt, qui ſeipſos
evéntibus præcípites
.nt, nullo interim co-
num dolóre fatigan-
Nam qui ſolerter in
onsílio figit mentem,
ſeſe in omni actióne
nſpiciendo consíde-
&, ne ex re quæ ági-
epentínus finis adver-
e ſubrípiat, hunc priùs
ter pósito pede cogita-
; palpat: penſat ne ab
æ agenda ſunt, for-
præpédiat; ne in his
differenda ſunt, præ-
tio impellat; ne prava
oncupiſcéntiam aperto
ſúperent, ne recta per
:m glóriam inſidiando
antent.
NonneDóminus abyſ-
324.

III. Nocturno.

Lectio vij.

io ſancti Evangélii ſe-
cundùm Lucam.
cap. 10.
illo témpore; Conver-
s Jeſus ad diſcípulos
, dixit: Beáti óculi qui
nt quæ vos vidétis. Di-
:nim vobis quòd multi
hétæ & reges voluérunt
re quæ vos vidétis, &
vidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.

Lib. 1. de Doct. Ch. c. 26.

Finis præcepti eſt dilée- tio; & ea gémina, id eſt, Dei & próximi. Quòd ſi te totum intélligas, id eſt, ánimum & corpus tuum, & próximum totum, íd eſt ánimum & corpus ejus, (homo enim ex ánimo conſtat & córpore) nullum rerum diligendárum genus in his duóbus præceptis prætermiſſum eſt. Cùm enim præcurrat diléctio Dei, ejuſque dilectiónis modus præſcriptus appáreat, ita ut cétera in illum cónfluant, de dilectióne tua nihil dictum vidétur: ſed cùm dictum eſt: Díliges próximum tuum tamquam teipſum, ſimul & tui abs te diléctio non prætermiſſa eſt.

℟. Latrónes deſpoliavérunt hóminem: &, plagis impóſitis, abiérunt ſemivívo relicto. * Sacerdos, viſo illo, prætérivit; ſimíliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, miſericórdiâ motus eſt. ℣. Fácere miſericórdiam & judícium magìs placet Dómino, quàm víctimæ. * Sacerdos. *Luc.* 10. *Prov.* 21.

Lectio viij. *cap.* 27.

Ille autem juſtè & ſanctè vivit, qui rerum íntegrer æſtimátor eſt: ipſe eſt autem qui ordinátam dilectiónem habet, ne aut díligat

quod non eſt diligendum, aut non díligat quod eſt diligendum, aut ámpliùs díligat quòd minùs eſt diligendum, aut æquè díligat quod vel minùs vel ámpliùs diligendum eſt, aut minùs vel ámpliùs quòd æquè diligendum eſt. Omnis peccátor, in quantùm peccátor eſt, non eſt diligendus; & omnis homo, in quantùm homo eſt, diligendus eſt propter Deum; Deus verò propter ſeipſum. Etſi Deus omni hómine ámpliùs diligendus eſt, ámpliùs quiſque debet Deum dílígere quàm ſeipſum. Item ámpliùs álius homo diligendus eſt quàm corpus noſtrum; quia propter Deum ómnia iſta diligenda ſunt: & poteſt nobiſcum álius homo Deo pérfrui, quod non poteſt corpus; quia corpus per ánimam vivit, quâ frúimur Deo.

℞. Alligávit Samaritánus vúlnera ejus, infundens óleum & vinum; & * Impónens illum in jumentum ſuum, duxit in ſtábulum, & curam ejus egit. ℣. Qui credit in Dómino, miſericórdiam díligit, miſericórdia & véritas præparant bona. * Impónens illum. *Luc.* 10. *Prov.* 14.

Lectio ix. *c.* 28. & 30.

OMnes autem æquè diligendi ſunt. Nam quòd nullum hóminum excépcrit, qui præcépit ut próximum diligámus, & ipſe in Evangélio Dóminus oſtendit, & Paulus Apóſtolus. Namque ille cui duo ipſa præcepta protúlerat, atque in eis pendére totam legem prophetaſque dixerat, cùm interrogáret eum, dicens: Et quis eſt meus próximus? hóminem quemdam propóſuit deſcendentem ab Jeruſalem in Jéricho, incidiſſe in latrónes, & ab eis gráviter vulnerátum, ſaucium, & ſemivívum eſſe derelictum: cui próximum eſſe non dócuit, niſi qui erga illum recreandum atque curandum miſéricors extitit, ita ut hoc qui interrogáverat, interrogátus ipſe faterétur. Cui Dóminus ait: Vade, & tu fac ſimíliter; ut vidélicet eum eſſe próximum intelligámus, cui vel exhibendum eſt officium miſericórdiæ, ſi índiget, vel exhibendum eſſet, ſi indígeret. Nullum autem exceptum eſſe cui miſericórdiæ denegétur officium, quis non vídeat; quando uſque ad inimícos étiam porrectum eſt, eódem Dómino dicente: Dilígite inimícos veſtros, benefácite iis qui odérunt vos.

℞. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuiſſe illi qui íncidit in latrónes? Legiſperítus dixit: Qui fecit miſericórdiam in illum. Ait Jeſus: * Vade, & tu fac ſimíliter

iliter. ℣. Indicábo tibi, omo, quid Dóminus re- rat à te: útique fácere ícium, & dilígere miſe- ordiam. * Vade. Glória ri. * Vade. *Luc.* 10. *ch.* 6.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Legiſperítus tans Jeſum, dixit: Ma- ;er, quid faciendo vitam rnam poſſidébo? At ille it ad eum: In lege quid iptum eſt? Quómodò le- ? Ille reſpondens, dixit: iges Dóminum Deum m. *Luc.* 10.

OLLECTA. Orémus.

Mnípotens & miſéri- cors Deus, de cujus nere venit ut tibi à fidé- is tuis dignè & laudabí- r ſerviátur: tríbue, quæ- ius, nobis, ut ad pro- ſiónes tuas ſine offen- ie currámus; Per.

CANON.

Excerptiónibus Egberti Eboracenſis Epíſcopi. *irca ann.* 747. *can.* 28.

Eptem ſynaxes ſancti Pa- tres canendas conſtitué- it, quas omni die Clerus gulis Horis cánere debet; irum prima eſt nocturná- ſynaxis. Has ergo ſeptem iaxes omni die debémus lícitè réddere Deo pro bis & pro omni pópulo riſtiáno, ſicut Pſalmiſta tátur, dicens: Sépties in die laudem dixi tibi ſuper judícia juſtítiæ tuæ; & ín- ſuper Miſſas non omittere.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Díliges Dómi- num Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & próximum tuum ſicut teípſum: hoc fac, & vives. *Luc.* 10.

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De libro Eccleſiáſtici, *c.* 2.

FIli, accédens ad ſervi- tútem Dei, ſta in juſtí- tia & timóre, & præ- para ánimam tuam ad ten- tationem. Déprime cor tuum, & ſúſtine: inclína aurem tuam, & ſúſcipe ver- ba intellectûs; & ne feſtí- nes in témpore obductiónis. Súſtine ſuſtentatiónes Dei: conjúngere Deo, & ſúſtine, ut creſcat in noviſſimo vita tua. Omne quod tibi applí- citum fúerit, áccipe: & in dolóre ſúſtine, & in humi- litáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum & argentum, hómi- nes verò receptíbiles in ca- míno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te; & dírige viam tuam, & ſpera in illum: ſerva timórem il- lius, & in illo veteraſce.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

RESpícite, filii, natiónes hóminum; & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. Quis enim permanſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? aut quis invocávit eum, & deſpexit illum? Quóniam pius & miséricors eſt Deus, & remittet in die tribulatiónis peccáta; & protéctor eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte. Væ dúplici corde, & lábiis ſceleſtis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ diſſolútis corde, qui non credunt Deo; & ideò non protegentur ab eo. Væ his qui perdidérunt ſuſtinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid fácient, cùm inſpícere cœperit Dóminus.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

QUi timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita ſunt ei; & qui díligunt eum, replebuntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábunt corda ſua, & in conſpectu illius ſanctificábunt ánimas ſuas. Qui timent Dóminum, cuſtódiunt mandáta illíus, & patiéntiam habébunt uſque ad inſpectiónem illíus, dicentes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. Secundùm enim magnitúdinem ipsíus, ſic & miſericórdia illíus cum ipſo eſt.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *Decr.* 18.

IN Cathedrálibus, ac Collegiátis, & Conventuálibus Eccléſiis, laudes divínæ per ſingulas Horas, non curſim ac feſtinanter, ſed tractim cum pauſa decenti, præſertim in médio cujúſlibet verſiculi Pſalmórum, débitam faciendo inter ſolemne ac feriale Officium differéntiam, reverenter ab ómnibus perſolvantur.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 3.

QUi honórat patrem ſuum, vitâ vivet longióre, & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat parentes; & quaſi dóminis ſérviet his qui ſe genuérunt. In ópere & ſermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut ſupervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in noviſſimo máneat. Benedic-

do patris firmat domos filiórum; maledíctio autem matris eradícat fundamenta. Ne gloriéris in contumélia patris tui; non enim eſt tibi glória, ejus confúſio: glória enim hóminis ex honóre patris ſui, & dédecus filii pater ſine honóre. Fili, ſuſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; & ſi defécerit ſenſu, véniam da, & ne ſpernas eum in virtúte tua.

℟. Da mihi. 323.

Lectio ij.

FIli, in manſuetúdine ópera tua pérfice, & ſuper hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam; quóniam magna poténtia Dei ſolíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris; ſed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curióſus. Non eſt enim tibi neceſſárium ea quæ abſcóndita ſunt vidére óculis tuis. In ſupervácuis rebus noli ſcrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curióſus; plúrima enim ſuper ſenſum hóminum oſtenſa ſunt tibi. Multos quoque ſupplantávit ſuſpício illórum, & in vanitáte detínuit ſenſus illórum.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij.

COr durum habébit malè in noviſſimo, & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit ſucceſſus; & pravus corde in illis ſcandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccandum. Synagógæ ſuperbórum non erit ſánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. Cor ſapientis intellígitur in ſapiéntia; & auris bona áudiet cum omni concupiſcéntia ſapiéntiam. Sápiens cor & intelligíbile abſtinébit ſe à peccátis; & in opéribus juſtítiæ ſucceſſus habébit. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis; & Deus proſpector eſt ejus qui reddit grátiam: méminit ejus in póſterum, & in témpore caſûs ſui invéniet firmamentum.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *Decr.* 18.

HOras Canónicas dictúri, cùm in choro fúerint, gravitátem ſervent quam locus & Officium expoſcunt: non cum áliis confabulantes ſeu colloquentes, aut litteras ſeu ſcriptúras álias legentes; ſed omnes, præſertim qui majóri funguntur honóre, in pſal-

mis, hymnis & cánticis Deo alácriter modulentur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 4.

FIlli, eleemóſynam páuperis ne defraudes, & óculos tuos ne tranſvertas à páupere. Animam eſurientem ne deſpéxeris, & non exáſperes páuperem in inópia ſua. Cor inopis ne afflixeris, & non prótrahas datum anguſtianti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias, & non avertas fáciem tuam ab egéno. Ab ínope ne avertas óculos tuos propter iram; & non relinquas quærentibus tibi retrò maledícere, maledicentis enim tibi in amaritúdine ánimæ, exaudiétur deprecátio illius; exaudiet autem eum qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito: & presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum. Declina páuperi ſine triſtítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & reſponde illi pacífica in manſuetúdine. Líbera eum qui injúriam pátitur de manu ſuperbi, & non ácidè feras in ánima tua. In judicando eſto pupillis miſéricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut filius Altíſſimi obédiens, & miſerébitur tui magis quàm mater.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

FIlli, conſerva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Eſt enim confúſio addúcens peccátum, & eſt confúſio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem adverſùs fáciem tuam, nec adverſùs ánimam tuam mendácium. Ne reverreáris próximum tuum in caſu ſuo, nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abſcondas ſapiéntiam tuam in decóre ſuo: in lingua enim ſapiéntia dignóſcitur; & ſenſus, & ſciéntia, & doctrina in verbo ſenſáti, & firmamentum in opéribus justítiæ. Non contradicas verbo veritátis ullo modo & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne ſubjícias te omni hómini pro peccáto. Noli reſíſtere contra fáciem potentis, nec conéris contra ictum flúvii. Pro juſtítia agonizáre pro ánima tua, & uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos. Noli citátus eſſe in lingua tua; & inútilis, &

remiſſus in opéribus tuis. Noli eſſe ſicut leo in domo tua, evertens doméſticos tuos, & ópprimens ſubjectos tibi. Non ſit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *Decr.* 18.

NEmo, cùm Horæ in commúni cantantur, legat vel dicat privátim Officium. Nam non ſolùm Officium quo obnóxius eſt, Choro ſúbtrahit, ſed & álios pſallentes perturbat. Horum autem transgreſſóres, illíus Horæ in quà circa prædicta excéſſerint vel áliâ majóri, prout tránſgreſſiónis grávitas exégerit, plectantur mulctâ.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas, & ne díxeris: Eſt mihi ſufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindictæ & obductiónis. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodò pótui? aut quis me ſubjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triſte? Altíſſimus enim eſt pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli eſſe ſine metu, neque adjícias peccátum ſuper peccátum. Et ne dicas: Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur. Miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus.

℟. Da mihi. 323.

Lectio ij.

NOn tardes converti ad Dóminum, & ne díſferas de die in diem; ſúbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindictæ diſperdet te. Noli ánxius eſſe in divítiis injuſtis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindictæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; ſic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Eſto firmus in via Dómini, & in veritáte ſenſûs tui, & ſciéntia; & proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij.

ESto manſuétus ad audiendum verbum, ut intélligas; & cum ſapiéntia próferas reſponſum verum. Si eſt tibi intellectus, reſponde próximo: ſin autem, ſit manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne

ſenſáti; lingua verò imprudentis ſubvérſio eſt ipsíus. Non appelléris ſuſurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim eſt confúſio & pœniténtia, & denotário péſſima ſuper bilinguem: ſuſurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Juſtífica puſillum & magnum ſimíliter.

℟. Nonne Dóminus abyſſum. 324.

CANON.

Ex Concílio Baſileenſi.

Ann. 1435. Seſſ. 21. Canone V. acceptato in Concilio Senonenſi ann. 1460.

QUoſcumque Beneficiátos, ſive in ſacris conſtitútos, cùm ad Horas Canónicas teneantur, ádmonet hæc ſancta Synodus, ſi oratiónes ſuas Deo acceptas fore cúpiunt, ut non in gútture, vel inter dentes, ſeu deglutiendo aut ſyncopando dictiónes, nec collóquia, vel riſus intermiſcendo; ſed ſive ſoli, ſive aſſociáti, diurnum nocturnumque Offícium reverenter verbiſque diſtinctis péragant, ac tali loco, unde à devotióne non retrahantur, ad quam ſe diſpónere & præparáre debent, juxta id quod ſcriptum eſt: Ante oratiónem præpara ánimam tuam, ne ſis quaſi qui tentat Deum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos, & lingua eúcharis in bono hómine abundat. Multi pacífici ſint tibi, & conſiliárius ſit tibi unus de mille. Si póſſides amícum, in tentatióne póſſide eum; & ne fácile credas ei. Eſt enim amícus ſecundùm tempus ſuum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et eſt amícus qui convértitur ad inimicítiam: & eſt amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Eſt autem amícus ſócius menſæ, & non permanébit in die neceſſitátis. Amícus ſi permánſerit fixus, erit tibi quaſi coæquális, & in domésticis tuis fiduciáliter aget.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

AB inimícis tuis ſeparáre, & ab amícis tuis atténde. Amícus fidélis, protéctio fortis: qui autem invénit illum, invénit theſaurum. Amíco fidéli nulla eſt comparátio; & non eſt digna ponderatio auri & argenti contra bonitátem fidei illíus. Amícus fidélis, medicamentum vitæ & immortalitátis; & qui métuunt Dó-

minum, invénient illum. Qui timet Deum, æquè habébit amicítiam bonam; quóniam ſecundùm illum erit amícus illíus.

℞. Vani ſunt. 321.

Lectio iij. *cap.* 7.

NOli quærere à dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te juſtífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipſe eſt: & penès regem noli velle vidéri ſápiens. Noli quærere fieri judex, niſi váleas virtúte irrumpere iniquitátes, ne fortè extimeſcas fáciem potentis, & ponas ſcándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immittas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta, nec enim in uno eris immúnis. Noli eſſe puſillánimis in ánimo tuo. Exoráre, & fácere eleemóſynam ne deſpícias. Ne dicas: In multitúdine múnerum meórum reſpíciet Deus; & offerente me Deo altíſſimo, múnera mea ſuſcípiet.

℞. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Synodo Diœceſana Mediolanenſi quarta, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1574. *Decr.* 20 & 21.

SAcerdos, Clericuſve ſacris initiátus, aut Eccleſiáſticum beneficium óbtinens, ne morbi quidem causâ, quo labórat, Canonicárum Horárum Officium omittat, niſi is ita gráviter morbo labóret, ut planè ſéntiat ſe illíus gravitáte impedíri quóminus ſtatas preces horárias recitáre poſſit.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 7.

NOn irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ; eſt enim qui humíliat & exaltat circumſpector Deus. Noli aráre mendácium adverſùs fratrem tuum; neque in amícum ſímiliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium; aſſidúitas enim illíus non eſt bona. Noli verbóſus eſſe in multitúdine presbyterórum; & non íteres verbum in oratióne tua. Non óderis laborióſa ópera, & ruſticatiónem creátam ab Altíſſimo. Non te réputes in multitúdine indiſciplinatórum. Memento iræ, quóniam non tardábit.

Lectio ij.

NOn lædas ſervum in veritáte operantem, neque mercenárium dantem ánimam ſuam. Servus ſenſátus ſit tibi dilectus quaſi ánima tua: non defraudes illum libertáte, neque inó-

pem derelinquas illum. Pécora tibi ſunt? attende illis; & ſi ſunt utília, perſevérent apud te. Fílii tibi ſunt? érudi illos, & curva illos à pueritia illórum. Filiæ tibi ſunt? ſerva corpus illárum, & non oſtendas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade filiam, & grande opus féceris; & hómini ſenſáto da illam. Múlier ſi eſt tibi ſecundùm ánimam tuam, non projícias illam; & odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, & gémitûs matris tuæ ne oblivíſcáris: memento quóniam niſi per illos natus non fuiſſes; & retríbue illis, quómodò & illi tibi.

Lectio iij.

In tota ánima tua time Dóminum; & ſacerdótes illíus ſanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit; & miniſtros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota ánima tua; & honorífica ſacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum & purgatiónis; & de neglig éntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & ſacrifícium ſanctificatiónis ófferes Dómino, & inítia ſanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conſpectu omnis viventis; & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat viſitáre infirmum; ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíſſima tua, & in æternum non peccábis.

CANON.

Ex Synodo Diœceſána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Carolo.

Ann. 1584. *Monit. de divino Officio.*

Martyrológii uſum in perpétuum deinceps ita retinéri mandámus, ut in Metropolitána Basílica recitári ſólitum, in omni Collegiáta Ecclésia tam urbis quàm Diœceſis de more in Choro recitétur. Sacerdótes & ſacris initiátos, qui divíni Officii in choro collegiátim recitandi lege devíncti non ſunt, hortámur ut idem quoque inſtitútum uſumque cum Patrum régulis congruentem piâ ſollicitúdine ſuſcípiant.

Ad Magníficat.

Ant. 6. C. Sapiéntia, & diſciplina, & ſciéntia legis apud Deum: diléctio, & viæ bonórum apud ipſum. *Eccli.* 11.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

DOMINICA XIII. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *cap.* 8.

NOn júdices contra júdicem; quóniam ſecundùm quod juſtum eſt, júdicat. Cum audáce non eas in via, ne fortè gravet mala ſua in te: ipſe enim ſecundùm voluntátem ſuam vadit, & ſimul cum ſtultítia illíus péries. Cum iracundo non fácies rixam, & cùm audáce non eas in deſertum; quóniam quaſi nihil eſt ante illum ſanguis: & ubi non eſt adjutórium, elidet te. Cum fátuis consílium non hábeas; non enim póterunt diligere, niſi quæ eis placent. Coram extráneo ne fácias consílium; neſcis enim quid páriet. Non omni hómini cor tuum manifeſtes; ne fortè ínferat tibi grátiam falſam, & convitiétur tibi.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij. *cap.* 10.

JUdex ſápiens judicábit pópulum ſuum, & principátus ſenſáti ſtábilis erit. Secundùm júdicem pópuli, ſic & miniſtri ejus: & qualis rector eſt civitátis, tales & inhabitantes in ea. Rex insípiens perdet pópulum ſuum; & civitátes inhabitabuntur per ſenſum poténtium. In manu Dei poteſtas terræ; & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. In manu Dei proſpéritas hóminis, & ſuper fáciem ſcribæ ímponet honórem ſuum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil ágas in opéribus injúriæ.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

ODíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia, & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transfertur propter injuſtitias, & injúrias, & contumélias, & diverſos dolos. Aváro autem nihil eſt ſceléſtius. Quid ſupérbit terra & cinis? Nihil eſt iníquius quam amáre pecúniam. Hic enim & ánimam ſuam venálem habet; quóniam in vita ſua projécit íntima ſua. Omnis potentátûs brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: ſic & rex hódie eſt, & cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hæreditábit ſerpentes, & béſtias, & vermes. Inítium ſuperbiæ hóminis, apoſtatáre à Deo, quóniam ab eo qui fecit illum, receſſit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti eſt ſupérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & ſubvertet

eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus conventus malórum, & deſtruxit eos uſque in finem. Sedes ducum ſuperbórum deſtruxit Deus, & ſedére fecit mites pro eis.

℟. Finem loquendi. 322.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo Sancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 20. *in Ep.* 2. *ad Cor.*

NE tardes converti ad Dóminum, & ne diſferas de die in diem; neſcis enim quid paritúra ſit ſuperventúra dies. Perículum enim & metus eſt in dilatióne; ſalus verò certa ac ſecúra, ſi nulla ſit dilátio. Virtútem ígitur cole: ſic enim ſive júvenis hinc abſcédas, tutò abſcédes; ſive ad ſenectútem pervénias, cum ampliſſimis ópibus excédes; duplicemque feſtivitátem per omnem vitam habébis, & à vítio abſtinens, & virtútem amplecans.

℟. Da mihi. 323.

LECTIO v.

NE dicas: Erit tempus: quando converti licébit; verba enim hæc Deum valdè exáſperant. Cur enim, cùm ipſe tibi ætérna ſǽcula promíſerit, tu in præſenti vita quæ brevis & momentánea eſt, laboráre non vis; ſed ſic ignávus ac diſſolútus agis, quaſi hâc breviórem áliam quamdam inquíras? Annon eædem quotídie comeſſatiónes? annon eædem menſæ? annon eadem theátra? annon eædem pecúniæ.

℟. Vanitátem. 323.

LECTIO vj.

INebriátus es? ventri indulſiſti? rapuiſti? ſiſte jam gradum: verte te in diverſum. Confitére Deo grátiam, quòd non in médiis peccátis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciéntes abrepti ſunt, & in manifeſtam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi accidat. Sed multis, inquis, dedit Deus ſpátium, ut in última ſenecta confiteréntur. Quid ígitur? Numquid & tibi dabit? Fortaſſe dabit, inquis. Cur dicis, Fortaſſe? Contigit aliquóties. Cógita quòd de ánima delíberas; & contrárium étiam pone ac réputa, & dic: Quid autem, ſi non det? Quid autem ſi det, inquis? Dedit quidem ipſe: verúmtamen hoc illo tútius eſt & utílius.

℟. Nonne Dóminus. 324.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 17.

IN illo témpore; Dum iret Jeſus in Jerúſalem; tranſibat per médiam Samaríam

& Galilæam : & cùm ingrederétur quoddam caſtellum, occurrérunt ei decem viri lepróſi. Et réliqua.

Homília ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 27. de Diverſ. contra vitium ingratitudinis. n. 6.

MUltos vidémus uſque hódie ſatis importúne petentes quod ſibi deeſſe cognóverint; ſed paucos ádmodùm nóvimus, qui dignas ſuper acceptis beneficiis grátias ágere videantur. Nec reprehensíbile eſt quod inſtanter pétimus; ſed planè petitióni negat effectum, quòd invenímur ingráti. Et fortè hoc étiam cleméntiæ eſſe vidétur, ingrátis negáre quod póſtulant : ne contingat nobis, ut tantò gráviùs de ingratitúdine judicémur, quantò magìs accumulátis beneficiis ingráti probábimur extitiſſe.

℟. Cùm ingrederétur Jeſus quoddam caſtellum, occurrérunt ei decem viri lepróſi, qui ſtetérunt à longè, dicentes : * Jeſu præceptor, miſerére noſtrì. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo : * Jeſu. *Luc.* 17, *Sap.* 16.

Lectio viij. *n.* 8.

FElix autem Samaritánus ille, qui cognóvit ſe nihil habére quod non accepiſſet : & idcircò ſervávit depóſitum, & cum gratiárum actióne ad Dóminum eſt reverſus! Felix, qui ad ſíngula dona grátiæ redit ad eum in quo eſt plenitúdo ómnium gratiárum; cui, dum nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur! Omníno enim ſola nos à profectu converſatiónis ímpedit ingratitúdo noſtra, dum quodam modo amiſſum réputans dator, quod ingrátus accépit, cavet ſibi de cétero, ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proinde, qui ſe alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibuſque beneficiis non mínimas refert grates, gratúitum eſſe non dúbitans neque diſsímulans, quod aliéno impénditur & ignóto!

℟. Lepróſos ut vidit Jeſus, dixit : * Ite, oſténdite vos ſacerdótibus. ℣. Sacerdótes pópulum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immundum oſtendent eis. * Ite. *Luc.* 17. *Ezech.* 44.

Lectio ix.

OBſecro ítaque, fratres mei, humiliémur magìs ac magìs ſub potenti manu Dei, & ab hoc tam máximo, tam nequíſſimo vítio ingratitúdinis longè

fieri ſtudeámus; ut totâ devotióne in gratiárum actióne verſantes, conciliémus nobis grátiam Dei noſtri; quæ ſola poteſt ſalváre ánimas noſtras. Nec verbo tantùm vel linguâ, ſed ópere & veritáte exhibeámus nos gratos; quia gratiárum actiónem magìs quàm dictiónem à nobis éxigit dator gratiárum Dóminus Deus noſter, qui eſt benedictus in ſécula.

℟. Dum irent leprósi, mundáti ſunt. * Unus autem regreſſus eſt cum magna voce magnificans Deum, & † Cécidit in fáciem ante pedes Jeſu, grátias agens; & hic erat Samaritanus. ℣. Obliti ſunt benefactórum Dei, & mirabilium ejus. * Unus. Glória. † Cécidit. *Luc.* 17. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus: Nonne decem mundáti ſunt? Et novem ubi ſunt? Non eſt inventus qui rediret, & daret glóriam Deo, niſi hic alienigena. *Luc.* 17.

Collecta. Orémus.

Omnípotens ſempiterne Deus, da nobis fidei, ſpei & caritátis augmentum: & ut mereámur áſſequi quod promittis, fac nos amáre quod præcipis: Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte.

C A N O N.

Ex Concilio Novioments.

Ann. 1344. *cap.* 4.

Per ſingulas Eccléſias cujuſlibet civitátis vel Diœcéſis, tam in Collegiátis, quàm áliis, ordinárius ſeu uſus divini Officii in modo officiandi qui in Eccléſiis Cathedrálibus obſervári conſuévit & tenéri, inviolabiliter obſervétur.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ait Samaritáno Jeſus: Surge, vade, quia fides tua te ſalvum fecit. *Luc.* 17.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtici.

cap. 11.

In veſtitu ne gloriéris unquam, nec in die honóris tui extolláris: quoniam mirabília ópera Altiſſimi ſolius, & glorióſa; & abſconſa, & inviſa ópera illius. Multi tyranni ſedérunt in throno; & inſuſpicábilis portávit diadéma. Multi potentes oppreſſi ſunt válidè, & glorióſi tráditi ſunt in manus alterórum. Priuſquàm intérroges, ne vitúperes quemquam; & cùm interrogáveris, córripe juſtè. Priuſquàm áudias, ne reſpóndeas verbum; & in médio ſermónum ne adjicias loqui. De ea re quæ te non moleſtat, ne certé-

is; & in judício peccán-
ium ne conſiſtas. Fili, ne
n multis ſint actus tui; & ſi
ives fúeris, non eris im-
múnis à delicto.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij. *cap.* 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea; & qui communicáverit ſuperbo, índuet ſupérbiam. Pondus ſuper ſe tollet, qui honeſtióri ſe commúnicat: & ditióri te ne ſócius fúeris. Quid communicábit cácabus ad ollam? quando enim ſe colliſerint, confringétur. Dives injuſtè egit, & fremet; pauper autem læſus tacébit. Si largítus fúeris, aſſúmet te; & ſi non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te; & ipſe non dolébit ſuper te. Si neceſſárius illi fúeris, ſupplantábit te; & ſubrídens ſpem dabit, narrans tibi bona, & dicet: Quid opus eſt tibi?

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio iij.

ADvocátus à potentióre, diſcéde; ex hoc enim magìs te advocábit. Ne ímprobus ſis, ne impingáris; & ne longè ſis ab eo, ne eas in oblivionem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo, nec credas multis verbis illius; ex multa enim loquéla tentábit te, & ſubrídens interrogábit te de abſcónditis tuis. Immítis ánimus illíus conſervábit verba tua; & non parcet de malítia, & de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo; quóniam cum ſubverſióne tua ámbulas. Aúdiens verò illa quaſi in ſomnis vide, & vigilábis. Omni vitâ tuâ dílige Deum, & ínvoca illum in ſalúte tua. Omne ánimal díligit símile ſibi; ſic & omnis homo próximum ſibi.

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Synodo Trecenſi.

Ann. 1459.

IN número Collectárum, in Miſſa dicendárum, & modo ſe habendi ad altáre, & tálibus hujúſmodi, Eccléſiæ Cathedráli Présbyter ſe confoṙmet.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *c.* 13.

VEnátio leónis, ónager in erémo; ſic & páſcua dívitum ſunt páuperes. Et ſicut abominátio eſt ſuperbo humílitas, ſic & execrátio dívitis pauper. Dives commótus confirmátur ab amícis ſuis; húmilis autem, cùm cecíderit, expellétur & à notis. Díviti decepto multi recuperatóres: locútus eſt ſuperba, & juſtificavérunt illum. Húmilis deceptus eſt, ínſuper & argúitur: locútus eſt ſenſátè, & non eſt

ſenſáti; lingua verò imprudentis ſubvérſio eſt ipsíus. Non appelléris ſuſurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim eſt confúſio & pœniténtia, & denotátio péſſima ſuper bilinguem: ſuſurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Juſtífica puſillum & magnum ſimíliter.

℟. Nonne Dóminus abyſſum. 324.

CANON.

Ex Concílio Baſileenſi,

Ann. 1435. *Seſſ.* 21. *Canone V. acceptato in Concilio Senonenſi ann.* 1460.

QUoſcumque Beneficiátos, ſive in ſacris conſtitútos, cùm ad Horas Canónicas teneantur, ádmonet hæc ſancta Synodus, ſi oratiónes ſuas Deo acceptas fore cúpiunt, ut non in gútture, vel inter dentes, ſeu deglutiendo aut ſyncopando dictiónes, nec collóquia, vel riſus intermiſcendo; ſed ſive ſoli, ſive aſſociáti, diurnum nocturnumque Officium reverenter verbiſque diſtinctis péragant, ac tali loco, unde à devotióne non retrahantur, ad quam ſe diſpónere & præparáre debent, juxta id quod ſcriptum eſt: Ante oratiónem præpara ánimam tuam, ne ſis quaſi qui tentat Deum.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *cap.* 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos, & lingua eúcharis in bono hómine abundat. Multi pacífici ſint tibi, & conſiliárius ſit tibi unus de mille. Si póſſides amícum, in tentatióne póſſide eum; & ne fácile credas ei. Eſt enim amícus ſecundùm tempus ſuum, & non permanébit in die tribulatiónis. Et eſt amícus qui convértitur ad inimicítiam: & eſt amícus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Eſt autem amícus ſócius menſæ, & non permanébit in die neceſſitátis. Amícus ſi permánſerit fixus, erit tibi quaſi coæquális, & in domeſticis tuis fiduciáliter aget.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij.

AB inimícis tuis ſeparáre, & ab amícis tuis attende. Amícus fidélis, protéctio fortis: qui autem invénit illum, invénit theſaurum. Amíco fidéli nulla eſt comparátio; & non eſt digna ponderátio auri & argenti contra bonitátem fidei illíus. Amícus fidélis, medicamentum vitæ & immortalitátis; & qui métuunt Dó-

invénient illum.
:t Deum, æquè ha-
nicítiam bonam;
ı ſecundùm illum
:us illíus.
.ni ſunt. 321.

› *iij.* *cap.* 7.

quærere à dómino
átum, neque à rege
.m honóris. Non te
ante Deum, quó-
nitor cordis ipſe eſt:
; regem noli velle
.piens. Noli quærere
ex, niſi váleas vir-
ımpere iniquitátes,
extimeſcas fáciem
, & ponas ſcánda-
æquitáte tua. Non
n multitúdinem ci-
nec te immitas in
ı, neque álliges du-
:ccáta, nec enim in
immúnis. Noli eſſe
mis in ánimo tuo.
, & fácere eleemó-
ıe deſpícias. Ne di-
ı multitúdine mú-
meórum reſpíciet
: offerente me Deo
ı, múnera mea ſuſ-

nem loquendi. 322.

ANON.

›do Diœceſana Me-
ıenſi quarta, ſub
› Cárolo.
74. *Decr.* 20 & 21.
los, Clericuſve ſa-
nitiátus, aut Eccle-
ı beneficium óbti-
nens, ne morbi quidem
causâ, quo labórat, Cano-
nicárum Horárum Officium
omittat, niſi is ita gráviter
morbo labóret, ut planè
ſéntiat ſe illíus gravitáte im-
pedíri quóminus ſtatas pre-
ces horárias recitáre poſſit.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

cap. 7.

NOn irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ; eſt enim qui humíliat & exaltat circumſpector Deus. Noli aráre mendácium adverſùs fratrem tuum; neque in amícum ſimíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium; aſſidúitas enim illíus non eſt bona. Noli verbóſus eſſe in multitúdine presbyterórum; & non íteres verbum in oratióne tua. Non óderis laborióſa ópera, & ruſticatiónem creátam ab Altíſſimo. Non te répútes in multitúdine indiſciplinatórum. Memento iræ, quóniam non tardábit.

Lectio ij.

NOn lædas ſervum in veritáte operantem, neque mercenárium dantem ánimam ſuam. Servus ſenſátus ſit tibi dilectus quaſi ánima tua: non defraudes illum libertáte, neque inó-

net in nobis, ſed pótiùs quod remúneret, invéniat.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *c.* 31.

INtéllige quæ ſunt próximi tui ex teipſo. Utere quaſi homo frugi his quæ tibi apponuntur; ne, cùm mandúcas multùm, ódio habeáris. Ceſſa prior cauſâ diſciplínæ; & noli nímius eſſe, ne fortè offendas. Et ſi in médio multórum ſediſti, prior illis ne extendas manum tuam, nec prior poſcas bíbere. Quàm ſufficiens eſt hómini erudíto vinum exíguum! Et in dormiendo non laborábis ab illo, & non ſénties dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infruníto. Somnus ſanitátis in hómine parco. Dórmiet uſque manè, & ánima illíus cum ipſo delectábitur.

℟. Da mihi. 323.

Lectio ij.

AUdi me, fili, & ne ſpernas me; & in noviſſimo invénies verba mea. In ómnibus opéribus tuis eſto velox, & omnis infírmitas non occurret tibi. Splendidum in pánibus benedícent lábia multórum, & teſtimónium veritátis illíus fidéle. Nequíſſimo in pane murmurábit cívitas, & teſtimónium nequítiæ illíus verum eſt. Diligentes in vino noli provocáre; multos enim extermінávit vinum. Ignis probat ferrum durum; ſic vinum corda ſuperbórum árguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus vinum in ſobrietáte: ſi bibas illud moderátè, eris ſóbrius. Quæ vita eſt ei qui minúitur vino? Quid defraudat vitam? mors.

℟. Vanitátem. 323.

Lectio iij.

VInum in jucunditátem creátum eſt, & non in ebrietátem, ab inítio. Exultátio ánimæ & cordis, vinum moderátè potátum. Sánitas eſt ánimæ & córpori ſóbrius potus. Vinum multum potátum irritatiónem, & iram, & ruínas multas facit. Amaritúdo ánimæ vinum multum potátum. Ebrietátis animóſitas, imprudentis offénſio, minórans virtútem, & fáciens vúlnera. In convívio vini non árguas próximum, & non deſpícias eum in jucunditáte illíus; verba impropérii non dicas illis, & non premas illum in repetendo.

℟. Nonne Dóminus. 324.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *Ann.* 816. *L.* 1. *c.* 133.

TAles ad legendum, cantandum & pſallendum in Eccléſia conſtituantur, qui non ſuperbè, ſed humíliter débitas Dómino laudes

perſolvant, plúſque velint in lectióne, vel cantu, pópuli ædificatiónem, quàm populárem vaniſſimam adulatiónem.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *c.* 32.

AUudi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoleſcens, lóquere in tua cauſa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput reſponſum tuum. In multis eſto quaſi inſcius, & audi tacens ſimul, & quærens. In médio magnatórum non præſúmas; & ubi ſunt ſenes, non multùm loquáris. Ante grándinem præíbit coruſcátio: & ante verecúndiam præíbit grátia: & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ ſurgendi non te trices: præcurre autem prior in domum tuam, & illîc avocáre, & illîc lude, & age conceptiónes tuas, & non in delictis & verbo ſuperbo. Et ſuper his ómnibus benedícito Dóminum qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis ſuis.

℟. Beátus homo. 321.

Lectio ij. cap. 32. & 33.

FIli, ſine consilio nihil fácias, & poſt factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offendes in lápides. Nec credas te viæ laborióſæ, ne ponas ánimæ tuæ ſcándalum. Et à filiis tuis cave, & à doméſticis tuis attende. In omni ópere tuo crede ex fide ánimæ tuæ; hoc eſt enim conſervátio mandatórum. Qui credit Deo, attendit mandátis; & qui confidit in illo, non minorábitur. Timenti Dóminum non occurrent mala; ſed in tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & juſtítias, & non illidétur quaſi in procella navis. Homo ſenſátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vani ſunt. 321.

Lectio viij. cap. 34.

QUi offert ſacrificium ex ſubſtántia páuperum, quaſi qui víctimat filium in conſpectu patris ſui. Panis egéntium, vita páuperum eſt: qui defraudat illum, homo ſánguinis eſt. Qui aufert in ſudóre panem, quaſi qui occídit próximum ſuum. Qui effundit ſánguinem, & qui fraudem facit mercenário, fratres ſunt. Unus ædíficans, & unus déſtruens, quid prodeſt illis niſi labor? Unus orans, & unus maledícens, cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & íterùm tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis ſuis, & íterùm eádem fáciens, quid próficit humi-

liando ſe? oratiónem illíus quis exáudiet?

℟. Finem loquendi. 322.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranenſi. *L.* 1. *cap.* 137.

STudendum ſummópere Cantóribus, ne donum ſibi divínitùs collátum vítiis fœdent; ſed pótiùs illud humilitáte, caſtitáte & ſobrietáte, & céteris ſanctárum virtútum ornamentis exornent: quorum melódia ánimos pópuli circumſtantis ad memóriam amoremque cœléſtium, non ſolùm ſublimitáte verbórum, ſed étiam ſuavitáte tonórum, quæ dicuntur, érigat.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *c.* 37.

CUm viro ſancto aſſíduus eſto, quemcumque cognóveris obſervantem timórem Dei, cujus ánima eſt ſecundùm ánimam tuam; & qui, cum titubáveris in ténebris, condolébit tibi. Cor boni consílii ſtátue tecum; non eſt enim tibi áliud pluris illo. Anima viri ſancti enúntiat aliquandò vera, quàm ſeptem circumſpectóres ſedentes in excelſo ad ſpeculandum. Et in his ómnibus deprecáre Altíſſimum, ut dírigat in veritáte viam tuam. Ante ómnia ópera verbum verax præcédat te, & ante omnem actum consílium ſtábile. Verbum nequam immutábit cor, ex quo partes quátuor oriuntur, bonum & malum, vita & mors; & dominátrix illórum eſt aſſídua lingua. Eſt vir aſtútus multórum erudítor, & ánimæ ſuæ inútilis eſt. Vir perítus multos erudívit, & ánimæ ſuæ ſuávis eſt. Qui ſophiſticè lóquitur, odíbilis eſt: in omni re defraudábitur.

Lectio ij. *cap.* 41.

O Mors, quàm amára eſt memória tua hómini pacem habenti in ſubſtántiis ſuis; viro quiéto, & cujus viæ directæ ſunt in ómnibus, & adhuc valenti accípere cibum! O mors, bonum eſt judícium tuum hómini indigenti, & qui minorátur víribus, defécto ætáte, & cui de ómnibus cura eſt, & incredíbili qui, perdit patiéntiam! Noli metúere judícium mortis. Meménto quæ ante te fuérunt, & quæ ſuperventúra ſunt tibi: hoc judícium à Dómino omni carni. Et quid ſupervéniet tibi in beneplácito Altíſſimi? Sive decem, ſive centum, ſive mille anni, non eſt enim in inferno accuſátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquiſtis legem Dómini Altíſſimi. Et ſi nati

:, in maledictióne
mini; & ſi mórtui fué-
in maledictióne erit
ſtra. Omnia quæ de
unt, in terram con-
tur; ſic ímpii à male-
in perditiónem. Luc-
n'mum in córpore ip-
; nomen autem im-
1 delébitur. Curam
e bono nómine; hoc
nagis permanébit ti-
àm mille theſáuri pre-
: magni. Bonæ vitæ
us diérum; bonum
nomen permanébit
um. Diſciplinam in
onſervâte, filii.

CANON.

ncílio Aquiſgranenſi.
L. 1. cap. 137.

mi in Eccléſia, non
celſis atque inordiná-
1 intemperátis vóci-
ſed planè ac dilúcidè
1 compunctióne cor-
citentur; ut & reci-
ni mens illórum dul-
paſcátur, & audién-
ures illórum pronun-
ie demulceantur.

Magníficat.
. 1. D. Numquid con-
ti ſervum meum Job,
non ſit ei símilis in
vir ſimplex & rectus,
nens Deum, & recé-
. malo, & adhuc ré-
innocéntiam? *Job. 2.*

*LECTA, ut infrà ad
s.*

DOMINICA XIV. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

LECTIO j.

Incipit liber Job. *c. 1.*

VIr erat in terra Hus, nómine Job; & erat vir ille ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo: natíque ſunt ei ſeptem filii & tres filiæ. Et fuit poſſéſſio ejus ſeptem míllia óv'um, & tria míllia camelórum, quingenta quoque juga boum, & quingentæ áſinæ, ac família multa nimis; eratque vir ille magnus inter omnes Orientáles. Et ibant filii ejus, & faciébant convívium per domos, unuſquiſque in die ſuo. Et mittentes vocábant tres ſorores ſuas, ut comédèrent & bíberent cum eis. Cùmque in orbem tranſiſſent dies convívii, mittébat ad eos Job, & ſanctificábat illos; conſurgenſque dilúculo, offerébat holocauſta pro ſíngulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint filii mei, & benedíxerint Deo in córdibus ſuis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Job córruens in terram, adorávit, & dixit: * Nudus egreſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit: ſit

nomen Dómini benedictum. ℣. Nihil intúlimus in hunc mundum; haud dúbium quòd nec auferre, quid póſſumus. * Nudus. *Job.* 1. 1. *Tim.* 6.

Lectio ij.

QUâdam autem die, cùm veniſſent filii Dei ut aſſiſterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui reſpondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum: Numquid conſideraſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei ſímilis in terra, homo ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo? Cui reſpondens Satan, ait: Numquid Job fruſtrà timet Deum? Nonne tu vallaſti eum, ac domum ejus, univerſamque ſubſtántiam per circúitum? Opéribus mánuum ejus benedixiſti, & poſſéſſio ejus crevit in terra? Sed extende páululum manum tuam, & tange cuncta quæ póſſidet, niſi in fáciem benedíxerit tibi. Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce, univerſa quæ habet, in manu tua ſunt; tantùm in eum ne extendas manum tuam. Egreſſúſque eſt Satan à fácie Dómini.

℟. Quis reſpondébit Deo? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? * Deus, cujus iræ nemo reſíſtere poteſt, & ſub quo curvantur qui portant orbem: Quantus ſum ego, ut reſpóndeam ei? ℣. Numquid dicit figmentum ei qui ſe finxit: Quid me feciſti ſic? * Deus. *Job.* 9. *Rom.* 9.

Lectio iij.

CUm autem quâdam die filii & filiæ ejus coméderent, & bíberent vinum in domo fratris ſui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arábant, & áſinæ paſcebántur juxta eos, & irruérunt Sabæi, tuleruntque ómnia, & púeros percuſſérunt gládio; & evâſi ego ſolus ut nuntiárem tibi. Cùmque adhuc ille loquerétur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves puerosque conſumpſit; & effúgi ego ſolus ut nuntiárem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit álius, & dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, & invaſérunt camélos, & tulérunt eos, necnon & púeros percuſſérunt gládio; & ego fugi ſolus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, & ecce álius intrávit, & dixit: Filiis tuis & filiábus veſcéntibus & bibéntibus vinum in domo fratris ſui primogéniti, repentè ventus véhemens írruit à regióne deſerti, & concuſſit quátuor ángulos domûs, quæ córruens oppreſſit líberos tuos, & mór-

: ; & effugi ego ſo-
untiárem tibi.
enedíctio peritúri ſu-
veniébat, & cor ví-
nſolátus ſum : juſ-
iútus ſum: * Oculus
o ; & pes claudo ;
r eram páuperum.
tus ſum infirmis in-
: ómnibus ómnia fa-
m. * Oculus. Glória
† Pater. *Job.* 29. 1.

I. NOCTURNO.
LECTIO iv.
ris Morálium ſancti
Gregórii Papæ.
ib. 2. *cap.* 18.
Ominus dedit, Dó-
minus ábſtulit; ſicut
Dómino plácuit, ita
ı eſt. Sanctus vir Job,
te adverſário, cuncta
erat; ſed tamen ſciens
ontra ſe Satan tentan-
es, niſi permittente
o, non habébat, non
óminus dedit, diábo-
tulit; ſed: Dóminus
, Dóminus ábſtulit.
ſe enim fúerat dolen-
ſi quod Cónditor dé-
, hoſtis abſtuliſſet: at
iàm non ábſtulit niſi
ıi dedit, ſua recépit,
oſtra ábſtulit. Si enim
accípimus quibus in
ta útimur, cur dóleat
ipſo judicante exígi-
quo largiente fœne-
? Nec aliquando in-
eſt créditor, qui dum
o reddendi témpore
non conſtríngitur, quando
vult, éxigit quod fœnerá-
tur. Ubi & bene ſubjúngi-
tur: Sicut Dómino plácuit,
ità factum eſt. Cùm enim
in hac vita ea quæ nólumus
pátimur, neceſſe eſt ut ad
eum qui injuſtum velle nil
poteſt, ſtúdia noſtræ vo-
luntátis inclinémus.

℟. Beátus homo qui cor-
rípitur à Deo; Increpatió-
nem ergo Dómini ne répro-
bes; * Quia ipſe vúlnerat,
& medétur. ℣. Noli neglí-
gere diſciplínam Dómini,
neque fatigéris, dum ab eo
argúeris; * Quia. *Job.* 5.
Hebr. 12.

LECTIO v. *n.* 31. & 32.

MAgna quippe eſt con-
ſolátio in eo quod díſ-
plicet, quòd illo ordinante
erga nos ágitur, cui non-
niſi juſtum placet. Si ígitur
juſta placére Dómino ſci-
mus, pati autem nulla, niſi
quæ Dómino placúerint ;
póſſumus; juſta ſunt cuncta
quæ pátimur, & valdè in-
juſtum eſt, ſi de juſta paſſió-
ne murmurámus. Sed quia
orátor fortis quómodò aſ-
ſertiónem partis ſuæ contra
adverſárium allegávit, au-
dívimus ; nunc quómodò
in oratiónis ſuæ término jú-
dicem benedicendo laudet,
audiámus. Séquitur: Sit no-
men Dómini benedictum.
Ecce omne quod rectum
ſenſit, Dómini benedictió-
ne conclúſit ; ut hinc ad-

verſárius inſpíciat, & ad pœnam ſuam victus erubeſcat; quia ipſe Dómino cóntumax, étiam in beatitúdine cónditus éxtitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percuſſus dicit.

℟. Addidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, duplícia; & fratres ſui conſoláti ſunt eum. * Dóminus autem benedixit noviſſimis Job magis quàm princípio ejus. ℣. Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſuprà id quod poteſtis; ſed fáciet étiam cum tentatióne proventum. * Dóminus. *Job.* 42. 1. *Cor.* 10.

Lectio vj.

INtuendum veró eſt quia hoſtis noſter tot nos jáculis pércutit, quot tentatiónibus afflígit. Quotídie namque in ácie ſtamus, quotídie tentatiónum ejus tela excípimus. Sed & nos contra illum jácula mittimus, ſi confoſſi tribulatiónibus humília reſpondémus. Beátus ígitur Job percuſſus damno rerum, percuſſus morte filiórum, quia vim dolóris vertit in laudem Conditóris, dicens: Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit; ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedíctum; ſuperbum hoſtem humilitáte pércutit, crudélem patiéntiâ ſtravit.

℟. Patientes eſtóte & vos, & confirmáte corda veſtra: * Exemplum accípite labóris & patiéntiæ: † Sufferéntiam Job audiſtis, & finem Dómini vidiſtis. ℣. Suſtinéte miſericórdiam Dómini: reſpícite natiónes hóminum; & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. * Exemplum. Glória. † Sufferéntiam. *Jac.* 5. *Eccli.* 2.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget, aut unum ſuſtinébit, & álterum contemnet. Non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi. *Lib.* 2. *de Serm. Domini in Monte. c.* 14.

NEmo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Ad hanc ipſam intentiónem referendum eſt quod conſequenter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contemnet. Quæ verba diligenter conſideranda ſunt; nam qui ſint duo dómini, deinceps oſtendit, cùm dicit: Non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicuntur.

uit & Púnicum no-
nam lucrum Púnicè
non dícitur.
Ne ſollíciti ſitis áni-
ſtræ quid manducé-
ieque córpori veſtro
nduámini ? * Nonne
plus eſt quam eſca,
pus pluſquàm veſti-
m ? ℣. Quadraginta
in deſerto nihil pá-
défuit ; veſtimenta
non inveteravérunt.
ıne ánima. *Matth.* 6.
ir. 9.
TIO viij. *cap.* 16.
lite ergo ſollíciti eſſe,
licentes : Quid edé-
aut quid bibémus, aut
eſtiémur ? Hic mani-
imè oſtendit, non hæc
ıppetenda, tamquam
oona noſtra, ut prop-
a debeámus bene fá-
ſi quid fácimus, ſed
ı eſſe neceſſária. Quid
interſit inter bonum
appetendum eſt, &
ſárium quod ſumen-
ſt, hâc ſenténtiâ de-
it, cùm ait : Quærite
ìm regnum Dei & juſ-
ı ejus, & hæc ómnia
ıentur vobis. Regnum
& juſtítia Dei bonum
um eſt : & hoc appe-
ım, & ibi finis conſ-
ıdus ; propter quod
a faciámus quæcum-
ácimus.
. Reſpícite volatília cœ-
on ſerunt, neque me-
, neque cóngregant in
hórrea ; & Pater veſter cœ-
leſtis paſcit illa. * Nonne
vos magìs pluris eſtis illis ?
℣. Dat jumentis eſcam ip-
ſórum, & pullis corvórum
invocántibus eum. * Nonne.
Matth. 6. *Pſ.* 146.

Lectio ix.

Sed quia in hac vita mili-
támus, ut ad illud regnum
pervenire poſsímus, quæ
vita ſine his neceſſáriis agi
non poteſt : Apponentur vo-
bis hæc, inquit ; ſed vos re-
gnum Dei, & juſtítiam ejus
primùm quærite. Cùm enim
dixit illud, Primùm, ſigni-
ficávit quia hoc poſtériùs
quærendum eſt, non tém-
pore, ſed dignitáte : illud,
tamquam bonum noſtrum ;
hoc, tamquam neceſſárium
noſtrum ; neceſſárium au-
tem propter illud bonum.
Neque enim, verbi grátiâ,
ídeò debémus evangelizáre
ut manducémus ; ſed ídeò
manducáre ut evangelizé-
mus. Nam ſi proptéreà evan-
gelizámus ut manducémus,
vílius habémus Evangélium
quàm cibum ; & erit jam
bonum noſtrum in mandu-
cando, neceſſárium autem
in evangelizando.

℟. Nolíte ſollíciti eſſe,
dicentes : Quid manducábi-
mus, aut quo operiémur ?
* Hæc ómnia gentes inquí-
runt : † Scit Pater veſter
quia his indigétis. ℣. Pec-
catóri dedit Deus curam ſu-
pérfluam, ut addat & cón-

gregat; & hoc vánitas eſt, & caſſa ſollicitúdo. * Hæc. Glória. † Scit. *Matth.* 6. *Eccleſ.* 2.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. *à.* Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre: non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. *Matth.* 6.

Collecta. Orémus.

CUſtódi, Dómine quæſumus, Eccléſiam tuam propitiatióne perpétuâ: & quia ſine te lábitur humána mortálitas, tuis ſemper auxíliis & abſtrahátur à nóxiis, & ad ſalutária dirigátur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concilio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 3. *c.* 13.

UTinam optando à Deo óptimo máximo cónſequi poſsímus, ne quiſquam lucri cauſâ divínis intereſſet, alióqui non acceſſúrus ſacra, velúti quem nummi magis quàm Dei amor in templum trahit, quæſtum pietátem eſſe putantem! qui non dúbio ex eórum número eſt de quibus Iſaías ait: Díligunt múnera, ſequuntur retributiónes. Sed ínterim debet Cléricus habére ſemper menti recónditum Chriſti verbum: Primùm quærite regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Quærite primùm regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Job, *cap.* 1. & 2.

SUrrexit Job, & ſcidit veſtimenta ſua, & tonſo cápite córruens in terram, adorávit, & dixit: Nudus egreſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit; ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum quid contra Deum locútus eſt. Factum eſt autem cùm quâdam die veniſſent filii Dei, & ſtarent coram Dómino, veniſſet quoque Satan inter eos & ſtaret in conſpectu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui reſpondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam.

℟. Job córruens. 379.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad Satan: Numquid conſideraſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, vir ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commoviſti me adverſus

ùs eum, ut affligerem eum
ruſtrà. Cui reſpondens Sa-
an, ait: Pellem pro pelle,
& cuncta quæ habet homo,
labit pro ánima ſua: alió-
quin mitte manum tuam,
& tange os ejus & carnem;
& tunc vidébis quòd in fá-
ciem benedícat tibi. Dixit
ergo Dóminus ad Satan:
Ecce in manu tua eſt; ve-
rúmtamen ánimam illíus
ſerva. Egreſſus ígitur Satan
à fácie Dómini, percuſſit
Job últere péſſimo, à plan-
ta pedis uſque ad vérticem
ejus: qui teſtâ ſániem ra-
débat, ſedens in ſterquilí-
nio. Dixit autem illi uxor
ſua: Adhuc tu pérmanes in
ſimplicitáte tua? Bénedic
Deo, & mórere. Qui ait ad
illam: Quaſi una de ſtultis
muliéribus locúta es: ſi bo-
na ſuſcépimus de manu Dei,
mala quare non ſuſcipiá-
mus? In ómnibus his non
peccávit Job lábiis ſuis.

℟. Quis reſpondébit. 380.

LECTIO iij.

IGitur audientes tres amí-
ci Job omne malum quod
accidiſſet ei, venérunt ſín-
guli de loco ſuo, Eliphaz
Themanítes, & Baldad Su-
hítes, & Sophar Naamathí-
tes. Condíxerant enim, ut
páriter venientes viſitárent
eum, & conſolarentur. Cùm-
que elevaſſent procul óculos
ſuos, non cognovérunt
eum; & exclamantes plo-
ravérunt: ſciſſiſque véſti-
bus, ſparſérunt púlverem
ſuper caput ſuum in cœ-
lum. Et ſedérunt cum eo in
terra ſeptem diébus & ſep-
tem nóctibus, & nemo lo-
quebátur ei verbum; vidé-
bant enim dolórem eſſe ve-
hementem.

℟. Benedíctio peritúri. 381.

CANON.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1583. *tit.* 3. *de Cult. divino.*

NE cui precum multitú-
do aut prolíxitas tæ-
dium géneret, nemoque eá-
rum partem áliquam tácitus
prætéreat, aut volubilitáte
linguæ illas omnes ità per-
currat, ut plerumquè men-
tem lingua prævéniat; pó-
terunt Epíſcopi, adhíbito
Canonicórum & aliórum
grávium virórum judício,
preces ad eum modum re-
dúcere, ut & Eccléſiæ digni-
táti reſpóndeant, & fácilè
ab ómnibus exolvi, pièque
decantári poſſint.

FERIA TERTIA.

LECTIO j.

De libro Job. *cap.* 3.

POſt hæc apéruit Job os
ſuum, & máledixit diéi
ſuo, & locútus eſt: Pé-
reat dies in qua natus ſum,
& nox in qua dictum eſt:
Conceptus eſt homo. Dies
ille vertátur in ténebras;
non requírat eum Deus dé-

ſuper, & non illuſtrétur lúmine. Obſcúrent eum ténebræ, & umbra mortis; óccupet eum caligo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebróſus turbo poſſídeat; non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménſibus. Sit nox illa ſolitária, nec laude digna: maledicant ei qui maledicunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitáre Levíathan. Obtenebrentur ſtellæ calígine ejus: expectet lucem, & non vídeat, nec ortum ſurgentis auróræ; quia non conclúſit óſtia ventris qui portávit me, nec ábſtulit mala ab óculis meis.

℟. Beátus homo. 381.

Lectio ij. cap. 4.

RESpondens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórſitan moleſtè accípies; ſed conceptum ſermónem tenére quis póterit? Ecce docuiſti multos, & manus laſſas roboraſti: vacillantes confirmavérunt ſermónes tui, & génua treméntia confortaſti: nunc autem venit ſuper te plaga & defeciſti; tétigit te, & conturbátus es. Ubi eſt timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuarum? Recordáre, óbſecro te, quis unquam innocens périit? aut quando recti deléti ſunt? Quin pótiùs vidi eos qui operantur iniquitátem, & ſéminant dolóres, & metunt eos, flante Deo, periiſſe, & ſpíritu iræ ejus eſſe conſumptos.

℟. Addidit Dóminus. 382.

Lectio iij. cap. 6.

RESpondens autem Job, dixit: Utinam appenderentur peccáta mea quibus iram mérui, & calámitas quam pátior, in ſtatéra: quaſi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea dolóre ſunt plena; quia ſagittæ Dómini in me ſunt, quarum indignátio ébibit ſpíritum meum, & terróres Dómini mílitant contra me. Numquid rúgiet ónager, cùm habúerit herbam? aut múgiet bos, cùm ante præſépe plenum ſtéterit? aut póterit comedi inſulſum, quod non eſt ſale conditum? aut poteſt áliquis guſtáre, quod guſtátum affert mortem? Quæ priùs nolébat tángere ánima mea, nunc præ anguſtia cibi mei ſunt. Quis det ut véniat petítio mea; & quod expecto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipſe me cónterat; ſolvat manum ſuam, & ſuccídat me? Et hæc mihi ſit conſolátio, ut affligens me dolóre, non parcat, nec contradicam ſermónibus ſancti.

℟. Patientes eſtóte. 382.

CANON.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1564. *Congr.* 5.

QUóniam à primæva Breviárii inſtitutióne, id antíqui Patres voluiſſe videntur, ut ſíngulis hebdómadis totum Pſaltérium recitarétur; in Breviário Davídici Pſalmi ità per dies ſíngulos diſponantur, ut totus Pſalmórum liber in unaquáque hebdómada recitétur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 8.

REſpondens Baldad Suhítes, dixit: Uſquequò loquéris tália, & ſpíritus múltiplex ſermónes oris tui? Numquid Deus ſupplantat judícium? aut Omnípotens ſubvertit quod juſtum eſt? Etiamſi filii tui peccavérunt ei, & dimíſit eos in manu iniquitátis ſuæ; tu tamen ſi dilúculo conſurréxeris ad Deum, & Omnipotentem fúeris deprecátus, ſi mundus & rectus incéſſeris, ſtatim evigilábit ad te, & pacátum reddet habitáculum juſtítiæ tuæ; in tantum ut ſi prióra tua fúerint parva, & noviſſima tua multiplicentur nimis.

℟. Job córruens. 379.

Lectio ij. *cap.* 9.

ET reſpondens Job, ait: Verè ſcio quòd ità ſit, & quòd non juſtificétur homo compóſitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei reſpondére unum pro mille. Sápiens corde eſt, & fortis róbore: quis réſtitit ei, & pacem hábuit? Qui tránſtulit montes, & neſciérunt hi quos ſubvertit in furóre ſuo. Qui commóvet terram de loco ſuo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit ſoli, & non óritur; & ſtellas claudit quaſi ſub ſignáculo. Qui extendit cœlos ſolus, & gráditur ſuper fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Orióna, & Hyadas, & interióra Auſtri. Qui facit magna, & incomprehenſibília & mirabília, quorum non eſt númerus.

℟. Quis reſpondébit. 380.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum; ſi abíerit, non intélligam. Si repentè intérroget, quis reſpondébit ei? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resíſtere poteſt, & ſub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo ſum ego, ut reſpóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui etiamſi habúero quídpiam juſtum, non reſpondébo, ſed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocantem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & mul-

tiplicábit vúlnera mea étiam ſine causâ. Non concédit requiéſcere ſpíritum meum, & implet me amaritudínibus. Si fortitúdo quæritur, robuſtíſſimus eſt, ſi æquitas judícii, nemo audet pro me teſtimónium dícere. Si juſtificáre me volúero, os meum condemnábit me: ſi innocentem oſténdero, pravum me comprobábit.

℟. Benedíctio peritúri. 381.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi. *An.* 589. *can.* 2.

PEr quemque Pſalmum *Glória* dicátur omnipotenti Deo: per majóres verò Pſalmos, proùt prolíxiùs fúerint, pauſatiónes fiant; & per quamcumque pauſatiónem *Glória Trinitátis* Dómino decantétur.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 11.

REſpondens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & áudiet? aut vir verbóſus juſtificábitur? Tibi ſoli tacébunt hómines? & cùm céteros irríſeris, à nullo confutáberis? Dixiſti enim: Purus eſt ſermo meus, & mundus ſum in conſpectu tuo. Atque útinam Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia ſua tibi; ut oſténderet tibi ſecréta ſapiéntiæ, & quòd múltiplex eſſet lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua!

℟. Beátus homo. 381.

Lectio ij. *cap.* 12.

REſpondens autem Job, dixit: Ergo vos eſtis ſoli hómines, & vobíſcum moriétur ſapiéntia? Et mihi eſt cor ſicut & vobis, nec inférior veſtrî ſum: quis enim hæc quæ noſtis ignórat? Qui deridétur ab amíco ſuo ſicut ego, invocábit Deum, & exáudiet eum: derridétur enim juſti ſimplícitas. Lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus ſtatútum. Abundant tabernácula prædónum, & audacter próvocant Deum, cùm ipſe déderit ómnia in manus eórum. Nimírum intérroga jumenta, & docébunt te; & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & reſpondébit tibi; & narrábunt piſces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit? In cujus manu ánima omnis viventis, & ſpíritus univerſæ carnis hóminis.

℟. Addidit Dóminus. 281.

Lectio iij. *cap.* 13.

AUdíte ergo correptiónem meam, & judícium labiórum meórum at-

:. Numquid Deus ín-
eſtro mendácio , ut
o loquámini dolos?
uid fáciem ejus accí-
& pro Deo judicáre
ii ? Aut placébit ei
celáre nihil poteſt ?
:ipiétur ut homo veſ-
uduléntiis ? Ipſe vos
, quóniam in abſ-
o fáciem ejus accípi-
itim ut ſe commóve-
rbábit vos ; & terror
:uet ſuper vos. Me-
veſtra comparábitur
, & redigentur in lu-
rvíces veſtræ. Tacéte
ɔer , ut loquar quod-
ıe mihi mens ſuggéſ-
Quare lácero carnes
léntibus meis, & áni-
neam porto in máni-
eis ? Etiamſi occíde-
:, in ipſo ſperábo ?
tamen vias meas in
:ſtu ejus árguam. Et
:rit ſalvátor meus :
nim vénict in conſ-
:jus omnis hypócrita.
'atientes eſtóte. 382.

CANON.

Concílio Colonienſi
primo.
1536. *part.* 2. *can.* 6.
& 11.

n olim à ſanctíſſimis
tribus inſtitútum ſit,
: Scriptúræ ſacræ in
a recitarentur , neſ-
quâ incúriâ accíderit
ırum locum ſuccéſſe-
ia cum his neútiquam
randa, atque ínterim
hiſtóriæ Sanctórum tam in-
cultè , ac tam negligenti
judício conſcriptæ, ut nec
auctoritátem habére videan-
tur , nec gravitátem. Ergo
amputátis ſupérfluis, & quæ
ſuperſtitióſiùs invecta vidé-
ri poſſint , ea tantùm quæ
dignitáti Eccléſiæ & priſcis
inſtitútis conſentánea , fúe-
rint , relinquantur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 32.

OMiſérunt tres viri iſti reſpondére Job , eò quòd juſtus ſibi viderétur. Et irátus, indignatúſque eſt Elíu filius Bárachel Buzítes, de cognatióne Ram : irátus eſt autem adverſùm Job, eò quòd juſtum ſe eſſe díceret coram Deo. Porrò adverſùm amícos ejus indignátus eſt, eò quòd non inveniſſent reſponſiónem rationábilem , ſed tantúmmodò condemnaſſent Job. Igitur Elíu expectávit Job loquentem , eò quòd ſenióres eſſent qui loquebantur. Cùm autem vidiſſet quod tres reſpondére non potuiſſent , irátus eſt vehementer. Reſpondenſque Elíu filius Bárachel Buzítes, dixit : Júnior ſum témpore, vos autem antiquióres ; idcircò demiſſo cápite, véritus ſum vobis indicáre meam ſenténtiam. Sperábam enim

quòd ætas prolíxior loquerétur,& annórum multitúdo docéret ſapiéntiam. Sed, ut vídeo, ſpíritus eſt in homínibus,& inſpirátio Omnipoténtis dat intelligéntiam. Non ſunt longævi ſapientes, nec ſenes intélligunt judícium.

℞. Job córruens. 379.

Lectio ij. *cap.* 36.

ADdens quoque Elíu, hæc locútus eſt: Súſtine me páululùm, & indicábo tibi; adhuc enim hábeo quod pro Deo loquar. Répetam ſciéntiam meam à princípio, & operatórem meum probábo juſtum. Verè enim abſque mendácio ſermónes mei, & perfecta ſciéntia probábitur tibi. Deus potentes non ábjicit, cùm & ipſe ſit potens. Sed non ſalvat ímpios, & judícium paupéribus tríbuit. Non áuferet à juſto óculos ſuos, & reges in ſólio cóllocat in perpétuum, & illi eriguntur. Et ſi fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus paupertátis, indicábit eis ópera eórum, & ſcélera eórum, quia violenti fuérunt.

℞. Quis reſpondébit. 380.

Lectio iij. *cap.* 38.

REſpondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis eſt iſte involvens ſenténtias ſermónibus imperítis? Accinge ſicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & reſponde mihi. Ubi eras quando ponébam fundamenta terræ? Indica mihi, ſi habes intelligéntiam. Quis póſuit menſúras ejus, ſi noſti? vel quis teténdit ſuper eam líneam? Super quo baſes illíus ſolidátæ ſunt? aut quis demíſit lápidem angulárem ejus; cùm me laudárent ſimul aſtra matutína, & jubilárent omnes filii Dei? Quis conclúſit óſtiis mare, quando erumpébat quaſi de vulva procédens: cùm pónerem nubem veſtimentum ejus, & calígine illud quaſi pannis infántiæ obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, & póſui vectem & óſtia. Et dixi: Uſque huc vénies, & non procédes ámpliùs, & hîc confringes tumentes fluctus tuos.

℞. Benedíctio peritúri. 381.

CANON.

Ex Concílio Milevitáno ſecundo.

Ann. 416. *can.* 12.

PReces vel Oratiónes, ſeu Miſſæ quæ probátæ fúerint, ſive Præfatiónes, ſive Commendatiónes, ſive mánuum impoſitiónes, ab ómnibus celebrentur, nec áliæ dicantur in Ecclésia; ne fortè áliquid contra fidem, vel per ignorántiam, vel per minùs ſtúdium, ſit compóſitum.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Job. *cap.* 42.

R. Eſpondens Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulte latet cogitátio. Quis t iſte qui celat consílium ſque ſciéntia? ídeò inſienter locútus ſum, & quæ tra modum excéderent iéntiam meam. Audi, & o loquar: interrogábo te, reſponde mihi. Audítu ıris audívi te, nunc autem :ulus meus videt te. Idrcò ipſe me reprehendo, ago pœniténtiam in falla & cínere. Poſtquàm ıtem locutus eſt Dóminus :rba hæc ad Job, dixit ad iphaz Themanítem: Irás eſt furor meus in te, & duos amícos tuos, quóam non eſtis locúti coram e rectum, ſicut ſervus eus Job. Súmite ergo vos ſeptem tauros & ſeptem íetes, & ite ad ſervum eum Job, & offerte hocauſtum pro vobis. Job ıtem ſervus meus orábit o vobis: fáciem ejus ſuſpiam, ut non vobis imıtétur ſtultítia; neque enim cúti eſtis ad me recta, ſiıt ſervus meus Job.

Lectio ij.

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes, & Baldad ıhítes, & Sophar Naamathítes, & fecérunt ſicut locútus fúerat Dóminus ad eos; & ſuſcépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque converſus eſt ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis ſuis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres ſui, & univerſæ ſoróres ſuæ, & cuncti qui novérant eum priùs, & comedérunt cùm eo panem in domo ejus; & movérunt ſuper eum caput, & conſoláti ſunt eum ſuper omni malo quod intúlerat Dóminus ſuper eum; & dedérunt ei unuſquiſque ovem unam, & inaurem áuream unam.

Lectio iij.

DOminus autem benedixit novíſſimis Job magìs quàm princípio ejus: & facta ſunt ei quatuórdecim míllia óvium, & ſex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille áſinæ. Et fuérunt ei ſeptem filii & tres filiæ. Et vocávit nomen uníus Diem, & nomen ſecundæ Cáſſiam, & nomen tértiæ Cornuſtíbii. Non ſunt autem inventæ mulíeres ſpecióſæ, ſicut filiæ Job in univerſa terra, deditque eis pater ſuus hæreditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job poſt hæc, centum

quadraginta annis, & vidit filios ſuos, & filios filiórum ſuórum uſque ad quartam generatiónem; & mórtuus eſt ſenex, & plenus diérum.

CANON.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *part.* 2. *c.* 7.

SUnt in Clero zelum quidem Dei habentes, ſed non ſecundùm ſciéntiam; qui privátis afféctibus ducti, effíciunt ut nova Feſta & Officia præter Eccléſiæ auctoritátem ſolémniter celebrentur. Quo ínterim fit ut preces horáriæ, ac réliqua públicè recepta, pro affectu cujúſlibet fácilè noventur, id quod nobis non ſatìs probátur. Neque enim errârunt Patres, à quorum inſtitútis in dicendis précibus útinam tam longè diſceſſum non fuiſſet! Quòd ſi his afféctibus ſingulórum indulgébitur, tandem antíquus ritus pénitùs evaneſcet.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Tobías factus eſt cæcus: hanc autem tentatiónem ídeò Dóminus permíſit evenire illi, ut póſteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, ſicut & ſancti Job. *Tob.* 2.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XV. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Tobíæ. *c.* 1.

TObías ex tribu & civitáte Néphthali, cùm captus eſſet in diébus Salmánaſar regis Aſſyriórum in captivitáte tamen pόſitus, viam veritátis non deſéruit; ità ut ómnia quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus qui erant ex ejus génere, impertíret. Cùmque eſſet júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle geſſit in ópere. Dénique cùm irent omnes ad vítulos áureos quos Jeróboam fécerat rex Iſrael, hic ſolus fugiébat confórtia ómnium; ſed pergébat in Jerúſalem ad templum Dómini, & ibi adorábat Dóminum Deum Iſrael, ómnia primitíva ſua & décimas ſuas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno proſélytis & ádvenis miniſtráret omnem decimatiónem. Hæc & his ſimília ſecundùm legem Dei puérulus obſervábat.

℟. Tobías cùm eſſet júnior, nihil pueríle geſſit in ópere: dénique * Cùm irent omnes ad vítulos áureos, hic ſolus fugiébat confórtia

ım ; ſed pergébat in
ılem ad templum Dó-
& ibi adorábat. ℣.
tales quærit qui adó-
ım. * Cùm. *Tob.* 1.
4.

Lectio ij.

n verò factus eſſet vir,
:cépit uxórem Annam
ɔu ſua, genuitque ex
um, nomen ſuum im-
ıs ei, quem ab infán-
ıére Deum dócuit, &
ére ab omni peccáto.
cùm per captivitátem
iſſet cum uxóre ſua
o in civitátem Níni-
cum omni tribu ſua;
ımnes éderent ex cibis
ium, iſte cuſtodívit
ım ſuam, & nunquam
minátus eſt in eſcis
ı. Et quóniam memor
)ómini in toto corde
ledit illi Deus grátiam
ıſpectu Salmánaſa: re-
k dedit illi poteſtatem
ımque vellet ire, ha-
ibertátem quæcumque
: voluiſſet.

Quómodò potúeris,
niſéricors : ſi multum
ıerit, abundanter trí-
* Si exíguum tibi fúe-
tiam exíguum libenter
'tíri ſtude. ℣. Si volun-
ompta eſt, ſecundùm
ɔd habet accepta eſt,
ecundùm id quod non
: : * Si exíguum. *Tob.* 4.
›r. 8.

Lectio iij.

PErgébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, & mónita ſalútis dabat eis. Cùm autem veniſſet in Rages civitátem Medórum, & ex his quibus honorátus fúerat à rege, habuiſſet decem talenta argenti; & cùm in multa turba géneris ſui Gabélum egentem vidéret, qui erat ex tribu ejus, ſub chirógrapho dedit illi memorátum pondus argenti. Poſt multum verò témporis, mórtuo Salmánaſar rege, cùm regnáret Sennácherib filius ejus pro eo, & filios Iſrael exóſos habéret in conſpectu ſuo, Tobías quotídie pergébat per omnem cognatiónem ſuam, & conſolabátur eos, dividebatque unicuíque, prout póterat, de facultátibus ſuis : eſurientes alébat, nudiſque veſtimenta præbébat, & mórtuis atque occíſis ſepultúram ſollícitus exhibébat.

℟. Noli timére, fili mi; páuperem quidem vitam gérimus, ſed * Multa bona habébimus, ſi timuérimus Deum, & receſſérimus ab omni peccáto, & fecérimus bene. ℣. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromíſit diligéntibus ſe? * Multa. Glória Patri. * Multa. *Tob.* 4. *Jac.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Ambróſii Epiſcopi de Tobia. *cap.* 1. 2. & 3.

LEcto prophético libro, qui inſcribitur Tobías, quamvis plenè vobis virtútes ſancti Prophétæ Scriptúra inſinuáverit, tamen compendiário mihi ſermóne de ejus méritis recenſendis & opéribus apud vos utendum árbitror; ut ea quæ Scriptúra hiſtórico more digeſſit látiùs, nos ſtrictiùs comprehendámus, virtútum ejus génera, velut quodam breviário colligentes. Fuit Tobías vir juſtus, miſéricors, hoſpitális; & hoc virtútum prǽditus choro, ſúbiit ærumnam captivitátis, quam ferébat humíliter atque patienter, commúnem magìs injúriam quàm privátam dolens; nec ſibi virtútum ſuffrágia nihil profuiſſe deplórans, ſed magìs eam ſibi contuméliam minórem peccatórum ſuórum prétio illátam arbitrátus. Méruit edictum, ne quis ex filiis captivitátis mórtuum ſepultúræ daret.

℟. Cognáti Tobíæ irridébant vitam ejus: Tobías verò increpábat eos, dicens: *Fílii ſanctórum ſumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his qui fidem ſuam nunquam mutant ab eo. ℣. Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem; fidélis enim eſt qui repromíſit. *Fílii ſanctórum ſumus. *Tob.* 2. *Hebr.* 10.

Lectio v. *n.* 3. 4. & 5.

AT ille interdicto non revocabátur magìs quàm incitabátur, ne deſérere officium pietátis, mortis metu viderétur; erat enim miſericórdiæ prétium mortis pœna. Talis flagítii deprehenſus reus, vix tandem per amicum pótuit, direpto património, egénus & exul reſtitui ſuis. Iterùm in his verſabátur officiis; & ſi quid alimenti foret, peregrinum cum quo cibum ſúmeret quærébat. Itaque cùm feſſus à ſepultúræ reverti ſſet múnere, appóſitis ſibi edendi ſubsídiis, miſſo filio, quærébat conſortem convívii. Dum conviva accérſitur, nuntiátis inſepulti córporis relíquiis, convívium deſerébat: nec putábat pium ut ipſe cibum ſúmeret, cùm in público corpus jacéret exánime. Hoc illi quotidiánum opus, & magnum opus.

℟. Quando orábas cum lácrymis, & ſepeliébas mórtuos, & derelinquébas prándium tuum, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. *Ego ſum Ráphael ángelus, unus ex ſeptem qui aſtámus ante Dóminum. ℣. Grátia vobis & pax ab eo qui eſt, & à ſeptem ſpirítibus qui in conſ-

pectu throni ejus ſunt. *Ego ſum Ráphael ángelus. *Tob.* 12. *Apoc.* 1.

Lectio vj. c. 2. n. 6. & 7.

TAm ſancto feſſus officio Prophéta, dum requieſcit juxta paríetem aulæ, cadente de páſſerum nido ſtércore, albúgine cæcitátem íncidit; nec conquæſtus ingémuit, nec dixit: Hæc merces labórum meórum? Fraudári magìs ſe dóluit obſequiórum, quàm oculórum múnere; nec cæcitátem pœnam, ſed impedimentum putábat. Et cùm victum mercéde leváret cónjugis, ne quid furtívum domum ſuam intráret, cavébat. Dénique plus honeſtáti quàm neceſſitáti cónſulens, cui ſua déerant, commodáverat próximo ſuo pecúniam quamdam, quam toto vitæ ſuæ témpore in tanta indigéntia non popoſcit. Vix, ubi ſe feſſum vidit, & depóſitum ſenectúte, inſinuávit filio, non tam cúpiens commodátum repóſcere, quàm ſollícitus ne fraudáret hærédem. Quòd ígitur commodávit pecúniam, & non fœnerávit, juſti ſervávit officium. Malum eſt enim fœnus quo quæruntur uſúræ; ſed non illud fœnus malum de quo ſcriptum eſt: Fœnera próximo tuo in témpore neceſſitátis illíus.

℟. Quia acceptus eras Deo * Neceſſe *fuit ut tentátio* probáret te; & † Nunc miſit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem fílii tui à dæmónio liberárem. ℣. Quem díligit Dóminus, caſtígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. * Neceſſe. Glória. † Nunc. *Tob.* 12. *Hebr.* 12.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 7.

IN illo témpore; Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 98. de verbis Evang. Luc. 7. c. 4.

VIdeámus quid Chriſtus nos díſcere vóluit in tribus mórtuis quos ſuſcitávit. Reſuſcitávit fíliam mórtuam Archiſynagógi, ad quam ægrotantem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ fílium, de quo nunc admoníti ſumus ut hinc iſta quæ ipſe largíri dignátur, cum veſtra caritáte loquerémur. Modò audiſtis quómodò excitátus eſt. Appropinquábat Dóminus civitáti: & ecce efferebátur mór-

tuus jam extra portam. Miſericórdiâ commótus, quòd flebat mater vídua, & deſtitúta único filio, fecit quod audiſtis, dicens: Adoleſcens, tibi dico, Surge. Surrexit ille mórtuus, cœpit loqui; & réddidit illum matri ſuæ. Excitávit & Lázarum de ſepulcro.

℞. Defunctus efferebátur filius únicus matris ſuæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidiſſet * Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, dixit illi: Noli flere. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Lectio viij. *cap.* 5.

ISta tria génera mortuórum ſunt tria génera peccatórum, quos hodieque ſuſcitat Chriſtus. Illa enim mórtua filia Archiſynagógi intùs erat in domo; nondùm erat de ſecrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intùs ſuſcitáta eſt, viva paréntibus réddita. Iſte autem jam quidem non in domo, ſed tamen nondùm in ſepulcro; pariétibus elátus erat, terræ mandátus non erat. Qui ſuſcitávit mórtuam nondùm elátam, ſuſcitávit mórtuum jam elátum, nondùm ſepultum. Tértium reſtábat, ut & ſepultum ſuſcitáret; & hoc fecit in Lázaro.

℞. Acceſſit Jeſus, & tétigit lóculum: hi autem qui portábant, ſtetérunt. Et * Ait: Adoleſcens, tibi dico, Surge; & reſédit qui erat mórtuus. ℣. Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; & Dómini Dómini éxitus mortis. * Ait. *Luc.* 7. *Pſ.* 67.

Lectio ix. *cap.* 7.

HÆc ergo, cariſſimi, ſic audiámus, ut qui vivunt, vivant; qui mórtui ſunt, reviviſcant. Sive adhuc peccátum in corde conceptum eſt, & non proceſſit in factum; pœníteat, corrigátur cogitátio, ſurgat mórtuus intrà domum conſciéntiæ. Sive jam, quod cogitávit, admiſit; nec ſic deſperétur. Non ſurrexit mórtuus intùs: ſurgat elátus. Pœníteat facti, de próximo reviviſcat: non eat in profundum ſepultúræ; non accípiat déſuper conſuetúdinis molem. Sed fortè jam illi loquor, qui jam duro ſui moris lápide prémitur, qui jam urgétur conſuetúdinis póndere, qui jam quatriduánus putet. Nec ipſe deſpéret: profundus mórtuus eſt; ſed altus eſt Chriſtus. Novit clamando terréna ónera rúmpere, novit intrinſecùs per ſeipſum vivificáre, ſolvendum diſcípulis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam; neque

m Lázaro reſuſcitáto
t quatríduum ullus pu-
in vivente remánſerat.
;o qui vivunt, vivant:
:cumque autem mórtui
ıt, in quacumque harum
ım morte ſe invénerint,
ınt ut celériter jam re-
'gant.
℟. Sicut Pater ſúſcitat
ɔrtuos, & vivíficat; * Sic
† Fílius quos vult, viví-
ıt. Non eſt fortis ſicut
:us noſter: Dóminus mor-
cat, & vivíficat. * Sic.
ória. † Fílius. *Joan.* 5. 1.
'g. 2.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Qui erat mór-
ıs cœpit loqui; & de-
: illum Jeſus matri ſuæ.
ıc. 7.

'*OLLECTA.* Orémus.

ˀCcléſiam tuam, Dómi-
ɹ ne, miſerátio continuá-
mundet & múniat: &,
ıia ſine te non poteſt ſal-
. consíſtere, tuo ſemper
únere gubernétur; Per
ɔminum.

CANON.

:x Concílio Emeritenſi.

Ann. 666. can. 19.

)Ro Eccléſiis in quibus
Présbyter juſſus fúerit
r ſui Epíſcopi ordinatió-
:m præeſſe, síngulis dié-
ıs Domínicis ſacrifícium
:o procúret offerre, & eó-
m nómina à quibus eas
:cléſias conſtat eſſe conſ-
tructas, vel qui áliquid his
Eccléſiis videntur, aut viſi
ſunt contuliſſe, témpore
Miſſæ, ſi ab hac deceſſé-
runt luce, cum defunctis fi-
délibus recitentur.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Accépit omnes
timor, & magnificábant
Deum, dicentes: Quia Pro-
phéta magnus ſurrexit in no-
bis, & quia Deus viſitávit
plebem ſuam. *Luc.* 7.

FERIA SECUNDA.

LECTIO j.

De libro Tobíæ. *cap.* 2.

POſt hæc, cùm eſſet dies
feſtus Dómini, & fac-
tum eſſet prándium bo-
num in domo Tobíæ, dixit
fílio ſuo: Vade, & adduc
áliquos de tribu noſtra, ti-
mentes Deum, ut epulentur
nobiſcum. Cùmque abiiſ-
ſet, reverſus nuntiávit ei
unum ex fíliis Iſrael jugu-
látum jacére in platéa. Sta-
timque exíliens de acúbitu
ſuo, relinquens prándium,
jejúnus pervénit ad corpus,
tolienſque illud portávit ad
domum ſuam occultè, ut,
dum ſol occubuiſſet, cautè
ſepelíret eum, Cùmque oc-
cultaſſet corpus, manducá-
vit panem cum luctu & tre-
móre, mémorans illum ſer-
mónem quem dixit Dómi-
nus per Amos prophétam:
Dies feſti veſtri convertem-

tur in lamentatiónem & luctum.

℟. Tobías cum eſſet. 392.

Lectio ij.

Cum verò ſol occubuiſſet, ábiit, & ſepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximi ejus, dicentes: Jam hujus rei cauſâ intérfici juſſus es, & vix effugiſti mortis impérium, & íterùm ſépelis mórtuos? Sed Tobías plùs timens Deum quàm regem, rapiébat córpora occiſórum, & occultábat in domo ſua, & médiis nóctibus ſepeliébat ea. Cóntigit autem ut quâdam die fatigátus à ſepultúra, véniens in domum ſuam, jactaſſet ſe juxta paríetem, & obdormiſſet, & ex nido hirúndinum dormienti illi cálida ſtércora incíderint ſuper óculos ejus, fieretque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeò permíſit Dóminus evenire illi, ut póſteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, ſicut & ſancti Job.

℟. Quómodò. 393.

Lectio iij. cap. 2. & 3.

Anna verò uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídie, & de labóre mánuum ſuárum victum quem cónſequi póterat, deferébat. Undè factum eſt ut hædum caprárum accípiens detuliſſet domi; cujus cùm vocem balantis vir ejus audiſſet, dixit: Vidéte ne fortè furtívus ſit: réddite eum dóminis ſuis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere. Ad hæc uxor ejus iráta, reſpóndit: Manifeſtè vana facta eſt ſpes tua, & eleemóſynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuſcémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Juſtus es, Dómine, & ómnia judícia tua juſta ſunt; & omnes viæ tuæ, miſericórdia, & véritas, & judícium. Et nunc, Dómine, memor eſto meî, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præceptis tuis, ídeò tráditi ſumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem.

℟. Noli timére. 393.

CANON.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *part.* 2. *c.* 10.

Sancta & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. Id Paróchi ſédulò præſtábunt. Nullus, ínſcio vel non approbante Epíſcopo, mórtuum in fúnere hábitâ oratióne laudábit. Cóncio tamen áliqua habéri póterit, quâ humánæ tantùm miſériæ ſtatus, mortis judiciique neceſſitas qualitaſque deſcribétur.

'ERIA TERTIA.

Lectio j.

'e libro Tobíæ. *cap.* 4.

Um Tobías putáret orationem ſuam exaudíri ut mori potuiſſet, cávit ad ſe Tobíam filium ım, dixitque ei : Audi, mi, verba oris mei, & in corde tuo quaſi fundamentum cónſtrue. Cùm céperit Deus ánimam :am, corpus meum ſépe- & honórem habebis matuæ ómnibus diébus vitæ ıs : memor enim eſſe des quæ & quanta perícula ſſa ſit propter te in útero o. Cùm autem & ipſa mpléverit tempus vitæ æ, ſepélias eam circa me. mnibus autem diébus vituæ in mente habéto :um, & cave ne aliquan- peccáto conſéntias, & ætermittas præcepta Dóini Dei noſtri. Ex ſubſıtia tua fac eleemóſynam, noli avértere fáciem tuam ullo páupere ; ità enim t ut nec à te avertátur fá:s Dómini. Quómodò po:ris, ità eſto miſéricors. multùm tibi fúerit, abunnter tríbue ; ſi exíguum ›i fúerit, étiam exíguum ›enter impertíri ſtude. æmium enim bonum tibi eſáurizas in die neceſſitá- ; quóniam eleemóſyna omni peccáto & à morte líberat, & non patiétur ánimam ire in ténebras. Fidúcia magna erit coram ſummo Deo eleemóſyna ómnibus faciéntibus eam.

℟. Cognáti Tobíæ. 394.

Lectio ij.

Attende tibi, fili mi, ab omni fornicatióne ; & præter uxórem tuam nunquàm patiáris crimen ſcire. Supérbiam nunquam in tuo ſenſu, aut in tuo verbo dominári permittas ; in ipſa enim inítium ſumpſit omnis perdítio. Quicumque tibi áliquid operátus fúerit, ſtatim ei mercédem reſtítue ; & merces mercenárii tui apud te omnínò non remáneat. Quod ab álio óderis fieri tibi, vide ne tu aliquando álteri fácias. Panem tuum cum eſuriéntibus & egénis cómede, & de veſtimentis tuis nudos tege. Panem tuum & vinum tuum ſuper ſepultúram juſti conſtítue, & noli ex eo manducáre & bíbere cum peccatóribus. Consílium ſemper à ſapiente perquíre. Omni témpore bénedic Deum ; & pete ab eo ut vias tuas dírigat, & ómnia consília tua in ipſo permáneant. Indico étiam tibi, fili mi, dediſſe me decem talenta argenti, dum adhuc infántulus eſſes, Gabélo, in Rages civitáte Medórum ; & chirógraphum ejus apud me hábeo : & ídeò perquíre quómodò ad

eum pervénias, & recipias ab eo ſuprà memorátum pondus argenti, & reſtituas ei chirógraphum ſuum. Noli timére, fili mi; páuperem quidem vitam gérimus, ſed multa bona habébimus, ſi timuérimus Deum, & receſſérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè.

℟. Quando orábas. 394.

Lectio iij. *cap. 5.*

TUnc reſpondit Tobias patri ſuo, & dixit: Omnia quæcumque præcepiſti mihi, fáciam, pater. Quómodò autem pecúniam hanc requíram, ignóro. Ille me neſcit, & ego eum ignóro: quod ſignum dabo ei? Sed neque viam per quam pergátur illuc, aliquando cognovi. Tunc pater ſuus reſpondit illi, & dixit: Chirógraphum quidem illius penès me hábeo: quod dum illi oſténderis, ſtatim reſtituet. Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidélem virum, qui eat tecum ſalvâ mercéde ſuâ; ut, dum adhuc vivo, recípias eam. Tunc egreſſus Tobias invénit júvenem ſpléndidum, ſtantem præcinctum, & quaſi parátum ad ambulandum. Et ignórans quod Angelus Dei eſſet, ſalutavit eum, & dixit: Unde te habémus: bone júvenis? At ille reſpondit: Ex filiis Iſrael. Et Tóbias dixit ei: Noſti viam quæ ducit in regiónem Medórum? Cui reſpondit: Novi; & ómnia itínera ejus frequenter ambulavi, & manſi apud Gabélum fratrem noſtrum, qui moratur in Rages civitáte Medórum, quæ pófita eſt in monte Ecbátanis.

℟. Quia acceptus. 395.

CANON.

Ex Concilio Tridentino.
Ann. 1563. Seſſ. 25. Decret. de Purgatorio.

CUrent Epiſcopi ut fidélium vivórum ſuffrágia, Miſſarum ſcilicet ſacrifícia, oratiónes, eleemóſynæ, aliaque pietátis ópera quæ à fidélibus pro áliis fidélibus defunctis fieri conſuevérunt, ſecundùm Eccléſiæ inſtitúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex teſtamentórum fundatiónibus vel alia ratióne debentur, non perfunctóriè, ſed à Sacerdótibus & Eccléſiæ miniſtris, & áliis qui hoc præſtare tenentur, diligenter & accuratè perſolvantur.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Tobiæ. *cap. 6.*

PRofectus eſt Tobias, & canis ſecútus eſt eum, & manſit primâ manſióne juxta flúvium Tigris. Et exivit ut laváret pedes ſuos; & ecce piſcis immánis exivit ad devorandum eum. Quem expaveſcens

Tobías, clamávit voce magnâ, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende bránchiam ejus, & trahe eum ad te. Quod cùm feciſſet, attraxit eum in ſiccum, & palpitáre cœpit ante pedes ejus. Tunc dixit ei Angelus: Exéntera hunc piſcem; & cor ejus, & fel & jecur repóne tibi; ſunt enim hæc neceſſária ad medicamenta utíliter. Quod cùm feciſſet, aſſávit carnes ejus, & ſecum tulérunt in via; cétera ſaliérunt, quæ ſufficerent eis, quouſque perveníreat in Rages civitátem Medórum. Tunc interrogávit Tobías Angelum, & dixit ei: Obſecro te, Azária frater, ut dicas mihi quod remédium habébunt iſta quæ de piſce conſerváre juſſiſti. Et reſpondens Angelus, dixit ei: Cordis ejus partículam ſi ſuper carbónes ponas, fumus ejus extrícat omne genus dæmoniórum, ſive à viro, ſive à muliere; ita ut ultrà non accédat ad eos. Et fel valet ad ungendos óculos in quibus fúerit albúgo, & ſanabuntur.

℟. Tobías cum eſſet. 392.

Lectio ij.

ET dixit ei Tobías: Ubi vis ut maneámus? Reſpondenſque Angelus, ait: Eſt hîc Ráguel nómine, vir propinquus de tribu tua, & hîc habet fíliam nómine *Saram; ſed neque máſcu*lum, neque féminam ullam habet áliam præter eam. Tibi debétur omnis ſubſtántia ejus, & oportet eam te accípere cónjugem. Pete ergo eam à patre ejus, & dabit tibi eam in uxórem. Tunc reſpondit Tobías, & dixit: Audio quia trádita eſt ſeptem viris, & mórtui ſunt: ſed & hoc audívi, quia dæmónium occídit illos. Tímeo ergo, ne fortè & mihi hæc evéniant; & cùm ſim únicus paréntibus meis, depónam ſenectútem illórum cum triſtítia ad ínferos.

℟. Quómodò. 393.

Lectio iij.

TUnc ángelus Ráphael dixit ei: Audi me, & oſtendam tibi qui ſunt, quibus prævalére poteſt dæmónium. Hi namque qui conjúgium ita ſuſcípiunt, ut Deum à ſe & à ſua mente exclúdant, & ſuæ libídini ita vacent, ſicut equus & mulus quibus non eſt intélléctus, habet poteſtátem dæmónium ſuper eos. Tu autem cùm accéperis eam, ingreſſus cubículum, per tres dies cóntinens eſto ab ea; & nihil áliud, niſi oratiónibus vacábis cum ea. Ipſâ autem nocte, incenſo jécore piſcis, fugábitur dæmónium. Secunda verò nocte, in copulatióne ſanctórum Patriarchárum admittéris. Tértiâ autem nocte benedictiónem conſequéris, ut fílii ex vobis pro-

ereentur incólumes. Tranſactâ autem tértiâ nocte, accípies vírginem cum timóre Dómini, amóre filiórum magìs quàm libídine ductus, ut in ſémine Abrahæ benedictiónem in filiis conſequáris.

℟. Noli timére. 393.

CANON.

Ex Tractátu Jonæ Aurelianenſis Epíſcopi, de Inſtitutióne Laicáli.

Ann. 830. *lib.* 3. *cap.* 15.

NUllátenus audiendi ſunt illi qui dicunt quòd nullæ aliæ eleemóſynæ opitulári poſſint defunctis, niſi ſolúmmodò quæ Sacerdótibus dantur, & Sacrificia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorántiâ aut certè aliórum perſuaſióne falluntur. Sancta quippe mater Eccléſia pro defunctis ſuis non ſolùm ſacrificia altáris, ſed étiam quaſcumque álias eleemóſynas offerre conſuévit.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Tobiæ. *cap.* 7.

INgreſſi ſunt ad Raguélem; & ſuſcépit eos Ráguel cum gáudio. Intuenſque Tobíam Ráguel, dixit Annæ uxóri ſuæ: Quàm símilis eſt júvenis iſte conſobríno meo! Et cùm hæc dixiſſet, ait: Unde eſtis júvenes fratres noſtri? At illi dixérunt: Ex tribu Néphthali ſumus, ex captivitáte Nínive. Dixitque illis Ráguel: Noſtis Tobíam fratrem meum? Qui dixérunt: Nóvimus. Cùmque multa bona loquerétur de eo, dixit Angelus ad Raguélem: Tobías de quo intérrogas, pater iſtius eſt. Et miſit ſe Ráguel, & cum lácrymis oſculátus eſt eum; & plorans ſuprà collum ejus: dixit: Benedíctio ſit tibi, fili mi, quia boni & óptimi viri filius es. Et Anna uxor ejus, & Sara ipſórum fília lacrymátæ ſunt. Poſtquàm autem locúti ſunt, præcépit Ráguel occídi aríetem, & parári convívium. Cùmque hortarétur eos diſcúmbere ad prándium, Tobías dixit: Hic ego hódie non manducábo, neque bibam, niſi priùs petitiónem meam confirmes, & promittas mihi dare Saram fíliam tuam.

℟. Cognáti Tobiæ. 394.

Lectio ij.

TUnc dixit Ráguel: Non dúbito quòd Deus preces & lácrymas meas in conſpectu ſuo admíſerit; & credo quóniam ídeò fecit vos veníre ad me, ut iſta conjungerétur cognatióni ſuæ ſecundùm legem Móyſi: & nunc noli dúbium gérere quòd tibi eam tradam. Et apprehendens déxteram fíliæ ſuæ, dextræ Tobíæ trádidit, dicens: Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob vobiſcum

t ipſe conjungat vos,
atque benedictiónem
in vobis. Et acceptâ
ì, fécerunt conſcrip-
n conjúgii. Et poſt hæc
ti ſunt, benedicentes
ı. Vocavitque Ráguel
Annam uxórem ſuam,
ecépit ei ut præparáret
m cubículum. Et in-
xit illuc Saram filiam
, & lacrymáta eſt. Di-
: ei: Forti ánimo eſto,
nea, Dóminus cœli
oi gáudium pro tædio
perpeſſa es.
Quando orábas. 394.
TIO iij. *cap.* 8
nc hortátus eſt vírgi-
em Tobías, dixitque
ra, exurge, & depre-
: Deum hódie, & cras,
ındum cras; quia his
nóctibus Deo júngi-
tértiâ autem tranſactâ
, in noſtro érimus con-
: filii quippe ſanctó-
umus, & non póſſu-
a conjungi ſicut gen-
uæ ignórant Deum.
ntes autem páriter,
ter orábant ambo ſi-
ut ſánitas darétur eis.
ue Tobías: Dómine
patrum noſtrórum,
ícant te cœli & terræ,
ue & fontes, & flú-
, & omnes creatúræ
ıæ in eis ſunt. Tu fe-
ıdam de limo terræ,
que ei adjutórium
: & nunc, Dómine,
s quia non luxúriæ
ıccípio ſorórem meam
cónjugem, ſed ſolâ poſteritátis dilectióne, in qua benedicátur nomen tuum in ſécula ſeculórum. Dixit quoque Sara: Miſerére nobis, Dómine, miſerére nobis, & conſeneſcámus ambo páriter ſani.

℟. Quia acceptus. 395.

CANON.

Ex Concílio Narbonenſi.
Ann. 1669. *cap.* 24.

INtrà Eccléſiam, & máximè propè altáre, non ità fácilè admittantur ſepeliendi, ſed illi tantùm, quos aut dígnitas Eccleſiáſtica, aut nóbilis proſápia, aut virtútis laudábilis ſplendor commendárint. Quòd ſi ſepulcra intrà Eccléſiam conſtrúxerint, ſuper ſoli planítiem non attollantur.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *c.* 8. & 9.

ADjurávit Ráguel Tobíam, ut duas hebdómadas morarétur apud ſe. De ómnibus autem quæ poſſidébat Ráguel, dimídiam partem dedit Tobíæ, & fecit ſcriptúram, ut pars dimídia quæ ſupérerat poſt óbitum eórum, Tobíæ domínio deveníret. Tunc vocávit Tobías Angelum ad ſe, quem quidem hóminem exiſtimábat, dixitque ei: Azária frater, peto ut auſcultes verba mea. Si meipſum tradam tibi ſervum,

non ero condignus providéntiæ tuæ: tamen óbſecro te, ut aſſúmas tibi animália ſive ſervítia, & vadas ad Gabélum in Rages civitátem Medórum, reddaſque ei chirógraphum ſuum, & recípias ab eo pecúniam, & roges eum veníre ad núptias meas. Scis enim ipſe quóniam númerat pater meus dies; & ſi tardávero unâ die plus, contriſtátur ánima ejus. Et certè vides quómodò adjurávit me Ráguel, cujus adjuramentum ſpérnere non poſſum. Tunc Ráphael aſſúmens quátuor ex ſervis Raguélis, & duos camélos, in Rages civitátem Medórum perrexit: & invéniens Gabélum, réddidit ei chirógraphum ſuum, & recépit ab eo omnem pecúniam, indicavítque ei de Tobía fílio Tobíæ, ómnia quæ geſta ſunt; fecítque eum ſecum veníre ad núptias.

℟. Tobías cum eſſet. 392.

Lectio ij. *cap.* 10.

CUm verò moràs fáceret Tobías cauſâ nuptiárum, ſollícitus erat pater ejus Tobías, dicens: Putas quare morátur fílius meus, aut quare detentus eſt ibi? Putaſne Gabélus mórtuus eſt, & nemo reddet illi pecúniam? Cœpit autem contriſtári nimis ipſe, & Anna uxor ejus cum eo; & cœpérunt ambo ſimul flere, eò quòd die ſtatúto mínimè reverterétur fílius eórum ad eos. Flebat ígitur mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum noſtrórum, báculum ſenectútis noſtræ, ſolátium vitæ noſtræ, ſpem poſteritátis noſtræ? ómnia ſimul in te uno habentes, te non debúimus dimíttere à nobis. Cui dicébat Tobías: Tace, & noli turbári; ſanus eſt fílius noſter, ſatis fidélis eſt vir ille cum quo mísimus eum.

℟. Quómodò. 393.

Lectio iij. *cap.* 11.

ANna autem ſedébat ſecùs viam quotídie in ſupercílio montis, unde reſpícere póterat de longínquo. Et dum ex eódem loco ſpecularétur adventum ejus, vidit à longè; & íllico agnóvit veniéntem fílium ſuum; currenſque nuntiávit viro ſuo, dicens: Ecce venit fílius tuus. Dixítque Ráphael ad Tobíam: At ubi introíeris domum tuam, ſtatim adóra Dóminum Deum tuum; & grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, & oſculáre eum. Statímque lini ſuper óculos ejus ex felle iſto piſcis quod portas tecum: ſcias enim quóniam mox aperiéntur óculi ejus; & vidébit pater tuus lumen cœli, & in aſpectu tuo gaudébit. Tunc præcucúrrit canis qui ſimul fúerat in via; & quaſi

us advéniens, blandi-
o ſuæ caudæ gaudébat.
nſurgens cæcus pater
cœpit offendens pédi-
úrrere; & datâ manu
, occurrit óbviàm fi-
o: & ſuſcípiens oſcu-
eſt eum cum uxóre
& cœpérunt ambo fle-
gáudio. Cùmque ado-
it Deum, & grátias
nt, conſedérunt. Tunc
ns Tobías de felle piſ-
inívit óculos patris ſui:
ſtínuit quaſi dimídiam
oram; & cœpit albú-
x óculis ejus, quaſi
brána ovi, égredi:
apprehendens To-
traxit ab óculis ejus;
nque viſum recépit. Et
ficábant Deum.

Noli timére. 393.

CANON.

Concílio Narbonenſi.
Ann. 1669. cap. 24.
rdidas exactiónes, &
o exéquiis defunctó-
illícitas pactiónes à Sa-
tibus fieri non permit-
Epíſcopi; & in hoc de-
nſos Sacerdótes, quâ
ſeveritáte púniant.

SABBATO.

LECTIO j.

ibro Tobíæ. *cap.* 12.

VOcávit ad ſe Tobías
filium ſuum, dixit-
que ei: Quid póſſu-
dare viro iſti ſancto
enit tecum? Reſpon-
dens Tobías, dixit patri ſuo:
Pater, quam mercédem dá-
bimus ei? aut quid dignum
póterit eſſe benefíciis ejus?
Me duxit & reduxit ſanum,
pecúniam à Gabélo ipſe re-
cépit, uxórem ipſe me ha-
bére fecit, & dæmónium
ab ea ipſe compéſcuit, gáu-
dium paréntibus ejus fecit,
meipſum à devoratióne piſ-
cis erípuit, te quoque vidé-
re fecit lumen cœli, & bo-
nis ómnibus per eum repléti
ſumus. Quid illi ad hæc po-
térimus dignum dare? Sed
peto te, pater mi, ut roges
eum ſi fortè dignábitur me-
dietátem de ómnibus quæ
alláta ſunt, ſibi aſſúmere.
Et vocantes eum, pater ſcí-
licet & fílius, tulérunt eum
in partem, & rogáre cœpé-
runt ut dignarétur dimí-
diam partem ómnium quæ
attúlerant, acceptam ha-
bére.

LECTIO ij.

TUnc dixit eis occultè:
Manifeſto vobis veri-
tátem, & non abſcondam à
vobis occultum ſermónem.
Quando orábas cum lácry-
mis: & ſepeliébas mórtuos,
& derelinquébas prándium
tuum, & mórtuos abſcon-
débas per diem in domo
tua, & nocte ſepeliébas eos,
ego óbtuli oratiónem tuam
Dómino. Et quia acceptus
eras Deo, neceſſe fuit ut
tentátio probáret te. Et nunc
miſit me Dóminus ut curá-

rem te, & Saram uxórem filii tui à dæmónio liberárem. Ego enim ſum Ráphael Angelus, unus ex ſeptem qui aſtámus ante Dóminum. Cùmque hæc audiſſent, turbáti ſunt, & trementes cecidérunt ſuper terram in fáciem ſuam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cùm eſſem vobiſcum, per voluntátem Dei eram: ipſum benedícite, & cantáte illi. Vidébar quidem vobiſcum manducáre, & bíbere; ſed ego cibo inviſíbili & potu, qui ab homínibus vidéri non poteſt, utor. Tempus eſt ergo ut revertar ad eum qui me miſit.

Lectio iij. *cap.* 14.

IN hora autem mortis ſuæ vocávit ad ſe Tobíam fílium ſuum, & ſeptem júvenes fílios ejus nepótes ſuos, dixitque eis: Propè erit intéritus Nínive; non enim éxcidit verbum Dómini: & fratres noſtri qui diſperſi ſunt à terra Iſrael, revertentur ad eam. Omnis autem deſerta terra ejus replébitur, & domus Dei quæ in ea incenſa eſt, íterùm reædificábitur; ibique revertentur omnes timentes Deum: & relinquent gentes idóla ſua, & vénient in Jerúſalem, & inhabitábunt in eá; & gaudébunt in ea omnes reges terræ, adorantes regem Iſrael. Audíte ergo, filii mei, patrem veſtrum: Servíte Dómino in veritáte, & inquírite ut faciátis quæ plácita ſunt illi; & filiis veſtris mandáte ut fáciant juſtítias & eleemóſynas, ut ſint mémores Dei, & benedícant eum in omni témpore in veritáte, & in tota virtúte ſua. Nunc ergo, filii, audíte me, & nolíte manére hîc; ſed quacumque die ſepeliéritis matrem veſtram circa me in uno ſepulcro, ex eo dírigite greſſus veſtros ut exeátis hinc: vídeo enim quia iníquitas ejus finem dabit ei. Factum eſt autem poſt óbitum matris ſuæ, Tobías abſceſſit ex Nínive cum uxóre ſua, & filiis, & filiórum filiis, & reverſus eſt ad ſóceros ſuos. Invenítque eos incólumes in ſenectúte bona; & curam eórum geſſit; & ipſe clauſit óculos eórum: & omnem hæreditátem domûs Raguélis ipſe percépit, viditque quintam generatiónem, filios filiórum ſuórum. Et complétis annis nonaginta novem in timóre Dómini, cum gáudio ſepeliérunt eum. Omnis autem cognátio ejus, & omnis generátio ejus in bona vita, & in ſancta converſatióne permanſit; ita ut accepti eſſent tam Deo quam homínibus, & cunctis habitántibus in terra.

CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1576. *part.* 1. *tit.* 14. & 17.

CŒmetéria ut muro, vel álias, tutè úndique ſepiantur, & eórum ingreſſus béſtiis occludátur, curet Epíſcopus diligenter. In eórum médio crux firmiter erecta ſit. Cœmetéria Rectóri aut étiam áliis úſui ne ſint, res profánas oneráve aſportántibus, hâcque & illâc per Eccléſiam ſacráque loca, quaſi per viam públicam tranſeúntibus.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Venit Aſſur in multitúdine fortitúdinis ſuæ: Dóminus autem omnípotens trádidit eum in manus féminæ, & confódit eum. *Judith.* 16.

Collecta. Orémus.

TUa nos, quæſumus, Dómine, grátia ſemper & prævéniat & ſequátur, ac bonis opéribus júgiter præſtet eſſe intentos; Per Dóminum.

DOMINICA XVI. POST PENTECOSTEN.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Judith. *cap.* 1.

ARphaxad rex Medórum ſubjugáverat multas gentes império ſuo; & ipſe ædificávit civitátem potentíſſimam, quàm appellávit Ecbátanis. Et gloriabátur quaſi potens in poténtia exércitûs ſui, & in glória quadrigárum ſuárum. Anno ígitur duodécimo regni ſui, Nabuchodónoſor rex Aſſyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arphaxad, & obtínuit eum.

℟. Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces veſtras, ſi manentes permanſéritis in jejúniis & oratiónibus: * Mémores eſtóte Móyſi qui Amalec confidentem in virtúte ſua, non ferro pugnando, ſed précibus ſanctis orando dejécit. ℣. Omnia quæcumque petiéritis in oratióne credentes, accipiétis. * Mémores. *Judith.* 4. *Matth.* 21.

Lectio ij. *cap.* 2.

ANno tértio-décimo Nabuchodónoſor regis, vigéſimâ & ſecundâ die menſis primi, factum eſt verbum in domo Nabuchodónoſor regis Aſſyriórum, ut defénderet ſe. Vocavitque omnes majóres natu, omneſque duces, & bellatóres ſuos, & hábuit cum eis myſtérium consílii ſui: dixitque cogitatiónem ſuam in eo eſſe, ut omnem terram ſuo ſubjugáret império. Quod dictum cùm plácuiſſet ómnibus, vocávit Nabuchodónoſor rex Holofernem príncipem milítiæ ſuæ, &

dixit ei : Egrédere adverſùs omne regnum Occidentis, & contra eos præcipuè qui contempſérunt impérium meum.

℟. Judith vídua habens ſuper lumbos ſuos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ ſuæ : & erat hæc in ómnibus famosíſſima ; * Quóniam timébat Dóminum valdè : nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. ℣. Hæc erat plena opéribus bonis & eleemóſynis quas faciébat ; * Quóniam. *Judith.* 8. *Act.* 9.

Lectio iij. *cap.* 4.

Tunc audientes hæc filii Iſrael, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valdè à fácie ejus. Tremor, & horror inváſit ſenſus eórum, ne hoc fáceret Jerúſalem & templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus & templis eárum. Et miſérunt in omnem Samaríam per circúitum uſque Jéricho, & præoccupavérunt omnes vértices móntium : & muris circumdedérunt vicos ſuos, & congregavérunt frumenta in præparatiónem pugnæ. Sacerdos étiam Elíachim ſcripſit ad univerſos qui erant contra Eſdrelon, quæ eſt contra fáciem campi magni juxta Dóthaïn, & univerſos per quos viæ tránſitus eſſe póterat, ut obtinérent aſcenſus móntium per quos via eſſe póterat ad Jerúſalem, & illìc cuſtodírent ubi anguſtum iter eſſe póterat inter montes. Et fecérunt filii Iſrael ſecundùm quod conſtitúerat eis ſacerdos Dómini Elíachim.

℟. Æquo ánimo eſtóte, fratres, expectémus à Dómino miſericórdiam ; * Fórſitan enim indignatiónem ſuam abſcindet, & † Dabit glóriam nómini ſuo. ℣. Nihil ſollíciti ſitis, ſed in omni oratióne & obſecratióne petitiónes veſtræ innoteſcant apud Deum ; * Fórſitan. Glória. † Dabit. *Judith.* 7. *Philip.* 4.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Elía & jejúnio.

cap. 9. *n.* 28 & 29.

Potentes vinum prohibentur bíbere, ne cùm bíberint, obliviſcantur ſapiéntiam. Bibébant vinum in ebrietáte potentes, qui Holoferni príncipi milítiæ regis Aſſyriórum ſe trádere geſtiébant : ſed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis ſuæ, præter feſtórum diérum ſolemnitátes. His armis muníta proceſſit, & omnem Aſſyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábſtulit Holofernis caput, ſervávit pudicítiam, victóriam reportávit.

rit. Hæc enim ſuccincta ejúnio, in caſtris prætendébat aliénis : ille vino ſepultus jacébat, ut ictum vúlneris ſentíre non poſſet. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros ſtravit exércitus ebriórum.

℟. Reputantes peccátis noſtris hæc ipſa ſupplícia minóra eſſe, * Flagella Dómini, quibus corrípimur, ad emendatiónem, & non ad perditiónem noſtram eveniſſe credámus. ℣. Dum judicámur, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. * Flagella. *Judith.* 8. 1. *Cor.* 11.

Lectio. v. n. 30 & 31.

Eſther quoque púlcrior facta eſt jejúnio; Dóminus enim grátiam ſóbriæ mentis augébat. Omne genus ſuum, id eſt, totum pópulum Judæórum à perſecutiónis acerbitátibus liberávit : ita ut regem ſibi fáceret eſſe ſubjectum, non libídinis ardóre flammátum, ſed cœleſti miſeratióne converſum, ita ut & pœna retorquerétur in ímpium, & honor ſacris redderétur altáribus. Itaque illa quæ tríduo jejunávit contínuo, & corpus ſuum aquâ lavit, plus plácuit, & vindictam rétulit. Aman autem, dum ſe regáli jactat convívio, inter ipſa vina pœnam ſuæ ebrietátis exolvit. Eſt ergo jejúnium reconciliatiónis ſacrifícium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augmento grátiæ.

℟. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus : * Humiliémus illi ánimas noſtrás, & expectémus húmiles conſolatiónem ejus. ℣. Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. * Humiliémus. *Judith.* 8. *Jac.* 4.

Lectio vj. cap. 10. *n.* 34.

Non omnis fames acceptábile jejúnium facit; ſed fames quæ Dei timóre ſuſcípitur. Non ſola fames quæritur, ſed plena diſciplína jejúnii. Aliis dícitur : In diébus jejuniórum veſtrórum invenítis voluntátes veſtras, & omnes ſúbditos vobis ſtimulátis. Non tale jejúnium ego elégi, dicit Dóminus. Quod jejúnium improbétur, audívimus : nunc audiámus quod ſit probábile. Sed ſolve omnem colligatiónem injuſtítiæ tuæ : diſſolve obligatiónes violentárum commutatiónum : dimitte confractos in remiſſiónem, & omnem conſcriptiónem iníquam dirumpe : frange eſurienti panem tuum; & egénos non habentes tectum, induc in domum tuam : & ſi víderis nudum, coóperi eum; & doméſticos ſéminis tui non deſpícias.

℟. Non in multitúdine

eſt virtus tua, Dómine, nec ſuperbi ab inítio placuérunt tibi; ſed * Humílium & manſuetórum ſemper tibi plácuit deprecátio ℣. Omnis qui ſe exaltat, humiliábitur; & qui ſe humíliat, exaltábitur. * Humílium. Glória. * Humílium. *Judith*. 9. *Luc*. 18.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap*. 14.

IN illo témpore; Cùm intráret Jeſus in domum cujuſdam príncipis Phariſæórum ſábbato manducáre panem, & ipſi obſervábant eum: & ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 16. Moral. in Job. c. 23 & 24. n. 28 & 29.

QUantálibet ſit juſtítia óperis, apud internum Júdicem nulla eſt, ſi hanc élevat tumor mentis. Qui enim humiliátus fúerit, erit in glória; & qui inclináverit óculos ſuos, ipſe ſalvábitur. Quæ nimírum ſenténtia à Veritátis ore non diſcrépat, dicentis: Omnis qui ſe exaltat, humiliábitur; & qui ſe humíliat, exaltábitur. Unde & per Salomónem dícitur: Antequàm conterátur, exaltátur cor hóminis; & ántequàm gloriétur, humiliátur. Rectè autem dícitur: Qui inclináverit óculos ſuos, ipſe ſalvábitur; quia quantùm per membrórum miniſtérium deprehendi poteſt, prima ſupérbiæ oſténſio eſſe in óculis ſolet. Oculos ergo inclináre, eſt nullum reſpiciendo deſpícere, ſed ſe minórem atque imparem cunctis quos áſpicit, æſtimáre. Salvábitur qui óculos inclinat; quia qui falſum ſupérbiæ vérticem déſerit, veritátis altitúdinem aſcendit.

℟. Cùm invitátus fúeris ad núptias, * Non diſcúmbas in primo loco, ne fortè honorátior te ſit invitátus, & qui te vocávit, dicat tibi: Da huic locum. ℣. Ubi fúerit ſupérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia. * Non. *Luc*. 14. *Prov*. 11.

Lectio viij.

Homil. 7. in Evang. n. 4.

REſtat ergo ut in omne quod ſcit, ſeſe mens déprimat; ne quod virtus ſciéntiæ cóngregat, ventus elatiónis tollat. Cum bona, fratres, ágitis, ſemper ad memóriam malè acta revocáte; ut dum cautè culpa conſpícitur, númquam de bono ópere incautè ánimus lætétur. Superióres ínvicem, eos máximè qui vobis commiſſi non ſunt, próximos veſtros atténdite; quia & quos ágere áliqua prava conſpícitis, quæ in eis láteant bona neſcitis

Magnus ergo unuſquiſque eſſe ſtúdeat, ſed tamen áliquo modo eſſe ſe néſciat; ne dum ſibi magnitúdinem arroganter tríbuit, amittat. Hinc étenim per Prophétam dícitur: Væ qui ſapientes eſtis in óculis veſtris, & coram vobiſmetípſis prudentes. Hinc Paulus ait: Nolíte prudentes eſſe apud voſmetípſos. Hinc contra ſuperbientem Saül dícitur: Cùm eſſes párvulus in óculis tuis, caput in tríbubus Iſrael factus es. Ac ſi apertè dicerétur: Cùm tu te párvulum conſpíceres, ego te præ céteris magnum feci. Quia verò tu te magnum cónſpicis, à me parvus æſtimáris.

℟. Recumbe in noviſſimo loco, ut qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, aſcende ſupériùs; * Tunc erit tibi glória coram ſimul diſcumbentibus. ℣. Mélius eſt ut dicátur tibi, Aſcende, quàm ut humiliéris. * Tunc. *Luc.* 14. *Prov.* 25.

Lectio ix.

SI ergo ſancti viri, étiam cùm agunt fórtia, de ſemetipſis vília ſéntiunt: quid in ſua excuſatióne dictúri ſunt qui ſine ópere virtútis intumeſcunt? Sed etſi quælibet bona adſint ópera, nulla ſunt, niſi ex humilitáte condiantur. Miranda quippe áctio cum elatióne non élevat, ſed gravat. Qui enim ſine humilitáte virtútes cóngregat, in ventum púlverem portat; & unde áliquid ferre cérnitur, inde detérius cæcátur. In cunctis ergo quæ ágitis, fratres mei, radícem boni óperis humilitátem tenéte; nec quibus jam ſuperióres, ſed quibus adhuc inferióres eſtis aſpícite; ut dum meliórum vobis exempla propónitis, ad majóra ſemper aſcéndere ex humilitáte valeátis.

℟. Superbum ſéquitur humílitas; * Et † Húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. ℣. Qui potens eſt, diſperſit ſuperbos, & exaltávit húmiles; * Et húmilem. Glória. † Húmilem. *Prov.* 29. *Luc.* 1.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Jeſus dixit ad Legiſperítos & Pharíſæos: Si licet ſábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipſe verò apprehenſum ſanávit hidrópicum, ac dimíſit. *Luc.* 14.

Collecta. Orémus.

TUa nos, quæſumus, Dómine, grátia ſemper & prævéniat & ſequátur, ac bonis opéribus júgiter præſtet eſſe intentos; Per.

CANON.

Ex ſancto Ambróſio Epíſcopo.

Ep. 63. *ad Verc. ſcript. ann.* 396. *in Decr. Grat. diſt.* 63. *Et lib.* 1. *Offic. cap.* 22.

NEóphytus prohibétur ordinári, ne extollátur ſupérbiâ. Tamen, ſi non deeſt humílitas cómpetens

ſacerdótio, ubi cauſa non hæret, vítium non imputátur..... Ergo bonis áctibus & ſincéro propóſito nitendum ad honórem árbitror Eccleſiáſticum, ut neque reſupína arrogántia, vel remiſſa negligéntia ſit, neque turpis affectário & indecóra ambítio. Ad ómnia abundat ánimi directa ſimplícitas, ſatìſque ſeipſa commendat.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Reſpondens Jeſus ad Legiſperítos, dixit: Cujus veſtrûm áſinus aut bos in púteum cadet, & non contínuò éxtrahet illum die ſábbati? Et non póterant ad hæc reſpondére illi. *Luc.* 14.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Judith. *cap.* 8.

ERat Judith relicta vídua jam annis tribus, & ménſibus ſex. Et in ſuperióribus domûs ſuæ fecit ſibi ſecrétum cubículum, in quo cum puellis ſuis clauſa morabátur. Et habens ſuper lumbos ſuos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ ſuæ, præter ſábbata, & neoménias, & feſta domûs Iſrael. Erat autem Eleganti aſpectu nimis, cui vir ſuus relíquerat divítias multas, & famíliam copióſam, ac poſſeſſiónes armentis boum & grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Scitóte quóniam. 407.

Lectio ij. *cap.* 10.

FActum eſt autem cùm deſcénderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Aſſyriórum, & tenuérunt eam, dicentes: Unde venis? aut quò vadis? Quæ reſpondit: Fília ſum Hebræórum; ídeò ego fugi à fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi quòd dentur vobis in depredatiónem; pro eo quòd contemnentes vos, noluérunt ultrò trádere ſeipſos, ut inveníreut miſericórdiam in conſpectu veſtro. Hac de cauſa cogitávi mecum, dicens: Vadam ad fáciem príncipis Holofernis, ut índicem illi ſecréta illórum, & oſtendam illi quo áditu poſſit obtinére eos, ita ut non cadat vir unus de exércitu ejus. Et cùm audiſſent viri illi verba ejus, conſiderábant fáciem ejus, & erat in óculis eórum ſtupor, quóniam pulcritúdinem ejus mirabantur nimis. Et dixérunt ad eam: Conſervaſti ánimam tuam, eò quòd tale reperiſti consílium, ut deſcénderes ad dóminum noſtrum. Hoc autem ſcias, quóniam cùm ſtéteris in conſpectu ejus, benè tibi fáciet, & eris gratíſſima in corde ejus. Duxeruntque illam ad tabernáculum Holofernis, annuntiantes eam. Cùmque

intraſſet ante fáciem ejus, ſtatim captus eſt in ſuis óculis Holofernes.

℟. Judith vídua. 408.

Lectio iij. cap. 13.

ERat Judith ſola in cubículo. Porrò Holofernes jacébat in lecto nímiâ ebrietáte ſopítus. Dixitque Judith puellæ ſuæ, ut ſtaret foris ante cubículum, & obſerváret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lácrymis, & labiórum motu in ſiléntio, dicens: Confirma me, Dómine Deus Iſrael, & réſpice in hac hora ad ópera mánuum meárum; ut, ſicut promiſiſti, Jerúſalem civitátem tuam érigas; & hoc quod credens per te poſſe fieri cogitávi, perfíciam. Et cùm hæc dixiſſet, acceſſit ad columnam quæ erat ad caput lécnuli ejus; & pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exolvit. Cumque evaginaſſet illum, apprehendit comam cápitis ejus, & ait: Confirma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percuſſit bis in cérvicem ejus: & abſcidit caput ejus.

℟. Æquo ánimo. 408.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ, ad Epíſcopos Mauritániæ Cæſarienſis.

Scrip. ann. 440. *cap.* 4.

SI ad honóres mundi ſine ſuffrágio témporis, ſine mérito labóris, indignum eſt perveníre; & notári ámbitûs ſolent, quos probitátis documenta non ádjuvant: quàm díligens & quàm prudens habenda eſt diſpenſátio divinórum múnerum & cœléſtium dignitátum, ne in áliquo Apoſtólica & Canónica decréta violentur, & his Eccléſia Dómini regenda credátur, qui (ſunt) legitimárum inſtitutiónum néſcii, & totius humilitátis ignári.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Judith. *cap.* 15.

CUm omnis exércitus decollátum Holofernem audiſſet, fugit mens & consílium ab eis, & ſolo tremóre & metu agitáti, fugæ præsídium ſumunt; ita ut nullus loquerétur cum próximo ſuo: ſed inclináto cápite, relictis ómnibus, evádere feſtinábant Hebræos, quos armátos ſuper ſe veníre audiébant, fugientes per vias campórum & ſémitas cóllium. Videntes ítaque filii Iſrael fugientes, ſecúti ſunt illos; deſcenderuntque clangentes tubis, & ululantes poſt ipſos. Et quóniam Aſſírii non adunáti, in fugam ibant præcípites; filii autem Iſrael uno ágmine perſequentes, debilitábant omnes quos inveníre potuiſſent.

℟. Reputantes. 409.

Lectio ij.

JOacim autem ſummus Póntifex de Jerúſalem venit in Bethúliam, cum univerſis presbyteris ſuis, ut vidéret Judith. Quæ cùm exiſſet ad illum, benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri; quia feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum; eò quòd caſtitátem amáveris, & poſt virum tuum, álterum neſciéris: ídeò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedícta in æternum. Et dixit omnis pópulus: Fiat, fiat. Per dies autem triginta vix collecta ſunt ſpólia Aſſyriórum à pópulo Iſrael.

℟. Quia pátiens. 409.

Lectio iij. cap. 16.

ET factum eſt poſt hæc, omnis pópulus poſt victóriam venit in Jerúſalem adoráre Dóminum: & mox ut purificáti ſunt, obtulérunt omnes holocauſta, & vota, & repromiſſiónes ſuas. Porrò Judith univerſa vaſa béllica Holofernis quæ dedit illi pópulus, & conopéum quod ipſa ſuſtúlerat de cubíli ipsius, óbrulit in anathéma obliviónis. Erat autem pópulus jucundus ſecundùm fáciem ſanctórum, & per tres menſes gáudium hujus victóriæ celebrátum eſt cum Judith. Poſt dies autem illos unuſquiſque rédiit in domum ſuam; & Judith magna facta eſt in Bethúlia, & præclárior erat univerſæ terræ Iſrael. Erat étiam virtúti cáſtitas adjuncta, ita ut non cognóſceret virum ómnibus diébus vitæ ſuæ, ex quo defunctus eſt Manaſſes vir ejus. Erat autem diébus feſtis procédens cum magna glória. Manſit autem in domo viri ſui annos centum quinque, & dimíſit Abram ſuam líberam, & defuncta eſt, ac ſépulta cum viro ſuo in Bethúlia. Luxitque illam omnis pópulus diébus ſeptem.

℟. Non in multitúdine. 409.

CANON.

De Sermóne Synodáli Stéphani, Tornacenſis Epiſcopi. *Ann.* 1197. *Serm.* 1.

NOn quid fiat, ſed quid fieri débeat attendámus. Generális enim eſt régula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdóte, ſummo, médio, infimove, ut (ad régimen) quærátur cogendus, rogátus recédat, invitátus fúgiat; ſola illi ſuffragétur neceſſitas ſe non excuſandi. Si áliter factum eſt, vitiáta eſt régula, & pérdidit offícium ſuum. Inter hæc clamat legis auſtéritas, ſtat rigor Cánonum intráre volentes arcens.

ROPRIUM SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

FESTA MAII.

In Feſto
NCTI MAYOLI,
bbátis Cluniacenſis,
*anſlato è die xj Maii,
Eccleſiis in quibus cele-
tur Ritu Duplici-Majo-
aut ſuprà.*

II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

MAyólus claro génere Avenióne natus, jam è à pueritia Eccleſiaſti- ſtúdiis addíctus eſt, re- ıque divinárum ſcién- imbútus. Orbátus parén- ıs, ob incurſiónem Sara- órum, in Burgúndiam cognátos & amícos ſe pere coáctus, ab Epíſ- o Matiſconenſi, inter léſiæ Cathedrális Canó- ɔs cooptátus, Archidia- ıque dignitáte donátus, nia virtútis & doctrínæ :ímina præbuit. Ab Ec- ia Biſuntína in Epíſco- ı poſtulátus, tam for- midandum onus conſtanter recuſávit. Quò étiam ſecú- riùs honóribus ſe ſubdúce- ret, Cluniacenſem Solitú- dinem pétiit, ibíque mo- náſticam vitam amplexus, omni virtútum génere, ſed obediéntiâ potíſſimùm & hu- militáte céteros antecéllnit. Accedébat pia in edomando córpore crudélitas, atque in frænandis jejuniórum, vigiliárum & oratiónum ope, cupiditátibus, invícta conſtántia.

LECTIO v.

AB Abbáte Aymardo in Coadjutórem aſcítus, nihil ſibi de dignitátis præ- rogatíva víndicans, non tam império quàm exhortatióni- bus & exemplis, ſúbditos ſibi Monáchos ad reguláris diſciplínæ obſervántiam ac- cendébat. Mórtuo Aymar- do, Cluniacenſe Monaſté- rium totumque Ordinem, tanta cum prudéntia guber- návit, ut ómnium amórem

& veneratiónem ſibi conciliáverit. Summis Pontificíbus, Imperatóribus & Régibus carus fuit, & eórum auctoritáte fretus, multa tum in Itália, tum in Germánia, tum in Gálliis Monaſtéria ad priſtinum fervórem revocávit. Pro ſua in beátam Dei genitrícem pietáte, ejus auguſtiſſimum templum Anicii invíſit, ibíque ómnium órdinum plauſu exceptus, plebem immenſam ipſum audiendi cúpidam, verbo divíno reſécit, plúrimis ibidem patrátis miráculis.

Lectio vj.

CUm aliquandò Româ redíret, in Saracénos íncidit qui ipſum ſpoliátum ac gráviter percuſſum in víncula conjecérunt. Intéreà oblátis ſibi cárnibus veſci nóluit, religióſæ abſtinéntiæ étiam in hac neceſſitate rigidus obſervátor. Hinc plures Saraceni ejus pietáte ac exhortatiónibus commóti, ejurátis erróribus, Chriſto nomen dedérunt. Libertáti rédditus, Ottóni ſecundo Imperatóri qui ipſum ad Sedem Románam evéhere cupiébat, conſtanter réſtitit, tantæ dignitáti ímparem ſe réputans. Sancto Odilóne in Coadjutórem aſſumpto, totum ſe pœniténtiæ opéribus, æternitátiſque meditatióni dedit. Tandem méritis & miráculis clarus, dum in extréma ſenectúte, ab Hugóne Rege invitátus, Paríſios péteret ad reſtituendam in Monaſtério Sancti Dióny ſii regulárem obſervántiam, Silviniácum in Diœcéſi Claromontenſi advéniens, morbo correptus eſt, finemque vitæ ſuæ inſtáre ſéntiens, Fratres conſolátus ac exhortátus, placidè obdormívit in Dómino. Ipſi ferè ſtatim ab ejus óbitu diem feſtum conſecrávit Eccléſia Anicienſis; huncque Univerſitas hujus Eccléſiæ ſibi aſcívit in patrónum.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 19.

IN illo témpore; dixit Petrus ad Jeſum: Ecce nos relíquimus ómnia & ſecuti ſumus te, quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epiſcopi.

Lib. de Mor. Eccleſ. cap. 31.

QUis non illos miréτur & prædicet, qui contemptis atque deſertis mundi hujus illécebris, in communem vitam caſtiſſimam ſanctiſſimamque congregáti, ſimul ætátem agunt, viventes in oratiónibus, in lectiónibus, in diſputatiónibus: nullâ ſupérbiâ túmidi, nullâ pervicáciâ turbulenti, nullâ invidéntiâ li-

vidiis ſed modeſti, verecundi, pacáti, concordíſſimam vitam, & intentíſſimam in Deum, gratíſſimum munus ipſi ófferunt, à quo iſta poſſe meruérunt. Nemo quidquam póſſidet próprium, nemo cuíquam onerósus eſt, operantur mánibus, ea quibus & corpus paſci poſſit, & à Deo mens impedíri non poſſit.

Lectio viij.

RAtiónem reddunt uni, quem patrem appellant. Hi veró Patres non ſolùm ſanctíſſimis móribus, ſed étiam divínâ doctrínâ excellentíſſimi, ómnibus rebus excelſi, nullâ ſupérbiâ conſulunt iis quos filios vocant, magnâ ſuâ in jubendo auctoritáte, magnâ illórum in obtemperando voluntáte. Corpus reficitur, quantùm ſalúti & ſalubritáti ſatis eſt; coercente unoquóque concupiſcéntiam, ne ſe profundat, vel in ea ipſa quæ præſtò ſunt parca & viliſſima. Ita non ſolùm à cárnibus & vino abſtinent pro ſufficiéntia domandárum libídinum, ſed ab iis étiam quæ ventris & gútturis próvocant appetitum. Sanè quidquid neceſſário victui redundat, (nam redundat plùrimùm ex opéribus mánuum & epulárum reſtrictióne,) tantâ curâ egéntibus diſtribúitur, quantâ non ab ipſis qui diſtríbuunt comparátum eſt. Nullo modo namque ſátagunt ut hæc ſibi abundent; ſed omni modo agunt, ut non apud ſe remáneat quod abundáverit.

Lectio ix.

CAritas præcípuè cuſtóditur, caritáti victus, caritáti ſermo, caritáti hábitus, caritáti vultus aptátur; coítur in unam conſpiráturque caritátem: hanc violáre tamquam Deum nefas dúcitur: huic ſi quid reſiſtit, expugnátur atque ejícitur; hanc ſi quid offendit, unum diem duráre non ſínitur. Sciunt ita commendátum eſſe à Chriſto & Apóſtolis, ut ſi hæc una deſit, inánia; ſi hæc adſit, plena ſint ómnia.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beáto Máyolo Abbáti in via perfectiónis evangélicæ incédere, & álios dedúcere tribuiſti: ejus intercesſióne greſſus noſtros dírige ſecundùm elóquium tuum; ut viam mandatórum dilatáto corde currámus; Per Dóminum.

Die XIX.
In Feſto
S. CŒLESTINI, Papæ.
Semiduplex.
De Communi Pontificum.

Pridiè ad Vesperas, *fit Comm. S.* Yvonis, *Presb. Ant.* Quaſi. ℣. Stabit. xxvij. *Col.* Deus, qui beátum. *infrà.*

Lectio ij.

CŒleſtínus quintus, Petrus de Muróne antè Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriúndus, à téneris annis deſerta pétiit. Tanta fuit ejus vitæ aſpéritas, ut dies ferè noctéſque ánimum oratióni & legendo pſaltério inténderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum, tantæ ſanctitátis famâ permóti, conflúerent, Congregatiónem Cœleſtinórum ſub régula ſancti Benedicti inſtítuit, ádditis étiam arctióribus ſtatútis. Poſt mortem Nicolái quarti, cùm ſedes Apoſtólica biénnio & ámpliùs vacaſſet, ad Pontificátum promótus eſt; cui ſe dignitáti ímparem exíſtimans, poſt ſex círciter menſes eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque deſerta repéteret, detentus & in cuſtódiam miſſus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogéſimo quarto: quem miráculis conſpícuum Clemens quintus ſanctórum número aſcripſit.

Lectio iij.

De Sancto Yvone.

YVo in Diœcéſi Trecorenſi nobílibus paréntibus natus, Lutétiæ Pariſiórum, deindè Aurélíæ litteris óperam dedit. Ibi, ut inter lúbricos adoleſcéntiæ ímpetus, caſtam in caſto córpore mentem ſerváret, à vino & cárnibus cœpit abſtinére, idque per totum vitæ tempus, pane ſæpiùs & aquâ contentus, obſervávit. Judex Eccleſiáſticus ab Archidiácono Rhedonenſi primùm; tùm à duóbus Epíſcopis Trecorénſibus conſtitútus, ut ſpirituálibus exercítiis, & caritátis officiis totum ſe daret, munus abdicávit, unamque paróchiam per octo annos, álteram per annos decem ſanctíſſimè rexit. Singulári in páuperes, víduas, & órphanos affectu enítuit. Oratióni & verbi Dei prædicationi vacábat aſsíduè. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipſe Spíritus ſanctus loquenti verba ſuggérere viderétur. Miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno ætátis círciter quinquagéſimo; & poſt annos quátuor ſuprà quadraginta à Clemente ſexto, inſtante Philippo Valéſio, inter ſanctos ſolémniter eſt relátus anno Dómini milléſimo trecentéſimo quadragéſimo ſéptimo.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Cœleſtínum ad ſedem Apóſtoli tui Petri evectum, & fidei firmitáte, & vitæ integritáte illuſtrem effeciſti, ejus méritis & interceſſióne

tales Eccléſiæ tuæ próvide paſtóres, qui fidélibus tuis ſincéræ doctrínæ præbeant alimentum, & rectæ converſatiónis miniſtrent exemplum; Per.

Fit Comm. S. Yvonis, *Ant.* Euge. ℣. Sacerdótes, xl.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Yvónem Presbyterum, miſericórdiæ viſcéribus implévisti; præſta, quæſumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effeciſti, benígnum apud te júgiter habeámus interceſſórem; Per Dóminum.

Ad Vesp. *ſit Commem.* S. Isidori Agricolæ, *de Communi juſtorum, Ant.* Qui confídunt. ℣. Sperent. ℟. *Collecta*, Deus, à quo. *infrà.*

Die XX.
In Feſto
SANCTI ISIDORI,
Agricolæ.
Simplex.
De Communi Juſtorum.

Lectio iij.

ISidórus Matríti in Hiſpánia, obſcúris ac paupéribus Paréntibus natus, ab ipſis Chriſtiánè educátus, Spíritu ſancto duce ac magiſtro, mirâ vitæ innocéntiâ & gravitáte, eximiâque pietáte adhuc júvenis excélluit. Vir factus accépit uxórem nómine Maríam, quam fidei ſuæ ac devotiónis verbo & exemplis conſortem effécit. Suſcepto ex ea filio, uxóri perſuáſit ut réliquum vitæ tempus in perpétua continéntia transígerent. Dum labóre aſsíduo agros excóleret, invictum ab oratióne ſpíritum non relaxábat. Deo perpétuò intentus, & voluntáti ejus perfectè ſubditus, adverſa & próſpera æquâ mente tolerábat. Victu parcus, ſibi ſubtrahébat quod in páuperes erogáret. Homínibus ignótus, verùm Deo acceptus, plenus méritis ac bonis opéribus ad cœlos evolávit. Hunc poſt óbitum, innúmeris miráculis clarum, in ſanctórum númerum rétulit Gregórius décimus quintus, Póntifex máximus; & exindè totíus Hiſpániæ Patrónus appellátus eſt.

Collecta. Orémus.

DEus, qui diſpoſitióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confundas; concéde propítius, ut beáti Iſidóri, quem in infima conditióne ad ſanctitátis culmen evexiſti, méritis, ac fidéli imitatióne ad æterna gáudia perveníre mereámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chríſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per.

DIE XXIII.
In Feſto
SANCTI DESIDERII,
Epiſcopi & Martyris.
SIMPLEX.

Pridiè VESPERÆ *à Capitulo de Comm. unius Mart.*

LECTIO iij.

DEſidérius Lingonenſis Epíſcopus, cùm à Bárbaris qui Gállias devaſtábant, civitátem ſuam premi vidéret, aſſumptis ſecum Cleri ac pópuli primóribus, hoſtílis exércitûs duci óbviam egréditur, ipsíus cleméntiam pro ſuis ſupplex imploratúrus. Bárbarus venerandi ſenis dignitáte ac précibus nihil motus, eum extemplò cum ſóciis trucidári jubet. Deſidérius verò, pro créditis ſibi óvibus, ultrò caput objíciens, gládio percuſſus migrávit ad Dóminum. Percuſſo Paſtóre, urbs igni trádita; cives paſſim juguláti, paſſim fugâ diſperſi. Sancti Deſidérii corpus in crypta ſubterránea cónditum eſt, cui deindè inſignis Eccléſia ſuperextructa eſt. Célebris eſt beáti Præſulis memória in Diœcéſi Anicienſi ubi præter aliam Eccléſiam parochiálem quæ ipſum Patrónum agnoſcit, extat urbs quæ ſicut & Paróchia à ſancto Deſidério nomen habet. Locum hunc décorat ac ditat os unum brachiále ſancti Mártyris quod anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo octávo ab Eccléſiæ Lingonenſis Canónicis Párocho ſancti Deſidérii conceſſum, ibídem magnâ veneratióne aſſervátur & cólitur.

COLLECTA. Orémus.

DEus, fidélium inſuperábilis fortitúdo, qui inter mundánæ converſatiónis adverſa, ſanctórum tuórum nos glorificatióne conſoláris; illam, quæ in beáto Deſidério Mártyre tuo atque Pontífice flagrávit, fortem dilectiónem benignus in nobis aſpíra; Per.

VESP. *ut in Feriis Temp. Paſch. à Capit. de ſequenti.*

DIE XXIV.
In Feſto
STÆ. MARIÆ MAGDAL.
DE PAZZIS, Virginis.
SIMPLEX.

De Comm. unius Virginis.

LECTIO iij.

MAría Magdaléna illuſtri Pazziórum génere Floréntiæ nata, ferè ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decennis perpétuam virginitátem vovit, ſuſceptóque in Ordine Carmelitárum hábitu, ſe ómnium virtútum exemplar exhíbuit. Corpus ſuum cilício, flagellis, vigíliis, jejúniis, atque omni pœnárum génere cruciábat. Divini amóris igne ſuccenſa,

cœleſti ſponſo únicè placére ſtudébat. Exímiis à Deo grátiis illuſtráta, in profundíſſima humilitáte conſtans fuit. Váriis tentatiónibus vexáta, eas omnes invictâ patiéntiâ ac fidúciâ in Deum ſuperávit. Caritáte erga próximum ſinguláriter enítuit, noctes ſæpè ducens inſomnes, ut, vel ſororum miniſtéria impléret, vel infirmis inſervíret. Hæreticórum & peccatórum perditiónem amárè deflens, ſe ad quælibet pro illórum ſalúte tormenta parátam offerébat. Multis antè óbitum annis, ſpirituálibus delíciis, quibus copiósè affluébat, heróicâ virtúte renúntians, illud frequenter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem diuturnâ & graviſſimâ infirmitáte exhauſta, migrávit ad ſponſum, expléto ætátis ſuæ anno quadragéſimo primo. Cum multis in vita & poſt mortem miráculis clarum Clemens nonus ſanctárum Virginum número aſcripſit.

Collecta. Orémus.

DEus virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem tuo amóre ſuccenſam, cœléſtibus donis decoraſti; da, ut quam feſtívâ celebritáte venerámur, puritáte & caritáte imitémur; Per.

Vesp. *ut in Feriis Temp. Paſch. à Capit. de ſequenti.*

Die XXV.

In Feſto SANCTI URBANI, Papæ & Martyris.

Simplex.

De Communi unius Martyris.

Lectio iij.

URbánus poſt Calliſtum, Románus Epíſcopus electus eſt, ſub finem anni ducentéſimi, imperante Alexandro Sevéro, qui Chriſtiánis favébat. Vixit in Pontificátu annos ſeptem, & ſucceſſórem hábuit Pontiánum. Sepultus eſt in Cœmetério Prætextáti. Extat ejus nomen in antiquíſſimis Calendáriis & Martyrológiis, & in codícibus áliquot vetéribus Sacramentárii Gregoriáni. Erecta eſt Romæ jam pridem ſub ejus invocatióne Basílica, quæ cum vetuſtáte penè collaberétur, excitáta fuit ab Urbáno Papa octávo. Priſco ritu Románæ Eccléſiæ cólitur ut Martyr.

Collecta. Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui beátum Urbánum Apoſtólici Principátûs prærogatívâ conſpícuum, Martyrii corónâ illuſtriórem effeciſti; da Eccléſiæ tuæ ejus patrocíniis adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, & ſánguine crevit fœcundáta; Per.

DIE XXVIII.

In feſto

SANCTI GUILLELMI,

Monachi.

SIMPLEX.

Pridiè VESPERÆ *à Capitulo de Communi Monachorum.*

LECTIO iij.

GUillelmus, patre Theodorico Cómite & matre Abdónâ natus, ſub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis ſortítus eſt principátum. Deindè cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam ſibi laudem comparaſſet, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ Dux, Comeſque Toloſánus renuntiátus eſt. Tùm, victis ſæpiùs bárbaris, dilatatóque império Chriſtiáno, & pace conſtitútâ, ſub diſciplína ſancti Benedicti Anianenſis, totum ſe dedit opéribus juſtitiæ, pietátis ac miſericórdiæ. Nec multò pòſt monaſtérium edificári curávit in valle Gellonenſi Diœcéſis Lodovenſis, ſcópulis & móntibus aſpérrimâ, quod nunc ſancti Guillelmi in erémo nuncupátur. In aulam póſteà ab Imperatóre vocátus, hinc brevi diſcedendi licéntiam impetrávit; pergenſque ad ſanctum Benedictum, moram nullam fieri paſſus, hábitu monacháli indúitur in Gellonenſi monaſtério, quod quidem jam ánteà amplis à ſe redítibus donátum fúerat. Ibi ómnium deinceps virtútum ſplendóre, ac potíſſimùm humilitátis laude antecélluit; contínuè vacans oratióni, jejúniis impénſiùs favens, ac ſæpè noctes ſólitus inſomnes dúcere. Demùm méritis plenus, prænuntiáto mortis die, obdormívit in Dómino.

COLLECTA. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, beátum Guillelmum imitári; ut ſeculáribus expedíti negótiis, donis cœléſtibus, te largiente ditémur; Per Dóminum.

VESPERÆ *ut in Feriis Temp. Paſch. à Capitulo de ſequenti.*

DIE XXIX.

SANCTI GERMANI,

Epíſcopi.

SIMPLEX.

De Communi Pontificum.

COLLECTA. Orémus.

DEus, ſanctórum tuórum ſplendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depoſitióne conſecraſti: da Eccléſiæ tuæ in ejus Natalítio exultanti, ut apud miſericórdiam tuam, exemplis ejus protegátur & méritis; Per.

FESTA JUNII.

DIE I.
SANCTI FLORI, Epiſcopi.

SIMPLEX.

Pridiè VESPERÆ *à Capitulo de Communi Pontificum.*

COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus ineffábili miſericórdiâ beátus Póntifex Florus in géntibus evangelizávit inveſtigábiles divítias Chriſti; da nos ejus interceſſióne créſcere in ſciéntia tua; & in omni ópere bono fructificantes, ſecundùm Evangélii veritátem coram te ambuláre; Per eumdem.

DIE II.
In Feſto SS. MARTYRUM POTHINI, Epiſcopi, BLANDINÆ, Virginis, & Sociorum.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ ſequuntur.

COLL. Mártyrum. *infrà.*

Fit Commemoratio SS. MARCELLINI & PETRI, Martyrum, Ant. Beáti. ℣. Multæ. xix. *Collecta*, Da nobis. *infrà.*

LECTIO ij.

Ex Epíſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Ecclésias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Ecc. lib. 5. c. 1.

BEatiſſimus Pothínus, Ecclésiæ Lugdunenſis Epíſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & univerſâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tamquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus eſt; cùm ii quidem qui própiùs aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumelióſè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent, omnes déniquè graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua quiſque parte ei petulanter inſultárent. Quippè hoc modo injúriam deórum ſuó-

rum ultúros ſe arbitrabantur. Exindè vix adhuc ſpirans in cárcerem projectus eſt ; tandèmque poſt biduum ánimam exhalávit. Matúrus verò neóphytus, & Sanctus Diáconus Viennenſis cum Blandína ancilla & Attalo, ducti ſunt ad béſtias in amphitheátrum. Et Matúrus quidèm ac Sanctus conſuéta illìc flagrórum vérbera pertulérunt ; & beſtiárum ipſos trahéntium morſus, ipſam poſtrémò férream cáthedram ; cui ſuperpóſita Mártyrum membra cùm torrerentur, illórum nares moleſtiſſimus nidor implébat. Hi ergo máximo certámine perfuncti, tandem juguláti ſunt. Blandína autem ad palum ſuſpenſa, béſtiis objecta eſt. Quæ cùm in crucis ſpéciem ſuſpenſa cernerétur, Deóque intentíſſimè ſupplicáret, máximam alacritátem addébat certántibus ; quippè qui ſub ſoróris perſóna cérnerent illum qui pro ipſis crucifixus eſt. Cùmque nulla tunc béſtia corpus ejus attigiſſet, depóſita ex ſtipite, rurſùs in cárcerem conjícitur ; in áliud certámen reſerváta.

Lectio iij.

Attalus quoque cùm per amphitheátrum circumducerétur, præcedente eum tabellâ, in qua Latíno ſermóne ſcriptum erat : Hic eſt Attalus Chriſtiánus ; Præſes poſtquàm civem Románum eum eſſe cómperit, redúci in cuſtódiam jubet, lítteris ad Cæſarem datis de his qui inclúſi tenebantur. Ineunte ígitur ſolemni apud nos mercátu, Præſes addúci jubet Mártyres ad tribúnal, tamquàm in theatráli pompa eos pópulis oſtentans. Cùmque illos dénuò interrogaſſet, quicumque cives Románi reperti ſunt, cápite truncávit ; réliquos trádidit béſtiis. Céterùm ingens glória acceſſit Chriſto per eos qui priùs quidem negáverant, tunc verò confitebantur fidem. Quibus exámini ſubjectis, Alexander natióne Phryx, profeſſióne médicus, plures jam annos morátus in Gálliis, cùm illos ad fidei confeſſiónem nútibus hortarétur, cunctis qui tribúnal circumdabant, tamquàm partúriens videbatur. Inſtans ilicò Præſes interrogávit eum quis eſſet : qui cùm chriſtiánum ſe eſſe dixiſſet, irátus judex eum ad béſtias damnávit. Poſtrídiè ígitur unà cum Attalo ingreſſus eſt ; nam & hunc Præſes béſtiis íterùm tradiderat. Ambo ítaque cùm ómnia tormentórum género in amphithéatro ſuſtinuiſſent, gládio percuſſi ſunt. Ultimo tandem ſpectaculórum die, Blandína rurſùs illáta eſt,

una cum Póntico adoleſcente quíndecim círciter annos nato. Et Pónticus quidem cuncta ſupplícia generóſè perpeſſus, emíſit ſpíritum. Beáta vero Blandína poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem, retículo inclúſa, tauro objecta eſt, à quò diù in altum jactáta, tandem & ipſa inſtar víctimæ juguláta eſt.

Collecta. Orémus.

MArtyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ Vírginis & Sociórum ſolémnia recenſentes, ſúpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda eſt in nobis, invicto ánimo ſuſtinére valeámus; Per Dóminum.

Fit Commemoratio SS. Marcellini *&* Petri, *Ant.* Datæ ſunt. ℣. In æternum. xxj.

Collecta. Orémus.

DA nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ diſcrímina, contínuum grátiæ tuæ præsídium; qui ſanctis Martyribus Marcellíno & Petro, fidei tuæ conſtántiam, ut hoſtem antíquum víncerent, contuliſti; Per Dóminum.

Vesperæ *à Capitulo de S.* Clotilde, *ut in Communi ſanctarum Mulierum, exceptis quæ ſequuntur.*

Poſt Hymnum, ℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Sanctificátus eſt vir infidélis per mulíerem fidélem. Allelúia. 1. *Cor.* 7.

Coll. Réſpice, quæſumus. *infrà.*

Pro Commemorat. SS. Pothini *& Sociorum, Ant.* Datæ ſunt. ℣. In æternum. xxj. *Collecta*, Mártyrum. *ſuprà.*

Die III.
In Feſto
SANCTÆ CLOTILDIS,
Reginæ, Viduæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

CLotildis, Chilpérici regis filia, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico ab ipſo Gundobaldo in cónjugem trádita eſt. Quæ cùm primogénitum peperiſſet, eum, tolerante magìs quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infantis, cui nomen impóſitum fúerat Ingoméres, in Albis defuncti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptiſmo imputáret, gráviter Clotildem objurgávit, áſſerens deos pátrios ob contemptum núminis ſui irá-

tos, ſibi filium eripuiſſe. At illa: Deo, inquit, omnipotenti, creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáquè judicávit indignam ut de útero meo génitum regno ſuo dignarétur aſcíre. Alterum filium Regína cùm génuiſſet, hunc quoque baptizári vóluit; & appellátus eſt Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpiſſet, affirmante rege fore ut idem ei quod fratri contíngeret, matris précibus conváluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſſábat hortári virum, ut abjectâ idololátriâ, Deum verum cóleret. Sed ille ſuperſtitióni Francórum adhæſit; donec in expeditióne Alamánnica, inclinátam cernens ſuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Chriſti implorάto, de hóſtibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occurrens, ubi órdinem rei geſtæ cognóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodovéus fidem edoctus, baptizátus eſt, & chríſmate ſacro inunctus. Poſt mortem Clodovéi, Turónes ádiit Clotildis: ibíque ad ſepulcrum ſancti Martíni ſummâ pietáte relíquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemóſynis aliiſque piis opéribus intenta, muníſica erga Eccléſias & Monaſtéria. Clodoméris in bello Burgúndico occíſi fílios, nepótes ſuos, Theodovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tandem plena diérum, Turóne migrávit ad Dóminum; & Paríſios inter pſalléntium choros tranſláta, ſepulta eſt à fíliis Childeberto & Clotário régibus ad latus Clodovéi, in ſacrário Basilicæ ſancti Petri, ubi corpus ſanctæ Genovéfæ quieſcit.

Ad Laudes, *poſt Hymnum*, ℣. Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, ℟. Terríbili apud Reges terræ. *Pſ.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Cùm invocaſſet ómnium rectórem & ſalvatórem Deum, convertit Deus ſpíritum regis. *Eſther.* 15.

Collecta. Orémus.

RESpice, quæſumus, Dómine, ad Francórum benignus impérium: & quibus per devótam ſanctæ Clotildis inſtántiam donum fídei contuliſti, iiſdem per ejus interceſſiónem tríbue ſincérum chriſtiánæ pietátis affectum; Per Dóminum.

Ad Vesp. *poſt Hymnum*, ℣. Tríbuat tibi Dóminus ſecundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confírmet. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Tu honorificéntia pópuli noſtri; quia

ſti viríliter, & confortá-
ı eſt cor tuum. *Judith.*

Collecta, Réſpice. *ut*
rà.

D i e VI.
In Feſto
NCTI CLAUDII,
Epiſcopi.
Semiduplex.
Pridiè ad Vesperas,
t. ſola Suſcitábo. *de*
nmuni Pontificum. xxii.
Lectio ij.
'Láudius Veſuntionenſis
ı Epíſcopus ſubſcripſit
ncílio Epaonenſi, anno
riſti quingentéſimo déci-
ſéptimo, & Concílio Lug-
ıenſi, anno ſequenti: in
bus multa circà diſciplí-
n Eccleſiáſticam egrégiè
cíta ſunt. Cùm ſedem
annos ſeptem ſumma
n laude tenuiſſet, abdi-
o Epiſcopátu, ad Juren-
nonaſtérium ſe cóntulit,
i monáſtici inſtitúti régu-
ı profeſſus eſt.
Lectio iij.
Jjurióſo illíus cœnóbii
ſanctíſſimo Abbáte vitâ
ıcto, ómnium votis ex-
ítus, in ejus locum ſuf-
tus eſt. Cui monaſtério
r annos quinquaginta
inceps præfuiſſe tráditur.
nique longa vitæ ſpátia
ıenſus, & méritis plenus
iit ad Dóminum anno
ıriſti quingentéſimo oc-
togéſimo primo. Corpus
ejus in Jurenſi monaſtério
ſepultum, uſquè nunc in-
corruptum & íntegrum ma-
gnâ populórum pietáte &
frequéntia cólitur.

Collecta. Orémus.

DEus, ſanctórum tuó-
rum lux & via, qui
beátum Cláudium à paſto-
ráli ſollicitúdine, in ſoli-
túdinem abduxiſti: exaudi
nos propítius, & concéde,
ut ejus exemplo & interceſ-
ſióne honóres fúgere, & in
novíſſimo loco recúmbere
gaudeámus; Per Dómi-
num.

Vesperæ *de ſequenti, cum Comm. præcedentis.*

D i e VII.
In Feſto
SANCTI MARCELLINI,
Anicienſis Epiſcopi.
Duplex-Minus
De Communi Pontificum.
Lectio ij.

MArcellínus, illibáto
virginitátis flore, &
miraculórum laude céle-
bris, tértius órdine Velau-
nórum Eccléſiam rexit. Gre-
gis ſibi commiſſi ſalúti in-
vígilans, eum fidei doctrí-
nâ & ſanctæ converſatió-
nis exemplo páſcere non
déſtitit. Superſtítes adhuc
in ea regióne pagános, aſ-
ſíduis prædicatiónibus ad
Chriſti fidem adduxit. Aſ-
ſervátas primùm in antiqua

urbe ſancti Marcellini Relíquias, Moniſtrólium tránſtulit Norbertus Epíſcopus témpore Cároli Calvi. In Energúmenos non ſemel effulſit ſancti Præſulis patrocínium, cujus fama deinceps plúrimis infirmórum ſanatiónibus latiſſimè propagáta eſt. Succedéntibus annis Bernardus de Caſtanéto Anicienſis Epíſcopus, in Eccléſia ſancti Marcellíni nómine & reliquiis inſignita, collégium Canonicórum inſtítuit.

Lectio iij.

Sermo ſancti Máximi Epíſcopi.

In Nat. S. Euſeb. Hom. 2.

AD ſancti ac beatiſſimi iſtíus patris noſtri, cujus hódiè feſta celebrámus, laudes addidiſſe, áliquid decerpſiſſe eſt: síquidem virtútum ejus grátia non ſermónibus exponenda eſt, ſed opéribus comprobanda. Cùm enim dicat Scriptúra: Glória patris eſt filius ſápiens: quantæ hujus ſunt glóriæ, qui tantórum filiórum ſapiéntiâ & devotióne lætátur? In Chriſto enim Jeſu per Evangélium ipſe nos génuit. Quidquid ígitur in hac ſancta plebe poteſt eſſe virtútis & grátiæ, de hoc quaſi quodam fonte lucidíſſimo ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia caſtitátis pollébat vigóre, quia abſtinéntiæ gloriabátur angúſtiis, quia blandiméntis erat prædítus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affectum; quia Pontíficis adminiſtratióne fulgébat, plures è diſcípulis relíquit ſui ſacerdótii ſucceſſóres.

Collecta. Orémus.

OMnípotens Deus, qui beátum Marcellinum antíſtitem pópulo tuo præeſſe, & quibus præerat, verbo & exemplo prodeſſe voluiſti; eódem intercedente, paſtóres Eccléſiæ tuæ cum grégibus ſibi commiſſis dírige in viam ſalútis ætérnæ, ut omnes, te donante, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dóminum.

Ad Vesperas, *Comm. S. Medardi, Epiſc. Ant.* Elégit. ℣. Beátus. xxiij. *Coll. infrà.*

Die VIII.

SANCTI MEDARDI, Epiſcopi,

Simplex.

De Communi Pontificum.

Collecta. Orémus.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut beáti Medardi Pontíficis veneranda ſolémnitas, & devotiónem nobis áugeat & ſalútem; Per.

Vesperæ *ut in Feriis Temp. Paſch. à Capitulo de ſequenti.*

ie IX.
I NORBERTI,
Epiſcopi,
mplex.
ommuni Pontifi-

.udes, *Ant.* Ego
élégit. xxvj.
cta. Orémus.
cléſiæ tuæ, miſé-
rs Deus, ut mérita
piſcopi Norberti
tuam pro ipſa
córent, & fructum
labórum ejus cuſ-
Per.

ie XI.
In Feſto
I BARNABÆ,
Apoſtoli.
ex-Majus.

VESPERIS.
de Feria, & ſic
Officio.

Ultitúdinis cre-
déntium erat cor
ánima una: nec
eórum quæ poſſi-
liquid ſuum eſt di-
ct. 4.
. F. Erant illis óm-
múnia; & virtúte
eddébant Apóſtoli
um reſurrectiónis
iſti Dómini noſtri.

. a. Grátia magna
erat in ómnibus illis, ne-
que quiſquam egens erat
inter illos. *Act.* 4.

Ant. 5. a. Quotquot poſ-
ſeſſóres agrórum aut domó-
rum erant, vendentes affe-
rébant prétia eórum quæ
vendébant. *Act.* 4.

Ant. 8. G. Ponébant an-
te pedes Apoſtolórum: di-
videbátur autem ſingulis,
prout cuíqne opus erat.
Act. 4.

Capitulum. *Deut.* 33.

Qui dixit patri ſuo & ma-
tri ſuæ: Néſcio vos;
& frátribus ſuis: Ignóro
vos, & neſciérunt filios
ſuos; hi cuſtodiérunt eló-
quium tuum, & pactum
tuum ſervavérunt.

℟. Omnis qui relíquerit
domum, vel fratres, aut
ſorores, aut patrem, aut
matrem, aut uxórem, aut
filios, aut agros propter
nomen meum, * Céntu-
plum accípiet, & vitam æ-
ternam poſſidébit. ℣. Si dé-
derit homo omnem ſubſ-
tántiam domûs ſuæ pro di-
lectióne, quaſi nihil deſ-
píciet eam. * Céntuplum.
Glória Patri. * Céntuplum.
Matth. 19. *Cant.* 8.

Hymnus.

Cœlo datur quiéſcere,
Terris relictis, Bárnaba:
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro vén-
dito,
Opes cadúcas déſeris,

Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.
Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.
Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.
Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis répulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.
Fac, Chriſte, noſtris ſe tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Joſeph qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum. *Act.* 4.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Caput córporis Ecclésiæ Dóminum, * Venite, adorémus. *Coloſ.* 1. *Pſ.* 94. Veníte. 150.

Hymnus, Supreme. *ut in Communi Apoſtolorum.* ij.

In I. Nocturno.

Ant. 3. c. Bárnabas apprehenſum Saulum duxit ad Apóſtolos: & narrávit illis quómodò in via vidiſſet Dóminum, & quia locútus eſt ei. *Act.* 9.

Ant. 2. D. Quidam ex iis qui diſperſi fúerant à tribulatióne quæ facta fúerat ſub Stepháno, cùm introiſſent Antiochíam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jeſum. *Act.* 11.

Ant. 1. *f.* Miſérunt Apóſtoli Bárnabam uſque ad Antiochíam; qui cùm perveniſſet, & vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt. *Act.* 11.

℣. Ego in Dómino gaudébo, ℟. Et exultábo in Deo Jeſu meo. *Cant. Habac.* 3.

Tres Lectiones de Script. occurrente.

Poſt Lect. j. ℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino: * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſáncto & fide. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos; * Quia erat. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Poſt Lect. *ij.* ℟. Cùm inveniſſet Bárnabas Saulum, perduxit Antiochíam; * Et annum totum converſáti in Eccléſia, docuérunt turbam multam: ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ Diſcípuli, Chriſtiáni. ℣. Annuntiavérunt opus quod operátus es, Deus, in diébus eórum; * Et annum. *Act.* 11. *Pſ.* 43.

Poſt Lect. *iij.* ℟. Diſcípuli, prout quiſque habébat, propoſuérunt ſínguli in miniſtérium míttere habitántibus in Júdæa frátribus: quod & fecérunt, * Mittentes ad ſenióres † Per manus Bárnabæ & Sauli. ℣. Prædicátum eſt ut deferrent ſínguli prétium Dómino: lætárique ſunt cuncti & ingreſſi contulérunt, * Mittentes. Glória. † Per manus. *Act.* 11. 2. *Par.* 24.

In II. Nocturno.

Ant. 8. *G.* Erant in Eccléſia quæ erat Antiochíæ, Prophétæ & Doctóres, in quibus Bárnabas & Saulus. *Act.* 13.

Ant. 3. à. Miniſtrántibus illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſumpſi eos. *Act.* 13.

Ant. 7. b. Jejunantes, & orantes, imponenteſque eis manus, dimiſérunt illos. *Act.* 13.

℣. Dómini eſt aſſumptio noſtra: ℟. Locútus es in viſióne ſanctis tuis, Dómine. *Pſ.* 88.

Lectio *iv.*

Barnabas, qui & Joſeph, Levítes, Cyprius génere, agro véndito quem poſſidébat, prétium áttulit ad pedes Apoſtolórum: ad quos & póſtea Paulum addúxit recèns converſum. Jeroſólymis Antiochíam miſſus ab Eccléſia, quæ accéperat quoſdam ibi diſcípulos Dóminum Jeſum Græcis annuntiaſſe, cùm vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt, & hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino. Profectus eſt inde Tarſum ut quæreret Paulum; quem cùm inveniſſet, perduxit Antiochíam: & annum totum converſáti ſunt ibi in Eccléſia, & docuérunt turbam multam; ita ut cognominarentur primùm Antiochíæ diſcípuli, Chriſtiáni.

℟. Proconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei: ſed reſiſtébat illis Elymas magus: & cécidit in eum calígo. * Proconſul autem, cùm vidiſſet factum, crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini. ℣. Póſuit Dóminus in eis verba ſignórum ſuórum, & prodigiórum in terra. * Proconſul. *Act.* 13. *Pſ.* 104.

Lectio v.

ORtâ fame ab Agábo prædictâ, collectas eleemóſynas ad fratres in Judæa habitantes cum Paulo détulit. Quo expléto miniſtério reverſi ſunt, aſſumpto Joanne, cui cognómen erat Marcus. Cùm autem Antiochíæ in Eccléſia cùm céteris Prophétis & Doctóribus miniſtrárent Dómino, & jejunárent, dixit Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus ad quod aſſumpſi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponenteſque eis manus, dimiſérunt illos. Itaque Seleúciam venérunt, inde Cyprum: ac multas prætérea urbes regioneſque peragrárunt prædicantes Evangélium, & conſtituentes per ſingulas Eccléſias Presbyteros.

℟. Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blaſphemantes. * Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei; ſed quóniam repéllitis illud, ecce convértimur ad Gentes. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem ſuam induravérunt, nec audiérunt; * Tunc. *Act.* 13. 2. *Eſdr.* 9.

Lectio vj.

CUm autem Lyſtris propter claudum à Paulo ſanátum pro diis haberentur, vocarentque turbæ Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium, vix deterruérunt turbas ne ſibi immolárent. Reverſi Antiochíam, ortâ ibi ſeditióne propter Judæos, qui volébant gentes ad Deum converſas circumcídi, rem ad Apóſtolos retulérunt, qui in Concílio Jeroſolymitáno ſuper ea re decrétum ſtatuérunt, remiſeruntque eos ad Eccléſiam Antiochíæ, adjunctis Judâ & Silâ, ſcribentes per manus eórum. Poſtrémò Bárnabas digreſſus à Paulo, unà cum Marco navigávit in Cyprum. Multis demum perfunctus pro Chriſto labóribus, glorióſo fine quiévit. Refert Alexander Cyprius corpus ejus in ínſula Cypro, Zenóne imperante, repertum eſſe, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, ipſíus Bárnabæ manu conſcriptum.

℟. Diſſeminabátur verbum Dómini: & * Audientes Gentes gavíſæ ſunt, & glorificábant verbum Dómini; Judæi autem excitavérunt perſecutiónem in Paulum & Bárnabam, & ejecérunt eos de finibus ſuis. ℣. Ecce ego: dicit Dóminus, ecce ego ad Gentem quæ non invocábat nomen meum; expandi manus meas totâ die ad pópulum incrédulum, * Audientes.

s. Glória. * Audientes. Ā. 13. Iſ. 65.

In III. Nocturno.

Ant. 6. F. Bárnabas & Paulus, excuſſo púlvere pe- dum, venérunt Icónium; et illîc fiduciáliter agébant in Dómino, teſtimónium perhibente verbo grátiæ ſuæ. *Act.* 13. & 14.

Ant. 5. a. Cùm factus eſſet ímpetus Gentílium & Judæórum, ut contuméliis afficerent & lapidárent eos, confugérunt ad civitátes Lycaóniæ; & ibi evangelizantes erant. *Act.* 14.

Ant. 4. f. Sacerdos Jovis volébat ſacrificáre: quod ubi audiérunt Bárnabas & Paulus, conſciſſis túnicis ſuis, vix ſedavérunt turbas, ne ſibi immolárent. *Act.* 14.

℣. Non nobis, Dómine, ſed nómini tuo da glóriam, ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. Homil 34. *n.* 1.

POſtquàm Dóminus omnem curam à diſcipulórum ánimis ejécerat, ac ſignórum ſpectáculo munierat, & quaſi férreos, adamantinoſque reddíderat, ſæculáribus ómnibus ſuperióres, & ab omni temporánea ſollicitúdine liberátos; demum illa prædícit mala quæ ipſos invaſúra erant, non ſolùm ea quæ pauló poſt futúra, ſed étiam ea quæ poſt multum témporis erant eventúra, diù ante illos ad bellum præparans contra diábolum ſuſcipiendum. Multa enim hinc bona emergébant. Primò, quòd ipsíus præſciéntiæ vim agnóſcerent; ſecundò, quòd nemo ſuſpicári poſſet hæc mala ob doctóris imbecillitátem evenire; tértiò, ne ii qui hæc paſſúri erant, percellerentur, ſi hæc inexpectáta & præter ſpem accidiſſent; quartò, ne hæc crucis témpore audientes turbarentur.

℟. Bárnabas & Paulus exiliérunt in turbas, clamantes & dicentes: Viri, quid hæc fácitis? * Et nos mortáles ſumus, símiles vobis hómines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum, qui fecit cœlum & terram. ℣. Omnes dii populórum, idóla; Dóminus autem cœlos fecit; * Et nos. *Act.* 14. 1. *Paral.* 16.

Lectio viij.

JAm verò ut intélligant novam eſſe hanc bellandi legem, & inauditum aciéi

modum, cum nudos mittat, unà indútos túnicà, ſine cálceis, ſine virga, ſine cíngulo vel perâ, quos alii jubet ab excipiéntibus, non hic finem dicendi facit; ſed ſuam oſtendens ineffàbilem poténtiam, dicit: ſic abeuntes óvium manſuetúdinem exhibéte, etiamſi contra lupos itúri, nec modò contra lupos, ſed étiam in médio lupórum. Neque tantum óvium manſuetúdinem jubet habére, ſed étiam ſimplicitátem columbæ. Sic præſertim meam oſtendam fortitúdinem, cum oves lupos vícerint, etiamſi in médio lupórum ſint, & innúmeris mórſibus lacerentur, nec modò non deleantur, ſed étiam lupos convertant.

℞. Numquid non habémus poteſtátem manducandi & bibendi, ſicut & céteri Apóſtoli; * An ego ſolus & Bárnabas non habémus poteſtátem hoc operandi? Sed non uſi ſumus hâc poteſtáte, ne quod offendiculum demus Evangélio. ℣. Dixit Dóminus ad Aaron: Pro officio ſacerdotáli accípies de his quæ ſanctificantur & obláta ſunt; in ſanctuário cómedes. * An ego 1. *Cor.* 9. *Num.* 18.

Lectio ix.

MAjus certè atque mirabílius eſt voluntátem adverſariórum mutáre, animumque transformáre, quàm illos occídere: & hæc cum illi duódecim eſſent tantùm, & totus orbis lupis eſſet plenus. Erubeſcámus igitur qui contrà faciéntes, quaſi lupi inimícos invádimus. Quamdiu enim oves ſumus, vincimus; atque etſi innúmeris circúmdati lupis, ſuperámus. Si verò lupi efficiámur, vincimur: Paſtóris quippe auxílio deſtitúimur. Non enim ille lupos, ſed oves paſcit: tunc autem te relinquit, ac diſcédit, quia non finis illum virtútem ſuam oſténdere.

℞. Reverſi ſunt Bárnabas & Paulus per civitátes, confirmantes ánimas diſcipulórum, exhortantéſque ut permanérent in fide, & * Quóniam per multas tribulatiónes oportet nos intráre in regnum Dei. ℣. Vos ſcitis quanta fécimus, & angúſtias quales vídimus; * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Act.* 14. 1. *Mach.* 13.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes ſémina ſua: ℞. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD LAUDES.

Ant. BArnabas & Paulus, 7. d. cùm conſtituiſſent per ſíngulas Eccléſias Presbyteros, & oraſſent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in

quem credidérunt. *Act.* 14.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt, retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuiſſet Géntibus óſtium fidei. *Act.* 14.

Ant. 6. F. Deſcendentes quidam de Judæa, docébant: Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári. *Act.* 15.

Ant. 1. a. Statútum eſt ut aſcénderent Paulus & Bárnabas ad Apóſtolos: illi ergo deducti ab Eccléſia, pertransíbant narrantes converſiónem Géntium. *Act.* 15.

Ant. 4. d. Cùm veniſſent Jeroſólymam, ſuſcepti ſunt ab Eccléſia, & ab Apóſtolis, & à ſenióribus, annuntiantes quanta Deus feciſſet cum illis. *Act.* 15.

CAPITULUM. *Act.* 15.

TAcuit omnis multitúdo, & audiébant Bárnabam & Paulum, narrantes quanta Deus feciſſet ſigna & prodígia in Géntibus per eos.

HYMNUS, QUEM miſit, *ut in Communi Apoſtolorum.* viij.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Pſ.* 101.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Jacóbus, Cephas, & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis, ut nos in gentes, ipſi autem in circumciſiónem: tantùm ut páuperum mémores eſſémus. *Galat.* 2.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, converſári mereámur; Per eumdem... in unitáte ejuſdem.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Bárnabas & Paulus.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

GEntes quæ non ſectabantur juſtítiam: apprehendérunt juſtítiam: juſtítiam autem, quæ ex fide eſt; Iſrael, verò ſectando legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit: Quare? Quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hæreditátem ſuam. Elégit nobis. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes. * Hæreditátem. Glória. Elégit. *Pſ.* 46.

℣. In conſpectu géntium

revelávit juſtítiam ſuam : ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Deſcendentes.

Capitulum. *Galat.* 2.

Subintroiérunt falſi fratres exploráre libertátem noſtram quam habémus in Chriſto Jeſu, ut nos in ſervitútem redígerent : quibus neque ad horam céſſimus ſubjectióne, ut véritas Evangélii permáneat apud vos.

℟. *br.* Iníquè non égimus * in teſtamento tuo, Dómine. Iníquè. ℣. Et non receſſit retro * cor noſtrum. * In teſtamento. Glória Patri. Iníquè. *Pſ.* 43.

℣. Confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus : ℟. Et véritas Dómini manet in æternum. *Pſ.* 116.

AD NONAM.

Ant. 4. d. Cùm veniſſent.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

Abdicámus occulta dedécoris, non ambulantes in aſtútia, neque adulterantes verbum Dei ; ſed in manifeſtatióne veritátis commendantes noſmetipſos ad omnem conſciéntiam hóminum coram Deo.

℟. *br.* In Deo * laudábimur totâ die. In Deo. ℣. Et in nómine tuo * confitébimur in ſéculum. * Laudábimur. Glória. In Deo. *Pſ.* 43.

℣. Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, ℟. Et mirabília ejus quæ fecit. *Pſ.* 77.

AD II. VESPERAS.

Ant. Plácuit Apóſtolis & 8. *G.* ſenióribus, viros míttere Antiochíam cum Paulo & Bárnaba, ſcribentes per manus eórum. *Act.* 15.

Ant. 3. c. Deſcendérunt Antiochíam, & congregátâ multitúdine, tradidérunt epíſtolam : quam cùm legiſſent, gavíſi ſunt ſuper conſolatióne. *Act.* 15.

Ant. 7. c. Paulus & Bárnabas demorabantur Antiochíæ, docentes & evangelizantes cùm áliis plúribus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 6. *C.* Dixit ad Bárnabam Paulus : Revertentes viſitémus fratres, quibus prædicávimus verbum Dómini. *Act.* 15.

Ant. 2. D. Bárnabas, aſſumpto Marco, navigávit in Cyprum ; Paulus verò, electo Sila, perambulábat Syriam. *Act.* 15.

Capitulum. 2. *Cor.* 2.

Deo grátias, qui ſemper triumphat nos in Chriſto Jeſu, & odórem notítiæ ſuæ manifeſtat per nos in omni loco.

Hymnus, Cœlo datur, *ut ſuprà.*

℣. Dediſti nos tamquam

oves eſcárum, ℟. Et in géntibus diſperſiſti nos. *Pſ.* 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

DIE XIII.

In Feſto

S. ANTONII DE PADUA, Presbyteri.

Simplex.

Pridie ad Vesperas, *Pſalmi & Ant. de Pſalterio, Capitulum, &c. de Communi Presbyterorum.*

Collecta, Deus, qui in Eccléſiæ. xlj.

Ad Noct. *j & ij. Lectio de Scriptura occurrente, duabus ultimis in unam junctis.*

Lectio iij.

ANtónius Ulyſſipóne in Luſitánia natus, ex Inſtitúto Canonicórum Regulárium, quod adoleſcens amplexus fúerat, majóris perfectiónis deſidério ad Ordinem ſancti Franciſci tranſívit. Martyrii cúpidus in Africam profectus eſt, ut Saracénis Chriſtum annuntiáret; verùm adversâ valetúdine afflictus, ac redíre coactus, Aſſiſium ad ſanctum Franciſcum venit, qui cum benignè conſolátus in mundi contemptu, mirè confirmávit. Sacris Ordínibus initiátus, & ad prædicandum Evangélium miſſus, dicendi ſapiéntiâ & cópiâ tantùm profécit, tantamque ſuî admiratiónem commóvit, ut eum ſummus Póntifex aliquando concionantem áudiens, Arcam teſtamenti appelláverit. Multas non ſolùm in Itália, ſed & in Gálliis peragrávit Províncias, ubíque adversùs hæreſes & vítia inſurgens, innumeroſque tum ad ſincéram fidem, tum ad Chriſtiánam vitam revocávit. Dómui ſui Ordinis Anácii nuper ædificátæ præfuiſſe dícitur, multaque in hac urbe mirácula patraviſſe ac futúra prædixiſſe. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfunctus, méritis & prodígiis clarus, Paravii obdormívit in Dómino.

DIE XV.

In Feſto

S. CRESCENTIS, Primi Viennenſis Epiſc.

Simplex.

Lectio iij.

BEátum Creſcentem Apóſtoli Pauli diſcípulum ab ipſo in Gállias directum, ut ibi Evangélium prædicáret, teſtantur inter véteres Eccléſiæ Scriptóres Euſébius Cæſarienſis, ſanctus Epiphánius ac Theodorétus,

qui eum eſſe contendunt quem Paulus ad Timótheum ſcribit in Galátiam, ſeu ut interpretantur, in Gálliam abiiſſe. Hanc ſenténtiam firmiter tenent Eccléſiæ Viennenſis & Moguntína, quæ à Creſcente fundátas ſe ac gubernátas gloriantur. Idem docent ómnia ferè Martyrológia, in quibus légitur Creſcentem primùm quidem in Galátia Chriſtum annuntiaſſe, indè in Gállias tranſeuntem, verbo prædicatiónis multos ad fidem convertiſſe, redeuntem verò ad gentem cui ſpeciáliter datus erat Epíſcopus, cùm Gálatas ipſos uſque ad extrémam ſenectútem in ópere Dómini confirmáſſet, demùm glorióſo fine quieviſſe.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ad géntium illuminatiónem beátum Creſcentem Pontíficem prædicatiónis Evangélicæ glóriâ decoraſti; præſta, ut quos per ipsíus documenta eſſe donaſti fidéles, meritórum, imitatóres eſſe concédas; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

V e s p e r æ *de ſequenti.*

Die XVI.
S. JOANNIS FRANCISCI REGIS, Presbyteri.
Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. CUm júnior eſſem, 7. a. quæsívi ſapiéntiam in oratióne mea; ante templum poſtulábam pro illa. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Venit in me Spíritus ſapiéntiæ; & prǽpóſui illam regnis & ſédibus. *Sap.* 7.

Ant. 4. D. Venérunt mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábiles honeſtas per manus illíus. *Sap.* 7.

Ant. 5. C. De excelſo miſit ignem in óſſibus meis, & erudívit me. *Thren.* 1.

Ant. 1. G. Danti mihi ſapiéntiam dabo glóriam, zelátus ſum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Capitulum. *Iſ.* 52.

QUàm pulchri ſuper montes pedes annuntiantis & prædicantis pacem: annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem!

℟. Ecce ego mittam venatóres & venabuntur eos * de omni monte, & de omni colle, & de cavernis petrárum. ℣. Ite ad oves quæ periérunt: euntes au-

:em prædicáte; dæmónes ejícite. * De omni. Glória.
* De omni. *Jerem.* 16. *Matth.* 10.

HYMNUS.

CŒLO triumphans quis novus ádditur
Hoſpes, refulgens tot méritis? Deo
Dilectus íntrat mox corónâ,
Sidéream, redimítus, aulam.

NON jactet ætas ſola vetus ſuos,
Non ſola, gaudens laudet Apóſtolos;
Hinc noſtra vidit non minórem,
Qui véterum rétulit labóres.

HIC ſe nec urbi dévovet íntegrum,
Totum nec agris; ſed ſitis ómnium
Salútis urget nunc per urbes,
Nunc húmiles penetráre pagos.

ZELO flagrantem non tenet hórridum
Frigus, per agros errat, ab áſperis
Pendére ſaxis non verétur,
Nec níveos ſuperáre montes.

TERRENTUR ipſi, dum tonat, ímpii:
Cor omne longo crímine pértinax
Mollítur, error mox domátur,
Mox ánimi renovantur omnes.

SIT ſumma Patri, ſummaque Fílio,
Sit ſumma ſancto glória Flámini,
Magiſtra quem, trinum docendo,
Vera fides venerátur unum.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Dixit Dóminus: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ut evellas & déſtruas; & ædífices & plantes. *Jerem.* 1.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

INVITAT. Dóminum, qui amat ánimas, * Veníte, adorémus. *Sap.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

REGIUS terras húmilis colébat:
Mílitans Chriſto, vítiis perenne
Intulit bellum; rediitque ſævo
Victor ab hoſte.

PRODIGUS vitæ; per inhoſpitáles
Se tulit montes, per & alta ſaxa;
Térritus nullis ánimus perículis
Acrior inſtat.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

In cap. 9. Matth.

CErnis quòd æquáliter, & villis, & úrbibus, & caſtellis, id eſt, & magnis, & parvis Evangélium prædicáverit: ut non conſideráret nobílium poténtiam, ſed ſalútem credéntium. Circuíbat civitátes, hoc habens óperis quod mandáverat Pater, & hanc eſúriem, ut doctrína ſua ſalvos fáceret infidéles. Docébat autem in ſynagógis & villis Evangélium regni, & poſt prædicatiónem atque doctrínam curábat omnem languórem, & omnem infirmitátem, ut quibus ſermo non ſuáſerat, ópera perſuadérent.

Lectio viij.

VIdens autem turbas miſertus eſt eis, quia erant vexáti & jacentes ſicut oves non habentes paſtórem. Vexátio gregis & óvium atque turbárum, paſtórum culpa & vitium magiſtrórum eſt. Undè ſéquitur: Meſſis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum meſſis ut mittat operários in meſſem ſuam. Meſſis multa, populórum ſignificat multitúdinem; operárii pauci, penúriam magiſtrórum.

Lectio ix.

ET ímperat ut rogent Dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam. Iſti ſunt operárii de quibus lóquitur Pſalmiſta: Euntes ibant & flebant mittentes ſémina ſua. Venientes autem vénient cum exultatióne portantes manípulos ſuos. Et ut apértiùs loquar; meſſis multa, omnis turba credéntium eſt: operárii autem pauci, & Apóſtoli, & imitatóres eórum qui mittuntur ad meſſem.

℟. Meſſis quidem multa, operárii autem pauci; * Rogáte ergo Dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam. ℣. Leváte óculos veſtros, & vidéte regiónes quia albæ ſunt jam ad meſſem: * Rogáte. Glória. * Rogáte. *Matth. 9. Joan. 4.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam; ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ. 70.*

AD LAUDES.

Ant. VOs omnes, per *1. g.* quos transívi prædicans regnum Dei; non ſubterfúgi, quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act. 20.*

Ant. 7. c. Vigiláte memória retinentes; quóniam nocte & die non ceſſavi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. *Act. 20.*

Ant. 2. D. Fui in itinéribus ſæpè, in labóre & ærumna, in Vigíliis multis, in

fame & ſiti, in frigóre & nuditáte. 2. *Cor.* 11.

Ant. 4. A. Quis infirmátur, & ego non infirmor? quis ſcandalizátur, & ego non uror? 2. *Cor.* 11.

Ant. 8. G. Omnium me ſervum feci, ut plures lucrifácerem; ómnibus ómnia factus ſum, ut omnes fácerem ſalvos. 1. *Cor.* 9.

Capitulum. 1. *Cor.* 2.

CUm veniſſem ad vos, fratres, veni non in ſublimitáte ſermónis, aut ſapiéntiæ, annúntians vobis teſtimónium Chriſti; non enim judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc Crucifixum.

Hymnus.

Virtutis, ô modéſtia,
Cuſtos, decuſque! Régio
Spretis virûm pro láudibus
Quantam rependis glóriam!

Morum magiſter éloquens
Sermóne mentes érudit;
Levatque morbos, árbiter
Tuæ, Deus, poténtiæ.

Iræ miniſtram víndicis
Famem remóvit úrbibus;
Gelu peremptus hórreis
Meſſes precando réttulit.

Jubente ſtat mors Régio;
Solemque cæcus óbſtupet;
Mutuſque laudes Núminis
Linguâ ſolútâ prædicat.

Quam lánguidis mortálibus
Opem ferébat Régius,
Pulvis ſepulchri ſufficit,
Fugáre morbos éfficax.

Huic templa ſurgunt áurea;
Orbiſque ſupplex áccidit,
Qui vivus inter páuperes
Caſas colébat ſordidas.

Sit laus Patri, ſit Fílio;
Sit & tibi laus, Spíritus,
Dono tui qui Núminis
Obſcúra gaudes prómere.
Amen.

℣. Propter verba labiórum tuórum, ego cuſtodívi vias duras; ℟. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis. *Pſ.* 16.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu. *Act.* 20.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ad plúrimos pro ſalúte animárum perferendos labóres, beátum Joannem Franciſcum Presbyterum mirábili caritáte, & invictâ patiéntiâ decoraſti; concéde propítius, ut ejus exemplis inſtructi, & interceſſiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia conſequámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Vos omnes.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Vigiláte.

Capitulum. *Act.* 20.

VOs ſcitis à prima die, quâ ingreſſus ſum, quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitate, & lácrymis, & tentatiónibus.

℟. *br.* Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent. Qui ſéminant. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua. * In exultatióne. Glória. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD SEXTAM.

Ant. 2. d. Fui.

Capitulum. *Philip.* 4.

SCio & humiliári, ſcio & abundáre: (ubique & in ómnibus inſtitútus ſum) & ſatiári, & eſurire, & abundáre, & penúriam pati: ómnia poſſum in eo qui me confortat.

℟. *br.* Propter te, Dómine, * mortificámur totâ die. Propter te. ℣. Æſtimáti ſumus * ſicut oves occiſiónis: * Mortificámur. Glória. Propter te. *Pſ.* 43.

℣. Vidi prævaricantes & tabeſcébam; ℟. Quia elóquia tua non cuſtodiérunt. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Omnium.

Capitulum. *Philip.* 1.

TEſtis mihi eſt Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viſcéribus Jeſu Chriſti: & hoc oro ut cáritas veſtra magis ac magis abundet in ſciéntia, & in omni ſenſu.

℟. *br.* Dixi iníquis: * Nolíte iníquè ágere. Dixi. ℣. Et delinquéntibus; * Nolíte exaltáre cornu. * Nolíte. Glória. Dixi iníquis. *Pſ.* 74.

℣. Dulcis & rectus Dóminus: ℟. Propter hoc legem dabit delinquéntibus in via. *Pſ.* 24.

AD II. VESPERAS.

Ant. SImilem illum fecit 3. C. Deus in glória Sanctórum, & magnificávit eum. *Eccli.* 45.

Ant. 2. D. Tulit abominatiónes impietátis; & in diébus peccatórum corroborávit pietátem. *Eccli.* 49.

Ant. 4. E. Confirmávit omnes húmiles, & legem exquiſívit, & ábſtulit omnem iníquum & malum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 8. G. Conſummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illius. *Sap.* 4.

Ant. 6. F. Oſſa ipſius viſitáta ſunt, & poſt mortem prophetavérunt. *Eccli.* 49.

Capitulum. *Eccli.* 39.

Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in ſéculum non delébitur: non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem.

Hymnus, Regius terras. *ut ſuprà ad Offic. Noct.*

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. ℟. Cornu ejus exaltábitur in gloria. *Pſ.* 111.

Ad Magnificat.

Ant. 1. D. Quæ accepiſtis, & audiſtis, & vidiſtis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiſcum. *Philip.* 4.

Coll. ut ſuprà ad Laud.

Die XIX.
In Feſto
SS. GERVASII ET PROTASII,
Martyrum.

Semiduplex.

Pridiè Ad Vesperas, *Ant. ſola*, Venit hora. *ut in Communi plurium Martyrum.*

AD NOCTURNUM.

Lectio ij.

Ex Epíſtola ſancti Ambróſii Epíſcopi ad Marcellinam ſorórem.

Epiſt. 22. *n.* 7. 10. 12. & 13.

Príncipes pópuli quos álios niſi ſanctos Mártyres æſtimáre debémus, quorum jam in númerum diu antè ignoráti Protáſius Gervaſiuſque proferúntur, qui ſtérilem Martýribus Eccléſiam Mediolanenſem, jam plurimórum matrem filiórum, lætári paſſiónis própriæ fecérunt & títulis & exemplis? Grátias tibi, Dómine Jeſu, quòd hoc témpore tales nobis ſanctórum Mártyrum ſpíritus excitaſti, quo Eccléſia tua præſídia majóra deſíderat. Cognoſcant omnes quales ego propugnatóres requíram, qui propugnáre poſſint, impugnáre non ſóleant. Hos ego acquisívi tibi, plebs ſancta, qui proſint ómnibus, némini nóceant. Tales ego ámbio defenſóres; tales mílites áveo, hoc eſt, non ſéculi mílites, ſed mílites Chriſti. Sanctórum Mártyrum cognitiónem quam illi amiſérunt, nos adepti ſumus.

Lectio iij.

Eruuntur nóbiles relíquæ è ſepulchro ignóbili; oſtenduntur cœlo trophæa; ſánguine túmulus madet; appárent cruóris triumphális notæ; inviolátæ relíquiæ loco ſuo & órdine repertæ; avulſum húmeris caput. Nunc ſenes répetunt audiſſe ſe aliquándo horum Mártyrum nómina, titulumque legiſſe. Perdíderat cívitas ſuos Mártyres, quæ rápuit aliénos. Et ſi hoc Dei munus eſt, tamen grátiam

quam tempóribus ſacerdótii mei Dóminus Jeſus tríbuit, negáre non poſſum, & quia ipſe martyr eſſe non méreor, hos vobis Mártyres acquiſívi. Succédant víctimæ triumpháles in locum ubi Chriſtus hóſtia eſt: ſed ille ſuper altáre, qui pro ómnibus paſſus eſt; iſti ſub altári, qui illius redempti ſunt paſſióne.

Collecta. Orémus.

Martyrum tuórum Dómine, Gerváſii & Protáſii palmas ánnuâ celebratióne venerantes, ſúpplices te rogámus; ut quos cœleſti glóriâ ſublimaſti, nobis pérpeti ſuffrágio concédas ſubvenire; Per Dóminum noſtrum.

Vesperæ *à Capitulo de* S. Sylvestro, *Papa, ut in Communi Pontif. Collecta, infrà.*

Fit Commem. SS. Gervasii *&* Protasii, *Ant.* Datæ ſunt. ℣. In æternum. xxj. *Collecta*, Mártyrum, *ſuprà.*

Die XX.
In Feſto SANCTI SYLVESTRI, Papæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

Sylveſter, Eccléſiæ Románæ Presbyter, tanta cum laude in eo múnere ſe geſſit, ut poſt Melchiadem Póntifex fúerit electus. Hujus tempóribus Concílium Areláte coactum eſt è diverſis Gálliæ, Itáliæ, Africæ, Hiſpániæ Britanniæque Provinciis; in quo inter ália ſtatútum eſt, ut uno eodémque die Paſcha per orbem univerſum peragerétur. De non repetendo hæreticórum baptíſmate lex quoque ſancíta eſt contrà Donatiſtas, & Cæciliáni Cartaginenſis Epíſcopi cauſa dijudicáta. Cùm huic Concílio Sylveſter adeſſe non potuiſſet, ad eum hiſce verbis Patres ſcripſérunt. Utinam, frater dilectíſſime, ad hoc tantum ſpectáculum intereſſe tanti feciſſes! Te páriter nobiſcum judicante cœtus noſter majóre lætítiâ exultaſſet. Rogábant inſuper ut quæ in Concílio geſta eſſent, necnon éditi Cánones, per eum qui majóres Diœcéſes tenébat, ómnibus inſinuarentur.

Lectio iij.

Sub ejus Pontificátu, Maximino, Licinioque devictis, atque orbi per Conſtantinum datâ pace, inſtaurátæ ſunt Basílicæ, ſacri præſcripti ritus, & indicta váriis in locis Concília. Verùm diuturnâ pace frui non licuit: nefarium enim Arii dogma, qui Verbi divinitátem auſus eſt impugnáre, Eccléſiam novâ tempeſtáte agitávit. Ac

runt váriæ de Páſchate
nſiónes, quæ in Orien-
crudúerant. His com-
endis hábitum eſt Ni-
in Bithynia Concílium
ntórum & octódecim
:opórum, cui Synodo
:ſter intereſſe non pó-
: ſed qui ab eo miſſi
, ejus vice præfuérunt.
o Concílio proſcripta
impíetas : éditum fidei
›ólum ; & lata lex de
ıate, uno eodemque
ı póſterum celebrando.
felíciter peractis, Syl-
:r Eccléſiam adhuc per
ınium gubernávit ; &
tum annorumque ple-
diem extrémum clau-
:irca annum Dómini
ntéſimum trigéſimum
:um.

:*LECTA.* Orémus.
Eus, qui beátum Sylve-
ſtrum ad ſedem Apó-
tui Petri evectum, &
firmitáte, & vitæ in-
táte illuſtrem effeciſti,
méritis & interceſſióne
Eccléſiæ tuæ próvide
›res, cui fidélibus tuis
ræ doctrinæ præbeant
:ntum, & rectæ con-
:tiónis miniſtrent exem-
. ; Per Dominum noſ-
. Jeſum Chriſtum Fí-
tuum, qui tecum.
:SPERÆ *à Capitulo de*
AULINO, Epiſc. de
muni Pontif. Collecta,
:.

DIE XXI.
In Feſto
SANCTI PAULINI,
Epiſcopi.

SEMIDUPLEX.

LECTIO ij.

PAulínus conſulári & pa-
trício génere natus He-
brómagi in Santónia, pá-
trio in óppido ad Garum-
nam flúvium haud procul
à Burdégala, rhetóricis &
poéticis ártibus ab Auſónio
inſtitútus eſt. Património
peramplo potítus, ac in ip-
ſo juventútis flore Conſulá-
tum conſecútus, Theráſiam
piam ac locúpletem mulíe-
rem uxórem duxit, è qua
poſt longa vota filius ei in
Hiſpánia, quò cum uxóre
ob negótia profectus fúe-
rat, natus eſt ; qui ſub oc-
távum ab ortu diem Com-
plúti óbiit. Circa annum
vitæ ſuæ trigéſimum octá-
vum à Delphíno Burdega-
lenſi Epíſcopo Baptizátus,
relictâ cognatióne, in Hiſ-
pániam ſoli Deo vacatúrus
rédiit, Theráſiâ à viri pro-
póſito non diſſentiente. Sed
cùm virtus ejus latére non
poſſet, Barcínone, facto
in eum multitúdinis ímpe-
tu, die Natális Dómini
presbyterum ſe ordinári à
Lámpio Barcinonenſi Epíſ-
copo paſſus eſt, eâ tamen

lege ut Eccléſiæ Barcinonenſi non alligarétur, in ſacerdótium tantùm Dómini, non in locum Eccléſiæ conſecrátus.

Lectio iij.

INde, poſt facultátes, étiam congulàles, in Gàllia potiſſimùm, paupéribus erogátas, in Itáliam profectum, ut Nolæ, juxta quam prædium ipſi erat, ad túmulum ſancti Felícis réliquum vitæ Deo ſervíret, ſanctus Ambróſius Clero ſuo abſcribere vóluit; ut etſi diverſis in locis dégeret, ipsíus présbyter cenſerétur. Romæ, multórum de Clero invídiâ laborávit. Nolæ dénique poſtquàm per ſéxdecim annos mónachi vitam egiſſet, ejuſdem civitátis Epiſcopátum ſuſcípere coactus eſt. Vaſtántibus póſteà Nolam Gothis, Paulínus ex opulentíſſimo dívite, ut ſanctus Auguſtínus ſcribit, voluntáte paupérrimus, & copiosiſſimè ſanctus, cùm ab eis teneréttur, ſic in corde ſuo precabátur: Dómine non excrúcier propter aurum & argentum; ubi enim ſint ómnia mea tu ſcis. Tandem cùm láterum dolóre correptus eſſet, cubículum in quo jacébat, terræ motu contrémuit; ac paulò pòſt ánimam Deo réddidit, anno ſalútis quadringentéſimo trigéſimo primo. Multa elegánter ſcripſis vérſibus & ſolúta oratióne. Hunc ſanctus Martínus diſcípulis imitandum proponébat, ſuumque ſéculum felix judicábat tantæ fidei virtutiſque documento. Hunc & ſanctus Hierónymus ferventíſſimæ fidei presbyterum; beátus autem Euchérius Lugdunenſis peculiáre Gálliæ exemplum, ac ubérrimum eloquéntiæ fontem appellábat. Ejus relíquiæ poſt multos annos Romam delátæ, in Eccléſia ſancti Adalberti, quæ nunc ſancti Bartholomæi in Inſula dícitur collocátæ ſunt.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ómnia pro te relinquéntibus, in hoc ſéculo céntuplum, & in futúro vitam æternam promiſiſti, concéde propitius, ut ſancti Pontíficis Paulíni veſtígiis inhærentes, peritúra contemnámus, & ad ſola manſúra ſuſpirémus; Per Dóminum.

Vesperæ *à Capitulo de S.* Consortia, *Virg. ut in Communi Virg. non Mart. Collecta*, Deus, qui habitáculum. lxiij.

Pro Commem. S. Paulini, *Ant.* Sacerdótes. ℣. Salvum xxviij. *Collecta*, Deus, qui. *ſuprà.*

Die XXII.
In Feſto SANCTÆ CONSORTIÆ, Virginis.
Semiduplex.

Lectio ij.

Conſórtia, quam ſancti Euchérii, ex Senatóre Lugdunenſis Epíſcopi, ac ſanctæ Gallæ filiam fuiſſe, vetus ac conſtans fert tradítio, virginitátis propóſitum à primævis annis ampléxa eſt; quod ità conſtanter ténuit, ut non ſemel oblátas núptias, ut ſoli Chriſto víveret, recuſáverit. Sancto Euchério in ſolitúdinem ſecedente, conſórtia Gallæ matri adhæſit ipſiuſque exemplis ac documentis informáta, totam ſe pietátis ac peniténtiæ exercítiis mancipávit. Plúribus miráculis clara ſanctíſſimè óbiit die, ut créditur, vigéſimâ ſecundâ Júnii. Célebris eſt & antíquus ſanctæ Conſórtiæ cultus in Ecclésia Aniciensi, quæ ſacrum ejus caput poſſidére ſe gloriátur.

Lectio iij.

Ex Epíſtola ſancti Bernardi Abbatis, ad Sophíam Vírginem. *Ep.* 113.

Condelector, filia, glóriæ virtútis tuæ, quâ fallácem mundi glóriam reſpuiſſe narráris. Ipſa quidem dignè reſpúitur: ſed quia multi áliter ſapientes in ejus æſtimatióne deſípiunt, tu jure laudáris, quia non fálleris. Flos fœni eſt, vapor eſt ad módicum parens. Ipſe ejus qualiſcúmque ſtatus, nonne plus anxietátis, quam jucunditátis habet? Præterit jucúnditas non reditúra, & manet anxíetas non relictúra. Proindè benedicta tu in nobílibus, quæ pro glória certántibus céteris, de contemptu glóriæ glorióſius ſublimáris & ſublímius gloriáris. * Inſígnior planè atque illúſtrior; quòd de paucis facta es, quàm quòd orta de magnis. Illud namque Dei múnere tuum eſt, hoc tuórum. Certent ergo céteræ, quæ ſpem non habent, pro rerum fugácium atque fallácium vili brevique glorióla: tu ſpei quæ non confundit innítere. Tu te, inquam, ei quod breve hoc ac momentáneum tribulatiónis tuæ ſuprà modum in ſublíme operátur, pónderi glóriæ reſerváto. Quòd ſi tibi exprobráverint fíliæ Bélial, quæ incédunt compóſitæ & circumornátæ ut ſimilitúdo templi; reſponde: Regnum meum non eſt de hoc mundo: reſponde: Glória mea abſcóndita eſt cum Chriſto in Deo.

(*Si alicubi fiat duplex-majus, ex præcedenti lectione, fiunt duæ, diviſione factâ ad Aſteriſcum.* * *Et*

in III. Noct. leguntur ſequentes Lectiones.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 25.

IN illo témpore; dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviàm ſponſo & ſponſæ. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chrysóſtomi.

Lib. de Virginitate. c. 11.

HUmánum genus natúra Angelis concédens, vires ſuas urget, cum iiſque pro viríli æquári ſummâ ope nítitur. Quo pacto? Nec ducunt uxóres Angeli, nec ducuntur? at nec Virgo. Aſſiſtunt perpétuò ac miniſtrant Deo? ítidem & Virgo. Quare étiam Paulus eas ab omni ſollicitúdine arcet, ut aſſíduæ ſint & indivulſæ. Quòd ſi, ut illi, in cœlum hîc aſcéndere non poſſunt, carne eas deprimente; at hîc quoque inſignem habent conſolatiónem, quæ ipſum cœli Dóminum excípiant, ſiquidem ſint córpore atque ſpíritu ſanctæ. Viden! virginitátis decus? Eórum qui in terris degant, cum cœlítibus vitæ ſimilitúdinem mólitur; córpore veſtítos, vinci ab incorpóreis virtútibus non permittit; mortales, Angelórum æmulos reddit.

Lectio viij. *cap.* 63.

VIrginitátis ornátus, non gemmæ & aurum, non véſtium luxus, non colórum flores várii atque ſumptuóſi, non ália id genus res cadúca, ſed jejúnia, ſancta pervigília, cómitas, modéſtia, paupertas, fortitúdo, humílitas, toleránthia, ómnium planè hujus vitæ rerum deſpectus. Nam & óculus ei tam pulcher atque lépidus eſt, ut pro homínibus incorpóreas virtútes, earumque Dóminum hábeat amatórem: tam purgátus ac pérſpicax, ut pro corpórea incorpóream pulcritúdinem vidére poſſit: tam ſuávis ac ſerénus, ut nec adversùm aſsíduè laceſſentes ac moleſtos efferátur & inſurgat, ſed eos étiam blandè atque cómiter inſpectet. Jam vero ea eſt modéſtia, ut vel impudíci quique, ſi in eam accurátè intueantur, pudefiant & erubeſcant, ac furórem ſuum remittant.

Lectio ix. *cap.* 77.

AD Vírginem præſtandam haud ſatis eſt non nupſiſſe, ſed ánimi quoque caſtitáte opus eſt. Caſtitátem autem intélligo, non fœdâ ac flagitióſâ ſolùm libídine, ornátu, curioſitáte vacáre, ſed vitæ étiam curis ſolútam eſſe ac libe-

-am: quod ni ſit, quorsùm córporis caſtitátem? Nam ut mílite, qui abjectis armis in popínis occupétur, nihil túrpius: ita nec Vírgine vitæ curis obſtrictâ, quidquam inhonéſtius. Etenim quinque illæ & lucernas habébant & virginitátem exercúerant: quorum nihil eis prófuit, ſed clauſis fóribus, exclúsæ periérunt: quippe ob id præſtans eſt virgínitas, quod omnem ſupervácuæ curæ anſam præcidat, ótium omne atque ſtúdium divínia opéribus cónſecrans.]

Collecta, Deus, qui habitáculum. lxiij.

Vesperæ *à Capitulo de ſequenti, in Communi plur. Mart. Collecta*, Omnípotens. xx.

Pro Comm. S. Consortiæ, Ant. In reſurrectióne. ℣. Vírgines. lxv. *Collecta*, Deus, qui habitáculum. lxiij.

Die XXIII.
In Feſto
SS. ACHATII,
Epiſcopi,
& Sociorum Martyrum.
Semiduplex.

Lectio ij.

SUb décio Imperatóre, Martiánus Conſuláris ad ſe addúci juſſit Achátium, Antiochíæ cujuſdam civitátis Epíſcopum, cum Pisóne Trojanórum Epíſcopo & *Menandro Presbytero. Poſt* multa interrogáta & reſponſa, cùm plúrima in falſos Deos dixiſſet Achátius, Chriſtianamque Religiónem egrégiè commendaſſet, Martiánus ait: Aut ſacrífica, aut mórere. Et Achátius: Nihil formído, nihil tímeo. Cùmque Chriſtum prolíxè confeſſus eſſet, præcipit Martiánus ut omnes cathólicæ legis chriſtiános cólligat, & ad Religiónem Imperatóris profiténdam addúcat. Ad quem Achátius: Illi omnes non meo nutu, ſed Dei præcepto reguntur. Audiant me ítaque, ſi juſta perſuádeam; ſin verò perverſa & nocitúra, contemnant. Timémus nos illum, non quem fabricámus, ſed à quo fabricáti ſumus; qui nos creávit ut Dóminus, amávit ut Pater, & ætérnæ morti erípuit. Victus ſancti viri conſtántiâ Martiánus, ipſum in cárcere reclúdi juſſit donec Imperátor de his cértior factus ſenténtiam proferret. At décius reſponſa admírans, Achátium libertáti réddidit. Ipſum tamen propter exímiam confeſſiónem Eccléſia colit ut Mártyrem.

De Vigilia S. Joannis Baptistæ.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam. *c. 1.*

FUit in diébus Hérodis Regis Judææ Sacerdos quidam, nómine Zacharías,

de vice Abía; & uxor illíus de filiábus Aáron, & nomen ejus Elízabeth. Erant autem juſti ambo ante Deum. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Comment. in Luc. Lib. 1. n. 15 & 16.

DOcet nos Scriptúra divína non ſolùm mores in iis qui prædicábiles ſunt, ſed étiam parentes oportére laudári; ut véluti tranſmiſſa immaculátæ puritátis hæréditas in iis quos vólumus laudáre, præcellat. Quæ enim ália inténtio hoc loco ſancti Evangeliſtæ, niſi ut ſanctus Joannes Baptiſta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, paſſióne? Sic étiam ſancti Sámuel mater Anna laudátur: ſic Iſaac à paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam póſteris derelíquit. Sacerdos ítaque Zacharías, nec ſolùm ſacerdos, ſed étiam de vice Abía, id eſt, nóbilis inter ſuperióres famílias. Et uxor, inquit, ejus de filiábus Aáron. Non ſolùm ígitur à paréntibus, ſed étiam à majóribus ſancti Joannis nobílitas propagátur; non ſeculári poteſtáte ſublímis, ſed religiónis ſucceſſióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit præníntius Chriſti, ut non repentè concéptam, ſed à majóribus accéptam, & ipſo infúſam jure natúræ prædicáre fidem Domínici viderétur advéntûs.

Coll. Omnípotens. 11.

Pro Commem. Vigiliæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ.

Ant. 7. d. Tu puer Prophéta Altíſſimi vocáberis; præíbis enim antè fáciem Dómini paráre vias ejus. *Luc.* 1.

℣. Propè timéntes eum ſalutáre ipsíus: ℟. Ut inhábitet glória in terra noſtra. *Pſ.* 84.

Collecta. Orémus.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joannis præcurſóris hortaménta ſectándo, ad eum quem prædixit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum.

¶ *In Eccleſiis ſub invocatione S. Joannis Baptistæ dicatis, fit de Vigilia ut in Octavario, cum Commem. S. Achatii, in Laudibus tantum.*

Vesperæ *de Feſto ſequenti ſine Commemoratione.*

DIE XXIV. JUNII.

IN NATIVITATE S. JOANNIS BAPTISTÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

AD I. VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 8. *G.* CUm ſacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis ſuæ, appáruit illi Angelus Dómini ſtans à dextris altáris incénſi. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Ne tímeas, Zacharía; exaudíta eſt deprecátio tua: & uxor tua Elízabeth páriet tibi fílium. *Luc.* 1.

Ant. J. Vocábis nomen ejus Joannem; & erit gáudium tibi, & exultátio; & multi in nativitáte ejus gaudébunt. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Vinum & síceram non bibet; & Spíritu ſancto replébitur adhuc ex útero matris ſuæ. *Luc.* 1.

Ant. 4. *D.* Multos filiórum Iſrael convertet ad Dóminum Deum ipsórum, & præcédet paráre Domino plebem perfectam. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Malach.* 4.

ECce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis; & convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Erit magnus coram Dómino: * Et ipſe præcédet ante Dóminum in ſpíritu & virtúte Elíæ, ut convertat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam juſtórum. ℣. Scriptus eſt Elías in judíciis témporum leníre iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere tribus Jacob: * Et. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Luc.* 1. *Eccli.* 48.

HYMNUS.

CHriste, prolapſi reparátor orbis,
Ut tuum caſto celebrémus omnes
Ore Baptiſtam, máculas profáni
Elue cordis.
HUnc paratúrum Dómino ſequenti

Sémitam priſci cecinêre vates:
Vátibus cunctis fuit ipſe major,
Júdice Chriſto.

Hic & inclúſus genitrícis alvo,
Sentit exultans Dóminum latentem;
Jamque cœleſti trépidat venire
Obvius Agno.

Quid fide pendes dúbiâ, Sacerdos?
Muta torpébit tibi vox: at infans
Prótinus naſcens pátriæ reſolvet
Víncula linguæ.

Quin repromiſſam, ſúbitus Prophéta,
Cernis humáno géneri ſalútem;
Núntias pacem, reſeraſque fatis
Grándibus ora.

Gaudet admírans pópulus ſtupetque:
Quis puer, clamant, erit iſte, cujus
Se ſtatim prodit manifeſta tantis
Glória ſignis?

Laus ſit æternæ ſua Trinitáti,
Quæ novam mundo paritúra lucem,
Prævium Soli vóluit Joannem
Súrgere ſidus. Amen.

℣. Suſcepiſti me, Dómine, de útero matris meæ: ℟. Confitébor tibi, quia mirabília ópera tua. *Pſ.* 138.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* Dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc ſciam? Et reſpondens Angelus, dixit: Ecce non póteris loqui uſque in diem quo hæc fiant, pro eo quòd non credidiſti verbis meis. *Luc.* 1.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Feria.

Ant. 4. D. Joannes venit in teſtimónium, ut teſtimónium perhibéret de lúmine. *Joan.* 1.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. a. Ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis. *Eccli* 49.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum Dei à Joanne demonſtrátum, *Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Exiit cunis pretióſus infans,
Munus Excelſi: venit ut tenello
Córpori robur, nova ditat intùs
Grátia mentem.

Jamque conventus fúgiens profános,
Hórridis blandâ procul urbe luſtris,

Chriſto parat, in-
tes
vus in artus.
hirſúti ſpóliis ca-

am toleráte victu
inſulſas médicans
i
elle locuſtas.
, ſacrâ ſtimulantè
iâ,
natus renováre
m,
m mentes revocá-
tim
orda nepótum.
t mundum, ſit ho-
arenti:
compar, Repará-
rbis:
mbórum ſit honos
mne
empus amóri.
Amen.
i de Domínica, &
to Officio.
NOCTURNO.
. *D*. Zacharías &
us Elízabeth erant
Deum, inceden-
mnibus mandátis
Luc. 1.
2. D. Non erat illis
o quòd eſſet Elíza-
ilis; & ambo pro-
in diébus ſuis. *Luc.*

4. E. Ecce Elíza-
cépit fílium in ſe-
ſua; quia non erit
ile apud Deum om-
um. *Luc*, 1.
huc multiplicabun-

tur in ſenecta úberi, ℟. Et bene patientes erunt. *Pſ*. 91.

Lectio j.

De Iſaía Prophéta. *c*. 40.

Vox clamantis in deſerto: Paráte viam Dómini, rectas fácite in ſolitúdine ſémitas Dei noſtri. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons & collis humiliábitur: & erunt prava in direﬆa, & áſpera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum eſt.

℟. Concépit Elízabeth, & occultábat ſe ménſibus quinque, dicens: * Quia ſic fecit mihi Dóminus in diébus quibus reſpexit auferre oppróbrium meum inter hómines. ℣. Exaltábitur ſenectus mea in miſericórdia úberi; * Quia ſic. *Luc*. 1. *Pſ*. 91.

Lectio ij.

De Jeremía Prophéta. *c*. 1.

Factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Priuſquàm te formárem in útero, novi te; & antequám exíres de vulva, ſanctificávi te, & prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus: Ecce néſcio loqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer ſum; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: & univerſa quæcumque mandávero tibi, loquéris.

Ne tímeas à fácie eórum, quia tecum ego ſum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et miſit Dóminus manum ſuam; & tétigit os meum: & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: Ecce conſtítui te hódiè ſuper gentes, & ſuper regna, ut evellas, & déſtruas, & diſperdas & diſſipes, & ædifices & plantes.

℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth; * Et factum eſt ut audivit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus. ℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. *Luc.* 1. *Pſ.* 20.

Lectio iij.

De Malachía Prophéta. *c.* 4.

ORiétur vobis timéntibus nomen meum ſol juſtítiæ, & ſánitas in pennis ejus; & egrediémini, & ſaliétis ſicut vituli de armento. Et calcábitis ímpios, cùm fuerint cinis ſub planta pedum veſtrórum, in die qua ego fácio, dicit Dóminus exercituum. Mementóte legis Móyſi ſervi mei, quam mandávi ei in Horeb ad omnem Iſrael, præcepta & judícia. Ecce ego mittam vobis Elíam Prophétam ántequàm véniat dies Dómini magnus, & horribilis; & convertet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum: ne fortè véniam & percútiam terram anathémate.

℟. Répléta eſt Spíritu ſancto Elízabeth, & exclamávit voce magnâ: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? * Ecce exultávit in gáudio infans in útero meo. ℣. Experimento dídici quia benedixerit mihi Deus propter te. * Ecce. Glória Patri. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Luc.* 1. *Gen.* 30.

In II. Nocturno.

Ant. 3. a. Elízabeth implétum eſt tempus pariendi, & péperit filium. *Luc.* 1.

Ant. 1. g. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa; & congratulabantur ei. *Luc.* 1.

Ant. 6. F. Venérunt circumcídere púerum; & mater ejus dixit: Vocábitur Joannes. *Luc.* 1.

℣. O Dómine, quia ego ſervus tuus: ℟. Ego ſervus tuus, & filius ancillæ tuæ. *Pſ.* 115.

Lectio iv.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 292. *de Nativitate S. J. B. cap.* 1.

NAtivitátis Joannis dies hodiernus tráditur, hódiè celebrátur. Hæc majórum traditióne ſuſcépimus; hoc ad póſteros imitandâ devotióne tranſmíttimus. Quâ re póſitâ,

occurrit

occurrit quæſtio non prætereunda: Quare natálem, quo eſt ortus ex útero Joannes, pótius celebrémus, quàm cujúſlibet Apóſtoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriarchæ? Si interrogémur, quid reſpondébimus? Quantùm mihi vidétur, quantùm meárum vírium mediocritáti occurrit, hæc cauſa eſt: Diſcípuli Dómini nati, & per ætátis acceſſum ad annos capacióres perducti, in diſcipulátum aſſumpti ſunt: illórum pòſteà fides Dómino adhæſit, ſed nullíus illórum natívitas Dómino militávit. Recordémur & Prophétas, recolámus Patriarchas: nati ſunt hómines; ætátis acceſſu repléti Spíritu ſancto prophetavérunt Chriſtum. Nati ſunt, ut pòſteà prophetárent. Joannis autem ipſa natívitas Dóminum Chriſtum prophetávit, quem conceptum ex útero ſalutávit.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum. Et poſtulans pugillárem, ſcripſit: * Joannes eſt nomen ejus: & miráti ſunt univerſi. ℣. Vocábitur nomen quòd os Dómini nominábit. * Joannes. *Luc.* 1. *Iſ.* 62.

Lectio v. c. 2.

HIc Joannes non invenítur inter diſcípulos Dómini, ſed invenítur pótiùs diſcípulos habuiſſe cum Dómino. Quid eſt hoc? Quid eſt iſte homo? Homo tantus: quis homo tantus? Tamen non ſequebátur inter diſcípulos Dóminum, & ſequebantur eum diſcípuli: abſit ut dicam contra Dóminum, ſed tamen quaſi extra Dóminum. Diſcípulos habébat Chriſtus, diſcípulos habébat Joannes: docébat Chriſtus, docébat Joannes. Quid jam dicam? Baptizábat Joannes, baptizábat Chriſtus. Plus hîc de baptiſmo dico: à Joanne baptizátus eſt Chriſtus. Magna jam eminére cauſa cœpit, quâ fúerat & Chriſtus à Patre mittendus, & Joannes à Chriſto præmittendus. Prior miſſus eſt Joannes; ſed ſicut ab obſequéntibus antecéditur judex. Poſtérior homo creátus eſt Chriſtus; ſed Joannem creávit Deus Chriſtus.

℣. Apertum eſt íllico os Zacharíæ, & replétus eſt Spíritu ſancto; & prophetávit, dicens: Tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere: Puer ſum, dixit Dóminus, quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis; * Præíbis. *Luc.* 1. *Jer.* 1.

Lectio vj.

ERat ígitur Joannes homo perfectus quidem, & cujus tanta grátia com-

mendáta eſt, ut ipſe de illo Dóminus díceret : In natis mulíerum nemo exurrexit major Joanne Baptiſtâ. Iſte ergo tam magnus agnoſcit Dóminum in parvo magnum : agnoſcit homo eum qui vénerat homo Deus. Si ènim in natis mulierum, hoc eſt, in homínibus, nemo exſurrexit major Joanne Baptiſtâ; quiſquis Joanne plus eſt, non tantùm homo, ſed & Deus eſt. Débuit ergo tantus iſte & diſcípulos próprios habére, & cum diſcipulis ſuis magiſtrum ómnium Chriſtum cognóſcere. Quod enim eſt majus teſtimónium veritátis, quàm ſe humiliando eum agnoſcere, cui æmulando póterat invidére : Putári Chriſtus pótuit & nóluit. Dixérunt hómines, cùm fallerentur in eo : Num fortè hic eſt Chriſtus : Reſpondit ille quòd non erat, ut manéret quod erat. Inde quippe Adam lapſus pérdidit quod erat, quia id quod non erat uſurpavit.

℟. Puer creſcébat, & confortabatur ſpiritu, * Et erat in deſertis uſque in diem oſtenſiónis ſuæ ad Iſrael. ℣. Crevit puer, & benedixit ei Dominus, cœpitque Spiritus Domini eſſe cum eo; * Et. Gloria. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Luc.* 1. *Judic.* 13.

In III. Nocturno.

Ant. 7. *d.* Factum eſt verbum Dómini ſuper Joannem in deſerto, & venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptiſmum pœniténtiæ. *Luc.* 3.

Ant. 8. c. Ipſe Joannes habébat veſtimentum de pilis camelórum, & zonam pelliceam circa lumbos ſuos; eſca autem ejus erat locuſtæ, & mel ſylveſtre. *Matth.* 3.

Ant. 5. a. Vox clamantis in deſerto : Paráte viam Dómini; exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem. *Iſ.* 40.

℣. Vox Dómini in virtúte : ℟. Vox Dómini in magnificéntia. *Pſ.* 28.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 1.

ELizabeth implétum eſt tempus pariendi, & peperit filium. Et audiérunt vicini & cognáti ejus quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa; & congratulabantur ei. Et réliqua.

Homilia ſancti Ambróſii Epiſcopi.

In Luc. Lib. 2. *n.* 30.

HAbet ſanctórum editio lætitiam plurimórum, quia commúne eſt bonum; juſtitia enim commúnis eſt virtus. Et ideò in ortu juſti futúræ vitæ inſigne præmittitur, & grátia ſecutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfigurátur

ſmátur. Pulcrè autem tem-
is quo fuit in útero Pro-
iéta, deſcribitur, ne Ma-
æ præſéntia taceátur; ſed
mpus ſilétur infántiæ, eò
iòd præſéntiâ Dómini ma-
is in útero roborátur, qui
fántiæ impedimenta neſcí-
t. Et ídeò in Evangélio
hil ſuper eo légimus, niſi
tum ejus, oráculum,
ultatiónem in útero, vo-
m in deſerto. Neque enim
lam infántiæ ſenſit ætátem,
ıi ſupra natúram, ſupra
tátem in útero ſitus matris,
menſúra perfectæ cœpit
tátis plenitúdinis Chriſti.

℟. Fuit homo miſſus à
eo, cui nomen erat Joan-
es: * Non erat ille lux,
d ut teſtimónium perhí-
eret de lúmine, ut omnes
édderent per illum. ℣. Sur-
xit quaſi ignis; & ver-
um ipsíus quaſi fácula ar-
ébat. *Non erat ille. *Joan.*
. *Eccli.* 48.

ECTIO viij. *n.* 31. & 32.

MIrè ſanctus Evangeliſ-
ta præmittendum pu-
ivit, quòd plúrimi infan-
em patris nómine Zacha-
iæ appellandum putáve-
int; ut advertas matri non
omen alicújus diſplicuiſſe
le géneris, ſed id ſancto in-
úſum Spíritu, quod ab An-
elo antè Zachariæ fúerat
ıænuntiátum. Et quidem
lle mutus intimáre vocábu-
um fílii nequírit uxóri;
ſed per prophétiam Elíza-
beth dídicit quod non didí-
cerat à maríto. Joannes eſt,
inquit, nomen ejus; hoc
eſt; non nos ei nomen im-
pónimus, qui jam à Deo
nomen accépit. Habet vo-
cábulum ſuum quod agnó-
vimus, non quod elégimus.
Habent hoc mérita Sanc-
tórum, ut à Deo nomen ac-
cípiant; & benè ádditur:
Quia nemo in cognatióne
ejus vocabátur hoc nómi-
ne, ut intélligas nomen non
géneris eſſe, ſed vatis.

℟. Joannes teſtimónium
pérhibet de Verbo, & cla-
mat, dicens: Qui poſt me
ventúrus eſt, ante me fac-
tus eſt, quia prior me erat;
* Et de plenitúdine ejus nos
omnes accépimus. ℣. Ego
novíſſimus, in benedictióne
Dei & ipſe ſperávi. ℣. Et de
plenitúdine. *Joan.* 1. *Ecc.* 33.

LECTIO ix. *n.* 32.

SCripſit enim: Joannes
eſt nomen ejus. Et hoc
nomen non impónitur, ſed
aſtrúitur: meritóque con-
tínuò reſolúta eſt lingua
ejus; quia quam vínxerat
incredúlitas, fides ſolvit.
Credámus & nos ígitur, ut
loquámur; ut lingua noſtra
quæ incredulitátis vínculis
eſt ligáta, ratiónis voce
ſolvátur. Scribámus ſpíritu
myſtéria, ſi vólumus lo-
qui, ſcribámus prænuntium
Chriſti, non in tábulis la-
pídeis, ſed in tabulis cor-
dis carnálibus. Etenim qui

Joannem lóquitur, Chriſtum prophétat.

℟. Qui miſit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum deſcendentem, & manentem ſuper eum, hic eſt qui baptízat in Spíritu ſancto. ℣. Dóminus formans me ex útero ſervum ſibi, ut redúcam Jacob ad eum, factus eſt fortitúdo mea; & dixit: * Super. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Joan.* 1. *Iſ.* 49.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam. ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. EXiſtimante pópulo de Joanne, ne fortè eſſet Chriſtus, reſpondit: Véniet fórtior me, cujus non ſum dignus ſólvere corrígiam calceamentórum. *Luc.* 3.

Ant. 4. f. Confeſſus eſt; Non ſum ego Chriſtus: ego vox clamantis in deſerto, Dirígite viam Dómini. *Joan.* 1.

Ant. 1. a. Prædicábat, dicens: Ego baptizávi vos aqua; ille verò baptizábit vos Spíritu ſancto. *Marc.* 1.

CANTICUM. *Iſ.* 40.

SUper montem excelſum aſcende tu, * qui evangelízas Sion.

Exalta in fortitúdine vocem tuam, * qui evangelízas Jerúſalem.

Exalta, noli timére; * dic civitátibus Juda: Ecce Deus veſter.

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * & bráchium ejus dominábitur.

Ecce merces ejus cum eo, * & opus illíus coram illo.

Sicut paſtor gregem ſuum paſcet: * in bráchio ſuo congregábit agnos, & in ſinu ſuo levábit; fœtas ipſe portábit.

Ant. 5. a. Vidit Jeſum, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic eſt de quo dixi: Poſt me venit vir, qui ante me factus eſt. *Joan.* 1.

Ant. 2. D. Lex & Prophétæ, uſque ad Joannem: ex eo regnum Dei evangelizátur. *Luc.* 16.

CAPITULUM. *Act.* 19.

JOannes baptizávit baptiſmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui ventúrus eſſet poſt ipſum, ut créderent, hoc eſt, in Jeſum.

HYMNUS.

NUnc ſuis tandem novus è látebris
Prodit Elías, populiſque Chriſtum
Clamat, expróbans ſuæ viperínæ
Crímina proli.

EN Deus Judex, Deus ecce propinquat

Véntilans fruges, ſúperis recondet
Tríticum cellis, paleaſque diros
Tradet in ignes.

Hujus adventu, rígidum ſuperbi
Déprimant montes caput, erigantur
Vállium paſſim cava: corrigantur
Prava viátum.

Sancte Præcurſor, date præco lucis,
Excitet ſomno tua vox inertes,
Ut graves olim fugiámus Agni
Víndicis iras.

Summa laus Patri, genitóque Verbo:
Æquus ambórum ſit honos Amóri,
Qui ſacrum Chriſti púgilem potenter
Ungit & armat.
Amen.

℣. Docébo iníquos vias tuas; ℟. Et ímpii ad te convertentur. *Pſ.* 50.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. *Duplicanda.* A diébus Joannis Baptiſtæ, regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Collecta. Orémus.

Deus, qui præſentem diem honorábilem nobis in beáti Joannis Baptiſtæ Nativitáte feciſti, da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Exiſtimante pópulo.

In ℟. *br.* ℣. Cui Joannes * teſtimónium perhíbuit. *Joan.* 1.

CANON.

Ex Epíſtola ſancti Gregórii Papæ.

Epiſt. L. 9. *Ep.* 39.

Quantæ virtútis Præcurſor noſtri Redemptóris fuit, nóvimus, qui per ſacrum elóquium non ſolum pluſquam Prophéta, ſed étiam Angelus vocátur.

AD TERTIAM.

Ant. 4. f. Confeſſus eſt.

Capitulum. *Iſ.* 52.

Gaudéte, & laudáte ſimul, deſerta Jerúſalem; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem: Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium, & vidébunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri.

℟. *br.* Vox Dómini * concutientis deſertum. * Allelúia, allelúia. Vox Dómini. ℣. Vox Dómini * revelábit condenſa. * Allelúia. Glória. Vox Dómini. *Pſ.* 28.

℣. Dabit Deus voci ſuæ vocem virtútis: ℟. Date

glóriam Deo ſuper Iſrael. *Pſ.* 67.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Prædicábat.

CAPITULUM. *Act.* 13.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael ſalvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem adventûs ejus baptiſmum pœniténtiæ omni pópulo Iſrael.

℞. *br.* Altíſſimus * dedit vocem ſuam. * Allelúia, allelúia. Altíſſimus. ℣. Et apparuérunt * fontes aquárum. * Allelúia. Glória. Altíſſimus. *Pſ.* 17.

℣. Vox Dómini ſuper aquas : ℞. Dóminus dilúvium inhabitáre facit. *Pſ.* 28.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Lex & Prophétæ.

CAPITULUM. *Act.* 13.

CUm impléret Joannes curſum ſuum, dicébat : Quem me arbitrámini eſſe, non ſum ego ; ſed ecce venit poſt me, cujus non ſum dignus calceamenta pedum ſólvere.

℞. *br.* Parávi lucernam * Chriſto meo. * Allelúia, allelúia. Parávi. ℣. Super ipſum * efflorébit ſanctificátio mea. * Allelúia, allelúia. Glória. Parávi. *Pſ.* 131.

℣. Prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum : ℞. Et oſtendam illi ſalutáre meum. *Pſ.* 90.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica, excepto ultimo, cujus loco dicitur Pſ. Dómine, non eſt exaltátum, *è Veſp. Feria IV.*

Ant. 6. F. CŒpit Jeſus dícere ad turbas de Joanne : Quid exiſtis vidére ? Prophétam ? Etiam dico vobis, & pluſquam Prophétam. *Matth.* 11.

Ant. 5. C. Hic eſt de quo ſcriptum eſt : Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. *Matth.* 11.

Ant. 7. *d.* Amen dico vobis : Non ſurrexit inter natos mulierum major Joanne Baptiſtâ. *Matth.* 11.

Ant. 4. E. A ventre matris conſecrátus eſt Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterum renováre. *Eccli.* 49.

Ant. 1. D. Si vultis recípere, ipſe eſt Elías qui ventúrus eſt. *Matth.* 11.

CAPITULUM *Eccli.* 46.

IN fide ſua probátus eſt Prophéta, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis ; quia vidit Deum lucis.

Allelúia, allelúia. ℣. Amícus ſponſi, gáudio gaudet propter vocem ſponſi : Hoc ergo gáudium meum implétum eſt. Allelúia. *Joan.* 3.

HYMNUS.

QUID moras nectis? Dómino jubenti
Cede: qui ſacro lavat igne corda,
Hic tuis ardet mánibus, Joannes,
Amne lavári.

QUIS fuit ſenſus tibi, cùm vidéres
Súpplicis ritu dare colla pronum,
Cui pedum ſummo réputes honóri
Sólvere lora?

CERNIS ut, nimbo rutilante, Chriſto
Spíritus, Patris comitante voce,
Incubat; ſeſe Triadiſque tota
Pandit imágo?

DILIGENS inſtas óperi miniſter;
Víctimam mundi ſcelus auferentem
Prædicas Agnum, digitóque fidus
Indice monſtras.

IMMEMOR laudis próopriæ, magiſtro
Débitos Chriſto próperas alumnos
Réddere: ardébas mínui, decébat
Créſcere Chriſtum.

NEC fidem vitâ ſat erit probaſſe?
Víndicem læſi rígidum pudóris
Te manet carcer: Dómino cruentâ
Morte præíbis.

LÆTUS æternum célebret Parentem
Orbis: æternum célebret Parentis
Fílium: par ſit tibi laus per omne,
Spíritus ævum.
Amen.

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis, Dómine, in conſpectu Regum, ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* Joannes teſtimónium perhíbuit veritáti; ille erat lucerna ardens & lucens *Joan.* 5.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
NATIVITATIS
S. JOANNIS BAPTISTÆ.
SEMIDUPLEX.

Offic. ut in die, Ritu ſemid. Pſalmi feriales ad omnes Horas. Ad Noct. tres Ant. ℣. *&* ℟℟. *è Nocturno diei ſecundùm Feriam. Duæ primæ Lectiones de ſcriptura occurrente, ex duabus ultimis fit una. Lectio iij. ut infrà in qualibet die.*

AD LAUDES, *Ant. ſola.* Vidit Jeſum. *quarta de Laudibus Feſti. Canticum ut in die.*

AD HORAS, *Omittitur* Allelúia. *in* ℟℟. *br.*

AD VESP. *Ant. ſola* Cœ-

pit Jeſus, *prima de Veſp. Feſti. Omittitur* Allelúia, *cum ſuo* ℣.

Ad Completor. *ut in die præter Pſſ. & Capitulum.*

Die XV.

DE OCTAVA.

Lectio iij.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Nativ. S. Joan. Bapt.

AUdite, fratres, quid Chriſtus de Joanne loquátur, cujus ſolemnis hódiè Natívitas celebrátur. Ille, inquit, erat lucerna ardens & lucens. Magnum teſtimónium, fratres mei; magnus enim eſt cui perhibétur, ſed major eſt ipſe qui pérhibet. Ille, inquit, erat lucerna ardens & lucens. Eſt enim tantúm lucére vanum, tantùm ardére parum: ardére & lucére perfectum. Cæterùm ſinguláriter Apoſtólis & Apoſtólicis viris dícitur: Lúceat lux veſtra coràm homínibus. Dictum eſt & Joanni, ſed illi in aure áudiunt: Joannes in Spíritu tamquam Angelus eruditur. Nimírum tantò propínquior Deo, quantò vox Verbo vicína, cui nullâ voce áliâ médiâ quod foris foret, opórteat intimári. Neque enim Joannem prædicátio, ſed inſpirátio dócuit, quem replévit Spíritus in útero matris ſuæ.

Ad Vesp. *fit Commem. SS. Joannis & Pauli, Mart.*

Ant. Scimus quia nihil eſt idólum in mundo, & quòd nullus eſt Deus, niſi unus. 1. *cor.* 8.

℣. Simulácra géntium argentum & aurum: ℟. Opera mánuum hóminum. *Pſ.* 113.

Collecta, Quæſumus. *ut infrà.*

Die XXVI.

DE OCTAVA.

Lectio j. de ſcriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

Unde ſuprà.

GAudeámus, dilectiſſimi, in Nativitate beati Joannis, & gaudeámus de ipſa Nativitáte. Copióſa ſiquidem nobis in ejus recordatióne lætitiæ cauſa, multiplex eſt matéria gaudiórum: Ille erat lucerna ardens & lucens, & judæi voluérunt exultáre in luce ejus: ipſe verò pótiùs gaudébat in fervóre devotiónis, gaudébat ad vocem ſponſi tamquam amícus ſponſi. Nobis in utróque gaudendum eſt: in áltero quidem ei, nobis in áltero congaudendum

lum. Ardébat enim ſibi, nobis autem lucébat. Gaudeámus in fervóre ejus ad imitatiónem; gaudeámus & in lúmine, non tamen ibi manentes, ſed ut in lúmine ejus videámus lumen, lumen útique verum, quod non eſt ipſe, ſed cui teſtimónium pérhibet ipſe.

Lectio iij.

De SS. Joanne & Paulo.

SAnctórum Joannis & Pauli Mártyrum conſtántiam adversùs renaſcentem ſub Juliáno Apoſtáta idolatríam Romæ celebrári teſtis eſt Gregórius Turonenſis. Die ſibi à tyranno præfinítâ ut Jovi ſacrificárent, intrà id ſpátium bona ſua, quò expeditióres ad Dóminum mitigáre poſſet, paupéribus diſtribuérunt. Tum ſpreto Jovis cultu, Chriſti fidem fórtiter aſſerentes, domi, cápitis abſciſſióne, Martyrii palmam aſſecúti ſunt. Horum Martyrum nómina ad altáris ſacrificium tota jam Latína Eccléſia commémorat; undè eórum venerátio ſenſim per omnes occidentis Eccléſias propagáta eſt.

Ad Laudes, *pro eorum Commemorat. Ant.* Adducti ſunt in conſpectu Regis, & dixérunt: Notum ſit tibi, Rex, quia Deos tuos, non cólimus. *Dan.* 3.

℣. Confundantur omne qui adórant ſculptília; ℟. Et qui gloriantur in ſimulácris ſuis. *Pſ.* 96.

Collecta. Orémus.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiernæ feſtivitátis excípiat, quæ de beatórum Joannis & Pauli glorificatióne procédit, quos éadem fides & páſſio verè fecit eſſe germános; Per Dóminum.

Die XXVII.

DE OCTAVA.

Lectio iij.

Sermo ſancti Máximi Epíſcopi.

Homil. 3. *in Nativitate S. Joann. Bapt.*

ADvértite, dilectíſſimi, quantam Joanni Baptiſtæ reveréntiam, quantùm devotiónis debeámus impéndere, qui ut honorábilis ſit, à Sancto eſt Spíritu prophetátus, promiſſus ab Angelo, laudátus à Dómino, & perpétuâ ſanctæ mortis glóriâ conſecrátus. Decébat namque ut myſticam Nativitátem ejus mirábilis vita ſequerétur, & ſanctam perfectamque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíſſimè toto hódiè orbe Chriſti Eccléſia primórdia Nativitátis ejus lætíſſimâ feſtivitáte concélebrat, qui æterna mortálibus adeſſe gáudia, ſtupenti mundo teſtis fideliſſimus revelávit.

Vesperæ, *de Feſto ſeq. ut in Communi plur. Mart.* *Collecta*, Deus, inviſíbilis. xx.

Fit Commem. Octavæ S. Joannis, *Ant.* Joannes. ℣. Loquébar. 463. *Collecta.* Deus, qui præſentem. 461.

Die XXVIII.
In Feſto
SANCTI IRENÆI,
Lugdunenſis Epiſcopi, & Ecclésiæ Doct. & Sociorum Martyrum.
Duplex-Minus.
Lectio ij.

IRenæus gente Aſiáticus, ſancti Joannis diſcípulos Pápiam & Polycarpum adhuc puer audívit. In Gállias profectus Lugdúnum venit, ibíque Viennenſis & Lugdunenſis nobiliſſimæ Galliárum tunc Ecclésiæ lítteras ſuper quaſdam quæſtiónes ad Eleuthérium Románum Pontificum perferendas ipſi tradidérunt, cumque non tam ut Presbyterum Eecclefiæ, (quem gradum jam obtinébat) quàm ut teſtamenti Chriſti æmulatórem, commendátum habére rogavérunt. Pothíno Martyrium paſſo, in ſede Lugdunenſi ſucceſſit. In univerſam Eccleſiam vigil Præſul curas extendens, Hippólytum, Cáïum, Ferréolum, plurimoſque inſignes Evangélii præcónes ſuppeditávit. Cùm in controvérſia de die Paſchæ Victor Románus Póntifex Ecclésiis Aſiáticis anáthema paráret, Irenæus cum céteris quibus præerat frátribus per lítteras commónuit, ut concórdiæ ſtudéret. Adversùs hæréticos verbo & ſcriptis decertávit, ſed dum erróres deridet, errántium dócuit miſeréri. Frequenter & ſine intermiſſióne munus óbtulit ad altáre. Exortâ perſecutióne, & tantâ multitúdine Chriſtianórum jugulátâ, ut per platéas flúmina cúrrerent de ſánguine chriſtiáno, ineunte ſéculo tértio & ipſe Martyrio coronátus eſt.

Lectio iij.
De Vigilia SS. Apoſtolorum Petri *&* Pauli.
Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.
cap. 18.

IN illo témpore, dixit Jeſus Diſcípulis ſuis: Amen dico vobis, quæcumque alligavéritis ſuper terram, erunt ligáta & in cœlo: & quæcumque ſolvéritis ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlo. Et reliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbatis.
Serm. in Vigilia SS. Petri & Pauli.

IN Sanctórum feſtivitátibus & gaudére, & confundi debémus: gaudére,

ia patrónos præmíſimus; ıfundi, quia eos imitári n póſſumus. Ita ſemper ıdium noſtrum in hac lle lacrymárum, lacry-ırum pane condíri debet, ſemper non ſolùm ex-ıma, ſed & prima gáudii ctus óccupet. Quòd ſi hæc vigíliis uníus cujuſque ncti cogitáre debémus, ıid faciémus in ſolemni-te Sanctórum & ſummó-m Apoſtolórum? Petrum Paulum loquor. Sufficet uníus feſtívitas ad infun-:ndam exultatiónem uni-:rſæ terræ: ſed ambórum ncta eſt ad cúmulum gau-iórum, ut quómodò in ita ſua dilexérunt ſe, ità ı morte non ſint ſeparáti.)uid illis poténtius dum fué-int in terris; quorum ál-:ri traduntur claves regni œlórum, álteri magiſté-ium géntium? Quàm po-entióres ſunt in cœlis, qui am potentes fuérunt in ter-is! Et qui nobis reliquérunt najóra exempla, quàm illi ıui in fame & ſiti, in frí-gore & nuditáte, & in óm-nibus illis, quæ Paulus enú-merat, júgiter ſunt afflicti, & demum felíci martyrio regna cœléſtia conſcendé-runt? Verè nobis rubor con-fuſiónis ſunt, quos vix au-deámus reſpícere, ne dicam imitári. Orémus ergo eos, ut ipſi propítium nobis red-dant amícum ſuum, júdi-cem noſtrum; qui eſt Deus benedíctus in ſécula.

Collecta, Deus invi-ſíbilis. xx.

Fit Commem. Octava S. Joannis Baptistæ, *Ant.* A diébus. ℣. Docebo.

Collecta, Deus, qui præ-ſentem. 361.

Deindè Vigil. SS. Petri *&* Pauli,

Ant. Tentáti ſunt Patres noſtri, & per multas tri-bulatiónes tranſiérunt fidé-les. *Judith.* 8.

℣. Dextera tua, Dómine, ſalvávit eos; ℟. Quóniam complacuiſti in eis. *Pſ.* 43.

Collecta. Orémus.

DEus, qui nobis beató-rum Apoſtolórum Pe-tri & Pauli natalítia præve-níre concédis; tríbue nos, quæſumus, ſemper & eó-rum beneficiis confovéri, & oratiónibus adjuvári; Per Dóminum.

¶ *In Eccleſiis ſub invo-catione S.* Petri *dedicatis, feſtum S.* Irenæi *antici-patur in diem* 27. *& ſit ho-diè de Vigilia, ut in Octa-vario.*

Vesperæ *de Feſto ſe-quenti.*

DIE XXIX. JUNII.

IN FESTO SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. D. RЕſpíciens Joannes Jeſum dicit : Ecce Agnus Dei : Et audiérunt eum duo diſcípuli loquentem, & ſecúti ſunt Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 2. *D.* Erat Andréas frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant à Joanne, & ſecúti fúerant Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 3. a. Invénit hic primùm fratrem ſuum Simónem, & dixit ei : Invénimus Meſsíam. *Joan.* 1.

Ant. 4. E. Adduxit Andréas Simónem fratrem ſuum ad Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. Intúitus Simónem Jeſus, dixit : Tu es Simon fílius Jona : tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 1.

IGnobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt deſtrúeret ; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus.

℟. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabuntur fílios Iſrael : * Et oſtendam eis manum meam ; & ſcient quia nomen mihi Dóminus. ℣. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus, & dixit eis : Fáciam vos fieri piſcatóres hóminum ; * Et. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Jer.* 16. *Marc.* 1.

HYMNUS.

QUos junxit unus, vitâ dùm manſit, labor,
Quos una clarat morte palma Mártyres,
Ambo ſacráti príncipes exércitûs,
Cœlo receptos una vos colit dies.
Vos, anguláris cui ſubeſt Chriſtus lapis,
Fundátis Ædem ; myſtico vos córpori,
Cui præſidére gaudet auguſtùm Caput,
Fulgére clara juſſit ambo lúmina.

In te poteſtas clávium,
Petre, éminet,
Te Paule, flumen írrigat
ſciéntiæ:
Uterque Paſtor, & magiſter, & parens,
Olimque mundo deſtináti júdices.

Infirmitatem carnis experti tamen,
Noſtis cadúcam fictilis teſtam luti;
Et conſecúti grátiam, cliéntibus
Præſtátis ultrò quam piè poſcunt opem.

Vos ergò votis ſúpplicum ſolémnibus
Adeſte: lapſis impetráte grátiam;
Ut Chriſtiánis aſſequámur móribus,
Quæ ſancta mundo tradidiſtis dógmata.

Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri:
Petro ſupernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi ſit, máxima:
Sit par ſuprémo laus decuſque Flámini. Amen.

℣. Súſcitans Dóminus à terra ínopem, ℟. Ut cóllocet eum cum princípibus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G. Duplicanda.* Ait Jeſus Simóni qui vocátur Petrus, & Andreæ fratri ejus: Veníte poſt me: Illi contínuò, relictis rétibus, ſecúti ſunt eum. *Matt.* 4.

Coll. ut infrà ad Laud.

Fit Comm. SS. Irenæi & Soc. Ant. Datæ ſunt ℣. In ætermum. xxj. *Coll.* Deus, inviſíbilis. xix.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. d. Dóminus in fórtibus dimicávit: Príncipes obtulérunt ánimas ſuas morti. *Judic.* 5.

In fine Hymni, Doxologia:

Uni ſit & Trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte, qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. à. Magnificáti ſunt valdè in conſpectu omnis pópuli Iſrael, & géntium ómnium ubi audiebátur nomen eórum. 1. *Mac.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui ædificávit nos ſuper fundamentum Apoſtolórum. *Veníte, adorémus. *Epheſ.* 2. *Pſ.* 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Orbe nunc toto celebrentur ambo
Príncipes, orbis decus atque lumen,
Mille qui Chriſto peperére verbi
Sémine gentes.

Auctor incepti Deus; ille terras

tes & Levítas, dicit Dóminus. Quia ſicut cœli novi, & terra nova quæ ego fácio ſtare coram me, dicit Dóminus; ſic ſtabit ſemen veſtrum & nomen veſtrum.

℞. Videns Petrus ventum válidum, tímuit; & cùm cœpiſſet mergi, clamávit. Et * Jeſus apprehendit eum, & ait: Módicæ fidei, quare dubitaſti? ℣. Noli timére: vocávi te nómine tuo, meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero; * Jeſus. Glória. Videns. *Matth.* 14. *Iſ.* 43.

In II. Nocturno.

Ant. 6. F. Multi diſcipulórum abiérunt retrò. Dixit ergo Jeſus ad duódecim: Numquid & vos vultis abíre? *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Reſpondit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6.

Ant. 3. *a.* Nos crédidimus & cognóvimus quia tu es Chriſtus Fílius Dei. *Joan.* 6.

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília: ℞. Tu es Deus ſolus. *Pſ.* 85.

Lectio iv.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Feſto SS. Apoſtolorum.

GLorióſa nobis ſolémnitas illúxit, quam præclári Mártyres, Mártyrum duces, Apoſtolórum Príncipes morte clariſſimâ conſecrárunt. Iſti ſunt Petrus & Paulus, duo magna luminária, quos Deus in córpore Eccléſiæ ſuæ conſtítuit quaſi géminum lumen oculórum. Hi mihi tráditi ſunt in magiſtros & in mediatóres, quibus ſecúrè me commíttere poſſim; quia & notas mihi fecérunt vias vitæ; & mediántibus illis, ad illum Mediatórem aſcéndere pótero, qui venit pacificáre per ſánguinem ſuum & quæ in cœlis & quæ in terris ſunt. Ille enim in utráque natúra puriſſimus eſt, qui peccátum non fecit, nec inventus eſt dolus in ore ejus. Quómodò ergò ad illum accédere audébo, qui ſum ſupra modum peccans peccátor, qui peccávi ſupra númerum arénæ maris; cùm ille púrior, ego impúrior eſſe non poſſim? Proptéreà dedit mihi Deus hómines iſtos, qui & hómines eſſent, & peccatóres, & máximi peccatóres, qui in ſeipſis & de ſeipſis diſcerent qualiter áliis miſeréri debérent. Magnórum enim críminum rei, magnis crimínibus fácile donábunt véniam; & in qua menſura menſum eſt eis, remetiéntur nobis.

℞. Dicit Jeſus diſcípulis: Quem me eſſe dícitis? * Reſpondens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi. ℣. Quis aſcendit in cœlum, atque deſcendit

ıod nomen eſt ejus, &
od nomen Fílii ejus, ſi
ſtri? *Reſpondens. *Matt.*
. *Prov.* 30.

Lectio v.

Eccávit peccátum grande Petrus Apóſtolus, &
rtaſſis quo grándius nulm eſt; & tàm velociſſimè
ıàm facíllimè véniam concútus eſt; & ſic, ut nihil
: ſingularitáte ſui primás amitteret. Sed & Paulus
ui in ipſa víſcera naſcens Eccléſiæ tam ſingulári:r
quàm incomparabíliter raſſátus eſt, per ipsíus Fílii
)ei vocem ad fidem addúitur; & pro tantis malis,
antis bonis replétus eſt, ut 'as electiónis fíeret ad porandum nomen ejus coram
Géntibus, & régibus, & fiiis Iſrael: vas dignum, &
:œléſtibus férculis replé:um, de quo & ſanus eſ:am, & infirmus accípiat
medícinam. Tales decébat humáno géneri paſtóres &
loctóres conſtítui, qui & lulces eſſent, & potentes,
& nihilóminùs ſapiéntes: lulces, ut me blandè miſericorditerque ſuſcíperent;
potentes, ut fórtiter pro:égerent; ſapiéntes, ut ad
viam, & per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem.

℟. Beátus es, Simon Barióna, quia caro & ſanguis
non revelávit tibi, ſed Pa:er meus qui eſt in cœlis;
& ego dico tibi * Quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram
ædificábo Eccleſiam meam. ℣. Paſtor egreſſus
eſt lapis Iſrael; Deus omnípotens benedícet tibi:
* Quia. *Matth.* 16. *Gen.* 49.

Lectio vj.

QUid Petro dúlcius, qui tàm dúlciter omnes ad ſe
cónvocat peccatóres ſicut & Actus Apoſtólici, &
Epiſtolárum ejus séries atteſtátur? Quid illo poténtius,
cui & terra obedívit cùm mórtuos réddidit, &
mare cùm ſub ejus pédibus calcábile ſe præbuit; qui
Simónem magum ſpíritu oris ſui in áere áttigit; qui
claves regni cœlórum tam ſinguláriter accépit, ut
præcédat ſenténtia Petri ſenténtiam cœli? quid autem
illo ſapiéntius, cui non caro & ſanguis, ſed Pater qui
in cœlis eſt, ſapiéntiam illam quæ de cœlis eſt, multâ
largitáte revelávit? Libentíſſimè Paulum ſequor, qui
præ nímia dulcédine luget eos qui peccavérunt, &
non egérunt pœniténtiam; qui fórtior eſt omni principátu
& poteſtáte; qui ſapiéntiam & medullam ſacrórum
ſénſuum non à primo vel ſecundo, ſed à tértio cœlo
lárgiter aſportávit. Hi ſunt magiſtri noſtri, qui à
Magiſtro ómnium vias vitæ pléniùs didicérunt, &

docent nos uſque in hodiernum diem.

℟. Simon, ego rogávi pro te ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquandò converſus, confirma fratres tuos. ℣. Convertam te, & ante fáciem meam ſtabis, & quaſi os meum eris. * Et tu. Glória. Simon. *Luc.* 22. *Jer.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Dixit Jeſus: ádhuc módicum vobiſcum ſum: quò ego vado vos non poteſtis venire. *Joan.* 13.

Ant. 2. D. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, quò vadis? Reſpondit Jeſus: Quò ego vado, non potes me modò ſequi; ſequéris autem póſteà. *Joan.* 13.

Ant. 4. *E.* Dicit ei Petrus: Quare non poſſum te ſequi modò? tecum parátus ſum & in cárcerem & in mortem ire. *Joan.* 13.

℣. Nonnè qui odérunt te, Dómine, óderam? ℟. Scito cor meum, & cognoſce ſémitas meas. *Pſ.* 138.

LECTIO *vij.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Simóni Petro Jeſus: Simon Joannis, diligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. Et réliqua.

Homilia ſancti Auguſtini Epiſcopi,

Serm. 296. *n.* 3.

REſurgit Dóminus, appáret diſcipulis. Videt jam Petrus viventem, cui morienti timúerat. Videt non Dóminum occiſum, ſed mortem in Dómino occiſam. Jam ergo confirmatus exemplo carnis ipſius Dómini, mortem non eſſe uſque àdeò metuendam, docétur amáre. Modò opus eſt ut amet, jam viſo Dómino vivo poſt mortem: modò amet, modò ſecúrus amet; ſecúrus quia ſecutúrus. Dóminus ergo: Petre, amas me? Et ille: Amo, Dómine. Et iterùm hoc, & tértiò hoc; ut ter confiteretur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, diſcite. Non áliud quàm, Amas, interrogatur: non áliud quàm, Amo, reſpondetur. Reſpondenti dicitur: Paſce oves meas.

℟. Chriſtus reſurrexit tértia die ſecundum Scriptúras; & * Viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim, deinde Apóſtolis ómnibus. ℣. Præóccupat qui ſe concupiſcunt, ut illis ſe prior oſtendat. * Viſus eſt. 1. *Cor.* 15. *Sap.* 6.

LECTIO *viij.* *n.* 3. & 4.

COmmendatis Petro óvibus ſuis, & commendáto ſibi Petro cum óvibus ſuis, jam prænúntiat paſ-

nem, & dicit : Cùm eſſes
ıior, cingébas te, & ibas
ò velles; cùm autem ſé-
or factus fúeris, alter te
ıget, & feret quò tu non
s. Hoc autem dicébat, ait
vangéliſta, ſignı́ficans quâ
orte clarificatúrus eſſet
eum. Vidétis hoc pertiné-
ad paſcendas oves Dó-
ıini, ut non recuſétur,
ıors pro óvibus Dómini.
aſce oves meas. Commen-
at oves idóneo, an mi-
us idóneo? Primò, quas
ves commendat? Pretió-
as, emptas non auro, non
ırgento, ſed ſánguine. Si
lóminus homo commendá-
et ſervo ſuo oves ſuas, pro-
ul dúbio cogitáret utrum
ecúlium ſervi illíus idó-
neum eſſet prétium óvium
ſuárum, & díceret, Si per-
dı́derit, ſi diſſipáverit, ſi
consúmpſerit, habet undè
reddat. Commendáret ergo
ſervo idóneo oves ſuas, &
ſervi facultátes in pecúnia
quæreret pro óvibus quas
pecúnia comparávit.

℟. Dicit Simóni Petro
Jeſus: Simon Joannis, amas
me? Dómine, tu ómnia
noſti; tu ſcis quia amo
te. Dixit ei : * Paſce oves
meas. ℣. Tu paſces pópu-
lum meum Iſrael, & tu eris
dux ſuper Iſrael. * Paſce.
Joann. 21. 2. *Reg.* 5.

Lectio ix. *n.* 4. & 5.

NUnc verò Dóminus Je-
ſus Chriſtus, quia ſer-
vo commendat oves quas
ſánguine comparávit, ido-
neitátem ſervi in paſſióne
ſánguinis quærit. Tamquam
díceret : Paſce oves meas,
commendo tibi oves meas.
Quas oves? Quas emi ſán-
guine meo. Mórtuus ſum
pro eis. Amas me? Mórere
pro eis. Et quidem ſervus
ille hóminis homo pecú-
niam rédderet pro conſum-
ptis óvibus; Petrus ſángui-
nem réddidit pro óvibus
conſervátis. Eia, fratres,
áliquid pro témpore volo
dícere. Quod Petro com-
mendátum eſt, quod Petro
mandátum eſt, non Petrus
ſolus, ſed étiam álii Apó-
ſtoli audiérunt, tenuérunt,
ſervavérunt, maximèque
ipſe conſors ſánguinis &
diéi Paulus Apóſtolus. Au-
diérunt iſta, & ad nos au-
diénda tranſmiſérunt. Páſ-
cimus vos, páſcimur vobiſ-
cum. Det nobis Deus vires
ſic amandi vos, ut poſsímus
étiam mori pro vobis, aut
effectu, aut affectu.

℟. Dixit Jeſus Petro, ſi-
gníficans quâ morte clarifi-
catúrus eſſet Deum : Cùm
ſenúeris, * Extendes ma-
nus tuas, & álius te cinget,
& ducet quò tu non vis.
℣. Ecce data ſunt ſuper te
víncula, & ligábunt te in
eis; & non egrediéris de
médio eórum : * Extendes.
Glória. *Repetit.* ℟. *uſque
ad* ℣. *Joan.* 21. *Ezech.* 3.
Te Deum.

℣. Sacerd. Nimis hon

norificáti ſunt amíci tui, Deus : ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. FActa eſt vox ad Petrum : Surge & mandúca : quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. *Act.* 10.

Ant. 3. a. Apériens Petrus os ſuum, dixit : In veritáte cómperi, quia non eſt perſonárum acceptor Deus. *Act.* 10.

Ant. 6. F. Adhuc loquente Petro, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. *Act.* 10.

CANTICUM. *Gen.* 49.

JUda, te laudábunt fratres tui : * manus tua in cervícibus inimicórum tuórum, adorábunt te filii patris tui.

Cátulus leónis Juda ; ad prædam, fili mi, aſcendiſti : * requieſcens accubuiſti ut leo ; & quaſi leæna, quis ſuſcitábit eum ?

Non auferétur ſceptrum de Juda, & dux de fémore ejus, * donec véniat qui mittendus eſt, & ipſe erit expectátio géntium.

Ligans ad víneam pullum ſuum, * & ad vitem, ô fili mi, áſinam ſuam,

Lavábit in vino ſtolam ſuam, * & in ſánguine uvæ pállium ſuum.

Pulcrióres ſunt óculi ejus vino, * & dentes ejus lacte candidióres.

Néphthali, cervus emiſſus, * & dans elóquia pulcritúdinis.

Bénjamin lupus rapax : * manè cómedet prædam, & véſperè dívidet ſpólia.

Ant. 4. d. Obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles qui vénerant cum Petro, quia & in natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. *Act.* 10.

Ant. 5. a. Glorificavérunt Deum, dicentes : Ergò & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

CAPITULUM. *Act.* 10.

AUdiébant illos loquentes linguis & magnificantes Deum : Tum reſpondit Petrus : Numquid aquam quis prohibére poteſt, ut non baptizentur hi qui Spíritum ſanctum accéperunt ſicut & nos ? Et juſſit eos baptizári in nómine Dómini Jeſu Chriſti.

HYMNUS.

JAM nil hebræis, Géntium plebs, invide,
Dignáta eiſdem, fauſta plebs, honóribus :
Ovíle ſummus Paſtor expandit ſuum,
Novuſque primo grex adunáris gregi.
PROMISSA Patrum, Chriſte, natus éxequi,
De ſtirpe Jacob quæris amiſſas oves ;

ıe, primo quem
iſti gradu,
bóri ſufficis vicá-

ı Gentes at ſimul
ntia
t, illis, Paule,
or, mítteris:
rofers tu Dei myſ-
:
tiánæ præco fulges
e.
QUE fervet úberi
u labor:
an ſis bárbarus,
itereſt:
quamquàm ſors
ous óbtigit,
erſi cura ſuccendit
is.
ipiterno ſempiterna
Patri:
pernus quem reve-
Pater,
Fili, laus tibi ſit
ma:
uprémo laus decuſ-
Flámini. Amen.
onſtítues eos prínci-
er omnem terram:
iores erunt nóminis
44.
enedíctus.
J. *Duplicanda.* Dei
djutóres: nemo glo-
homínibus; ómnia
ſtra ſunt, ſive Pau-
e Cephas: vos au-
riſti, Chriſtus au-
. 1. *Cor.* 3.
CTA. Orémus.
, qui hodiernam
m Apoſtolórum tuó-
ri & Pauli martyrio

conſecraſti: da Eccléſiæ tuæ eórum in ómibus ſequi præceptum, per quos religiónis ſumpſit exórdium; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymn. DOXOL.

UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus.
De nocte, qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Facta eſt vox.

In ℟. *br.* ℣. Qui es caput * córporis Eccléſiæ, *Coloſſ.* 1.

CANON.

Ex Epíſtola Encyclica Vigílii Papæ ad univerſam Eccléſiam.

Epiſt. 15. *tom.* 5. *Concil. ann.* 557.

RECtè Petro paſcendárum óvium eſt cura commiſſa, cujus fídei præclára conféſſio Dei eſt ore laudáta. Confiténti enim ac dicenti: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi, perennis beatitúdo repénditur, & columbæ fílius vocitátur, & claves regni cœleſtis áccipit.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Apériens.

CAPITULUM. *Act.* 10.

IN omni gente, qui timet Deum & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi: Ver-

bum miſit Deus filiis Iſrael, annúntians pacem per Jeſum Chriſtum: hic eſt ómnium Dóminus.

℟. *br.* Deus excelſus * ſubjécit pópulos nobis. * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Et gentes * ſub pédibus noſtris. * Allelúia. Glória. Deus. *Pſ.* 46.

℣. Benedícite, gentes, Deum noſtrum; ℟. Et audítam fácite vocem laudis ejus. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Adhuc loquente.

CAPITULUM. *Act.* 15.

AB antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum ſicut & nobis.

℟. *br.* Annuntiavérunt cœli * juſtítiam ejus. * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Vidérunt omnes pópuli * glóriam ejus, * Allelúia, Glória. Annuntiavérunt. *Pſ.* 96.

℣. Afferte Dómino pátriæ géntium, ℟. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Pſ.* 95.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Glorificavérunt.

CAPITULUM. *Act.* 15.

NIhil diſcrévit Deus inter nos & illos, fide puríficans corda eórum: Nunc ergò quid tentatis deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodum & illi.

℟. *br.* Tu es, Deus, * qui facis mirabília. * Allelúia, allelúia. Tu es. ℣. Notam fecíſti in pópulis * virtútem tuam. * Allelúia. Glória. Tu es. *Pſ.* 76.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ſed nómini tuo da glóriam, ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

AD II. VESPERAS.

Pſ. 109. Dixit Dóminus. 22.

Ant. 2. D. JUſtum árbitror, quándiù ſum in hoc tabernáculo, ſuſcitáre vos in commonitióne. 2. *Petr.* 1.

Pſ. 112. Laudáte, púeri. 23.

Ant. 3. E. Velox eſt depoſítio tabernáculi mei, ſecundùm quod & Dóminus noſter Jeſus Chriſtus ſignificávit mihi. 2. *Petr.* 1.

Pſ. 115. Crédidi propter 102.

Ant. 7. G. Dabo óperam & frequenter habére vos

obitum meum, ut ho-
memóriam faciátis. 2.
1.
. 125. In convertendo
inus. 45.
tt. 4. E. Properantes
ventum diéi Dómini,
ite immaculáti & in-
ti ei inveníri in pace.
etr. 3.
ſ. 138. Dómine, pro-
me, & cognoviſti me.
ſua diviſione. 122.
nt. 1. D. Dómini no-
longanimitátem, ſalú-
arbitrémini; ſicut &
ſſimus frater noſter Pau-
, ſecundùm datam ſibi
éntiam, ſcripſit vobis.
Petr. 3.

APITULUM. 2. *Petr.* 3.

Eſtram éxcito in com-
monitióne ſincéram
ntem, ut mémores ſitis
um quæ prædixi verbó-
n à ſanctis Prophétis, &
oſtolórum veſtrórum,
eceptórum Dómini &
vatóris.
Allelúia, allelúia. ℣. iſti
nt duo filii ólei, qui aſſi-
nt Dominatóri univerſæ
træ. Allelúia. *Zach.* 4.

HYMNUS.

TANDEM labórum, glo-
rióſi Príncipes,
uctum tenétis: fana paſ-
ſim córruunt:
uin ipſa latè Roma vi-
ctrix géntium,
e Chriſtiáno jam ſtupet
ſubdi jugo.

SÆVIT Tyrannus; at trium-
phant víctimæ:
Alter per enſem victor, al-
ter per crucem,
Cœlo corónam lauréati póſ-
ſident,
Fuſúſque ſanguis Chriſtiá-
nos ſéminat.

SUPERBA ſordent Cæſáres
cadávera,
Queîs urbs litábat ímpii
cultûs ferax:
Apoſtolórum gloriátur óſſi-
bus,
Fixámque adórat cóllibus
ſuis crucem.

NUNC, ô cruóre purpuráta
nóbili,
Noviſque Felix Roma con-
ditóribus,
Horum trophæis aucta,
quantò vériùs
Regína fulges orbe toto cí-
vitas!

SIT ſempiterno ſempitérna
laus Patri:
Petro ſupernus quem reve-
lávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi ſit
máxima:
Sit par ſuprémo laus decuſ-
que Flámini. Amen.

℣. Dómini eſt aſſúmptio
noſtra, ℟. Et ſancti Iſraël
Regis noſtri. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. *Duplicanda.*
Príncipes & ínclyti Iſraël,
amábiles & decóri in vita
ſua, in morte quoque non
ſunt diviſi. 2. *Reg.* 1.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri.

DOMINICA

intra Octavam.

Totum Officium ſit de Dominica, ut in Pſalterio; incipiendo à I. Veſperis, quæ erunt integræ de Sabbato ante Dominicam occurrentem, cum Commem. SS. Apoſtolorum in utriſque Veſperis & Laudibus.

Die XXX.

In Commemoratione SANCTI PAULI, Apoſtoli.

Duplex-Majus.

Si transferatur, pridie in II. Veſperis Viſitationis beatæ Mariæ, ſit ejus Commemoratio per Ant. 2. D. Ego ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam perſecútus ſum Eccléſiam Dei, grátiâ autem Dei ſum id quod ſum. 1. *Cor.* 15.

℣. Quis Deus magnus ſicut Deus noſter? ℟. Tu es, Deus, qui facis mirabilia. *Pſ.* 76.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*Si habeat I. Veſperas, Ant. ſuper Pſalmos Feriales ſumuntur de Laudibus; cum Capitulo,* Sic prædicávi. *infrà.* 485. ℟. Póſitus ſum. 481. *addendo* Glória Patri. *Hymnus,* Sat, Paule, *infrà.* ℣. Quis Deus. *cum Ant. ad* Magníficat. Ego ſum. *ut ſuprà.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui vocávit Paulum per grátiam ſuam, * Veníte, adorémus. *Galat.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Sat, Paule, ſat terris datum:
Poſt multa te certámina,
Curſu peracto, débita
Coróna jam cœlo manet.

Quot tu mari perículis,
Terrâque jactátus malis!
Quot ſaxa, virgæ, cómpedes!
Quot damna, curæ, fúnera!

Nunc ille confixum ſuæ
Qui te cruci dudum tenet,
Te Chriſtus ad vitam vocat;
Tibique lucrum jam mori.

Sed caritátis víſcera
Strictis coarctant néxibus;
Chriſtóque quos tu párturis,
Patrem repoſcunt fílii.

Verum parátur jam tibi
Finis labóris árdui,
Mercéſque: biſſénos thronus
Te poſcit inter júdices.

Uni ſit & trino Deo

Supréma

rēma laus, ſummum de-
cus,
nocte qui nos ad ſuæ
ıen vocávit glóriæ.
Amen.

'ſalmi de Feria, & ſic
oto Officio.

ı I. Nocturno.

Int. 4. E. Grátia data eſt
ıi à Deo, ut ſim miniſter
:iſti Jeſu in Géntibus,
ctíficans Evangélium
. *Rom.* 15.

Int. 1. f. Qui operátus
Petro in Apoſtolátum
:umcisíonis, operátus eſt
mihi inter Gentes. *Galat.*

Int. 7. b. Nonne Chri-
m Jeſum Dóminum no-
ım vidi? Nonne opus
um vos eſtis in Dómino?
a deſenſio hæc eſt. 1.
r. 9.

℣. Erípies me, Dómine,
contradictiónibus pópu-
℟. Conſtitues me in ca-
: géntium. *Pſ.* 17.

Lectiones de Scriptura
urrente.

Poſt. j. Lect. ℟. Póſitus
n ego prædicátor, & Apó-
ılus, & magiſter Géntium:
quam cauſam * Pátior,
l non confundor; ſcio
im cui crédidi. ℣. Ipſe
ıus meus, & Salvátor
:us: in Deo glória mea,
ſpes mea in Deo eſt. * Pá-
ır. 2. *Tim.* 1. *Pſ.* 61.

Poſt ij. Lect. ℟. Evangé-
ım quod evangelizátum
eſt à me, non eſt ſecundùm
hóminem; * neque enim
ego ab hómine accépi il-
lud, neque dídici, ſed per
revelatiónem Jeſu Chriſti.
℣. Dixit Dóminus ad me:
Ecce dedi verba mea in ore
tuo, ecce conſtítui te ſuper
Gentes. * Neque. *Galat.* 1.
Jerem. 1.

Poſt. iij Lect. ℟. Non
judicávi me ſcire áliquid,
niſi Jeſum Chriſtum, &
hunc crucifixum; * Et †
Sermo meus non in perſua-
ſibílibus humánæ ſapiéntiæ
verbis, ſed in oſtenſióne
ſpíritûs & virtútis. ℣. Mihi
dedit Deus dícere ex ſentén-
tia, & præſúmere digna
horum quæ mihi dantur;
quóniam ipſe ſapiéntiæ dux
eſt. * Et. Glória. † Sermo
1. *Cor.* 2. *Sap.* 7.

In II. Nocturno.

Ant. 2. D. Omnia fácio
propter Evangélium, ut pár-
ticeps ejus efficiar. 1. *Cor.* 9.

Ant. 4. d. Ego libentíſſi-
mè impendam, & ſuperim-
pendar ipſe pro animábus
veſtris. 2. *Cor.* 12.

Ant. 5. a. Sic curro,
non quaſi in incertum: ſed
caſtígo corpus meum, & in
ſervitútem rédigo; ne for-
tè, cùm aliis prædicáverim,
ipſe réprobus efficiar. 1.
Cor. 9.

℣. Pes meus ſtetit in di-
recto: ℟. In Eccléſiis bene-
dícam te, Dómine. Pſ. 25.

Lectio iv.
Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.
Adverſ. vitup. vitæ monaſt. lib. 1.

Cum beátus Paulus pél-licem quam Nero deperíbat, fidei ſacramenta ſuſcípere induxiſſet, ſimul perſuáſerat impúrum illum congreſſum declináre. Ille corruptórem & impoſtórem Paulum vócitans, primùm quidem eum conjécit in víncula: cùm verò illi perſuadére non poſſet ut puellæ hæc mónita dare desíneret, necávit tandem. Quid ígitur ex hoc cóntigit, vel detrimenti ei qui mortem paſſus eſt, vel emolumenti ei qui íntulit? Imò, quid non emolumenti fuit tunc necáto Paulo? quid non detrimenti necanti Neróni?

℟. Omnia detrimentum feci, * Ut Chriſtum lucrifáciam, ad cognoſcendum illum & ſocietátem paſſiónum illíus, configurátus morti ejus. ℣. Principes perſecúti ſunt me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meum; * Ut Chriſtum lucrifáciam. *Philip.* 3. *Pſ.* 118.

Lectio v.
In 2. Ep. ad Tim. cap. 2. Hom. 4.

Paulus Cilix erat, péllium ſutor, inops, imperítus externæ ſapiéntiæ: homo ſæpe cum fame luctátus, & cui veſtítus neceſſárius ſæpe déerat. Neque hoc solùm; ſed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubente, cædebátur tamquam maléficus. Quis ígitur illúſtrior, quis glorióſior, qui caténam circumferébat, vinctuſque trahebátur ex cárcere, an qui ſuperabátur in púrpura? qui contemnebátur ímperans, an qui juſſus nihil curábat jubentis impérium? qui, ſolus cùm eſſet, vicit, an qui innúmero vallátus exércitu victus eſt? Cujus, inquam, ſortem quiſpiam cúpiat magis, Nerónis an Pauli? Illius nempe neque ſepulcrum cuiquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus ſplendidior, régia in urbe in qua vicit, cónditus eſt: hic per ora ómnium ubique celebrátur; coronatuſque prædicátur; ille contrà, maledictis lacéſſitur innúmeris.

℟. In labóre fui & ærumnâ, in vigíliis multis, in fame & ſiti, in frigore & nuditáte. * Præter illa quæ extrínſecùs ſunt, inſtántia mea quotidiána, ſollicitúdo ómnium Eccleſiárum. ℣. Die noctúque æſtu urébar & gelu, fugiebatque ſomnus ab óculis meis. * Præter illa. 2. *Cor.* 11. *Gen.* 31.

Lectio vj.
Epiſt. ad Rom. cap. 16.
Hom. 52.

Uis mihi dabit circum-
fundi córpori Pauli,
gi ſepulcro, vidére púl-
em córporis illíus, quæ
uc in Chriſto déerant
nplentis, ſtígmata illíus
antis, prædicatiónem
ngélii ubique ſeminan-
? Púlverem, inquam,
; illíus per quod magná-
& ineffabília Chriſtus
itus eſt, & admiranda
orácula orbi prótulit
ritus ſanctus? Quid enim
illud ſanctum non effé-
? Dæmones éxpulit; pec-
a abſolvit; tyrannos
npéſcuit; philoſophó-
n linguas obſerávit; or-
n Deo adduxit; bárba-
philoſophári perſuáſit;
nia coaptávit quæ in
ra, & quæ in cœlis, ad
em vóluit modum, diſ-
ſuit. Non ſolùm autem
s, ſed & cordis illíus
lverem vidére vellem.
r iſtud ádeò fuit latum,
in ſe ſuſcéperit, & ínte-
s urbes, & pópulos, &
ntes: cor cœlis ſublímius,
be látius, rádiis ſoláribus
lendídius, igne fervén-
s, adamante ſolídius.
r Pauli, cor erat Chri-
, & tábula Spíritûs ſancti
que grátiæ volúmen. Quid
us eſt síngula recenſére?
ellem vidére ſepulcrum
o recóndita ſunt arma
illa juſtítiæ, arma lucis,
membra in quibus vivébat
Chriſtus; quæ templum
fuérunt Spíritûs ſancti. Hoc
corpus Romam munit, &
cum iſto corpus étiam Petri.

℟. Cùm liber eſſem ex ómnibus, ómnium me ſervum feci, ut plures lucrifácerem: * Omnibus ómnia factus ſum, ut omnes fácerem ſalvos. ℣. Vidéte quóniam non ſoli mihi laborávi, ſed ómnibus exquiréntibus veritátem: * Omnibus. Glória Patri. * Omnibus. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 24.

In III. Nocturno.

Ant. 6. F. Víncula & tribulatiónes me manent; ſed nihil horum véreor, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi. *Act.* 20.

Ant. 3. c. Ego non ſolùm alligári, ſed & mori parátus ſum propter nomen Dómini Jeſu. *Act.* 21.

Ant. 8. G. Non in vácuum laborávi; ſed etſi ímmolor ſupra ſacrifícium, & obſéquium fídei veſtræ, gáudeo, & congrátulor ómnibus vobis. *Philip.* 2.

℣. Dóminus protector vitæ meæ: ℟. A quo trepidábo? *Pſ.* 26.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 10.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Ecce ego mitto vos ſicut oves in

médio lupórum; eſtóte ergo prudentes ſicut ſerpentes, & símplices ſicut columbæ. Et reliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 33. in Matt. n. 2.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, ſi cùm vos inter lupos mitto, tamquam oves & columbas eſſe júbeo: nam etſi poſſum contrárium quoque præſtáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves ſubjecti ſitis, ſed efficere ut leónibus terribilióres evadátis; tamen ſic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illuſtrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póſteà dixit Paulo: Súfficit tibi grátia mea; nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipſe ígitur vos manſuétudine oves efféci. Cùm enim ait: Ego mitto vos ſicut oves, illud occultè ínnuit: Ne ígitur ánimo dejiciámini: certè enim ſcio hâc potiſſimum manſuetúdine ubíque invictos vos eſſe futúros.

℟. Deus nos Apóſtolos noviſſimos oſtendit, tamquam morti deſtinátos; * Quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & Angelis, & homínibus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis; * Quia ſpectáculum. 1. *Cor.* 4. *Pſ.* 43.

Lectio viij. *n.* 4.

NOn enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri qui lóquitur in vobis. Habébant reges in médio ſui duódecim hómines idiótas, quos vínculis, flagellis, carcéribus, ut ſilérent, comminabantur: ſed ſicut rádii ſoláres, vincíri néqueunt, ſic lingua eórum ligári non póterat. Quod ita fiébat, quia non ipſi erant qui loquebantur, ſed virtus Spíritûs ſancti. Quâ virtúte Paulus Agrippæ miniſtros, ipſumque Nerónem ómnium hóminum flagitioſiſſimum fácilè ſuperávit. Dóminus enim mihi áſtitit, ait, & confortávit me, & éruit me de ore leónis.

℟. Mihi abſit gloriári niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, * Per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. ℣. Quid mihi eſt in cœlo? & à te quid vólui ſuper terram? Deus cordis mei. * Per quem. *Galat.* 6. *Pſ.* 72.

Lectio ix.

De S. Oſtiano.

OStiánus, quem in território Vivarienſi natum atque educátum fuiſſe pérhibent, ad Sacerdótium evectus, fidélis miniſtri partes omnes egrégiè implévit. Vetus fert tradítio ipſum in

ecéſi Anicienſi verbum
i prædicaſſe, atque in
loco qui nunc ejus nó-
ne inſignitur, grandi cum
márum lucro ſacras fun-
ónes obiiſſe. Síngula au-
n quæ in vita geſſit, vel
nporum injúriâ, vel hó-
num negligéntiâ inter-
lérunt. Sola apud póſte-
s ſuperſtes remanſit ejus
mória & ſanctitátis fama
am teſtantur tum mar-
rológia in quibus ſancti
tiáni nomen légitur, tum
ltus públicus quo ab an-
juo celebrátur in Diœcé-
us Anicienſi & Vivarienſi.

℟. In Evangélio labóro
que ad víncula, quaſi ma-
operans: ſed * Verbum
ei non eſt alligátum. ℣.
oquébar de teſtimóniis
is in conſpectu regum,
non confundébar; &
ſpondébo exprobrántibus
ihi verbum. * Verbum
ei. Glória. * Verbum. 2.
Tim. 2. *Pſ.* 118.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Narrábo
omen tuum frátribus meis;
℟. In médio Eccléſiæ lau-
ábo te. *Pſ.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. NIhil minùs fui ab
iis qui ſunt ſupra
modum Apóſtoli, tametſi
nihil ſum. 2. *Cor.* 12.

Ant. 7. d. Secundùm re-
velatiónem mihi data eſt
grátia hæc, in Géntibus
evangelizáre inveſtigábiles
divítias Chriſti, & quæ ſit
diſpenſátio ſacramenti ab-
ſcónditi à ſéculis. *Epheſ.* 3.

Ant. 1. a. Signa Apoſto-
látûs mei facta ſunt in om-
ni patiéntia, in ſignis, &
prodígiis, & virtútibus. 2.
Cor. 12.

Ant. 3. à. Dóminus mihi
áſtitit, & confortávit me,
ut per me prædicátio im-
pleátur, & áudiant omnes
gentes. 2. *Tim.* 4.

Ant. 2. D. Abundántiùs
ómnibus laborávi; non ego
autem, ſed grátia Dei me-
cum. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. *Rom.* 15.

SIc prædicávi Evangélium
hoc, non ubi nominátus
eſt Chriſtus, ne ſuper alié-
num fundamentum ædificá-
rem; ſed ſicut ſcriptum eſt:
Quibus non eſt annuntiá-
tum de eo, vidébunt; &
qui non audiérunt, intélli-
gent.

Hymnus.

SUdore ſat tuo fides,
Cruciſquè crevit glória;
Multóque per te fœnore
Impléta Chriſti páſſio.

Per ſacra ſeſe jam tuæ
Impreſſa carni ſtígmata,
Suóque totum Spíritu
In te Magiſter éxprimit.

Sic, Paule, non vivis;
loquens
Sed ipſe Chriſtus in tuo
Agenſque vivit péctore:
Sat ergo, ſat terris datum.

Audita quondam tértio

Arcána cœlo, nunc tibi
Fruenda ſe pleno palàm
De fonte produnt lúminis.
Hinc lacte verbi nos tui
Cibóque faxis créſcere;
Chriſtumque tritos, quâ doces
Preiſque, per calles ſequi.
Hoc præſtet almo cum Patre
Natóque nobis Spíritus,
Tres, numen unum; cui decus,
Virtuſque ſit per ſécula.
Amen.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Pſ.* 66.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Gáudeo in paſſiónibus, & adímpleo ea quæ deſunt Paſſiónum Chriſti in carne mea, pro córpore ejus; quod eſt Eccléſia, cujus factus ſum ego miniſter. *Coloſſ.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóſtoli prædicatióne docuiſti, da, quæſumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia ſentiámus; Per.

Fit Commem. *Oct. S.* Joannis Baptistæ, *Ant.* A diébus. ℣. Docébo. *Collecta*, Deus, qui. 461.

Poſteà de S. Petro, *Ant.* Simon ego rogávi pro te, ut non deficiat fides tua; & tu aliquando converſus, confirma fratres tuos. *Luc.* 22.

℣. Póſui adjutórium in potente; ℟. Et exaltávi electum de plebe mea. *Pſ.* 88.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beáto Petro Apóſtolo tuo, collátis clávibus regni cœleſtis, ánimas ligandi atque ſolvendi pontifícium tradidiſti; concéde, ut interceſſiónis ejus auxílio, à peccatórum noſtrórum néxibus liberémur; Qui vivis.

Ultimò de S. Ostiano, *Presbytero*, *Ant.* Euge. ℣. Sacerdótes. xl.

Collecta. Orémus.

PRæſta quæſumus, omnipotens & miſéricors Deus, ut quam fidélis ſervus tuus Oſtiánus accépit à juſto júdice corónam; eamdem & nos ejus interceſſióne, poſt conſummatum ritè currum, recípere mereámur; Per Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymn. Doxologia: Uni ſit & trino, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Nihil.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Secundùm.

Capitulum. 2. *Cor.* 12.

SCio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim ſive in córpore néſcio,

tra corpus néſcio,
cit, raptum hujúſ-
ſque ad tértium cœ-
t ſcio hujúſmodi hó-
, ſive in córpore,
tra corpus, néſcio,
cit, quóniam raptus
aradíſum, & audí-
na verba, quæ non
mini loqui.
r. Ecce, Dómine,
item dilexiſti. Ecce.
erta & occulta ſa-
tuæ * manifeſtaſti
Veritátem. Glória.
ſ. 50.
troíbo in poténtias
: ℟. Uſque in altíſ-
æ feciſti magnália.

SEXTAM.
r. a. Signa.
ULUM. *Rom.* 15.
eo glóriam in Chri-
Jeſu ad Deum: Non
ideo áliquid loqui
uæ per me non éffi-
ſtus in obediéntiam
, verbo & factis,
te ſignórum & pro-
n, & in virtúte Spí-
ncti; ita ut ab Je-
per circúitum, uſ-
lyricum replétverim
ium Chriſti.
r. Ecce cognóvi *
m Deus meus es.
gnóvi. ℣. In Deo
verbum, * in Dó-
udábo ſermónem;
iam. Glória. Ecce.

℣. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine: ℟. Mirábilis facta eſt ſciéntia tua. *Pſ.* 138.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abundántiùs.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

EXiſtimo nihil me minus feciſſe à magnis Apóſtolis: Nam etſi imperítus ſermóne, ſed non ſciéntia; in ómnibus autem manifeſtáti ſumus vobis.

℟. *br.* Benedixit Dóminus, * Et multiplicáti ſunt nimis. Benedixit. ℣. Et póſuit * ſicut oves famílias. * Et. Glória. Benedixit. *Pſ.* 106.

℣. Confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua; ℟. Quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum. *Pſ.* 137.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. IN defenſiónem Evangélii póſitus ſum: pro quo legatióne fungor in caténa; ità ut in ipſo áudeam, proùt oportet me loqui. *Philip.* 1. *Epheſ.* 6.

Ant. 3. a. Quæ circa me ſunt, magìs ad profectum venérunt Evangélii; ita ut víncula mea manifeſta fierent in omni prætório; & plures in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent ſine timóre verbum Dei loqui. *Philipp.* 1.

Ant. 4. *D.* Omnia ſuſtíneo propter electos, ut ipſi ſalútem conſequantur, quæ eſt in Chriſto Jeſu, cum glória cœleſti. 2. *Tim.* 2.

Ant. 5. C. Magnificábitur Chriſtus in córpore meo, ſive per vitam, ſive per mortem: mihi enim vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum. *Philipp.* 1.

Ant. 6. F. Reſponſum mortis in nobiſmetipſis habúimus; ut non ſimus fidentes in nobis, ſed in Deo qui ſuſcitat mórtuos. 2. *Cor.* 1.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 4.

EGo jam delibor, & tempus reſolutiónis meæ inſtat: Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus judex.

HYMNUS, SAT, Paule. 480.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. ℟. Quando véniam & apparébo ante fáciem Dei! *Pſ.* 41.

Ad Magníficat.

Ant. J. Quæ audiſtis & vidiſtis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiſcum. *Philipp.* 4.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. diei Oct. S. JOANNIS BAPT. Ant. Dixit Zacharías. ℣. Suſcepiſti. *ut in I. Veſp. Feſti.* 454.

COLLECTA, Deus, qui beátum. *infrà.*

Deindè de S. PETRO.

Ant. Simon Joannis, amas me, Dómine, tu ómnia noſti, tu ſcis quia amo te: Paſce oves meas. *Joan.* 21.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

COLLECTA, Deus, qui beáto. *ut ſuprà.* 486.

FESTA JULII.

DIE I.
OCTAVA NATIVITATIS S. JOANNIS BAPTISTÆ.

DUPLEX-MINUS.

Officium ut in die, exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi Feriales ad omnes Horas.

AD OFFIC. NOCT. *Tres Antiph.* ℣. & ℟℟. ℟. *ſumuntur è* III. *Noct. Feſti.*

Lectio j. de ſcriptura occurrente, tribus in unam junctis.

Lectio ij.
mo ſancti Auguſtini
Epíſcopi.
ı. 290. In Natali ſancti annis Bapt. 4. c. 1.
nctus Joannes Baptiſta
niſſus eſt antè fáciem
ſti præparáre vias ejus.
imónium Chriſti de
ne eſt : In natis mulíe-
non ſurrexit major
ne Baptiſtâ. Teſtimó-
ı Joannis de Chriſto
Qui venit poſt me ,
r me eſt , cujus non
dignus corrígiam cal-
enti ſólvere. Utrum-
eſtimónium conſideré-
, quod perhíbuit Dó-
s ſervo , & quod per-
it ſervus Dómino. Si
itis mulíerum non ſur-
major Joanne Baptiſ-
ui major eſt illo , quid
oannes magnus homo ,
omo : Chriſtus Joanne
r , quia Deus & homo.
o mirabíliter nati , præ-
judex , lucerna & dies ,
& Verbum , ſervus &
inus. De ſtérili ſervus ,
rgine Dóminus.

Lectio iij. cap. 3.
leviter commendo ca-
ritáti veſtræ magnum
amentum. Quóniam
multi futúri erant , qui pu-
tárent Chriſtum non eſſe
niſi hóminem , nihil eſſe
ámpliùs quàm hóminem :
ídeò magnus homo , quo
major in homínibus non
fuit , perhíbuit ei teſtimó-
nium Joannes , ſubditus ,
inclinátus , humiliátus. In
quantum ſe húmilem red-
didiſſet , ſi ſólvere corrí-
giam calceamenti ejus , di-
gnum ſe eſſe dixiſſet ? Quid
fecit , dicendo ſe indignum ?
Proptéreà notátus eſt dies
Nativitátis ejus , & celebra-
tióni Eccléſiæ commendá-
tus.

Collecta. Orémus.

Deus , qui beátum Joan-
nem tuâ providéntiâ
deſtinaſti , ut plebem per-
fectam Unigénito tuo præ-
paráret ; da , ut família tua
hujus interceſſióne præcó-
nis , ad eum quem prophe-
távit pervenire mereátur
Dóminum noſtrum Jeſum
Chriſtum Fílium tuum , qui
tecum.

Fit Commemor. Octavæ SS. Apoſtolorum Petri *&* Pauli , *Ant.* Dei ſumus. ℣. Conſtítues. *Collecta ,* Deus , qui , 477.

Vesperæ *de Feſto ſequenti.*

DIE II.

IN FESTO

VISITATIONIS

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE-MINUS.

AD I. VESPERAS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. g. QUæ eſt iſta quæ aſcendit per deſertum ſicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univerſi púlveris pigmentárii? *Cant.* 3.

Ant. 4. d. Quàm pulcri ſunt greſſus tui, Filia príncipis! *Cant.* 7.

Ant. 5. C. Quàm pulcri ſuper montes pedes annuntiantis bonum! *Iſ.* 52.

Ant. 8. c. Arca fœderis Dómini véniat in médium noſtri, ut ſalvet nos. 1. *Reg.* 4.

Ant. 6. F. Deſcendiſti, Dómine, & à fácie tua montes defluxérunt: óculus non vidit abſque te, quæ præparaſti expectantibus te. *Iſ.* 64.

CAPITULUM. *Eccli.* 4.

QUi tenúerint ſapiéntiam, vitam hæreditábunt; & quo introíbit, benedícet Deus: Qui ſérviunt ei, obſequentes erunt Sancto; & eos qui díligunt illam, díligit Deus.

℟. Ecce dilectus meus venit, ſáliens in móntibus, transíliens colles: * En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum. ℣. Spiritus dicit, Veni: & qui audit, dicat, Veni. * En. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Cant.* 2. *Apoc.* 22.

HYMNUS.

QUò ſanctus ardor te rapit,
O Virgo, flos ô Vírginum!
Quò tendis, & cito gradu
Conſcendis alta móntium?

URGET ſacer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Matris Dei jam dígnitas
Nil caritáti détrahit.

TIBI propinquam ſánguine
Matrem puella viſitas,
Conceſſa cui divínitus
Gratáris alvi múnera.

O QUANTA matrum gáudia!

pente natúrâ, gravem
um ſtupes, quæ Vírginem
tam Deo te prædicat.

Absconditum ſub ínti-
mo
u nube portábas ſinu
lem, ſuo qui prótinus
ſtrábit orbem lúmine.

¶ Mundo redemptor qui
venis,
li, tibi laus máxima
um Patre; nec tibi mi-
nor
aus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣. Víſita nos in ſalutári
o, Dómine, ℟. Ad vi-
endum in bonitáte electó-
m tuórum. *Pſ.* 105.

Ad Magnificat.

Ant. 3. a. *Duplicanda.*
Tantùm in te eſt Deus, &
on eſt abſque te Deus: Ve-
è tu es Deus abſcónditus,
Deus Iſrael ſalvátor: in Dó-
mino juſtificábitur & laudá-
bitur omne ſemen Iſrael.
Iſ. 45.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. diei Octavæ S. Joannis Bapt. Ant. Joannes. ℣. Loquébar. 463.

Collecta, Deus, qui beátum. *ut ſuprà.*

Deindè Oct. SS. Apoſt. Petri & Pauli, Ant. Príncipes. ℣. Dómini. 479. *Collecta*, Deus, qui hodiernam diem. 477.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. Hymnus, Virgineis. 167. *hodie & cras.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Montes, ſuperbum vérticem,
Quà Virgo tranſit, ſúbdite,
Cui ſe libenter ſternerent
Vel ipſa cœli sídera.

Occulta quæ latet domi,
Audet forás ſe pródere:
Semper ſibí timens pudor
Se caritáte prótegit.

It illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne ſuo
Quidquam pudóri détrahat.

Beata quam preſſit pede,
Tellus! beáta ſémita!
Colles beáti, qui ſimul
Cum matre ſenſiſtis Deum!

Beatiores hóſpites,
Vos ô quibus cœléſtia,
Loquente matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!

Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 2. D. Concépit Elízabeth, & occultábat ſe ménſibus quinque, dicens: Quia reſpexit Dóminus auferre oppróbrium meum. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. In menſe ſexto miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo ad Maríam vírginem deſponſátam Joſeph. *Luc.* 1.

Ant. 7. *d.* Ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries filium, & vocábitur Altiſſimi Filius. *Luc.* 1.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Tres Lectiones de Script. occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Ecce Elízabeth cognáta tua concépit filium in ſenectúte ſua, & hic menſis ſextus eſt illi quæ vocátur ſtérilis; * Quia non erit impoſſibile apud Deum omne verbum. ℣. Plantáti in domo Dómini, adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi; * Quia. *Luc.* 1. *Pſ.* 91.

Poſt. ij. Lect. ℟. Chriſti generátio ſic erat: Mater ejus * María inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto. ℣. Prope timentes Dóminum ſalutáre ipſíus. * María. *Matth.* 1. *Pſ.* 84.

Poſt. iij. Lect. ℟. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt: páriet autem filium; * Ipſe enim † Salvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. ℣. Partúriens páriet, & reliquiæ fratrum ejus convertentur; * Ipſe. Glória. † Salvum. *Matth.* 1. *Mich.* 5.

In II. Nocturno.

Ant. 6. F. Ponam viſitatiónem tuam, pacem, dicit Dóminus; & occupábit ſalus muros tuos. *Iſ.* 60.

Ant. 8. c. Effundam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam. *Iſ.* 44.

Ant. 1. a. Hódie ſalus dómui huic facta eſt, venit enim Filius hóminis quærere, & ſalvum fácere quod períerat. *Luc.* 19.

℣. Viſitaſti terram, Deus ſalutáris noſter: ℟. Multiplicaſti locupletáre eam. *Pſ.* 64.

Lectio iv.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 2. *n.* 19.

Morále eſt ómnibus ut qui fidem éxigunt, fidem áſtruant. Et ídeò Angelus, cùm abſcóndita nuntiáret, ut fides aſtruerétur exemplo, ſenióris féminæ ſteriliſque conceptùm vírgini Maríæ nuntiávit, ut poſſibile Deo omne quod ei placúerit aſſéreret. Ubi audívit hoc María, non quaſi incrédula de orácu-

, nec quaſi incerta de ntio, nec quaſi dúbitans exemplo; ſed quaſi læta o voto, religióſa præ of- io; feſtína p æ gáudio, montána perrexit. Quò im, jam Deo plena, niſi l ſuperióra, cum feſtina- òne contènderet? Neſcit rda molímina ſancti Spí- tûs grátia.

℟. Exurgens María ábiit montána * Cùm feſtina- óne, in civitátem Juda. ℣. En diléctus meus lóqui- ır mihi: Surge, própera, míca mea. * Cùm feſtina- ióne. *Luc.* 1. *Cant.* 2.

Lectio v. n. 20. 21 & 22.

IN montána Virgo cum feſtinatióne, Virgo offi- ii memor, injúriæ ímme- nor, affectu vigente, non ſexu, relictâ perrexit do- mo. Díſcite, vírgines, non circumcurſáre per aliénas ædes, non demorári in pla- téis, non áliquos in público miſcére ſermónes. María in domo ſera, feſtínat in público. Didiciſtis, vírgines, pudórem Maríæ; díſcite humilitátem. Venit propin- qua ad próximam, júnior ad ſeniórem; nec ſolùm ve- nit, ſed étiam prior ſalutá- vit; decet enim ut quantò cáſtior virgo, tantò humí- lior ſit. Sit magiſtra humi- lítátis, in qua eſt proféſſio caſtitátis. Eſt & cauſa pietá- tis, eſt étiam norma doctrí- næ. Contuendum eſt enim quia ſupérior venit ad in- feriórem, ut inférior adju- vétur: María ad Elízabeth, Chriſtus ad Joannem.

℟. Intrávit María in do- mum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth; * Et exultávit infans in útero ejus. ℣. Fac- tum eſt verbum tuum, Dó- mine, in gáudium & lætí- tiam cordis. * Et exultávit. *Luc.* 1. *Jerem.* 15.

Lectio vj. n. 22 & 23.

CItò quoque advent ûs Maríæ, & præſéntiæ Domínicæ beneficia decla- rantur. Simul enim ut audí- vit ſalutatiónem Maríæ Elí- zabeth, exultávit infans in úteró ejus, & repléta eſt Spíritu ſancto. Vide diſtinc- tiónem, ſingulorumque ver- bórum proprietátes. Vo- cem prior Elízabeth audí- vit, ſed Joannes prior grá- tiam ſenſit. Illa natúræ ór- dine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii. Illa Ma- ríæ, iſte Dómini ſenſit ad- ventum. Iſtæ grátiam lo- quuntur, illi intùs operan- tur, pietatiſque myſtérium maternis adoriuntur pro- féctibus: duplicíque mirá- culo prophétant matres ſpí- ritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta, quàm filius; ſed cùm filius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℟. Ut audívit ſalutatió- nem Maríæ Elízabeth, exul-

távit infans in útero ejus; * Et repléta eſt Spíritu ſancto Elízabeth. ℣. Benedixit Dóminus dómui ejus, & ómnibus quæ habébat. * Et. Glória. * Et repléta eſt. *Luc.* 1. *Paral.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Venit mihi gáudium à Sancto ſuper miſericórdia quæ véniet ab æterno ſalutári noſtro. *Baruch.* 4.

Ant. 4. d. Ecce Deus ſalvátor meus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

Ant. 1. g. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu, & glorificátus ſum in óculis Dómini, & factus eſt fortitúdo mea. *Iſ.* 49.

℣. De ventre matris meæ, ℟. Tu es protector meus. *Pſ.* 70.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 1.

EXurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitátem Juda: & intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

De 12. *Prærog. B. M. V. n.* 10. 11 & 12.

IN omni textu quátuor Evangeliórum, ſi bene meminimus, nonniſi quater María loquens audítur. Primò quidem ad Angelum, ſed cùm jam ſemel atque iterùm allocútus eam fuiſſet: ſecundò ad Elízabeth, quando vox ſalutatiónis ejus Joannem exultáre fecit in útero, & eâ magnificante Maríam, ipſa magis Dóminum magnificáre curávit: tértio ad Fílium, cùm jam eſſet annórum duódecim, quòd ipſa & pater ejus dolentes quæſiſſent eum: quartò in núptiis ad Fílium, & miniſtros. Si Maríam dilígitis, ſi conténditis ei placére, æmulámini modéſtiam ejus. Nec in ſolâ tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, ſed evidéntius réſonat in ſermóne. Audíerat, Quod ex te naſcétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil áliud quàm ancillam ejus ſe eſſe reſpondit. Inde ventum eſt ad Elízabeth, & contínuò Vírginis glória ſinguláris eidem per Spíritum revelátur. Dénique & mirabátur perſónam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℟. Exclamávit Elízabeth voce magnâ, & dixit: * Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? * Et unde *Luc.* 1. *Pſ.* 8.

ctio viij. *n.* 12.

Ommendábat & vocem ſalutantis, adjíciens: ácta eſt vox ſalutatiónis in áuribus meis, exult in gáudio infans in o meo. Et beatificábat m credentis: Beáta, ínens, quæ credidiſti; oniam peficientur in te e dicta ſunt tibi à Dómi- Magna quidem præcó; ſed & devóta humílinihil ſibi paſſa retinére, eum magìs univerſa relit, cujus in ſe beneficia idabantur. Tu, inquit, ignificas matrem Dómi; ſed, Magníficat ánima ea Dóminum. In voce ea filium pérhibes exulſſe in gáudio; ſed, Exultvit ſpíritus meus in Deo lutári meo; & ìpſe quoae, tamquam amícus ſpon, gáudio gaudet ad vocem onſi. Beátam eſſe dicis quæ edidiſſet; ſed credulitátis : beatitúdinis cauſa reſpetus eſt ſupernæ pietátis, t in hoc magìs beátam me icant omnes generatiónes, uia ancillam húmilem & xíguam reſpexit Deus.

℟. Ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum; & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. ℣. Venite, audíte; & narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ: * Magníficat. *Luc.* 1. *Pſ.* 65.

Lectio ix. *n.* 13.

VErumtamen numquid putámus, fratres, Elízabeth ſanctam in eo quod per Spíritum útique loquebátur, erraſſe? Abſit. Beáta planè quam reſpexit Deus, & planè quam reſpexit Deus, & beáta quæ crédidit. Hic enim magnus divínæ reſpectiónis éxtitit fructus. Ineffábili síquidem artificio Spíritûs ſupervenientis tantæ humilitáti magnanímitas tanta in ſecretário virgínei cordis acceſſit, ut hæc quoque nihilóminus fiant ſtellæ ex reſpectu mútuo clarióres; quòd vidélicet nec humílitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magnanímitas tanta humilitátem. Agit hoc nimírum in córdibus electórum grátiæ prærogatíva divínæ, ut eos nec humílitas puſillánimes fáciat, nec magnanímitas arrogantes; magìs autem cobperentur ſibi, ut non ſolùm nulla ex magnanimitáte ſubintret elátio, ſed hinc máximè provehátur humílitas; ut inveniantur eo ámpliùs timoráti, & largitóri múnerum non ingráti: ac viciſſim ex occaſióne humilitátis puſillanímitas nulla ſubrépat; ſed quó minùs de ſua quiſque vel in mínimis præſúmere conſuévit, eò ámpliùs étiam in magnis quibuſque de divína virtúte confídat.

℟. Habitávit arca Dómini in domo Obédedom tribus ménſibus, * Et † Benedixit Dóminus omnem domum ejus propter illam. ℣. Manſit María cum Elízabeth quaſi ménſibus tribus. * Et. Glória. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. 2. *Reg.* 6. *Luc.* 1.

Te Deum.

℣. Sacerd. Laudábo nomen Dei cum cántico, ℟. Et magnificábo eum in laude. *Pſ.* 68.

AD LAUDES.

Ant. 1. *f.* Vidérunt eam, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres; & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Ecce ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Luc.* 1.

Canticum. *Judith.* 13.

APeríte portas, quóniam nobiſcum eſt Deus, * qui fecit virtútem in Iſrael.

Laudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deſéruit ſperantes in ſe.

Et in me ancillâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſrael.

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Confitémini illi, omnes; quóniam bonus, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

Ant. 4. *f.* Amícus ſponſi qui audit eum, gáudio gaudet propter vocem ſponſi. *Joan.* 14.

Ant. 7. c. Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, qui miſit te; & benedíctum elóquium tuum. 1. *Reg.* 25.

Capitulum. *Prov.* 3.

VIæ ſapiéntiæ, viæ pulcræ; & omnes ſémitæ illíus pacíficæ: lignum vitæ eſt his qui apprehénderint eam; & qui tenúerit eam, beátus.

Hymnus.

AD prima verba Vírginis,
Intùs movente Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joannes géſtiit.

Agnovit infantem Deum:
Quem ſenſit, ardet pródere;
Vates & infans, quà poteſt,
Adeſſe Chriſtum núntiat.

Hic jam Redemptóris vices
Præcónis ille ſúſtinet:
Materna clauſtra non vetant
Quin ambo munus ímpleant.

Felix puer, felix parens,
Felix ſacerdos, & domus,
Qui per parentem Vírginem
Deo fruúntur hóſpite!

Mundo Redemptor qui venis;
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor

triuſque Spíritus.
ɩmen.
nedixiſti, Dómine,
uam : ℟. Avertiſti
item Jacob. *Pſ.* 84.
enedíctus.
1. D. *Duplicanda.*
tus Dóminus Deus
quia viſitávit & fecit
iónem plebis ſuæ.

ɪCTA. Orémus.
ſto Ecclésiæ tuæ, mi-
ricors Deus, & fi-
optiónis júgiter in
u puríſica, qui Ma-
ſus útero, Joannem
Elízabeth ſanctifi-
Qui vivis & regnas.
Commem. Octavæ
poſt. Petri *&* Pau-
l. Dei. ℣. Conſtítues.
t, Deus, qui. 477.

HORAS.

tur in fine Hymno-
Doxolog. ¶ Mundo
ptor, *&c. ut ſuprà.*

PRIMAM.

1. *ſ.* Vidérunt.
r. br. ℣. Qui natus
de María Vírgine.
. 1.

TERTIAM.

4. A. Benedícta tu.
tulum. *Geneſ.* 22.
dícam tibi, & bene-
entur in ſémine tuo
gentes terræ, eò
bediſti voci meæ.
br. Benedicentur in
ipſo * omnes tribus terræ.
* Allelúia, allelúia. Bene-
dicentur. ℣. Omnes gentes
* magnificábunt eum. * Al-
lelúia. Glória. Benedicen-
tur. *Pſ.* 71.

℣. Ipſe eſt Dóminus Deus
tuus, & adorábunt eum :
℟. Vultum tuum depreca-
buntur omnes dívites ple-
bis. *Pſ.* 44.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

Capitulum. *Joel.* 2.

Sciétis quia in médio Iſ-
rael ego ſum : & ego
Dóminus Deus veſter, &
non eſt ámpliùs : & non
confundétur pópulus meus
in æternum : Et erit poſt
hæc : Effundam Spíritum
meum ſuper omnem car-
nem ; & prophetábunt fílii
veſtri, & fíliæ veſtræ.

℟. *br.* Vox exultatiónis
* & ſalútis. * Allelúia, alle-
lúia. Vox exultatiónis. ℣. In
tabernáculis * juſtórum. *
Allelúia. Glória Patri. Vox.
Pſ. 117.

℣. Signátum eſt ſuper
nos lumen vultûs tui, Dó-
mine : ℟. Dediſti lætítiam
in corde meo. *Pſ.* 4.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Benedíctus.

Capitulum. *Tob.* 12.

Benedícite Deum cœli,
& coram ómnibus vi-
véntibus confitémini ei,

quia fecit vobiſcum miſéricórdiam ſuam.

℟. *br.* In Dómino * laudábitur ánima mea. * Allelúia, allelúia. In Dómino.
℣. Audiant manſuéti * & lætentur. * Allelúia. Glória. In Dómino.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. C. RESpexit Deus humilitátem ancillæ ſuæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

Ant. 1. D. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Ant. 4. E. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum *Luc.* 1.

Ant. 5. C. Fecit poténtiam in bráchio ſuo, diſperſit ſuperbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Suſcépit Iſrael púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, ſicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham & ſémini ejus. *Luc.* 1.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

DEus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam: Humiliámini ígitur ſub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore viſitatiónis.

Allelúia, allelúia. ℣. Beáta quæ credidiſti; perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. Allelúia. *Luc.* 1.

HYMNUS.

CÆTERI nunquam, niſi vagiendo,
Primitus vocem púeri profundunt:
Unus in cunctis álacris Joannes
Prævenit ortum.

HUNC ſibi nundum génitum ſacrávit
Patris æterni Génitus Prophétam:
Spíritu gaudens canit hinc futúra
Utraque mater.

ECCE quàm fructu génitrix utroque
Digna! quàm fructus genitríce dignus
Hæc Deum Virgo, ſtérilis recondit
Illa Prophétam.

FAC tuos puris hódie clientes,
Virgo, colluſtret rádiis Redemptor
Ille, quem prodit nova naſcitúro
Grátia Vati.

DET ſequi certo pede quà præiſti,
Dum Patris ſummi paritúra Prolem,
Vilis ancillæ títulum modeſto
Péctore præfers.

SUMMA laus Patri; genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque nexus,

ritus ſemper, Deus
ius, omni
Témporis ævo. Amen.
Exultábit cor meum
utári tuo: ℟. Cantá-
ómino qui bona trí-
mihi. *Pſ.* 12.
l Magnificat.
it. 7. G. *Duplicanda.*
ſit María cum Elízabeth
ménſibus tribus, &
ſa eſt in domum ſuam.
I.
oll. ut ſuprà ad Laud.
t Commem. S. Martialis, Epiſc. Ant. Elé-
℣. Beátus, xxiij. *Coll.*
s, cujus. *ut infrà.*
eindè SS. Apoſt. Petri & Pauli. Ant. Prínci-
℣. Dómini. 479. *Coll.*
is, qui hodiernam. 477.

Die III.
In Feſto
Sancti Martialis,
Epíſcopi.
Semiduplex.

Lectio ij.

MArtiális, ad diſſeminandam inter Gentes
rbi divini prædicatiónem,
linátus Epiſcopus, ab
tio presbyteros duos Al-
iánum & Auſtricliniá-
un ajutóres hábuit, qui
m, ut refert Gregórius
ironenſis, ab Oriente ſe-
ti, comitári ſunt in Gal-
rum regiónes, ad quas
iſſus eſt à Románis Epíſ-
pis. Hoc in múnere cùm
os ſex Epíſcopos collégas
habéret, áliis ália loca peténtibus, ipſe Aquitániæ Apoſtolátum cum Stremónio, qui apud Arvernos conſédit partítus eſt, & ſtatim uſque ad Bitúrigum civitátem, quam unus ex eórum diſcípulis aggreſſus eſt, efficaciſſimo ópere fidem propagávit. Per ália quoque ejuſdem provínciæ óppida jactis religiónis ſanctæ fundaméntis, tandem Lemóvicas advénit; quâ in urbe ut primùm prædicáre cœpit, crédidit ac profeſſa eſt præ cǽteris Chriſti nomen Valéria Leocádii Senatóris fília, quæ virginitátem Deo vovit, & mox prima ómnium in Aquitánia ſánguinem martyrio profúdit.

Lectio iij.

STatim verò ſedátâ illíus perſecutiónis procellâ, ita deinceps in illa civitáte Martiális exemplo virtutibuſque, ſalútis doctrína convâluit, ut ferè pópulus omnis, abjectis ſimulacrórum rítibus, ad cultum Dei ſeſe conferret, nec ipſe álibi ſedem Epiſcopátûs ſui collocandam dúceret. Non tamen ídeò vicínas Pictónum, Santonumque regiónes prorſus neglexit, in quibus Burdégalam uſque palam ac líberè annuntiaſſe tandem regnum Dei in ſenectúte tráditur. Demum poſt annos octo ſupra vi-

gium miniſtério verbi impenſus, feliciter migrávit ad Dóminum. Cónditum eſt corpus ejus in crypta, quam miráculis plúrimis ſuo témpore inclaruiſſe refert Gregórius Turonenſis, ubi étiam duo Presbyteri qui ei ad mortem uſque adhæſerant, conjunctis túmulis, ſepulti ſunt.

Collecta. Orémus.

Deus, cujus ineffabili miſericordiâ beatus Póntifex Martialis in géntibus evangelizávit inveſtigábiles divítias Christi: da nos ejus intercessione créscere in sciéntia tua, & in omni ópere bono fructificántes, [illegible] Evange- [illegible]

Ad Noct. *Tres Ant.* ℣. & ℟℟℟. *ex Noct. diei, ſecundùm Feriam.*

Lectiones ut notantur ſingulis diebus.

Ad Laudes, *Ant. ſola* Obſtupuérunt. 4. *de Laudibus Feſti.*

Ad Vesp. *Ant. ſola* Domini noſtri. 5. *de II. Veſp. Feſti.*

Dominica *infra Oct.* *fit ſola Comm.* [illegible] *utriſque Veſp. & Laud.* [illegible]

D [illegible]

DE OC [illegible]

[illegible]

R [illegible]

Ꝫuálibus Corónis
nátur Urbs iſta ?
aténis áureis cin-
uales habet fon-
érea admíror hanc
ɔn propter cópiam
ı propter colum-
ıe propter áliam
que rerum ſpé-
l propter colum-
:cclésiæ.

ɪ ᴇ V.
) C T A V A.
:*ctio iij.*
ıĉti Leónis Papæ.
n natali Apoſt.
ri & Pauli.
m quidem ſan-
m ſolemnitátum,
ıi, totus mundus
:ps; & unius fidei
.git, ut quidquid
: univerſórum ge-
ɔlitur, commúni-
ıè gáudiis celebré-
ımtamen hodierna
præter illam reve-
quam toto terrá-
: proméruit, ſpe-
:ópriâ noſtræ Ur-
atióne veneranda
ubi præcipuórum
um glorificátus eſt
ɔi in die Martyrii
: lætitiæ principá-
:nim ſunt viri, per
Evangélium Chri-
ıa reſplénduit; &
magiſtra erróris,
diſcípula veritátis.
patres tui veríque paſtóres, qui te regnis cœléſtibus inſerendam multò méliùs, multóque felíciùs condidérunt, quàm illi quorum ſtúdio prima mœnium tuórum fundamenta locáta ſunt; ex quibus is qui tibi nomen dedit, fraternâ te cæde fœdávit. Iſti ſunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt; ut gens ſancta, pópulus electus, cívitas ſacerdotális & régia, per ſacram beáti Petri ſedem caput orbis effecta, látiùs præſidéres religióne divinâ, quam dominatióne terrénâ. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terrâ maríque protúleris, minùs tamen eſt quod tibi béllicus labor ſúbdidit, quàm quod pax chriſtiána ſubjécit.

Vesperæ *dè ſequenti.*

Die VI.
OCTAVA.
SS. Apostolorum PETRI et PAULI,
&
Festum omnium SS. PONTIFICUM In Sede Romana Beati Petri Successorum.
Duplex-Majus.

IN I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 8. G. INterrogábat diſcípulos ſuos Jeſus, dicens: Quem dicunt hómi-

nes eſſe Filium hóminis? *Matth.* 16.

Ant. 3. a. Reſpondens Simon Petrus, dixit: Tu es Chriſtus, Filius Dei vivi. *Matth.* 16.

Ant. 1. D. Dixit ei Jeſus: Beátus es, Simon Bar-Jona; quia caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, quia in cœlis eſt. *Matth.* 16.

Ant. 5. a. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ inferi non prævalébunt adversùs eam. *Matth.* 16.

Ant. 4. D. Tibi dabo claves regni cœlórum: & quodcumque ligáveris ſuper terram: erit ligátum & in cœlis: & quodcumque ſólveris ſuper terram, erit ſolútum & in cœlis. *Matth.* 16.

Capitulum. 1. *Par.* 17.

HÆc dicit Dóminus: Ego tuli te, ut eſſes dux pópuli mei Iſrael: & fui tecum quocumque perrexiſti: Annúntio ergo tibi quod ædificáturus ſit tibi Dóminus domum.

℟. Cùm impléveris dies tuos ut vadas ad patres tuos, * Suſcitábo poſt te de filiis tuis, & ſtabíliam, & firmábo in domo mea, in ſempiternum: & thronus erit firmiſſimus in perpétuum. ℣. Nec quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo. * Suſcitábo. Glória. * Suſcitábo. 1. *Par.* 17. *Heb.* 5.

Hymnus.

PEtre, bis ſeni, caput et Senátus;
Tu gregis cuſtos, oviumque paſtor;
Clávibus certis réſeras ſupernæ
Páſcua vitæ.

Ad ſacræ lumen fidei vocátus
Déſeris navim; tua, teque ſubdis;
Páuperem pauper Dóminum ſecútus
Díligis unum.

Dum latet ſummi déitas magiſtri,
Veritas demptâ tibi nube fulget;
Et Deum vivo génitum fatéris
Númine Chriſtum.

Fis lapis firmus, ſuper hunc in ævum
Stabit æternum tua, Petre, ſedes:
Fundat hanc auctor Deus, & perenni
Fœdere fulcit.

Roma, ditáris moriente Petro:
Fis poteſtátis potióris hæres:
Majus & bello tibi chriſtiána
Pax decus addit.

Nostra te ſummum célebrent parentem
Ora te ſummo génitum parente;

nbórum tibi ·laus
mne,
ritus, ævum.
Amen.
pátribus tuis nati
filii; ℟. Conſti-
íncipes ſuper om-
m. *Pſ.* 44.
gnificat.
F. Nunc ígitur,
ſermo quem lo-
imulo tuo, & ſu-
m ejus, confir-
erpétuum, & fac
us es, permaneat-
gnificétur nomen
ue in ſempiter-
'aral. 17.
CTA, ut infrà ad

MPLETORIUM.
Feſto ſanctorum
um.

ICIUM NOCT.
Caput Córporis
hriſtum: * Veni-
nus. *Epheſ.* 5.
Veníte. 150.

YMNUS.

os vera Dei Rellí-
ſtetit,
ontífices tollat ho-
us:
la dies læta renáſ-

rum ſacra glóriæ.
ambítio, non fa-
xtulit,
bs, hos próceres
fices petunt:

Tales ipſe tibi, Chriſte,
vicários,
Nobis próvidus éligis.
DUM per mille neces impíe-
tas furens
Caſto Chriſtiánum ſán-
guine páſcitur,
Cuſtódes fidei, magná-
nimi mori,
Fidas excúbias agunt.
ROMÆ Pontífices quos ti-
met æmulos,
Cæſar multa fremens pér-
dere cógitat:
Vires hinc cápiunt, nec
rénuunt graves,
Quas tinget cruor, ínfu-
las.
FACTI forma, Deo quem
páriunt, gregis,
Non quærunt látebras,
non próperant fugam:
Inter mille lupos, dira
ávidos necis
Jus Paſtóris erat mori.
PASTOR pro grégibus qui
caput óbjicit,
Reſpiráre greges dat ſibi
créditos;
Diſcunt indè mori: depó-
ſito metu,
Quò dux ánteit ádvo-
lant.
SIT laus ſumma Patri, ſum-
maque Filio:
Ambórum ſit idem Spirí-
tui decus,
Per quem, Chriſte, tuam
vox hóminum crucem.
Terris éxtulit ómnibus.
Amen.
IN I. NOCTURNO.
Ant. 1. D. Laudémus vi-

ros glorióſos, & parentes noſtros in generatióne ſua. *Eccli.* 24.

Ant. 8. G. Primus Simon, quem Jeſus cognominávit Petrum, *Matth.* 10. *Luc.* 6.

Ant. 7. d. Poſt eum ſtetérunt & defendérunt pópulum fortiſſimi viri. 1. *Par.* 11.

℣. Patres noſtri annuntiavérunt nobis : ℟. Opus quod operátus es in diébus eórum. *Pſ.* 41.

Lectio de Scriptura occurrente.

Poſt. j. Lect. ℟. Ait Dóminus Petro: Simon, Simon, ego rogávi pro te, ut non deficiat fides tua : * Et tu non aliquando converſus, confirma fratres tuos. ℣. Lóquere ómnia quæ ego præcípio tibi : ne formides quia ego tecum ſum. * Et tu. *Luc.* 22. *Jerem.* 1.

Poſt. ij. Lect. ℟. Dicit Simóni Petro Jeſus; Simon Joannis diligis me? Dicit ei : Etiam, Dómine, tu ſcis quia amo te : Dicit ei ; * Paſce agnos meos. ℣. Tu paſces pópulum meum, & tu eris dux ſuper eum. * Paſce. *Joan.* 21. 2. *Reg.* 5.

Poſt iij. Lect. ℟. Dixit Jeſus tértio : Simon Joannis, amas me? & dixit ei Petrus : Dómine, tu ómnia noſti : tu ſcis quia amo te : Dixit ei : * Paſce oves meas. ℣. Ego dedi te ſuper omnem terram, régibus, princípibus, ſacerdótibus, & pópulo. * Paſce. Glória. * Paſce. *Joan.* 21. *Jer.* 1.

In II. Nocturno.

Ant. 6. F. Paſtóres juxta cor meum, paſcent vos ſciéntiâ & doctrinâ. *Jer.* 3.

Ant. 8. c. Pópulum meum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immundum oſtendent eis. *Ezech.* 44.

Ant. 1. a. Cum fúerit controvérſia, ſtabunt in judíciis meis, & judicabunt. *Ezech.* 44.

℣. Nolíte tángere Chriſtos meos; ℟. Et in Prophétis meis nolíte malignári. *Pſ.* 104.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Irenæi, Epiſcopi & Mártyris adverſus Hæreſes. *Lib.* 3. *cap.* 3.

Maximæ & antiquiſſimæ, & ómnibus cógnitæ, à glorioſíſſimis duobus Apóſtolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & conſtitútæ Eccléſiæ, eam quam habet ab Apóſtolis traditiónem, & annuntiátam homínibus fidem, per ſucceſſiónes Epiſcopórum pervenientem uſque ad nos indicantes, confúndimus omnes eos, qui quoquómodo, vel per ſui placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam ſenténtiam, præterquàm oportet, colligunt.

t. Ad hanc enim Ec-
m, propter potiórem
ipalitátem, neceſſe eſt
:m convenire Ecclé-
, hoc eſt, eos qui ſunt
ue fidéles, in qua
er ab his qui ſunt ún-
:, conſerváta eſt ea
eſt ab Apóſtolis tra-

Audi, Sacerdos ma-
tu & amici tui: * Ju-
is domum meam, &
dies átria mea, & áu-
ı iniquitátem terræ.
)portet te prophetáre
bus, & pópulis, &
is, & régibus multis.
licábis. *Zach.* 3. *Apoc.*

Lectio v.

ndantes ígitur & in-
:ruentes beáti Apóſtoli
ſiam, Lino epiſcopá-
adminiſtrandæ Eccle-
:adidérunt. Hujus Lini
ıs in his quæ ſunt ad
ɔthcum Epiſtolis mé-
t. Succédit autem ei
:létus: poſt eum tértio
ab Apóſtolis ſortítur
ıens, qui & vidit ip-
Apóſtolos, & cóntulit
eis. Huic autem Cle-
ti ſuccédit Evariſtus,
variſto Alexander, ac
ceps ſextus ab Apóſto-
ɔnſtitútus eſt Sixtus, &
ıoc Teléſphorus, qui
n glorioſíſſimè marty-
ı fecit, ac deinceps Hy-
:s, poſt Pius, poſt quem
:étus. Cùm autem ſuc-
ceſſiſſet Anicéto Soter, nunc duodécimo loco epiſcopátum ab Apóſtolis habet Eleuthérius. Hâc ordinatióne & ſucceſſióne, ea quæ eſt ab Apóſtolis in Eccléſia Tradítio, & veritátis præconátio pervénit uſque ad nos.

℟. Si difficile & ambíguum apud te judícium eſſe perſpéxeris: & júdicum intrà portas tuas víderis verba variári: * Surge, & aſcende ad locum, quem elégerit Dóminus Deus tuus. ℣. Nam oportet & hæreſes eſſe, ut & qui probáti ſunt, manifeſti fiant. * Surge. *Deut.* 17. 1. *Cor.* 11.

Lectio vj.

Ex libro ſancti Optáti Milevitáni Epiſcopi, contrà Parmeniánum. *Lib.* 2.

Negáre non potes, ſcira te in urbe Roma Petro primò Cáthedram eſſe collátam, in qua ſéderit ómnium Apoſtolórum caput Petrus undè & Cephas appellátus eſt: in qua Cáthedra, únitas ab ómnibus ſervarétur; ne céteri Apóſtoli ſíngulas ſibi quiſque defénderent: ut jam ſchiſmáticus & peccátor eſſet, qui contrà ſingulárem Cáthedram, álteram collocáret. Ergo Cáthedram únicam; ſedit prior Petrus, cui ſucceſſit Linus: Lino ſucceſſit Cletus, Cleto ſucceſſit Clemens, Clementi Evariſtus, Alexander, Six-

tus, Teléſphorus, Hyginus, Anicétus, Pius, Soter, Eleuthérius, Victor, Zephirínus, Calixtus, Urbánus, Pontiánus, Anterus, Fabiánus, Cornélius, Lúcius, Stéphanus, Sixtus, Dionyſius, Felix, Caius, Marcellínus, Marcellus, Euſébius, Miltíades, Sylveſter, Marcus, Július, Libérius, Dámaſus, Siricius hódiè qui noſter eſt Sócius; cum quo nobiſcum totus orbis commercio formatárum, in una Communiónis ſocietáte concordat. Veſtræ Cáthedræ vos originem réddite, qui vobis vultis ſanctam Eccléſiam vindicáre. Sed & habére vos in urbe Roma partem áliquam dicitis; ramus eſt veſtri erróris, protentus de mendácio, non de radice veritátis.

℟. Fácies quodcumque dixerint qui præſunt loco, quem elégerit Dóminus, & docúerint te: * Qui autem ſuperbierit, nolens obedíre Sacerdótis império, & decreto, áuferes malum de Iſrael. ℣. Obedíte Præpóſitis veſtris, & ſubjacéte eis: ipſi enim pervigilant quaſi ratiónem pro animábus veſtris reddituri. * Qui autem Glória. * Qui autem. *Deut.* 17. *Hebr.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt. *Eccli.* 44.

Ant. 4. d. Ad eórum eruditiónem omnis Iſrael ſanctificabátur Dómino. 2. *Par.* 35.

Ant. 1. g. De vértice móntium clamabunt, ponent Dómino glóriam & honórem ejus in inſulis nuntiábunt. *Iſ.* 42.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei; ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 6.

IN illo témpore: Venit Jeſus in partes Ceſaréæ Philippi, & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et reliqua.

Homilia ſancti Leónis Papæ.

Serm. 2. *in Anniv. Aſſumpt. ſuæ.*

CUm, ſicut Evangélicâ lectióne reſerátum eſt, interrogaſſet Dóminus diſcípulos, quem ipſum (multis diverſa opinantibus) crederent; reſpondiſſetque beátus Petrus, dicens: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi; Dóminus ait: Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus, qui in cœlis eſt. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & ſuper hanc Petram ædificábo Eccléſiam meam, & portæ inferi non prævalé-

ıt adversùs eam ; & tibi »o claves regni cœlórum, quodcumque ligáveris ıer terram, erit ligátum n cœlis; Et quodcumque veris ſuper terram, erit átum & in cœlis. Manet o diſpoſítio veritátis, & ıtus Petrus in accepta ·titúdine petræ perſevé- ıs, ſuſcepta Eccléſiæ gu- :nácula non réliquit.

℟. Ædificavérunt ſancta, átria ſanctificavérunt : & Tulérunt lápides contaminatiónis in locum imıdum. ℣. In promptu bentes ulciſci omnem inediéntiam. * Tulérunt Mach. 4. 2. Cor. 10.

Lectio viij.

Ic enim præ céteris eſt ordinátus, ut dum petra citur, dum fundamentum onunciátur, dum regni elorum jánitor conſtitúir, dum ligandórum ſol- :ndorumque árbiter, manrâ étiam in cœlis judició- :m ſuorum definitióne ·æficitur, qualis ipſi cum hriſto eſſet ſocíetas, per ſa appellatiónum ejus myéria noſcerémus. Qui nunc lénius & poténtius ea quæ bi commiſſa ſunt, péra- it, & omnes partes offiórum atque curárum in ſo & cum ipſo per quem ſt glorificátus, exéquitur. i quid ítaque à nobis rectè gitur, rectèque diſcérniur : ſi quid à miſericórdia Dei quotidiánis ſupplicatiónibus obtinétur, illíus eſt óperum atque meritórum, cujus in ſede ſua vivit poteſtas & excellit auctóritas. Hoc enim obtínuit, dilectíſſimi, illa conféſſio, quæ à Deo patre apoſtólico inſpiráta cordi, ómnia humanárum opiniónum incerta tranſcendit : & firmitátem petræ, quæ nullis impulſiónibus quaterétur accépit.

℟. Per fidem vicérunt regna : álii ludíbria & vérbera experti, ínſuper & víncula, & cárceres : * Lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt. ℣. Quanta pro légibus & pro ſanctis prælia, & angúſtias quales! horum gratiâ periérunt. * Lapidáti ſunt. Hebr. 11. 1. Mach. 13.

Lectio ix.

IN univerſa namque Eccléſia : Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit : & omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magiſtério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit & captivórum ejus víncula diſſolvit. Hæc érutos mundo, ínſerit cœlo, & portæ ínferi adversùs eam prævalére non poſſunt. Tantâ enim divínitus ſoliditáte munita eſt, ut eam neque hæretica unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit ſuperáre

perfidia. His ítaque modis dilectíſſimi rationábili obſéquio celebrátur hodierna feſtívitas ut in perſóna humilitátis meæ, ille intelligátur, ille honorétur, in quo & ómnium paſtórum ſollicitúdo, cum commendatárum ſibi óvium cuſtódia perſevérat, & cujus étiam dígnitas in indígno hærede non déficit.

℟. O filii, æmulatóres eſtóte legis, & * Mementóte óperum Patrum quæ fecérunt in generatiónibus ſuis, & † Accipiétis glóriam magnam, & nomen ætemum. ℣. Fílii, obedíte Paréntibus veſtris in Dómino; hoc enim juſtum eſt. * Mementóte. Glória. † Accipiétis. 1. *Mach.* 2. *Epheſ.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* In juſtítia tua, Dómine, exaltabúntur, ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. HI cuſtodiérunt elóquium tuum, Dómine, & pactum tuum ſervavérunt; judícia tua, ô Jacob; & legem tuam, ô Iſrael. *Deut.* 33.

Ant. 4. A. Locútus es cum eis de cœlo, Dómine, & dediſti eis judícia recta & legem veritátis, ceremónias & præcepta bona. 2. *Eſdr.* 9.

Ant. 5. a. Hómines dívites in virtúte, pacificantes in dómibus ſuis, in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adepti ſunt. *Eccli.* 44.

Canticum, *ut in Feſto SS. Apoſtolorum.*

Ant. 4. f. Sapiéntiam ipſórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Ecclésia. *Eccli.* 44.

Ant. 7. c. Fílii eórum propter illos uſque in ætemum manent: ſemen eórum, & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

Capitulum. 1. *Theſſ.* 2.

FRatres, quæ eſt noſtra ſpes, aut gáudium, aut coróna glóriæ? nonne vos antè Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum eſtis in adventu ejus? Vos enim eſtis glória noſtra & gáudium.

HYMNUS.

QUos ſuis juſſit gregibus præire
Paſtor ætemus, Próceres canámus:
Dulce ſit natis generóſa Patrum
Facta referre.

Sedis hærédes fideique Petri,
Una mens omnes agit, unus ardor,
Quâ patet tellus, Dómino fidélem
Fíngere plebem.

Non tument faſtu; tríplici corónâ
Cincta frons pallet, grave pondus horrens;

ıam priùs Chriſtus tulit,
hirta ſpinis
Una placéret.
?ro Deo vitam cúpidi
paciſci,
ium duri ſibi denegá-
runt;
ælium Chriſti benè præ-
liári
Sola voluptas:
Cum ſuis vertunt ſimu-
lácra templis:
æreſes contra nova mon-
ſtra ſurgunt:
ılla vis terret, pia vincit
omnem
Cura labórem.
Pax tuos ergo manet alta
fines,
hriſte, jam liber tibi ſer-
vit orbis;
.m tuis latè tua Sponſa re-
gnat
Tuta Miniſtris.
Christe, Paſtórum bo-
nus ipſe Paſtor,
)ui greges paſcis próprio
cruóre,
ac ut æternæ súbeant opí-
ma
Páſcua vitæ.
Amen.

℣. Benedícite Sacerdótes
ómini Dómino; ℟. Lau-
áte & ſuperexaltáte eum
ı ſécula. *Dan.* 3.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Dedit Chri-
us Paſtóres, ad conſum-
ıatiónem ſanctórum, do-
ec occurrámus omnes in
ıitátem fidei, ut non ſi-
.us párvuli fluctuantes, & circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.

Collecta. Orémus.

Deus, qui ſuprà beáti Petri confeſſiónem ædificátam Eccléſiam, per ejus in Románа ſede ſucceſſóres gubernáre non déſinis; præſta, ut eórum intercеſſióne, quos ſuprémæ ipsíus dignitátis hærédes, fidei incorruptæ defenſóres, immarceſſibiliſque glóriæ partícipes effeciſti, unitátis centro firmiter adhærentes, ad te Príncipem Paſtórum perveníre felíciter valeámus; Qui vivis & regnas.

AD HORAS,

Doxologia, Uni ſit & trinò Deo. *ut ſuprà.* 469.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Hi cuſtodiérunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui es caput* Córporis Eccléſiæ. *Coloſſ.* 1.

CANON.

Ex ſancto Cypriáno.

Lib. De unitate Eccleſiæ.

Super unum Petrum ædificávit Chriſtus Eccléſiam ſuam, & illi paſcendas mandat oves ſuas: & quamvis Apóſtolis ómnibus poſt reſurrectiónem ſuam parem poteſtátem tríbuat, tamen ut unitátem manifeſtáret, unam Cáthedram conſtítuit, & unitátis oríginem ab uno incipientem ſuâ auctoritáte diſpóſuit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Locútus es.

Capitulum. 1. *Theſſ.* 4.

FRatres, rogámus vos & obſecrámus in Dómino Jeſu, ut quemádmodum accepiſtis à nobis, quómodò opórteat vos ambuláre, & placére Deo, ſic & ambulétis, ut abundétis magis.

℟. *br.* Narrábunt filiis ſuis; * Ut ponant in Deo ſpem ſuam. Narrábunt. ℣. Et non obliviſcantur * óperum Dei; * Ut ponant. Glória. Narrábunt.

℣. Mandávit pátribus noſtris nota fácere ea filiis ſuis: ℟. Ut cognoſcat generátio áltera. *Pſ.* 77.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Hómines.

Capitulum. *Iſ.* 61.

ÆDificábunt deſerta à ſéculo, & ruínas antiquas érigent, & inſtaurábunt civitátes diſſipátas in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Dóminus excelſus, * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Et gentes * ſub pédibus noſtris. * Subjécit. Glória. Dóminus. *Pſ.* 46.

℣. Elégit nobis hæreditátem ſuam, ℟. Spéciem Jacob quam diléxit. *Pſ.* 46.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Filii.

Capitulum. *Tob.* 2.

FIlii ſanctórum ſumus, & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his qui fidem ſuam nunquam mutant ab eo.

℟. *br.* Juſtítia illíus * In filios filiórum. Juſtítia. ℣. His qui ſervant * teſtaméntum ejus. * In filios. Glória Patri. Juſtítia. *Pſ.* 102.

℣. Benedícti vos à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 113.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. C. IN diébus ſuis ædificavérunt domum, & exaltavérunt templum ſanctum Dómino. *Eccli.* 49.

Ant. 1. D. Perſecúti ſunt filios ſupérbiæ, & proſperátum eſt opus in mánibus eórum: & non dedérunt cornu peccatóri. 1. *Mach.* 2.

Ant. 4. E. Dixérunt: pugnémus pro ſanctis noſtris; quóniam mélius eſt nos mori, quàm vidére mala ſanctórum. 1. *Mach.* 2.

Ant. 5. C. Fórtiter fecérunt, ut bárbaram multitúdinem fugárent, & civitátem liberárent, & leges, quæ abolítæ erant, reſtituerentur. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. G. Invocavérunt Dóminum miſericordem, & ſanctus Dóminus Deus audívit citò vocem ipſórum. Eccli. 48.

ulum. *Hebr.* 13.
ıentote præpoſitó-
m veſtrórum, qui
ɔcúti ſunt verbum
orum intuentes éxi-
nverſatiónis imitá-
em.
nus, Per quos. *in*
Nocturno.
irábilis Deus in ſan-
: ℟. Deus Iſrael ip-
fortitúdinem plebi
. 67.
lagníficat.
7. G. Oráte Deum
ı, qui magna fecit
terra, qui fecit no-
ſecundùm ſuam mi-
iam: det fieri pacem
l per dies ſempiter-
cli. 50.
ecta, *ut ſuprà ad*

Commem. S. Tho-
piſc. & Mart. Ant.
. In Deo. ix. *Col-*
Omnípotens. *infrà.*

---

ie VII.
In Feſto
TI THOMÆ,
ıriénſis Epiſcopi &
Martyris.
uiduplex.
ecta, Omnípotens,

Lectio ij.

nas Londíni natus,
Angliæ Cancellário
ienſis Epiſcopus
eſt. In ea dignitáte
abdicáto Cancel-lárii múnere, vitam quam aliquándiu ad ſéculi génium égerat, ad ſeveriórem diſciplínam cœpit exígere. Magnátum in ſe véhemens ódium concitávit, quòd opes Eccléſiæ quas inváſerant, reſtítui feciſſet. Henríco ſecundo, qui Epíſcopos ad ſervandas regni conſuetúdines júribus Eccléſiæ contrárias, ſacramento præſtito, volébat adígere, fórtiter réſtitit. Quámobrem ſede dejectus, in exílium pulſus eſt; advectuſque in Fránciam, Pontiniáci primum in diœcéſi Autiſſiodorenſi, tum Sénonis, demumque Pariſiis aliquándiu apud ſanctum Victórem manſit, ubi ad fratrum preces hábitâ concióne, inſtantem labórum finem, propèque imminentem ſibi agónem prænuntiávit. Nihilóminus agéntibus Alexandro tértio Pontífice, & Ludovíco ſéptimo Francórum rege, in grátiam Henríci reſtitútus eſt, & Cantuáriam reverſus. Sed cum illîc novis quotídie calúmniis impeterétur, conqueſtus eſt Henrícus rex per unum ſacerdótem ſtare quóminùs pace fruerétur.

Lectio iij.

Ulici quátuor gratum ſe regi factúros rati, Thomam in Eccléſia veſpertínis Horis óperam dan-

tem aggrediuntur. Qui Cléricis templi áditus præclúdere conántibus accurrens: Non eſt, inquit, Dei Eccléſia cuſtodienda more caſtrórum; pro ipſa libenter mortem ſubibo. Tum flexis génibus, ſe Deo, beátæ Mariæ, ſanctis Eccléſiæ ſuæ Patrónis & Mártyri Dionyſio commendans, caput ímpiis mánibus præcidendum óbtulit anno ætátis quinquagéſimo-ſecundo, Chriſti verò milléſimo centéſimo ſeptuagéſimo. Henrícus tam atróci facinore perculſus, tríduo ab omni penè cibo abſtínuit, & per quadraginta dies pœniténtiam egit. Thomam póſteà miráculis inſignem Alexander tértius Sanctis aſcripſit. Ad cujus túmulum Ludovícus ſéptimus cùm oráret, Philippi filii graviſſimo morbo laborantis ſanitátem impetrávit. Nonnullæ ſancti Mártyris relíquiæ in Eccléſia Anicienſi religióse aſſervantur.

Collecta Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui beáto Thomæ Pontífici & Mártyri tuo uſque ad mortem pro juſtítia certáre tribuiſti, fac nos ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te qui ſolus vera vita es, perveníre; qui vivis & regnas.

Die IX.

In Feſto SANCTI BENEDICTI, Abbatis.

Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant. ſola*, Quid prodeſt. *De Communi Abbatum*. xlij.

Lectio iij.

BEnedictus Nurſiæ in Sabínis claro génere ortus, relictis quibus Romæ inſtituebátur liberálibus diſciplinis, ut totum ſe Chriſto daret, in altiſſima ſpelunca eo loco qui Sublácus dícitur, per triennium delituit. Sed jam erumpente ex illis látebris famâ ejus ſanctitátis, quidam mónachi ſe illi inſtituendos tradidérunt: qui póſteà cùm reguláres ejus diſciplínam ferre non poſſent, venénum ipſi miſcére in potu conſtituunt. Ille póculum oblátum crucis ſigno confrégit, ac relícto monaſtério, in ſolitúdinem ſe recépit. Sed cùm multi ad eum quotídie diſcípuli conflúerent, duódecim monaſtéria ædificávit. Poſteà migrávit ad Caſsinum, anno quingentéſimo vigéſimo nono, ubi ſimulácrum Apóllinis comminuit, & aram evertit: ibique ſancti Joannis Baptiſtæ, & ſancti Martíni ſacella conſtruxit. In

colas autem chriſtiánis præceptis ímbuit. Scripſit Monachórum régulam, quam ſanctus Gregórius diſcretióne præcípuam, ſermóne luculentam appellat.

Lectio iij.

MUlta prophético ſpíritu ventúra prædixit. Aliquot antè ménſibus quàm è vita migráret, præmónuit diſcípulos quo die eſſet moritúrus; ac ſepulcrum in quo ſuum corpus condi vellet, ſex antè diébus quàm eò inferrétur, juſſit aperíri. Sextóque die deferri vóluit in oratórium, ubi Domínici córporis & ſánguinis perceptióne munítus, ſublátis in cœlum mánibus orans, inter manus diſcipulórum ánimam efflávit vigéſimo-primo die Mártii, anno ſalútis quingentéſimo quadragéſimo-tértio. Sancta viri oſſa unà cum relíquiis ſanctæ Scholáſticæ ſorŏris ejus è Caſſinenſi monaſtério à ſancto Aigulfo Mártyre in Gállias advecta, atque in cœnóbium Floriacenſe, nunc ſancti Benedicti ad Lígerim, circa annum ſexcentéſimum quinquagéſimum-tértium tranſláta ſunt undécimâ die Júlii.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem, de ejus quæ in mundo eſt concupiſcentiæ corruptióne ereptum, Chriſto fidéliter adhærére feciſti: quæſumus, ut contra ſéculi hujus illécebras tuâ virtúte roborári, bravíum ſupernæ vocatiónis conſtanter perſequi, & felíciter áſſequi valeámus; Per eumdem Dóminum noſtrum.

Ad II. Vesperas, *fit Commem.* SS. Septem Fratrum, *Mart. Ant.* Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. *p.* xvj. *Collecta*, Da nobis. *infrà.*

Die X.

In Feſto

SS. SEPTEM FRATRUM, & Sanctæ Felicitatis eorum Matris, Martyrum.

Simplex.

De Communi plurium Martyrum.

Lectio iij.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 3. hab. in Baſil. S. Felicitatis in ejus die Natali.

BEáta Felícitas, cujus hódiè Natalítia celebrámus, ſeptem filios ſic poſt ſe tímuit vivos in carne relínquere, ſicut carnáles parentes ſolent metúere ne mórtuos præmittant. In perſecutiónis labóre deprehenſa, filiórum corda in amóre ſupernæ pátriæ prædicando roborávit; & parturívit ſpíritu, quos carne pepérerat; ut prædicatióne páreret

Deo, quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam Mártyrem díxerim, ſed pluſquàm Mártyrem, quæ ſeptem pignóribus ad regnum præmiſſis totiès antè ſe mórtua, ad pœnas prima venit, ſed pervénit octáva. Optávit nullum poſt ſe relínquere, ne ſi quem habéret ſupérſtitem, non poſſet habére conſortem.

Collecta. Orémus.

DA nobis, miſéricors Deus, unánimes in fide & dilectióne tua perſeveráre, qui ſanctos Mártyres tuos eſſe tribuiſti, sinceŕà caritáte in vita concordes, & glorióſâ confeſſióne in morte conjunctos; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat.

Vesperæ *de ſequenti.*

DIE XI. JULII.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS *ECCLESIÆ BEATÆ MARIÆ* ANICIENSIS.

ANNUALE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. E. HÆc dicit Dóminus : Aſcéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum, & acceptábilis mihi erit. *Agg.* 1.

Ant. 7. G. Confortáre, Sacerdos magne; & confortáre omnis pópulus terræ; & fácite, quóniam ego vobiſcum ſum. *Agg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábitur Cívitas in excelſo, & Templum fundábitur; & cœtus coram me permanébit. *Jerem.* 30.

Ant. 8. G. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine; & Pópulus meus bonis adimplébitur. *Jerem.* 31.

Ant. 5. C. Dicent verbum iſtud in terra : Benedícat tibi Dóminus, pulcritúdo juſtítiæ, mons ſanctus. *Jerem.* 31.

CAPITULUM. *Ezech.* 37.

FUndábo eos, & multiplicábo, & dabo ſanctificatiónem meam in médio eórum in perpetuum : & erit Tabernaculum meum in eis : & ero eis Deus, & ipſi erunt mihi Pópulus.

℟. Vocábitur Cívitas veritátis, & mons Dómini exercítuum, mons ſanctificátus : * Et † Vénient pópuli multi ad deprecandam fáciem Dómini. ℣. Sedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi. * Et. Glória. † Vénient. *Repetit.* ℟. *uſque ad* ℣. *Zach.* 8. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

Nos juvat ſancto loca ſacra ritu
(Dux iter pandit píetas) adíre;
Sánctitas omnis venit undè, noſtræ
Et decus Urbi.

Undè concurſus, via fervet omnis?
Vírginis ſacram próperant ad Ædem:
Cónfluunt Cives; peregrínus ardet
Viſere Templum.

Omnis huc ſexus volat, omnis ætas,
Per nives altas, per acúta ſaxa;
Aſperos montes amor, obvioſque
Tránſilit amnes.

Hîc opem ſupplex ſibi quiſque poſcit,
Ut Deum flectat précibus, Maríæ
Nomen inclámat; favet illa, promptam
Fertque ſalútem.

Lassus, in pœnam ſcélerum viátor
Frígoris duri pátiens & æſtûs,
Corde mutáto ſua flet peractæ
Crimina vitæ.

Hîc genuflexi ſua ſceptra Reges
Súpplices ponunt, ſimul & corónas:
Géſtiunt ſacras oneráre donis
Vírginis aras.

Ceteras tollat caput inter urbes
Illa, quæ ſancto benè tuta Templo,
Hæreſis ſemper répulit furóres,
Luſit & artes.

Nostra te ſummum célebrent Parentem
Ora, te ſummo génitum Parente;
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo; ℟. Etenim Dóminus habitábit in finem. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 3. Sciétis quia ego Dóminus Deus veſter hábitans in Sion monte ſancto meo: & erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non transibunt per eam. *Joël.* 3.

Coll. ut infrà ad Laud.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. F. Sint óculi tui aperti ſuper Domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem Pópuli tui. 3. *Reg.* 8.

In fine Hymni, *Doxologia*: Sit laus, *ut infrà ad Horas*.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo Domum iſtam glóriâ, & in Loco iſto dabo pacem. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in

ſancto tuo , * Ve-
orémus. *Habac.* 2.
4. Veníte. 150.
Y M N U S.
Sedes hîc Tonantis,
e cœli jánua :
erdos , Ara , Tem-
m ,
is fit hóſtia :
ta morte jugis
or litat Deum.
s Ara, quanta Sedes
ipax Dei!
ec univerſa terra,
ec cœlum capit,
irvo ſe coárctans ,
re ſúſtinet.
libenter hîc pudícis
e córdibus!
ántis tota Chriſti
cáritas :
er caros ſedére
iter filios.
faceſſe quem pro-
a
contágio ,
rum tranſíre limen
tus áudeas :
ſtat cum flagellis
ſontes Deus.
erennis laus Parenti,
nnis Fílio :
i qui nectis ambos,
nnis Spíritus,
a cujus nos ínungens
npla cónſecrat.
Amen.
. Nocturno.
. Verba mea. 74.
2. D. Dóminus Deus
ſe præcépit mihi ut
em ei Domum. 1.
.
Dómini eſt terra. 53.

Ant. 1. D. Præbéte ígitur corda veſtra : & conſúrgite, & ædificáte Sanctuárium Dómino. 1. *Paral.* 22.

Pſ. 25. Judica me. 58.

Ant. 3. a. Surrexérunt Sacerdótes, & omnis cujus Deus ſuſcitávit ſpíritum, ut aſcénderent ad ædificandum Templum Dómino. 1. *Eſdr.* 1.

℣. Deduxit nos Dóminus in ſpe : ℟. Et induxit eos in Montem ſanctificatiónis ſuæ. *Pſ.* 77.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *c.* 8.

Congregáti ſunt majóres natu Iſrael cum princípibus tribuum, & duces familiárum; ut deferrent arcam fœderis Dómini, de civitáte David, id eſt, de Sion. Veneruntque cuncti ſenes de Iſrael, & tulérunt arcam ſacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vaſa ſanctuárii, quæ erant in tabernáculo : & ferébant ea ſacerdótes & levítæ. Et intulérunt ſacerdótes arcam fœderis, Dómini in locum ſuum, in orácu-lum templi , in Sanctum ſanctórum ſubter alas Chérubim. Factum eſt autem, cùm exiſſent ſacerdótes de Sanctuário, nébula implevit domum Dómini, & non póterant ſacerdótes ſtare & miniſtráre propter nébulam : impléverat enim glória Dómini domum Dómini. Tunc ait Sálomon : Dó-

minus dixit ut habitáret in nébula. Ædíficans ædificávi domum in habitáculum tuum, firmiſſimum ſolium tuum in ſempitemum.

℟. Divino reſponſo ad ſe facto, éxiit in montem, & véniens ibi invénit locum; * Et pétiit ut locus ſanctificarétur magno Deo. ℣. Fide obedívit in locum exire, quem acceptúrus erat in hæreditátem. * Et pétiit. 2. *Mach.* 2. *Hebr.* 11.

LECTIO ij.

STetit autem Sálomon ante altáre Dómini in conſpectu Eccléſiæ Iſrael, & expandit manus ſuas in cœlum, & ait: Dómine Deus Iſrael, firmentur verba tua quæ locútus es ſervo tuo David patri meo. Ergo ne putandum eſt quòd verè Deus hábitet ſuper terram? ſi enim cœlum, & cœli cœlórum te cápere non poſſunt, quantò magis domus hæc quam ædificávi? ſed réſpice ad oratiónem ſervi tui, & ad preces ejus, Dómine Deus meus: audi hymnum & oratiónem, quam ſervus tuus orat coram te hódiè; ut ſint óculi tui aperti ſuper domum hanc nocte ac die: ſuper domum de qua dixiſti: Erit nomen meum ibi. Ut exáudias deprecatiónem ſervi tui & pópuli tui Iſraël, quodcumque oráverint in loco iſto; & exáudies in loco habitáculi tui in cœlo, & cùm exaudíeris, propítius eris.

℟. Cœpit ædificáre Domum Dómini, in monte qui demonſtrátus fuerat patri ejus, * In loco quem paráverat. ℣. Invénit grátiam ante Deum; & ædificávit illi Domum. * In loco. 2. *Paral.* 3. *Act.* 7.

LECTIO iij.

FActum eſt autem cùm complesſet Salomon orans Dóminum omnem & deprecatiónem hanc, ſurrexit de conſpectu altáris Dómini: utrumque enim genu in terram fixerat, & manus expánderat in cœlum. Stetit ergo, & benedixit omni Eccléſiæ Iſrael voce magnâ, dicens: Benedictus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo ſuo Iſrael, juxta ómnia quæ locútus eſt. Sit Dóminus Deus noſter nobiſcum, ſicut fuit cum pátribus noſtris, non derelinquens nos, neque projíciens. Sed inclinet corda noſtra ad ſe, ut ambulémus in univerſis viis ejus, & cuſtodiámus mandáta ejus, & ceremónias ejus, & judicia quæcumque mandávit pátribus noſtris. Igitur Rex, & omnis Iſrael cum eo, immolábant víctimas coram Dómino, & in die octáva dimíſit pópulos: qui benedicentes Regi, profecti ſunt in tabernácula ſua lætantes, & álacri corde ſuper ómnibus bonis, quæ fécerat Dóminus.

Dóminum benedicé-
, quia magnificábat lo-
ſuum ;* Et Templum,
rente omnipotente Dó-
, gáudio & lætítiâ im-
m eſt. ℣. Et quidem
ſine teſtimónio ſemet-
n relíquit Deus, bene-
ns de cœlo. * Et Tem-
. Glória. *Repet.* ℟. *uſ-
ad* ℣. 2. *Mach.* 3. *Act.* 14.

II. NOCTURNO.

ſ. 28. Afferte, 138.

nt. 6. F. Poſtquàm ædi-
vit Domum Dómini, ob-
holocauſta Dómino ſu-
Altáre quod extrúxerat.
aral. 8.

ſ. 45. Deus noſter re-
ium. 140.

Ant. 5. a Conſtítuit of-
a Sacerdótum in miniſté-
ſuis; & Levítas in ordine
, ut laudarent, & mini-
rent juxtà ritum uniuſ-
ſque diei. 2. *Paral.* 8.

Pſ. 47. Magnus Dómi-
s. 140.

Ant. 4. A. Locum Deus
git, ídeò cum ſumma gló-
exaltábitur. 2. *Mach.* 5.

℣. Fundátur exultatióne
iverſæ terræ mons Sion;
Deus in dómibus ejus
gnoſcétur. *Pſ.* 47.

LECTIO iv.

SAnctum Geórgium Ve-
launórum Apóſtolum
apud Ruéſſium urbem,
æ nunc à ſancto Pauliáno
cátur, ſedem Epiſcopá-
n fixiſſe, ibíque plures è
ceſſóribus ejus Cathé-
um tenuiſſe, ex vetéribus & inconcuſſis monuméntis nóvimus. Indè, non ſine divíno nutu, ut fertur, ſanctus Evódius ad Montem Anícium ſe cóntulit, ubi ædificâtâ Eccléſiâ ſub invocatióne beatíſſimæ Vírginis Maríæ, deinceps ſedit, primus Anicienſis Epíſcopus dictus. Et hæc fuérunt Eccléſiæ Anicienſis primórdia, cujus antiquitátem probant cum uſus, tum ceremóniæ, necnon ſinguláris ac inſuéta auguſtíſſimi illíus Templi ſtructúra. Loci religiónem, ſemper ab omni hæréſæos labe immúnis, inſignem facit continuátum per tot ſécula múltiplex Dei Genitrícis præſidium, nec recéntia minus quàm vétera commendant mirácula. Cívium & advenárum complúres devotíſſimam hanc Ædem ingreſſos, váriis depulſis morbis, domos ſuas repetiſſe incólumes, álios ália poſtulantes, cumuláté exaudítos receſſiſſe, & votórum cópia, & donórum opuléntia, remotióribus ætátibus teſtabuntur. Eſt autem hoc præcípuum ac próprium Angélicæ iſtíus Baſílicæ, ut ejus relígio ac majeſtas lapſu témporum non minuátur, ſed longè latèque célebris perſevéret.

℟. Per univerſum mundum, Templum honorátur, pro ſuî veneratióne & ſanctitáte; * Eò quòd in loco ſit verè quædam Dei virtus. ℣. Fiébant ſigna & prodi-

gia multa in plebe: Concurrébat autem multitúdo vicinárum civitátum afferentes ægros, qui curabantur omnes. * Eò quòd. 2. *Mach.* 3. *Act.* 5.

Lectio v.

ITeráta ſanctiſſimæ Vírginis Patrocínii ſigna, ad Anicienſem Eccléſiam peregrínos undequáque attraxérunt. Hanc venerabundi plures adiérunt ſummi Pontífices, Imperatóres, Reges, Príncipes, innumeríque álii vel dignitáte vel ſanctitáte conſpicui. Illam grátiis inſígnibus, inclytiſque prærogatívis Romána Sedes ditávit, quas inter éminet célebris illa ac ſinguláris Indulgéntia quæ in forma Jubilæi fidélibus conſequenda propónitur in feſtivitáte annuntiátæ Vírginis quando concurrit cum Féria ſexta Paraſcéves: quo ſanctíſſimo Die máximis Populórum concúrſibus invíſitur. Primáriam hanc Basílicam ut magìs ac magìs commendárent ſummi Pontífices Eccléſiam Anicienſem ſingulάribus privilégiis diſtinxérunt: illíus enim loca & perſónas ad Sedem Románam ſpeciáliter pertinére voluérunt, ſibíque ejus Antíſtites Pállii honóre insígnitos immediáte ſúbjici. Quátuor Hebdomadários Eccléſiæ Cathedrális ab omni excommunicatióne fecit immúnes Clemens quartus, ne, ut ait, in tanta Eccléſia ceſſátio fiat á divínis. Summis cum Pontíficibus certátim illam illuſtrárunt Reges chriſtianiſſimi, prærogatívis inſignientes, honóribus cohoneſtantes, præclάris ditantes munéribus. Velaúniæ Provínciam non ſibi, ſed ſoli Maríæ ſubjectam eſſe declarárunt. Canónicis Eccléſiæ ſociári non dedignantes, illórum veſtem, non unâ vice induérunt; étiamnùm in archivis Capítuli vidére eſt lítteras Ludovíci undécimi quæ ſic habent; In quâ Eccleſia Nos & Primogénitus noſter pio famulátu hábitum juxtâ morem deférimus. Prædeceſſórum ſuórum pietátem æmulátus Ludovícus décimus ſextus, piis ac ſollícitis précibus Anicienſis Eccléſiæ Præſulis Maríæ Joſephi annuens, hancce Basílicam régio múnere donávit, anno milléſimo ſeptingentéſimo octogéſimo primo; cujus ope, ſimul ac própriis ejuſdem Epíſcopi & Capítuli ſúmptibus, ſuis roborata fundamentis non prióri venuſtáti tantum, ſed adhuc melióri formæ réddita eſt.

℟. Cùm Cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam óptimè cuſtodirentur, * Fiebat ut & ipſi Reges & Príncipes locum ſummo honóre dignum dúcerent & Templum máximis munéri-

rárent. ℣. Reges
rent glóriam ſuam,
:em in illam. *
Mach. 3. *Apoc.* 21.
CTIO vj.
ıtiſque títulis exor-
Aniciensis Eccléſia,
s hujus regni Ecclé-
itáte æquávit. Hinc
Præſules & Canó-
magni nóminis vi-
nerat, ex quibus
de Eccléſia benè
purâ decoráti ſunt:
m ſub nómine Cle-
ıarti ad ſedem Ro-
:vectus eſt. The-
:léſiæ plúrimis ac
fulget monumen-
ɪníficis præſertim
ıReliquiárum The-
um pretioſióres à
Pontificibus & à
ſimis Régibus trá-
Ibídem ſervátur
agni coróna, cui
:es è Régibus no-
vérunt. Præ cétc-
quæ divi Ludo-
Templum Anicien-
um animum com-
ſummâ religióne
a ex Chriſti Coró-
, quam à piíſſi-
ipe munus accé-
em munificentiæ
ſe Beátæ Vírginis
quâ præcípuum
átur, & quæ non
) ſua antiquitáte
., quàm aſsíduo
1, populíque con-
oris eſt, pia æquè
fert tradítio.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Patrum noſtrórum, qui dedit hoc in corde Regis *ut glorificáret Domum Dómini. ℣. Rex ſacerdótibus donávit multa bona, & ália atque ália múnera tribuébat eis. * Ut. Glória. *Repetit.* ℟. *uſque ad* ℣. 1. *Eſdr.* 7. 2. *Mach.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. 64. Te decet hymnus. 75.

Ant. 7. c. Audiérunt gentes in circúitu, quia ædificátum eſt Altáre & Sanctuárium. 1. *Mach.* 5.

Pſ. 83. Quàm dilecta. 98.

Ant. 8. G. Omnes de úrbibus ſuis venérunt ab obſecrandum Dóminum, & proni in terram adoravérunt eum. 2. *Paral.* 20.

Pſ. 86. Fundamenta. 141.

Ant. 6. F. Obtulérunt omnes holocauſta, & vota, & repromiſſiónes ſuas. *Judith.* 16.

℣. In Templo ejus omnes dicent glóriam: ℟. Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. *Pſ.* 28.

LECTIO vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univerſa Cívitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in Templum. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 6. in Dedicat. Eccleſ.

DEdicátio Domûs noſtræ, doméſtica noſtra ipsórum dedicátio eſt, quæ hódiè Anniverſário réditu votívis láudibus ad memóriam revocátur. Numquid de lapídibus cura eſt Deo? Unus homo erat Jacob, & dórmiens vidit deſcendentes Angelos & aſcendentes. Parum eſt hoc; étiam Dóminum Angelórum adeſſe teſtátus eſt, dicens: Verè Dóminus eſt in loco iſto, & ego neſciébam. Mirátur enim grátiam, & dignatiónis magnitúdinem expaveſcit. Quam terribílior eſt iſte Locus, quàm evidéntiùs certiùſque Dóminus eſt in Loco iſto! ubi nimírùm non modò duo aut tres, ſed tam multi in ipsíus congregáti nómine perſevérant. Terríbilis planè locus, & dignus omni reveréntiâ, quem fidéles viri inhábitant; quem Angeli ſancti frequentant: quem ſuâ quoque præſéntiâ Dóminus dignátur.

℞. Verè Dóminus eſt in Loco iſto: quàm terríbilis eſt Locus iſte! * Non eſt hîc áliud niſi Domus Dei, & porta cœli. ℣. Ecce Tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. * Non eſt. *Gen.* 28. *Apoc.* 21.

Lectio viij.

QUómodò enim tantus Patriarcha neſcíre potúerit, quòd non eſſet locus; ubi non eſſet Deus? ſed fortè aliud eſſe mirátus eſt, ubi ait: Verè Dóminus eſt in loco iſto. Ibi verè eſt, & verè Dóminus eſt, ubi in ejus nómine Angeli ſimul & hómines congregantur. Licèt enim in omni loco ſit, qui nullo clauditur loco; ſignanter tamen dícimus: Pater noſter, qui es in cœlis, quòd áliter illic & próprio quodam modo præſentem ſe exhibeat, non quidem ipſe diverſus, ſed diverſa diſtinguens. Cæterum in Loco iſto verè Dóminus eſt, ſi tamen ſerviámus ei in ſpíritu & veritáte. Non enim verè Dóminus erat apud eos, quibus dicébat: Quid vocátis me, Dómine, Dómine, & non fácitis quæ dico?

℞. Qui adhærent Dómino, ut colant eum, ut ſint ei in ſervos: Adducam eos in montem ſanctum meum, * Et lætificábo eos in Domo oratiónis meæ. ℣. De omni re quamcumque petíerint, fiet illis. * Et lætificábo. *Iſ.* 56. *Matth.* 18.

Lectio ix.

TEſtantur ſacræ litteræ in paradiſo olim pòſitum primum Adam ut operarétur & cuſtodíret illum. Sic ſecundus Adam in Eccléſia ſanctórum, in congregatió-

m, in horto deli-
(ſi quidem deliciæ
cum filiis hómi-
ta, inquam, & ipſe
s eſt in Loco iſto,
tur atque cuſtódiat.
, ſicut Niſi Dómi-
icáverit domum, in
aboravérunt qui æ-
eam: ſic nihilómi-
ſi ipſe cuſtodíerit
ı; fruſtrà vígilat
dit eam. Porrò An-
cndentes & deſcen-
ſe in Loco iſto, pa-
is ipſa víſio mani-
ſcendentes, ut ví-
ciem Patris: deſ-
s, ut provídeant
uid ergo? nos quó-
c eſſe debémus? In
reveréntia ſtare in
), ubi Deus eſt ope-
ervans: Angeli aſ-
s & deſcendentes?
, Dómine, univer-
qui nullíus indí-
uiſti Templum ha-
s tuæ fieri in no-
: nunc, ſancte ſan-
Dómine, † Con-
æternum impollu-
ıum iſtam. ℣. Foris
venéfici, & homi-
omnis qui amat &
dácium. * Et nunc.
Conſerva. *Repetit.*
ad ℣. 2. *Mach.* 14.

eum.
ERD. Exaltáte Dó-
Deum noſtrum; ℟.
e in monte ſancto
98.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. F. HÆc eſt Domus Dei, talis ut in cunctis regiónibus nominétur. 1. *Paral.* 22.

Ant. 7. d. Audíte qui longè eſtis, & cognóſcite vicíni, quia ibi magníficus eſt Dóminus noſter. *Iſ.* 33.

Ant. 5. a. Fortitúdo & gáudium in Loco ejus; veníte, in conſpectu ejus; & adoráte Dóminum in decóre ſancto. 1. *Paral.* 16.

CANTICUM. 2. *Paral.* 6.

QUicumque oráverit in Loco iſto, * Exáudi de cœlis, Dómine Deus, & propitiáre.

Si clauſo cœlo, plúvia non flúxerit propter peccáta pópuli, * & deprecáti te fúerint in Loco iſto;

Exaudi de cœlo, Dómine; * & da plúviam terræ quam dediſti pópulo tuo ad poſſidendum.

Fames ſi orta fúerit in terra, & peſtiléntia, & hoſtes, vaſtátis regiónibus, portas obſéderint Civitátis; * Omniſque plaga & infirmitas preſſerit;

Si quis cognoſcens plagam & infirmitátem ſuam, expánderit manus ſuas in Domo hac, * tu exáudies de cœlo.

Externum quoque, ſi vénerit de terra longinqua, & adoráverit in Loco iſto, *tu exáudies, & fácies cunc-

ta pro quibus invocáverit te.

Ut ſciant omnes pópuli terræ nomen tuum, & tímeant te, * & cognoſcant quia nomen tuum invocátum eſt ſuper Domum hanc.

Nunc ígitur conſurge, Dómine Deus, in réquiem tuam, * tu & Arca fortitúdinis tuæ.

Sacerdótes tui, Dómine Deus, induantur ſalútem, * Et ſancti tui lætentur in bonis.

Et dicitur per Octavam, etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

Ant. 8. G. Veníte, qui laborátis & oneráti eſtis; & inveniétis réquiem animábus veſtris. *Matth.* 11.

Ant. 3. a. Qui habet in cœlis habitatiónem, viſitátor & adjútor eſt Loci illíus, & venientes ad malefaciendum pércutit, ac perdit. 2. *Mach.* 3.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 7.

ELégi & ſanctificávi Locum iſtum, ut ſit nomen meum ibi in ſempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

HYMNUS.

PATRIS æterni Sóboles coæva,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtaurat, Deus alme noſtris
Annue votis.

HIc ſacri Fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculas reátus:
Hîc & infuſum nova membra Chriſto
Chriſma coaptat.

HIc ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit
Agnus & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.

HIc ſalus ægris ánimis parátur:
Hîc reos Judex fácilis relaxat,
Atque lethálem redivivus pellit
Grátia culpam.

CUJUS in cœlo thronus eſt perennis,
Incolit parvam Deus altus Ædem:
Hic adorátor ſibi quiſque ſedem
Præparat aſtris.

NULLUS hanc turbo quatit, irruentis:
Nulla vis nimbi, rapidive fluctus:
Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.

LAUS Deo, virtus, honor, & poteſtas
Una ſit Patri, parilique Proli:
Par ſit ambórum tibi nexus omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Illuc aſcendérunt Tribus Tribus Dómini, ℟. Ad confiténdum nómini Dómini.

ictus.
F. Natiónes ex
id te vénient ;
eferentes, ado-
Dóminum: no-
iagnum invocá-
tu autem lætá-
tuis. *Tob.* 13.
t. Orémus.
ii nobis per sín-
nnos hujus ſanc-
Conſecratiónis
i, & ſacris ſem-
; repræſentas in-
audi preces pó-
præſta, ut quiſ-
emplum benefi-
is ingréditur,
npetraſſe læté-
minum.

IORAS.
e Dominica.
Hymn. Doxol.
atri, laus Fílio,
ius, Spíritus,
s unctio
i Christo cón-
umen.

RIMAM.
F. Hæc eſt Do-

℣. Qui magní-
s* Locum tuum
1. 2. *Mach.* 3.
N O N.
icti Leónis Papæ
Stéphanum Ani-
Epíſcopum.
t. 1051.
Fraternitáti tuæ
mus, pro beátæ
ſemperque Vír-
ginis Dei genitrícis Maríæ
digna reveréntia, cujus in
hac Ecclésia Aniciensi, quæ
& Vallavensis, ſeu Pódium
ſanctæ Maríæ dícitur, ſpe-
ciáliùs ac præcordiáliùs præ
céteris Ecclésiis ſibi dicátis
cólitur, amátur, venerátur
memória à cunctis qui cir-
cumquáque univerſa moran-
tur in Gállia.

AD TERTIAM.
Ant. 4. d. Audíte.
CAPITULUM. 2. *Paral.* 7.
ELégi Locum iſtum mihi
in domum ſacrificii.
Oculi quoque mei erunt
aperti, & aures meæ erec-
tæ ad oratiónem ejus, qui
in Loco iſto oráverit.
℟. *br.* Tóllite hóſtias;
* Et introíte in átria ejus.
* Allelúia, allelúia. Tól-
líte. ℣. Adoráte Dóminum
* in átrio ſancto ejus. * Alle-
lúia. Glória. Tóllite. *Pſ.* 95.
℣. Vovéte, & réddite Dó-
mino Deo veſtro; ℟. Om-
nes qui in circúitu ejus af-
fertis múnera. *Pſ.* 75.

AD SEXTAM.
Ant. 5. a. Fortitúdo.
CAPITULUM. *Jerem.* 33.
AUdiétur in Loco iſto vox
gáudii & vox lætítiæ;
vox ſponſi & vox ſponſæ,
dicéntium: Confitémini Dó-
mino exercítuum, quóniam
bonus Dóminus; & por-
tántium vota in Domum
Dómini.
℟. *br.* Introíte portas

ejus * In confeſſióne. * Allelúia, allelúia. Introíte. ℣. Atria ejus * in hymnis. * Allelúia. Glória. Introíte.

℣. Servíte Dómino in lætítia; ℟. Introíte in conſpectu ejus, in exultatióne. *Pſ.* 99.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Qui habet.

CAPITULUM. *Judith.* 9.

DOmus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te.

℟. *br.* Domum tuam, Dómine, * decet ſanctitúdo. * Allelúia, allelúia. Domum. ℣. In longitúdinem * diérum. * Allelúia. Glória. Domum. *Pſ.* 92.

℣. Sanctum eſt Templum tuum, ℟. Mirábile in æquitate. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

Pſ. 115. Credidi. 102.

Ant. 2. D. QUam pulcra Tabernácula tua, Jacob, & Tentória tua, Iſrael! *Num.* 24.

Pſ. 121. Lætatus ſum. 64.

Ant. 6. F. Ecce in mánibus meis deſcripſi te: muri tui coram óculis meis ſemper, dicit Dóminus. *Iſ.* 49.

Pſ. 124. Qui confidunt. 84.

Ant. 8. G. Ponam viſitatiónem tuam pacem, & Præpóſitos tuos juſtítiam; & occupábit ſalus muros tuos. *Iſ.* 60.

Pſ. 137. Confitébor.... quóniam. 102.

Ant. 4. E. Sedébit pópulus meus in pulcritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ. *Iſ.* 32.

Pſ. 147. Lauda, Jeruſalem. 95.

Ant. 5. C. Gaudébo in Pópulo meo; quia ſemen benedictórum Dómini eſt, & nepótes eórum cum eis. *Iſ.* 65.

CAPITULUM. *Iſ.* 35.

ERit ibi ſémita & via, & via ſancta vocábitur: non tranſíbit per eam pollútus, & hæc erit vobis directa via, ita ut ſtulti non errent per eam: Non erit ibi leo, & mala béſtia non aſcendet per eam, nec inveniétur ibi.

Allelúia, allelúia. ℣. Vénient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Dómini Júvenes & Senes ſimul, & conſolábor eos. Allelúia. *Jerem.* 31.

HYMNUS, *ut in I. Veſp.*

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, Cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium, ómnium habitatio eſt in te. *Pſ.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Laudábunt Dóminum in Atriis ſanctis meis; & vocábunt eos, Pópulus ſanctus: tu autem vocáberis: quæſita Cívitas. *Iſ.* 62.

COLL. *ut ſupra ad Laud.*

ŧebus
OCTAVAM
:ATIONIS.
'IDUPLEX.
ut in die, ex-
ſequuntur.
de Feria, in
o.

CTURNUM.
nt. ℣. & ℟℟.
ſti juxta Feriam.
j. *de Scriptura*
, tribus in unam
. & *iij. ut infrà*
et die.

. A U D E S.
la. 3. a. Firmétur
;, ut apérias óc-
ıper Domum iſ-
áudias preces Pó-
.. *Paral.* 6.

HORAS.
Allelúia, *in*
.

ESPERAS.
'a. 6. F. Quicum-
rit in Loco iſto,
habitáculo tuo,
re. 2. *Paral.* 6.

MINICA
Octavam.
Officium ſit de
:, cum Commemo-
'ctava in utriſque
& Laudibus.

Die XII.
DE OCTAVA.
Lectio ij.
Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
Serm. 336. *in Dedic. tom.* 5.

CElébritas hujus congregatiónis, Dedicátio eſt Domûs oratiónis. Domus ergo noſtrárum oratiónum, iſta eſt; Domus Dei, nos ipſi. Si Domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem, Dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando iſta ſurgébant; hoc fit modò, cùm congregantur credentes in Chriſtum. Credendo enim, quaſi de ſylvis & móntibus ligna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tamquam inter manus fabrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen Domum Dómini non fáciunt, niſi quando caritáte compaginantur.

Lectio iij.

LIgna iſta & lápides ſi non ſibi certo órdine cohærérent, ſi non ſe pacíficè innécterent, ſi non ſe ínvicem, cohærendo ſibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fá-

brica lápides & ligna benè ſibi cohærere, ſecúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tamquam ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis: véteres enim erátis, Domum mihi nondum faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicem amáte.

Die XIII. De Octava.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 33. in Matth.

COmmúnis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vobis priùs ingreſſis, nos intrámus, diſcipulórum formam retinentes: ideóque commúniter ómnibus, ſtatim atque ingreſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur ſocórdia tórpeat, nemo ſeculáribus rebus ſuſpenſum ánimum hábeat, cùm jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei imminet pœna. Equidem millies pótiùs malim in domum alicújus veſtrûm ingreſſus deſtitui, quàm hîc prædicans non audíri. Hoc mihi moléſtius eſſet quam illud; quandòquidem hæc magis próprié domus noſtra eſt, quàm illa.

Lectio iij.

HIc magnæ illæ noſtræ opes póſitæ ſunt, hic ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirandum? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt, atque jucúndior; & lucerna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide óleo perúncti, à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò mélior, magiſque neceſſária. Non enim veſtes, ſed miſericórdiam inclúſam cóntinet; quamvis pauci ſint qui eam poſſídeant. Hic & léctulus eſt valdè illo præſtántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto ſuávior eſt.

Die XIV. De Octava.

Lectio ij.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. in Vidi Dóminum.

CUm ánimi divítias conſídero in vobis augéſcere, gáudeo ſemper, ut qui non fruſtrà ſementem fécerim, ut qui non incaſſùm labóres pertúlerim. Unde ígitur hoc lucrum conjício, unde perſpício ſermónes ad opus profícere? Nimírum,

m, ex hoc concurſu; o quòd Eccléſiam óm-ı matrem ſtudióſè am-ímini; ex hac pernocte etuaque ſtatióne; ex eo [angelicórum órdinum ónem imitantes, ſine tióne laudes & hymnos tis Conditóri. O mira ſti dona! In ſupernis citus Angelórum ca-glóriam: in terris, hó-es in Eccléſiis choros ites, ad illórum exem-ı eamdem canunt gló-ı. In ſupernis, Séraphim ánctum illum hymnum nant: in terris, cum-hóminum promit mul-lo, communiterque, cœléſtium, tum terré-um plaudit celébritas.

Lectio iij.

Ulla res tantum affert gáudii vitæ noſtræ, ntum hoc, quòd ex áni-gaudétis in Eccléſia con-gári. In Eccléſia, gáu-tium conſervátur gau-n. In Eccléſia, ánimo ctórum eſt recreátio. In léſia, dólentium eſt vo-tas. In Eccléſia defatiga-ım eſt reſpirátio. In Ec-ia, laborántium eſt ré-es. Veníte enim, inquit, t me, qui laborátis & rráti eſtis; & ego refi-m vos. Quid hâc voce eſt eſſe deſiderabílius? d hâc invitatióne jucún-s? Ad épulum te vocat, i in Eccléſiam te vocat.

Ad Vesperas, *fit Commem. S. Henrici, Imperatoris, Ant.* Qui confidunt. ℣. Sperent. *ut in Communi Juſtorum. p.* lj. *Coll.* Deus, qui. *ut infrà.*

Die XV.
DE OCTAVA.

Lectio ij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccleſ. cap. 2.

SIcut hoc ædifícium viſíbile factum eſt nobis corporáliter congregandis; ita illud ædifícium, quod nos ipſi ſumus, Deo ſpiritáliter habitatúro conſtrúitur. Templum enim Dei ſanctum eſt, inquit Apóſtolus, quod eſtis vos. Sicut hoc terrénis mólibus conſtrúimus, ſic illud bene compóſitis móribus erigamus. Hoc enim nunc viſitántibus nobis, illud in fine ſéculi, Dómino veniente, dedicábitur, quando corruptíbile hoc noſtrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc noſtrum induet immortalitátem; quia corpus humilitátis noſtræ conformábit córpori glóriæ ſuæ.

Lectio iij.

De S. Henrico.

HEnrícus è Duce Baváriæ Romanórum Imperátor, cognomento Pius, Religióni amplificandæ ſtu-

dióſè incumbens, Ecclésias ab Infidélibus deſtructas reparávit & locupletávit. Bambergenſem Epiſcopátum hæreditáriis ópibus fundátum, beáto Petro vectigálem fecit. Benedictum octávum prófugum excépit, & ſuæ ſedi reſtítuit. Ad tuendam Ecclésiam Románam, bellum adversùs Græcos ſuſcépit. Divínâ protectus ope, bárbaras Natiónes, précibus magìs quàm armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, tráditâ Stéphano regi ſoróre ſuâ in uxórem, eoque baptizáto, ad Chriſti fidem perduxit. Virginitátem matrimónio junxit, ſanctamque Cunegundam, cónjugem ſuam, morti próximus, propinquis ejus illibátam reſtítuit. Illúſtribus dénique per Gálliam, Itáliam, & Germániam, régiæ prorsùs & religióſæ munificéntiæ veſtígiis paſſim relictis, ſanctitáte & miráculis clarus, ad regni cœleſtis præmia vocátus eſt.

Ad Laudes, *pro Commem. S. Henrici, Ant.* Qui facit. ℣. Proba me. v.

Collecta. Orémus.

Deus, qui beátum Henrícum de terréno império ad regnum æternum tranſtuliſti; te ſúpplices exorámus, ut ſicut illum grátiæ, tuæ ſuavitáte illécebras ſéculi superáre fecisti; ita nos fácias mundi blandimenta vitáre, & ad te puris méntibus pervenire; Per Dóminum.

Vesperæ *de ſequenti in Communi unius Martyrii, Collecta,* Deus cujus. *infrà.*

Fit Comm. Oct. Decic. ut in II. Veſperis Feſti.

Die XVI.

In Feſto

SANCTI DOMNINI,

Martyris.

Duplex-Minus.

Lectio ij.

Domnínus puer, ut vetus fert tradítio, annum agens décimum, coram Rictióvaro Galliárum Præfecto, accuſátus quòd Chriſtiánus eſſet, blandítiis primùm, deindè comminatiónibus tentátus, cùm imperténitus in confeſſióne nóminis Chriſti perſíſteret, váriis ac duríſſimis ſupplíciis exagitátus, tandem cápitis abciſſióne Martyrii palmam conſecútus eſt. Sacras ejus Relíquias è vico Apriliáco, ubi plúrimis clareſcébant miráculis, in Cœnóbium Nobiliácum tranſlátæ, indè in Ecclésiam Anicienſem aſportátæ ſunt, ibíque fidélium votis & concurſu, à multis ſéculis honorantur. Quem cultum divínæ virtútis oſténſio ſæpiùs approbávit & Pontifíciæ indulgentiárum largitiónes cohoneſtárunt.

Lectio iij.
no Sancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. 306. *in Nat. Mart.*
ſ. candid. c. 10 *&* 11.
Mnes hoc vólumus,
Fratres, vitam & veri-
. Sed quà vénimus,
imus? Nam quò ve-
us, etſi nondum poſ-
ne tenémus, jam ta-
cogitatióne & ratióne
mus & vidémus: ad
a téndimus & veritá-
Ipſe Chriſtus eſt. Quà
uæris? Ego ſum, in-
, via. Quò ire quæris?
ritas & vita. Ecce quod
yres amavérunt, ideò
éntia & tranſitória con-
ſérunt. Nolíte mirári
túdinem, amor vicit do-
n. Veſtígia Mártyrum
ntes, caputque Márty-
& noſtrum intuentes, ſi
m magnum bonum ve-
concupiſcimus, iter du-
non timeámus. * Quid
s vias duras paſſiónum
ribulatiónum? Tranſiit
. Reſpondes fortè, Sed
. Tranſiérunt Apóſtoli.
uc reſpondes, Sed Apóſ-
Accípio. Reſponde:
ſiérunt poſteà & multi
Erúbeſce: tranſiérunt &
inæ. Senex veniſti ad paſ-
em? noli timére mortem,
quia vicinus es morti.
enis es? tranſiérunt & jú-
es, qui adhuc vitam ſibi
ábant: tranſiérunt & púe-
tranſiérunt & puellæ. Quómodò adhuc via áſpera eſt, quam multi ambulando liniérunt? Hæc ergo eſt ſolemnis & aſsídua commonítio noſtra ad vos, Fratres, ut Solemnitátes Mártyrum, non vanâ ſolemnitáte celebrémus; ſed quos in ſuis ſolemnitátibus amámus, étiam fide símili imitári non formidémus.

[*Ubi ſit Duplex-Majus aut ſuprà, in II. Noct. Lectio iv.* Domnínus. *Lectio v.* Sermo ſancti Auguſtíni, *&c. uſque ad Aſt.* * *Lect. vj.* Quid times.]

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum. *c.* 10.

IN illo témpore; offerébant Jeſu párvulos, ut tángeret illos. Et reliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

De SS. Machab. 1. *n.* 1.

EXteri Agonóthetæ certámina conſtituentes, rem ádmodum ſpectábilem eſſe putant, cùm júvenes robuſtoſque Athlétas in ſcámmata & certámina indúcunt. Hîc verò non ita ſe res habet, ſed è contrário ómnia. Agónem enim propónens Chriſtus, non talem qualem illi, ſed horrendum & formidandum: quippe non hóminum adversùs hómines eſt lucta; ſed hóminum adversùs dæmones certámen eſt; talem,

inquam, agónem nobis propónens, non júvenes robuſtoſque Athlétas ad certámina indúxit; ſed adoleſcéntulos. Quid hoc ígitur eſt? Inútilemne ætátem ad certámina & ſcámmata ducis? Ego, inquit, illam rem incredíbilem, novam, & nunquam ántehàc audítam, ipſis opéribus credíbilem fáciam. Non enim is Agonóthera ſum ego, qui certántium virtúti ómnia committam: ſed adſum, opem fero manumque Athlétis meis pórrigo, & rei ab illis fórtiter geſtæ pars máxima ex patrocínio meo profícíſcitur.

Lectio viij.

Agonóthetæ grátiam admiráre, Chriſti conſpectâ virtúte obſtupeſce. Non ſecundùm carnem robuſti ſunt Athlétæ, ſed ſecundùm fidem. Infirma eſt ipſórum natúra, ſed potens eſt, quæ ungit eos, grátia. Non eſt ſenſíbilis pugna; ne ígitur Athlétas extrínſecùs consíderes; ſed ratiocínio eórum ánimi robur intùs perpende. Consídera ipſórum fidei fortitúdinem, ut édiſcas eum, qui cum dæmónibus pugnet, non robuſto córporis hábitu & mole indigére, neque ætáte flóridâ, ſed etſi ádmodùm júvenis ſit, etſi decurſâ jam ætáte, ſi ánimo generóſo robuſtóque prædirus ſit, nihil damni ab ætáte in certámine accípere.

Lectio ix.

Stabat júvenis Philoſóphiæ plena próferens verba: síquidem tyrannum ſtudébat ad pietátem ſuam tradúcere: cùm verò id mínimè pótuiſſet, quod fidérum pártium erat, deinceps præſtitit, ſupplício ſeipſum expóſuit. Atque ille quidem eum ætátis grátiâ miſerabátur, hic verò illum impietátis causâ deflébat. Non enim éadem réſpicit tyrannus & Martyr: nam utrique ſunt iídem óculi; verùm carnis, fidei verò óculi non iídem; ſed ille quidem præſentem vitam reſpiciébat, hic verò reſpiciébat futúram, ad quam erat evolatúrus. Omnes ſimul orémus, ut eódem curſu confecto], fidúciam eamdem obtineámus.]

Collecta. Orémus.

Deus, cujus múnere ſanctus Domnínus per, fidem mirábili victóriâ propugnávit: da infirmitáti noſtræ ejus interceſſióne virtútem, ut fidem quam voce profitémur, ópere exequámur; Per Dóminum.

Ad Vesperas, *fit Com. Oct.* Dedicationis.

Deinde S. Alexii, *Ant.* Qui confidunt. ℣. Sperent, *ut in Communi Juſtorum*, lj. *Collecta*, Fac, quæſumus, liij.

Die XVII.
De Octava
Dicationis.
Lectio ij.
ſermóne S. Bernardi Abbátis.
1. 6. in Dedic. Eccl. n. 3.
loco iſto verè Dómi- s eſt, ſi tamen ſerviá- ei in ſpíritu & veritáte. ò Angelos aſcendentes ſcendentes eſſe in loco Patriarchalis ipſa víſio ifeſtat; aſcendentes, ut ant fáciem Patris: deſ- lentes, ut provídeant is. Quid ergo? Nos quó- lò hic eſſe debémus, in nta reveréntia ſtare in o iſto, ubi Deus eſt ópe- s, & ſervans; Angeli aſ- dentes & deſcendentes? nírùm pœnitentes & ex- antes eſſe nos cónvenit. e eſt enim oblivíſci quæ ò ſunt, ignoráre, repro- e, recogitáre annos illos amaritúdine ánimæ noſ- , ac deinceps cogitatióne ul & aviditáte exténdere in interióra. Hæc ſunt e exiguntur à nobis, eteritórum pœnitúdo pec- órum, & futurórum ex- tátio præmiórum.
Lectio iij.
De Sancto Alexio.
Léxius Romæ nobilíſſi- mo génere natus, pri- à nocte nuptiárum, pecu- ri Dei mónitu, relin- ens intactam ſponſam, poſt várias pietátis causâ ſuſceptas peregrinatiónes, cum ſanctitátis ejus fama ipſum mox proditúra eſſet, Romam rédiit. Ibi à patre ſuo tamquam aliénus pauper hoſpítio receptus, in dómo paternâ, ómnibus ignótus, vitæ ſuæ relíquum conſummávit. Mirâ humilitátis ac patiéntiæ exempla præbuit, inter frequentes, quibus à ſervis laceſſebátur, objurgatiónes ac contumélias. Morti próximus, ſuum nomen & genus paréntibus apéruit. Sepultus eſt in monte Aventíno, plurimiſque ſepulcrum ejus cláruit miráculis. Hinc ſancti Aléxii cultus tum apud Látinos, tum apud Græcos célebris evâſit.

Ad Laudes, *fit Commemoratio ſancti Alexii*, *Ant.* Qui facit. ℣. Proba me. *Collecta*, Fac, quæſumus, *ut in Com. Juſt.* Iv.

Vesperæ *de Die Octava.*

Die XVIII.
Octava
Anniversarii
Dedicationis
Eccl. B. M. Aniciensis.
Duplex-Majus.

In I. Vesperis.
Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. Ecce ego creo cœ- 1. f. los novos, & terram novam, & non erunt in

memória prióra. *Iſ.* 65.

Ant. 7. d. Gaudébitis uſque in ſempiternum in his quæ ego creo; quia ecce ego creo Jerúſalem exultatiónem & pópulum ejus gáudium. *Iſ.* 65.

Ant. 5. C. Exultábo in Jerúſalem, & gaudébo in pópulo meo; & non audiétur in eo ultrà vox fletûs & vox clamóris. *Iſ.* 65.

Ant. 6. F. Gáudium & lætítia inveniétur in Sion, gratiárum actio, & vox laudis. *Iſ.* 51.

Ant. 4. A. Hæreditábunt eam electi mei, & ſervi mei habitábunt ibi. *Iſ.* 65.

Capitulum. *Apoc.* 21.

VIdi ſanctam Civitátem Jerúſalem novam, deſcendentem de cœlo à Deo, parátam ſicut ſponſam ornátam viro ſuo.

℟. Fáciet Dóminus in monte hoc convívium pínguium: præcipitábit mortem in ſempiternum, * Et áuferet lácrymam ab omni fácie. ℣. Mors ultrà non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà. * Et áuferet. Glória. Et. *Iſ.* 35. *Apoc.* 21.

Hymnus.

URbs beáta, vera pacis
Víſio Jerúſalem!
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus ſuis Deus.

Singulis ex margarítis
Singulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Chriſtus
Fundat Urbis mœnia.

Ejus eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus:
Æmulantes hîc beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.

Undique ſunt aperta
Civitátis óſtia:
Quiſquis ambit huc veníre,
Inſerique mœnibus,
Antè duris hìc probári
Débuit labóribus.

Sit perennis laus Parenti,
Sit perennis Fílio:
Laus tibi qui nectis ambos,
Sit perennis Spíritus,
Chriſma cujus nos inungens
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Dóminus in templo ſancto ſuo: ℟. Dóminus in cœlo ſedes ejus. *Pſ.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. J. Novos cœlos, & novam terram, ſecundum promiſſa Dómini expectámus in quibus juſtítia hábitat. 2. *Petr.* 3.

Coll. *ut infrà ad Laud.*

AD COMPLETORIUM.

Ut in Feſto Dedicat. 516.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in Templo ſancto ſuo, * Veníte, adorémus. *Habac.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Ælestis ô Jerúſalem,
ianſura ſemper Cívitas,
: beáti quos tuis
s recondis mœnibus!
u pacis ætérnæ Domus,
cta Sanctórum quies,
s Deo fruéntium,
is ſuperni cúria.
ic in throno ſedens
Deus,
ctos beat præſéntia:
ſol perennis, ſplendido
ilget Agnus lúmine.
Iac ſede, quo datur frui,
dulce turbat ótium:
unus eſt ſanctis labor
vacáre láudibus.
Iuc certa nos ſpes évocat,
c vota tendant ómnia:
c térrent brevis labor,
erna quos merces manet.
Perennis, ô ſol, pátriæ,
u, tibi ſit glória,
m Patre & almo Spíritu,
ſempiterna ſécula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. g. Venérunt ſtru-
ores tui Sion: deſtruen-
s te, & diſſipantes à te exí-
unt. *Iſ.* 49.

Ant. 2. D. Ecce in máni-
is meis deſcripſi te: muri
i coram óculis meis ſem-
er. *Iſ.* 49.

Ant. 3. c. Ego ſternam per
dinem lápides tuos; & fun-
ábo te in ſapphíris. *Iſ.* 54.

℣. Fundátur exultatióne
niverſæ terræ mons Sion;
℟. Cívitas Regis magni;
Pſ. 47.

Lect. de Scriptura occur.

℟. *j.* Lauda, Jerúſalem, Dóminum: lauda Deum tuum, Sion: quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * Benedixit fíliis tuis in te. Confitére Dómino in bonis tuis, & bénedic Deum, & gáudeas in ómnia ſécula ſeculórum. * Benedixit. *Pſ.* 147. *Tob.* 13.

℟. *ij.* Deus ſalvam fáciet Sion; & inhabitábunt ibi; * Et hæreditáte acquírent eam. ℣. Non intrábit in eam, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni. * Et. *Pſ.* 68. *Apoc.* 21.

℟. *iij.* Pópulus tuus omnes juſti in perpétuum hæreditábunt terram. * Germen plantatiónis meæ, opus manûs meæ ad glorificandum. ℣. Vocábunt eos pópulus ſanctus redempti à Dómino. * Germen. Glória. * Germen. *Iſ.* 60 & 62.

In II. Nocturno.

Ant. 5. a. Ponam univerſos fílios tuos doctos à Dómino; & multitúdinem pacis fíliis tuis. *Iſ.* 54.

Ant. 8. G. In juſtítia fundáberis: à calúmnia non timébis; & à pavóre, quóniam non appropinquábit tibi. *Iſ.* 54.

Ant. 4. E. Habitábunt in te fílii tui, & laudábunt Dóminum. *Iſ.* 62.

℣. Jerúſalem ædificátur ut cívitas; ℟. Cujus participátio ejus in idipſum. *Pſ.* 121.

Lectio iv.

Ex enarratióne ſancti Auguſtíni Epíſcopi in Pſalmum octogéſimum ſextum. *Edit. Bened.* n. 1.

Civitas quædam in iſto Pſalmo cantáta & commendáta eſt, cujus cives ſumus, in quantum Chriſtiáni ſumus; & unde peregrinámur, quàmdiu mortáles ſumus; & ad quam téndimus. Rex ipſius Civitátis ſe fecit viam, ut ad Civitátem pervenirémus. Ambulantes ergo in Chriſto, & adhuc peregrinantes donec perveniámus, & ſuſpirantes deſidério cujuſdam ineffábilis quiétis, quæ hábitat in illa Civitáte, de qua quiéte dictum eſt hoc nobis eſſe promiſſum, quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit: ambulantes ergo, ſic cantémus, ut deſiderémus. Nam qui desíderat, etſi lingua táceat, cantat corde: qui autem non desíderat, quólibet clamóre aures hóminum fériat, mutus eſt Deo.

℟. Quando véniam, & apparébo antè fáciem Dei? * Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei. ℣. Oculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum. * Hæc recordátus ſum. *Pſ.* 41. 1. *Cor.* 2.

Lectio v.

Tamquam jocundatórum ómnium habitátio in te. In peregrinatióne iſta contérimur: habitátio noſtra, jocúnditas ſola erit. Períbit labor & gémitus, tránſeunt oratiónes, ſuccédunt laudatiónes. Ibi ergo habitátio jocundantium, non erit gémitus deſiderántium, ſed lætítia perfruéntium. Aderit enim cui modò ſuſpirámus: ſímiles ei érimus, quóniam vidébimus eum, ſicuti eſt. Ibi totum negótium noſtrum, non erit niſi laudáre Deum, & frui Deo. Et quid áliud quærémus, ubi ſolus ſufficit, per quem facta ſunt ómnia? Habitábimur & habitábimus: ſubjicientur illi ómnia, ut ſit Deus ómnia in ómnibus.

℟. Glorióſa dicta ſunt de te, Cívitas Dei: * Sicut lætántium, ómnium habitátio eſt in te. ℣. Abſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum. * Sicut. *Pſ.* 86. *Apoc.* 21.

Lectio vj.

Beáti ergo qui hábitant in Domo tua. Unde beáti? In ſécula ſeculórum laudábunt te. Hoc uno beáti otióſo negótio. Hoc ergo unum deſiderémus, fratres, cùm venérimus ad hoc, nos

gaudére ad Deum,
Deum. Opera bona
dò nos perdúcunt,
runt. Non ibi erunt
niſericórdiæ, ubi
t miſéria. Egentem
énies, nudum non
, nemo tibi occur-
is, nullus peregrí-
:, nullus ægrótus
íſites, nullus mór-
m ſepélias, nullus
um inter quos pa-
npónas. Magna ibi
am ibi ómnia ópe-
necéſſitas flágitat,
ntur; mórtuâ ne-
, peribunt ópera
is.
on eſúrient, neque
& non percútiet
& ſol: quia * Mi-
órum reget eos, &
ites aquárum potá-
℣. Beáti qui eſú-
ſitiunt juſtítiam,
ipſi ſaturabuntur.
itor. Glória. † Ad.
latth. 5.

. Nocturno.

. F. Ipſa Cívitas au-
ndum; & funda-
luri Civitátis om-
e pretióſo ornáta.
1.
. d. Non eget ſole,
nâ ut lúceant in ea,
itas Dei illuminá-
& lucerna ejus eſt
lpoc. 21.
2. D. Hæc verba
a ſunt & vera:

Qui vícerit, poſſidébit hæc. *Apoc.* 21.

℣. Ædificávit Dóminus Sion; ℟. Et vidébitur in glória ſua. *Pſ.* 101.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *c.* 10.

IN illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis; & hyems erat: & ambulábat Jeſus in templo in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Adhort. ad Theod. lapſum.

HOc eſt opus cleméntiæ divínæ, quod nobis certámina non in longum tempus protrahantur; ſed cùm brevi & in ictu óculi, (momentánea enim eſt præſens vita illi comparáta,) decertavérimus, infinítis in ſéculis coronémur. Quid ígitur eâ vitâ felícius eſt? Non eſt ibi metuenda paupertas & ægritúdo, nullus ibi lædit, nullus læditur, nullus irrítat nec irritátur. Omnia in pace, lætítia & gáudio; ómnia tranquilla & ſeréna; ómnia dies, ſplendor, lux: non lux hodierna; ſed ália tantò hâc ſplendídior, quantò lucernâ lux diéi. Nulla tunc erit ſedítio aut pugna: magna quippe erit in choro Sanctórum concórdia, ómnibus ſemper inter ſe conſentiéntibus.

℟. Non audiétur iníquitas in terra tua, váſtitas & contrítio in términis tuis: * Occupábit ſalus muros tuos, & portas tuas laudátio. ℣. Omne maledíctum non erit ámpliùs ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi. *Occupábit. *Iſ.60. Apoc.22.*

Lectio viij.

Homil. in S. Philogon.

Hic ſunt Angelórum infiníta míllia, illìc multa míllia Archangelórum, álibi ſodalítia Prophetárum, álibi Mártyrum chori, Apoſtolórum órdines, cúnei Juſtórum, omniumque qui Deo placuérunt várii cœtus: quodque majus eſt ómnibus, in média frequéntia verſátur horum ómnium Rex. Illìc qui adſunt perpétuò vident Regem, quátenùs illum vidére licet, non ſolùm præſentem, verùm étiam ſuæ glóriæ ſplendóre condecorantem univerſum cœtum. Et noſtræ quidem celebritátes ſub merídiem plerùmque ſolvuntur, illa verò non item: ſed ſtat perpétuò, illiuſque bona nullo término clauduntur, finem non habent.

℟. Non erit tibi ſol ad lucendum per diem, nec ſplendor lunæ illuminábit te: * Sed erit tibi Dóminus in lucem ſempiternam, & Deus tuus in glóriam tuam. ℣. Non occìdet ultrà ſol tuus, & luna tua non minuétur. * Sed erit. *Iſ. 60.*

Lectio ix. In Pſalm. 41.

Si in futúris cogitandis perpétuò verſémur, & regnum cœlórum, immortalitátem, vitam quæ nunquam défìnet, ducendam cum Angelis chóream, futúram cum Chriſto converſatiónem, glóriam illam quæ nunquam ínterit aut corrúmpitur; vitam autem ab omni dolóre liberam apud nos ipſos conſiderémus, & quòd lácrymæ, probra, maledícta, mors, triſtítia, labor, ſenectus, morbus, peccátum & condemnátio, pœna & ſupplícium, & ſi quid eſt áliud in vita præſenti moleſtum & acerbum, ea ómnia expulſa ſunt: loco autem eórum introducta ſunt pax, lætítia, glória, honor, ſplendor, & ália, quæ ne poſſet quidem orátio conſequi, nihil nos rerum cápiet præſéntium, ſed potérimus dícere cum Prophéta: Quandò véniam & apparébo antè fáciem Dei?

℟. Inebriabúntur ab ubertáte Domûs tuæ, Dómine: * Et torrente voluptátis tuæ potábis eos: † Quóniam apud te eſt fons vitæ. ℣. Agnus qui in médio throni eſt, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes. * Et Glória. † Quóniam. *Pſ. 35. Apoc. 7.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dó-
no cánticum novum,
Laus ejus in Eccléſia
ctórum.

AD LAUDES.

t. VOcábitur Jerúſa-
a. lem Cívitas veri-
is, & mons Dómini exer-
uum, mons ſanctificátus.
ch. 8.

Ant. 3. a. Vénient & lau-
bunt in monte Sion: &
pulus meus bonis meis
implébitur, dicit Dómi-
is. *Jerem.* 31.

Ant. 2. D. Dicent cùm
nvértero captivitátem eó-
m: Benedícat tibi Dómi-
is, pulcritúdo juſtítiæ,
ons ſanctus. *Jerem.* 31.

Canticum. *Tob.* 13.

Erúſalem Cívitas Dei, lu-
ce ſpléndidâ fulgébis, *
omnes fines terræ adjuvá-
unt te.

Natiónes ex longinquo ad
vénient: & múnera defe-
entes adorábunt in te Dó-
minum, & terram tuam in
anctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum *
nvocábunt in te.

Maledicti erunt qui con-
émpſerint te; & condemná-
i erunt omnes qui blaſphe-
náverunt te; * benedictíque
erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fi-
liis tuis; * quóniam omnes
benedicentur & congrega-
buntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt
te; * & qui gaudent ſuper
pace tua.

Anima mea, bénedic Dó-
minum; * quóniam liberá-
vit Jerúſalem Civitátẽ ſuam
á cunctis tribulatiónibus
ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero ſi fúerint relí-
quiæ ſéminis mei * ad viden-
dum claritátem Jerúſalem.

Portæ Jerúſalem ex ſap-
phíro & ſmaragdo ædifica-
buntur; * & ex lápide pre-
tióſo omnis circúitus muró-
rum ejus.

Ex lápide cándido & mun-
do omnes platéæ ejus ſter-
nentur: * & per vicos ejus
Allelúia cantábitur.

Benedictus Dóminus qui
exaltávit eam; * & ſit re-
gnum ejus in ſécula ſeculó-
rum ſuper eam. Amen.

Ant. 6. F. Beáti omnes
qui díligunt te, Cívitas Dei,
& qui gaudent ſuper pace
tua. *Tob.* 13.

Ant. 7. d. Qui dealbavé-
runt ſtolas ſuas in ſánguine
Agni, ſunt antè thronum
Dei, & ſérviunt die ac nocte
in templo ejus. *Apoc.* 7.

Capitulum. *Apoc.* 19.

VOx de throno exívit di-
cens: Laudem dícite
Deo noſtro, omnes ſervi
ejus, & qui timétis eum
puſilli & magni: Et audívi
quaſi vocem dicéntium: Al-
lelúia; quóniam regnávit
Dóminus Deus noſter om-
nipotens.

Hymnus.

Quam pulchra, quàm dilecta ſunt
Cœli Tonantis Atria,
Quæ mille circùm Cœlites
Cingunt, coluntque míllia!

Hic in throno ſedet Deus,
Agnuſque Sanctórum decus,
In quo ſupernæ pérmanet
Æterna ſors Ecclésiæ.

Hac unus ardor in domo,
Deum vidére, pſállere,
Amáre, ter Sanctum piis
Efferre ſemper láudibus.

Quando ſolútis cárcere
Nobis licébit, ô Deus,
His intereſſe cœtibus,
His nos choris conjúngere?

Hoc te precámur ſúpplices,
Sol Agnus & lux Cœlitum
Da nos vidére cum tuis
Regnum perennis pátriæ.
Amen.

℣. Vox exultatiónis & ſalútis ℟. In tabernáculis justórum. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Benedictus es, Dómine, in Templo ſancto glóriæ tuæ, & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

Collecta. Orémus.

Deus, qui nobis ætérna ſupernæ Jeruſalem gáudia per temporálem hujus ſancti Templi tui ſolemnitátem adumbráre voluiſti; fac nos, quæſumus, ita diligere decórem Domûs tuæ, ut & ipſi Templum grátiæ tuæ in terris, & Locus habitatiónis glóriæ tuæ fieri mereámur in cœlis; Per.

AD HORAS.

Doxol. ut in die Feſti.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Vocábitur.

In ℟. *br.* ℣. Qui magníficas in nobis * Locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

CANON.

Ex Concílio Coloniensi primo.

Ann. 1536. *part.* 9. *c.* 13.

Signat Templi Dedicátio, tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Christo deſponſatiónem. Ipſa enim Eccléſia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum eſt. Quòd ſi Dei Templum ſumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit ſacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum aſcendunt: ad cor enim réſpicit Deus. Quamobrem, niſi ómnia quæ in hujuſcémodi Conſecratióne extériùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accéſſerit.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Vénient.

Capitulum. *Iſ.* 51.

Venient in Sion laudantes; & lætítia ſempitérna ſuper cápita eórum; gáudium & lætitiam tenébunt, fúgiet dolor & gémitus.

:. *br.* Flúminis ímpetus
ïcat Civitátem Dei. * Al-
ía, allelúia. Flúminis.
ỉanctificávit Tabernácu-
ı ſuum Atíſſimus. * All.
ria. Flúminis. *Pſ.* 45.
ỉ. Exultábunt ſancti in
ria; ℟. Lætabuntur in
ılibus ſuis. *Pſ.* 149.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Dicent.

APITULUM. *Sophon.* 3.

Auda, filia Sion; júbila,
ı Iſrael: lætáre & exulta
omni corde, filia Jerúſa-
m: ábſtulit Dóminus ju-
cium tuum, avertit ini-
ícos tuos: Rex Iſrael Dó-
ínus in médio tuî: non
mébis malum ultrà.

℟. *br.* Rogáte * quæ ad
acem ſunt Jerúſalem. * Al-
lúia, allelúia. Rogáte.
ỉ. Et abundántia * diligén-
ibus te. * Allelúia. Glória.
Rogáte. *Pſ.* 121.

℣. Póſuit fines tuos pa-
cem; ℟. Et ádipe frumenti
ātiat te. *Pſ.* 147.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Qui dealbavé-
runt.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum
columnam in templo
Dei mei, & foràs non egre-
diétur ampliùs; & ſcribam
ſuper eum nomen Dei mei,
& nomen Civitátis Dei mei,
novæ Jerúſalem, quæ deſ-
cendit de cœlo à Deo meo.

℟. *br.* Semen ſervórum
ejus * poſſidébit eam. * Al-
lelúia, allelúia. Semen.
℣. Et qui díligunt nomen
ejus * habitábunt in ea. Al-
lelúia. Glória. Semen. *Pſ.* 68.

℣. Beáti qui hábitant in
Domo tua, Dómine; ℟. In
ſǽcula ſeculórum laudábunt
te. *Pſ.* 83.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. UNus de ſeptem
Angelis ſuſtulit
me in ſpíritu, & oſtendit
mihi Civitátem ſanctam Je-
ruſálem deſcendentem de
cœlo à Deo. *Apoc.* 21.

Ant. 8. G. Iſta quæ ſur-
sùm eſt Jerúſalem, líbera
eſt, quæ eſt mater noſtra.
Gal. 4.

Ant. 2. D. Non habé-
mus hîc manentem civitá-
tem, ſed futúram inquíri-
mus. *Hebr.* 13.

Ant. 6. C. Solúmmodo
ibi magníficus eſt Dóminus
noſter. *Iſ.* 33.

Ant. 3. a. Dóminus Deus
omnípotens Templum illíus
eſt, & Agnus. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ECce Tabernáculum Dei
cum homínibus, & ha-
bitábit cum eis: & ipſi pópu-
lus ejus erunt, & ipſe Deus
cum eis, erit eórum Deus.

HYMNUS. URBS beáta, *ut ſuprà.* 534.

℣. Quàm dilecta Taber-
nácula tua, Dómine, vir-
tútum! ℟. Concupiſcit &
déficit ánima mea in átria
Dómini. *Pſ.* 83.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. In hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt ſuperíndui cupientes; ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. 2. *Cor.* 5.

Coll. *ut ſuprà ad Laud.*

Fit Commem. S. Vincentii a Paulo, *Presb. Ant.* Quaſi. ℣. Stabit. p. xxxvj. *Collecta, infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ut in die Feſti. 516.

Die XIX.

In Feſto

S. VINCENTII A PAULO, Presbyteri.

Duplex - Minus.

Omnia de Communi unius Presbyteri.

AD NOCTURNUM.

Lectio *j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.*

Lectio *ij.*

Vincéntius à Paulo Pódii non procul ab Aquis-Tarbelis in Aquitánia natus, à púero eximiâ in páuperes caritáte enítuit. A cuſtódia paterni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas tum Tolóſæ, tum Cæſarauguſtæ dídicit. Sacerdótio initiátus, & Theológiæ láureâ inſignítus, cùm Tolóſam Maſſíliâ redíret, in Turcas íncidit; qui, navis magiſtro aliiſque intéremptis, ipſum ſagittâ vulnerátum, in Africam captívum adduxérunt. Ibi herum ſuum qui à chriſtiánâ fide, ut Mahumétis ſequerétur deliramenta, defécerat, rurſus Chriſto lucrifécit. Reverſus in Gállias, ſuadente ſanctæ Románæ Eccléſiæ Cardináli Berullo, Clippiáci primùm, mox Caſtelliónis Paræcias ſanctiſſimè rexit. Moniálibus Viſitatiónis à ſancto Franciſco Saléſio præpóſitus, quàm verum & rectum eſſet judícium ejuſdem ſanctiſſimi Præſulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum ſe noſſe fatebátur, comprobávit.

Lectio *iij.*

Ad páuperes, præſertim rúſticos & agreſtes evangelizandos, Congregatiónem Presbyterórum Miſſiónem inſtítuit? & plures miſit ex illis non ſolùm in Itáliam, Polóniam, Scótiam, ſed étiam ad Bárbaros & Indos. Eccleſiáſticas domos recipiendis Cléricis qui ad Sacros Ordines promovendi eſſent, aſſignávit. Sacerdótes adunávit, qui ſtatis diébus de divínis rebus inter ſe conferrent. Et ut étiam córporis indigéntiæ conſúleret, Matronárum cœtus, & puellárum Caritátis ſocietátem fundávit. Infantes expóſitos, vírgines periclitantes, mulíeres lapſas, peregrínos infirmos, artífices, inválidos ſubſídiis & hoſpítiis etiamnùm ſuperſtítibus excépit ac ſit-

t. Valetudinária pro in-
is Remígibus, Paríſiis
laſsíliæ, eo enixè pro-
ınte, régiâ liberalitáte
ſtructa & dotáta fuêre.
ıaríngiam, Campániam,
ırdiam peſte, fame,
oque vaſtátas lárgiter
:cit: & cùm ipſa Pari-
um cívitas ingenti an-
ıæ penúriâ gravíſſimè ve-
étur, domi ſuæ ad duo
lia páuperum ſuſtentá-
. Ipſum Ludovícus dé-
ıus tértius móriens, in
imo agóne adjutórem
nſolatoremque eſſe vó-
t; & Anna Auſtriáca,
ſt regis óbitum, in
ıctius conſciéntiæ consí-
ım adſcívit. Quo in mú-
:re ejus præcípua cura fuit,
nónniſi digniores Ecclé-
s ac Monaſtériis præfice-
ntur. Hæc inter & ália
:avíſſima negótia Deo jú-
iter intentus, cunctis affá-
ilis, ac ſibi ſemper conſ-
ıns, ſimplex, rectus, hú-
ilis, ab honóribus alié-
ıs, ſanctæ Sedi Apoſtó-
cæ firmiter addictus, & fi-
ei avítæ ádprimè tenax,
on minùs ſénio quàm cór-
oris labóribus confectus,
biit Paríſiis quinto Calen-
ıs Octobris anno milléſi-
ıo ſexcentéſimo ſexagéſi-
ıo, ætátis ſuæ octogéſimo
uinto, & apud Domum
ıncti Lázari, quæ caput
t Congregatiónis Miſſió-
um, ſepultus eſt. Quem
Clemens Papa duodécimus
anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo ſéptimo Sanctórum número adſcripſit, ipsíus celebritáti die décimâ nonâ menſis Júlii quotannis aſſignátâ.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui ad evangelizandum paupéribus, & Eccleſiáſtici Ordinis decórem promovendum beátum Vincéntium apoſtólicâ fortitúdine roboraſti; præſta, quæſumus, ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque inſtruámur exemplis; Per Dóminum.

AD VESP. *fit Commem. S. MARGARITÆ, Virginis & Martyris. Ant.* Infirma. ℣. Deus præcinxit me. lviij. *Collecta*, Omnípotens. lxij.

DIE XX.
In Feſto
SANCTÆ MARGARITÆ,
Vírginis & Martyris.
SEMIDUPLEX.

LECTIO ij.

MArgaríta, quam Antióchiâ Pisídiæ ortam tradunt, ibídem poſt diverſa ac crudelíſſima tormenta: Martyrium, cápitis obtruncatióne, conſummaſſe fertur. Quò témpore cultus ipsíus ab Oriente in Occidentem transíerit, non conſtat, ſed eum eſſe antiquíſſimum probant tum véteres Eccléſiæ Románæ Litániæ in qui-

bus, teſte Barónio, tamquam Virgo & Mártyr invocátur Margaríta; tum conſtans ac univerſális erga ſanctam Mártyrem fidélium píetas, quæ in tota præſertìm Gállia ſéculo undécimo jam vigébat. Sub ejus patrocínio paſsìm erecta conſpiciuntur Altária, Oratória, ac Eccléſiæ. Solemni ritu celebrabátur illíus Feſtum in Anglia pluſquàm trecentis annis antè ſchiſma Henríci octávi Anglórum regis.

Coll. Omnípotens. lxij.

Die XXI.
In Feſto
S. BONAVENTURÆ,
Epiſcopi & Doctoris.
Semiduplex.

In I. Vesp. *Ant. ſola.* A Deo, *in Com. Doct.* xxix.

AD OFFICIUM NOCT.

Lectio ij.

Bonaventúra Balneorégii in Etrúria natus, anno ætátis vigéſimo ſecundo in Ordinem Fratrum Minórum aſcribi vóluit; ubi Alexandro Alenſi magiſtro uſus, tantos progreſſus fecit, ut ſéptimo poſt anno libros Sententiárum Paríſiis públicè interpretátus ſit, & láuream doctorálem adeptus Miniſter generális ſéptimus poſt ſanctum Franciſcum electus, Ordinem in Províncias Cuſtodiaſque diviſit, & ſingulárem in Ordinis adminiſtratióne prudéntiam ac ſollicitúdinem adhíbuit. Archiepiſcopátum Eboracenſem in Anglia ſibi à Clemente quarto oblátum recuſávit. Hunc Gregórius décimus, Clementis ſucceſſor, honóres licèt fugientem, in Cardinálium collégium, & ab ipſo inítio (quod dudum deſuefactum erat) in Epiſcopórum órdinem cooptávit propter exímias virtútes, novo, ut tùm viſum eſt, exemplo præficiens eumdem Eccléſiæ Albanenſi, quæ nónniſi antiquióribus Cardinálibus jam à duóbus ferè séculis commítti ſolébat.

Lectio iij.

Hac ille ampliſſimâ dignitáte auctus, in propugnanda cathólica fide: & gerendis rebus difficíllimis egrégiam in Concílio Lugdunenſi generáli, quod ſecundum dícitur, præſtitit óperam: pravas opiniónes acérrimè confutávit; ejuſque prudéntiâ, doctrínâ & oratiónibus, ſubláto ſchíſmatis diſsídio, Míchael Palæólogus Græcórum Imperátor, Orientaleſque natiónes ad Apoſtólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita in eódem Concílio quinquaginta tres annos natus, anno Chriſti milléſimo ducentéſimo ſeptuageſimo-quarto, décimâ

ılii, & poſt óbitum
miráculis. Multa
in quibus lectórem
do áfficit, ut in ín-
ımi receſſus pene-
eátur. Eum Sixtus
in Sanctórum nú-
étulit.

ɛcta, Omnípo-
iv.

ræ de ſequenti.

. e XXII.
In Feſto
TÆ MARIÆ
GDALENES.
lex x-Majus.

VESPERIS.

*i de Feria; & ſic
Officio.*

ˌſus iter faciébat per
civitátes & caſtella,
ıs & evangelízans
Dei; & duódecim
). *Luc.* 8.

1. D. Mulíeres, in-
erat María Mag-
cùm eſſet Jeſus in
ſequebantur eum.
5.

7. d. Erant curátæ
bus malignis & in-
bus; & miniſtrá-
de facultátibus ſuis.

1. D. De María
ène Jeſus ejécerat
læmónia. *Marc.* 16.

8. G. Ejiciébat ſpí-
rbo, ut adimpleré-
d dictum eſt: Ipſe
infirmitátes noſtras accépit,
& ægrotatiónes noſtras por-
távit. *Matth.* 8.

Capitulum. *Tob.* 11.

BEnedíco te, Dómine, Deus Iſrael, quia tu caſtigaſti me, & tu ſalvaſti me.

℟. Egreſſus es in ſalútem pópuli tui; * Egreſſus es in ſalútem cum Chriſto tuo, Dómine: † Maledixiſti veniéntibus ut turbo, ad diſpergendum me. ℣. In hoc appáruit Fílius Dei, ut diſſolvat ópera diáboli. * Egreſſus es. Glória. † Maledixiſti. *Habac.* 3. 1. *Joan.* 3.

Hymnus.

PRocul malígni cédite
  ſpíritus,
Nunc imperanti cédite Nú-
  mini,
Feſſamque diris Magdalé-
  nam
Párcite nunc agitáre pœnis.

CHRISTI jubentis númi-
  ne térriti
Fugêre ſeptem: mox ſibi
  réddita
Te, Chriſte, conſectátur
  unum,
Et mémori tibi mente ſer-
  vit.

QUIN & cruentâ de trabe
  péndulo
Chriſto litábat mille doló-
  ribus:
Quàm vellet inſontis Ma-
  giſtri
Sola graves toleráre pœnas!

MISCERE fletus ſánguinis
  æmulos

Non ceſſat, aſtans víctima
víctimæ:
Chriſtus ſilendo, nil repen-
dit:
Quàm mélius probat hinc
amantem!
Laus ſumma Patri, ſum-
máque Fílio:
Sit ſumma puro laus quo-
que Flámini,
Afflante quo ſemper caleſ-
cunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Bénedic, ánima mea Dómino, ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

Ad Magníficat.

Ant. 6. *C.* Quod eſt hoc verbum, quia in poteſtáte & virtúte ímperat immundis ſpirítibus, & éxeunt? *Luc.* 4.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Bonaventuræ, Ant. Qui docti, xxxv. ℣. Beátus. xxxiv. *Coll.* Omnípotens, ætcrne. xxxiv.

Deindè S. Menelei, Abbatis. Ant. Egrédere. ℣. Potens xliv. *Collecta*, Deus, cujus múnere. xlviij.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui manifeſtat ſe diligéntibus eum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Plagis Magiſtri ſáucia
Dum mœſta largos funderet
María fletus, ácrior,
Revixit in pœnis amor.

Non turba, non vetat
crucis
Mortiſque diræ ſcándalum,
Inter furentes quærere
Ligno peremptum mílites.

Quis tantus ignáram labor
Exercet? Extinctam doles
In morte vitam quid gemis,
Mors ipſa cùm victrix cadit?

En ille quem luges
amans,
Præſens reſumpto córpore,
Notis amantem te redux
Primam ſalútat vócibus.

O ſi beátos tángere,
O ſi tenére fas pedes!
Sed hic perennis non datur
Guſtáre vitæ gáudia.

Impleta nunc Apóſtolam
Promiſſa te primam choro
Apoſtolórum grándia
Jubent referre núntia.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 2. D. Sicut malus inter ligna ſylvárum, ſic dilectus meus intèr filios. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram ſe-

& ſructus ejus dulcis
uri meo. *Cant.* 2.
nt. 4. d. Surge, Aqui-
& veni, Auſter: perfla,
um meum, & fluant
nata illíus. *Cant.* 4.
. Adhæſit ánima mea
te: ℟. Me ſuſcépit déx-
tua. *Pſ.* 62.
ect. de Script. occúrr.
oſt j. Lect. ℟. Fortis
ut mors diléctio: lám-
es ejus, lámpades ignis
ae flammárum; * Aquæ
ltæ non potuérunt extín-
re caritátem. ℣. Stabant
:à crucem Jeſu mater
s, & ſoror matris ejus
ría Cléophæ, & María
gdaléne. * Aquæ. *Cant.*
Joan. 19.
Poſt ij. Lect. Aſpícient
me; & plangent planctu,
aſi ſuper unigénitum, &
dolébunt ſuper eum, ut
morte primogéniti. ℣. Je-
: clamans, expirávit:
ant autem de longè aſpi-
entes María Magdaléne,
áliæ quæ cum eo aſcén-
rant Jeroſólymam. * Do-
unt. *Zach.* 12. *Marc.* 15.
Poſt iij. Lect. ℟. Accep-
Joſeph córpore Jeſu, po-
it illud in monumento
o novo, & ábiit: * Erat
i María Magdaléne, &
era María, ſedentes con-
a ſepulcrum. ℣. Abjecé-
nt in terram cápita ſua
rgines Jerúſalem. * Erat.
ória Patri. * Erat. *Matth.*
. *Thren.* 2.

In II. Nocturno.

Ant. 3. à. Num quem dí-
ligit ánima mea vidíſtis?
quæsívi illum, & non in-
véni. *Cant.* 3.

Ant. 5. C. Fíliæ Jerúſa-
lem, ſi invenéritis dilec-
tum, nuntiáte ei quia amó-
re lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 7. a. Quò decliná-
vit diléctus tuus? & quære-
mus eum tecum. *Cant.* 5.

℣. Fuérunt mihi lácry-
mæ meæ panes die ac noc-
te; ℟. Dum dícitur mihi:
Ubi eſt Deus tuus? *Pſ.* 41.

Lectio iv.

Sermo ſancti Gregórii
Papæ.

Homil. 25. *in Evang. n.* 1.

María Magdaléne, poſtquàm venit ad monumentum, ibíque corpus Domínicum non invénit, ſublátum crédidit, atque diſcípulis nuntiávit. Qui venientes vidérunt; atque ita eſſe ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus ſcriptum eſt: Abiérunt ergo diſcípuli ad ſemetipſos. Ac deindè ſubjungitur: María autem ſtabat ad monumentum foris, plorans. Quâ in re penſandum eſt hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat; quæ à monumento Dómini, étiam diſcípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquirendo & amóris ſui igne ſuccenſa,

ejus quem ablátum crédidit, ardébat deſidério. Undè cóntigit ut cum ſola tunc vidéret, quæ remánſerat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis perſeverántia eſt; & voce Veritátis dícitur: Qui perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit.

℟. Una ſábbati, María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum, & vidit lápidem ſublátum à monumento. ℣. Bene conſurgit dilúculo, qui quærit bona: * Venit. *Joan.* 20. *Prov.* 11.

Lectio v. *n.* 2.

SEd María cùm fleret, inclinávit ſe, & proſpexit in monumentum. Certè jam monumentum vácuum víderat, jam ſublatum Dóminum nuntiáverat: quid eſt quòd ſe íterùm inclínat, íterùm vidére desíderat? Sed amanti ſemel aſpexiſſe non ſúfficit; quia vis amóris intentiónem multíplicat inquiſitiónis. Quæſívit ergo priùs, & mínimè invénit: perſeverávit ut quæreret, unde & cóntigit ut inveníret: actumque eſt ut deſidéria diláta créſcerent, & creſcéntia cáperent quod inveniſſent. Sancta enim deſidéria dilatióne creſcunt; ſi autem dilatióne deficiunt, deſidéria non fuérunt. Hoc amóre arſit quiſquis ad veritátem pertingere pótuit. Hinc Ecclésia in Cánticis Canticórum dicit: Vulneráta caritáte ego ſum. Hinc rurſus ait: Anima mea liquefacta eſt, ut dilectus locútus eſt.

℟. Cucurrit ad Petrum María Magdaléne, & ad álium diſcípulum quem amábat Jeſus, & dicit illis: Tulérunt Dóminum de monumento, * & neſcímus ubi poſuérunt eum. ℣. Quæſívi quem díligit ánima mea: quæſívi illum, & non invéni. * Et. *Joan.* 20. *Cant.* 3.

Lectio vj. *n.* 2. & 3.

MEns namque hóminis, Conditóris ſui ſpéciem non quærentis; malè dura eſt; quia in ſemetipſa rémanet frígida. At ſi ardére jam ex deſidério cœperit ad ſequendum quem díligit, liquefacta per ignem amóris currit. Fit deſidério ánxia: vileſcunt in ſéculo cuncta quæ placébant: nihil eſt quod extra Conditórem líbeat; & quæ priùs delectábant ánimum, fiunt poſtmodùm vehementer oneróſa. Nihil ejus mœſtítiam conſolátur, quouſque adhuc qui deſiderátur, non aſpícitur. Mœret mens, lux ipſa faſtídio eſt. Iſta ítaque quæ ſic amat, ſe ad monumentum quod perſpexerat, íterùm inclínat.

℟. Exiit Petrus, & ille álius diſcípulus, & venérunt ad monumentum: Ma-

m * Stabat ad mo-
ım foris plorans.
:c propinquet, non
›itur ; & non diſ-
.onec Altíſſimus aſ-
: Stabat. Glória Pa-
ıbat. *Joan.* 20. *Ec-*

. Nocturno.
}. c. Páululùm cùm
ıſſem eos, invéni
íligit ánima mea.

6. F. Ego dilecto
ad me convérſio
nt. 7.
}. c. Anima mea li-
eſt, ut dilectus
:útus eſt. *Cant.* 5.
:fécit caro mea &
m : ℟. Deus cordis
pars mea Deus in
ı. *Pſ.* 72.
.ectio vij.
ancti Evangélii ſe-
ı Joannem. *c.* 20.
témpore : María
ad monumentum
lorans. Et réliqua.
a ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
:. *Tract.* 121, *n.* 1.
ıtum eſſe Dóminum
nonumento, diſcí-
s ejus Petro & Joan-
ávcrat María Mag-
quò illi venientes,
ınt ſola linteámina
:orpus fúerat invo-
Abiérunt ergo ad
os diſcípuli, id eſt,
ıtábant, & unde ad
:ntum cucúrrerant.

María autem ſtabat ad monumentum foris, plorans : viris enim redeuntibus, infirmiórem ſexum in eódem loco fórtior figébat affectus ; & óculi qui Dóminum quæſiérant, & non invenerant, lácrymis jam vacábant, ampliùs dolentes quòd fúerat de monumento ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occíſus ; quóniam magiſtri tanti, cujus eis vita ſubtracta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat itaque ad monumentum jam dolor iſte mulíerem.

℟. Dum fleret María, * Inclinávit ſe, & proſpexit in monumentum, & vidit duos Angelos in albis ſedentes, unum ad caput & unum ad pedes, ubi póſitum fúerat corpus Jeſu. ℣. Præ ſollicitúdine quiéſcere non pótuit. * Inclinávit ſe. *Joan.* 20. *Jerem.* 49.

Lectio viij. *n.* 3.

Dicit ei Jeſus : Noli me tángere. Aut ſic dictum eſt, Noli me tángere, nondum enim aſcendi ad Patrem meum ; ut in illa fémina figurarétur Eccléſia de Géntibus, quæ in Chriſtum non crédidit, niſi cùm aſcendiſſet ad Patrem : aut ſic in ſe credi vóluit Jeſus, hoc eſt, ſic ſe ſpirituáliter tangi, quòd ipſe & Pater unum ſint. Ejus quippe íntimis ſénſibus quodámmodò aſcendit ad Patrem, qui ſic

in eo profécerit ut Patri agnoſcat æquálem. Aliter non rectè tángitur, id eſt áliter non rectè in eum créditur.

℟. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? Dixit eis: * Quia tulérunt Dóminum meum, & néſcio ubi poſuérunt eum. ℣. Idcircò ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; * Quia. *Joan.* 20. *Thren.* 1.

[*Ubi fit abſque Commemoratione.*

Lectio ix.

POterat autem ſic crédere María, ut eum putáret ímparem Patri: quod útique prohibétur, cùm ei dícitur, Noli me tángere; id eſt, Noli in me ſic crédere, quemadmodùm adhuc ſapis. Quómodò enim non carnáliter adhuc in eum credébat, quem ſicut hóminem flebat? Nondum enim aſcendi, inquit, ad Patrem meum. Ibi me tanges, quando me credíderis Patri non ímparem Deum.]

Lectio ix.

De S. Meneleo, Abbate.

MEneléus in território Andegavenſi, claro génere ortus, jam à téneris annis, non lévia dedit futúræ ſanctitátis indícia. Factus adoleſcens à Baronto Duce Aquitánico in génerum expetítus, nunquam addúci pótuit, ut núptiis præſtáret aſſenſum. Solitúdinis amóre flagrans, relictâ domo & pátriâ, clam fugit, multiſque provínciis peragrátis, cónſtitit tandem in ea Arvernórum ora, quæ móntibus Boiórum finítima, inter Búlbulam & Sívolam amnes ſita eſt. Illuc cùm fortè divertiſſet ſanctus Theofrédus Cœnóbii Calminiacenſis apud Velaunos tunc Mónachus, deindè Abbas & Martyr, illi ſe junxit Meneleus cómitem, & Calminiácum ſe cóntulit: ibíque ſub ſancti Eudónis Abbátis Mónachus factus, virtútum ómnium laude flóruit. Poſt ſepténnium, conſentiente Eudóne, ad Arvernos, eò loci ubi priùs conſtíterat, reverſus, Menatenſe Monaſtérium penè collapſum excitávit: ibíque congregátis úndique Mónachis Abbas præpóſitus eſt. Quos cùm ſapientíſſimè rexiſſet, inter eórum amplexus ábiit ad Dóminum.

℟. In ſimplicitáte cordis quærite Dóminum; * Quóniam † Invenítur ab his qui non tentant eum: appáret autem eis qui fidem habent in illum. ℣. Converſa eſt María retrorsùm, & vidit Jeſum ſtantem; * Quóniam. Glória. † Invenitur. *Sap.* 1. *Joan.* 20.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tribuit mihi. *Pſ.* 12.

LAUDES.

ᴦIdit Jeſum María,
& non ſciébat
ıs eſt; & dicit ei:
quid ploras? quem
Joan. 20.
3. á. María exiſti-
ia hortulánus eſſet,
Dómine, ſi tu ſuſ-
ım, dícito mihi ubi
eum; & ego eum
Joan. 20.
5. a. Dicit ei Jeſus:
Converſa illa, dicit
ɔóni, quod dícitur,
r. *Joan.* 20.
8. *G.* Dicit ei Jeſus:
: tángere; nondum
ſcendi ad Patrem
Joan. 20.
7. ç. Vade ad fratres
x dic eis: Aſcendo
m meum, & Patrem
; Deum meum, &
:ſtrum. *Joan.* 20.

ɔLUM. *Prov.* 8.
iligentes me díligo;
ıi manè vigilant ad
énient me.

HYMNUS.

ıA ſacro ſáucia vúl-
ıere
n dolendum quid
num doles?
renaſcens hic amó-

ɔi violentus ardor?
ı quæris ipſo fúne-
in ſinu,
triumphat fúnere
r:

Vivit: retecto jam ſepulcro,
Ecce jacent revolúta ſaxa.

Myrrham quid affers,
vanáque bálſama?
Hæc luce functis débita
múnera:
Mox ille donandos Olympo
Non eget his redivívus artus.

Ingens amantem te dolor
índicat;
Amans viciſſim ſe Deus óbtulit:
Agnoſce vocem tu Magiſtri
Nómine te próprio vocantis.

Tu prima teſtis, primaque núntia,
Velox in urbem prótinus ádvolat;
Chriſtique nutantes Miniſtros
Plena Deo propióre firma.

Laus ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sit ſumma puro laus quoque Flámini,
Afflante quo ſemper caleſcunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Benedíctus.

Ant. 4. *D.* Appáruit Jeſus primò Maríæ Magdalénæ: Illa vadens, nuntiávit his qui cum eo fúerant, lugéntibus & fléntibus. *Marc.* 16.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus Unigénitus poſt reſurrectiónem ſuam primò Mariæ Magdalénæ appáruit, præſta, quæſumus, ut ejus interceſſióne eumdem in déxtera tua ſedentem vidére mereámur Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Fit Commem. S. Menezzi, Ant. Ecce. ℣. Veníte. *Collecta*, Deus, cujus múnere. xlviij.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Vidit Jeſum.

AD TERTIAM.

Ant. 3. à. María.

Capitulum. *Cant.* 3.

SUrgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea.

℟. *br.* Deus, Deus meus, * Ad te de luce vígilo. Deus. ℣. Sitívit in te * ánima mea: * Ad te. Glória. Deus. *Pſ.* 62.

℣. Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Dicit ei.

Capitulum. *Sap.* 6.

SApiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam: Præóccupat qui ſe concupiſcunt, ut illis ſe prior oſtendat.

℟. *br.* Exquisívi Dóminum, * Et exaudívit me. Exquisívi. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus meis * erípuit me. * Et. Glória. Exquisívi. *Pſ.* 33.

℣. Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, ℟. Conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. *Pſ.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. ç. Vade ad fratres meos.

Capitulum. *Tob.* 12.

SAcramentum regis abſcóndere bonum eſt; ópera autem Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt.

℟. *br.* Confitébor tibi, Dómine, * In toto corde meo. Confitébor. ℣. Narrábo * ómnia mirabília tua. * In toto. Glória. Confitébor. *Pſ.* 9.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *f.* REgreſſæ mulíeres à monumento, nuntiavérunt Undecim ómnia quæ víderant; erat autem María Magdaléne, & Joanna, & céteræ quæ cum eis erant. *Luc.* 24.

Ant.

Ant. 3. A. Et Ecce Jeſus occurrit illis, dicens : Avéte : Illæ autem acceſſérunt, & tenuérunt pedes ejus, & adoravérunt eum. *Matth.* 28.

Ant. 4. E. Ait illis Jeſus : Nolíte timére : ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam ; ibi me vidébunt. *Matth,* 28.

Ant. 5. C. Audiérunt Apóſtoli, quòd víveret Dóminus, & viſus eſſet à María. *Marc.* 16.

Ant. 6. F. Venit María Magdaléne annúntians diſcípulis, Quia vidi Dóminum. *Joan.* 20.

CAPITULUM. *Act.* 10.

QUem occidérunt ſuſpendentes in ligno, hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die, & dedit eum manifeſtum fieri.

HYMNUS, MARIA ſacro. 551.

℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis : ℟. In médio Eccléſiæ laudábo te. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Erant Apóſtoli perſeverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus ; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto. *Act.* 1.

COLL. ut ſuprà ad Laud.

DIE XXV. JULII.

IN FESTO

SANCTI JACOBI,

(*Zebed.*) APOSTOLI.

SOLEMNE-MINUS.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter ea quæ hic habentur propria.

IN I. VESPERIS, *poſt Hymnum.*

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, ℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72.

Ad Magníficat.

Ant. J. Procédens Jeſus, vidit Jacóbum & Joannem fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eórum, reficientes rétia ſua ; & vocávit eos : Illi autem, relictis rétibus & patre, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

COLLECTA, Omnípotens. *infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. CHRISTOPHORI, *Mart. Ant.* Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Coll.* Adeſto. xiij.

IN I. NOCTURNO.

LECT. *de Script. occurr.*

IN II. NOCTURNO.

LECTIO *iv.*

JAcóbus Zebedæi fílius, Joannis Apóſtoli frater, natióne Galilæus, vocátus à Chriſto cum fratre, relícto patre cum mercenáriis & rétibus, ſecútus eſt Dóminum; qui impóſuit utríque nomen Boanerges, quod eſt, Filii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóſtolis quos Salvátor máximè diléxit, voluítque intereſſe miráculo, cùm Jáiri Archiſynagógi filiam à mórtuis excitávit. Eum étiam cum Petro & Joanne aſſumpſit Chriſtus teſtem ſuæ Transfigurationis. Ambitióſæ illíus petitiónis occaſióne, quâ fratres ambo Dóminum rogábant, ut alter ad déxterram ejus, alter ad ſiniſtram in glória ſedéret, ſuam Chriſtus eórumque paſſiónem prædixit his verbis: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini.

LECTIO *v.*

JAcóbum quoque cum Petro & Joanne aſſumpſit Chriſtus; cùm éxiit in montem Olivéti, Patrem rogatúrus, ántequàm à Judæis apprehenderétur; & poſt Reſurrectiónem appáruit éidem cum Petro, & áliquot áliis piſcántibus ad mare Tiberíadis. Quamvis autem hos tres, Petrum, Jacóbum & Joannem, Dóminus per tot ſigna céteris prætuliſſet, non tamen, inquit Clemens Alexandrínus, poſt Servatóris aſcenſum de primo honóris gradu inter ſe contendérunt; ſed Jacóbum, cognómine Juſtum, Hieroſolymitórum Epíſcopum delegérunt. Duódecim verò tribubus quæ erant in diſperſióne, Jacóbus Zebedæi prædicátor deſtinátus fuiſſe tráditur. Sed ántequàm ab Hieroſólymis diſcéderet, Heródes, ut Judæis ſe gratum exhibéret, Jacóbum in civitáte Evangélium Chriſti prædicantem in ipſo azymórum die, cápitis condemnávit. Hunc in virginitáte uſque ad mortem permanſiſſe refert Epiphánius. Ejus corpus Compoſtellam in Hiſpánia tranſlátum magnâ veneratióne cólitur; conveniéntibus eò, religiónis & voti causâ, ex toto terrárum orbe peregrínis. Céterùm memória ipsius natális hodierno die, qui Tranſlatiónis dies eſt, ab Ecclésia celebrátur; cùm ipſe, circa feſtum Paſchæ, primus Apoſtolórum: Hie-

ís profúſo sánguine
iium Jeſu Chriſto

Lectio vj.

ſéptimo Hypoty-
n ſancti Clementis
byteri Alexandríni.
l. Eccl. Lib. 2. C. 9.
Jacóbum judício
erat, cùm illum vi-
Chriſti fidem líberè
tem, commótus vi-
ántiâ, ſe quoque
num eſſe affirmá-
ibo ígitur ſimul ad
um ducti ſunt. Cùm
er eundum rogaſſet
n comes, ut ſibi vé-
aret, paulíſper mo-
cóbus: Pax tibi, in-
atimque illum oſcu-
ſt. Ita ſimul ambo
runcáti, interiêre.

I. Nocturno.

Lectio vij.

ſancti Evangélii ſe-
lùm Matthæum.
Cap. 20.
tempore; Acceſſit
ſum mater filiórum
i, cum fíliis ſuis,
; & petens áliquid
Et relíqua.
ília ſancti Joannis
Chryſóſtomi.
Petit. Filiorum
Zeb. n. 5.
Jo ſunt quæ ínnuit
Chriſtus, dicens: Ne-
ſcitis quid petátis:
quod de regno lo-
r de quo ſermónem

Chriſtus non inſtitúerat; non enim de terréno annuntiátum erat: álterum, quòd dum ſedis prærogatívam & céteris clarióres vidéri contendunt, ádmodùm intempeſtivè iſta quærant; tempus enim illud non coronárum aut præmiórum, ſed certáminum, luctárum, labórum, ſudórum, ſtadiórum atque præliórum fuit. Hoc ígitur ſibi vult illud quod ait: Neſcítis quod petátis; dum de his apud me verba fácitis, cùm necdum labóres ullos exantlavéritis, cùm incorrectus adhuc máneat orbis terrárum; nondum è carcéribus exiliíſtis, nondum ad ineunda luctámina vos exuiſtis. * Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum, & baptiſmo quo ego baptízor baptizári? cálicem hoc loco & baptiſmum, crucem ſuam & mortem appellans: cálicem quidem, quóniam cum voluptáte illam adíbat: baptiſmum autem, quia per illam orbem terrárum expurgábat. Quod autem dicit, eſt hujúſmodi: Poteſtis occídi & mortem oppétere? horum enim nunc tempus eſt; fúnerum, periculórum, labórum. Verùm illi, póſſumus, ínquiunt; cùm nec intélligant quid affirment, ſed adducti ſpe impetrandi poſtuláta, promittant.

Lectio viij.

AT illis ait: Cálicem quidem meum bibétis, & baptiſmo quo ego baptizor baptizabímini; mortem ſic appellans: nam & Jacóbo gládio caput abciſſum; & multóties mórtuus eſt Joannes. Sedére autem ad déxteram meam & ad ſiniſtram non eſt meum dare, ſed quibus parátum eſt. Quod hic dicit, eſt ejúſmodi: Vos quidem moriémini, occidémini, & honórem martyrii obtinébitis; ſed ut ómnium primi ſitis, non eſt meum dare, ſed eórum qui decertant, accípere, ob majus nempe ſtudium, ob majórem ánimi alacritátem. Id enim præſtandum habet certáminum árbiter, ut non témerè, aut quoquómodò præmia largiátur, ſed honórem fortitúdini déferat: hoc nimírum & Chriſtus facit; & ita locútus eſt, ut indicáret non ipsíus eſſe ſolíus dare, ſed eórum qui decertant, accípere. Nam ſi ſolíus eſſet ipsíus, omnes hómines ſalvi fierent, & ad agnitiónem veritátis venírent: ſi ſolíus eſſet ipsíus, differentes honóres non eſſent; omnes enim ipſe cóndidit, & æquáliter eſt illi cura de ómnibus.

[*Ubi fit abſque Commemoratione*, Lect. *vij. dividitur ad hæc verba* * Poteſtis bíbere.]

Lectio ix.

De S. Christophoro.

CHriſtophorus Martyr, tam Græcis quàm latinis celebérrimus, ſub Décio Imperatóre paſſus in Lycia fuiſſe créditur. Ejus oſſa in Hiſpánias, Tolétum tranſláta fuiſſe légitur in antiquiſſimis illíus Eccléſiæ monumentis. Sub ejus invocatióne extitiſſe Oratória & ſacras ædes teſtes ſunt ſanctus Gregórius Magnus & ſanctus Eulógius Presbyter & Martyr. Quantâ religióne ſanctum Mártyrem Galliárum Eccléſiæ coluerint, indè colligitur quòd nulla apud nos provincia reperiátur in qua cultûs illíus monumenta vetuſtiſſima non extent.

Ad Laudes. *Poſt Hymnum.*

℣. Cálicem ſalutáris accípiam, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Pſ.* 115.

Ad Benedíctus.

Ant. 3. a. Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor; baptizabímini. *Marc.* 10.

Collecta. Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui Apoſtolórum tuórum primítias beáti Jacóbi ſánguine dedicaſti, da, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, ejus ſemper & confeſſióne firmári, & patrocíniis confovéri; Per Dóminum.

ro Commemoratione S. :ISTOPHORI. *Ant.* Bo-ı. ℣. Adjútor. *Collecta*, ſto. xiij.

D II. Vesp. *Poſt Hym-*:.

. Propter te, Dómi-mortificámur totâ die; Æſtimáti ſumus ſicut ; occiſiónis. *Pſ.* 43.

ld Magníficat.

lnt. 4. *D.* Miſit Heró-rex manus, ut affligequoſdam de Eccléſia; idit autem Jacóbum fra-a Joannis gládio. *Act.* 12.

'OLLECTA, *ut ſupra ad ıdes.*

'*it Commenm. SS. Joa-ıм & Annæ. Ant.* Egre-:ur ℣. Jurávi. 558. *Col-a*, Deus, qui beátis Joá-m. *infrà* 562.

Die XXVI.
JOACHIM & ANNÆ,
rentum B. Mariæ Virg.
)uplex-Majus.

Si alicubi habeat I. Veſ-ıas.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in 'o Officio.

ıt. F. EGo Dóminus qui appárui Abraham, ıac & Jacob, in Deo ınipotente: recordátus m pacti mei. *Exod.* 6.

Ant. 8. *G.* Ego ero vobis Deum; ut ſúſcitem juramentum quod jurávi pátribus veſtris. *Jerem.* 11.

Ant. 3. a. Abraham patrem veſtrum unum vocávi, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Iſ.* 51.

Ant. 7. c. Reſpíciam vos & créſcere fáciam: & firmábo pactum meum vobiſcum. *Levit.* 26.

Ant. 1. *f.* Germináre fáciam David germen juſtítiæ; multiplicábo ſemen David ſervi mei. *Jerem.* 33.

Capitulum. *Iſ.* 55.

INclináte aurem veſtram, & veníte ad me: audíte & vivet ánima veſtra; & fériam vobiſcum pactum ſempiternum, miſericórdias David fidéles.

℟. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus: * & Suſcitábo David germen juſtum; & regnábit rex, & † Fáciet judícium & juſtítiam in terra. ℣. Dabo vobis ſancta David fidélia: * Suſcitábo. Glória. † Fáciet. *Jerem.* 23. *Act.* 13.

Hymnus.

REgale Dávidis genus,
Et cónjugum par nóbile,
Mundo datúri Vírginem,
Matrem futúram Núminis:

Qui ſacra nectit víncula,
Vos jungit ínnocens amor;
Pioſque ſenſus ápprobans
Divínus aſpírat favor.

Virtute ſolâ dívites
Non vos opum fallax decus,
Sed corde fervens cáritas,

Et caſta commendat fides.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

℣. Jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini *Iſ.* 11.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. S. Jacobi, *per Ant.* ℣. *& Collectam ut ſuprà.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum factum ex fémine David ſecundùm carnem. * Veníte, adorémus. *Rom.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Promissa mundo gáudia
Jam ſperat humánum genus;
Adſunt beáti cónjuges,
Orbíque Chriſtum præparant.

Hunc Anna votis ádvocans
Summi parentem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favente cœlo, cóncipit.

Fœcunda radix púllulans
Florem tenellum próferet,
Qui lætus optáto dabit
Fructum ſalútis gérmine.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 2. D. Dóminus teſtificátus eſt inter te & uxórem: & hæc párticeps tua, & uxor fœderis tui. *Malach.* 2.

Ant. 3. à. Fáciat Dóminus hanc mulíerem, quæ ingréditur domum tuam, ſicut Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Iſraël. *Ruth.* 4.

Ant. 4 E. Fiat domus tua ſicut domus Phares, ex sémine quod tibi déderit Dóminus ex hac puella. *Ruth.* 4.

℣. Benedicti vos à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 113.

Lect. *de Scriptura occurrente.*

Poſt j. Lect. ℟. Tu, Dómine Deus, elegiſti Abraham, & inveniſti cor ejus fidéle coram te, & percuſſiſti cum eo fœdus, & impleſti verba tua; * Quóniam juſtus es. ℣. Ex fide ſunt filii Abrahæ, benedicentur cum fidéli Abraham; * Quóniam. 2. *Eſdr.* 9. *Galat.* 3.

Poſt ij. Lect. ℟. Quærite Dóminum, & confirmámini; quærite fáciem ejus ſemper: * Mementóte mirabílium ejus, ſemen

m ſervi ejus. ℣. Filii
is per fidem, ſemen
m eſtis, ſecundùm
iónem hærédes:
nentóte. Pſ. 104.

iij, Lect. ℟. Deus
erit teſtamenti ſui
ocútus eſt ad Abra-
& Iſaac, & Jacob,
m ſuórum fidélium;
Exáudiat oratiónes
℣. Vos Dóminus
icet, & abundáre
aritátem veſtram in
. * Et exáudiat.
Patri. † Exáudiat.
h. 1. 1. Theſſ. 3.
. Nocturno.
5. a. Erant ambo
tes in ómnibus man-
juſtificatiónibus Dó-
e queréla. Luc. 1.
8. c. Exaudítæ ſunt
ambórum in conſ-
lóriæ ſummi Dei.

1. a. Dóminus amá-
elegitque ſemen eó-
t eos. Deut. 10.
culi Dómini ſuper
℟. Et aures ejus in
eórum. Pſ. 33.
Lectio iv.
o ſancti Joannis
Damaſcéni.
1. de Nat. V. M.
n. 2.
óniam futúrum erat
t Dei génitrix Virgo
x Anna naſcerétur,
grátiæ germen an-
e non auſa eſt; ſed
manſit fructûs expers, do-
nec grátia fructum éderet.
Naſci ſiquidem primogéni-
tam oportébat, ex qua naſ-
citúrus eſſet omnis creatú-
ræ primogénitus, in quo
ómnia conſtant. O par beá-
tum Jóachim & Anna! vo-
bis omnis creatúra obſtricta
eſt. Per vos enim donum
ómnium donórum præſtan-
tiſſimum Creatóri óbtulit,
nempe caſtam matrem quæ
ſola Creatóre digna erat.
℟. Ex toto corde ſuo
* Orábant Deum ut viſitá-
ret pópulum ſuum Iſrael.
℣. Expectábant redemptió-
nem Iſrael. * Orábant. Ju-
dith. 4. Luc. 2.

Lectio ij. n. 4. & 5.

EXulta, Jóachim, quó-
niam ex fília tua Puer
natus eſt nobis, & Fílius
datus eſt nobis; & vocá-
bitur nomen ejus magni
consílii, hoc eſt, ſalútis
univerſi mundi, Angelus,
Deus, Fortis. Neſtórius
erubeſcat, & ori manum
impónat. Puer iſte Deus
eſt: qui ergo puérperam
Dei genitrícem negas? Si
quis ſanctam Vírginem Dei
genitrícem non confitétur,
aliénus eſt à Deitáte. Non
meum hoc dictum eſt, etſi
meus eſt ſermo: hanc enim
diviníſſimam hæreditátem à
Theólogo patre Gregório ac-
cépi. O beátum par Jóachim
& Anna, immaculatíſſimum
prorſus! Ex fructu ventris

veſtri cognoſcímini, velut alícubi Dóminus ait : Ex frúctibus eórum cognoſcétis eos. Uti Deo gratum erat, atque eâ dignum quæ ex vobis orta eſt, vitæ veſtræ ratiónes inſtituiſtis. Caſtâ enim & ſanctâ converſatióne veſtrâ virginitátis monile protuliſtis.

℟. Tulit uxórem, & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret; dixeruntque mulíeres : Benedíctus Dóminus, qui * Non eſt paſſus ut deficeret famíliæ tuæ nomen in Iſrael. ℣. Deus Iſrael ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, & memorári teſtamenti ſui ſancti, * Non. *Ruth.* 4. *Luc.* 1.

Lectio vj. n. 6.

O Caſtiſſimum rationálium túrturum par Jóachim & Anna! vos caſtitátem, quam natúræ lex preſcríbit conſervantes, ea quæ natúram ſuperant, divinitùs eſtis conſecúti : mundo quippe Dei matrem viri néſciam peperiſtis. Vos piè & ſanctè in humána natúra vitam agentes, filiam Angelis ſuperiórem, nuncque Angelórum dóminam edidiſtis. O ſpecioſiſſima dulciſſimáque puella! O lílium inter ſpinas, ex generoſíſſima, & máximè nobilíſſima, ac máximè régia radíce Davídica progénitum! O roſa quæ ex ſpinis, Judæis ſcilicet, orta es, divinóque odóre cuncta perfudiſti! O filia Adámi, & Dei mater! Beátæ ulnæ quæ te geſtavérunt; lábia item quibus caſtis óſculis tuis frui conceſſum eſt!

℟. Cùm eſſent juſti, * Erudiérunt filiam ſuam ſecundùm legem Móyſi. ℣. Coæquálem nobiſcum ſortíti fidem in juſtítia Dei noſtri & Salvatóris, * Erudiérunt. Glória. * Erudiérunt. *Dan.* 12. 2. *Petr.* 1.

In III. Nocturno.

Ant. 5. c. In ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te; nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Iſ.* 26.

Ant. 7. d. Nunc, Dómine Deus Iſrael, firmentur verba tua quæ locútus es ſervo tuo David. 3. *Reg.* 8.

Ant. 6. F. Dabis veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antiquis. *Mich.* 7.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *c.* 3.

IN illo témpore; Jeſus erat incípiens quaſi annórum triginta, ut putabátur, filius Joſeph, qui fuit Heli. Et réliqua.

mília ſancti Irenæi, Epíſcopi & Mártyris.

ib. 3. adv. hæreſ. c. 33.

Ucas genealógiam quæ eſt à generatióne Dómini noſtri uſque ad am, ſeptuaginta duas ıeratiónes habére oſten- : finem conjungens iní- , & ſigníficans quóniam e eſt qui omnes gentes nde ab Adam diſperſas, univerſas linguas & geratiónes hóminum cum o Adam in ſemetipſo repitulátus eſt. Unde & à ulo typus futúri dictus eſt e Adam.

℟. Qui ſanctíficat, & i ſanctificantur, ex uno nnes; propter quam caum non confúnditur fraes eos vocáre; * Nuſıam enim Angelos, ſed men Abrahæ apprehendit. . Quid eſt homo, quòd emor es ejus? aut fílius ominis, quóniam víſitas ım? Minuiſti eum paulò inùs ab Angelis. * Nuſıam *Heb. 2. Pſ. 8.*

Lectio viij.

Rophéta dicit: Pro pátribus tuis nati ſunt tibi lii. Primogénitus enim ıortuórum natus Dóminus ı ſinum ſuum recípiens príinos patres, regenerávit os in vitam Dei, ipſe inítium vivéntium factus, quóiiam Adam inítium moiéntium factus eſt. Propter ıoc & Lucas inítium generatiónis à Dómino ínchoans in Adam rétulit, ſigníficans quóniam non illi hunc, ſed hic illos in Evangélium vitæ regenerávit. Sic autem & Evæ inobediéntiæ nodus ſolutiónem accépit per obediéntiam Maríæ: quod enim alligávit virgo Eva per incredulitátem, hoc virgo María ſolvit per fidem.

℟. Miſericórdia Dómini ab æterno & uſque in ætérnum ſuper timentes eum; * Et juſtítia illíus in fílios filiórum, his qui ſervant teſtamentum ejus. ℣. Miſericórdia Dómini à progénie in progénies timéntibus eum; * Et juſtítia. *Pſ. 102. Luc. 1.*

Lectio ix.

NEceſſe ergo fuit Dóminum ad pérditam ovem venientem, & tantæ diſpoſitiónis recapitulatiónem facientem, & ſuum plaſma requirentem, illum ipſum hóminem ſalváre, qui factus fúerat ſecundùm imáginem aut ſimilitúdinem ejus, id eſt, Adam, adimplentem témpora ejus condemnatiónis quæ facta fúerat propter inobediéntiam, quæ Pater póſuit in ſua poteſtáte; quóniam & omnis diſpoſítio ſalútis quæ circa hóminem fuit, ſecundùm plácitum fiébat Patris, uti non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amit-

tens vitam, læſus à ſerpente qui depraváverat eum, jam non reverterétur ad vitam, ſed in totum projectus eſſet morti, victus eſſet Deus, & ſuperaſſet ſerpentis nequítia voluntátem Dei; ſed quóniam Deus invictus & magnánimus eſt, & magnánimum quidem ſe exhíbuit ad correctiónem hóminis, & probatiónem ómnium. Per ſecundum autem hóminem alligávit fortem, diripuit vaſa ejus, & evacuávit mortem, vivíficans eum hóminem qui fúerat mortificátus.

℟. Deus Iſrael jusjurandum jurávit ad Abraham patrem noſtrum, datúrum ſe nobis, ut ſine timóre ſerviámus illi * In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, † Omnibus diébus noſtris. ℣. Fílii ſanctórum ſumus; & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his qui fidem ſuam nunquam mutant ab eo. * In ſanctitáte. Glória. † Omnibus. *Luc.* 1. *Tob.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: ℟. Univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum. *Pſ.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. LAudémus glorióſos parentes in generatióne ſua, quorum pietátes non defuérunt. Eccli. 44.

Ant. 2. D. Semen benedictórum Dómini eſt, & nepótes eórum cum eis. *Iſ.* 65.

Ant. 4. A. Dívites in virtúte glóriam adepti ſunt, & in diébus ſuis habentur in láudibus ſuis. *Eccli.* 44.

Ant. 6. *C.* Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrandi laudes eórum. *Eccli.* 44.

Ant. 8. G. Cum ſémine eórum pérmanent bona: ſemen eórum & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

Capitulum. *Rom.* 9.

NOn omnes qui ex Iſrael ſunt, ii ſunt Iſraélitæ: neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes filii; ſed in Iſaac vocábitur tibi ſemen. Id eſt, non qui filii carnis, hi filii Dei; ſed qui filii ſunt promiſſiónis, æſtimantur in sémine.

Hymnus, Regale. 557.

℣. Dóminus fáciens miſericórdiam Chriſto ſuo David, ℟. Et ſémini ejus uſque in ſéculum. *Pſ.* 17.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Benedictus Dóminus Deus Iſrael; quia eréxit cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui. *Luc.* 1.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátis Jóachim & Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut ex eis unigéniti Filii tui mater naſcerétur, con-

le propítius, ut quorum tivitátem celebrámus, rum précibus promiſſam Chriſto ſalútem conſe-ámur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Laudémus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es Maria Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Semen.

Capitulum. *Act.* 3.

VOs eſtis filii Prophetárum, & teſtamenti, uod diſpóſuit Deus ad pa-tres noſtros, dicens ad Abraham: Et in ſémine tuo enedicentur omnes famí-iæ terræ.

℟. *br.* Beáta gens * Cu-us eſt Dóminus Deus ejus. Beáta gens. ℣. Pópulus quem elégit * in hæreditá-em ſibi. * Cujus. Glória. Beáta. *Pſ.* 32.

℣. Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum, ℟. Et teſtamentum ipſíus ut manifeſtétur illis. *Pſ.* 24.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Dívites virtúte.

Capitulum. *Eccli.* 10.

SEmen hóminum, honorábitur hoc, quod timet Deum: ſemen autem hoc exhonorábitur, quod præ-terit mandáta Dómini.

℟. *br.* Cuſtodiébant * Téſtimónia ejus. Cuſtodiébant ℣. Et præceptum quod dedit illis. * Teſtimónia ejus. Glória. Cuſtodiébant. *Pſ.* 98.

℣. In nómine tuo exultábunt totâ die; ℟. Quóniam glória virtútis eórum tu es. *Pſ.* 88.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Cum ſémine.

Capitulum. *Prov.* 17.

COróna ſenum filii filiórum; & glória filiórum patres eórum.

℟. *br.* Hæc eſt generátio * Quæréntium Dóminum. Hæc eſt generátio. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob. * Quæréntium. Glória. Hæc eſt. *Pſ.* 23.

℣. Plantáti in domo Dómini, ℟. In átriis domûs Dei noſtri florébunt. *Pſ.* 91.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. EXcelſus jurejurando dedit Abrahæ glóriam in gente ſua, & ut ſtellas exaltáre ſemen ejus. *Eccli.* 44.

Ant. 1. D. In Iſaac eódem modo fecit: benedictiónem ómnium géntium dedit illi, & teſtamentum confirmávit ſuper caput Jacob. *Eccli.* 44.

Ant. 4. d. Quæ ad patres repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit filiis. *Act.* 13.

Ant. 8. c. Státuit teſta-

mentum David regi filio Jeſſe de tribu Juda: hæréditas ipſi & sémini ejus. *Eccli.* 45.

Ant. 6. F. Hujus Deus ex sémine ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael ſalvatórem Jeſum. *Act.* 13.

Capitulum. *Rom.* 9.

Sunt Iſraelítæ, quorum adóptio eſt filiórum, & glória, & teſtamentum, & legiſlátio, & obſéquium, & promiſſa; quorum patres, & ex quibus eſt Chriſtus ſecundùm carnem, qui eſt ſuper ómnia Deus benedictus in ſécula. Amen.

[*Ubi ſit Solemne-Minus.* Allelúia, allelúia. ℣. Nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem. Allelúia. *Eccli.* 44.]

Hymnus, Promissa. 558.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Suſcépit Deus Iſrael púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, ſicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham, & sémini ejus in ſécula. *Luc.* 1.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Pantaleonis, Mart. Ant. Ecce ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Da Eccléſiæ. infrà.

Die XXVII.

In Feſto

S. PANTALEONIS,

Martyris.

Simplex.

Lectio iij.

Pantáleon, áliàs Pantaleémon, pátriâ Nicomedienſis, Euſtórgii Senatóris filius, profeſſióne médicus, ab Hermoláo ſanctíſſimo ſene, & poſteà Mártyre, Chriſtiánæ fidei myſtériis imbútus eſt. Sacro tinctus lavácro insígnia édidit miràcula, vários Chriſti virtúte ſanans languóres. Verùm cùm ab idolórum cultu ad Chriſtiánam religiónem plúrimos revocáret, Maximiáni Imperatóris juſſu diversímodè cruciátus, tandem cápitis obtruncatióne Martyrii corónam accépit. Sacræ ejus relíquiæ ex Nicomedienſi urbe Conſtantinópolim tranſlátæ ſunt, & in eo loco collocátæ, ubi hábitum eſt Concilium ſecundum Œcuménicum. Caput ejus Lugdúnum aſportátum, ibi in Eccléſia Primatiáli religiósè aſſervátur.

Collecta. Orémus.

Da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, Dómine, ſancto Pantaleóne Mártyre tuo intercedente, ſuperbè non ſápere, ſed tibi plácitâ humilitáte proficere; ut prava deſpíciens, quæcumque rec-

: líberâ exérceat cari-
Per Dóminum.

Die XXIX.
In Feſto
ZARI, MARTHÆ
et Mariæ,
hriſti hoſpitum.
uplex - Majus.

I. VESPERAS.
lmi de Feria, & ſic
Officio.
Ntrávit Jeſus in
quoddam caſtellum;
ier quædam, Martha
e, excépit illum in
n ſuam. *Luc.* 10.
. 8. G. Huic erat ſo-
ómine María, quæ
ſedens ſecus pedes
i, audiébat verbum
Martha autem ſata-
circa frequens mini-
. *Luc.* 10.
. 3. à. Stetit Martha,
Dómine, non eſt tibi
quòd ſoror mea relí-
e ſolam miniſtráre?
o illi ut me ádjuvet.
o.
. 5. a. Dixit illi Dó-
: Martha, Martha,
a es, & turbáris erga
a: porrò unum eſt
árium. *Luc.* 10.
. 1. D. María ópti-
partem elégit, quæ
ferétur ab ea *Luc.* 10.
tulum. *Hebr.* 13.
tas fraternitátis má-
at in vobis: & hoſ-
tem nolíte oblivíſci; per hanc enim latúeruntqui-
dam, Angelis hoſpítio re-
ceptis.

℟. Si quis díligit me, ſer-
mónem meum, ſervábit; &
* Pater meus díliget eum,
& ad eum veniémus, & †
Manſiónem apud eum facié-
mus. ℣. Sapiéntia ſúſcipit
inquirentes ſe; & qui illam
díligit, díligit vitam. * Pa-
ter. Glória Patri. † Manſió-
nem. *Joan.* 14. *Eccli.* 4.

HYMNUS.

Flagrans amóre, pér-
ditos
Dum nos Redemptor quæ-
reret,
Defeſſus ad Martham Deus
Seſe recépit hóſpitam.

Beata, quæ tantum ſuis
Amíca tectis hóſpitem
Fovére gaudet & Deo
Inferre convívæ dapes!

Dum Martha paſcit, páſ-
citur
María felix, ac ſedens,
Magnóque tuta júdice,
Partem potítur óptimam.

Nunc, Martha, nunc ſe-
dens Deo,
Et ipſa verbo páſceris;
Et juge ſe tuus tibi
Convíva dat convívium.

Da, Chriſte, ſanctórum
quies;
Sic nos ad unum téndere
Per multa, poſthâc óptimâ
Ut parte poſsímus frui.
Amen.

℣. Oculi mei ad fidéles
terræ, ut ſédeant mecum:
℟. Ambulans in via imma-

culáta, hic mihi miniſtrábat. *Pſ.* 100.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Diligébat Jeſus Martham, & ſorórem ejus Maríam & Lázarum. *Joan.* 11.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum cum homínibus conversátum, * Veníte, adorémus. *Baruch.* 3. *Pſ.* 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Redditum luci, Dómino vocante,
Lázarum, turbæ, dómitamque mortem
Láudibus feſtis, moduliſque ſacri
Dicite cantûs.

Ille qui Chriſtum méruit frequenti
Hóſpitem gaudens recreáre mensâ
Fœtidus clauſo, data præda morti,
Conditur antro.

Heu! tuâ præſens ope ſi jacenti
Fata qui præſcis, Deus, aſtitiſſes;
Víveret, necdum premerentur atrâ
Lúmina nocte.

Jamque mors, vitæ Dómino solútam,
Si jubes, reddet ſpoliáta prædam:
Nunc & extinctus ſuperas amícus
Surget ad auras.

Ecce dilecti lácrymis honóras
Hóſpitis funus, fremitúque prodis.
Quàm pio plangas, Pater, impiórum
Corde ruínam.

Ut Patrem ſemper pia Spiritumque
Omne plebs tecum célebret per ævum,
Chriſte, credentes ánimas ſecundæ
Eripe morti. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de caſtello Maríæ & Marthæ ſorōris ejus. *Joan.* 11.

Ant. 6. F. María erat quæ unxit Dóminum unguento, & exterſit pedes ejus capillis ſuis: cujus frater Lázarus infirmabátur. *Joan.* 11.

Ant. 3. c. Miſérunt ſorores ejus ad Jeſum, dicentes: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. *Joan.* 11.

℣. Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: ℟. Univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus. *Pſ.* 40.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. *Lect.* ℟. Audiens Jeſus quia Lázarus infirmabátur dixit: * Infirmitas hæc non eſt ad mortem, ſed pro glória Dei: ut glorificétur Fílius Dei per eam.

Tentat vos Dóminus Deus ſter, ut palàm fiat utrum igátis eum, an non, in to corde, & in tota ánia veſtra. * Infirmitas. an. 11. *Deut.* 13.

Poſt. ij. Lect. ℟. Dixit ſus diſcípulis ſuis : Lázaus amícus noſter dormit; d * Vado, ut à ſomno éxtem eum : díxerat autem morte ejus. ℣. Numquid ui dormit, non adjíciet ut ſurgat ? * Vado. *Joan.* 1. *Pſ.* 40.

Poſt iij. Lect. ℟. Dixit eſus manifeſtè : * Lázarus iórtuus eſt; & gáudeo, ut redátis; quóniam non eram bi : ſed † Eámus ad eum. ℣. Dilectus, vivens inter eccatóres, tranſlátus eſt : Lázarus. Glória Patri. † Eámus ad eum. *Joan.* 11. *Sap.* 4.

In II. Nocturno.

Ant. 8. c. Venit Jeſus, & invénit Lázarum quátuor dies jam in monumento habentem. *Joan.* 11.

Ant. 4. f. Multi ex Judæis vénerant ad Martham & Maríam, ut conſolarentur eas de fratre ſuo. *Joan.* 11.

Ant. 5. a. Martha, ut audívit quia Jeſus venit, occurrit illi; María autem domi ſedébat. *Joan.* 11.

℣. Defecérunt óculi mei, Dómine, ℟. Dicentes : Quando conſolàberis me? *Pſ.* 118.

Lectio iv.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 2. *in Aſſump. n.* 6. & 7.

Non ſola inveniátur in nobis exercitátio corporális, ad módicum valens, ſed inveniátur útilis ad ómnia píetas, & exercítium ſpirituále. Múlier, Martha nómine, excépit Jeſum in domum ſuam; & huic erat ſoror, nómine María. Soróres ſunt, & debent eſſe contubernáles. Occupátur hæc circa frequens miniſtérium; illa Domínicis eſt intenta ſermónibus. Ad Martham ſpectat ornátus, ſed implétio ad Maríam. Vacat enim Dómino, ut non ſit domus vacans.

℟. Dixit Martha ad Jeſum : Dómine, ſi fuiſſes hîc, frater meus non fuiſſet mórtuus; ſed & nunc * Scio quia quæcumque popóſceris à Deo, dabit tibi Deus. ℣. Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam : áuribus pércipe lácrymas meas. * Scio. *Joan.* 11. *Pſ.* 38.

Lectio v.

Sed mundatiónem cui póſſumus attribúere? Erit enim, ſi & hoc invenérimus, domus, in qua Salvátor ſuſcípitur & munda, & ornáta, & non vacans. Demus eam Lázaro, ſi & vobis ita vidétur. Et eì

ſiquidem fraternitátis jure cum ſoróribus eſt domus iſta commúnis. Dico autem Lázarum, quem quatriduánum, jamjamque fœtentem à mortuis éxcitat vox virtútis; ut videátur ſatis cóngruè formam gérere pœniténtis. Intret ergo domum Salvátor, & frequenter viſitet eam, quàm pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, & María replet internæ dédita contemplatióni.

℟. Dixit Jeſus Marthæ: Reſurget frater tuus: Dicit ei Martha: * Scio quia reſurget in reſurrectióne in noviſſimo die. ℣. In manu Dómini ánima omnis viventis, & ſpíritus univerſæ carnis hóminis. * Scio. *Joan.* 12.

Lectio vj.

Serm. 3. *n.* 2. & 4.

SEd conſiderémus, fratres, quemádmodùm tria hæc diſtribúerit ordinátio caritátis, Marthæ adminiſtratiónem, Mariæ contemplatiónem, Lázari pœniténtiam. Habet hæc ſimul quæcumque perfecta eſt ánima: magis tamen videntur ad ſíngulos ſíngula pertinére, ut álii vacent ſanctæ contemplatióni, álii déditi ſint fraternæ adminiſtratióni, álii in amaritúdine ánimæ ſuæ, recógitent annos ſuos, tamquam vulneráti dormientes in ſepulcris. Sic planè, ſic opus eſt, ut María piè & ſublímiter ſéntiat de Deo ſuo, Martha benignè & misericórditer de próximo, Lázarus miſerè & humíliter de ſeipſo.

℟. Dixit Marthæ Jeſus: Ego ſum reſurréctio, & vita: Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi quia * Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum veniſti. ℣. Tu es, Dómine, qui vitæ & mortis habes poteſtátem, & dedúcis ad portas mortis & redúcis: * Tu es. Glória. * Tu es. *Joan.* 11. *Sap.* 16.

In III. Nocturno.

Ant 2. D. Abiit Martha, & vocávit Maríam ſorórem ſuam ſiléntio, dicens: Magiſter adeſt, & vocat te. *Joan.* 11.

Ant. 7. d. María ut audívit, ſurgit citò, & venit ad eum. *Joan.* 11.

Ant. 1. *f.* Judæi qui erant cum ea in domo, & conſolabantur eam, cum vidiſſent Maríam quia citò ſurrexit & éxiit, ſecúti ſunt eam. *Joan.* 11.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dómini, * Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem. *c.* 11.

IN illo témpore, Erat quidam languens Lázarus à Bethánia de caſtello Mariæ,

Marthæ ſorôris ejus. Et
qua.

Homília ſancti Joannis
Chryſóſtomi.

omil. 62. in Joan. n. 1.

MUlti cùm áliquos vident hómines Deo acceptóres in ærumn quàmpiam, ut morn, paupertátem, aut quid iile incidiſſe, perturban-, néſcii Deo amícis id ximè compétere. Nam zarus ex Christi amícis t, infirmabátur; id quod ébant ii qui miſérunt: :e quem amas, infirmá-. Narrat autem Evangea ſorores quoque ipſum aviſſe; & tamen Lázan mori permíſit. Amábat em Jeſus Martham, & órem ejus, & Lázarum. unquam indignémur, ægrè ferámus, ſi viri tute prædíti, & Dei íci, in morbum incídant. :e quem amas, infirmá-. In commiſeratiónem riſtum pertráhere volént. Adhuc enim hómin eſſe putábant, quod dictis eórum argüitur: fuiſſes hîc, non fuiſſet ortuus; neque dixérunt, :e Lázarus infirmátur; , Ecce quem amas, innátur..

℟. María cùm veniſſet erat Jeſus, videns eum, idit ad pedes ejus, & it ei: * Dómine, ſi fuiſhîc, non eſſet mórtuus frater meus. ℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi quotídiè: ubi eſt Deus tuus? * Dómine. *Joan.* 11. *Pſ.* 41.

Lectio viij. n. 2 & 3.

MUlti ex Judæis adfuérunt qui conſolarentur Maríam & Martham. Hæc dicit Evangeliſta, Lázari mortem confirmans. Cur porrò Martha Chriſto óbviàm venit ſine ſorôre cómite? Vult ſeorſim illum adíre, & rem nuntiáre. Poſtquàm autem Chriſtus ſpem bonam indíderat, tunc ábit, & Maríam vocat; & hæc occurrit illi, luctu adhuc vigente. Viden amóris magnitúdinem? Hæc eſt de qua dicébat; María verò óptimam partem elégit. Vidéte quanta ſit mulíerum philoſóphia: étiamſi imbecillâ mente eſſent. Viſo namque Chriſto, non ſtatim in luctum, in planctum, in gémitum erumpunt, ut nos ſolémus quando notos quóſpiam ad luctum venientes conſpícimus. Sed ſtatim illæ Magiſtrum mirantur. Credébant útique ambæ in Chriſtum; ſed non ut par erat. Nondum enim perfectè ſciébant, nec Deum eſſe, neque ſuâ poteſtáte & auctoritáte hæc fácere: quod utrumque ipſas edócuit.

℟. Jeſus ut vidit Maríam plorantem, & Judæos qui

vénerant cum ea, plorantes, infrémuit ſpíritu, & turbávit ſeipſum, & dixit: Ubi poſuiſtis eum? Dicunt ei: * Dómine, veni, & vide. ℣. Homo cùm mórtuus fúerit, & nudátus atque conſumptus, ubi, quæſo, eſt? * Dómine. *Joan.* 11. *Job.* 14.

Lectio ix.

Homil. 63. *n.* 2.

VEnit ergo ad monumentum. Ait autem: Tóllite lápidem. Cur non abſens vocávit, & ſúrgere juſſit? Imò, cur non adhuc, ſuperpóſito lápide, ſuſcitávit? Nam qui póterat, corpus mórtuum voce movére, & animátum oſténdere, multò magìs voce lápidem removiſſet: qui vinctum fáſciis, & impedítum voce ut ambuláret effécit, longè facílius lápidem removiſſet. Cur non fecit? Ut ipſos miráculi teſtes fáceret; ne idipſum dicerent quod circa cæcum: Hic eſt, non eſt hic. Ipſæ namque manus, & quòd veniſſet ad ſepulcrum, teſtimónio erant eumdem ipſum eſſe. Quare ſi non eò adveniſſent, putatúri erant aut phantaſma eſſe, aut álium, & non illum eſſe quem vidébant. Nunc autem cùm ad ſepulcrum vénerint, lápidem remóverint, juſsíque ligátum à vínculis ſólverint, & amíci qui ex ſepulcro retulérant, ex pannis illum agnóverint, quòd ſoróres non abſceſſerint, quòd áltera dixérit: Jam fœtet, quatriduánus enim eſt, jam per hæc ómnia abundè póterant ímprobos ipſi miráculi teſtes cohibére.

℟. Lacrymátus eſt Jeſus. Dixérunt ergo Judæi: * Ecce quómodo amábat eum! ℣. Omni témpore díligit qui amícus eſt, & frater in angúſtiis comprobátur. * Ecce quómodò amabat eum! Glória Patri. * Ecce. *Joan.* 11. *Prov.* 17.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Numquid confitébitur pulvis veritátem tuam? ℟. Audívit Dóminus, & miſertus eſt mei. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Ant. 3. *à.* JEſus venit ad monumentum Lázari: Erat autem ſpelunca, & lapis ſuperpóſitus erat ei: Ait Jeſus: Tóllite lápidem. *Joan.* 11.

Ant. 8. G. Dicit Martha, ſoror ejus qui mórtuus fúerat: Dómine, jam fœtet; quatriduánus eſt enim. *Joan.* 11.

Ant. 4. A. Dicit Marthæ Jeſus: Nonne dixi tibi quóniam, ſi credíderis, vidébis glóriam Dei? *Joan.* 11.

Ant. 7. a. Voce magnâ clamávit Jeſus: Lázare, veni foràs; & ſtatim pro-

: qui fúerat mórtuus.
an. 11.

Ant. 1. a. Pródiit Láza-
ligátus pedes & manus
itis, & fácies illíus ſu-
io erat ligáta : Dixit Je-
: Sólvite eum. *Joan.* 11.

APITULUM. *Ezech.* 37.

HÆc dicit Dóminus
Deus : Ecce ego apé-
m túmulos veſtros, &
ucam vos de ſepulcris ve-
is : & ſciétis quia ego Dó-
inus.

HYMNUS.

PANDITUR ſaxo tumu-
lus remóto,
Intimos clamor penetrat
receſſus,
Et Deum ſentit dócili ju-
bentem
Aure cadáver.

ROH ſtupor ! notas rèpe-
tit medullas
Spíritus : cæcam pédibus
revinctus
Dum viam carpit, síbi-
met ſuperſtes
Prodit & hæres.

SA ſic ruptis inimíca vin-
clis
Mors fugit, vinci pá-
tiens : futúris
Summa præludit tua ſic
triumphis,
Chriſte, poteſtas.

T Patrem ſemper pia Spi-
ritumque
Omne plebs tecum céle-
bret per ævum.
Chriſte, credentes áni-
mas ſecundæ
Eripe morti. Amen.

℣. Eripuiſti ánimam meam de morte, ℟. Ut pláceam córam Deo in lúmine vivéntium. *Pſ.* 55.

Ad Benedictus.

Ant. 2. D. Multi ex Judæis, qui vénerant ad Maríam & Martham, & víderant quæ fecit Jeſus, credidérunt in eum. *Joan.* 11.

COLLECTA. Orémus.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut cum Lázaro in novitáte vitæ ambulantes, te in tuis cum Martha paſcere, & à te cum María verbi tui meditatióne paſci mereámur : Qui vivis & regnas cum Deo.

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Jeſus venit.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Dicit Martha.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

LApſa eſt in lacum vita mea, & poſuérunt lápidem ſuper me : Inundavérunt aquæ ſuper caput meum : dixi : Périi : invocávi nomen tuum de lacu noviſſimo.

℟. *br.* De ventre ínferi clamávi, * Et exaudiſti vocem meam. De ventre. ℣. Projeciſti me * in profundum, * Et exaudiſti vocem meam. Glória Patri. De ventre ínferi clamávi.

℣. Sublevábis de corrup-

tióne vitam meam, ℟. Dómine Deus meus. *Cant. Jonæ.* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 4. A. Dicit Marthæ Jeſus.

Capitulum. *Eccli.* 2.

SUſtine & in humilitáte tua patiéntiam habe, quóniam in igne probátur aurum & argentum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis: Crede Deo, & recuperábit te.

℟. *br.* Spera in Dómino, * Et ipſe fáciet. Spera. ℣. Et dabit tibi * petitiónes cordis tui. * Et ipſe fáciet. Glória Patri. Spera.

℣. Dóminus amat judícium, ℟. Et non derelinquet ſanctos ſuos. *Pſ.* 36.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Pródiit.

Capitulum. *Oſée.* 13.

DE manu mortis liberábo eos, de morte rédimam eos: ero mors tua, ô mors! morſus tuus ero, inférne.

℟. *br.* Humiliátus ſum, * Et liberávit me Dóminus. Humiliátus ſum. ℣. Erípuit ánimam meam * de morte. * Et liberávit me. Glória Patri. Humiliátus ſum. *Pſ.* 114.

℣. Conſcidiſti ſaccum meum, ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ.* 29.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. D. JEſus venit Bethániam ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem ſuſcitávit Jeſus. *Joan.* 12.

Ant. 8. G. Cognóvit turba multa ex Judæis quia illic eſt: & venérunt, non propter Jeſum tantùm: ſed ut Lázarum vidérent, quem ſuſcitávit à mórtuis. *Joan.* 12.

Ant. 7. *d.* Fecérunt ei cœnam ibi, & Martha miniſtrábat: Lázarus verò unus erat ex diſcumbéntibus cum eo. *Joan.* 12.

Ant. 6. *C.* María accépit libram unguenti nardi píſtici, pretióſi, & unxit pedes Jeſu, & extersit capillis ſuis: & domus impleta eſt ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Ant. 1. D. Ubicumque prædicátum fúerit Evangélium iſtud in univerſo mundo, & quod fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. *Marc.* 14.

Capitulum. *Apoc.* 3.

ECce ſto ad óſtium, & pulſo: ſi quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrabo ad illum, & cœnabo cum illo, & ipſe mecum.

[*Ubi ſit Solemne.* Allelúia, allelúia. ℣. Trahe me poſt te: Currémus in odórem unguentórum tuórum. Allelúia. *Cant.* 4.

HYMNUS.

FRANTI Chriſto Bethánicam domum,
urrámus omnes: hóſpipite ſpléndidam
móne cœnam præparante,
am célebrem penetrémus aulam.

dum miniſtrat Martha celer gradu,
raterque lætas áſſidet ad dapes:
Aaría, Chriſto tu fragranti
aſa reples prétióſa nardo.

DES inungens, térgere crínibus
Gaudes; liquórem fundis & in caput;
Et vaſe fracto, mox inundans,
Tecta novo récreas odóre.

D cur iníquo dente lacéſſeris,
Dum glorióſis obſéquiis vacas?
Unguenta fundens, antevertis
Exéquias moriéntis Agni.

UANTUM per orbem Chriſtiádum fides
Diffúſa vaſtas ſubjíciet plagas,
Tantum Maríæ grande factum
Per pópulos reſonábit omnes.

AUS ſumma Patri, ſummaque Fílio:
Sanctoque compar glória Flámini,
Quo dante jam nunc ſponſa Chriſti
Perpétuâ frúitur quiéte.
Amen.

℣. Myrrha, & gutta: & cáſia à veſtimentis tuis, ℟. Ex quibus delectavérunt te filiæ regum. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Veníte benedicti Patris mei, poſſidéte parátum vobis regnum: eſurívi enim & dediſtis mihi manducáre: ſitívi, & dediſtis mihi bíbere: hoſpes eram, & collegiſtis me. *Matth.* 25.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Ignatii Loyolæ, Preſbyt. Ant. Quaſi. ℣. Stabit. xxxvij. *Collecta*, Deus, qui in Eccléſiæ. xlj.

DIE XXX.

In Feſto

S. IGNATII LOYOLÆ Presbyteri.

Semiduplex.

Lectio ij.

IGnátius in Diœcéſi Pompelonenſi nobílibus paréntibus natus eſt. Adoleſcens à milítia ſeculári ex lectióne piórum librórum ad Deum convérſus, factâ in monte Serráto ómnium delictórum exomologéſi, apud Minoriſſam inter egénos quibus viliſſima étiam obſéquia exhibébat, vitam áſ-

peram egit. Hinc Romam, dein Jeroſólymam ſe cóntulit; perluſtratiſque ſacris locis, in Hiſpániam reverſus, tricéſimum jam agens annum, Grammáticis, Philoſóphicis, atque Theológicis óperam dedit; Paríſios ádiens, ſtúdia illa repétiit, eleemóſynis intérim víctitans, non intermiſſis caritátis & pœniténtiæ opéribus.

Lectio iij.

DUm Lutétiæ Pariſiórum dégeret Ignátius, ſócios ſibi adjunxit Pariſienſis Académiæ grádibus inſignes, qui in inferióri Eccléſia Montis-Mártyrum ſeſe omnes in próximi auxílium devovérunt: & hæc fuére Societátis Jeſu incunábula, quam póſteà, áddito ad tria religiónis vota de Miſſiónibus quarto, Ignátius inſtítuit; & à Paulo tértio confirmátam, in Præpóſitum generálem electus, ſumma cum prudéntia rexit. Præcípua illi cura erat, ut rudes & púeri doctrínam chriſtiánam perdíſcerent, carcéribus inclúſi levarentur, Sacramentórum uſus & frequéntior eſſet & ſánctior. Non eum ab opéribus caritátis difficultátes, non contuméliæ aut irriſiónes deterrébant. Ad Deum ómnia referébat, his verbis, Ad majórem Dei glóriam, velut ſymbolo uti ſolitus. Romæ obdormívit in Dómino; eumque Gregórius décimus quintus Sanctis aſcripſit.

Collecta, Deus; qui in Eccléſiæ. xlj.

Vesperæ *à Capitulo de S. Germano, Epiſc. ut in Communi Pontificum.*

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Ignatii. Ant. Ubi. ℣. Dómine. xlij. *Collecta*, Deus, qui in Eccléſiæ. xlj.

Die XXXI.
In Feſto SANCTI GERMANI, Autiſſiodor. Epiſcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

GErmánus nóbili génere Autiſſiodóri natus, poſt auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adeptus cauſas egit; ibíque uxórem duxit. Provínciæ ſuæ viſitátor conſtitútus, in Gálliam rédiit ubi venatióni nímium déditus, ab Amatóre Autiſſiodorenſi Epíſcopo reprehenſus eſt. Sed ubi Germánum ſibi ſucceſſórem futúrum divínitùs cómperit Amátor, Auguſtodúnum ſe cóntulit, ut Germáni in Clerum aſcíſcendi poteſtátem à Júlio Præfecto impetráret. Quod ut obtinuit, Germánum, reſciſſo capillítio, clericáli veſte índuit. Creá-

piſcopus, ſubitò mutá-
virum álterum: exin-
iamque cœpit ſéculi
pam aſpernári, uxórem
te pro ſoróre, vitam
am dúcere, cilício car-
domáre, vilem indúe-
ábitum, ſua paupéri-
erogáre, ómnibus ſine
onárum acceptióne hoſ-
m præbére, oratiónem
unquam intermíttere.
i autem Pelagiána hæ-
in Britannia majóre
ſarétur, ad eam extir-
dam Gálliæ Epíſcopi,
ntibus Británnis, miſé-
: Germánum cum Lupo
cenſi qui ínſulam pur-
ent ab erróre. Quo in
ere, concitátam in mari
peſtátem oratióne ſuâ
mpéſcuit. In ínſula tum
tris, tum inſígnibus mi-
lis cathólici dógmatis
itátem aſſéruit.

Lectio iij.

I Gálliam redux Germá-
nus cùm accepiſſet civi-
tem ſuam tribútis, aliiſ-
calamitátibus admódum
mi, Arelátem ſe contu-
ad Auxiliárem Galliæ præ-
tum, pro vexáta plebe
erceſſúrus. Auxiliáris Ger-
ni précibus ultrò án-
it, & vicíſsim à Germá-
grátiam recépit; quippè
i uxórem ejus quartaná
febre dudùm laborantem
priſtínæ réddidit ſanitáti.
Rogátus à Británnis, ut
quod cœperat opus abſól-
veret, adjuncto ſibi cómite
Sevéro Trevirenſi, in ínſu-
lam íterùm profectus, re-
naſcentem Pelagiánam hæ-
réſim prorsùs extínxit. Ala-
nórum regem Eocharícum,
cum exércitu in Aremóri-
cos rebelles ab Aétio patrí-
cio miſſum, manu ad ha-
bénas équi injectâ, revocá-
vit. Indè expetitâ Ravennâ,
ut à Valentiniáno Imperató-
re véniam ipſis péteret;
ab ipſo ejúſque matre Pla-
cídia, ſummo honóre ex-
ceptus, cùm æqua ómnia
& placabília inveníret, mór-
bo ſub aulæ ipsíus óculis
ſuſcitáto, morbo correptus
eſt, & intra paucos dies de-
céſſit. Corpus ejus honoríſi-
co comitátu Autiſſiodórum
relátum eſt.

Collecta. Orémus.

DA nobis, Dómine, in hac ſancti Pontíficis Germáni feſtivitáte, cœléſtis grátiæ, quam ille verbis, opéribus & miráculis aſſé-
ruit, præſens adéſſe præſídium; ut dùm tanti Præſulis exempla mirámur & cólimus, ejus étiam fidem & actiónes imitémur; Per.

Veſperæ de ſequenti.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.
In Feſto
SANCTI PETRI,
Apoſtoli, ad Vincula.
Duplex-Minus.
IN I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria in toto Officio.

Ant. 7. ç. DAbo te pópulo huic in murum æreum, & bellábunt adversùm te, & non prævalébunt. *Jerem.* 15.

Ant. 4. *D.* Ne tímeas, ſerve meus, neque páveas; quia ecce ego ſalvábo te. *Jerem.* 30.

Ant. 1. g. Liberábo te, éruens liberábo te, & gládio non cædes. *Jerem.* 39.

Ant. 2. D. In die illa cónteram jugum de collo tuo & víncula dirumpam. *Jerem.* 30.

Ant. 8. *G.* Ego ante te ibo; & glorióſos terræ humiliábo; portas æreas cónteram, & vectes férreos confringam. *Iſ.* 45.

CAPITULUM. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum ſuper omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & ſacerdótibus, & pópulo terræ; & bellábunt adversùm te; & non prævalébunt, quia ego tecum ſum, ait Dóminus, ut líberem te.

HYMNUS.

QUi Chriſtiáno gloriátur nómine,
Ahéna fruſtrà víncla captívos tenent;
Fruſtrà ſatelles ſervat inſomnis fores:
Inter caténas mens ſuâ libérrima.

ORNANT revinctos invidendæ cómpedes;
Nec ponderóſæ, quas amor leves facit,
Non denſa tetri cárceris Nox óbſidet,
Æterna ſummo quos manet cœlos dies.

DULCES catenæ! quæ reum non árguunt,
Sed Chriſti amantem quæ probant Apóſtolum:
Regum corónis, áureis monílibus,
Vos ſacra pluris æſtimámus víncula.

PATRI ſupremo ſit ſuprema glória;
Tibique, laudes totus orbis cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor æterni Patris:
Compar ſit almo laus decuſque Flámini.
Amen.

)ómine Deus meus,
perávi; ℟. Salvum
: ex ómnibus perſe-
ıus me. *Pſ.* 7.
Aagníficat.
3. a. Dóminus Deus
or meus, & ſcio quia
nfundar. *Iſ.* 50.
:ECTA, *ut infrà ad*
.
Com. S. GERMANI,
acerdótes. ℣. Sal-
:xviij. *Collect.* Da
ſuprà.
dè SS. MACHA-
M, Ant. Paráti ſu-
)rí magis quàm pá-
ei leges prævaricá-
Aach. 7.
ıíquè non égimus in
nto tuo, Dómine;
ıon receſſit retrò cor
n. *Pſ.* 47.
LECTA, Fraterna.
80.

NOCTURNUM.
IT. Dóminum qui
compedítos, * Vení-
)rémus. *Pſ.* 145.
)4. Veníte. 150.
MNUS, QUI Chriſ-
t in I. Veſperis.
2. D. Loquéntibus
: Joanne, ſuperve-
Sacerdótes, & injé-
n eos manus. *Act.* 4.
1. *D.* Poſuérunt
uſtódiam: multi au-
:didérunt, & factus
nerus virórum quin-
lia. *Act.* 4.
4. E. Factum eſt in
's Æſtiva. ANIC.

cráſtinum, ut congregaren-
tur príncipes, & ſenióres,
& Scribæ; & ſtatuentes eos
in médio, interrogábant.
Act. 4.
℣. Auxit Dóminus pó-
pulum ſuum vehementer;
℟. Et firmávit eum ſuper
inimícos ejus. *Pſ.* 104.

LECTIO j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

℟. Replétus Spíritu ſancto Petrus, dixit: Si nos hódie dijudicámur in benefácto, * Notum ſit omni plebi Iſrael, quia in nómine Jeſu Chriſti iſte aſtat coram vobis ſanus. ℣. Qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum; ego autem adjíciam, ut annúntiem poténtiam tuam: * Notum. *Act.* 4. *Pſ.* 70.

LECTIO ij.

PEtrus Apóſtolus propter nomen Dómini Jeſu víncula & cárceres, non unâ vice, nec uno in loco expertus eſt. Nam primò quidem ſtatim à Pentecoſte; claudo ad portam templi ſanáto, dum pópulum cum Joanne allóquitur, invídiâ Sacerdótum in cuſtódiam detrúſus eſt; unde productus in cráſtinum, tantam oſtendit conſtántiam, ut ipſi príncipes ſatis admirári non poſſent intérritam hóminis illiteráti libertátem; & númerus credéntium, auctâ ex ipſis Apóſtoli vin-

culis fidúciâ, ad quinque míllia accréſceret. Non ita multò pòſt cùm ſolâ Petri prætereuntis umbrâ omnis cujuſque morbi ſpécies ſanarétur, rurſus per Pontíficem & Saddúcæos ipſe cum céteris Apóſtolis in cárcerem públicum adductus eſt, & póſteà flagellis cæſus, quòd ob hóminum interdicta, juſſa Dei à ſe contemni non poſſe reſpondiſſet. Tértiâ vice, occíſo Jacóbo, cùm Heródes hanc cædem Judæis non ingrátam eſſe perſpíceret, Petrum ítidem in cárcerem trudi, & caténis duábus vinctum, per quátuor mílitum quaterniónes aſſervári præcépit; unde nihilóminùs per Angelum mirabíliter eductus eſt. Ultimò, Romæ cùm martyrium pértulit, in cuſtódia Mamertíni aſſervátus, & Nerónis juſſu caténis conſtrictus fuiſſe tráditur, quæ in Romána Eccléſia ſpeciáli honóre à primis ſéculis hábitæ ſunt. Scribit autem Arátor, ejuſdem Eccléſiæ ſexto ſéculo Subdiáconus, étiam ex Jeroſólymis Petri caténas, aut certè unam ex iis quibus illìc vinctus fúerat, jam Romæ ſuâ ætáte ſervátas fuiſſe: unde non medíocriter aucta eſt illárum venerátio; ſtructâ præſertim, ut ex áliis Eccléſiæ Románæ Monumentis perſpícitur, per junióremEudóxiam Valentiniáni tértii uxórem in monte Eſquilino Basílicâ, nómine ſancti Petri ad Vincula. Quæ cùm Calendis Auguſti dedicáta eſſet, ejus memóriæ dies feſtus inſtitútus eſt.

℟. Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, Poſuérunt Apóſtolos in cuſtódia pública: Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, dixit: Ite, * & ſtantes loquímini in templo verba vitæ hujus. ℣. Exultáte in conſpectu ejus, qui edúcit vinctos in fortitúdine. * Et ſtantes. *Act.* 5. *Pſ.* 67.

Lectio iij.

De SS. Machabæis.

Machabæi fratres ſeptem quorum memória Calendis Auguſti conſignáta eſt in Martyrológiis, ante Chriſti témpora pro pátriis légibus ab Antiocho Epíphane váriis ſuppliciórum genéribus tentári, fórtiter ſánguinem fudérunt. Horum diem natálem jam à quarto ſéculo ſolemnem in Eccléſia fuiſſe, teſtes ſunt Gregórius Nazianzénus, áliique ſancti Patres, qui eo die ſermónes ad pópulum habuérunt, in quibus eórum triumphos eo potiſſimùm nómine magnificéntiùs éfferunt, quòd qui nondum propóſito Chriſti exemplo, tantam conſ-

oſtendérunt, mul-
óres fuiſſent, ſi poſt
:m Chriſti illos in
:n deſcéndere contí-
quamvìs ómnibus
itóribus ſemper fuiſ-
uáſum teſtentur né-
eórum qui ante ad-
. Chriſti martyrio
ımáti ſunt, id ſine
Chriſtum cónſequi
:.
ræcipiendo præcépi-
obis ne docerétis in
: iſto; & ecce reple-
ıſalem doctrinâ veſ-
ſpondens Petrus, &
li, dixérunt: * Obe-
portet Deo magìs
homínibus. ℣. Eſt
us vivus ipſe in cœ-
ns, qui juſſit. * Obe-
Glória. * Obedíre.
2. *Machab.* 15.
)eum.
ACERD. Laudábilem
bo Dóminum, ℟. Et
nícis meis ſalvus ero.
. 22.

) LAUDES.

MIſit Heródes rex
manus, ut afflí-
ıuoſdam de Ecclésia;
iit autem ut appre-
:et & Petrum, quem
ı cárcerem. *Act.* 12.
. 3. c. Petrus ſerva-
in cárcere; orátio au-
ébat ſine intermiſſió-
Ecclésia ad Deum pro
t. 12.
: 6. F. Cùm produc-
túrus eum eſſet Heródes in
ipſa nocte erat Petrus dór-
miens inter duos mílites,
vinctus caténis duábus. *Act.*
12.

Ant. 7. *d.* Angelus Dó-
mini áſtitit, & lumen re-
fulſit in habitáculo; per-
cuſſóque látere Petri, exci-
távit eum: & cecidérunt
caténæ de mánibus ejus.
Act. 12.

Ant. 5. a. Dixit Angelus
ad eum: Circumda tibi ve-
ſtimentum tuum, & ſeque-
re me: Et éxiens ſequebá-
tur eum, & neſciébat quia
verum eſt quod fiébat per
Angelum. *Act.* 12.

CAPITULUM. *Sap.* 10.

SApiéntia juſtum non de-
reliquit, ſed à peccató-
ribus liberávit eum; deſ-
cenditque cum illo in fó-
veam, & in vínculis non
derelíquit illum.

HYMNUS.

PETRUM, tyranne, quid
caténis óbruis,
Jubeſque condi cárceris ni-
gro ſpecu?
Quid trux ſatelles ante li-
men éxcubat?
Carcer, ſatelles, vincla
non Petrum tenent.
FULGENS ab alto venit Ales
æthere;
Recédit horror, & fugat
noctem dies:
Jubente Chriſto, rupta
vincla cóncidunt;
Pandúntur ultro clauſa fer-
ro límina.

Cœlestis ille ductor oſtendit viam :
It Petrus ; atque ſómnium quod ſit, putat,
Verùm, receptâ mente, victrícem Dei
Suæ ſalútis certus agnoſcit manum.

Lux noſtra, Chriſte, noſtra libertas, vides
Quibus caténis vínciant nos crímina,
Et quanta noſtris íncubet nox méntibus :
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.

Patri ſuprémo, ſit ſupréma glória ;
Tibique laudes totus orbis cóncinat,
Æterne Fili, ſplendor æterni Patris :
Compar ſit almo laus decuſque Flámini. Amen.

℣. Dirupiſti víncula mea : ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ.* 115.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Petrus ad ſe reverſus, dixit : Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. *Act.* 12.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Petrum Apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti : noſtrórum, quæſumus, abſolve víncula peccatórum ; ut ab eórum néxibus expedíti, viam mandatórum tuórum líberâ mente currámus ; Per Dóminum.

Pro Commem. SS. Machabæorum, Ant. Rex mundi defunctos nos pro ſuis légibus in æternæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit. 2. *Mach.* 7.

℣. Judicábit Dóminus pópulum ſuum, ℟. Et in ſervis ſuis deprecábitur. *Pſ.* 134.

Collecta. Orémus.

FRaterna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet, quæ & fidei noſtræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos ſuffrágio conſolétur ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Miſit.

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. Petrus.

Capitulum. *Jac.* 5.

ORáte pro ínvicem, ut ſalvémini ; multùm enim valet deprecátio juſti aſsídua.

℟. *br.* Clamavérunt juſti, * Et Dóminus exaudívit eos. Clamavérunt. ℣. Et ex ómnibus tribulatiónibus eórum * liberábit eos. * Et. Glória Patri. Clamavérunt. *Pſ.* 33.

℣. Exaudívit páuperes Dóminus, ℟. Et vinctos ſuos non deſpexit. *Pſ.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Cùm product-tus.

Capitulum. *Jerem.* 17.

Ecce ipſi dicunt ad me: Ubi eſt verbum Dómini? veniat: Et ego non ſum turbátus, te paſtórem ſequens; & diem hóminis non deſiderávi.

℞. *br.* In pace in idipſum Dórmiam & requieſcam. In pace. ℣. Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe conſtituiſti me. Dórmiam. Glória. In pace. Pſ. 4.

℣. Deus meus, in te confido, non erubeſcam; ℞. Neque irrídeant me inimíci mei. *Pſ.* 24.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Dixit Angelus.

Capitulum. *Geneſ.* 49.

Diſſolúta ſunt víncula brachiórum & mánuum illíus per manus Potentis Jacob.

℞. *br.* Miſit de cœlo Dóminus, * Et liberávit me. Miſit. ℣. Dedit in oppróbrium * conculcantes me. Et liberávit me. Glória. Miſit. *Pſ.* 56.

℣. Salvum me fecit Dóminus, ℞. Quóniam vóluit me. *Pſ.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. Uſque ad mortem periclitátus ſum, & liberátus ſum grátiâ Dei. *Eccli.* 34.

Ant. 5. C. Dóminus mihi áſtitit, & liberátus ſum de ore leónis. 2. *Tim.* 4.

Ant. 6. F. Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberaſti me à rege iníquo. *Eccli.* 51.

Ant. 1. g. Liberaſti me ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui, de mánibus quæréntium ánimam meam. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Cantáte, Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Capitulum. 2. *Reg.* 22.

Prævénit me in die afflictiónis meæ, & factus eſt Dóminus firmamentum meum, & edúxit me in latitúdinem: liberávit me; quia compłácui ei.

Hymnus, Petrum, 579.

℣. Deus, edúcis me ab inimícis meis; ℞. Proptéreà confitébor tibi in géntibus. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Narrávit Petrus quómodò Dóminus eduxiſſet eum de cárcere, dixitque; Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc; & egreſ-

ſus ábiit in álium locum. *Act.* 12.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Stephani, Papæ & Martyris, Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Deus, cujus grátia. xiij.

Die II.

In Feſto SANCTI STEPHANI, Papæ & Martyris.

Simplex.

Lectio iij.

Stéphanus poſt Lúcium, ſucceſſórem Cornélii, Románam rexit Eccléſiam. Graſſabátur his tempóribus Novatianórum hæreſis quæ pœniténtibus lenitátis patérnæ ſolátia claudébat ſine ſpe pacis & communicatiónis. His cùm ſe Marciánus Arélatenſis adjunxiſſet, Stephanus primùm à Fauſtíno Lugdunenſi, ſubinde à ſancto Cypriáno mónitus eſt in hunc modum: Dirigantùr in Provínciam & ad plebem Areláte conſiſtentem à te líitteræ, quibus abſtento Marciáno, álius in locum ejus ſubſtituátur; & grex Chriſti, qui in hodiernum ab illo diſſipátus & vulnerátus, contémnitur, colligátur. Eccléſiæ tamen diſciſſæ, ad unitátem reverſæ ſunt: & rédditam inſperàtò pacem, ipſi Stéphano per líitteras gratulátus eſt ſanctus Dionyſius Alexandrínus. Alia non minor exorta eſt controvérſia, utrùm baptizáti ab hæréticis ad Eccléſiam redeuntes, dénuò eſſent baptizandi; de qua ad Cypriánum ita ſcripſit Stéphanus: Nihil innovétur niſi quod tráditum eſt. Demùm poſt adminiſtrátam per tres annos Eccléſiam, in perſecutióne Valeriáni Martyr occúbuit.

Collecta. Orémus.

Omnípotens, ſempitérne Deus, qui beátum Stéphanum Apoſtólici Principátûs prærogatívâ conſpícuum, Martyrii corónâ illuſtriórem effeciſti; da Eccléſiæ tuæ ejus précibus adjuvári, cujus labóribus exculta flóruit, & ſánguine crevit fœcundáta, Per.

Vesperæ *de ſequenti.*

Die III.

In Inventione Corporis SANCTI STEPHANI, Protomartyris.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Super Pſalmos, qui dicuntur de Feria, ſicut & in toto Officio.

Ant. Timenti Dóminum 1. D. benè erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur. *Eccli.* 1.

Capitulum. *Iſ. 66.*

HÆc dicit Dóminus : Conſolábor vos, & Jerúſalem conſolabími- : Vidébitis, & gaudébit r veſtrum, & oſſa veſtra ut herba germinábunt, & gnoſcétur manus Dómini rvis ejus.

Hymnus.

QUis Luciáno, dum plácidus ſopor
Reſtaurat artus, ſe venerábili
Splendens ſenectâ, nunc videndum
Sydéreâ dat ab arce Princeps ?

Tu miſſus aſtas, ſancte Gamáliel,
Tu clara primi pígnora Mártyris,
Tellúre monſtras ſub profundâ,
Quo láteant inhonóra ſaxo.

Præsul Joannes, non ſemel éditis,
Per noctis umbras, admónitus ſonis
Accédat ; & pandat ſepulcrum,
Et Stéphani ſacra tollat oſſa.

Huc & ſacráti, cúrrite, Præſules ;
Huc urbe læti de Sólyma greges :
Hîc veſte candentes Miniſtri,
Æthéreos celebráte plauſus.

O pompa felix ! ô nova gáudia !
Quantis retectum ſpirat odóribus
Juſti feretrum ! quàm ſalúbres
Exúvias pia turba novit !

Laus tanta, Martyr, te decet; en diù
Raptos honóres réddere tunc juvat,
Et ſancta neglectis tot annos
Templa Sion decoráre gemmis.

Laus ſumma Patri, ſummaque Fílio,
Sit, ſancte, compar laus tibi, Spíritus,
Quo morte jam victâ, triumphat,
Magníficis Stéphanus tróphæis.
Amen.

℣. Dabis, Deus, gáudium & lætítiam ; ℟. Et exultábunt oſſa humiliáta. *Pſ.* 50.

Ad Magníficat.

Ant. J. Revélat Deus de ténebris, & prodúcit in lucem umbram mortis. *Job.* 12.

Collecta, Omnípotens, *infrà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum cuſtodientem oſſa Sanctórum ſuórum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 33.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus, Quis Luciáno. *ſuprà.*

Ant. 7. *d.* Erit quaſi olíva glória ejus, & odor ejus ut Líbani. *Oſee.* 14.

Ant. 8. *G.* Memória ejus in compoſitiónem odóris facta, opus pigmentárii. *Eccli.* 49.

Ant. 3. *a.* In ſéculum memória ejus in benedictióne, & nominátus eſt uſque ad noviſſimum terræ. 1. *Mach.* 3.

℣. In memória ætema erit juſtus; ℟. Ab auditióne mala non timébit. *Pſ.* 111.

Lectio j. de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis.

℟. Concurrébat multitúdo vicinárum civitátum Jerúſalem, afferentes ægros, qui * Curabantur omnes. ℣. Vénient & cónfluent ad bona Dómini, & conſolábor eos, & lætificábo eos à dolóre ſuo. * Curabantur. *Act.* 5. *Jerem.* 31.

Lectio ij.

Corpora ſanctórum Stéphani Protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi & Abibónis, quæ diu latúerant, Luciáno presbytero divínitùs admónito, inventa ſunt propè Jeroſólymam, Theodóſio junióre & Honório imperántibus. Cujus rei famâ magna hóminum multitúdo commóta, eò convénit; pluréſque váriis morbis affecti, ſani rediérunt. Sacræ relíquiæ ſummâ celebritáte in ſanctam Eccléſiam Sion illátæ ſunt; ex quibus váriæ partículæ in Africam, Gálliam, aliáſque orbis partes delátæ, multis claruérunt miráculis.

℟. Virtútes non quáſlibet faciébat Deus per eum, ita ut ſuper lánguidos deferrentur à córpore ejus ſudária & ſemicínctia, * Et recedébant ab eis languóres. ℣. Tu es, Deus, qui facis mirabília; notam feciſti in pópulis virtútem tuam. * Et. *Act.* 19. *Pſ.* 76.

Lectio iij.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 318. *de S. Steph.*

Audiſtis, cùm paſſiónis Stéphani léctio legerétur de libro canónico Actuum Apoſtolórum, quemádmodùm lapidátus ſit à Judæis, quemádmodùm Dómino commendáverit ſpíritum ſuum, quemádmodùm étiam in extrémo, génibus fixis, oráverit pro lapidatóribus ſuis. Hujus corpus ex illo uſque ad iſta témpora látuit. Nuper autem appáruit, ſicut ſolent apparére ſanctórum córpora Márty-

n, revelatióne Dei, quan-
plácuit Creatóri. Præce-
ntibus enim ſignis, locus
nonſtrátus eſt; & quó-
ɔdò fúerat revelátum, ſic
inventum eſt. Multi inde
íquias accepérunt, quia
:us vóluit; & huc venéꝛ
nt. Commendátur ergo
ritáti veſtræ & locus &
:s; utrumque celebran-
m in honórem Dei, quem
nfeſſus eſt Stéphanus. Nos
im in iſto loco non aram
cimus Stéphano, ſed de
líquiis Stéphani aram Deo.
℟. Amplificátus eſt in mi-
bílibus ſuis, mórtuum
ophetávit corpus ejus:
In vita ſua fecit monſtra,
in morte mirabília ope-
tus eſt. ℣. Ubi eſt mors,
ctória tua? ubi eſt mors,
imulus tuus? * In. Gló-
a. * In vita. *Eccli.* 48.
Cor. 15.
Te Deum.

℣. *Sacerd.* Mirábilis
eus in Sanctis ſuis: ℟. Ip-
: dabit virtútem & fortitú-
inem plebi ſuæ. *Pſ.* 67.

AD LAUDES.

Ant. OSſa ipsíus viſitáta
. F. ſunt, & poſt mor-
em prophetavérunt. *Eccli.*
49.

Ant. 5. F. Orávit; &
cœlum dedit plúviam, &
erra dedit fructum ſuum.
Jac. 5.

Ant. 3. a. Addúcunt cæ-
cum, & cœpit vidére; &
reſtitútus eſt, ita ut claré
vidéret ómnia. *Luc.* 8.

Ant. 4. *E.* Conveniébant
turbæ multæ, ut ſanarentur
ab infirmitátibus ſuis, &
virtus Dómini erat ad ſa-
nandum eos. *Luc.* 5.

Ant. 1. D. Cùm tetigiſſet
cadáver oſſa ejus, revíxit ho-
mo, & ſtetit ſuper pedes
ſuos. 4. *Reg.* 13.

Capitulum. *Eccli.* 45.

SImilem illum fecit Dó-
minus in glória Sanctó-
rum, & magnificávit eum
in timóre inimicórum, &
oſtendit illi glóriam ſuam.

Hymnus.

MOle contrítus lápidum
cruentâ,
Prodit obſcúro Stéphanus
ſepulcro:
Orbis aſſurgat, redivíva
virtus
Oſſibus exit.

Non latet Gallos; ſcit &
Afra tellus,
Occidens & ſol, Orienſque
clamat
Quid necis claræ monumen-
ta largo
Múnere præſtent.

Cæcus exultat, recipit-
que lumen;
Claudus incédit pede liber
æquo:
Mors & admótam fugitíva
ſentit
Mártyris aream.

Transit in pannos tunicaſque virtus;
Si quis in templo pia vota fundat,
Et ſacros ſupplex cíneres honóret,
Vota reportat.

Corpori quærant álii medélam;
Cáritas noſtrum trahit omne votum,
Quæ bonis vincit mala, gratiamque
Hóſtibus orat.

Summa laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar, utriuſque Nexus,
Qui ſalutárem Stéphani ſepulcro
Spargis odórem.
Amen.

℣. Narráte ómnia mirabília Dómini; ℟. Laudámini in nómine ſancto ejus. *Pſ.* 104.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. Stéphanus faciébat prodígia & ſigna magna in pópulo. *Act.* 6.

Collecta. Orémus.

Omnípotens ſempiterne Deus, qui ſacrum beatíſſimi Proto-Mártyris Stéphani corpus fidélibus tuis reveláre dignátus es: concéde ejus interceſſiónis auxílio, nos ab inſtántibus tribulatiónibus liberári, & ætérnis conſolatiónibus adimpléri; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Oſſa ipsíus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Orávit.

Capitulum. 2. *Par.* 7.

Ait Dóminus: Si clauſero cœlum, & plúvia non flúxerit: converſus autem pópulus deprecátus me fúerit: ego exáudiam de cœlo, & ſanábo terram eórum.

℟. *br.* Præcínite Dómino * In confeſſióne. * Præcínite. ℣. Pſállite Deo noſtro * in cíthara. * In. Glória. Præcínite.

℣. Qui óperit cœlum núbibus, ℟. Et parat terræ plúviam. *Pſ.* 146.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Addúcunt.

Capitulum. *Epheſ.* 1.

Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det vobis illuminátos óculos cordis, ut ſciátis quæ ſit ſpes vocatiónis ejus, & quæ divítiæ glóriæ hæreditátis ejus in ſanctis.

℟. *br.* Accédite ad eum, * Et illuminámini. * Accédite. ℣. Et fácies veſtræ * non confundentur. * Et illuminámini. Glória. Accédite. *Pſ.* 33.

℣. Illúmina, Dómine, óculos meos, ℟. Ne un-

nàm obdórmiam in morte. Pſ. 12.

AD NONAM.

Ant. 1. D. Cùm tetigiſſet.

Capitulum. *Eccli.* 48.

Quis poteſt ſimíliter ſic gloriári tibi? qui ſuſtuſti mórtuum ab ínferis de ſorte mortis in verbo Dómini Dei.

℟. *br.* Dóminus mortíficat * Et vivíficat. * Dóminus. ℣. Dedúcit ad ínferos, & redúcit. * Et vivíficat. Glória. Dóminus. 1. *Reg.* 2.

℣. Deus virtútum, vivificábis nos, ℟. Et nomen tuum invocábimus. *Pſ.* 79.

Vesperæ *de ſequenti, ut in Communi Presbyterorum.* xxxvj. *Collecta*, Deus, qui Eccléſiam. *infrà.*

DIE IV.

In Feſto

SANCTI DOMINICI,

Presbyteri.

Duplex-Minus.

Lectio ij.

Domínicus Calárogæ in Hiſpánia ex nóbili Guſmanórum família natus eſt. Hunc mater dum útero geſtáret, quædam vidiſſe per quiétem tráditur, ex quibus conjícere pronum eſſet, eum quem paritúra erat, ſplendóre ſanctitátis & doctrínæ multos ad chriſtiánam pietátem inflammatúrum. Paléntiæ liberálibus diſcíplinis ac Theológiæ óperam dedit. Quo in ſtúdio cùm plúrimùm profeciſſet, inter Canónicos Reguláres Uxamenſis Eccléſiæ cooptátus eſt. Hujus ingénium & virtus máximè enítuit, tum in impietáte Mahumetanórum expugnanda, tum præcípuè in evertendis Albigénſibus hæréticis, qui Toloſátes pervértere conabantur. Huic óperi, non ſine crebro vitæ diſcrímine per annos novem, verbo, précibus, & miráculis incúbuit.

Lectio iij.

Fidei propagandæ ſtúdio ſemper incenſus inſtítuit Prædicatórum Ordinem, cujus confirmatiónem ab Innocéntio tértio dilátam, ne recens Concílii Lateranenſis decretum de novis Ordínibus non inſtituendis ſtatim infringi viderétur, poſtmodum ſub ſancti Auguſtíni régula impetrávit ab Honório tértio, Innocéntii ſucceſſóre. In Gállias reverſus, cùm in Occitánia dégeret, Anícium, ut fertur, invitátus, urbem diſſenſiónum procellis exagitátam tranquillitáti reſtítuit; ob cujus benefícii grátiam Stéphanus tértius Anicienſis Epíſcopus, ſancti Inſtitutóris alumnos in ſuburbiis admíſit, ipſiſque donatiónem; tam Eccléſiæ ſan-

cti Lauréntii, quàm hoſpitáli Eccleſiæ, à Cápitulo factam ſancto Domínico, confirmávit. Domínicus verò, multis per diverſa loca ædificátis monaſtériis, anno Chriſti ducentéſimo vigéſimo primo ſuprà milléſimum, ætátis quinquagéſimo primo, Bonóniæ febri correptus, caritátem, humilitátem, & paupertátem frátribus teſtamento rélinquens, obdormívit in Dómino ſextâ die Auguſti: quem póſteà Gregórius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

Collecta. Orémus.

DEus, qui Ecclésiam tuam beáti Dóminici illumináre dignátus es méritis & doctrínis, concéde ut ejus intercessióne temporálibus non deſtituátur auxíliis, & ſpirituálibus ſemper profíciat incrementis; Per Dóminum.

Vesperæ *à Capitulo de ſequenti in Communi unius Martyris. Pro Commem. S.* Dominici, *Ant.* Ubi ſum. ℣. Domine. *Collecta*, Deus, qui, *ut ſuprà.*

Die V.
In Feſto
SANCTI TERTULLINI,
Presbyteri & Mártyris.
Duplex - Minus.

Lectio ij.

TErtúllinus, ut tráditur, à ſancto Stéphano Papa baptizátus ac presbyter ordinátus, cùm ſepeliendis Mártyrum corpóribus piâ diligéntiâ laboráret, apud Imperatórem Valeriánum accuſátus eſt. Ipsíus juſſu váriis ſupplíciis tentátus, cùm in confeſſióne nóminis Chriſti immóbilis permanéret, tandem cápitis abciſſióne Martyrium conſummávit. Sacrárum ejus reliquiárum pars Anicium deportáta, in Capſa à rege Lothário Ecclésiæ Cathedráli conceſſa, ibidem religióſè aſſervátur.

Lectio iij.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.
Homil. in S. Julian. Mart.

MArtyres nobiſcum Deus pártitus eſt: cùm ánimas ſibi ſumpſiſſet, córpora nobis quodammodò largítus eſt; ut perpétuæ virtútis monumenta ſancta horum oſſa teneámus. Nam bellatóris arma cruentáta quìs cernens, clypeum, haſtam, & lóricam, licèt ómnium ſit ignavíſſimus, ſtatim éxilit, exardeſcit, & ad bellum promptus exit, atque à conſpectu armórum ſumit ánimum, ut eaſdem actiónes aggrediátur: nos qui non arma, ſed corpus ipſum cérnimus Sancti, quod dignum hábitum eſt, ut ob Chriſti confeſſiónem cruentarétur, licèt ómnium ſimus timidíſſimi, quî póſſumus non prompto eſſe áni-

mo, cùm hic aſpectus velut ignis quidam in mentem noſtram íncidat, & ad idem nos certámen invítet? Proptéreà Sanctórum córpora uſque ad tempus reſurrectiónis apud nos depóſuit Deus, ut máximæ philoſóphiæ matériam haberémus.

Collecta, Deus, à quo conſtántiam. xiij.

Vesperæ *de Feſto ſequenti.*

DIE VI. AUGUSTI.

IN FESTO
TRANSFIGURATIONIS DOMINI.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 5. C. MAgnália ſapiéntiæ ſuæ decorávit Dóminus: Quàm deſiderabília ſunt! & quis ſatiábitur videns glóriam ejus? *Eccli.* 42.

Ant. 1. g. Laudis ejus plena eſt terra: ſplendor ejus ut lux erit. *Habac.* 3.

Ant. 2. D. Confundétur ſol, cùm regnáverit Dóminus in monte, & in conſpectu ſenum ſuórum fúerit glorificátus. *Iſ.* 24.

Ant. 3. a. Ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri. *Iſ.* 35.

Ant. 6. F. Cánticum erit & lætitia cordis, & audítam fáciet Dóminus glóriam vocis ſuæ. *Iſ.* 30.

Capitulum. *Iſai.* 4.

IN die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ ſublímis, & exultátio his qui ſalváti fúerint de Iſrael.

℟. Dicébat Jeſus diſcípulis ſuis: Amen dico vobis; ſunt de hîc ſtántibus, qui * Non guſtábunt mortem, donec vídeant regnum Dei véniens in virtúte. ℣. Póſuit óculum ſuum ſuper corda illórum, oſténdere illis magnália óperum ſuó-

rum; * Non guſtábunt. Glória. *Repetit.* ℟. *uſque ad* ℣. *Marc.* 8. *Eccli.* 17.

HYMNUS.

HOc juſſa quondam rúmpimus
Feſto die ſiléntia:
Caláta dudum jam decet
Vulgáre nos myſtéria.

MONTIS ſub alto vértice,
Tribus vocátis téſtibus,
O Chriſte, viſus háctenus
Terris homo, pates Deus.

TUÆ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit:
Veſtis tuo te númine,
Tibíque totus rédderis.

CŒLO tonante, prótinus
Audíta ſummi vox Patris:
Te, nube ruptâ, Fílium,
Quo gloriátur, áſſerit.

Hîc eſt Magiſter ómnium,
Quem pronus orbis áudiat,
Siléte, mortáles; Deus
Qui nos docet, fatur Deus.

¶ QUI, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tíbique Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

℣. Apud te eſt, Dómine, fons vitæ; ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* A ſéculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt; óculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te. *Iſ.* 64.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. S. TERTULLINI, *Ant.* Juſtum. ℣. Poſuiſti. xv. *Collecta,* Deus, à quo. xiij.

AD COMPLETORIUM.

In fine Hymni, Doxologia:

¶ QUI, nube ruptâ, *ut ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Splendórem glóriæ Dei Chriſtum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

QUAM nos potenter állicis!
Te, Chriſte, quando dérigis,
Te quando celas, próvidus
Nobis peræquè cónſulis.

Hîc nos adoptat fílios
Qui te vocávit Fílium;
Sponſor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.

E nube quid, Pater, probas?
De monte, Fili, quid doces?
Umbris procul cedéntibus,
Reſtábat una véritas.

UT juſſa Patris ímpleas
Mactánda mundo víctima,
Formam reſúmens príſtinam,
Mortalitáti rédderis.

Fac, Chriſte, qui nobis lates,
Obſcúra dum regit fides,
Fracto ſolútos córpore
Nos te vidére, te frui.

Qui, nube ruptâ, te palám
Natum vocávit, laus Patri;
Tibique Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Aſſumpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem, & aſcendit in montem ut oráret. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Ducit illos in montem excelſum ſeorſum ſolos, & transfigurátus eſt coram ipſis. *Marc.* 9.

Ant. 3. c. Facta eſt, dum oráret, ſpécies vultûs ejus áltera; & reſpléndυit fácies ejus ſicut ſol. *Luc.* 9. *Matt.* 17.

℣. Speciósus formâ præ filiis hóminum: ℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *Pſ.* 44.

Lect. *de Script. occurr.*

Poſt j. Lect. ℟. Date Dómino glóriam nómini ejus: * Veníte in conſpectu ejus, & adoráte Dóminum in decóre ſancto. ℣. Deus Patrum noſtrórum glorificávit Filium ſuum Jeſum, * Veníte. 1. *Par.* 16. *Act.* 3.

Poſt ij. Lect. ℟. Dómine, Deus meus, magnificátus es vehementer: * Confeſſiónem & decórem induiſti, amictus lúmine ſicut veſtimento. ℣. Veſtimenta facta ſunt ſplendéntia & cándida nimis.* Confeſſiónem. *Pſ.* 103. *Marc.* 9.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus qui glorificátur in concílio ſanctórum, * Magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt. ℣. Notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem & præſentiam, ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis. * Magnus. Glória. * Magnus. *Pſ.* 88. 2. *Petr.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Erat ſpécies glóriæ Dómini quaſi ignis ardens, ſuper vérticem montis. *Exod.* 24.

Ant. 8. G. Petrus, & qui cum illo erant, graváti erant ſomno; & evigilantes, vidérunt majeſtátem ejus. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Ecce apparuérunt illi Móyſes & Elías cum eo loquentes. *Matth.* 17.

℣. In concílio juſtórum & congregatióne: ℟. Magna ópera Dómini. *Pſ.* 110.

Lectio iv.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. V. Serm. 78. *n.* 1. & 2.

INſpicienda nobis & tractanda eſt, cariſſimi, víſio iſta quam Dóminus demonſtrávit in monte,

Ipſa eſt enim de qua díxerat : Amen, dico vobis, quia ſunt hîc quidam de circumſtántibus, qui non guſtábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno ſuo. Poſt dies ſex aſſumpſit tres diſcípulos, Petrum, Joannem & Jacóbum, & aſcendit in montem. Ipſi tres erant quidem de quibus díxerat : Sunt hîc quidam qui non guſtábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno ſuo. Regnum ſuum dicit, quod multis locis appellat regnum cœlórum. Regnum autem cœlórum eſt regnum ſanctórum Hoc ut oſtenderétur, vidéte quid factum eſt. Dóminus ipſe Jeſus reſplénduit ſicut ſol; veſtimenta ejus facta ſunt cándida ſicut nix; & loquebantur cum eo Móyſes & Elías. Ipſe Jeſus quidem, ipſe ſplénduit ſicut ſol, ſe lumen eſſe ſigníficans, quod illúminat omnem hóminem venientem in hunc mundum. Quod eſt iſte ſol óculis carnis, hoc ille óculis cordis; & quòd iſte cárnibus, hoc ille córdibus.

℟. Ecce duo viri loquebantur cum Jeſu. * Erant autem Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus quem completúrus erat in Jerúſalem. ℣. Dóminus ortus eſt, appáruit de monte; ſancti in manu illíus ſunt. * Erant. *Luc. 9. Deut. 33.*

LECTIO V. *Serm. 79.*

Veſtimenta ejus facta ſunt cándida ſicut nix. Hoc ſigníficat Eccléſiæ mundatiónem, cui dictum eſt per Prophétam : Etſi fúerint peccáta veſtra ſicut phœnícium, tamquam nivem dealbábo. Elías & Móyſes colloquebantur ei, quia Evangélii grátia teſtimónium habet à Lege & Prophétis. In Móyſe Lex, in Elía Prophétæ. Plácuit Petro tria fieri tabernácula, Móyſi unum, Elíæ unum, & Chriſto unum. Delectábat eum montis ſolitúdo : tædium patiebátur à tumultu rerum humanárum. Sed tria tabernácula quare quærébat, niſi quia unitátem Legis, Prophetíæ, & Evangélii nondum ſciébat? Dénique nube emendátus eſt. Hæc eo loquente, inquit, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Ecce unum tabernáculum nubes fecit : tu tria quare quærebas?

℟. Factum eſt, cùm diſcéderent Móyſes & Elías ab illo, ait Petrus ad Jeſum: * Præceptor, bonum eſt nos hîc eſſe. ℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abſcondiſti timentibus te! * Præceptor. *Luc. 9. Pſ. 30.*

Lectio vj.

erm. 78. *n.* 3. 4. 5. & 6.

ᴦErbum Dei Chriſtus, verbum Dei in Lege, bum in Prophétis. Quid, re, quæris divídere ? gis te oportet adjúnge- Tria quæris, intéllige & um. Nube ergo obum- ante omnes, ſónuit & x de nube, dicens : Hic Fílius meus dilectus. Ibi at Móyſes, ibi Elías; n eſt dictum : Hi ſunt fi- mei dilecti. Aliud eſt enim icus, áliud adoptáti. Ille mmendabátur, unde Lex Prophétæ gloriabantur. oc audíto, illi cecidérunt terram. Jam demonſtrá- r nobis in Eccléſia regnum ei. Hîc Dóminus, hîc Lex : Prophétæ : ſed Dóminus, mquam Dóminus; Lex in Móyſe; Prophetía in Elía: d ipſi tamquam ſervi, tam- uam miniſtri. Ipſi tamquam aſa, ipſe tamquam fons. Móyſes & Prophétæ dicé- ant & ſcribébant : ſed de llo implebantur, quando undébant. Dóminus autem orrexit manum, & excitá- it jacentes. Deinde némi- em vidérunt, niſi ſolum Jeſum. Quando eos Dóminus erexit, reſurrectiónem ſignificávit. Poſt reſurrectiónem ut quid tibi Lex? ut quid tibi Prophetía? Ideò non appáret Elías, non appáret Móyſes. Rémanet tibi, ut ſit Deus ómnia in ómnibus. Deſcende, Petre: requiéſcere cupiebas in monte, deſcende laboráre : habe caritátem, prædica veritátem; tunc pervénies ad æternitátem, ubi invénies ſecuritátem.

℟. Erant timóre extérriti, & ait Petrus : * Si vis, faciámus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. ℣. Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. * Si vis. Glória. * Si vis. *Marc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 89.

In III. Nocturno.

Ant. 6. F. Adhuc Petro loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matt.* 17.

Ant. 5. a. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini tegens illum nube. *Exod.* 24.

Ant. 1. a. Petrus, & qui cum illo erant, timuérunt, intrántibus illis in nubem; & vox facta eſt de nube. *Luc.* 9.

℣. Intónuit de cœlo Dóminus, ℟. Et Altíſſimus dedit vocem ſuam. *Pſ.* 17.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 17.

IN illo témpore; aſſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorſum; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

Serm. 94. de Transfig. c. 6.

PRæſens quidem erat in Fílio Pater : & in illa Dómini claritáte quam ad diſcípulorum temperárat aſpectum, non ſeparabátur ab Unigénito Genitóris eſſéntia ; ſed ad commendandam proprietátem utriuſque perſónæ, ſicut víſui ſignificávit Filium ſplendor ex córpore, ſic audítui Patrem vox nuntiávit ex nube. Quâ voce acceptâ, diſcípuli quòd in fáciem cecidérunt, & timuérunt valde, non de Patris tantùm, ſed & de Fílii majeſtáte tremuérunt : altióri enim ſenſu unam utriuſque intellexérunt deitátem ; & quia in fide non erat hæſitátio, non fuit in timóre diſcrétio. Latum ergo illud & múltiplex teſtimónium fuit, & plus in verbórum virtúte quam in ſono vocis audítum eſt. Dicente enim Patre : Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui, ipſum audite ; nonne evidenter audítum eſt, Hic eſt Fílius meus, cui ex me & mecum eſſe ſine témpore eſt ? quia nec Génitor Génito prior, nec Génitus eſt Genitóre poſtérior. Hic eſt Fílius meus, quem à me non ſéparat déitas, non dívidit poteſtas, non diſcernit æternitas : qui eam quam mecum habet æqualitátem, non rapína appétiit, nec uſurpatióne præſumpſit ; ſed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparandum genus humánum exequerétur commúne consílium, uſque ad formam ſervilem inclinávit incommutábilem deitátem.

℟. Ecce vox de nube dicens : Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui ; * Ipſum audite. ℣. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus ; * Ipſum. *Matth. 17. Iſ. 55.*

Lectio viij. *cap. 7.*

HUnc ergo, in quo mihi bene per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne manifeſtor, cujus humilitáte claríficor, incunctánter audíte : quia ipſe eſt véritas & vita ; ipſe virtus mea atque ſapiéntia. Ipſum audíte, quem legis myſtéria prænuntiavérunt, quem Prophetárum ora cecinérunt. Ipſum audíte, qui ſánguine ſuo mundum rédimit ; qui diábolum ligat, & vaſa ejus rapit ; qui peccáti chirógraphum & prævaricatiónis pacta dirumpit. Ipſum audíte, qui viam áperit ad cœlum, & per crucis ſupplícium gradus vobis aſcenſiónis parat ad regnum. Quid trepiditátis rédimi ?

ıid pavétis ſáucii liberári? ıt quod, me volénte, lt Chriſtus. Abjícite carlem formídinem, & fidéli s armáte conſtántiâ: ingnum eſt enim ut in Saltóris paſſióne timeátis, ıod ipsíus múnere nec in ſtro fine metuétis.

℟. Dum fieret vox, inıntus eſt Jeſus ſolus: * Et ıdientes diſcípuli, ceciȷrunt in fáciem ſuam, & muérunt valde: Dixitque s Jeſus: Súrgite, & nolíte mére. ℣. Deus majeſtátis ıtónuit: vox Dómini in irtúte, vox Dómini in manificéntia. * Et. *Luc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 28.

Lectio ix. *cap.* 8.

HÆc, dilectíſſimi, non ad illórum tantùm utiitátem dicta ſunt, qui ea ›rópriis áuribus audiérunt; ed in illis tribus Apóſtolis, ıniverſa Eccléſia dídicit quidquid eórum & aſpectus ridit, & audítus accépit. Confirmétur ergo ſecundùm prædicatiónem ſacratíſſimi Evangélii ómnium fides, & nemo de Chriſti cruce per quam mundus redemptus eſt, erubeſcat. Nec ideò quiſquam aut pati pro juſtítia tímeat, aut de promiſſórum retributióne diffidat; quia per labórem ad réquiem, & per mortem transítur ad vitam: cùm omnem humilitátis noſtræ infirmitátem ille ſuſcéperit, in quo, ſi in confeſſióne & in dilectióne ipsíus permaneámus, & quod vicit víncimus, & quod promíſit accípimus. Quia ſive ad facienda mandáta, ſive ad toleranda adverſa, præmiſſa Patris vox debet ſemper áuribus noſtris intonáre, dicentis: Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácui, ipſum audíte.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, * Ipſe illuxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei in fácie Chriſti Jeſu. ℣. Ecce oſtendit nobis Dóminus Deus noſter majeſtátem & magnitúdinem ſuam: vocem ejus audívimus. * Ipſe. Glória. *Repetitur* ℟. *uſque ad* ℣. 2. *Cor.* 4. *Deut.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt; ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Pſ.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. FIlii Sion, exultáte, & lætámini in Dómino Deo veſtro, quia dedit vobis doctórem juſtítiæ. *Joel.* 2.

Ant. 8. c. Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm eſſémus cum ipſo in monte ſancto. 2. *Petr.* 1.

Ant. 5. a. Venit vox de nube dicens: Hic eſt Fílius

meus cariſſimus, audíte illum. *Marc.* 9.

CANTICUM. *Baruch.* 3.

MAgnus eſt Dóminus, & non habet finem; * excelſus & immenſus.

Hic eſt Deus noſter, * & non æſtimábitur álius adversùs eum.

Hic adinvénit omnem viam diſciplínæ: * & trádidit illam Jacob púero ſuo, & Iſrael dilecto ſuo.

Poſt hæc in terris viſus eſt, * & cum homínibus converſátus eſt.

Ant. 7. ✠. Ipſum audiétis, juxtà ómnia quæcumque locútus fuerit. *Act.* 3.

Ant. 3. *à.* Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. *Act.* 3.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

VIdéte ne recuſétis loquentem: ſi enim illi non effugérunt, recuſantes eum qui ſuper terram loquebátur; multò magìs nos, qui de cœlis loquentem nobis avértimus.

HYMNUS.

JESU dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium
Et omne deſidérium.

MANE nobiſcum, Dómine,
Et nos illuſtra lúmine,
Pulsâ mentis calígine,
Mundum replens dulcédine.

QUANDO cor noſtru
ſitas,
Tunc lucet ei véritas:
Mundi vileſcit vánitas,
Et intùs fervet cáritas.

JESU mi bone, ſénti
Amóris tui cópiam,
Da mihi per præſéntia
Tuam vidére glóriam.

QUEM tuus amor éb
Novit quid Jeſus ſápia
Quam felix eſt quem ſ
Non eſt ultrà quod cúp

TU fons misericórdi
Tu verè lumen pátriæ
Pelle nubem triſtítiæ,
Dans nobis lucem glói
Amen.

℣. Glória & honór
ronaſti eum, Dómine
Et conſtituiſti eum
ópera manuum tuá
Pſ. 8.

Ad Benedíctus.

Ant. J. *Duplicanda.*
plióris glóriæ Jeſus
Móyſe dignus eſt háb
quantò amplióremh
rem habet domûs qui
cávit illam. *Hebr.* 3.

COLLECTA. Orén

DEus, qui fidei
menta in Unigéni
glorióſa Transfigurat
patrum teſtimónio ro
ſti; & adoptiónem fili
perfectam, voce del
in nube lúcida mirab
præſignaſti: concéde
tius, ut ipsíus Regis
nos cohæredes effici
ejuſdem glóriæ tribua

:s; Per eumdem Dó-

' *HORAS.*
:e *Hymnorum, Do-*
'*A :*
'i, nube ruptâ, te
am
vocávit, laus Patri;
: Nato; nec minor
:iuſque Flámini.
Amen.

PRIMAM.
1. *g.* Fílii Sion.
. *br.* ℣. Qui acce-
eo Patre * honórem
um. 2. *Petr.* 1.

TERTIAM.
8. c. Vocem.
ULUM. 1. *Joan.* 5.
:imónium hóminum
ıimus, teſtimónium
ıjus eſt; quóniam
teſtimónium Dei,
ıajus eſt, quóniam
:us eſt de Fílio ſuo.
r. Fílii hóminum?
:quò gravi corde?
ıia, allelúia. Fílii.
ıte quóniam mirifi-
óminus * Sanctum
* Allelúia. Glória.
ſ. 4.
ccédite ad eum, &
ímini; ℟. Et fácies
non confundentur.

SEXTAM.
5. a. Venit vox.

CAPITULUM. *Iſ.* 42.

ECce ſervus meus, ſuſcípiam eum; electus meus complácuit ſibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum ſuper eum; judícium géntibus próferet.

℟. *br.* Ipſe invocábit me: * Pater meus es tu. * Allelúia, allelúia. Ipſe. ℣. Deus meus, * & ſuſceptor ſalútis meæ. * Allelúia. Glória. Ipſe. *Pſ.* 88.

℣. Hódie ſi vocem ejus audiéritis, ℟. Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

AD NONAM.

Ant. 3. *à.* Omnis ánima.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

PRoptéreà abundántiùs oportet obſerváre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem, quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem?

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus. Deus. * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem ſuam. * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Notas mihi feciſti vias vitæ: ℟. Adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine. *Pſ.* 15.

AD II. VESPERAS.

Ant. VOcávit nos Deus 7. ç. vocatióne ſuâ ſanctâ, ſecundùm grátiam quæ manifeſtáta eſt nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti. 2. *Tim.* 1.

Ant. 6. F. Appáruit grátia ejus erúdiens nos, ut abnegantes impietátem & ſeculária deſidéria, ſóbriè, & juſtè, & piè vivámus, expectantes adventum glóriæ ejus. *Tit.* 2.

Ant. 4. E. In ipſo edocti eſtis, depónere vos véterem hóminem qui corrúmpitur ſecundùm deſidéria erróris. *Epheſ.* 4.

Ant. 3. a. Quos præſcívit Deus, & prædeſtinávit conformes fíeri imáginis Fílii ſui; ut ſit ipſe primogénitus in multis frátribus. *Rom.* 8.

Ant. 1. f. Nondum appáruit quid érimus: ſcimus quóniam, cùm apparúerit, ſímiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. 1. *Joan.* 3.

Capitulum. 1. *Cor.* 15.

PRimus homo de terra, terrénus; ſecundus homo de cœlo, cœleſtis: qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœleſtis, tales & cœleſtes: Igitur ſicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœleſtis.

Alleluía, alleluia. ℣. Concupiſcit & déficit anima mea in átria Dómini: Beati qui hábitant in domo tua, Dómine. Allelúia. *Pſ.* 83.

Hymnus. Hoc juſſu 590.

℣. Satiábor, Dómine, ℟. Cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. *Duplicanda.* Noſtra converſátio in cœlis eſt, unde Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. *Philipp.* 3.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Xysti, Papæ & Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta,* Omnípotens. *infrà.*

Die VII.
In Feſto
SANCTI XYSTI,
Papæ & Martyris,
Semiduplex.

Lectio ij.

XYſtus ſecundus Stéphano ſucceſſit in Sede Románа. Ad eum Dionyſius Alexandrínus ſcripſit epíſtolam de Baptiſmate, quâ étiam eum commonefécit de exorta apud Ptolemáidem Pentapóleos urbem Sabellianórum hæreſi. Sed

ália epíſtola ſenténtiam expétiit de ímpio quo- hæreticórum baptiſmo, n ſe dudum ſuſcepiſſe lam fidélis aſſerébat. a autem, acrióri adver- Chriſtiános perſecutióne :étâ, Valeriánus inter , reſcripto ad Senátum), edixiſſet ut Epíſcopi, sbyteri & Diácones in tinenti animadverteren- ; Xyſtus, ſimul cum arto, ſextâ die Auguſti :œmetério animadverſus

Lectio iij.

Uem cùm ſanctus Lau- réntius ad martyrium ci cérneret, in has voces as erúpit: Quò progré- ris ſine filio, Pater? quo, :erdos ſancte, ſine mi- ſtro próperas? Cui Xy- s: Non ego te déſero, : majóra te manent cer- nina; poſt tríduum me quéris. Glorióſam Xyſti ortem ſanctus Cypriánus íſcopis Africæ per Succeſ- m illórum collégam ſig- ficári vóluit; quo ſuos iſque corroboráret, ut udérent magìs quàm ti- érent in hac confeſſióne, qua ſcirent Chriſti mí- es non périmi, ſed coro- ári.

Collecta. Orémus.

Omnípotens, ſempiterne Deus, qui beátum Xy- um Apoſtólici principátûs rærogatívâ conſpícuum, Martyrii corónâ illuſtrió- rem effeciſti; da Eccléſiæ tuæ ejus patrocínio adjuvá- ri, cujus labóribus exculta flóruit, & ſánguine crevit fœcundáta; Per.

Ad Vesperas, *fit à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præced.*

Die VIII.
In Feſto SANCTI CAJETANI, Presbyteri.

Semiduplex.

Omnia de Communi Presbyterorum.

Lectio ij.

Cajetánus nóbili Thie- næâ gente Vicéntiæ or- tus, ſtatim à matre Vírgini Deíparæ oblátus eſt. Mira à téneris annis morum in- nocéntia in eo eluxit, ádeò ut Sanctus ab ómnibus nun- cuparétur. Juris utriuſque láuream Patávii adeptus, Romam profectus eſt; ubi inter Prælátos à Július ſecun- do collocátus, & ſacerdó- tio initiátus, tanto, divíni amóris æſtu ſuccenſus eſt, ut relictâ aulâ ſe totum Deo mancipáverit. Noſocómiis próprio ære fundátis, étiam morbo peſtilenti laboránti- bus ſuis ipſe mánibus inſer- viébat. Proximórum ſalúti aſsíduâ curâ incumbébat, dictus proptereà Venátor animárum. Approbante Cle-

mente ſeptimo, Ordinem Clericórum Regulárium inſtítuit, qui abdicátâ rerum ómnium terrenárum ſollicitúdine, ſolis eleemóſynis ſpontè oblátis viventes, Chriſti regno ubíque propagando únicè allaborárent.

Lectio iij.

IN Romæ direptióne à milítibus crudeliſſimè vexátus, ut pecúniam próderet, quam dudùm paupéribus diſtribúerat, vérbera, torménta, & cárceres invictâ patiéntiâ ſuſtínuit. Divíni cultûs ſtúdium, nitórem domûs Dei, ſacrórum rítuum obſervántiam, & ſanctíſſimæ Euchariſtiæ frequentiórem uſum máximè promóvit. Hæreſum monſtra & látebras non ſemel detexit, ac profligávit. Oratiónem ad plures horas júgibus lácrymis protrahébat; ſæpè in extaſim raptus, ac prophetíæ dono illuſtris. Corpus vigíliis, jejúniis aliiſque pœniténtiæ caſtigatiónibus affligébat; nec unquam addúci pótuit, ut vitæ aſperitátem emollíret, teſtátus in cínere & cilício velle ſe mori. Dénique labóribus confectus, Neápoli diem clauſit extrémum. Quem multis miráculis in vita & poſt mortem glorióſum, Clemens décimus Póntifex máximus ſanctórum número adſcripſit.

Collecta. Orém

DEus, qui beáto Ca no Presbytero Ap licam vivendi formam tári tribuiſti; da nobis, interceſſióne & exem in te ſemper confiden ſola cœléſtia deſideráre Dóminum.

Ad Vesp. *fit Com S. Romani, Mart.* Ecce. ℣. In Deo. p. ix. *lecta*, Deus, cujus mú *infrà.*

Die IX.
In Feſto
SANCTI ROMA
Martyris.
Simplex.
De Communi unius M

Lectio iij.

ROmánus miles unu ex his quibus comi fúerat ſancti Lauréntii ſtódia. Invictâ hujus tyris inter immaníſſ cruciátus conſtántiâ ita cuſſus fuit, ut jam ind probátam habúerit reli nis Chriſtiánæ veritá Lauréntio poſt tormen cárcerem remiſſo, Rom ab eo poſtulávit fidei cumenta ſanctumque tiſmum. Ab ipſo non ceſſit, niſi quantùm fuit ad petendam aqu quâ, miniſtrante ſa Diácono, ſtatim bap tus eſt. Hunc magiſtru ducem mox ipſe præ

a cœleſti : ipſo nam-
, Chriſti nomen an-
:cutóres confidenter
ıs, cápite damnátus
antè noctem percuſ-
t uno die antè ipsíus
:ii conſummátum
. Cultus ejus Romæ
, indè ferè cunctas
:éſias Occidentis per-

ECTA. Orémus.
:, cujus múnere ſan-
Románus fidem mi
ctóriâ propugnávit,
rmitáti noſtræ ejus
ſióne virtútem, ut
juam voce profité-
ópere exequámur;
ninum.

ERÆ *de ſequenti.*

D I E X.
In Feſto
TI LAURENTII,
:oni & Martyris.
PLEX-*MAJUS.*

---

ia de Comm. unius
is, exceptis quæ ſe-

. VESPERIS.
ULUM. I. *Cor.* 4.
ıos exíſtimet homo
ıiniſtros Chriſti, &
ıtóres myſteriórum
ic jam quæritur in-
enſatóres, ut fidélis
eniátur.
eátus qui intélligit
génum & páuperem;
: malâ liberábit eum
s Æſtiva. ANIC.

Dóminus. † Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus. ℣. Qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * In die. Glória. † Dóminus. *Pſ.* 40. 2. *Cor.* 9.

HYMNUS.

BEATE, quò tendis
Pater?
Quò, ſancte, pergis, Póntifex?
Offerre temet víctimam,
Me non miniſtro, quid paras?

LEVITA, qui juſſu tuo
Chriſti propinat ſánguinem,
Litáre promptus & ſuum,
Ibit comes Lauréntius.

AUDIRIS : è cœlo Deus
Majora ſpondet prælia.
Brevi ducem nec dégener
Patrem ſequéris filius.

OBLATA Chriſto múnera,
Opes ſibi tot créditas,
Quas rex avárus éxigit,
Cuſtos fidélis dénegat.

ADDIT preces, addit minas;
Minæ, precesque nil movent,
Non hos profánas in manus
Veníre theſauros ſinet.

MONSTRANS egentûm ſquállidos
Quos ipſe paſcébat greges;
Hæc turba, dixit, quas ſitis
Opes Olympo tránſtulit.

SIT laus Patri, laus Fílio,

Par ſit tibi laus, Spíritus.
Quo roborante Mártyres
Victis triumphant hóſtibus.
Amen.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Ignem ardentem extínguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis: & Deus proſpector eſt ejus qui reddit grátiam. *Eccli.* 3.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus, Beate, *ut ſuprà in I. Veſperis.*

In I. Nocturno.

Lect. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo ſancti Leónis Papæ. 83. *In Nat. S. Laurentii.*

Lectio iv.

CUm furor gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſæviret, ac præcípuè eos qui órdinis erant ſacerdotális impéteret; in Levítam Lauréntium, qui non ſolùm in miniſtério ſacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor efférbuit, dúplicem ſibi prædam de uníus viri comprehenſióne promittens; quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exortem. Armátur ítaque geminâ face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Chriſtum. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii præſule opes eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inferri. Cui Levíta caſtíſſimus, ubi eas repóſitas habéret oſtendens, numeroſíſſimos ſanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque veſtitu inamiſſíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant ſalvæ, quantò ſánctiùs probabantur expenſæ.

Lectio v.

FRemit ergò prædo fruſtrátus; & in ódium religiónis quæ talem divitiárum uſum inſtituiſſet ardeſcens, direptiónem theſauri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum ſubſtántiam reperiſſet, ut illud depóſitum, quo ſanctiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Chriſto Lauréntium jubet, & ſolidíſſimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére ſupplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra succédunt. Laceros artus, & multâ verberum ſectióne conſciſſos, ſubjecto præcipit igne tor-

; ut per cratem férream,
: jam de fervóre contí-
vim in ſe habéret uren-
converſórum alternâ
ratióne membrórum,
et cruciátus vehemén-
, & pæna prodúctior.

Lectio vj.

[N]ihil óbtines, nihil pró-
ficis, ſæva crudélitas.
trahitur inventis tuis
éria mortális; & Lau-
tio in cœlos abeunte,
léficis. Flammis tuis ſu-
ari caritátis Chriſti flam-
non pótuit; & ſégnior
: ignis qui foris uſſit,
m qui intùs accendit.
riſti, perſecútor, in Már-
em; ſæviſti, & auxiſti
mam, dum ággeras pœ-
n. Nam quid non ad vi-
riæ glóriam ingénium
m réperit, quando in
nórem tranſiérunt trium-
i étiam inſtrumenta ſup-
cii? Gaudeámus ígitur,
ectíſſimi, gáudio ſpiri-
i; & de feliciſſimo inclyti
i fine gloriémur in Dó-
no, qui eſt mirábilis in
nctis ſuis, in quibus no-
& præſidium conſtítuit
exemplum; atque ita per
iverſum mundum clarifi-
rit glóriam ſuam, ut à
is ortu uſquè ad occá-
n, Leviticórum lúminum
ruſcante fulgóre, quàm
rificáta eſt Jeroſólyma
phano, tam illuſtris fie-
: Roma Lauréntio.

In III. Nocturno.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *c. 12.*

Lectio vij.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis; niſi granum frumenti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet; ſi autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 305. ad 26. è XI. à Sirm. editis.

AGnoſcit fides veſtra granum quod in terram cécidit, & mórtuum multiplicátum eſt. Agnoſcit, inquam, hoc granum fides veſtra; quia ipſum hábitat in mente veſtra. Hoc enim quin de ſéipſo díxerit Chriſtus, nullus ámbigit Chriſtiánus. Sed planè illo mórtuo grano & multiplicáto, multa grana ſunt ſparſa in terram, ex quibus eſt & beátus Lauréntius, cujus ſeminatiónem hódie celebrámus.

Lectio viij.

DE illis autem granis ſparſis toto orbe terrárum quanta pulluláverit ſeges vidémus, gaudémus, ſumus; ſi tamen & nos per illíus grátiam ad hórreum pertinémus. Neque enim ad hórreum pértinet, quidquid in ſégete eſt. Eadem quip-

pe plúvia, útilis & nutritória, & tríticum paſcit & páleam. Abſit ut ſimul utrúmque in horreo recondátur, quamvis ſimul utrúmque in agro nutriátur, & ſimul utrúmque in área triturétur.

Lectio ix.

NUnc tempus eligendi eſt. Antequam véniat ventilátio, fiat morum ſeparátio : ſicut in area granum adhuc mundatióne diſcérnitur, nondùm ventilábro último ſeparátur. Audíte me, grana ſancta; imò, audite primum granum per me. Non amétis in hoc ſéculo ánimas veſtras. Nolite amáre, ſi amátis; ut non amando ſervétis, quia non amando plus amátis. Qui amat in hoc ſéculo ánimam ſuam, perdet eam. Granum lóquitur; granum quod in terram cécidit, & mortificátum eſt ut multiplicarétur, lóquitur : audiátur, quia non mentitur. Quod admónuit, ipſe fecit : inſtruxit præcepto, præceſſit exemplo.

AD LAUDES.

Capitulum. *Iſ.* 43.

CUm ambuláveris in igne, non combuséris, & flamma non ardébit in te; quia ego Dóminus Deus tuus, ſanctus Iſrael, Salvátor tuus, dicit Dóminus.

Hymnus.

FRustra parantur cómpedes,
Armáta plumbo vérbera,
Et rubra crates ignibus,
Ardens cubile ſternitur,

Christi pugil, lætus mori,
Pœniſque magnis débitus,
Hanc irretorto lúmine,
Pompam dolórum réſpicit.

Nudos in artus ſæviunt,
Sciſſæ flagris carnes volant:
Tortóris ad faſtidium
Truncus jacens relinquitur,

Sed ille fracto córpore
Serváre pectus íntegrum;
Suo cruóre tingitur
Luſtranda flammis victima.

Sit laus Patri, laus Filio,
Teſti fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Introibo in domum tuam in holaucauſtis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65.

Ad Benedictus.

Ant. 6. F. Cutis mea denigráta eſt ſuper me, & oſſa mea aruérunt præ cáumate. *Job.* 30.

Collecta. Orémus.

DA nobis, quæſumus, omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extinguere, qui beáto Lauréntio tribuiſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

QUiſquis confeſſus fúerit quóniam Jeſus eſt ius Dei, Deus in eo mat, & ipſe in Deo.

HYMNUS.

JONDUM ſatis dignum Deo
hriſti probaſti mílitem,
yranne, cruda ſint tui
róris hæc prælúdia.

IMPOSTA membra crátibus
rdente prunâ férvidis
eſpectat exultans, ſuo
t ipſe plaudit fúneri.

ALTIS medullis íntimus
oſtos per artus it dolor;
lenti Deus ſed íntimæ
æſeris dolórem témperat.

DUM corpus in flammas abit
lens intùs ardet fórtior;
acris profános comprimens
gnes retundit ígnibus.

CORPUS peruſtum Mártyris
lorret vel ipſe cárnifex;
ed thuris inſtar, dùm périt,
Deo litátur grátiùs.

FLAMMIS in ipſis, ceu roſis
iſus ſibi quiéſcere;
erſa, Tyranne, páſcere,
ſſata, dixit, víſcera.

QUID inter ardentes rogos
enſum dolóris ábſtulit?
Te nempè potus ébrium
anguis Dei jam fécerat.

O PURA, quæ Deo places,
Igni probáta víctima!
Fac nos ſacris urat Deus,
Quibus flagrábas, ígnibus.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Teſti fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Igne me examinaſti, Dómine, ℟. Et non eſt inventa in me iníquitas. *Pſ.* 16.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberaſti me, ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui, à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51.

COLLECTA, Da nobis, *ut ſuprà.*

DIE XII.

In Feſto

SANCTÆ CLARÆ,

Virginis,

Clariſſarum Abbatiſſæ.

SEMIDUPLEX.

De Communi Virginum.

LECTIO.ij.

CLara nóbili génere Aſſíſii in Umbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, ſancti Franciſci adhortatiónibus permóta, ſéculo renuntiávit. Plures ejuſdem inſtitúti ſócias, ac præ

céteris Hortulánam matrem & ſoróres ſibi adjunxit. Arctiórem vitæ ratiónem ampléxa, aut nudo ſolo, aut ſarmentis interdum pro léctulo utebátur, ſtípite pro cervicáli. Unâ túnicâ cum pállio ex vili panno, adhíbito frequenter ad carnem cilício, induebátur. Per multos annos, Fériis ſecundâ, quartâ & ſextâ, nihil pénitus alimenti; réliquis diébus parciſſimum capiébat cibum. Cùm per octo & viginti annos præ infirmitáte è léctulo ſúrgere non poſſet, ótium fúgiens, corporália ex lino, in ſacrifícii uſum, quæ váriis largirétur Eccléſiis, conficiébat. Paupertátis ádeò amans fuit, ut ne Monaſtérium poſſeſſiónes habéret, ipſi étiam Gregório nono, ſufficientes réditus aſſignáre volenti, obſtíterit.

Lectio iij.

SAracénis juſſu Frederíci Imperatóris Aſsíſium obſidéntibus, & cœnóbium cui illa præerat jamjam invaſúris, infirma ad portam duci vóluit, atque hóſtibus óbjici, ſimul & præferri cápſulam argénteam ébore inclúſam in qua ſacratíſſima Euchariſtia ſervabátur: cùmque coram Chriſto proſtráta oráret ut ſorores tutarétur, vocem quaſi púeri audívit: Ego vos ſemper cuſtódiam. Iterùmque pro civitáte precáta eamdem vocem audívit dicentem: Gravámina ſuſtinébit; ſed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs térriti, per ipſos quos conſcénderant muros fugérunt. Tandem cùm quadraginta duóbus annis Monaſtérium rexiſſet, inſtante morte, Viáticum à Cardináli Oſtienſi accépit. Ejus exéquiis interfuit Innocéntius quartus, qui ægrotantem inviſerat, & ſupplíciter petenti peccatórum indulgéntiam fúerat impertítus. Alexander quartus, Innocéntii ſucceſſor, eam inter ſanctas Vírgines rétulit.

Collecta. Orémus.

TRíbue, quæſumus, virtútum cœléſtium Deus, ut hæc ſanctæ Claræ vírginis tuæ ſacra ſolémnia terréna contémnere nos éxcitent, & bona ambíre ſempiterna; Per Dóminum.

Ad Vesperas, *fit à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis.*

Die XIII.
In Feſto
Stæ. RADEGUNDIS,
Viduæ,
Francorum Regínæ.

Semiduplex.

Lectio ij.

RAdegundis, filia Bertárii Turingórum príncipis, Clotárii primi ex cap-

conjux, beneficéntiam áuperes, vigílias ſtatas, rebras oratiónes, cilícii m, vini abſtinéntiam, nia, ſummam dénique : aſperitátem, cum ré- dignitáte conjunxit. Oc- fratre juſſu Clotárii, permittente, ab aula édens, ſanctum Medar- i ádiit, cùmque moná- um veſtem ſuſcepiſſet, Diaconiſſam ab eo bene- a eſt. Pictávos profecta, ex munificéntia Regis, naſtérium Vírginum ſub ula ſancti Cæſárii Are- nſis cóndidit, impetra- ue póſteà in Concílio onenſi ſecundo Con- atiónis ſuæ tutélam & irmatiónem.

Lectio iij.

Enóbio ſorórum Agné- tem Abbatiſſam præfé- quam conſecrávit ſan- Germánus Pariſienſis. utem pietáte Radegun- ſacrifícium Euchariſtiæ equebátur, ut in illíus n panes própriis máni- conficeret, quos diver- uppeditábat Eccléſiis: præter cétera pietátis ia, id illi máximè cu- rat, ut pro Régibus in- entes preces fierent in aſtério. Abiit ad Dómi- anno quingentéſimo géſimo-ſeptimo. Ejus us terræ mandávit Gre- s Turonenſis, occu- in Diœcéſi obeunda Merovéo Pictavienſi; cui ta- men reſervátum eſt, ut re- verſus Miſſam celebráret, tumulóque opérculum im- póneret.

Collecta. Orémus.

Deus, cujus amóre, beá- ta Radegundis ex aulæ tumultu, ſpretis mundi illé- cebris, in ſolitúdinem evo- lávit; tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna deſpíce- re & amáre cœléſtia; Per Dóminum.

Die XIV.
In Vigilia
ASSUMPTIONIS
Beatæ Mariæ.

[*Si venerit in Dominica, Officium ſit de Dominica uſque ad verſiculum tertii Nocturni excluſivè: reliqua de Vigilia, id eſt, ſeptima & Octava Lect. de Evange- lio Vigiliæ, cum Homilia S. Joannis Chryſoſtomi, in- frà, diviſione facta ad* * *A- ſteriſcum* Lect. *ix. de Evan- gelio & Homil. Dominicæ occurrentis.*

℟℟℟. *ut infrà. Et dici- tur* Te Deum.

Ad Laudes, *& ad Ho- ras, Pſalmi de Dominica, cum Commem. Dominicæ. Reliqua de Vigilia.*]

¶ *Si Vigilia iſta venerit in Feriis, Officium ſit ut ſequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Quæ longa tandem, Virgo poſt ſuſpíria,
Te donat aſtris, reddit & Nato dies,
Hanc prævenire cántibus feſtis decet:
Noſtras, benígna Mater, auſculta preces.

Te nempe nobis ut Joanni Fílius
Matrem réliquit, è crucis pendens trabe;
Agnoſce natos, Virgo, quos fratres ſibi
Deóque Chriſtus comparávit filios.

Tu, Chriſtiáni flos decuſque nóminis,
Adſtas petenti Spíritum cœnaculo:
Apóſtolis mox verba ſeminantibus,
Tu caritáte párturis Eccléſiam.

Quæ nos amóre tam pio compléčteris,
Nos gratulári da tuis honóribus.
Jam nos relinquis, Mater: at noſtrî memor
Te comprobábis ſédula matrem prece.

Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri:
Sit ſempiternum Fílio Patris decus:
Qui nectis ambos, æquus ambóbus, tibi,
Divíne, ſit laus ſempiterna, Spíritus. Amen.

Pſalmi & Antiph. de Feria occurrente.

℣. Quantas oſtendiſti mihi tribulátiones multas & malas! ℟. Et converſus, conſolátus es me. *Pſ.* 70.

Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente, è tribus fiunt duæ.

Poſt j. Lect. ℟. Stabant juxta crucem Jeſu * Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. ℣. Luctum & plorátum vidérunt victæ Sion; ſic vidébunt & in celeritáte ſalútem à Deo quæ ſupervéniet, * Mater. *Joan.* 19. *Baruch.* 4.

Poſt ij. Lect. ℟. Cùm vidiſſet Jeſus matrem & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde dicit diſcípulo: * Ecce Mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio iij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *c.* 19.

In illo témpore; Stabant juxtà crucem Jeſu Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 85. aliàs 84. in Joan.

Ipſe crucifixus matrem ſuam diſcípulo commendat, ut nos dóceat ad extrémum usque hálitum, parentum curam præcípuam eſſe gerendam. Quando igitur Mater intempeſtive accéſſit, dicit: quid mihi & tibi eſt, múlier? &: Quæ eſt mater mea? Hic verò magnum éxibet amórem, & diſcípulo quem diligébat ipſam commendat. Matrem verò commendans, dicit: Ecce filius tuus. O quantum honórem diſcípulo collátum! Cùm enim ipſe jam abiret, ipſam diſcípulo curandam tradit. Quia enim credíbile erat ipſam, ut potè matrem, dolére & patrocínium quærere; jure illam diſcípulo tradit, dicens: Ecce mater tua. Hæc porrò dicébat, ipſos mútuò conjungens amóre; quod cùm intellígeret diſcípulus, ipſam in ſua accépit. * Cur autem nullam áliam memorávit mulíerem, licet ália quoque aſtáret? ut nos docéret plus tribuendum matribus eſſe. Ut enim parentes, cùm ſpirituália impédiunt, ne cognoſcendi quidem ſunt; ſic cùm non ea próhibent, omne débitum eſt ipſis præſtandum, & áliis ſunt anteponendi, quia nos genuérunt, educárunt, milléque mala ſubiérunt. Sic Marciónis impudéntiam réprimit. Si enim ſecundùm carnem natus non eſſet, nec matrem habéret, cur tantam de illa ſola gerit curam.

℟. Ex illa hora * Accépit eam diſcípulus in ſua. ℣. Amíco fidéli nulla eſt comparátio, & non eſt digna ponderátio auri contra bonitátem fidei illíus: * Accépit eam. Glória. * Accépit eam. *Joan. 19. Eccli. 6.*

℣. Sacerd. Tibi dixit cor meum: Exquiſívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ. 26.*

AD LAUDES.

Semiduplex.

Ant. 2. D. Laus mea tu es, Dómine: diem hóminis non deſiderávi; tu ſcis. *Jerem. 17.*

Ant. 3. à. Nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ: ánima mea deſiderávit te. *Iſ. 26.*

Ant. 8. G. Attenuáti ſunt óculi mei ſuſcipientes in excelſum, Dómine. *Iſ. 38.*

Ant. 5. a. Cunctis diébus quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. *Job. 14.*

Ant. 4. E. Quis mihi det te, ut invéniam te foris, & jam me nemo deſpíciat? *Cant. 8.*

Capitulum. *Cant.* 2.

SUrge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ, oſtende mihi fáciem tuam.

Hymnus.

QUod carne Chriſtum, Virgo, paris, vocant
Hinc te beátam: réctiùs óccupas
Nomen beátæ, quæ fidéli
Credíderis, pia Virgo, corde.

Orbata Nato, non muliébriter
Ploras ademptum: Scílicet áltior
Tellúre, cœleſtes, triumphans
Quò rédiit, meditáris arces.

Amoris illuc te rapit ímpetus;
Tardi ſed obſtant vincula córporis.
Doleſque durum longióris
Exílii toleráre pondus.

Hæc vota tandem qui cúmulas, Pater,
Succurre noſtris, áuſpice Fílio:
Infunde ſacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen.

Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et voláƀo, & requieſcam. *Pſ.* 54.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Veni, dilecte mi, in portis noſtris: ómnia nova & vétera ſervávi tibi. *Cant.* 7.

Collecta. Orémus.

DEus, qui virginálem áterum beátæ Maríæ, in quo requieſceres, elígere dignátus es, da nobis Aſſumptiónis ejus ſolémnia præveniéntibus, dignum in córdibus noſtris habitáculum tuæ præparáre majeſtáti; Qui vivis, &c.

AD HORAS.

Duplex-Minus.

In fine Hymnorum, dícitur:

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Laus mea.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es* de María Vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *à.* Nomen tuum.

Capitulum. *Prov.* 13.

SPes quæ differtur, affligit ánimam; lignum vitæ, deſidérium véniens.

℟. *br.* Heu mihi, Dómine, * Quia incolátus meus prolongátus eſt! Heu mihi. ℣. Multùm íncola fui: * ánima mea. * Quia. Glória. Heu mihi. *Pſ.* 119.

℣. Sitivit in te ánima

mea; ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Attenuáti ſunt.

Capitulum. *Thren.* 3.

OCulus meus afflíctus eſt, nec tácuit, eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dóminus de cœlis.

℟. *br.* In ſalutáre tuum * Defécit ánima mea. In ſalutáre. ℣. Et verbum tuum * ſuperſperávi: * Defécit ánima mea. Glória. In ſalutáre. *Pſ.* 116.

℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, ℟. Dicentes: Quando conſoláberis me? *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Quis mihi.

Capitulum. *Tob.* 3.

NUnc, Dómine, ſecundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi ſpíritum meum: éxpedit enim mihi magìs mori quàm vivere.

℟. *br.* Educ de cuſtódia ánimam meam * Ad confiténdum nómini tuo. Educ. ℣. Me expectant juſti, * donec retríbuas mihi. * Ad confiténdum. Glória Patri. Educ. *Pſ.* 141.

℣. Mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: ℟. Lábia mea laudábunt te. *Pſ.* 62.

DIE XV AUGUSTI.

IN ASSUMPTIONE
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.
ANNUALE-MAJUS.

AD I. VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. ECce tu pulcra es, amica mea, ecce tu pulcra es: óculi tui columbárum. *Cant.* 1.

Ant. 2. G. Multæ filiæ congregavérunt divitias: tu ſupergreſſa es univerſas. *Prov.* 31.

Ant 4. E. Indue te decóre, & honóre ejus, quæ à Deo tibi eſt, ſempiternæ glóriæ. *Baruch.* 5.

Ant. 3. a. Circúmdabit te Deus diplóide juſtitiæ, & impónet mitram cápiti honóris æterni. *Baruch.* 5.

Ant. 5. C. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui; quia complácuit Dómino in te. *Iſ.* 62.

CAPITULUM. *Cant.* 6.

PUlcra es, amica mea, ſuavis, & decóra ſicut Jerúſalem, terribilis, ut caſtrórum ácies ordináta.

℟. Concupiſcet Rex decórem tuum; quóniam * Ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum, vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis. ℣. Benedicta tu in muliéribus; inveniſti enim grátiam apud Deum. * Ipſe eſt. Glória. * Ipſe eſt. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Pſ.* 44. *Luc.* 1.

HYMNUS.

O Vos æthérei, pláudite cives:
Hæc eſt illa dies clara triumpho,
Quâ matrem plácidâ morte ſolútam

Natus ſidéreâ ſuſcipit aulâ.

Quæ non, Virgo, tibi dona rependit!
Cœli divítias éxplicat omnes:
Verbum veſtíeras carne; viciſſim
Te Verbum próprio lúmine veſtit.

Qui velo látuit carnis, aperti
Pleno te ſátiat Núminis hauſtu:
Et quem virgíneo lacte cibaſti,
In jugem tibi dat ſe Deus eſcam.

O concessa tibi quanta poteſtas!
Per te quanta venit grátia terris!
Cunctis Cœlítibus célſior una,
Solo facta minor, Virgo, Tonante.

Quæ Regína ſedes próxima Chriſto,
Alto de ſólio vota tuórum
Audi; namque potes flectére Natum,
Virgo mater: amas nos quoque natos.

Divinæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória Flamen.
Amen.

℣. Magna eſt glória ejus
℟. In ſalutári tuo, Dómine. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. *Duplicanda.* In plenitúdine ſancta admirábitur, & in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedictos benedicétur. *Eccli.* 24.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capit. de Feria.

Ant. 4. d. Ego dilecto meo, & ad me convérſio ejus. *Cant.* 7.

Hymnus, Virgineis, 163.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

Quæ cœlo nova nunc additur hoſpes!
Seſe tota poli Régia pandit:
Ruptis Virgo parens líbera vinclis,
Caro ſe próperat réddere Nato.

Quantum delítuit páupere tecto,

Tantùm ſpléndida nunc fulget in aſtris:
Se veláre quibus mater amábat,
Denſas Natus amat rúmpere nubes.

Olim quæ fúerat juncta Maríto,
Et de connúbio crédita mater,
Totum jam cólitur nota per orbem
Cum matris títulis íntegra Virgo.

Ancillæ tríbuit quæ ſibi nomen,
Cœleſti dóminans regnat in aula:
Quæ tot paſſa neces, Prolis amóre,
Jam ſecúra, ſuâ Prole triumphat.

Nostras, tu nova lux, díſcute noctes:
Tu Regína, graves ſolve caténas:
Cæcos, ſtella maris, dírige curſus;
Da, quo tu frúeris cérnere Natum.

Divinæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

Pſalmi de Officio parvo.

In I. Nocturno.

Ant. 1. D. Fortis eſt ut mors diléctio: aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8.

Ant. 4. E. Adjúro vos, filiæ Jerúſalem, ut nuntiétis dilecto meo quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 8. G. Ego dórmio; & cor meum vígilat: vox dilecti mei pulſantis: ſurrexi, ut aperírem dilecto meo. *Cant.* 5.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram: ℟. Ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. *Pſ.* 26.

Lectio j.

Incípiunt Cántica Canticórum. *cap.* 1.

Osculétur me ósculo oris ſui; quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis. Oleum effúſum nomen tuum; ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introduxit me rex in cellária ſua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum ſuper vinum: recti díligunt te. Nigra ſum, ſed formóſa, filiæ Jerúſalem, ſicut tabernácula Cedar, ſicut pelles Salomónis. Nolíte me conſideráre quod fuſca ſim, quia decoloráverit me ſol.

℟. Quid mihi eſt in cœlo? & * A te quid vólui ſuper terram? † Defécit caro mea & cor meum: Deus

cordis mei, & pars mea in æternum. ℣. Mihi vivere Chriſtus eſt, & mori lucrum. * A te. Glória Patri. †Defécit. *Pſ.* 72. *Philipp.* 1.

Lectio ij.

EQuitátui meo in cúrribus Pharaónis aſſimilávi te, amíca mea. Pulcræ ſunt genæ tuæ ſicut Túrturis; collum tuum ſicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argento. Dum eſſet rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. Faſcículus myrrhæ dilectus meus mihi: inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in víneis Engaddi. Ecce tu pulcra es, amíca mea; ecce tu pulcra es: óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus. Léctulus noſter flóridus: tigna domórum noſtrárum cédrina, laqueária noſtra cypréſſina.

℟. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini: * Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. † Vidébitur Deus deórum in Sion. ℣. Scio quia ſecundùm expectatiónem & ſpem meam in nullo confundar. * Cor meum. Glória Patri. † Vidébitur. *Pſ.* 83. *Philipp.* 1.

Lectio iij. *cap.* 2.

EGo flos campi; & lílium convállium. Sicut lílium inter *ſpinas, ſic* amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna ſylvárum, ſic dilectus meus inter fílios. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introduxit me in cellam vináriam, ordinávit in me caritátem. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis; quia amore lánguo. Læva ejus ſub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúſalem, per cápreas cervoſque campórum, ne ſuſcitétis, neque evigiláre faciátis dilectam, quoadúſque ipſa velit. Vox dilecti mei: ecce iſte venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis eſt dilectus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipſe ſtat poſt paríetem noſtrum, reſpíciens per feneſtras, proſpíciens per cancellos. En dilectus meus lóquitur mihi: Surge, própera, ámica mea, columba mea, formóſa mea, & veni. Jam enim hyems tránſiit, imber ábiit & receſſit; flores apparuérunt in terra noſtra; ficus prótulit groſſos ſuos: víneæ florentes dedérunt odórem ſuum.

℟. Desíderat ánima mea ad te, Deus: * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. † Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei! ℣. Quæ retrò ſunt, oblivíſcens, ad deſtinatum

pérſequor, ad brávium ſupernæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu. * Sitívit. Glória Patri. † Quando. *Repet.* ℟. Desíderat. *uſque ad* ℣. *Pſ.* 41. *Philipp.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Veni in hortum meum, ſoror mea, ſponſa: méſſui myrrham meam cum aromátibus meis. *Cant.* 5.

Ant. 6. F. Jam hyems tránſiit; ſurge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: oſtende mihi fáciem tuam; fácies enim tua decóra. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Favus diſtillans, lábia tua, ſponſa: mel & lac ſub lingua tua. *Cant.* 4.

℣. Glória filiæ Regis ab intùs: ℟. In fimbriis áureis circumamícta varietátibus. *Pſ.* 44.

BENED. de B. M. V.

LECTIO iv.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Aſſumptione B. M. V. Serm. 1. *n.* 1.

Virgo hódie glorióſa cœlos aſcendens, ſupernórum gáudia cívium copióſis ſine dúbio cumulávit augmentis. Hæc eſt enim, cujus ſalutatiónis vox & ipſos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víſcera claudunt. Quod ſi párvuli necdum nati ánima liquefacta eſt, ut María locúta eſt; quid putámus quænam illa fúerit cœléſtium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beáta ejus frui præſéntiâ meruérunt? Nobis verò, caríſſimi, quæ in ejus Aſſumptióne ſolemnitátis occáſio, quæ cauſa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum! Maríæ præſéntiâ totus illuſtrátur orbis; ádeò ut & ipſa jam cœleſtis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre. Méritò proinde réſonat in excélſis gratiárum áctio, & vox laudis.

℟. Veni de Líbano, ſponſa mea, * Veni, coronáberis. † Odor unguentórum tuórum ſuper ómnia arómata. ℣. Corónam juſtítiæ reddet juſtus Judex: * Veni. Glória Patri. † Odor. *Cant.* 4. 2. *Tim.* 4.

LECTIO v.

Sed plangendum nobis quàm plaudendum magis eſſe vidétur. Quantùm enim de ejus præſéntia cœlum exultat, numquid non conſequens eſt ut tantùm lúgeat hîc noſter inférior mundus ejus abſéntiam? Ceſſet tamen querela noſtra, quia nec nobis hîc eſt manens cívitas; ſed eam inquírimus, ad quam hódie María benedícta pervénit. In quâ ſi conſcripti cives ſumus, dignum profectò eſt étiam in exílio, étiam ſu

flúmina Babylónis, ejus
·recordári, ejus com-
ıicáre gáudiis, ejus par-
ıáre lætítiam, máximè-
eam quæ tam copióſo
etu lætificat hódiè civi-
m Dei, ut ſentiámus &
ſtillicídia ſtillántia ſu-
terram. Præceſſit nos
ína noſtra; præceſſit &
glorióſè ſuſcepta eſt,
fiduciáliter ſequantur
ninam ſérvuli claman-
Trahe nos poſt te; in
rem unguentórum tuó-
currémus.

.. Tota pulcra es, amí-
nea, & * Mácula non
n te; veni de Líbano:
dor veſtimentórum tuo-
ſicut odor thuris. ℣.
non inquinavérunt ve-
enta ſua, ambulábunt
um in albis, quia di-
ſunt. * Mácula. Glória
i. † Odor. *Cant.* 4. *A-*
3.

CTIO vj. *n.* 1. & 2.
Dvocátam præmiſit pe-
regrinátio noſtra, quæ
quam Judicis mater, &
r miſericórdiæ, ſupplí-
& efficáciter ſalútis
ræ negótia pertractábit.
óſum hódiè munus ter-
ſtra direxit in cœlum;
ando & accipiendo fe-
micitiárum fœdere co-
ıtur humána divínis,
na cœléſtibus, ima ſum-
Illo enim aſcendit fru-
terræ ſublímis, unde
óptima & dona perfe-
cta deſcendunt. Aſcendens
ergo in altum Virgo beáta,
dabit ipſa quoque dona ho-
mínibus. Quidni daret? Sí-
quidem nec facultas ei deeſſe
póterit, nec voluntas. Re-
gína cœlórum eſt, miſéri-
cors eſt; dénique mater eſt
unigéniti Fílii Dei. Nihil
enim ſic poteſt poteſtátis
ejus ſeu pietátis magnitú-
dinem commendáre, niſi
fortè aut non créditur Dei
Fílius honoráre matrem;
aut dubitáre quis poteſt om-
níno in affectum caritátis
tranſiſſe Maríæ víſcera, in
quibus ipſa quæ ex Deo eſt
cáritas novem ménſibus cor-
poráliter requiévit.

℟. Anteíbit fáciem tuam
juſtítia tua, * Et glória
Dómini collíget te; & †
Dóminus implébit ſplendó-
ribus ánimam tuam. ℣. A-
bundanter miniſtrábitur in-
tróitus in æternum regnum:
* Et glória. Glória Patri.
† Dóminus. *Repet.* ℟. An-
teíbit. *uſque ad* ℣. *Iſ.* 58. 2.
Petr. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. C. En dilectus
meus lóquitur mihi: Surge,
própera, amíca mea, co-
lumba mea, formóſa mea,
& veni. *Cant.* 2.

Ant. 2. D. Anima mea li-
quefacta eſt ut locútus eſt
dilectus meus. *Cant.* 5.

Ant. 1. a. Totus deſide-
rábilis, talis eſt dilectus

meus; & ipſe eſt amícus meus. *Cant.* 5.

℣. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo : ℟. Satiábor cùm apparúerit glória tua. *Pſ.* 16.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Cap. 10.

IN illo témpore; Intrávit Jeſus in quoddam caſtellum : & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Aſſumptione B. M. V. Serm. 1. *n.* 3.

QUem in caſtellum mundi hujus intrantem priùs María ſuſcéperat, ab eo ſuſcípitur hódie ſanctam ingrédiens civitátem. Sed cum quanto putas honóre, cum quanta putas exultatióne, cum quanta glória? nec in terris locus dígnior úteri virginális templo, in quo Fílium Dei María ſuſcépit; nec in cœlis regáli ſólio, in quo Maríam hódiè Maríæ Fílius ſublimávit. Felix nimirùm útraque ſuſcéptio: ineffábilis útraque quia útraque inexcogitábilis eſt. Ut quid enim ea hódie in Eccléſiis Chriſti Evangélica léctio recitátur, in qua múlier benedícta in muliéribus excepiſſe intellígitur Salvatórem? Credo; ut hæc quam celebrámus, ex illa ſuſceptióne aliquátenus æſtimétur; imò ut juxta illíus inæſtimábilem glóriam, inæſtimábilis cognoſcátur & iſta.

℟. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, * Et † Dixit mihi : Inter eléctos meos hæreditáre. Et ſic in Sion firmáta ſum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt. * Et dixit. Glória Patri. † Dixit. *Eccli.* 24. *Luc.* 1.

Lectio viij. *n.* 3 & 4.

QUis enim, etiamſi linguis hóminum Angelorúmque loquátur, explicáre queat, quemádmodùm ſuperveniente Spíritu, obumbrante virtúte Altíſſimi, caro factum ſit Verbum Dei, per quod facta ſunt ómnia; & Dóminus majeſtátis, quem non capit univérſitas creatúræ, intrà virgínea ſeſe cláuſerit víſcera factus homo? Sed & illud quis vel cogitáre ſufficiat, quàm glorióſo hódie mundi Regína procéſſerit, & quanto devotiónis affectu tota in ejus occurſum cœléſtium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis ſit deducta; quàm plácido vultu, quàm ſerénâ fácie, quàm lætis ampléxibus ſuſcepta à Fílio, & ſuper omnem exaltata

reatúram, cum eo honóre uo tanta mater digna fuit, um ea glória quæ tantùm écuit Fílium?

℞. Fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis; quia amóre lángueo. Vox dilecti mei, * Ecce iſte venit. ℣. Spíritus & ſponſa dicunt. Veni. * Ecce. Glória Patri. * Ecce. *Cant.* 2. *Apoc.* 22.

Lectio ix.

FElícia prorſus óſcula lábiis impreſſa lactentis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verùm numquid non felicióra cenſébimus, quæ ob ore ſedentis in déxtera Patris hódie in beáta ſalutatióne ſuſcépit, cùm aſcénderet ad thrónum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Oſculétur me óſculo oris ſui? Chriſti generatiónem, & Maríæ aſſumptiónem quis enarrábit? Quantùm enim grátiæ in terris adepta eſt præ céteris, tantùm & in cœlis óbtinet glóriæ ſinguláris. Quod ſi óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus diligéntibus ſe: quod præparávit gignenti ſe, & (quod ómnibus eſt certum) diligenti præ ómnibus, quis loquátur? Felix planè María, & multiplíciter felix, ſive cùm éxcipit Salvatórem, ſive cùm à Salvatóre ſuſcípitur. Utrobíque miranda dignítas Vírginis matris; utrobíque amplecténda dignátio majeſtátis.

℞. Apertum eſt templum Dei in cœlo, * Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & † In cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. ℣. Aſtitit regína à dextris tuis, Deus, in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. * Et ſignum. Glória Patri. † In. *Repet.* ℞. Apertum. *uſque ad* ℣. *Apoc.* 11. & 12. *Pſ.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum, ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. QUæ eſt iſta quæ aſcendit de deſerto delíciis affluens, innixa ſuper dilectum ſuum? *Cant.* 8.

Ant. 5. a. Aſcendit ſicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univerſi púlveris pigmentárii. *Cant.* 3.

Ant. 7. c. Dóminus cóntulit ei ſplendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis apparéret. *Judith.* 10.

CANTICUM. *Judith.* 13.

BEnedixit te Dóminus in virtúte ſua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros.

Benedícta es tu, fília, à Dómino Deo excelſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedíctus Dóminus, * qui creávit cœlum & terram:

Qui te direxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum;

Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Et dicitur per totam Octavam, quando fit de ea.

Ant. 6. *C.* Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 3. a. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam: Amen. Allelúia. *Tob.* 13.

CAPITULUM. *Cant.* 6.

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſúrgens, pulcra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

HYMNUS.

PARATA cùm te póſcerent,
O Virgo, cœli præmia,
Purum ſacrátis ártubus
Amor reſolvit ſpíritum.

SED victa partu mors tuo
Te labis expertem nequit,
Suis nec audet ſtríngere
Vitæ parentem néxibus.

O QUALIS inter óbvios
Regína ſcandit Cœlites!
Quàm pulcra, celſæ próxima
Sedi Tonantis, áſſidet!

AMICTA ſole fémina,
Lunamque ſubjectam premens,
Biſſéna cui cingunt caput
Fulgóre miro ſídera.

O TU, clientûm cui preces
Cui vota cordi, Júdicem
Præbére nobis, quod potes,
Patróna, placátum velis.

SIT noſtra per te laus Patri:
Tuóque grata Fílio,
Et utriúſque Flámini,
In ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Tu Dómine, ſuſceptor meus es, ℟. Glória mea, & exaltans caput meum. *Pſ.* 3.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. *Duplicanda.* In plenitúdine Sanctórum deténtio mea: quaſi cedrus exaltáta ſum, & quaſi cypreſſus in monte Sion. *Eccli.* 24.

COLLECTA. Orémus.

VEneranda nobis, Dómine, hujus diéi feſtívitas opem cónferat ſalutárem, in qua ſancta Dei Génitrix mortem ſúbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus

i pótuit, quæ Fílium
Dóminum noſtrum
Chriſtum de ſe gé-
carnátum; Qui te-
vit & regnat.

D HORAS.
ne Hymnorum dici-
XOLOGIA:
natus es de Vírgine,
ibi ſit glória,
'atre, cumque Spíri-
,
ipiterna ſécula.
men.
mi de Dominica.

PRIMAM.
. 1 g Quæ eſt iſta.
ulum de Dominica.
. br. ℣. Qui natus es*
ia Vírgine. Matth. 1.
CANON.
ſancto Bernardo.
ſt. 174. n. 2 & 5.
lta Matrem Dómini
rginem régiam, exal-
ſuper choros Ange-
ad cœléſtia regna.
le illa cantat Eccle-
docuit illum. Diem
nnmæ veneratióne re-
lum, quo aſſumpta
culo nequam, cœlis
e íntulit celeberrimó-
ſta gaudiórum.

TERTIAM.
t. 5. a. Aſcendit.
ITULUM. Eccli. 24.
t cinnamómum & bál-
ium aromatízans odó-
di: quaſi Myrrha ele-
cta dedi ſuavitátem odóris.

℟. br. In voluntáte tua * deduxiſti me, Dómine. * Allelúia, allelúia. In voluntáte. ℣. Et cum glória * ſuſcepiſti me. * Allelúia, allelúia. Glória Patri. In voluntáte. Pſ. 72.

℣. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; ℟. Et confirmaſti me in conſpectu tuo in ætemum. Pſ. 40.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Dóminus.

CAPITULUM. Iſ. 61.

INdumento juſtítiæ circúmdedit me Deus meus, quaſi ſponſum decorátum coróna, & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis.

℟. br. Convertiſti planctum meum * in gáudium mihi. * Allelúia, allelúia. Convertiſti. ℣. Conſcidiſti ſaccum meum, * & circumdediſti me lætítiâ. * Allel. Glória. Convertiſti.

℣. Dómine, in voluntáte tua, ℟. Præſtitiſti decóri meo virtútem. Pſ. 29.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Benedictus.

CAPITULUM. Eccli. 24.

IN civitáte ſanctificátâ requiévi, & in Jerúſalem poteſtas mea: Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine ſanctórum deténtio mea.

℟. br. Hæc réquies mea

* in ſéculum ſéculi. * Allelúia, allelúia. Hæc réquies mea. ℣. Hîc habitábo, * quóniam elégi eam. * Allelúia. Glória. Hæc.

℣. Surge, Dómine, in réquiem tuam, ℟. Tu & arca ſanctificatiónis tuæ. *Pſ.* 131.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Officio parvo.

Ant. 1. D. PRæcépit rex iis qui in conſpectu ejus miniſtrábant, ut introdúcerent regínam coram ſe, póſito ſuper caput ejus diadémate. *Eſther.* 2.

Ant. 2. D. Surrexit rex in occurſum ejus; poſituſque eſt thronus matri regis, quæ ſedit ad déxteram ejus. *Reg.* 2.

Ant. 3. a. Hábuit grátiam & miſericórdiam coram rege ſuper omnes mulíeres, fecitque eam regnáre. *Eſther.* 2.

Ant. 4. E. Rex dedit regínæ omnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Ant. 5. C. Benedixérunt eam ómnes unâ voce, dicentes : Tu glória Jerúſalem, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

BEnedictusDóminus,quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum. Allelúia, allelúia. ℣. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuiſti, & póſuit te ſuper thronum. Allelúia. 3. *Reg.* 10.

HYMNUS, O vos æthérei. *ut in I. Veſp.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam, ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *Duplicanda.* Reſpexit Deus humilitátem ancillæ ſuæ : ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes ; quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1.

COLLECTA, *ut ſuprà ad Laudes.*

Fit Commem. S. ROCHI,

Ant. Stans inter mórtuos & viventes, pro pópulo deprecátus eſt, & plaga ceſſávit. *Num.* 16.

℣. Stetit & placávit, ℟. Et ceſſávit quaſſátio. *Pſ.* 105.

COLLECTA, Pópulum. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capit. de Dominica. Reliqua ut heri. 163.

DIEBUS INTRA OCTAVAM ASSUMPTIONIS.

SEMIDUPLEX.

Omnia ut in die, præter ea quæ hîc notantur.

ni de Feria, in toto

IOCT. *Tres Ant.* ℣.
℟. *ex Nocturno diei.*
m Feriam.
. j. de Scriptura
nte, è tribus fit una.
. ij. & iij. ut infrà
bet die.
AUDES, *Ant. ſola.*
idérunt eam filiæ,
íſſimam prædicavé-
laudavérunt eam.

VESP, *Ant. ſola.* I.
ıit rex diadema re-
ápite ejus. *Eſther* 2.

ABBATO
A OCTAVAM.
ESP. *Pſalmi de Sab-*
reliqua (omiſſo Reſ-
o) ut in I. Veſperis
m Commem. Domi-
currentis.

OMINICA
A OCTAVAM.
ia ut in die, excep-
ſequuntur.
ni de Dominica, in
fficio.

FFICIUM NOCT.
nſoria omnia, demp-
annuali, ut in die

NOCTURNO.
. de Scriptura oc-
e.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO iv.

Sermo ſancti Cyrilli Alexandríni.

Hom. contra Neſt. hab. Epheſ. in Baſilica majori.

SAnctórum cœtum, qui à ſancta Deípara ſemper vírgine María invitáti prompto ánimo huc confluxérunt, lætum erectumque conſpício. Quare licèt multâ prémerer triſtitiâ, áttamen hic ſanctórum Patrum cœtus lætítiam mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnógraphi David verbum apud nos implétum eſt: Ecce jam quid bonum aut quid jucundum, niſi habitáre fratres in unum? Salve itaque à nobis, ſancta Myſtica Trínitas, quæ nos omnes convocaſti in hanc Ecclέſiam Deíparæ Maríæ.

LECTIO v.

SAlve à nobis, María Deípara, venerábile cimélium totíus orbis terrárum, lampas inextinguíbilis, ſceptrum rectæ doctrínæ, templum indiſſolúbile, locus ejus qui loco capi non poteſt, mater & virgo; per quam nominátur in ſanctis Evangéliis: Benedictus qui venit in nómine Dómini.

LECTIO vj.

SAlve, quæ immenſum incomprehenſumque in ſancto virgíneo útero comprehendiſti; per quam cœlum exultat, per quam An-

geli & Archángeli lætantur; per quam dæmones fugantur; per quam prolapſus homo cœlum recúperat; per quam omnis creatúra idolórum veſániâ detenta ad agnitiónem veritátis pervénit; per quam ſanctum baptiſma obtingit credéntibus; per quam óleum exultatiónis; per quam toto orbe terrárum fundátæ ſunt Eccléſiæ; per quam gentes adducúntur ad pœniténtiam: & quid plura dicam? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis ſedébant, lux effulſit.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *c.* 10.

IN illo témpore; Intrávit Jeſus in quoddam caſtellum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homília ſancti Anſelmi Epíſcopi.

Hom. 9. in Evang.

DUæ iſtæ ſorores, ſicut Patres ſancti pleníſſimè nobis expoſuérunt, duas in ſancta Eccléſia vitas deſignant; Martha ſcilicet actívam, María contemplatívam. Iſta labórat ad exhibenda indigenti ómnia humanitátis offícia; illa vacat & videt quóniam Deus eſt. Iſta circa exterióra occupátur; illa interióra contemplátur. Sicut autem mater Dei eſt ſinguláris; ita & iſtárum vitárum effectus, quarum iſtæ ſorores typum tenent, in ea éxtitit ſinguláris. Numquam in áliqua perſóna; imò in ómnibus ſic Martha operáta eſt; numquam álias ſic María contemplatióni vacávit.

Lectio viij.

JAm videámus actiónem hujus Marthæ. Iſta non quémlibet ex mínimis, ſed ſummum Dei Fílium hóſpitem ſuſcépit; nudum carne vel étiam pannis opéruit; eſuriéntem pavit; comprehenſo & crucifixo áffuit. Porrò de parte Maríæ quanta in María fúerit, quis dignè loquátur? Hæc conſervábat ómnia verba, Angelórum, Paſtórum, Magórum, necnon ipsius Fílii ſui, cónferens in corde ſuo. Nemo unquam, ſicut ipſa, guſtávit quam ſuavis eſt Dóminus. Nec mirum: quóniam apud eam, imò intra eam erat fons vitæ. Circa plúrima ut Martha occupabátur: circa unum ut María delectabátur. Sed pars Marthæ ei aufertur: jam enim non erit ſollícita ut miniſtret ei ſicut púero: jam non turbábitur fúgiens in Ægyptum: jam Fílius Maríæ non flagellábitur, nec occidétur. Pars ergo Marthæ ei aufertur, ſed

bono

ſ pars verò Maríæ
tur, quæ non au-
ea.
o ix. *de Homilia*
occurrentis. Ce-
die, cum Com-
minica in Laudi-
ſperis.

I E XVI.
In Feſto
TI ROCHI,
Laïci.
x-Minus.
de Communi Ju-
exceptis quæ ſe-

ECTIO ij.
s circa ſéculi dé-
tértii finem in ci-
ontiſpéſſuli eque-
e natus, utróque
mórtuo, poſt fa-
magnâ ex parte
is erogátas, Ro-
peregrinatiónem
eſt. Peſte in Itá-
raſſante, ſtrénuam
cómia in ægrotó-
niſtériis exhíbuit
Quod cùm tam
iam áliis in úrbibus
et; noviſſimè apud
m ipſe peſtiléntiâ
eſt; ubi in ma-
n ómnium inópia,
éntiæ & fidei ſpe-
æbuit.
ECTIO iij.
erátâ ſanitáte, cùm
átriam reverteré-
r bellórum túmul-

tus pro exploratóre compre-
henſus, ipsíque pátruo mí-
nimè ágnitus, in cárcerem,
eo jubente, conjícitur. Ibi
per quinquénnium acerbíſ-
ſima quæque perpeſſus,
óbiit, eâ ſanctitátis opinió-
ne, ut ſtatim pópulo per-
ſuáſum fúerit, quoſcum-
que peſte laborantes, Ro-
chi patrocínio ſalútem eſſe
conſecutúros. Quod cùm
ſæpè áliàs, tum máximè
Concílii Œcuménici Conſ-
tantienſis témpore compro-
bátum dícitur. Nam cùm
eâ in urbe peſtis ánteà cru-
déliter ſæviret, delátâ Pa-
trum decréto per vicos &
cómpita civitátis in ſolemni
ſupplicatióne Rochi imági-
ne, ſtatim quiévit. Hinc
ubíque locórum ejus imági-
nes expóſitæ, & ſacella,
témplaque ſub ejus nómine
Deo dicáta fuérunt.

Ad Laudes. *Poſt Hym-
num.* ℣. Dixit Dóminus ut
diſpérderet eos; ℟. Si non
electus ejus ſtetiſſet ut avér-
teret iram ejus. *Pſ.* 105.

Ad Benedictus.

Ant. J. Próperans homo
ſine queréla deprecári pro
pópulis, próferens ſervitú-
tis ſuæ ſcutum, oratiónem,
réſtitit iræ, & finem impó-
ſuit neceſſitáti. *Sap.* 18.

Collecta. Orémus.

Populum tuum, quæſu-
mus, Dómine, ad te
confugientem paterna réci-
pe pietáte; ut qui tuæ ira-

cúndiæ flagella formídant, intercedente beáto Rocho, tuâ mereantur miſericórdiâ liberári; Per Dominum.

Fit Commem. Octav. Aſſumptionis, Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Collecta*, Veneranda.

Ad II. Vesperas, *poſt Hymnum.*

℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas; ℟. Nunc cognóvi quoniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Cadat orátio noſtra in conſpectu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum, ut benè ſit nobis. *Jerem.* 42.

Collecta, ut ſuprà.

Fit Commem. Octav. Aſſumptionis, Ant. Reſpexit. ℣. Poſuiſti. *Collecta*, Veneranda.

Die XVII.

DE OCTAVA.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Virgínibus.

Lib. 2. *c.* 2. *n.* 6. 7. 15. 16. & 17.

SIt vobis tamquam in imágine deſcripta virgínitas vitáque beátæ Maríæ, de qua velut ſpéculo refúlgeat ſpécies caſtitátis & forma virtútis. Hinc ſumátis licet exempla vivendi, ubi tamquam in exempları magiſtéria expreſſa probitátis, quid corrígere, quid effíngere, quid tenére debeátis oſtendunt. Primus diſcendi ardor nobílitas eſt magiſtri. Quid nobílius Dei matre? quid ſplendídius eâ quam ſplendor elégit? quid cáſtius eâ quæ corpus ſine córporis contagióne generávit? Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium ſit diſciplína. Si ígitur auctor non díſplicet, opus probémus; ut quæcumque ſibi ejus exoptat præmium, imitétur exemplum.

Lectio iij.

QUantæ in una vírgine ſpécies virtútum émicant? Secrétum verecúndiæ, vexillum fidei, devotiónis obſéquium; virgo intrà domum, comes ad miniſtérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occurret! quantas complexa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc thorum filii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto ſervávit pudóre! Quemádmodum eas ipſe Dóminus commendábit Patri, nimírum illud répetens ſuum: Pater ſancte, iſtæ ſunt quas cuſtodívi tibi; peto ut ubi ego ſum, & ipſæ ſint mecum. Tunc étiam María tympanum ſumens, choros virginales excitábit cantantes Dómino, quòd per mare ſéculi ſine ſeculáribus fluctibus tranſiérunt.

D i e XVIII.
)E OCTAVA.
Lectio ij.
: Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.
; 12. *prærogat. B. M. V.*

Mplectámur Maríæ ve- ſtígia, fratres mei, & rotíſſimâ ſupplicatióne tris illíus pédibus pro- lvámur. Teneámus eam, e dimittámus, donec be- díxerit nobis; potens eſt im. Nempè vellus eſt mé- ım inter rorem & áream, ılier inter ſolem & lu- m, María inter Chriſtum Ecclésiam conſtitúta. Sed tè miráris non tàm vel- ; opertum rore, quàm ıictam ſole mulíerem. agna síquidem familiári- ;, ſed mira omníno vicí- tas ſolis & mulíeris. Quó- odò enim in tàm vehe- enti fervóre tàm frágilis tura ſubſíſtit? Non eſt rtútis humánæ, ſed nec ıgélicæ quidem; ſublí- ior quædam neceſſária eſt. íritus ſanctus, inquit, pervéniet in te. Et tam- iàm reſpondéretilla: Quó- am Spíritus eſt Deus, & eus noſter ignis conſú- ens eſt; Virtus, ait, non ea, non tua, ſed Altíſſi- i obumbrábit tibi. Nihil aque mirum, ſi ſub tali bumbráculo talis étiam à ulíere ſuſtineátur amictus.

Lectio iij.

MUlier, inquit, amicta ſole. Planè amicta lú- mine tamquàm veſtimento. Non pércipit fortè carnális; nimíum ſpirituále eſt, ſtul- títia illi vidétur. Non ſic videbátur Apóſtolo, qui dicébat: Induímini Dómi- num JeſumChriſtum.Quàm familiáris ei facta es, Dó- mina! quàm proxima, imò quàm íntima fíeri meruíſti! quantam inveníſti grátiam apud eum! In te manet, & tu in eo; & veſtis eum, & veſtíris ab eo. Veſtis eum ſubſtántiâ carnis, & veſtit ille te glóriâ ſuæ majeſtátis. Veſtis Solem nube, & Sole ipſa veſtíris. Novum enim fecit Dóminus ſuper terram, ut múlier circúmdaret vi- rum, nec álium quàm Chri- ſtum, de quo dícitur: Ecce vir: Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier ſole appa- rére amicta. Dénique, & coronávit eum, & vicíſſim ab eo méruit coronári.

D i e XIX.
DE OCTAVA.
Lectio ij.
Sermo ſancti Joannis Damaſcéni.
Orat. 2. de Dormitione B. M. V.

HOdiè ſacra & animáta arca Dei viventis, quæ ſuum in útero concépit

Creatórem, requieſcit in templo Dómini, quod nullis eſt extructum mánibus; & David exultat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, & Virtútes gloríficant, Principátus exultant, Poteſtátes collætantur, gaudent Dominatiónes, Throni feſtum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódiè Eden, novi Adam paradíſum ſuſcipit animátum, in quo ſolúta eſt condemnátio, in quo plantátum eſt lignum vitæ, in quo operta fuit noſtra núditas.

Lectio iij.

HOdiè Virgo immaculata, quæ nullis terrénis inquináta eſt affectibus, ſed cœléſtibus educáta cogitatiónibus, non in terram reverſa eſt, ſed cùm eſſet animátum cœlum, in cœléſtibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodò illa mortem guſtáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; & ut filia véteris Adam, véterem ſenténtiam ſúbiit, (nam & ejus Filius, qui eſt vita ipſa, eam non recuſávit;) ut autem Dei viventis mater, ad illum ipſum dignè aſſúmitur. Quómodò corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita ſuſcepta eſt? Huic recta, plana & facilis ad cœlum paráta eſt via.

Vesperæ *de ſequenti, ut in Communi Doctorum.* xxix. *Collecta*, Deus, qui *infrà.*

Fit Commem. Octav. Aſſumpt. Ant. Reſpexit ℣. Poſuiſti. 622. *Collecta*, Veneranda. 620.

Die XX.
In Feſto SANCTI BERNARDI, Abbatis.

Duplex-Minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

Lectio ij.

BErnardus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigéſimo-ſecundo, Ciſtercienſe monaſtérium cui Stéphanus Hardingus tértius à ſancto Roberto præerat, ingreſſus eſt; ejuſque exemplo triginta ſocii idem vitæ genus amplexi ſunt. Ut autem ſe ad arctiórem obſervántiam excitáret: hoc ſæpiùs in ore habébat: Bernarde ad quid veniſti? Eos in pietáte fecit progreſſus, ut à Stéphano ad conſtruendum Claravallenſe monaſtérium, júvenis licèt, mitterétur. Cujus loci, ut tunc mos erat, Abbas páriter déſignátus, à Guillelmo Catalaunenſi E-

ſcopo, abſente Joſcer-
inno Epíſcopo Lingonen-
, benedictiónem accépit.
i pro victu pulmenta, ſæ-
ùs ex fóliis: panis ex hór-
o, mílio & víciâ; húmi-
s caſæ; ſolitúdo ingens in
agna fratrum multitúdi-
; ſilentiíque tanta obſer-
ántia, ut præter laborán-
um ſtrépitus & voces lau-
ántium Deum, nihil péni-
is audirétur. Tum legem
bi ipſi impóſuit Bernar-
us è monaſtério nunquàm
eundi, niſi aut úrgerent
rdinis ſui negótia, aut ab
poſtólicæ Sedis Legáto,
el próprio Epíſcopo evo-
arétur. Intérfuit Concílio
recenſi ſub Honório ſe-
ándo, in quo Templáriis
ilítibus Régula præſcripta
ſt. Remenſem pópulum Ar-
hiepíſcopo reconciliávit.
ontificátum aſſéruit Inno-
éntio ſecundo, quem Pe-
rus Leónis, uſurpáto Ana-
léti ſecundi nómine, Ro-
nâ expúlerat: cùm enim,
oacto apud Stampas Con-
ílio, Rex & Antíſtites rem
otam ad uníus Bernardi
rbítrium detuliſſent, In-
océntium legítimum eſſe
eáti Petri ſucceſſórem de-
larávit.

Lectio iij.

HEnrícum primum Angliæ regem, partes Anacléti cum Epíſcopis Anglicánis tuentem, ita flexit, ut Innocéntio Carnútas uſque óbviam procéſſerit. Tùm Bernardus, ſolúta Synodo Piſánâ cui affúerat, Mediolanenſes & Aquitános, qui Anaclétum fovébant, ad unitátem Eccléſiæ revocávit; Ducemque Aquitániæ Guillelmum, expóſitâ cum obteſtatióne ob óculos ejus tremendâ Hóſtiâ, ádeò térruit, ut ille abjecto ſchíſmate, ad ſaniórem mentem ſúbitò redíerit. Imperatórem Lothárium jus inveſtiturárum ſibi vindicantem ſólitâ loquendi libertáte reprehendit, & à ſuſceptis consíliis dimóvit. Romam accítus, Victóri qui Anacléto & ipſe pſeudopóntifex ſubrogátus fúerat, perſuáſit ut Innocéntio obſequerétur. Claravallem reverſus, ſancti Anaſtáſii monaſtério, quod ad Aquas Sálvias propè Romam extrúxerat, eum præfecit Abbátem; qui póſteà ſummus Póntifex creátus, Eugénius tértius appellátus eſt, ad quem étiam ſcripſit libros de Conſideratióne. Eo ſummi Pontíficis juſſu concionante, ſacra in Saracénos expedítio ſuſcepta eſt, quæ tamen felícem éxitum non hábuit. Hinc multórum agitátus eſt calúmniis, quas patientíſſimè tulit. Abailardum confutávit in Senonenſi Concílio; & in Remenſi adversùs Gilbertum Porretánum Pictaven-

ſ.m Epíſcopum, quem errróris convícerat, ſymbolum cóndidit. Henriciánam hæreſim in Toloſátibus repreſſit; & Radulphum mónachum árguit, qui interficiendos eſſe Judæos contendébat. Gravióra inter civitátem Metenſem & vicínos príncipes orta diſsídia dirémit. Oblátos quinque epiſcopátus recuſávit. Ab homínibus ómnium órdinum ſindique conſultus, oratióni vacáre nunquam, Miſſæ ſacrificium celebráre vix aliquando intermíſit. Cùm dénique annum vitæ ſexagéſimum-tértium ágeret, miraculórum magnitúdine & número clariſſimus, Claravalle obdormívit in Chriſto anno milléſimo centéſimo quinquagéſimo-tértio; ſepultuſque eſt ante altáre beátæ Vírginis, quam religióne ſinguléri colúerat: péctori vero, uti præcéperat, cápſula reliquiárum ſancti Thaddæi Apóſtoli in túmulo ſuperpóſita eſt. Sanctórum cánoni vixdum viginti poſt mortem annis ab Alexandro Papa tértio aſcriptus eſt.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Bernardum Abbátem caritátis tuæ igne ſuccenſum in Eccléſia tua lucére ſimul & ardére feciſti, ejus interceſſióne concéde, eódem nos caritátis Spíritu ferventes, coram te ſemper ut fílios lucis ambuláre; Per Dóminum.

Fit Commem. Octav. Aſſumptionis, Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Collecta*, Veneranda. 620.

Ad Horas, ℟℟. br. *cum duplici.* Allelúia.

Ad II. Vesp. *fit Comm. Octavæ Aſſumptionis, Ant.* Reſpexit. ℣. Poſuiſti. 622. *Collecta*, Veneranda. 620.

Deindè S. Philiberti, Abb. Ant. Egrédere. ℣. Potens. xliv. *Collecta*, Da nobis. xlviij.

Die XXI. De Octava.

Lectio ij.

Sermo Sancti Procli Epíſcopi.

In S. Deip. Orat. 5. hab. in Concil. Epheſ.

QUamvìs ómnium Sanctórum memóriæ mirábiles ſint, nihil tamen dicti hujus ſolémniis æquále ad glóriam. Abel propter ſacrificium celebrátur; Abraham propter fidem præclaris láudibus cumulátur; Móyſes tamquàm legiſlátor prædicátur; Elías, ut zelótes, teſtimónium habet; David, ut pater myſtérii in carne peracti commendátur; verùm nihil tale eſt qualis eſt Dei génitrix María; ipſa enim, quem illi in ænigmate vidérunt, in-

nátum in útero portávit.
nctas res creátas, ô ho-
, cogitatióne percurre,
vide an quicquam ſit æ-
ile vel majus Maríâ Deí-
â. Terram úndiquè luſ-
, cœlos mente ſcrutáre,
isíbiles omnes virtútes
gita, ac pérſpice nùm ſit
universis creátis áliud
ſmodi miráculum.

Lectio iij.

ſancto Philiberto.

Hilibertus, ex Aquitá-
nia oriundus, in aula
goberti Francórum Re-
educátus eſt. Anno ætá-
vigéſimo, comam depó-
t in Resbacenſi cœnóbio
ſancto Agilo Abbáte,
t cujus óbitum, unáni-
monachórum conſenſu
bas electus, cùm ne quid
rimenti paterétur obſer-
itia reguláris ſummâ cu-
invigiláret, quorumdam
trum ódium in ſe conci-
it. Loco ígitur cedens
ia luſtrávit inſígnia mo-
téria, eo ánimo, ut
dquid in eis reperíret
de ac imitatióne dignum,
d in ſe exprímere ten-
et. A Clodovéo ſecundo
ncórum Rege & à Regí-
Bathilde locum in pago
otomagenſi dictum ge-
ticum obtínuit, ibíque
bile extruxit monaſté-
m. Indè propter iniquó-
n calúmnias ſecédens,
Anſoaldum Pictavórum
iſcopum ſe recépit, cò-
que opitulante, Quinciacenſe monaſtérium propè Pictávos fundávit, aut ſaltem reſtaurávit. Cui cùm aliquándiu præfuiſſet, áliud cœnóbium in Hério ínſula ad Pictónum fines ædificávit, ibíque virtútibus & miráculis clarus ánimam Deo réddidit.

Ad Laudes, *pro ejuſd. Commem. Ant.* Ecce ego. ℣. Veníte. xlviij. *Collecta*, Da nobis. *ibid.*

Vesperæ *de die Octava.*

Die XXII.
Octavâ
ASSUMPTIONIS
B. Mariæ Virginis,
&
Commemoratio voti
LUDOVICI XIII.
Regis Christianissimi.

Duplex-Majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Fèria, & ſit in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

℣. Thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo; ℟. Et ſicut luna perfecta in æternum. *Pſ.* 88.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Reges & Regínæ, vultu in terram demiſſo adorábunt te, & fílios tuos ego ſalvábo. *Iſ.* 49.

Collecta, *ut infrà.*

Fit Commem. S. Symphoriani, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Sancti Mártyris. *infrà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Non dicitur Glória Patri. *niſi in tertio* ℟. *cujuſlibet Nocturni*, & *non repetitur ab initio.*

In I. Nocturno.

Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

QUod cum ómnibus Gálliæ Eccléſiis perſólvimus, hódie commemorámus Votum illud ſolemne Ludovíci décimi tértii Francórum Regis, quo ſe ſuumque regnum tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit, Edicto in hæc verba propóſito. Beatíſſimam & glorioſíſſimam Vírginem in ſpeciálem Regni noſtri patrónam aſſumentes, eidem ſpeciáli modo nos, noſtrum Sceptrum, noſtram Corónam, noſtroſque omnes Súbditos dicámus & conſecrámus. Cujus noſtri mancipátûs ne memória apud póſteros éxcidat, mandámus fieri poſt Véſperas diéi Feſti Aſſumptiónis Proceſſiónem, ritu & apparátu quàm máximè ſolemni in ſíngulis dominatiónis noſtræ Eccléſiis, tàm Cathedrálibus quàm Parochiálibus & Conventuálibus cujuſcumque Civitátis & pagi: præcipientes inſuper quátenùs ſuperióres Cúriæ, ac locórum optimátes dictæ proceſſióni interſint. Móneant étiam Epíſcopi pópulos omnes noſtros ut peculiári erga beatíſſimam Vírginem amóre afficiantur, ipſiuſque patrocínium die illâ ſolemni implórent, ut fretum ádeò potentis Patrónæ præsídio regnum noſtrum ab ómnibus hóſtium tutum ſit insídiis, & diuturnâ gáudeat pace, Deuſque optimus máximus, tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut Nos, Subditíque omnes ad beátum finem cui ſumus cónditi, téndere ac pervenire valeámus. Vitâ functo Ludovíco décimo-tértio, Edictum confirmávit Anna Auſtríaca, mater Ludovíci décimi-quarti, Regni moderátrix: & Ludovícus décimus-quintus erga beatíſſimam Vírginem avítæ pietátis imitátor, lítteris ad omnes Galliárum Epíſcopos miſſis, anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo octávo pia vota renovávit.

Lectio v.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Aſſumpt. B. M. V. Serm. 4. n. 8 & 9.

SIleat miſericórdiam tuam, Virgo beáta, ſi quis eſt, qui invocátam te in neceſſitátibus ſuis ſibi memínerit defuiſſe. Nos quidem ſér-

lli tui céteris in virtúti-
is congaudémus tibi, ſed
hac pótiùs nobis ipſis.
udámus virginitátem, hu-
ilitátem mirámur: ſed
iſericórdia míſeris ſapit
ılciùs, miſericórdiam am-
éctimur cáriùs, recordá-
ur ſæpiùs, crébrius invo-
mus. Hæc eſt enim quæ
tius mundi reparatiónem
btínuit, ſalútem ómnium
npetrávit. Per te cœlum
plétum, infernus evacuá-
is eſt, inſtaurátæ ruínæ
œleſtis Jerúſalem, expec-
intibus míſeris vita pérdita
ata.

Lectio vj.

AD hunc ígitur fontem ſitibunda próperet áni-
na noſtra: ad hunc miſeri-
órdiæ cúmulum totâ ſolli-
itúdine miſéria noſtra re-
urrat. Ecce jam quibus po-
uimus votis aſcendentem
e ad Fílium dedúximus,
c proſecúti ſumus ſaltèm
longè, Virgo benedicta.
Sit pietátis tuæ ipſam quam
pud Deum grátiam inve-
iſti, notam fácere mun-
lo: reis véniam, medélam
ægris, puſillis corde robur;
afflictis conſolatiónem, pe-
riclitántibus adjutórium &
liberatiónem ſanctis tuis
précibus obtinendo. In hac
quoque die ſolemnitátis &
lætítiæ dulciſſimum Maríæ
nomen cum laude invocán-
tibus ſérvulis, per te, Re-
gína clemens, grátiæ ſuæ
múnera largiátur Jeſus
Chriſtus Fílius tuus, Dó-
minus noſter: qui eſt ſu-
per ómnia Deus benedictus
in ſécula. Amen.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Lucam.

cap. 11.

IN illo témpore; Loquen-
te Jeſu ad turbas, extol-
lens vocem quædam múlier
de turba, dixit illi: Beátus
venter qui te portávit. Et
réliqua.

Homília venerábilis Bedæ
Presbyteri.

In Luc. lib. 4. *c.* 11. *c.* 49.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier oſ-
tenditur, quæ Scri-
bis & Phariſæis Dóminum
tentántibus, ſimul & blaſ-
phemantibus, tantâ ejus
incarnatiónem præ ómni-
bus ſinceritáte cognoſcit,
tantâ fidúciâ confitétur, ut
& præſéntium prócerum
calúmniam & futurórum
confundat hæreticórum per-
fídiam. Nam ſicut tunc Ju-
dæi, ſancti Spíritûs ópera
blaſphemando, verum con-
ſubſtantialemque Patri Dei
Fílium negábant; ſic hæré-
tici, póſteà negando Ma-
ríam ſemper vírginem, ſan-
cti Spíritûs operante virtú-
te, naſcitúro ex humánis
membris Unigénito Deo
carnis ſuæ matériam mini-
ſtraſſe, verum conſubſtan-

tialemque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt. Sed ſi caro Verbi Dei ſecundùm carnem naſcentis à carne Vírginis matris pronuntiátur extránea; ſine cauſa venter qui eum portaſſet, & úbera quæ lactaſſent, beatificantur.

Lectio viij.

NOs ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia Cathólica, cujus hæc múlier typum geſſit: extollámus & mentem de médio turbárum, dicamuſque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti! Verè enim beáta parens, quæ, ſicut quidam ait, enixa eſt puérpera Regem, qui cœlum terramque tenet per ſécula, cujus Numen & æterno compléctens ómnia gyro, impérium ſine fine manet; quæ ventre beáto gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem viſa eſt, nec habére ſequentem. At ille dixit: Quinímò, beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt! Pulchrè Salvátor atteſtatióni mulíeris ánnuit, non eam tantummodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, ſed & omnes qui idem Verbum ſpiritáliter audítu fídei concípere, & boni óperis cuſtódiâ vel in ſuo vel in proximórum corde párere, & quaſi álere ſtudúerint, aſſevérans eſſe beátos: quia & éadem Dei Génitrix & inde quidem beáta, quia Verbi incarnandi miniſtra eſt facta temporális; ſed inde multò beátior, quia ejuſdem ſemper amandi cuſtos manébat ætérna.

Lectio ix.

De ſancto Symphoriano.

SYmphoriánus Auguſtodúni, patre Fauſto nóbili & chriſtiáno, oriúndus; cum ſimulácrum Berecynthiæ, plaudente pópulo, per urbem carpento veherétur, ad tantum ſcelus exhórruit, & idólum ſe adoráturum negávit. Quare ad Heráclium virum Conſulárem tamquàm ſeditióſus ſtatim addúcitur; qui loris cæſum in cárcerem conjécit: unde eductus póſteà, & coram eódem júdice Chriſtum prædicans, cápite damnátus eſt. Qui cùm ad ſupplícium ducerétur, matrem ſic clamantem audívit: Nate, nate Symphoriáne, memento Dei vivi; ſurſum, fili, erecto corde, áſpice regnantem in cœlis; hódiè tibi vita non tóllitur, ſed mutátur in mélius. Igitur extrà muros eductus, à carnifice occíſus eſt. Non procul à loco martyrii ſanctus Euphrónius, Présbyter, ac póſteà Æduenſis Epíſcopus, in ae-

ſriam ejus Baſilicam exıxit.

Ad Laudes, *poſt Hymm.* ℣. Tríbuat tibi Dóınus ſecundùm cor tuum; . Et omne consílium tuum ınfirmet. *Pſ.* 19.

Ant. 4. E. Dixit ad Re:m: Si invéni grátiam in :ulis tuis, ô Rex, & ſi tibi acet; dona mihi pópulum .eum, pro quo óbſecro. *ſth.* 7.

Collecta. Orémus.

DEus, qui ſanctiſſimam Vírginem Maríam geitrícem tuam, ſuper Chors Angelórum exaltátum, délibus tuis Patrónam proidiſti; óculis miſericórdiæ rancórum reſpícere dignéis Impérium, quod tutélæ juſdem Vírginis Rex piiſſinus voto perpétuo comnendavit; Qui vivis.

Fit Commem. S. Symphoriani, *Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. xij.

Collecta. Orémus.

SAncti Mártyris Symphoriáni mérita nos, Dómine, pretióſa tueantur; in quibus ópera tua prædicantes, & exemplis ejus accendi, & præmiis ſociári mereámur; Per Dóminum.

Ad II. Vesp. *poſt Hymnum.* ℣. Glóriam regni tui dicent; ℟. Et poténtiam tuam loquentur. *Pſ.* 144.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Beáti ſervi tui, *qui aſſiſtunt coram te*; Quia díligit Deus Iſrael, & vult ſerváre eum in æternum, idcircò póſuit te ſuper eum. 2. *Paral.* 9.

Collecta, ut ſuprà.

Fit Commem. S. Joannæ Franciſcæ, *Ant.* Exultávit. ℣. Averte. *ut in Communi SS. Mulierum.* lxvj. *Collecta*, Omnípotens. *infrà.*

Die XXIII.

In Feſto

S. JOANNÆ-FRANCISCÆ FREMIOT;

Viduæ & Monialium Viſitationis B. M. Fundatrícis.

Semiduplex.

Omnia de Commmuni ſanctarum Mulierum, additis quæ ſequuntur.

Ad Noct. Lectio j. *de Scriptura occurrente.*

Lectio ij.

JOanna - Franciſca Frémiot, Divióne in Burgúndiâ, claris orta natálibus, non obſcúras vel ab ipſa puerítia dedit futúræ ſanctitátis ſignificatiónes. Vix quinquennis collátum ſibi à nóbili quodam viro, Calviniánæ hæreſi addícto, munúſculum flammis íllicò in ódium erróris trádidit. Matre orbáta, Deíparæ Vírginis tutélæ ſe commendávit, nihilque puerílе habens in móribus, à ſéculi delíciis abhorrens; martyrii palmam anhélans, reli-

giónis ac pietátis ſtúdio viſa eſt únicè delectári. Baróni de Chantal núptui à patre trádita, virtútibus excolendis magìs ac magìs óperam dedit, liberos, fámulos, aliósque ſibi ſúbditos, fidei doctrína erudíre & bonis móribus imbúere ſatagens. Profuſâ liberalitáte páuperum inópiam ſublevábat, annónâ divínitùs non raró multiplicátâ; quo factum eſt, ut némini ſe unquam Chriſti nómine ſtipem roganti abnegatúram ſpopónderit. Maríto inter venandum fortè interempto viduitátem ad perfectióris vitæ consílium cónferens, continéntiæ voto ſeſe obſtrinxit; modicâque famíliâ, ténui victu atque veſtitu contenta, pretióſas veſtes in pios uſus convertit, tempus omne quod à domésticis curis ſupérerat, in oratióne, piis lectiónibus, ac labóre conſúmens.

Lectio iij.

CAritáte ardéntiùs in dies ferveſcens, páuperes, derelictos, teterrimiſque morbis infectos, non hoſpítio tantùm excipiébat, ſed ita ſolabátur ac curábat ipſa, ut láceras eórum veſtes própriis mánibus reficeret, ſordes detérgeret, manantibuſque fœtido pure ulcéribus lábia étiam admovére non horréret. A Sancto Franciſco Saléſio, quo ſpíritûs moderatóre utebátur, divínam voluntátem edocta, próprium parentem, ſócerum, filium dénique ipſum, quem étiam vocatióni obſiſtentem, ſuâ domo egrédiens, calcáre non dubitávit, invictâ conſtántiâ deſéruit. Sacri Viſitatiónis Sanctæ Maríæ Inſtitúti fundamenta jecit, cujus leges accuratíſſimè cuſtodívit, adeóque fuit paupertátis amans, ut vel necéſſária ſibi deeſſe gaudéret. Arduíſſimum id ſemper faciendi, quod perféctius eſſe intellígeret, votum emíſit. Inſtitúto dénique Viſitatiónis, ejus potíſſimùm óperâ longè, latéque diffúſo, & ſoróribus non per verba ſolùm & exempla, ſed per ſcripta étiam Dei ſapiéntiam ſpirántia, ad pietátem & caritátem excitátis, ipſa méritis referta, ſacramentiſque ritè ſuſceptis munita, Molínis anno milléſimo ſexcentéſimo quadragéſimo primo, die décimâ tértiâ Decembris, ánimam Deo réddidit. Corpus ejus póſteà Annecíum tranſlátum eſt, eamque miráculis, ante & poſt óbitum, claram Benedictus décimus quartus Beatórum, Clemens autem décimus tértius albo Sanctórum adjécit.

Ad Laud. *Ant.* Orátio. ℣. Humiliábam, lxx.

ecta. Orémus.
nípotens & miſéri-
rs Deus, quo prote-
beáta Joanna-Fran-
tuo amóre ſuccenſa,
irábili ſpíritûs forti-
per omnes vitæ ſé-
n via perfectiónis do-
Eccléſiam tuam novâ
lluſtrávit: ejus méri-
récibus concéde, ut
rmitátis noſtræ cónſ-
tua virtúte confidi-
cœleſtis grátiæ auxi-
ncta nobis adverſán-
cámus; Per.

pheræ de ſequenti.

Com. S. Joannæ-
ciscæ. Ant. Fortitú-
. Anima mea. lxxij.
lecta, Omnípo-
upràs.

---

ie XXIV.
In Festo
Bartholomæi,
Apostoli.
lemne-Minus.

---

mnia de Communi Apo-
um, additis quæ ſe-
ur.

I. Nocturno.
tiones de Scriptura
rente.

II. Nocturno.

Lectio iv.

Artholómæus, unus ex Duódecim quos elégit Jeſus & Apóſtolos no-vit, poſt ejus Aſcenſió-nem, accepto Spíritu ſancto, in Indiam profectus, Chriſti fidem; ut ſcribit Euſébius in Hiſtória Eccleſiáſtica, fertur illis Géntibus prædicaſſe, & Evangélium Matthæi Hebráicis conſcriptum litteris reliquiſſe, quod quidem ad Pantæni témpora ſervátum eſſe memorátur. Idem refert in libro de Scriptóribus Eccleſiáſticis Hierónymus. Poſtquàm enim Pantænum in Indiam à Demétrio Alexándriæ Epíſcopo, rogántibus illíus gentis legátis, miſſum rétulit, ſubdit eumdem inter gentes illas comperiſſe olim adventum Dómini Jeſu juxta Matthæi Evangélium à Bartholómæo, qui inter duódecim Apóſtolos numerátur, illic fuiſſe prædicátum. In cujus rei fidem ipſum Matthæi exemplar Hebráicis litteris ſcriptum ſecum Alexándriam revertens detúlerat. Fide Gentílibus prædicátâ, Bartholómæus vitam martyrio conſummávit.

Lectio v.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in cap. 9. Matth.

Viden miniſtérii magnitúdinem? Viden Apoſtolórum dignitátem? Nihil ſenſíbile jubentur dícere, nec ſicut Móyſes & Prophétæ prióres; ſed nova quædam & inexpectáta. Ne-

que enim tália ipſi prædicábant, ſed terram & terréna bona: hi autem regnum cœlórum, & quæ ibi ſunt ómnia. Neque inde ſolùm hi majóres ſunt, ſed étiam ex obediéntia. Neque enim recúſant, neque cunctantur ſicut véteres illi: ſed étiamſi perícula, bella & intolerabília mala áudiant, cùm obſequéntiâ multâ imperáta ſuſcípiunt, útpote qui regni ſint præcónes. Et quid mirum, ínquies, ſi nihil durùm & áſperum prædicatúri ſúbitò paruérunt? quid dicis? nihil durum prædicáre juſſi ſunt? Non audis cárceres, abductiónes ad mortem, bella civília, univerſórum ódium? Quæ ómnia ipſis paulò poſt eventúra eſſe dicébat.

Lectio vj.

DIábolo cum orbe toto & turbâ dæmónum innúmerâ contra Duódecim illos irruente, non brevi témpore, ſed per totum vitæ ſpátium vicérunt illi & ſuperárunt. Quodque mirum eſt, non cæſis hóſtibus, ſed mutátis & converſis. Illud enim máximè ubíque obſervandum eſt, ipſos nec occidiſſe, nec deleviſſe inſidiatóres ſuos; ſed, cùm illos dæmónibus pares cepiſſent, Angelis æquáles feciſſe, humánam natúram hâc ímprobâ tyránnide liberantes: illos autem ſcelestos dæmónes, qui ómnia conturbábant, à médio foro & à dómibus, imò étiam à deſerto expulérunt. Quodque mirabílius eſt, non inſtructâ ácie hoc faciébant, ſed malè hábiti implébant ómnia. Habébant enim in médio pófitos illos ínfimæ conditiónis viros quos ligábant, verberábant, circumagébant; nec póterant eórum ora claúdere: ſed ſicut rádium ſolis vincíre nemo poteſt, ſic non póterant ipſórum linguam alligáre. Cujus rei cauſa erat, non illi quidem qui loquebantur, ſed Spíritûs virtus.

In III. Nocturno.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *c. 6.*

IN diébus illis; Exiit Jeſus in montem oráre: & erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet vocávit diſcípulos ſuos; & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 5. n. 43.

SPécies tibi, Chriſtiáne, datur, forma perſcríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro ſalúte tua fácere oportet, quando pro te Chriſtus in oratióne pernoctat? Quid te fácere convénit, cùm vis

áliquod

áliquod pietátis offícium adoríri; quando Chriſtus miſſúrus Apóſtolos, orávit priùs, & ſolus orávit? Nec uſquam alíbi, ſi non fallor, oraſſe cum Apóſtolis reperítur: ubíque ſolus óbſecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt, nec quiſquam interiórum poteſt eſſe párticeps Chriſto.

Lectio viij. n. 43 & 44.

VIs ſcire quóniam mihi, non ſibi oráverit? Vocávit, inquit, diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos ad propagandum auxílium ſalútis humánæ per terrárum orbem ſatóres fidei deſtináret. Simul adverte cœleſte consílium: non ſapientes áliquos, non dívites, non nóbiles, ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxiſſe prudéntiâ, ne redemiſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatiſque auctoritáte traxiſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur; ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia, prævaléret.

Lectio ix. n. 45.

ELígitur & Judas, non per imprudéntiam, ſed per providéntiam. Quanta eſt véritas, quam nec adverſárius miniſter infírmat! quanta morálitas Dómini, qui periclitári magìs apud nos judícium ſuum quam affectum máluit! ſuſcéperat enim hóminis fragilitátem; & ídeò nec has partes recuſávit infirmitátis humánæ. Vóluit déſeri, vóluit prodi, vóluit ab Apóſtolo ſuo tradi; ut tu à ſócio deſertus, à ſócio próditus, moderátè feras tuum erraſſe judícium, periiſſe benefícium.

Collecta. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctamque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholómæi feſtivitáte tribuiſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum.

Ad Vesperas, *fit Com. S. Ludovici, Ant.* Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum, & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1. *Reg.* 13.

℣. Invéni ſervum meum: ℟. Oleo ſancto meo unxi eum. *Pſ.* 88.

Collecta, Deus. *infrà.* *646.*

DIE XXV.
In Feſto
SANCTI LUDOVICI,
Regis Franciæ.
Duplex-Majus.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Regem regum Dóminum, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6.

Pſ. 94. Veníte, 150.

HYMNUS.

REx ſumme regum, qui potenti númine
Quo ſunt creáta regna nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérſonant,
Audi profúſas Regis in laudem preces.

NASCENS in ipſa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piæque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Chriſto diſcit, ántequam regat.

JUSTI ſevérus cultor urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hoſtes metu:
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat;
Deóque templa, tecta nudis érigit.

MOX chriſtiáni ſerus ultor ſánguinis
Emenſus æquor, inque littus bárbarum
Vexilla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo paciſcitur.

SIT Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula.
Amen.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Confortátus eſt in regno ſuo, & Dóminus Deus ejus erat cum eo, & magnificávit eum in excelſum. 2. *Par.* 1.

Ant. 2. D. Fecit quod bonum & plácitum erat in conſpectu Dei ſui; & ſubvertit altária peregríni cultûs. 2. *Paral.* 14.

Ant. 3. à. Percuſſit fœdus coram Dómino, ut ambuláret poſt eum, & cuſtodíret præcepta ejus; & fecit omnes ſervíre Dómino Deo ſuo. 2. *Paral.* 34.

℣. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex, ℟. Et ſuper ſalutáre tuum exultábit vehementer. *Pſ.* 20.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. LECT. ℟. Locútus es ſanctis tuis, & dixiſti, Dómine: * Exaltávi electum de plebe mea; manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortábit eum. ℣. Deus elégit patres noſtros, & ſuſcitávit illis regem; cui teſtimónium pérhibens, dixit. * Exaltávi *Pſ.* 88. *Act.* 13.

Poſt ij. LECT. ℟. Ecce dedit vobis Dóminus regem: * Si timuéritis Dóminum, & ſerviéritis ei, éritis & vos & rex qui ímperat vobis, ſequentes Dóminum Deum veſtrum. ℣. Deum timéte, regem honorificáte, quia ſic eſt vo-

Dei: * Si. 1. *Reg.* 12.
r. 2.
iij. Lect. ℟. Diſſi-
pios rex ſápiens: mi-
dia & véritas cuſtó-
:egem, * Et † Robo-
cleméntiâ thronus
r. Qui cuſtodíerit uſ-
ı finem ópera mea,
lli poteſtátem ſuper
, & reget eas. * Et
bitur. Glória Patri.
orábitur. *Prov.* 20.
2.

I. Nocturno.

. 7. *d.* Fortis in bel-
náximus in ſalútem
um Dei, expugnáre
:ntes hoſtes, quam
n adeptus eſt! *Ec-*
,
. 5. a. Invocávit Al-
m potentem, in op-
ıdo inimícos úndi-
& audívit illum ma-
c ſanctus Deus. *Ec-*
.
. *6.* F. Succinxit ſe
éllica ſua in prǽliis,
:egébat caſtra gládio
Mach. 3.
Véritas mea & mi-
dia mea cum ipſo;
in nómine meo exal-
cornu ejus. *Pſ.* 88.

Lectio iv.

dovícus nonus, Fran-
órum Rex, anno ætá-
s duodécimo, patrí
ico ſucceſſit, regnum-
b tutéla Blanchæ ſa-
imæ matris admi-
; cœpit. Hæc filium

à púero ſanctis documentis inſtitúerat, dícere sólita: Mallem, fili, te vitâ & regno privátum, quàm lethális peccáti reum agnóſcere. In ipſo regni exórdio, viros ſpectátæ virtútis & prudéntiæ, cùm è cléricis, tùm è láicis, in consílium adhíbuit; & Albigenſes perduelles, paternis jam armis impetítos, ſubégit. Rebus cum finítimis princípibus compóſitis, totum ſe divíno cúltui promovendo dedit. Duello & blaſphémiis pénitùs extirpandis incúbuit; hiſtriónes & joculatóres regno expulit. Beneficia eccleſiáſtica nónniſi probátis, ac præcípuè per Eccléſiæ Pariſienſis Cancellárium, perſónis, neque jam áliud habéntibus, niſi illo abdicáto, conſerébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut quacumque transíret, illáta ſi qua forent à comitátu damna, per Archidiáconum Pariſienſem alioſve notæ æquitátis viros inquíri jubéret ac reſarcíri: & contra Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem ſubditos volúerit, ut qui læſi fortè eſſent, ipſum adírent, ómnibus factúrum ſatis.

℟. Sancta in manu extraneórum facta ſunt: vaſa glóriæ noſtræ captíva abducta ſunt: * Quæ erat líbera, facta eſt ancilla: quò ergo nobis adhuc vívere?

Omnis qui zelum habet legis ſtátuens teſtamentum, éxeat poſt me. ℣. Aſcendérunt gentes ſuper latitúdinem terræ: & circuiérunt caſtra ſanctórum & civitátem dilectam. * Quæ erat. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 20.

Lectio v.

TRicéſimo ætátis anno gravi morbo affectus, acceptâ cruce ab Epíſcopo Pariſienſi, ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contractis ingéntibus cópiis, matri commiſsâ regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in littóre aſtantes conſpexit, è navi in mare enſe diſtricto congreſſúrus insíliit: fugatiſque hóſtibus: Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captuſque eſt; neque, per totum captivitátis tempus, Horárum Canonicárum, quas ubíque ad uſum Eccléſiæ Pariſienſis quotídie perſolvébat, recitatiónem intermíſit. Cùm de pace actum eſt, ipſe conditiónes Saracénis dedit, mirántibus quòd victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum eſſet; íntegrum pecúniæ pondus ſolvi vóluit, violáti pacti alióquin reis. Annos deinde círciter quátuor, quo Saracénos ad ſervandas induciárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus; Chriſtiános multos è vínculis erípuit, Gentíles fidei præceptis ímbuit, ac Chriſtianórum urbes áliquot & caſtra ſuis ſúmptibus inſtaurávit. Interim mater ejus migrat è vita; cujus ut mortem accépit, in génua prócidens, obortis lácrymis, hæc verba prótulit: Grátias tibi ago, Dómine, qui matrem únicè dilectam quam ad tempus commendáveras, recepiſti; ita ſit ut plácitum eſt coram te; ſit nomen Dómini benedictum.

℟. Cuſtodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

Lectio vj.

IN Gálliam rédiens, navi prope Cyprum ad ſyrtes alliſâ, coram ſacra Euchariſtia, cujus in navi aſſervandæ facultátem à Legáto Apoſtólico obtinuérat, ſupplíciter orans, ab imminente naufrágii perículo liberátus eſt. Cùmque navis ad relíquum itíneris minus tuta à nautis renuntiarétur; Rex pius, rejectâ prócerum

ſententiâ, in áliam transíre nóluit; ne ſexcenti ferè hómines qui metu perículi ex eâdem navi deſcendiſſent, in ínſula remanérent, inde nunquam aut vix reverſúri, malle ſe dicens, cum líberis & uxóre, Deo áuſpice; perículum adíre, quàm ſibi ſuiſque cum tanto totque hóminum damno conſúlere. Poſt réditum, piis opéribus impénſiùs ſtúduit. Plúrima Lutétiæ aliiſque in locis ædificávit aut præfécit monaſtéria, & páuperum hoſpítia. Frequens viſébat ægrótos, quibus non ſúmptibus modò, ſed & mánibus própriis miniſtrábat. In páuperes munificentíſſimè próvidus, virgínibus dotem, províncĭis annonæ inópiâ laborántibus alimenta, univerſis egéntibus neceſſária ſuppeditábat. Veſte vulgári utebátur; cilício & jejúnio ſæpè corpus affligébat; ſtatis jejuniórum & feſtórum diébus, cónjuge abſtinens. Cùm in Africam trajeciſſet, bellum dénuò Saracénis illatúrus; jamque, captâ Carthágine, caſtra prope Tunétum in eórum conſpectu poſuiſſet, mortem imminére ſéntiens, documenta Rege digna Chriſtianiſſimo, ſua manu conſcripta, Philippo fílio & ſucceſſóri trádidit: illudque Davídicum próferens, Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine; ánimam Deo réddidit apud Carthágiuem, anno ætátis quinquagéſimo quinto, Chriſti verò milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo. Eum mirácŭlis illuſtrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inſéruit. Oſſa ejus apud ſanctum Dionyſium religióſè aſſervantur in capſa argentea, caput Paríſiis ad ſanctam Capellam, pars verò carnis apud Montem regálem prope Panormum in Sicília.

℟. Ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei miniſter in bonum, vindex in iram ei qui malum agit, * Tulit. Glória. † In diébus. *Eccli.* 49. *Rom.* 13.

In III. Nocturno.

Ant. 4. d. Vólui nequáquàm abúti poténtiæ magnitúdine, ſed cleméntiâ & lenitáte gubernáre ſubjectos. *Eſther.* 13.

Ant. 8. c. Adversùm me terra mea non clamat, nec ánimam agricolárum ejus afflixi. *Job.* 31.

Ant. 1. *D.* Non putávi aurum robur meum, nec

lætátus ſum ſuper multis divítiis meis. *Job.* 31.

℣. Dilexi mandáta tua ſuper aurum & topázion : ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *cap.* 19.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere ſibi regnum, & reverti. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civitate Dei, lib. 5. *cap.* 24.

CHriſtiános quoſdam Imperatóres non ídeò felíces dícimus, quia vel diútiùs imperárunt, vel imperantes fílios morte plácidâ reliquérunt, vel hoſtes Reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives adversùs ſe inſurgentes & cavére & oprímere potuérunt. Hæc & ália vitæ hujus ærumnóſæ, vel múnera, vel ſolátia quidam étiam cultóres dæmónum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent iſti : & hoc ipsius miſericórdiâ factum eſt, ne ab illo iſta, qui in eum créderent, velut ſumma bona deſiderárent.

℟. Auris áudiens beatificábat me, eò quòd liberaſſem páuperem vociferantem, & pupillum cui non eſſet adjútor. * Cùm ſedérem rex, circumſtante exércitu, eram tamen mœréntium conſolátor. ℣. Sic decet nos implére omnem juſtítiam : * Cùm. *Job.* 29. *Matth.* 3.

Lectio viij.

SEd felíces eos dícimus, ſi juſtè ímperant ; ſi inter linguas ſublimiter honorántium & obſéquia nimis humíliter ſalutántium non extolluntur, ſed ſe hómines eſſe meminérunt ; ſi ſuam poteſtátem ad Dei cultum máximè dilatandum, majeſtáti ejus fámulam fáciunt ; ſi Deum timent, díligunt, colunt ; ſi plùs amant illud regnum ubi non timent habére conſortes ; ſi tárdiùs víndicant, fácilè ignoſcunt ; ſi eamdem vindíctam pro neceſſitáte regendæ tuendæque Reipúblicæ, non pro ſaturandis inimicitiárum ódiis éxerunt ; ſi eamdem véniam, non ad impunitátem iniquitátis, ſed ad ſpem correctiónis indulgent ; ſi quod áſperè coguntur plerumque decérnere, miſericórdiæ lenitáte & beneficiórum largitáte compenſant ; ſi luxúria tantò eis eſt caſtigátior, quantò poſſet eſſe libérior ; ſi malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúſlibet géntibus imperáre.

℟. Juſtítiâ indútus ſum; : veſtivi me, ſicut veſti-ento & diademáte, judí-o meo: * Pater eram iuperum; & cauſam quam eſciébam, diligentíſſimè iveſtigábam. ℣. Judícium ne miſericórdia illi qui on fecit miſericórdiam; tperexaltat autem miſeri-órdia judícium. * Pater. ob. 29. Jac. 2.

Lectio ix.

ET ſi hæc ómnia fáciunt, non propter ardórem nánis glóriæ, ſed propter aritátem felicitátis ætérnæ; i pro ſuis peccátis, humili-átis & miſeratiónis & ora-iónis ſacrifícium Deo ſuo ero immoláre non négli-gunt: tales Chriſtiános im-peratóres dícimus eſſe felí-ces ínterim ſpe, póſteà eípsâ futúros, cùm id quod xpectámus advénerit.

℟. Regna terræ, cantáte Deo, pſállite Dómino, * Quóniam rex omnis ter-ræ Deus. ℣. Lucerna civi-tátis ſanctæ Jeruſalem eſt Agnus; & reges terræ áffe-rent glóriam ſuam, & ho-nórem in illam; * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Pſ.* 67 & 46. *Apoc.* 21.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Vivit Dó-minus, & benedíctus Deus meus, ℟. Magníficans ſa-lútes regis ejus. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. MAgnificávit eum 1. g. Dóminus, & de-dit illi glóriam regni, qua-lem nullus hábuit ante eum rex. 1. *Paral.* 29.

Ant. 4. E. Operátus eſt bonum, & rectum, & ve-rum coram Dómino Deo ſuo, volens requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecitque, & proſperá-tus eſt. 2. *Paral.* 31.

Ant. 8. G. Fecit judícium & juſtítiam, judicávit cau-ſam páuperis & egéni, quia cognóvit me, dicit Dómi-nus. *Jerem.* 22.

Ant. 7. d. Perambulávit civitátes, & pérdidit ímpios ex eis, & nominátus eſt uſ-que ad noviſſimum terræ. 1. *Mach.* 3.

Ant. 2. D. De omni cor-de ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit il-lum, & dedit illi contra ini-mícos poténtiam. *Eccli.* 47.

Capitulum. 1. *Eſdr.* 7.

BEnedíctus Dóminus Deus patrum noſtrórum, qui dedit hoc in corde regis, ut glorificáret domum Dó-mini.

Hymnus.

TEmpla nunc fument, reſonentque cantu,
En triumpháto Lodoícus hoſte
Quærit ætérnas, tibi mi-litando,

Christe, corónas.

Hic tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovili
Reddit: hic armis tua christiánis
Sacra tuétur.

Bellicæ vixdum memor ille laudis,
Cuncta qui ſubdit, tibi ſervit uni:
Imperes unus, ſatis imperábit,
Te duce, princeps.

Stat tuâ fidens ope, fortiorque
Sumit ex ipſis ánimos ruínis:
Jura dat victus, ſedet inter ipſos
Arbiter hoſtes.

Summa laus ſummo ſuper aſtra Patri:
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi diſpar, utriuſque ſacri
Nexus amóris.
Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum. ℟. Excelſum præ régibus terræ. *Pſ.* 88.

Ad Benedíctus.

Ant. J. In tentatióne inventus eſt fidélis: ídeò dedit illi Dóminus glóriam in gente ſua, créſcere illum quaſi terræ cúmulum; & ut ſtellas exaltáre ſemen ejus. *Eccli.* 44.

Collecta. Orémus.

DEus, qui beátum Regem Ludovícum, de terréno regno ad cœleſtis regni glóraim tranſtuliſti: ejus, quæſumus, méritis & interceſſióne, Regis regum Jeſu Chriſti Filii tui fácias nos eſſe conſortes; Qui tecum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificávit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Operátus eſt.

Capitulum. *Deut.* 17.

DIſcat Rex timére Deum, & cuſtodíre verba ejus, & cæremónias ejus quæ in lege præcepta ſunt; nec devétur cor ejus in ſupérbiam ſuper fratres ſuos, neque declínet in partem déxteram vel ſiniſtram; ut longo témpore regnet ipſe, & filii ejus.

℟. *br.* Erudímini, Reges * Qui judicátis terram. Erudímini. ℣. Servíte Dómino * in timóre. * Qui. Glória. Erudímini. *Pſ.* 2.

℣. Rex qui ſperat in Dómino, ℟. In miſericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Fecit judicium.

Capitulum. *Prov.* 29.

REx qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in æternum firmábitur.

℟. *br.* Judicábit páupe-
:s pópuli, * Salvos fáciet
lios páuperum. Judicábit.
. Et humiliábit * calum-
iatórem; * Salvos. Glória.
ıdicábit. *Pſ.* 71.

℣. Ad níhilum deductus
t in conſpectu ejus mali-
nus; ℟. Timentes autem
Dóminum gloríficat. *Pſ.* 14.

AD NONAM.

Ant. 2. D. De omni.

Capitulum. *Eccli.* 47.

STare fecit cantóres con-
tra altáre, & in ſono
órum dulces fecit modos:
t dedit in celebratiónibus
ecus, & ornávit témpora
ſque ad conſummatiónem
itæ, ut laudárent nomen
anctum Dómini, & ampli-
icárent manè Dei ſanctitá-
em.

℟. *br.* Confiteantur tibi,
Dómine, * Omnes reges
erræ. Confiteantur. ℣. Et
antent in viis Dómini,
quóniam magna eſt gló-
ia Dómini. * Omnes. Gló-
ia. Confiteantur. *Pſ.* 137.

℣. Deus, cánticum no-
um cantábo tibi, ℟. Qui
las ſalútem régibus. *Pſ.*
143.

AD II. VESPERAS.

Ant. IN géntibus non erat
6. F. Rex símilis ei, & di-
lectus Deo ſuo erat; & pó-
ſuit eum Deus Regem ſuper
omnem Iſrael. 2. *Eſd.* 13.

Ant. 7. ç. Similis illi non
fuit Rex qui reverterétur ad
Dóminum in omni corde
ſuo, & in tota ánima ſua,
& in univerſa virtúte ſua,
4. *Reg.* 23.

Ant. 3. a. Confirmávit
omnes húmiles pópuli ſui,
& legem exquiſivit: ſancta
glorificávit, & multiplicá-
vit vaſa ſanctórum. 1. *Ma-
chab.* 14.

Ant. 1. f. Hortabátur
ſuos, ne formidárent ad
adventum natiónum, ſed
in mente habérent adjutó-
ria ſibi facta de cœlo.
2. *Machab.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno
vidit última, & conſolá-
tus eſt lugentes in Sion.
Eccli. 48.

Capitulum. *Iſ.* 60.

JErúſalem aperientur por-
tæ tuæ júgiter: die ac
nocte non claudentur, ut
afferátur ad te fortitúdo
géntium, & reges eárum
adducantur; gens enim &
regnum quod non ſervíerit
tibi, períbit.

HYMNUS.

TE ſancte rurſus, Ludo-
více, prælia
Divína poſcunt: tu cru-
cis clavum tenens,
Speíque ſacras ánchorâ
fundans rates,
Moves tyrannis bella,
Chriſto mílitas.
Vincis cadendo: mors tibi
victóriam

Aufert & addit : corpus
hic palmæ tegunt
Nondum ſepultum; ſed
triumpho nóbili
Cœlum parátur, & coró-
nis ſídera.
Tuus paternæ rédditus ter-
ræ cinis
Regnum tuétur, dum
throno præſens Dei,
Æterna regnans paſcis
inter lília,
Favenſque blando noſtra
cernis lúmine.
Sit Trinitáti ſempitérna
glória,
Honor, poteſtas, atque
jubilátio;
In unitáte, quæ guber-
nans ómnia,
Per cuncta regnat ſecu-
lórum ſécula. Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine; ℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ambulábunt reges in ſplendóre ortûs tui, Jerúſalem : & miniſtrábunt tibi, & vénient, & adorábunt veſtígia pedum tuórum. *Iſ.* 60.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Privati, Epiſcopi & Martyris. Ant. Ecce. ℣. In Deo ix. *Collecta,* Omnípotens. xiij.

Deindè S. Abundii, Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. xiij. *Collecta*, Lætetur. *infrà.*

Die XXVI
In Feſto
SANCTI PRIVA
Epiſcopi & Martyr
Semiduplex

Lectio ij.

Ex libro Hiſtóriæ Fra
rum ſancti Gregórii
ronenſis Epiſcopi.
Lib. 1. *cap.* 32.

IRruéntibus in G
Alamannis ſanctus
vátus Gabalitánæ urbis
copus in crypta Men
tenſis montis, ubi jejú
orationibuſque vacá
reperítur, pópulo Ga
nenſis caſtri in muni
concluſo. Sed dum
ſuas bonus paſtor l
trádere non conſentit,
móniis immoláre comp
tur. Quod ſpurcum ille
éxecrans quàm reſuta
támdiù fúſtibus cædit
quoadúſque putarétur
nimis; ſed ex ipſa qu
tióne, interpóſitis pa
diébus ſpíritum exhal
Crocus verò (Alaman
rum rex) apud Arela
ſem Galliárum urbem c
prehenſus, diverſis affe
ſupplíciis, gládio verb
tus intériit, non immé
pœnas quas Sanctis De
túlerat, luens.

Lectio iij.
De S. Abundio.

ABundius présbyter C
dubenſis, cùm in c
feſſióne nóminis Chriſti
d

les confirmáre non deſteret, ac in Mahumétis ctam ímpiam ácriter inhærétur, raptus ad tribunal, poſt varias interrogatiónes, ſuppliciis trádius, tandem Martyrio coronátus eſt. Hunc ipſum fe cujus patrocínio gloátur Eccléſia parochiális Diœcéſi Anicienſi ſancti búndii nómine inſignita, tadet Mártyrum Cordubénſium celébritas, quorum præclára certámina à ncto Eulógio Presbytero ordubenſi & ipſo Mártyre déliter deſcripta, ac ex Hiſpánia in vicínas Províncias divulgáta, populórum evotiónem erga ſanctos los Mártyres multùm proóvérunt. Quo pietátis ſenu præ céteris áffici débuit nicienſis Régio, quæ non à pridem Saracenórum acrílegos furóres experta, t ipſa quoſdam Mártyres d cœlum præmíſerat.

Collecta, Omnípotens. xiij.

Pro Commem. S. Abundii, *Ant.* Juſtum. ℣. Poſuiſti. xv.

Collecta. Orémus.

Lætétur Eccléſia tua, Deus, beáti Abúndii Mártyris tui confiſa ſuffrágiis; atque ejus précibus glorióſis & devóta permáneat, & ſecúra conſiſtat; Per Dóminum.

Vesperæ *de ſequenti, in Communi Doctorum. Collecta, infrà.*

Fit Commem. S. Privatii, Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. xv. *Collecta*, Omnípotens. xiij.

Deindè S. Rufi, Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ix. *Collecta*, Omnípotens. *infrà.*

Die XXVII.

In Feſto

SANCTI CÆSARII,

Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-Minus.

Lectio ij.

CÆſárius Cabilóne claro génere ortus, in ínſula Lirinenſi ſub Porcário Abbáte Monáchus, ità per jejúnia, vigílias, & orandi ſtúdium, vires córporis attrívit, ut Arelátem valetúdinis recuperandæ causâ miſſus fúerit. Illîc Æónio Arelatenſi Antíſtite innótuit, à quo ad ſacerdótium evectus, ipſo mórtuo, in ejus locum invítus licèt ac relúctans ſuffectus eſt. Quo in múnere omnes óptimi Paſtóris partes egrégiè adimplévit. Ter apud reges Gothos proditiónis accuſátus, ac tóties in exílium, & in cárcerem miſſus, ter in innocéntiâ ejus comprobátâ, abſolútus eſt & ad Eccléſiam ſuam re-

miſſus. In hac ſingulis ferè diébus prædicábat ; áliis verò Eccléſiis Homílias pópulo recitandas ſuppeditábat. Páuperum & afflictórum miſérias ſubleváre nunquam déſtitit, captivi[s]que redimendis ſacram étiam ſupelléctilem diſtráhere non dubitávit. Plúribu[s] intérfuit præfuitque Concíliis. Váriis ac utiliſſimis ſcriptis commendábilis, multiſque miráculis clarus, cùm in Pontificátu annos quadraginta exegiſſet, è vivis exceſſit anno ætátis ſeptuagéſimo tértio.

Lectio iij.

De S. Rufo.

Cum poſt Pictavienſem pugnam in qua cæſi fúerant Saracéni, pars illórum per Diœcéſim Anicienſem in Septimániam ſe recíperet, in ódium chriſtiánæ Religiónis Eccléſias & Monaſtéria ſpoliantes ac devaſtantes, áliquos étiam è fidélibus interfecérunt. Ad hæc témpora referenda vidétur páſſio beáti Rufi, cujus corpus in Eccléſia parochiáli ſancti Chriſtóphori requieſcit. Sacra pignora ſolemni ritu inſpexit Armandus Anicienſis Epiſcopus anno milléſimo ſexcentéſimo-ſeptuagéſimo nono, quædam ex ipſis fragmenta excerpens, quæ diverſis hujus Diœcéſis Eccléſiis diſtribuit. In honórem ſancti Mártyris inſtitútam i[n] dicta ſancti Chriſt[óphori] Eccléſia Sodalitátem [appro]bávit Clemens und[écimus] Póntifex máximus, [plúri]miſque indulgénti[is] d[itávit].

Collecta. Or[émus].

Deus, qui popu[lo tuo] ætérnæ ſalútis b[eátum] Cæſárium miniſtrum [tri]buiſti: præſta, ut doctórem vitæ hab[ére in] terris, intercesſoré[m ha]bére mereámur in c[ælis]. Per.

Pro Commem. S. [Rufi]

Ant. Bonum. ℣. A[d] xiij.

Collecta. Oré[mus].

Omnípotens, ſemp[itérne] Deus; qui nos Mártyris tui Rufi feſt[ivitáte] lætíficas: præſta, u[t] glorióſum triumph[um] cólimus, ejus préc[ibus] præſídio muniámur;

Vesperæ *de ſequ[enti]*

Die XXVII[I]

In Feſto

SANCTI AUGUSTI[NI]

Epiſcopi & Eccleſ[iæ]

Doctoris.

Duplex-Maj[us]

IN I. VESPER[IS]

Pſalmi de Feria, in toto Officio.

Ant. 1. f. Erat vir aſt[útus] multórum [doc]tor, & ánimæ ſuæ i[n]... *Eccli.* 37.

Ant. 2. D. Der[...]

eum factórem ſuum, & receſſit à Deo ſalutári ſuo. Deut. 32.

Ant. 6. *C.* Flebat mater ejus irremediabílibus lácrymis, atque dicébat: Heu, heu me, fili mi! *Tob.* 10.

Ant. 5. *C.* Cùm eſſet amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter; & ait ei Sacerdos: Vade in pace; & Deus det tibi petitiónem tuam, quam rogaſti eum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 4. E. Fílius honorábilis mihi: ídcircò conturbáta ſunt víſcera mea ſuper eum: míſerans miſerébor ejus, ait Dóminus. *Jerem.* 31.

Capitulum. *Jerem.* 32.

CAſtigaſti me, & erudítus ſum, quaſi juvénculus indómitus: converte me, & convertar: quia tu Dóminus Deus meus: Poſtquàm enim convertiſti me, egi pœniténtiam.

℟. Audivi vocem dicentem: Accipe librum, & dévora illum; * Et † Accépi librum, & devorávi illum, & erat in ore meo tamquam mel dulce. ℣. Factum eſt verbum à Dómino, dicens: Tolle & lege. * Et accépi. Glória Patri. † Accépi. *Apoc.* 10. *Jerem.* 36.

Hymnus.

QUid non, Chriſte, potes? Néſcia cédere
Ut gaudes ſine vi rúmpere péctora!
Ut victríce manu quos ſúbigis, tuæ
Formas milítiæ duces?

Insana túmidus dùm ſapiéntiâ
Auguſtínus ovat, nec pátiens regi,
Spreto, ferre priùs quod dócuit, jugo,
Vanis ſervit amóribus.

Errorum ténebris ut prémitur miſer,
Lucem quærit amans, quam trépidus fugit,
Pectus ſollícitant hinc bona gáudia,
Hinc rursùs mala díſtrahunt.

At cùm plena ſuo lúmine Véritas
Affulſit júveni, térrita nox fugit;
Et divínus amor ſacrílegos piis
Ignes ígnibus éxcutit.

Quas victus lácrymas, quos gémitus dedit!
Altè corda domans ſpíritus íncubat:
Rumpit vincla, ſacro flúmine tíngitur,
Chriſti libérior jugo.

Tum quæſíta diu pax ánimo redit,
Vaneſcunt dúbiæ lucis imágines,
Sublími plácidæ mentis in ótio,
Vero lúmine páſcitur.

Qui lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Qui lux ipſa Patris, glória Filio;

Amborumque tibi nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

℣. Dirupiſti, Dómine, víncula mea : ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ.* 115.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Grátiâ Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæſarii. Ant. Qui docti. ℣. Beátus. xxxv. *Collecta*, Deus, qui *ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

NUNC cœlo, ſtygiis libera péſtibus,
Effer conſpícuum, Relígio, caput:
Auguſtínus adeſt, cédite, Tártara,
Tanto cédite lúmini.

SACRIS, undè Deum plénius háuſerat,
Pectus multa capax imbúerat libris;
Illi nuda patent, quæ fúerant priùs
Denſis óbſita núbibus.

TANTIS quanta venit de ténebris dies!
Vires indè novas, hinc ánimos refert;
Armis undè Erebi tela retúnderet,
Se cœléſtibus índuit.

HINC hoſtes cálami figit acúmine,
Illinc ore potens fulmíneo tonat:
Chriſti vellit agro, quæ ſégetem necant
Errórum mala ſémina.

CHRISTI ſponſa, novas ſciſſa per hæreſes,
Per te tuta ſuis fulget honóribus,
Cui dos una fuit, páctaque déſuper,
Simplex, únaque véritas.

ACTOS diſsídiis, & male tránsfugas,
Ut priſcæ fidei reſtítuas Patres,
Ter centum, duce te, Pontífices ſuis
Seſe ſédibus ábdicant.

QUÆ vis blanda Dei te rápuit tibi,
Illam gratus amas pándere póſteris,
Ut natúra húmilis cedat amábili
Ultrò ſúbdita grátiæ.

QUI lucis pater eſt, glória ſit Patri;
Qui lux ipſa Patris, glória Filio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

Ant. ℣℣℣. & ℟℟℟. *de ommuni Doctorum.*

In I. Nocturno.

Lect. *de Script. occurr.*

n II. Nocturno.

Lectio iv.

AUguſtinus, Tagaſte in Africa natus, adoleſcens in amóres illítos & Manichæórum hæreſim impégit. Carthágine rimùm Rhetóricam dóuit, deinde Romæ, ac Meioláni; ubi cùm Ambróſii requens eſſet audítor, paulitim in Cathólicos propénor factus, ſacros códices, quorum lectióne priùs abortébat, evólvere ſtudióùs cœpit, & novæ vitæ nſtitútum meditári. Verùm ùm diu multùmque ſecum pſe luctátus, converſiónem rocraſtinaſſet, tandem inólitâ voce admónitus ut égeret, ex verbis Apóſtoli n quæ íncidit, de repentè nutátus eſt, & ab Ambróio aliquantò pòſt, annum gens tricéſimum tértium, n Páſchate baptizátus. Cùm átriam repéteret matri ad Oſtia Tiberína defunctæ ſuréma chriſtiáni pietátis offícia perſolvit. Reverſus in Africam, rus ſe recépit, ut oni Deo vacáret.

Lectio v.

HIppónem régium evocátus, ut virum ipsíus audiendi cúpidum Deo lucrarétur; raptus à pópulo, invítus atque ubertim flens, Présbyter civitátis ordinátus eſt à Valério Epíſcopo, qui cùm génere Græcus eſſet, nec ſatis Latínè ſciret, poteſtátem ei fecit in Eccléſia coram ſe Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, ſed præter Africánæ Eccléſiæ conſuetúdinem. Tum Auguſtínus monaſtérium intrà Eccleſiam inſtítuit, & cum Dei ſervis vívere cœpit ſecundùm régulam ſub ſanctis Apóſtolis conſtitútam. Véritus autem Valérius jam ſénior, ne ſibi Auguſtínus ab áliis Eccléſiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginenſi, ut ſibi adhuc viventi darétur Coepíſcopus. In Epiſcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter inſtitúerat, cum Cléricis ténuit. Veſtis ejus ac ſuppellex nec nítida nímium, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ mensâ utebátur, ut non niſi propter hóſpites & infirmos carnes ad legúmina & ólera adhibéret; eamque lectióne aut diſputatióne, exclúsâ pénitùs obtrectatióne, ſemper condiébat. Cauſis dirimendis vacábat per totam diem, ſæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non eſſet ália facultas, ſacra vaſa frangi jubébat. Pupillos duntaxat

inviſébat & víduas: feminárum autem monaſtéria non adíbat, niſi urgente neceſſitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipſis manus impóneret, ad eos ſine mora pergébat. Quin & áliquos, éditis miráculis, ſublevávit; ægrum enim ad ſe addúctum æger ipſe manûs impoſitióne ſanávit: energúmenos étiam, fuſis in oratióne lácrymis, Présbyter & Epíſcopus liberávit.

Lectio vj.

ACérrimus contra omnes hæreſes cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos ſtatim à baptiſmo aggreſſus fúerat, tum ſcriptis, tum públicis diſputatiónibus confutávit. Arianórum hæreſim ſinguIári veritátis illuſtratióne profligávit. Ecclésiæ unitátis ſtúdio, quam adversùs Donatiſtas validíſſimè tutátus eſt, Epíſcopos penè trecentos induxit, ut ſchiſmáticis ad Ecclésiam redeúntibus, non honórem modò ſédium ſervárent, ſed &, ſi opus eſſet, Epiſcopátum céderent. Grátiam Chriſti, ſuo témpore à Pelagiánis impugnátam, invictíſſimè aſſéruit; eórumque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus, repreſſit. Adversùs Paganórum calúmnias & errores Religiónem Chriſtiánam, eruditiſſimo præſertim ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confeſſiónum ac Retractatiónum libris, à ſe geſta ſcriptáque magnâ cum humilitáte ſevérus judex recénſuit. De Scriptúra váriis tractátibus ſapientíſſimè diſſéruit. Difficíllimas quæſtiónes undequáque ſibi propóſitas ſuis epíſtolis enodávit. Eum Theodóſius júnior nominátim invitávit ad Synodum Ephesínam in cauſa Neſtórii, cujus errores jam ipſe ſcriptis præfocáverat: ſed morte præventus, Concílio intereſſe non pótuit. Vandális enim tértium jam menſem Hippónem obſidéntibus, in extremum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, Pſalmos de pœniténtia paríeti juſſit affigi, quos profúſis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies ſoli intentus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis ſeptuagéſimo ſexto, Chriſti quadringentéſimo trigéſimo. Pro commendanda córporis ejus depoſitióne, ſacrifícium Deo oblátum eſt. Teſtamentum nullum fecit; quia unde fáceret, ait Poſſídius, Chriſti pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam tranſlátum eſt; poſteà Papíam, ad Baſílicam

ancti Petri in Cœlo áureo, unc ſancti Auguſtíni dicam; ubi tunc Mónachi ſub égula ſancti Benedicti Deo nilitábant.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *c.* 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittátur foràs, & conculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 23. *n.* 5.

OMnes hómines, lucernæ, cùm ſápiunt; lucent, & ſpíritu fervent. Permanſérunt enim ſervi Dei lucernæ bonæ, ex óleo miſericórdiæ illius, non ex víribus ſuis. Grátia quippe Dei gratúita, illa óleum lucernárum eſt. Plus enim illis ómnibus laborávi, ait quædam lucerna: & ne víribus ſuis ardére viderétur, adjunxit: Non ego autem, ſed grátia Dei mecum. Lucernæ ergo & Apóſtoli: & grátias agunt, quia accenſi ſunt lúmine veritátis, & fervent Spíritu caritátis, & ſúppetit illis óleum grátiæ Dei. Si non eſſent lucernæ, non díceret illis Dóminus: Vos eſtis lumen mundi. Póſteà oſtendit ne tale lumen ſe putárent, quale dictum eſt: Erat lumen verum quod illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Ergo cum & diſcípulis díceret: Vos eſtis lumen mundi, ne áliquid ſibi tribútum putárent quod de ſolo Chriſto intelligendum eſſet, & ita lucernæ vento ſupérbiæ extinguerentur, contínuò ſubjunxit: Sic lúceat lumen veſtrum coram homínibus, ut videntes bona ópera veſtra, gloríficent, non vos, ſed Patrem veſtrum qui in cœlis eſt.

Lectio viij. Serm. 340.

QUid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Si dicam hoc me retribúere, quod paſco oves ejus; hoc fácio, non ego, ſed grátia Dei mecum. Ubi ergo retribútor invéniar, cùm ubíque prævéniar? Et tamen, quia gratìs amámus, quia oves páſcimus, mercédem quærimus. Quómodò fiet iſtud? quómodò cónvenit, Gratìs amo ut paſcam, & mercédem paſco, quia paſco? Nullo modo fieret hoc, Nullo modo merces quærerétur ab eo qui gratìs amátur, niſi merces eſſet ipſe qui amátur. Nam ſi hoc re-

tribúimus pro eo quòd nos redémit, quia ejus páſcimus oves; pro eo ipſo quid retribuémus, quòd nos fecit eſſe paſtóres? Mali namque paſtóres (quod à nobis abſit) noſtrâ malítiâ ſumus: boni verò (quod ab illo nobis adſit) niſi ejus grátiâ eſſe non póſſumus. Unde & vos, fratres mei, præcipientes rogámus, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Fácite noſtrum miniſtérium fructuóſum. Adjuváte nos & orando & obtemperando; ut nos vobis non tam præeſſe quàm prodeſſe delectet.

Lectio ix. Serm. 359.

Periculum meum eſt, ſi attendam quómodò laudátis, & diſsímulem quómodo vivátis. Ille autem novit ſub cujus óculis loquor, imo ſub cujus óculis cógito, non me tam delectári láudibus populáribus, quàm ſtimulári & angi quómodo vivant qui me laudant. Laudári autem à malè viventibus nolo, abhórreo, deteſtor; dolóri mihi eſt, non voluptáti. Laudári autem à benè viventibus, ſi dicam, Nolo, méntior: ſi dicam, Volo, tímeo ne ſim inanitátis appeténtior quàm ſoliditátis. Ergo quid dicam? Nec plenè volo, nec plenè nolo. Non plenè volo, ne in laude humána perícliter: non plenè nolo ne ingráti ſint quibus prædico.

℟. Implétus es quaſi flumen ſapiéntiâ: * Longè divulgátum eſt nomen tuum, & diléctus es in pace tua, & in interpretatiónibus mirátæ ſunt terræ. ℣. Sciéntia, intelligentiaque ac ſapiéntia amplióres inventæ ſunt in te. * Longè. Glória Patri. * Longè. *Eccli.* 47. *Dan.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD LAUDES.

Ant. Dedit illi Deus ſapiéntiam & prudéntiam multam nimis, & erat nominátus in univérſis géntibus per circúitum. 3. *Reg.* 4.
7. d.

Ant. 5. a. Univerſa terra deſiderábat vultum ejus, ut audíret ſapiéntiam ejus, quam déderat Deus in corde ejus. 3. *Reg.* 10.

Ant. 3. *a.* Expóſuit ómnia; nec quidquam fuit, quod non perſpicuum fécerit. 2. *Paral.* 8.

Ant. 6. F. Conſílium quod dabat in diébus illis, quaſi ſi quis conſúleret Deum: ſic erat omne conſílium ejus. 2. *Reg.* 16.

Ant. 4. E. Concrévit ...

mícos úndique, & extirpávit contrários, & ſubjécit ei Dóminus omnes hoſtes. *Eccli.* 47.

Capitulum. *Eccli.* 50.

Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diébus ſuis lucet; & quaſi ſol refulgens, ſic ille effulſit in templo Dei.

Hymnus.

Assertor fidei ſummus, & árbiter,
Inconcuſſa ſtetit quo duce véritas,
Dicet Relligio, te páriter ſuum
Dicet Grátia víndicem.

Tanti vix cápiens flúmina lúminis,
Scribis plena Deo mille volúmina,
Omnes unde bibant lárgiùs, & Deum
Puris fóntibus háuriant.

Dictat nempè tibi, qui Deus áſſidet;
Scriptis ipſe præeſt, ipſe tenet manum;
Cœleſtes áperit non penetrábilis
Theſáuros ſapiéntiæ.

Fidens ingénio ne caput éfferas,
Mentis prima vagæ vúlnera détegis,
Excelſo ráperis quò própior Deo,
Hoc ſis tu tibi vílior.

Doctor jam dócilis, magnánimus ſequi
Quo-te-cumque vocat prævia véritas,
Quâ ſolâ régeris, rebus in árduis
Hâc ſolâ regis ómnia.

Nil damnas témerè, nil léviter probas,
Anceps certa Dei lúmina cónſulis,
Cedis ſpontè; tibi víncere nam pudor,
In quo cédere glória.

Tu, quem paſcit amor, nudaque véritas,
Si te noſtra movent, nos bonus áſpice,
Flammis ure tuis frígida péctora,
Et mentes dúbias rege.

Qui lucis pater eſt, glória ſit Patri,
Qui lux ipſa Patris, glória Fílio;
Amborumque tibi, nexus amábilis,
Compar glória, Spíritus.
Amen.

℣. Introíbo in poténtias Dómini, ℟. Uſque in altíſſima quæ feciſti magnália. *Pſ.* 70.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. a. Miniſtérium verbi accépi à Dómino Jéſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Collecta. Orémus.

Omnípotens & miſéricors Deus, qui beátum Auguſtínum Evangélii grá-

Ee 5

tiæ tuæ teſtem & propugnatórem in Ecclélia ſuſcitaſti: ejúſdem grátiæ, quæſumus, in nobis oſtende virtútem; ut & voluntátem tuam, te docente, cognóſcere, & eam corde magno valeámus, te operante, perficere; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſeculórum.

℟. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Dedit.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Univerſa terra.

Capitulum. *Sap.* 8.

HAbébo propter ſapiéntiam claritátem ad turbas, & honórem apud ſenióres júvenis: & acútus invéniar in judício, & in conſpectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabúntur me.

℟. *br.* Conſtítuit eum, * Ut erudíret príncipes. Conſtítuit. ℣. Et ſenes * prudéntiam docéret. * Ut erudíret. Glória Patri. Conſtítuit. *Pſ.* 104.

℣. Loquétur poténtias Dómini; ℟. Audítas fáciet omnes laudes ejus. *Pſ.* 105.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Expóſuit.

Capitulum. *Job.* 29.

QUi me audiébant, expectábant ſenténtiam, & intenti tacébant ad consílium meum: Verbis meis áddere nihil audébant, & ſuper illos ſtillábat elóquium meum.

℟. *br.* Pronuntiábo * Mirabília tua, Dómine. Pronuntiábo. ℣. Poténtiam tuam, * & juſtítiam tuam. * Mirabília. Glória. Pronuntiábo. *Pſ.* 70.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intelléctum dat párvulis. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 4. E. Contrívit.

Capitulum. *Eccli.* 46.

INvocávit Altíſſimum potentem in oppugnándo inimícos úndique, & audívit illum magnus & ſanctus Deus.

℟. *br.* Pérſequar inimícos meos, * Et comprehéndam illos. Pérſequar. ℣. Et non convertar * donec deficiant. * Et comprehéndam. Glória. Pérſequar.

℣. Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; ℟. Liberátor meus de inimícis meis *Pſ.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 7. *d.* MAgnificávit eum Deus in timóre inimicórum; glorificávit illum in conſpectu regum. *Eccli.* 45.

Ant. 6. F. In vita ſua ſuffulſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum. *Eccli.* 50.

Ant. 3. a. Præ timóre ejus omnes operárii iniquitátis conturbáti ſunt; & de præliis ejus narrábant omnes gentes. 1. *Mach.* 3.

Ant. 4. E. Tulit abominatiónes impietátis, & in diébus peccatórum corrorborávit pietátem. *Eccli.* 49.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Philip.* 4.

QUæ & didiciſtis, & accepiſtis, & audiſtis, & vidiſtis in me, hæc ágite, & Deus pacis erit vobiſcum.

Hymnus, ASSERTOR Fidei, *ut ſuprà ad Laudes.*

℣. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ; ℟. Obumbraſti ſuper caput meum in die belli. *Pſ.* 139.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Máximus in ſalútem electórum Dei expugnáre inſurgentes hoſtes: quis ante illum ſic réſtitit? Nam hoſtes ipſe Dóminus produxit. *Eccli.* 46.

Collecta, Omnípotens, *ut ſuprà.*

Fit Commem. DECOLLATIONIS S. JOANNIS-BAPTISTÆ.

Ant. Dico vobis quia Elías jam venit, & non cognovérunt eum; ſed fecérunt in eo quæcumque voluérunt. *Matt.* 17.

℣. Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; ℟. Et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu. *Pſ.* 74.

Collecta, Deus, qui beátum, *ut infrà.*

DIE XXIX.
In Feſto
DECOLLATIONIS
S. JOANNIS-BAPTISTÆ.
DUPLEX-MINUS.

[*Si transferatur, aut alicubi ſit ſolemne.*

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam antè fáciem meam. *Malach.* 3.

Ant. 1. g. Mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini. *Malach.* 4.

Ant. 2. D. Convertet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4.

Ant. 6. F. Erit quómodò ſcriptum eſt in Fílium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur. *Marc.* 9.

Ant. 4. E. Si vultis recípere, Joannes ipſe eſt Elías qui ventúrus eſt. *Matth.* 11.

Capitulum. *Act.* 12.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael Salvatórem Jeſum, prædicante Joanne antè fáciem adventûs ejus baptiſmum pœniténtiæ omni pópulo Iſrael.

(*Ubi ſit Duplex-Majus aut ſuprà.*

℟. Miſiſtis ad Joannem & teſtimónium perhíbuit veritáti : * Ille erat lucerna ardens & lucens. ℣. Cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. * Ille. Glória. * Ille. *Joan.* 5. *Eccli.* 46.)

Hymnus, Ecce ſaltantis, *ut infrà ad Off. Noct.*

℣. Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; ℟. Et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu. *Pſ.* 74.

Ad Magníficat.

Ant. J. Dico vobis quia Elías jam venit, & non cognovérunt eum ; ſed fecérunt in eo quæcumque voluérunt. *Matt.* 17.

Collecta, Deus qui beátum. *infrà.*

Fit Comm. Feſti præced.]

AD OFFICIUM NOCT.

[*Ubi ſit ritu duplici-majori, Officium ordinatur ut notatur in Supplemento Breviarii. p.* 98.]

Invitat. Dóminum qui dat voci ſuæ vocem virtútis, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 67.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

ECce, ſaltantis prétium puellæ,
Fertur in diſco caput amputátum :
Hæc cruentátis nova proferuntur
Fércula menſis.

Quæ rudes ſylvis pópulos docébat,
Quæ Deum totâ reſonábat aulâ,
Illa vox, eheu! gládio reſecta,
Muta ſilébit.

Occidit Vates, & adhuc timétur ;
Vox ſilet Verbi, cruor ille clamat :
Sancta fraterni temeráta carpit
Fœdera lecti.

Nube ſub denſa jubar involútum
Vénerat cæcis aperíre ſeclis :
Sole matúro, velut umbra, ceſſit
Lúcifer Orbe.

Summa laus Patri, genitóque Verbo :
Et tibi compar, utriuſque nexus
Spíritus ſemper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 8. c. Dómine, in udícium poſuiſti eum; & ortem ut corríperet, fundaſti eum. *Habac.* 1.

Ant. 3. a. Surrexit quaſi gnis, & verbum ipsíus quaſi fácula ardébat. *Eccli.* 48.

Ant. 7. d. In diébus ſuis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum, nec ſuperávit illum verbum áliquod. *Eccli.* 48.

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum; ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118.

Lectio j. de Scriptura occurrente; ex tribus fit una.

℟. Heródes dúxerat Herodíadem: Dicébat Joannes Heródi: * Non licet tibi habére uxórem fratris tui. ℣. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui; Deus enim vindicans vindicábit: * Non. *Marc.* 6. *Eccli.* 5.

Lectio ij.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 3. *de Virg. c.* 6. *n.* 26.

QUóniam Joannis præ-núntii Chriſti non ſtrictim prætereunda eſt recordátio; intereſt ut quis, & à quibus, & quam ob cauſam, quo modo, & quo témpore ſit occíſus, advértere debeámus. Ab adúlteris juſtus occíditur, & à reis in júdicem capitális ſcéleris pœna convértitur. Deinde præmium ſáltatrícis, mors eſt Prophétæ. Poſtrémò (quod étiam omnes bárbari horrére conſuevérunt) inter épulas atque convívia conſummandæ crudelitátis profertur edictum; & à convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium, ferális flagítii circumfertur obſéquium. Quanta in uno facínore ſunt crímina!

℟. Heródes cùm corriperétur à Joanne de Herodiáde uxóre fratris ſui, & de ómnibus malis quæ fecit; * Adjécit & hoc ſuper ómnia, & inclúſit Joannem in cárcere. ℣. Non récipit ſtultus verba prudentiæ: Impius cùm in profundum vénerit peccatórum, contemnit. * Adjécit. *Luc.* 3. *Prov.* 18.

Lectio iij.

Num. 29 & 30.

QUis non, cùm è convívio ad cárcerem curſári vidéret, putáret Prophétam juſſum eſſe dimitti? Quis, inquam, cùm audiſſet natálem eſſe Heródis, ſolemne convívium, puéllæ optiónem eligendi quod vellet datam, miſſum ad Joannem ob ſolutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? Quid cum funéribus volup-

táti? Rápitur ad pœnam Prophéta, convivàli témpore, convivàli præcepto, quo non cúperet vel abſolvi: perímitur gládio, caput ejus áffertur in diſco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo inſatiáta épulis féritas veſcerétur. Intuére, rex acerbíſſime, tuo ſpectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid ſævítiæ tuæ deſit, ut inter dígitos tuos rivi defluant ſancti cruóris. Et quóniam non exſaturári épulis fames, non reſtingui póculis pótuit inaudítæ ſævítiæ ſitis; bibe ſánguinem ſcaturiéntibus adhuc venis exſecti cápitis profluentem. Cerne óculos in ipſa morte ſcéleris tui teſtes, averſantes conſpectum deliciárum. Claudúntur lúmina, non tam mortis neceſſitáte, quàm horróre luxúriæ. Os aureum illud exangue, cujus ſenténtiam ferre non póteras, conticeſcit, & adhuc timétur.

℞. Heródias inſidiabátur Joanni, & volébat occidére eum, nec póterat; * Heródes enim metuébat Joannem, ſciens eum virum juſtum & ſanctum. ℣. Fortitúdo símplicis, via Dómini; & pavor his qui operantur malum. * Heródes. Glória. * Heródes. *Marc.* 6. *Prov.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Accípere ánimam meam conſiliáti ſunt; ℞. Ego autem in te ſperávi, Dómine. *Pſ.* 30.

A D L A U D E S.

Ant. 3. a. HEródes ténuit Joannem, & alligávit eum, & póſuit in cárcerem propter Herodíadem. *Matt.* 14.

Ant. 8. *G.* Die natális Heródis ſaltávit fília Herodíadis, & plácuit Heródi; unde cum juramento pollícitus eſt ei dare quodcumque poſtulaſſet ab eo. *Matt.* 14.

Ant. 7. d. Illa præmónita à matre ſua, Da mihi, inquit, hîc in diſco caput Joannis Baptiſtæ. *Matt.* 14.

Canticum. *Eccli.* 23.

DOctrínam oris audíte Filii: * & qui cuſtodíerit illam, non périet lábiis, ne ſcandalizábitur in opéribus nequíſſimis.

In vanitáte ſua apprehénditur peccátor, * & ſuperbus & maledictus ſcandalizábitur in illis.

Juratióni non aſſueſcat os tuum, * multi enim caſus in illa.

Vir multùm jurans implébitur iniquitáte, * & non diſcédet à domo illíus plaga.

Omnis homo qui tranſgréditur lectum ſuum, contemnens in ánimam ſuam,

* ubi non ſperávit, apprehendétur.

Et erit dédecus ómnibus, * eò quod non intelléxerit timórem Dómini.

Sic & mulier omnis relinquens virum ſuum; * non tradent filii ejus radíces, & rami ejus non dabunt fructum.

Derelinquet in maledictum memóriam ejus, * & dídecus illíus non delébitur:

Et agnoſcent qui derelicti ſunt, * quóniam nihil mélius eſt quàm timor Dei:

Et nihil dúlcius quàm reſpícere in mandátis Dómini: * glória magna eſt ſequi Dóminum.

Ant. 6. *C.* Contriſtátus eſt rex, propter juramentum autem, & eos qui páriter recumbébant, juſſit dari. *Matth.* 14.

Ant. 1. a. Miſſo ſpiculatóre, præcépit afferri caput ejus in diſco. *Marc.* 6.

Capitulum. *Jerem.* 1.

EGo dedi te hódie in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum ſuper omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & ſacerdótibus, & pópulo terræ.

H y m n u s.

OMnibus manat cruor ecce venis:
Hinc ſitim longam ſatia, Tyranne,
Et cibos inter pateraſque puro
Sánguine liba.

Ut caput vidit dápibus parátis
Triſte fumanti natitáre tabo,
Hæſit, impaſtis fremuitque menſis
Fúneris auctor.

Non tamen frontis grávitas ſerénæ
Ceſſit immíti violáta ferro:
Duta miteſcit plácido ſub ore
Mortis imágo.

Sic ſuo rurſum Deus hunc præíre
Núntium Chriſto jubet, inferiſque
Ferre præcónem nova liberandi
Gáudia mundi.

Qui Deo plenus rígidis futúrum
Móribus Chriſtum rudis exprimébat,
Débuit dirâ quoque morte totum
Réddere Chriſtum.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque nexus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Superbi iníquè agébant uſquequáque: ℟. A

lege autem tua non declinávi. *Pſ.* 118.

Ad Benedíctus.

Ant. 2. D. Miſit Heródes, & decollávit Joannem in cárcere; & allátum eſt caput ejus in diſco, & datum eſt puellæ; & puella dedit matri ſuæ. *Matth.* 14. *Marc.* 6.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátum Joannem Baptiſtam, & naſcentis & morientis Fílii tui Præcurſórem eſſe voluiſti; concéde, ut ſicut ille veritátis & juſtítiæ Martyr occúbuit; ita nos pro veritáte & juſtítia ad mortem uſque certémus; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Heródes.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Die natális.

CAPITULUM. *Eccleſ.* 5.

NE témere quid loquáris, neque cor tuum ſit velox ad proferendum ſermónem coram Deo, Deus enim in cœlo, & tu ſuper terram.

℟. *br.* Deus, iníqui * Inſurrexérunt ſuper me. Deus. ℣. Et ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * Inſurrexérunt. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 85.

℣. Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; ℟. Et qui laudábant me, adverſùm me jurábant. *Pſ.* 101.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Illa præmónita.

CAPITULUM. *Iſ.* 4.

VÆ qui potentes eſtis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miſcendam ebrietátem: qui juſtificátis ímpium pro munéribus, & juſtítiam juſti aufertis ab eo: Propter hoc ſicut dévorat ſtipulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; ſic radix eórum quaſi favílla erit, & germen eórum ut pulvis aſcendet.

℟. *br.* Adverſùm me loquebantur, * Qui ſedébant in porta. Adverſùm. ℣. Et in me pſallébant * qui bibébant vinum. * Qui ſedébant. Glória Patri. Adverſùm. *Pſ.* 63.

℣. Deus, ne derelinquas me in cogitátu illórum; ℟. Et ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Cant. Eccli.* 23.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Miſſo.

CAPITULUM. *Eccli.* 49.

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris conſecrátus eſt Prophéta,

:re, & erúere, & pér-
& íterum ædificáre,
ıováre.
br. Príncipes * Perſe-
unt me gratis. Prínci-
r. Et à verbis tuis * for-
it cor meum. * Perſe-
ınt. Glória. Príncipes.
18.
Eripe me, Dómine,
ıperántibus iniquítá-
℟. Et de viris ſángui-
ſalva me. *Pſ.* 58.

II. VESPERAS.

ACcedentes diſcípu-
li Joannis, tulé-
corpus ejus, & ſepe-
ıt illud. *Matth.* 14.
t. 1. f. Audívit Heródes
n Jeſu, & ait: Hic eſt
ıes Baptiſta: ipſe ſurre-
nórtuis. *Matth.* 14.
t. 5. C. Hæſitábat, &
oannem ego decollávi.
eſt iſte de quo tália áu-
t querébat vidére eum.
9.
t. 8. G. Venientes diſcí-
Joannis, nuntiavérunt
Quod cùm audiſſet Je-
ceſſit inde in navícula,
um deſertum ſeorſum.
h. 14.
t. 6. F. Venérunt multi
ſum & dicébant: Quia
ıes quidem ſignum fe-
ıllum: ómnia autem
umque dixit de hoc,
erant: Et credidérunt
m. *Joan.* 10.

CAPITULUM. *Iſ.* 57.

JUſtus perit, & non eſt qui recógitet in corde ſuo: Et viri miſericórdiæ colliguntur, quia non eſt qui intélligat: à fácie enim malítiæ collectus eſt juſtus.

[*Ubi fit ritu Solemni.*

Allelúia, allelúia. ℣. A diébus Joannis Baptiſtæ uſque nunc, regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. Allelúia. *Math.* 11.]

HYMNUS.

OMNIBUS manat cruor ecce venis:
Hinc ſitim longam ſátia, Tyranne,
Et cibos inter pateraſque puro
Sánguine liba.

UT caput vidit dápibus parátis
Triſte fumanti natitáre tabo,
Hæſit, impaſtis fremuitque menſis
Fúneris auctor.

NON tamen frontis grávitas ſerénæ
Ceſſit immíti violáta ferro:
Dura miteſcit plácido ſub ore
Mortis imágo.

SIC ſuo rurſum Deus hunc præíre
Núntium Chriſto jubet, inferiſque

Ferre præcónem nova liberandi
Gáudia mundi.
Qui Deo plenus rígidis futúrum
Móribus Chriſtum rudis exprimébat,
Débuit dirá quoque morte totum
Réddere Chriſtum.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque nexus
Spíritus ſemper, Deus unus omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas Sanctórum ſuórum: ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Venit Joannes in via juſtitiæ, & non credidiſtis ei: publicáni autem & meretríces crediderunt ei; vos autem videntes, nec pœniténtiam hábuiſtis póſteà, ut crederétis ei. *Matth.* 21.

Collecta, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Juliani, Martyris. Ant. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat caro. *Pſ.* 55.

Collecta, Deus, *ut infrà.*

Die XXX.

In Feſto

SANCTI JULIA[NI]

Brivatenſis Martyri[s]

Semiduplex.

Lectio ij.

Juliánus, inter Már[tyres] Gallicános celebra[ti]mus, Viennæ Allóbro[gum] natus eſt Paréntibus G[entibus] illúſtribus, ſed fide Ch[riſtiana] quam profitebantur i[llus]trióribus. A primâ ju[ven]túte, milítiæ addictus, hábitu militári caſtum dei depóſitum, illæſam morum innocéntiam ſe[rva]vit. Cúm nonnulla ha[ud] in ánimo Religióris in[dicia] prodidiſſet, in diſcri[men] adductus, hortante ſa[ncto] Ferréolo Tribúno, cuj[us] milítia comes erat, Vi[ennâ] diſceſſit, non præ m[ortis] metu, ſed ut paréntib[us] facultátibus relictis, ad eundum Martyrium expedítior. Igitur ad A[rver]nos ſe cóntulit, & ad [Bri]vatenſem vicum pervé[nit].

Lectio iij.

Cum autem intellig[eret] inſtáre Satéllites eum ad necem conq[uirentes]

ſant, ultrò inſequéntibus occurrens: Nolo, ait, diútiùs commorári in hoc ſéculo, quia toto ánimi ardóre Chriſtum sítio. Statimque caput intrépidè óſferens, ab illis obtruncátus Martyrii palmam recépit. Corpus ejus cùm projectum eſſet inhumátum, duo ſenes in vico Brivatenſi ſepeliérunt. Miráculis deindè illuſtrátum ſepulcrum primùm ſacello, deindè Basílicâ decorátum eſt, in quâ póſteà inſtitútum nóbile Canonicórum Collégium undè prodiére viri tum ſanctitáte tum Eccleſiáſticis dignitátibus ſpectatíſſimi. Inter celebérrimæ hujus Ecclésiæ Cómites & Canónicos primum poſt Regem Chriſtianíſſimum locum óbtinet Anicienſis Epíſcopus.

Collecta. Orémus.

DEus, qui in corde beáti Mártyris Juliáni ignem ſancti tui amóris accendiſti, ut perſecutórum ſupplícia, te vincente, deſpíceret: da nobis, ut cujus natalítia cólimus, interceſſióne ejus in tui nóminis amóre roborémur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Ad Vesperas. *Fit Commem. S.* Paulini, *Epiſcopi. Ant.* Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrificium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Collecta, Deus, pro cujus. *infrà.*

Die XXXI.

In Feſto

SANCTI PAULINI,

Epiſc. & Confeſſoris.

Simplex.

De Communi Pontificum.

Lectio iij.

PAulínus Aquitánus, vir, teſte ſancto Athanáſio, verè Apoſtólicus, acerrimuſque fidei Orthodoxæ adversùs Ariánam impietátem defenſor, poſt ſanctum Maximínum, Trevirenſis Epíſcopus ordinátus eſt. Romam profectus, ad Athanáſium miſit Urſátii & Valentis libellum, quo illatárum ſancto Pæſuli injuriárum pœniténtiam profitebantur. Ad Arelatenſem póſteà Synodum ab Imperatóre Conſtántio Ariáno congregátam vocátus, nunquam addúci pótuit ut ſanctum Athanáſium condemnáret, & à veritáte Cathólica deviáret. Quare ipſe à Conſtántio in Phrygiam inter Montaniſtas relegátus eſt, & váriis ſubinde uſque ad mortem

mutátis fatigátus exíliis. Is primus ex Occidentálibus in hac cauſa vexillum confeſſiónis éxtulit. Cùm annos quinque in exílio exegiſſet, ibídem defunctus eſt, vir beátæ paſſiónis, ut ſcribit Hierónymus.

Collecta. Orémus.

DEus, pro cujus nómine beátus Paulínus Confeſſor tuus & Póntifex duri labóres exilii invictâ fide ſuſtínuit; da nobis ejus exemplo magìs elígere afflígi in hoc ſéculo, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

COMMUNE SANCTORUM.

PARS HYEMALIS.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Veſperas ſemper dicuntur Pſalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. D. Vocávit Jeſus diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad ſe quos vóluit; & dedit illis poteſtátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos miſit Jeſus præcipiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Iſrael. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquàvit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egreſſi autem, circuíbant per caſtella, evangelizantes, & curantes ubíque. *Luc.* 9.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

CUm inítium accepiſſet ſalus enarrári Per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritus ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem.

[*In Duplicibus majoribus & ſuprà:*

℟. Ecce dedi vobis poteſtátem ſuper omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen, & in laudem ómnibus pópulis: * Verúmtamen. Glória Patri. † Gaudéte. *Luc.* 10. *Soph.* 3.]

HYMNUS.

LÆTARE, cœlum; pláuſibus
Tellus reſultet æmulis;
Apoſtolórum glóriam
Solemnis inſtaurat dies.

Vos, ceu tubis ſonántibus,
Chriſtum per orbem ſpárgitis,
Vos illa ſacris vátibus

Prædicta mundi lúmina.
Qui, dante Chriſto, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos ſólvite.
Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Deſiderátam póſcite
Ægris medélam móribus;
Sublimis ut cùm vénerit,
Vobis ſimul ſedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.
℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ. 67.*
[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra antè & poſt Canticum : & ſic in aliis Communibus.*]
Ad Magníficat.
Ant. 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent: & dæmónia multa ejiciébant; & ungébant óleo multos ægros, & ſanábant. *Marc. 6.*
Collecta ut in Proprio.
[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad Completorium, (in quo ſemper dicuntur Pſſ. Feriales*]
Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi: lúceat lux veſtra coram homínibus. *Matth. 5.*
In fine Hymni Doxologia : Uni ſit. vj.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium. *Iſ. 52.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan. 13.*
Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Supreme, quales, Arbiter,
Tibi miniſtros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vaſis amas commíttere!
Hæc nempè plena lúmine
Tu vaſa frangi præcipis:
Lux indè magna rúmpitur,
Ceu, nube ſciſſâ, fúlgura.
Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant:
Verbo graves, Verbo Deo,
Tonant, coruſcant, pérpluunt.
Christum ſonant; verſæ ruunt
Arces ſuperbæ dæmonum:
Circùm tubis clangéntibus,
Sic verſa quondam mœnia.
Fac, Chriſte, cœleſtes tubæ
Somno graves nos excitent:
Accenſa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,

ſe nocte qui nos ad ſuæ
.umen vocávit glóriæ.
Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Veſperas, Pſalmi ſunt proprii, prout deſignantur in Proprio Eccleſiarum; vel, ſi nulli ſunt ejuſmodi, ſumuntur de Dominica : ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica; & ſic in omni alio Communi.*

In Solemnibus-minoribus & infrà, Pſalmi in toto Officio ſemper ſunt de Feria.]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. D. Præcípiens, dicébat eis : Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, dæmones ejícite : gratis accepiſtis, gratis date. *Matth.* 10.

Ant. 3. c. Nolíte poſſidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis veſtris; dignus enim eſt operárius cibo ſuo. *Matth.* 10.

℣. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Pſ.* 98.

Pater noſter.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Lectiones ſunt propriæ; & ſic in omni alio Communi.*]

℟. *j.* Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum: * Eſtóte ergo prudentes ſicut ſerpentes, & símplices ſicut columbæ. ℣. Ex ore Dómini prudéntia; & próteget gradientes ſimplíciter: * Eſtóte. *Matth.* 10. *Prov.* 2.

℟. *ij.* Tradémini à paréntibus, & cognátis, & amícis; & morte affícient ex vobis : & capillus de cápite veſtro non períbit. * In patiéntia veſtra poſſidébitis ánimas veſtras. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis; ego, ego ipſe conſolábor vos. * In patiéntia. *Luc.* 21. *Iſ.* 51.

℟. *iij.* Cùm tradent vos; nolíte cogitáre quómodò, aut quid loquámini; * Non enim vos eſtis qui loquímini, ſed Spíritus Patris veſtri qui lóquitur in vobis. ℣. Spíritus meus erit in médio veſtrûm, nolíte timére; * Non. Glória Patri. * Non. *Matth.* 10. *Agg.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. In quamcumque domum intravéritis, dícite : Pax huic dómui; & ſi ibi fúerit fílius pacis, requieſcet ſuper illum pax veſtra. *Luc.* 10.

Ant. 5. a. Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit : qui autem me

ſpernit, ſpernit eum qui miſit me. *Luc.* 10.

Ant. 6. F. Quod dico vobis in tenebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte ſuper tecta. *Matth.* 10.

℣. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, ℟. In ómnibus pópulis mirabília ejus. *Pſ.* 95.

Pater noſter.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. iv. Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum. ℣. Diſpóſui teſtaméntum electis meis: * Et. *Luc.* 22. *Pſ.* 88.

℟. v. Jam non dicam vos ſervos: vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcúmque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini; ecce ego fácio nova, & nunc oriéntur: útique cognoſcétis ea; * Quia. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

℟. *vj.* Elégi vos, & póſui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat; * Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod ſalvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet illud: * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 15. *Iſ.* 27.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. G. Príncipes géntium dominántur eórum: & qui majóres ſunt, poteſtátem exércent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 8. d. Quicúmque volúerit inter vos major fíeri, ſit veſter miniſter; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matth.* 20.

Ant. 9. à. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ſed nómini tuo da glóriam, ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Pater noſter.

Benedictiones habentur in Ord. Brev.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte ſermónis mei quem ego dixi vobis: * Non eſt ſervus major dómino ſuo: ſi me perſecúti ſunt, & vos perſequentur. ℣. Locúti ſunt advérſùm me linguâ doloſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me: * Non eſt. *Joan.* 15. *Pſ.* 108.

℟. *viij.* De mundo non eſtis, ſed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos

.undus : ſed * Confídite, ʒo vici mundum. ℣. Non :relinquet Dóminus ſan- :os ſuos; éruet eos à pec- atóribus, & ſalvábit eos : Confídite. *Joan.* 15. *Pſ.* 5.

℟. *ix.* Pater ſancte, ſerva ɔs in nómine tuo quos de- iſti mihi. Sicut tu me mi- ſti in mundum, ego miſi os in mundum; & * Pro is ego ſanctífico meipſum, t. ſint & ipſi ſanctificáti in eritáte. ℣. Sanctificábunt anctum Jacob, & Deum ſrael prædicábunt.* Pro eis. lória Patri. * Pro eis. *Joan.* 7. *Iſ.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini ómino, & invocáte nomen jus : ℟. Annuntiáte inter entes ópera ejus. *Pſ.* 104.

AD LAUDES.

Ant. JEſus locútus eſt ún- *G.* decim discípulis, icens : Data eſt mihi om- is poteſtas in cœlo & in erra; euntes ergo, docéte mnes gentes. *Matth.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evan- élium omni creatúræ, bap- izantes eos, docentes ſervá- e ómnia quæcumque man- ávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 18.

Ant. 2. D. Quorum re- niſéritis peccáta, remittun- ur eis; & quorum retinué- itis, retenta ſunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis vir- tútem ſupervenientis Spíri- tûs ſancti in vos; & éritis mihi teſtes uſque ad últi- mum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vo- biſcum ſum ómnibus dié- bus, uſque ad conſumma- tiónem ſéculi. *Matth.* 28.

Capitulum. *Epheſ.* 4.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſ- dam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios au- tem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem ſan- ctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

Hymnus.

CŒlestis aulæ Prínci- pes,
Sacri duces exércitûs,
Biſſéna mundi lúmina,
Olim futúri júdices :

Mersis gravi calígine,
Per vos dies renáſcitur :
Quos vanus error lúſerat,
Illuſtrat alma véritas.

Non vi, nec armis míli- tum,
Fandi nec ullis ártibus :
Verbo ſed irríſæ Crucis,
Chriſto rebelles ſúbditis.

Quibus gemébat ſúbdi- tus,
Rumpuntur orbis vínoula :
Jam gaudet excuſſo jugo,
Liber Dei ſub légibus.

Vulgata terris ómnibus
Per vos Dei myſtéria :
Sic veſtra terris ómnibus
Præclára facta pérſonant.

Uni ſit & trino Deo

Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham. ℟. Quóniam dii fortes terræ, vehementer eleváti ſunt. *Pſ. 46.*

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra, antè & poſt Canticum, & ſic in aliis Communibus.*]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Vos qui ſecúti eſtis me, in regeneratióne cùm ſéderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ, ſedébitis & vos, judicantes duódecim tribus Iſrael. *Matth.* 19.

COLLECTA ut in Proprio.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum.*

DOXOLOGIA:

UNI ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.]

Antiphona de Laudibus, quartâ prætermiſſâ; quod obſervatur in aliis Communibus niſi aliter notetur.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Jeſus.

[*In Solemnibus-m bus & ſuprà, in* ℣. Qui es Apoſtolórum giſter * & Dóminus. 13.]

Cetera, ut in Ord.

AD TERTI

Ant. 6. F. Prædic

CAPITULUM. 2. C

DEo grátias, qui triumphat nos i ſto Jeſu, & odórem ſuæ manifeſtat per omni loco.

[*In Solemnibus-bus & ſuprà, ac per Annualium (niſi al tetur) in* ℟℟. *b additur* * Allelúia, a *Iſque ritus ſervatur libet Communi.*]

℟. *br.* In omnem * Exívit ſonus eóru omnem. ℣. Et in fine terræ * verba eórum. vit. Glória. In omne

℣. Non ſunt loqu que ſermónes, ℟. Q non audiantur voces *Pſ.* 18.

COLLECTA ut in Pr & ſic ad Sextam & num, quod obſerva omni alio Communi.

AD SEXTA

Ant. 2. D. Quoru

CAPITULUM. 2. C

POſuit in nobis De bum reconcilia Pro Chriſto ergo leg fúngimur, tanquan

xhortante per nos. Obſecrámus pro Chriſto, reconciliámini Deo.

℟. *br*. Dóminus excelſus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem ſuam: * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 46.

℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Ecce.

Capitulum. 2. *Theſſ.* 2.

STate, & tenéte traditiónes quas didiciſtis ſive per ſermónem, ſive per epiſtolam noſtram. Ipſe autem Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, & Deus, & Pater noſter, qui dilexit nos, & dedit conſolatiónem æternam, & ſpem bonam in grátia, exhortétur corda veſtra, & confirmet in omni ópere & ſermóne bono.

℟. *br*. Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuum. Confitébimur tibi, Deus. ℣. Narrábimus * mirabília tua: * Invocábimus. Glória. Confitébimur. *Pſ.* 74.

℣. Confitébimur tibi in ſæculum; ℟. In generatiónem & generatiónem annuntiábimus laudem tuam. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. INjecérunt manus in 6. F. Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia. *Act.* 5.

Ant. 2. D. Cæſis denuntiavérunt ne omníno loquerentur in nómine Jeſu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conſpectu concílii; quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúciâ; & virtúte magnâ reddébant teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Capitulum. 1. *Cor.* 4.

DEus nos Apóſtolos noviſſimos oſtendit, tanquam morti deſtinátos; quia ſpectáculū facti ſumus mundo, & ángelis, & homínibus.

[*In Solemnibus minoribus & ſuprà*:

Allelúia, allelúia. ℣. Exulta cœlum, & ſancti Apóſtoli, quóniam judicávit Deus judícium veſtrum. Allelúia. *Apoc.* 18.

Tempore Septuageſimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni*: Pater ſancte: ℣.]

HYMNUS.

QUem miſit in terras Deus
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hîc fidos ſui
Vos éligit vicários.

Occisus Agnus à lupis,
Vos miſit agnos ad lupos:
Mores ferínos éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piaſtis ſánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurrexit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

Quam ſi bonus reſpéxeris,
Qui das rigátis créſcere;
Frumenta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: ℟. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. *Pſ.* 44.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra, antè & poſt Canticum; & ſic in aliis Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In fundamentis civitátis ſanctæ Jeruſalem nómina duódecim Apoſtolórum Agni; & lucerna ejus eſt Agnus. *Apoc.* 21.

Collecta ut in Proprio.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: juſtus in æternum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit; quóniam ipſe eſt ſpes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit ſapiéntiam, permanébit confidens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timórem, & metum, & probatiónem indúcet ſuper illum, donec credat ánimæ illíus; & firmábit illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis; & non illidétur quaſi in procella navis. *Eccli.* 33.

Capitulum. *Joſue.* 1.

ECce præcípio tibi: Confortáre, & eſto robuſtus. Noli metúere, & noli timére; quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà:*

℟. Cepérunt me inimici

mei gratis : dixi, Périi; vocem meam, Dómine, audiſti: * Dixiſti, Ne tímeas : † Judicaſti cauſam ánimæ meæ, redemptor vitæ meæ. ℣. Ego non ſolùm alligári, ſed & mori parátus ſum propter nomen Dómini Jeſu : * Dixiſti. Glória Patri. † Judicaſti. *Thren.* 3. *Act.* 21.

HYMNUS.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

NON jam crucis Chriſti pudet:
Quin ſurgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

HOC iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces;
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redemptor, mílitat.

PARATA ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.

UNUS tot armátas manus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.

DA, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóſtibus.
Amen.

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

COLLECTA ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad COMPLETORIUM:*

Ant. 3. à. Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

In fine Hymni Doxologia : SIT laus. xiij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aſpíciam : expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas fidem!

PŒNIS victa quibus deficeret fides,

Tu pœnas ávidâ mente
præóccupas :
Cui non ſufficit una,
Ambis innúmeras neces.

Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere :
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſuſtinet.

Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infida Deo, quærimus ánxii!
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

Semper máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Fílio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſuſtinet quis triſtítias, pátiens injuſtè. 1. *Petr.* 2.

Ant. 6. F. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam, irruérunt in me fortes : ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meũ, Dómine. *Pſ.* 58.

Lectiones de Scripturâ occurrente.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quaſi aurum quod per ignem tranſit : * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoſcendum Chriſtum, & ſocietátem paſſiónum illíus, configurátus morti ejus : * Veſtígia. *Job.* 23. *Philip.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vinceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt Sapiéntia. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo, * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Cuſtodívit illum Dóminus ab inímicis: * Deſcendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. * Deſcendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

In II. Nocturno.

Ant. 1. f. Etſi in præſenti témpore ſupplíciis hóminum erípiar, manum Omnipoténtis nec vivus, nec defunctus effúgiam; quamobrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro graviſſimis ac ſanctíſſimis légibus honeſtâ morte perfungar. 2. *Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra iſta poſſídeo; ſed propter Dei leges hæc ipſa deſpí-

cio, quóniam ab ipſo me ea receptúrum ſpero. 2. *Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Lectiones ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberaſti me * A rugiéntibus præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me; & liberátus ſum de ore leónis, * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, maniféſtè tu ſcis quia cùm à morte poſſem liberári, * Duros córporis ſuſtíneo dolóres; ſecundùm ánimam verò, propter timórem tuum libenter hæc pátior. ℣. Gáudeo in paſſiónibus, & adímpleo ea quæ deſunt paſſiónum Chriſti in carne mea: * Duros. 2. *Mach.* 6. *Coloſſ.* 1.

℟. *vj.* Liberávit me Dóminus ab omni ópere malo; * Et ſalvum fáciet in regnum ſuum cœleſte. ℣. In die tribulatiónis exultábo in Deo Jeſu meo: ſuper excelſa dedúcet me victor; * Et ſalvum. Glória Patri. * Et. 2. *Tim.* 4. *Habac.* 3.

In III. Nocturno.

Ant. 5. a. Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam; & quia ſuſtinuiſti propter nomen meum, & non defeciſti. *Apoc.* 2.

Ant. 4. d. Scient omnes quia ego dilexi te; quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3.

Ant. 3. c. Qui vícerit, & cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper gentes; ſicut & ego accépi à Patre meo. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te, ℟. Et honorificábis me. *Pſ.* 49.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam; * Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium, ſalvam fáciet eam. ℣. Erit tibi ánima tua in ſalútem, quia in me habuiſti fidúciam, ait Dóminus. * Qui autem. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *viij.* Eſto fidélis uſque ad mortem, & dabo tibi corónam vitæ: * Qui vícerit, non lædétur à morte ſecunda. ℣. Uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos: * Qui vícerit. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui vícerit, fáciam illum columnam in

templo Dei mei ; * Et foràs non egrediétur ampliùs : & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámplius ; nec addent filii iniquitátis, ut affligant eum ſicut priùs. * Et foràs. Glória Patri. † Scribam ſuper eum. *Apocal.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam : ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Dominus mecum eſt, quaſi bellátor fortis : idcircò qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret : memorátus ſum miſericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis ſuſtinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & corfortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum ; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo ; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

Capitulum. *Apoc.* 3.

Qui vícerit, veſtiétur veſtimentis albis ; & non delebo nomen ejus de libro vitæ : & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

Hymnus.

Jam non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlítuum choros :
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.

Non jam vincla manus, non cóhibent pedes ;
Tu liber ſuperûm regna perámbulas :
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

Nec te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas :
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.

Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet ;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.

Semper máxima laus ingénito Patri :
Semper laus génito máxima Filio :
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi : in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. 2. *Tim.* 4.

COLLECTA. Orémus.

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur adverſis; Per.

Alia COLLECTA. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur.

Si ſit PONTIFEX,

COLLECTA. Orémus.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ómnium Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis : da nobis in feſtivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Alia COLLECTA. Orémus.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit : da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si ſit SACERDOS *tantùm,*

COLLECTA. Orémus.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas : quæſumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

DOXOLOGIA:

SIT laus Patri, laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triumphant hóſtibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui confortas * in die tribulatiónis. *Nahum.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Iſaiæ*. 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt, * Et. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes; & ſic ad Sextam & ad Nonam.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

PAtior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adverſùm me caſtra, * Non timébit cor meum. Si conſiſtant. ℣. Si exurgat adverſùm me prælium, * in hoc ego ſperábo: * Non. Glória Patri. Si conſiſtant. Pſ. 26.

℣. Dóminus mihi adjutor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuiſti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

POſt tempeſtátem tranquillum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nómen tuum, Deus Iſrael, benedictum in ſæcula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suſceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis, * Suſceptor. Glória. Factus es. *Pſ.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Chriſti uſque ad mortem acceſſit, tradens ánimam ſuam. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patiénter ſuſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem. *Heb.* 11.

Ant. 5. C. Glorioſíſſimam mortem magìs quàm odíbilem vitam complectens, voluntárìè præíbat ad ſupplícium. 2. *Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vitâ deceſſit, univerſæ gen-

ti memóriam mortis ſuæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. 2. *Mach.* 6.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

BEátus vir qui ſuffert tentatiónem; quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod eſt in paradíſo Dei mei. Allelúia. *Apoc.* 2.

Tempore Septuageſimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Offic. Nocturn.* Qui vícerit. xj.]

HYMNUS, Ex quo, ſalus. *ut in I. Veſperis.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adverſùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

COLLECTA, *ut ſuprà ad Laudes.*

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur trahentes ad reges & præſides, propter nomen meum. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent filii in parentes, & morte eos afficient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non poterunt resíſtere & contradícere omnes adverſárii veſtri. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà :*

℟. In nullo terreámini ab adverſáriis; * Quia vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non diſſolvantur manus veſtræ: erit enim mer-

ces óperi veſtro; * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philip.* 1. 2. *Paral.* 15.]

HYMNUS.

CHRISTI Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſéculum.
CŒLESTIS Pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi ſpernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
NON vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
ERGO nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles
Multo ſánguine láureas.
SIT laus ſumma Patri, ſúmmaque Filio:
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia ſuſtinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, ℟. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Cùm vos óderint hómines, & exprobráverint propter Fílium hóminis, gaudéte & exultáte; ecce enim merces veſtra multa eſt in cœlo. *Luc.* 6.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad COMPLETORIUM:*

Ant. 2. A. Complebuntur dies luctûs tui, Sion: non óccidet ultrà ſol tuus: pópulus tuus omnes juſti. *Iſ.* 60.

In fine Hymni, Doxologia: SIT laus. xx.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo ſervi ejus, & vidébunt fáciem ejus; & nomen ejus in fróntibus eórum. *Apoc.* 22.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Dóminum legítime certantes coronantem, * Veníte, adorémus. 2. *Tim.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

FORTES cadendo Mártyres,
Quos empta fuſo ſanguine
Cœleſtis ornat púrpura,

Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lictor inſánus ſitit,
Quem cœcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Implere vos omnes decet
Paſſo Deo quod déſuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Quo roboránte, Mártyres,
Victis triúmphant hóſtibus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Convenérunt adverſùm nos, ut nos diſperdant: quómodò potérimus ſubsíſtere, niſi tu, Deus, ádjuves nos? 1. *Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam: érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Omnes qui oſtendunt ſervis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua; & ſciant quia tu es Dóminus Deus ſolus. *Dan.* 3.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne, ℟. Quia vana ſalus hóminis. *Pſ.* 59.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Nos ſtulti propter Chriſtum, maledícimur, & benedícimus: * Perſecutiónem pátimur, & ſuſtinémus: blaſphemámur, & obſecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis: * Perſecutiónem. 1. *Cor.* 4. *Pſ.* 43.

℟. *ij.* Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Tribulátio? an angúſtia? an fames? an perſecútio? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos ſeparáre à caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te, Dómine: * Neque mors. *Rom.* 8. *Pſ.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, * Módicùm paſſos ipſe perfíciet: ipſi glória & impérium † In ſécula ſeculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro ſuis légibus in æternæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit. * Módicùm. Glória Patri. † In ſécula. 1. *Petr.* 5. 2. *Mach.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jeſum,

ut & vita Jeſu manifeſté-tur in carne noſtra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti ſumus mori, magis quàm pátrias Dei leges prævaricári. 2. *Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius ſit nobis Deus : non eſt nobis útile relínquere legem & juſtítias Dei, ut eámus álterâ viâ. 1. *Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Pſ.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Abſit à nobis, ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis. * Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra; nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Joſue.* 24. 1. *Cor.* 8.

℟. *v.* Dóminus Deus aſpíciet veritátem, & conſolábitur in nobis. * Pótius eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, íterùm ab ipſo reſuſcitandos. ℣. Sicut abundant paſſiónes Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abundat conſolátio noſtra : * Pótius eſt. 2. *Machab.* 7. 2. *Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, * In neceſſitáti-bus, in angúſtiis, in
in carcéribus. ℣. Om
placuérunt Deo, pe
tas tribulatiónes tran
fidéles, * In. Glória
2. *Cor.* 6. *Judith.* 8.

In III. Noctu

Ant. 7. ç. Ruent
dio, & in flamma,
captivitáte; ut conf
& dealbentur uſque a
pus præſinítum. *Da*

Ant. 4. A. Diſtent
non ſuſcipientes rede
nem, ut melióren i
rent reſurrectiónem.
11.

Ant. 8. c. Ecce quó
computáti ſunt inte
Dei, & inter ſancto
illórum eſt! *Sap.* 5.

℣. Salus juſtórum
mino; ℟. Et protect
rum in témpore trib
nis. *Pſ.* 36.

Evangelium & h
lia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludíbria &
bera experti, ínſuper
cula & cárceres, * L
ſunt, ſecti ſunt, tentá
in occiſióne gládii
ſunt. ℣. Tradidéru
pora ſua, ne ſervíre
ne adorárent omnem
excepto Deo ſuo : *
dáti. *Hebr.* 11. *Dan.*

℟. *viij.* Vicérunt
ſánguinem Agni, &
verbum teſtimónii
non dilexérunt ánim
uſque ad mortem : *
tereà lætámini, cœli,

habitátis in eis. ℣. Módico dolóre ſuſtentáto, ſub teſtamento æternæ vitæ effecti ſunt: * Proptéreà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *ix.* Antíquus diérum judicium dedit ſanctis Excelſi; * Et † Regnum obtinuérunt ſancti. ℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvaſti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. Datum eſt béſtiæ bellum fácere cum ſanctis, & víncere eos. *Apoc.* 13.

Ant. 7. d. Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam; & trucidáti ſunt. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt. *Sap.* 3.

Ant. 2. D. In paucis vexáti, in multis benè diſponentur; quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe. *Sap.* 3.

An. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; & in témpore erit reſpectus illórum. *Sap.* 3.

Capitulum. *Jac.* 1.

Omne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: ſcientes quòd probátio fidei veſtræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

Quam, Chriſte, ſignaſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequuntur mílites.

Fossus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho ſe tuo.

Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt:
Accepta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

Audire ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, ſi tyrannus déficit,
Ne blandiendo molliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres
Victis triúmphant hóſtibus.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. J. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter

juſtitiam; quóniam ipſórum eſt regnū cœlórū. *Matth.* 5.

Collecta. Orémus.

DEus inviſíbilis fortitúdo certántium, adeſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus; ut qui hodiernâ die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fidei caritatiſque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminum noſtrum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Sit laus Patri, laus Fílio,
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Quo roborante, Mártyres,
Victis triúmphant hóſtibus.
Amen.]

AD PRIMAM.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.* ℣. Qui legítimè certantes * coronas. 2. *Tim.* 2.]

Ant. 8. G. Datum eſt béſtiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *a.* Elegérunt.

Capitulum. *Sap.* 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, & æſtimata eſt afflictio éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, exterminium: illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus * Ánimas ſanctórum ſuórum. Cuſtódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit * Ánimas. Glória Patri. Cuſtódit. *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. 2. *Cor.* 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitáte ætérnum gloriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. *br.* Probaſti nos, Deus, * Et eduxiſti nos in refrigérium. Probaſti. ℣. Igne nos examinaſti * ſicut examinátur argentum, * Et eduxiſti. Glória Patri. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *br.* Qui ſéminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua; * In exultatióne metent. Glória Patri. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant ante thronum in conſpectu Agni; & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non eſúrient, neque ſitient ámpliùs; nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABſterget Deus omnem lácrymam ad óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà :*

Allelúia, allelúia. ℣. In his ſecunda mors non habet poteſtátem, ſed erunt Sacerdótes Dei & Chriſti, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

Tempore Septuageſimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Offic. Nocturn.* Antiquus. xix.]

HYMNUS, Chriſti Martyribus. *ut in I. Veſperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis, *Pſ.* 5.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM

IN I. VESPERIS.

Ant. SUſcitábo mihi ſa-
3. a. cerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſrael. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fíeret, ſed qui locútus eſt ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundum órdinem Melchíſedech.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà :*

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti:

Invéni ſervum meu
ſancto meo unxi
Manus mea auxiliá
℣. Huic Deus teſti
pérhibens, dixit: I
rum ſecundùm cor
* Oleo. Glória. †
Pſ. 88. *Act.* 13.]

HYMNUS

CHRISTE, Paſtó
put atque princ
Præſulis feſtam v
lucem,
Débitis ſupplex
pla votis
Turba frequent

ILLE non vano téni
mendam
Spíritu ſedem,
nec auſu:
Sed ſacrum juſſu
mino vocante,
Sumpſit honóren

STRENUUM bello p
ſuperni
Chríſmatis pleno
xit intùs
Spíritus cornu, po
ſanctam
Paſcere gentem.

FIT gregis paſtor, p
que forma:
Lætus impendit ſ
que; ſervus
Omnium, curis
omnibuſque
Omnia factus.

PRO reis orat, réſi
mentes,

Erigit lapſos, tenebraſque pellit,
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. f. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrificium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus majoribus & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 3. *à.* Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

In fine Hymni, Doxologia: Supreme. xxvj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulſáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Paſtórum príncipem, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Chriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi, qui fidéles
Quos legis, formas pópulis regendis
Ipſe miniſtros.

Hunc juvat feſto celebráre cantu,
Qui licèt magnis méritis abundans,
Flens & invítus, duce te, tremendum
Sumpſit honórem.

Noverat quantis páteat periclis
Ille, qui ſummos ápices adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

Fecerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus: mora non euntem
Ulla retardat.

Dux iter, vitâ præeunte, monſtrat;
Comprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam benè olente Chriſti
Implet odóre.

Lux erat cæco, cólumen labanti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.

Christe Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprior cruóre,
Fac ut æternæ ſúbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 2. D. Vocávit eum Dóminus, & ait: Vidi afflictiónem pópuli mei: veni, & mittam te, ut edúcas pópulum meum *Exod.* 3.

Ant. 1. g. Dixit ad Deum: Quis ſum ego, ut vadam & edúcam filios Iſrael? Qui dixit ei: Ego ero tecum. *Exod.* 3.

Ant. 8. G. Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Iſrael: ſcito quòd míſerim te. *Judic.* 6.

℣. Póſui adjutórium in potente, ℟. Et exaltávi eléctum de plebe mea. *Pſ.* 88.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Rectórem te poſuérunt? noli extolli: * Eſto in illis quaſi unus ex ipſis; curam illórum habe. ℣. Si quis vult primus eſſe, erit ómnium noviſſimus, & ómnium miniſter: * Eſto. *Eccli.* 32. *Marc.* 9.

℟. *ij.* Speculatórem dedi te dómui Iſrael: * Audiens ergo ex ore meo ſermónem, annuntiábis eis ex me. ℣. In mente habe quáliter accéperis, & audíeris, & ſerva: * Audiens. *Ezech.* 33. *Apoc.* 3.

℟. *iij.* Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo: * Offer holocauſtum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis. * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

In II. Nocturno.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide ſua probátus eſt Prophéta; & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 3. a. Dedit illis legem, ne oblivíſcerentur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde ſuo. 2. *Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os ſuum, & in oratióne confitébitur Dómino; & ipſe diriget conſílium ejus & diſciplinam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos. ℟. In columnâ nubis loquebátur ad eos. *Pſ.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta, & legem vitæ & diſciplinæ, * Dócere Jacob teſtamentum ſuum, & judícia ſua Iſrael. ℣. Hic eſt qui fuit in Eccléſia cum pátribus noſtris, qui accépit verba vitæ

dare

lare nobis, * Docére. *Eccli.* 47. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me: * Lex veritátis fuit in ore ejus; & iníquitas non eſt inventa in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in tota domo ejus tanquam fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicenda erant: * Lex. *Malach.* 2. *Heb.* 3.

℣. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte: * Lábia enim ſacerdótis cuſtódient ſciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; † Quia ángelus Dómini exercítuum eſt. ℣. Oportet Epíſcopum amplecti eum, qui ſecundùm doctrínam eſt, fidélem ſermónem; ut potens ſit exhortári in doctrína ſana. * Lábia. Glória Patri. † Quia ángelus. *Malach.* 2. *Tit.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excelſo in verbo glóriæ. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: juſtítiam & fidem conſervávit genti ſuæ; & exquisívit omni modo exaltáre pópulum ſuum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. *Eccli.* 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. vij. Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domũ: * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. viij. Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſtítuet illum: * Omni autem cui multum datum eſt, multum quærétur ab eo; & cui commendavérunt multum, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. ix. Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. SACERD. Domus Aaron, benedícite Dómino:

℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

AD LAUDES.

Ant. QUi intrat per 7. a. óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárus áperit; & oves vocem ejus áudiunt. *Joan.* 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus; aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo. *Joan.* 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit ùnam ex illis, vadit ad illam, donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

PAſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providentes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntàriè; neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hâc die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adeſto ſupplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.

Quam ſentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet inventam ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet frementes béſtias,
Lupi retundit ímpetus,
Doloſque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequentem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens;
Secumque devótum gregem
Pius ſacerdos ímmolat.

Supreme Chriſte Póntifex,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

℣. Elégit Dóminus ſervum ſuum, ℟. Páſcere hæreditátem ſuam. *Pſ.* 77.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui pópulis tuis indulgentiâ cónſulis, & amóre domináris; quique

illis regendis vicários caritátis tuæ præficis miniſtros: da, quæſumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, ſpíritum ſapiéntiæ, quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ; ut de profectu ſanctárum óvium fiant gáudia ætérna Paſtórum; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

DEus, fidélium lumen & paſtor animárum, qui beátum *N.* Epíſcopum in Eccléſia poſuiſti, ut oves tuas verbo páſceret, & informáret exemplo: da nobis ejus interceſſióne, & fidem ſerváre quam verbo dócuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Qui vivis.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum* Doxologia:

Supreme Chriſte Póntifex,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es paſtor * magnus óvium. *Heb.* 13.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. *Prov.* 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera; non enim habébis júgiter poteſtátem; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipſo ſperávi. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me, * In ipſo. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Conſtitútus ſum à Deo ſuper montem ſanctum ejus, ℟. Prædicans præceptum ejus. *Pſ.* 2.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxta cor meum; & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis, * In viam rectam. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epiſcopos régere Eccléſiam Dei,

quam acquiſivit ſánguine ſuo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis ſui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos, * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. Eccléſiæ factus ſum 3. a. ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónem Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quómìnùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodo conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu. *Act.* 20.

Ant. 7. ç. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

Nocte & die non ceſſávi; cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipſius, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Dedit illi Dóminus ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glóriâ. Allelúia. *Eccli.* 45.

Tempore Septuageſimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Euge, ſerve. xxv.]

HYMNUS, CHRISTE, Paſtórum. *ut in I. Veſperis.*

℣. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui: meménto miſericordiárum ſervi tui. 2. *Paral.* 6.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

[I. VESPERIS.

A Deo profecta eſt ſapiéntia : & in déli abundábit ; & Do- :or dabit eam illi. *Ec-* ſ.
ıt. ſ. C. Denudábit ab- à ſua illi, & theſauri- ſuper illum ſciéntiam elle&ctú juſtitiæ. *Eccli.* 4.
ıt. 8. G. Firmábitur in : non flectétur ; & con- it illum, & non con- :tur ; & exaltábit illum próximos ſuos. *Eccli.*

ıt. 3. a. In médio Ec- : apériet os ejus, & ad- :bit illum ſpíritu ſa- iæ & intellectûs. *Eccli.*

ıt. 1. D. Stolâ glóriæ :t illum, & nómine ıo hæreditábit illum. :. 15.
ITULUM. *Eccli.* 51.
Nimam meam direxi ad apiéntiam, & in agni- invéni eam : poſſédi pſa cor ab inítio ; prop- oc non derelinquar.
Duplicibus-majoribus prà :
Dóminus dat ſapién- ſapiéntibus, & ſcién- intelligéntibus diſci- m : * Ipſe revélat pro- a & abſcóndita, & † Lux cum eo eſt. ℣. Spíri- tus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei : * Ipſe. Glória Patri. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúppetis !
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus ;
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
INFAMES ábolent relliquias deûm :
Erróres ábigunt, crímina dédocent :
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
PATRUM canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides :
Quæ ſunt priſca, docent, quæ nova ſúbruunt :
Servant depóſitum Dei.
SIT ſupréma tibi glória ; Véritas,

Quæ per ſcripta Patrum
quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. *Eccli.* 14.

Collecta, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad* Completorium :

Ant. 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. *Eccli.* 45.

In fine Hymni Doxologia : Suprema. xxxiv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigilavérit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

Hymnus.

Jam nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer ſidéreum Relígio
caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.

Cum per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore
mártyres:
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſuſcitas.

Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox
méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt
diem.

Firmant inſtábiles, & dúbios regunt:
Monſtrant tuta procul
líttora náufragis:
Nobis, qui véhimur cæca
per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

Quæ dixére tuis cónſona
ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos
ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum,
quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda
doces, ſono,

Et te méntibus ínſeris. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Sapiéntia non eſt multis manifeſta; quibus autem cógnita eſt, pérmanet uſque ad conſpectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in Ecclésia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia ſapientis tanquam inundátio abundábit, & consílium illíus ſicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Pſ.* 36.

LECTIONES de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens apériet os ſuum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis veſtrûm índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo qui dat ómnibus affluenter; * Si enim. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ; * Ipſe palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtamenti Dómini gloriábitur. ℣. Multos filiórum Iſrael convertet ad Dóminum Deum ipſórum: * Ipſe palam. *Eccli.* 39. *Luc.* 1.

℟. *iij.* Omnis ſcriba doctus in regno cœlórum, * Símilis eſt hómini patrifamílias qui † Profert de theſauro ſuo nova & vétera. ℣. In corde prudentis requieſcit ſapiéntia, & indoctos quoſque erúdiet: * Símilis. Glória Patri. † Profert. *Matth.* 13. *Prov.* 14.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. ç. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce conſtítui te ut evellas, & déſtruas, & diſperdas, & ædífices, & plantes. *Jerem.* 1.

Ant. 8. G. Ne retíneas verbum in témpore ſalútis: in lingua enim ſapiéntia dignóſcitur; & ſenſus, & ſciéntia, & doctrína in verbo ſenſáti. *Eccli.* 4.

Ant. 2. D. Depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ. 1. *Tim.* 6.

℣. Deus, docuiſti me à juventúte mea: ℟. Pronuntiábo mirabília tua. *Pſ.* 70.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. *iv.* Qui habet ſermónem meum, loquátur ſermónem meum verè. * Numquid non verba mea ſunt quaſi ignis, & quaſi málleus cónterens petram? ℣. Si quis volúerit voluntátem fácere ejus qui miſit me, cognoſcet de doctrína, utrùm ex Deo ſit. * Numquid. *Jerem.* 23. *Joan.* 7.

℟. *v.* Ponam verba mea

in ore ejus, loquéturque ómnia quæ præcépero illi; * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exiſtam. ℣. Qui à ſemetipſo lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui miſit eum, hic verax eſt; * Qui autem. *Deut.* 18. *Joan.* 7.

℟. *vj.* Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt adverſùm te; & † Non prævalébunt, quia ego tecum ſum. ℣. Exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe: * Et. Glória Patri. † Non. *Jerem.* 15. *Act.* 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Propóſui ſapiéntiam addúcere mihi ad convivendum; ſciens quóniam mecum communicábit de bonis. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi ſapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquam præcox uva. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi ſunt ſermónes tui, Dómine; & comédi eos: & factum eſt mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Super ſalútem & ſpéciem dilexi ſapiéntiam; * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ deſurſum eſt ſapiéntia, pudica eſt, pacífica, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis; * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij* Optávi & datus eſt mihi ſenſus: & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus, * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei. * Et. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt; * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. SACERD. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. DOminus dedit mihi linguam eruditam, ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo. *Iſ.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibilibus humánæ ſapiéntiæ verbis; ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extradicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. *Act.* 26.

Ant. 4. E. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos; niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum. 1. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil ſum. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

HYMNUS.

VOs ſuccenſa Deo ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

PER vos Relígio, tutáque Véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.

VESTRIS undâ fluit pura canálibus;
Chriſti floret ager; munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & ſólidum viris
Cauti ſufficitis cibum.

HI ſunt, ſumme Deus, qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.

VICISTIS ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.

SIT ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

Ad Benedíctus.

Ant. J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini ſunt: tibi, Deus, confíteor, teque laudo, quia ſapiéntiam &

fortitúdinem dediſti mihi. *Dan.* 12.

Collecta. Orémus.

OMnípotens, ætérne Deus, qui Eccléſiæ tuæ filios, ſicut non ceſſas erudíre, ita non déſinis adjuváre: da fidélibus tuis, interceſſióne beáti *N.* quem eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuíſti, ut, te miſerante, ſciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequendi; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

EXcita, Dómine, in Eccléſia tua Spíritum, quo beátus *N.* ſervívit; ut eódem nos replente, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Suprema, Chriſte, Véritas,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es fons * ſapiéntiæ. *Eccli.* 1.]

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo meus.

Capitulum. 1. *Cor.* 12.

UNicuíque datur maniſeſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ: álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intelléctum, * Et ſcrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiá. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Capitulum. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrinæ, ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non ſum oblítus. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti eſt cáritas, de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ: à quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium, volentes eſſe legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℞. *br.* Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et ſalutáre. Glória Patri. Veritátem. *Pſ.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℞. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. FUit gratus Deo, eruditus ómnia ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ampliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Ecclésia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

[*In Solemnibus minoribus & ſuprà.*:

Allelúia, allelúia. ℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 6.

Tempore Septuageſimæ loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ℟. ℞. *Officii Nocturni.* Sapiéntia. xxxij.]

HYMNUS, O QUI perpétuus. *ut in I. Veſperis.*

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judício: ℞. In æternum non commovébitur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

COLLECTA, *ut ſuprà ad Laudes.*

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. LOcútus eſt Dóminus: Sanctificábor in iis qui appropinquant mihi: & in conſpectu omnis pópuli glorificábor. *Levit.* 10.

Ant. 3. a. Ingredientur tabernáculum fœderis, ut ſérviant mihi pro Iſrael, & orent pro eis, ne fit in pópulo plaga. *Num.* 18.

Ant. 4. D. Holocauſta eórum, & víctimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo. *Iſ.* 56.

Ant. 5. C. Invocábunt nomen meum ſuper filios Iſrael, & ego benedícam eis. *Num.* 6.

Ant. 1. g. Inebriábo ánimam Sacerdótum pinguédine, & pópulus meus bonis adimplébitur. *Jerem.* 31.

CAPITULUM. *Num.* 16.

NOtum fáciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & ſanctos applicábit ſibi; & quos elégerit, appropinquábunt ei.

[*In Duplicibus-majoribus & ſuprà.*

℟. Sacerdótes ſancti erunt Deo ſuo, & non pólluent nomen ejus. * Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſtérium. ℣. Sóbrii ſint, pudíci, prudentes, ſani in fide, in dilectióne, in patiéntia. * Qui habúerit. Glória. * Qui habúerit. *Levit.* 21. *Tit.* 2.]

HYMNUS.

QUID reluctátur, ſibi quem miniſtrum
Chriſtus elégit? Tremor undè tantus?
Scílicet magnum timet imminentis
Pondus honóris.

COLLA ſubmittit, Dómino jubenti
Cedit: en ſacris pius aſtat aris;
Sumit & curas, neque jam recúſat
Ferre labóres.

PROVIDUS cunctis, ſibi parcus uni,
Páuperes, ægros, ope ſublevábat:
Comis in cunctos ánimus, ſuprémis
Gratus & imis.

CAMPUS ut ridens dómini vireſcit
Dum vigil plantat, rigat & miniſter!
Ut, Deus, largo tríbuis rigáta
Créſcere fructu!

QUAM docet verbo, ſtábilit ſevéris
Móribus legem: gemit, orat urget;
Uſque dum fingens, páriat ſuórum
Péctore Chriſtum.

Quid venenóſo, nóvitas profána
Tentet afflátu violáre mentes?
Excubat vindex fidei Sacerdos,
Arcet & hoſtem.
Quæ tuis formas pópulis miniſtros,
Laus, tibi, jugis, déitas ſuprema:
Fac ut in Clero ſua prima virtus,
Chriſte, reſurgat.
Amen.

℣. Stabit in loco ſancto Dómini, ℟. Innocens mánibus & mundo corde. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Quaſi thus ardens in igne, in aſcenſu altáris ſancti, glóriam dedit ſanctitátis amictum. *Eccli.* 58.

Collecta, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà ad Completorium:*

Ant. 6. c. Flebam ſuper eo qui afflictus erat, & compatiebátur ánima mea páuperi. *Job.* 30.

In fine Hymni, Doxologia: Jesu Sacerdos. xlj.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Nocte & díe non ceſſávi cum lácrymis monens unumquemque. *Act.* 20.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdótem in ætemum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus. *Heb.* 6. *Pſ.* 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Chriſte, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus & miniſtris
Reddit & aris.
Quam pavens, ſanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Chriſti meditátur Agni,
In quibus manat ſacer incruento
Funere ſanguis!
Thure fumantes quis hic inter aras?
Quanta majeſtas ſedet ore ſancto!
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec ſacrum durus ſedet ad tribúnal:
Sublévat triſtes miseráta caſus,
Cáritas, clemens, aliiſque mater,
Dum ſibi judex.
Quas relaxávit, luit ipſe noxæ
Innocens pœnas; aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non ſua fletu.

Luminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte; te pronus veneré- tur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. 3. a. Hæc dicit Dóminus: Elégi eum mihi in Sacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 1. g. Implévi eum Spíritu Dei, ſapientiâ & intelligéntiâ, & ſcientiâ in omni ópere. *Exod.* 31.

Ant. 7. d. Juxta cor meum & ánimam meam fáciet; & ambulábit corã Chriſto meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

℣. Servábo illi miſericórdiam meam, ℟. Et teſtamentum meum fidéle ipſi. *Pſ.* 88.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Dóminum elegiſti, ut ſit tibi Deus, & ámbules in viis ejus, & cuſtódias ceremónias illíus, & * Dóminus elégit te, ut ſis ei, & fáciat te in laudem, & nomen, & glóriam ſuam. ℣. Noli negligere grátiam quæ in te eſt, quæ data eſt tibi, cum impoſitióne mánuum. * Dóminus. *Deut.* 26. 1. *Tim.* 4.

℟. *ij.* Quia ſanctus es Dómino Deo tuo, te elégit Dóminus. * Et ſcies quia Dóminus Deus tuus, ipſe eſt Deus fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligentibus ſe. ℣. Vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangeliſtæ, miniſtérium tuum imple. * Et ſcies. *Deut.* 7. 2. *Tim.* 4.

℟. *iij.* Prædica verbum, inſta opportúnè, importúnè: * Argue, óbſecra, increpa in omni patiéntia, & doctrína. ℣. Diſcurre, feſtína, ſúſcita amícum tuum; ne déderis ſomnum óculis tuis. * Argue. Glória. * Argue. 2. *Tim.* 4. *Prov.* 6.

In II. Nocturno.

Ant. 5. C. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat ſacrifícium. *Jerem.* 33.

Ant. 2. D. Exorábit pro peccátis, & continébit ſe ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur. *Eccli.* 4.

Ant. 8. c. Rogante pro eis Sacerdóte, propítius erit eis Dóminus. *Levit.* 4.

℣. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo: ℟. In potentátibus ſalus déxteræ ejus. *Pſ.* 19.

Lectiones ut in Proprio.

℟. *iv.* Oblátio juſti impinguat altáre, * Et odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altíſſimi. ℣. Multùm enim valet deprecátio juſti aſſídua. * Et odor. *Eccl.* 35. *Jac.* 5.

℟. iv. Accédens ad altáre,

* Immolávit holocauſti víctimam pro peccáto pópuli, & extendens manus ad pópulum, benedixit ei. ℣. Fidélis diſpenſátor & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuprà famíliam ſuam. * Immolávit. *Levit.* 9. *Luc.* 12.

℣. *vj.* Obtulit holocauſtum Dómino: & * Clamávit ad Dóminum pro Iſrael, & † Exaudívit eum Dóminus. ℣. Plúrimam hóſtiam óbtulit, per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibente munéribus ejus Deo. * Clamávit. Glória Patri. † Exaudívit. 1. *Reg.* 7. *Heb.* 11.

In III. Nocturno.

Ant. 4. A. Zelo zelátus ſum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Iſrael. 3. *Reg.* 19.

Ant. 7. ç. Quis infirmátur, & ego non infirmor? quis ſcandalizátur, & ego non uror? 2. *Cor.* 11.

Ant. 1. f. Annuntiábam ut pœniténtiam ágerent, & converterentur ad Deum, digna pœniténtiæ ópera faciéntes. *Act.* 25.

℣. Vidi prævaricantes, & tabeſcébam; ℟. Quia elóquia tua non cuſtodiérunt. *Pſ.* 118.

Evangelium & Homilia ut in Proprio.

℟. *vij.* Operátus eſt bonum, & rectum, & verum coram Dómino Deo ſuo, * In univerſa cultúra domûs Dómini juxtà legem & ceremónias. ℣. Fidélis erat in tota domo Dei tanquam fámulus, * In univerſa. 2. *Par. Hebr.* 3.

℟. *viij.* Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos: * Eſurientes alébat, nudíſque veſtimenta præbébat, & mórtuis ſepultúram ſollícitus exhibébat. ℣. In opéribus bonis teſtimónium habens, tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecútus eſt. * Eſurientes. *Tob.* 1. 1. *Tim.* 5.

℟. *ix.* Avertit iram meam à filiis Iſrael; * Quia zelo meo commótus eſt contrà eos, ut non ipſe delérem filios Iſrael in zelo meo: † Ecce do ei pacem fœderis mei. ℣. Juſtítiæ quæ per fidem eſt, hæres eſt inſtitútus. * Quia. Glória Patri. † Ecce. *Num.* 25. *Heb.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. VIr Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum eſt. 3. *Reg.* 17.

Ant. 2. D. Ecce docuiſti multos: & manus laſſas ro-

boraſti : vacillantes confirmavérunt ſermónes tui. *Job.* 4.

Ant. 6. F. Scriptus es in judiciis témporum leníre iracúndiam Dómini. *Eccli.* 48.

Ant. 7. d. Tu aſſecútus es doctrínam, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam. 2. *Tim.* 3.

Ant. 8. G. Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit Dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem : ſuper ómnia bona ſua conſtítuet eũ. *Matth.* 24.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 5.

QUi benè præſunt Presbyteri, dúplici honóre digni habeantur ; máximè qui labórant in verbo & doctrínâ.

HYMNUS.

QUAM Deo gratus venit hic Miniſter,
Qui nihil mundi maculátus aurâ,
Mille virtútum præeunte cœtu
Scandit ad aras!

QUOS docet nondùm ſtábiles alumnos
Firmat exemplis : potióra dictis
(Inſtar accenſæ facis) anteibunt
Facta magiſtri.

HOS alit verbis : alit hos & eſcis :
Nil ſuum dicit : ſibi vindicáre
Páuperes credit, quaſi commodáti
Pródigus auri.

QUIPPE veſtígat, meditátus altâ
Mente, theſauros, ſibi quos latrónum
Nulla vis tollat, neque dente vermis
Rodat iníquo.

HUNC cadens vidit, répperit renaſcens
Sol humi ſtrátum, lácrymis madentem :
Intimæ menti Deus incubábat
Intimus hoſpes.

PROSIT ut cunctis ſua, ſeque tradit :
Nulla lex illi niſi lex amóris :
Cáritas nullos renuébat audax
Ferre labóres.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte; te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Sacerdótes ejus induã ſalutári; ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Euge, ſerve bone & fidélis ; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtituam, intra in gáudium dómini tui. *Matth.* 25.

COLLECTA. Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi

fungerétur, à pópulo ſegregaſti : ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſégrega; ut ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta, & regále ſacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Collecta. Orémus.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubsídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti; præſta ut per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Dóminici Corporis Sacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriúſque fructus percípiat; Per.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

Jesu, Sacerdos maxime,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Vir Dei.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *brevi,* ℣. Qui es Sacerdos * in æternum. *Pſ.* 109.]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Ecce.

Capitulum. 1. *Tim.* 4.

ATtende tibi, & doctrínæ : inſta in illis; hoc enim fáciens, & teipſum ſalvum fácies, & eos qui te áudiunt.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abſcondi * miſericórdiam tuam. * Et ſalutáre. Glória Patri. Veritátem. *Pſ.* 39.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo, ℟. Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Scriptus es.

Capitulum. 1. *Tim.* 1.

GRátias ago ei, qui me confortávit, Chriſto Jeſu Dómino noſtro, quia fidélem me exiſtimávit, ponens in miniſtério.

℟. *br.* Tríbuat tibi * Secundùm cor tuum. Tríbuat. ℣. Impleat Dóminus * omnes petitiónes tuas. * Secundũ. Glória. Tríbuat. *Pſ.* 19.

℣. Memor ſit omnis ſacrifícii tui; ℟. Et holocauſtum tuum pingue fiat. *Pſ.* 19.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Beátus.

Capitulum. 1. *Tim.* 3.

QUi benè miniſtráverint, gradum bonum ſibi acquirent, & multam fidúciã in fide, quæ eſt in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Hic accípiet * Benedictiónem à Dómino. Hic. ℣. Et miſericórdiam à Deo * ſalutári ſuo. * Benedictiónem. Glória. Hic accípiet. *Pſ.* 23.

℣. Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. FIdélis ſervus & prudens, quem conſtítuit Dóminus ſuper famíliam ſuam. *Matth.* 24.

Ant. 4. E. De omni corde ſuo laudávit Dóminum: & dedit in celebratiónibus decus. *Eccli.* 47.

Ant. 1. D. Obtulit holocauſta ſuper altáre; odoratuſque eſt Dóminus odórem ſuavitátis. *Gen.* 8.

Ant. 6. F. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui, & legem exquiſivit, & ábſtulit omnem iníquum & malum: ſancta glorificávit. 1. *Mach.* 14.

Ant. 7. d. Cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis: & invocávit Dóminum omnipoténtem, in oppugnando hoſtes circumſtantes úndique, in oblatióne Agni invioláti. *Eccli.* 46.

CAPITULUM. *Eccli.* 44.

BEatificávit illum, Deus, in glóriâ, & circumcinxit eum zonâ glóriæ, & índuit eum ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà*:

Allelúia, allelúia. ℣. Agnóvit eum Dóminus in benedictiónibus ſuis, & dedit illi hæreditátem. Allelúia. *Eccli.* 44.

Tempore Septuageſimæ loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Avertit. xxxix.]

HYMNUS.

QUANTIS micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite
Cùm, præmiórum pródigus
Totum tibi dat ſe Deus!

PARTIS labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurántem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

QUOS parturiſti Númini,
Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

CHRISTUS tuum ſit præmium,
Quem conſecraſti víctimâ;
Dehìnc, aperto Númine,
Te paſcet eſcâ Cœlitum.

ADHUC Sacerdos, hóſtiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undiſque merſos naufragis,
Duc ad ſalútis líttora.

JESU, Sacerdos máxime,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

℣. Dómine, dilexi decórem domus tuæ: ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *Pſ.* 25.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Ubi ſum ego, illìc & miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

COLL. ut ſuprà *ad Laud.*

COMMUNE SS. ABBATUM, MONACHORUM, CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. QUid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo eſt qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſéculo futúro vitam æternam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli reſpícere poſt tergum; ſalvum te fac, ne péreas. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. *Matth.* 8.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6.

EXíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis: & ego recípiam vos; & ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in fílios.

[*In Duplicibus-majoribus & ſuprà:*

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Magiſter, ſequar te quocúmque íeris. * Declináte. Glória. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.]

HYMNUS.

FELICES némorum pángimus íncolas,
Certò consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.

UT te poſsídeant, quem ſítiunt Deum.
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.

NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles ócius ádvolant;
Ut vaſtum mare tranent,
Prudentes onus éxuunt.

ÆTERNAS ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confiſi melióribus.

ILLIS ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.

FAC nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,

In pœnam ſcélerum ferre
libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
ÆTERNUS ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Si ſit ABBAS,

℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Geneſ.* 12.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non ſit ABBAS,

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *D.* Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas. *Ruth.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad* COMPLETORIUM:

Ant. 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

In fine Hymni, Doxologia: SIT laus. xlviij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum. *Iſ.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Remuneratórem inquiréntibus ſe, Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS, FELICES. *ut ſuprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus, *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam: fácite vobis theſaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primum regnum Dei, & juſtítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non eſt inópia timéntibus Dóminum: ℟. Divites eguérunt, & eſuriérunt. *Pſ.* 33.

LECT. *de Scriptura occurrente.*

℟. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquiſque ánimam ſuam; * Quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis; * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua, abſcóndere módicum, * Donec pertránſeat indignátio. ℣. Veníte ſeorſùm in deſertum locum, & requiéſcite, * Donec. *Iſ.* 26. *Marc.* 6.

℟. *iij.* Exeámus ad Jeſum extra caſtra; impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, ſed futúram inquírimus. ℣. Peregríni ſumus coram te, Deus: dies noſtri quaſi umbra ſuper terram; * Non enim. Glória Patri. * Non enim. *Hebr.* 13. 1. *Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & laborámus operantes mánibus noſtris. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus: ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur; tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem. 2. *Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus ſe ábſtinet: * Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incertum: ſic pugno, non quaſi áerem vérberans; ſed caſtígo corpus meum, & in ſervitútem rédigo. ℣. A juventúte mea inveſtigábam ſapiéntiam: colluctáta eſt ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus ſum: * Ego. 1. *Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non ſecundùm carnem ambulámus, ſed ſecundùm ſpíritum; quóniam ſapiéntia carnis inimíca eſt Deo: * Qui autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. ℣. Excelſus Deus & hábitans cum contríto & húmili ſpíritu; ut vivíficet ſpíritum humílium, & vivíficet cor contritórum: * Qui. *Rom.* 8. *Iſ.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens juſtítiam quæ ex fide eſt, configurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Philipp.* 3. *Pſ.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. *C.* Plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpectu Dómini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus, cùm recordarémur Sion: ℟. Quómodo cantábimus in terra aliéna? *Pſ.* 136.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia direxit ópera eórum: * Iter fecérunt per deſerta quæ non habitabantur; & in locis deſertis fixérunt caſas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis, egentes, anguſtiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus: in ſolitudínibus errantes, & in cavernis terræ: * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum & ánima una, nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat; ſed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum! * Erant. *Act.* 4. *Pſ.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus: invénit eum in terra deſerta, circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris ſuis; * Et conſtítuit ſuper excelſam terram. ℣. Confitentes quia peregrini & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam meliórem áppetunt: ídeò parávit illis civitátem; * Et. Glória Patri. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *SACERD.* Benedícite, ſancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eũ in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. *g.* Non ſedi in concílio ludéntium; ſolus ſedébam, quóniã comminatióne repleſti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. *Jonæ.* 2.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus; & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gau-

dium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro S. Abbate, Monacho, & Cœnobita,

HYMNUS.

O Pulcras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.

Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera;
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

Votis unánimes, vi quoque flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.

Hæc vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.

Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cétera dum tacent,
Hi per cantica rumpunt
Noctis longa ſilentia.

Exercet vígiles contínuus labor;
Incumbunt óperi non réſides manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.

Quin regína ſuî mens quoque ſúbditur,
Rectoriſque ſtudet nútibus óbſequi,
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.

Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro S. Anachoreta & Solitario,

HYMNUS.

QUid tu, relíctis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides?
Soluſque tecum cógitas?

Mentis volátu líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.

Præsens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.

Quam pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Abbas,

℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſrael à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Iſ.* 8.

Collecta. Orémus.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári: da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne currentes, vitam ætérnam apprehendant; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Abbátis *N.* interceſſiónibus ſublevári, ut per quem ſervis tuis perfectiónis evangélicæ documenta donaſti, per eum nobis ſubſídia perpétuæ ſalútis impendas; Per Dóminum.

Si non ſit Abbas,

℣. Clamávi ad te, Dómine, dixi: Tu es ſpes mea, ℟. Pórtio mea in terra vivéntium. *Pſ.* 141.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea. Bonus eſt Dóminus ánimæ quærenti illum. Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio ſalutáre Dei. *Thren.* 3.

Collecta. Orémus.

OMnípotens ſempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis: da nobis exemplo & interceſſióne beáti *N.* cujus hódie tránſitum celebrámus, temporália ómnia deſpícere, & ad ætérna, totâ mentis intentióne, feſtináre; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

QUæréntium te, Dómine, Salvátor & cuſtos, qui beáto *N.* ne párticeps eſſet coinquinatiónis, renuntiáre ſeculo, & ſub alas tuas confúgere tribuiſti: ejus interceſſióne, da pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Dóminum purâ mente ſectári; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum*

Doxologia:

SIT laus Patri, laus Filio,
Cadúca qui linquéntibus,
Se pródigus dat præmium;
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es remunerátor * inquiréntibus te. *Hebr.* 11.]

AD

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non ſedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt; & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ; quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens: * Manſi in ſolitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte, * Manſi. Glória Patri. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confige timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 12.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; poſteà autem fructum pacatiſſimum exercitátis per eam, reddet juſtítiæ.

℟. *br.* Propter verba labiórum tuórum * Ego cuſtodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis: * Ego. Glória. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. G. In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis veſtris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus; & non confundémini in laude ipſíus.

℟. *br.* Séptics in die * Laudem dixi tibi. Sépties in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ, * Laudem. Glória Patri. Sépties. *Pſ.* 118.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine: ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur; quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quaſi morientes, & ecce vívimus; quaſi

triſtes, ſemper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericórdes, modeſti, húmiles. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus invicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis; cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

[*In Solemnibus minoribus & ſuprà :*]

Allelúia, allelúia. ℣. In loco ſolitúdinis, Dóminus eum dócuit, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui. Allelúia. *Deut.* 32.

Tempore Septuageſimæ loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Pars Dómini. xliij.]

HYMNUS, FELICES. xliij.

Si ſit ABBAS, ℣. Juſtus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Iſ.* 51.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit ABBAS,

℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus ætérnam in cœlis : nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes. 2. *Cor.* 5.

COLL. ut ſuprà ad Laud.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a DIcébat Jeſus ad omnes : Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídie, & ſequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquam Scribárum &

Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. *Matth.* 7.

Ant. 4. *D.* Conténdite intráre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

QUi timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda veſtra.

[*In Duplicibus-majoribus, & ſuprà:*

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. ℣. Plenitúdo legis eſt diléctio. * Qui díligunt. Glória. * Qui díligunt. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.]

HYMNUS.

SUMMI puſillus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite;
Sui patérnus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

EN regnat inter cœlites,
Qui vixit olim ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

ANGUSTA pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna non timet ſequi.

CARNEM terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio:
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

SAPORE verbi páſcitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.

HAC ſurgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre ſémitâ. Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt eléctis ejus. *Sap.* 3.

COLLECTA, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad COMPLETORIUM:*

Ant. 2. A. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horâ Fílius hóminis ventúrus eſt. *Matth.* 24.

In fine Hymni Doxologia : ÆTERNA. liv.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te. *Iſ.* 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

INVIT. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

NON parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura :
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.

NON iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines :
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ,
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſupplet omne cáritas.

CORPUS ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides ;
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.

VENIS apertis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ via,
It fuſus in fletum cruor.

DA, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori :
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.

ÆTERNA Juſtórum quies,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cùm Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Cùm ingreſſus fúeris ſémitas æquitátis, non arctabuntur greſſus tui; & currens, non habébis offendículum. *Prov.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum juſtítia, & próteget te in ſempiternum ; & in die agnitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt juſti, Dómine, ℟. Et in juſtítia tua exaltabuntur. *Pſ.* 88.

LECT. de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum ſuper vos, & díſcite à me quia mitis ſum & húmilis corde : * Et inveniétis réquiem animábus veſtris; jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ ſit via bona, & ambuláte in ea : * Et. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm reſpícere in mandátis Dómini. * Glória magna eſt ſequi Dóminum. ℣. Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur; & ubi ſum ego, illic & miniſter meus erit. * Glória. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui reliquit

ad me, & audit ſermónes meos, & facit eos, oſtendam vobis cui ſimilis ſit: * Símilis eſt hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & poſuit fundamentum ſuper petram. ℣. Beátus homo, cui donátum eſt habére timórem Dei: qui tenet illum, cui aſſimilábitur? * Símilis eſt. Glória. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Turris fortíſſima nomen Dómini: ad ipſum currit juſtus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. F. Deridétur juſti ſimplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus ſtatútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a. Benedíctio Dei in mercédem juſti feſtínat; & in hora velóci proceſſus illíus fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces juſto. *Pſ.* 5.

LECTIONES ut in Prop.

℟. *iv.* Quàm magnus qui invénit ſapiéntiam & ſciéntiam! ſed * Non eſt ſuper timéntem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timóre Dei: * Non eſt. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. *v.* Si quis emundáverit ſe, * Erit vas in honórem ſanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abſtinébit ſe à peccátis, & in opéribus juſtítiæ ſucceſſus habébit: * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. *vj.* Beátus qui invéntus eſt ſine mácula, & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſauris. * Qui probátus eſt in illo, & perfectus eſt, † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio veſtræ fidei multo pretióſior auro. * Qui. Glória. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Qui ſperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem; current, & non laborábunt; ambulábunt & non defícient. *Iſ.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & poſſidébit montem ſanctum meum. *Iſ.* 57.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus; ℟. Et non reſpexit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39.

EVANGELIUM & HOMILIA, ut in Proprio.

℟. *vij.* Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum

ſuum; ut cùm vénerit, confeſtim apériant ei. ℣. Qui vigiláverint ad illum, juſtítias quaſi lumen accendent: * Et vos ſímiles. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. *viij.* Ego in juſtítia apparébo conſpéctui tuo, Dómine: * Satiábor cum apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognoſco ex parte; tunc autem cognoſcam ſicut & cógnitus ſum: * Satiábor. *Pſ.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. *ix.* Sapiéntia juſtum deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei; & * Dedit illi ſciéntiam ſanctórum: † Honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei juſtítia eſt, & pax in Spíritu ſancto: qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo; * Dedit. Glória Patri. † Honeſtávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſervi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Ante Dóminum qui elégit me, vílior fiam pluſquam factus ſum; & ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quaſi tumentes ſuper me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non receſſi, & in ſinu meo abſcondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus ſum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. à. Donec ſupereſt hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

Glória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo.

HYMNUS.

Qui te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

Hinc fervet in dies amor:
In vota toti diffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita longior.

Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſuſtinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.

Æterna Juſtórum quies,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Proba me, Deus, &

vide ſi via iniquitatis in me eſt; ℟. Et deduc me in via æterna. *Pſ.* 138.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. D. Qui facit veritátem; venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus; quia in Deo ſunt facta. *Joan.* 3.

Collecta. Orémus.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri; Per Dóminum.

AD HORAS.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus dicitur in fine Hymnorum*,

Doxologia:

Æterna Juſtórum quies,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.]

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui propè es ómnibus* invocántibus te. *Pſ.* 144.]

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. *Philip.* 2.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perficere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua, * Timentes. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. *Jac.* 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis, & permánſerit in ea, non audítor obliviósus factus, ſed factor óperis; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum, Dómine. Lucerna. ℣. Et lumen * ſémitis meis, * Verbum. Glória. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. à. Donec ſupereſt.

Capitulum. *Eccli.* 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo: viri mendáces non erunt illíus memóres; & viri veráces in-

veniéntur in illa, & ſucceſſum habébunt uſque ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, Dómine, * Juſtítia in ætérnum. Juſtítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Juſtítia in ætérnum. Glória Patri. Juſtítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. Ecce verè Iſraëlíta, 6. F. in quo dolus non eſt. *Joan.* 1.

Ant. 4. F. Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſue.* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

FRatres, quæ ſeminá verit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

[*In Solemnibus minoribus & ſuprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Timenti Dóminum bene erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur. Allelúia. *Eccli.* 1.

Tempore Septuageſimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Nocturni.* Sapiéntia. lix.]

Hymnus, Summi puſilus. *ut in I. Veſperis.* lj.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, hic accípiet benedictiónem à Dómino: ℟. Et miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum. 3. *Reg.* 3.

Coll. *ut ſuprà ad Laud.*

COMMUNE VIRGINUM.

I. VESPERIS.

QUidDóminibonum eſt, & quid pul- ejus, niſi frumentùm ·rum, & vinum gérmi- ırgines? *Zach.* 9.
t. 6. F. Laudábunt, & ıent ad bona Dómini; rà non eſurient: tunc ·tur virgo in choro. t. 31.
t. 5. a. Non dicat: ego lignum áridum; hæc dicit Dóminus: ənúerint fœdus meum, eis in domo mea lo- *Iſ.* 56.
t. 1. D. Dabo eis no- mélius à filiis & filiá- nomen ſempiternum eis, quod non períbit. 6.
t. 7. a. Non omnes cá- verbum iſtud, ſed qui- atum eſt. *Matth.* 19.

'ITULUM. 1. *Cor.* 7.

Nuſquiſque próprium lonum habet ex Deo: quidem ſic, álius verò 'ico autem non nuptis, luis: Bonum eſt illis, ſi rmáneant.

n Duplicibus-majori- & ſuprà:

Neſcítis quóniam cór- veſtra membra ſunt ſti? membra veſtra lum ſunt Spíritûs ſan-ćti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtrî: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter: * Glorificáte & portáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.]

Si ſit MARTYR, HYMNUS.

FEſtis læta ſonent æthera cántibus:
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.

VESTRIS illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.

SED quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem:
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præclára ſítiens necis.

SIC quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Ambórumque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſuſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus. 1. *Cor.* 1.

COLL. *ut infrà ad Laud.*

Si non ſit MARTYR,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum vírgineo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.

HAC eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cùm plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.

SOLO digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos; ut ſemel óbligat
Seſe fida ſuo, quam benè déperit,
Ultrò ſe Deus óbligat.

PURUM ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat áuribus.

ÆGRO vix ſua ſunt [illegible] córpori,
Ardet mille modis ut diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.

FAC, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, qui gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.

DA te, ſumme Pater, [illegible] lere láudibus:
Da te, Chriſte, [illegible] láurea Vírginum;
Fac incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complacuit Dómino in te: & gaudebit ſuper te Deus tuus. *Iſ.* 62.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad* COMPLETORIUM:

Ant. 2. A. Ego dilecto meo; & ad me converſio ejus. *Cant.* 7.

In fine Hymni Doxologia : ÆTERNA. lxiij.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis : Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.
Pſ. 94. Veníte. 150.

Si ſit Martyr. HYMNUS.

VIRGINUM robur, Deus, atque cuſtos :
Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſuperat viríli
Péctore mortes!

PRO tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.

NON graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem;
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

SPONSA dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus :
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.

OMNIS à recto fluit ille ſplendor :
Chriſte, ſic olim, cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque nexus :
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

Si non ſit Martyr, HYMNUS.

CŒLESTIS aula pánditur:
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo Vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.

HÆC nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſingulis
Jam plénius frui Deo.

QUÆ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite!
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

HUNC propter unum vílui
Superba regum púrpura :
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?

O Virginales núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

SIT laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Oleum effúſum nomen tuum ; ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. c. Trahe me : poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te ; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus : ℟. Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17.

LECTIONES de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súſcipe me, Dómine, ſecundùm elóquium tuum, & vivam : * Non confundas me ab expectatióne mea. ℣. Ut Deo vivam, in fide vivo Fílii Dei qui diléxit me : * Non *Pſ.* 118. *Gálat.* 2.

℟. *ij.* Lex tua, Dómine, meditátio mea eſt : * Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, ut non confundar. ℣. Secundùm expectatiónem & ſpem meam, magnificábitur Chriſtus in córpore meo : * Fiat. *Pſ.* 118. *Philipp.* 1.

℟. *iij.* Ecce qui elongant ſe à te, Dómine, peribunt : * Mihi adhærére Deo bonum eſt, pónere in Dómino Deo ſpem meam. ℣. Qui adhæret Dómino, unus ſpíritus eſt : * Mihi. Glória Patri. * Mihi. *Pſ.* 72. 1. *Cor.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. G. In caritáte perpétua dilexi te ; ídeò attraxi te míſerans. *Jerem.* 31.

Ant. 4. f. Ingreſſus ſum pactum tecum, & facta es mihi. *Ezech.* 16.

Ant. 7. b. Cave nequando oblivíſcáris pacti Dómini Dei tui, quod pépigit tecum ; quia Dóminus Deus tuus, Deus æmulátor. *Deut.* 4.

℣. Concupiſcet rex decórem tuum ; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44.

LECTIONES, ut in Proprio.

℟. *iv.* Sponſábo te mihi in ſempiternum : * Et ſponſábo te in juſtítia, & judício, & in miſericórdia, & in miſeratiónibus. ℣. Sectáre juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem : * Et ſponſábo. *Oſ.* 2. 1. *Tim.* 6.

℟. *v.* Scient quia ego dilexi te : * Tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. ℣. Dedi corónam decóris in cápite tuo : & profeciſti in regnum ; quia perfecta eras in decóre meo : * Tene. *Apoc.* 3. *Ezech.* 16.

℟. *vj.* Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum ; * Quia † Fortis eſt

ut mors diléctio. ℣. Neque inſtántia, neque fortitúdo, neque creatúra ália póterit ſeparáre à caritáte Dei; * Quia fortis eſt. Glória Patri. † Fortis. *Cant.* 8. *Rom.* 8.

In III. Nocturno.

Ant. 6. F. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum in incorruptióne. *Epheſ.* 6.

Ant. 3. *à.* Incorrúptio facit eſſe proximum Deo. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non eſt digna continéntis ánimæ. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* O quàm pulcra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines. ℣. Réligio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo; * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *viij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum. ℟. Deus reddet iis qui ſecundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam; * Et *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi ſors in templo Dei acceptíſſima; * Bonórum enim labórum glorióſus eſt fructus, & quæ non cóncidat radix ſapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt; * Bonórum. Glória Patri. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Pſallam, & intélligam in via immaculáta. *Pſ.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Dilectus meus deſcendit in hortum ſuum ad aréolam arómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. *C.* Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Capitulum. *Sap.* 8.

Ut ſcivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det; &

hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum, adii Dóminum.

Si ſit Martyr. Hymnus.

QUid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

Mollior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos.
Vincis amóres.

Liliis Sponſus récubat, roſiſque;
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas ímmaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia complácui ei: ſecundum mundítiam mánuum meárum reddet mihi. 2. *Reg.* 22.

Collecta. Orémus.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalitia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

OMnipotens ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr,
Hymnus.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.

Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.

Castis viciſſim tu tibí
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.

Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus ſíngulas,
In teque transformas, Deus.

Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorſus ómnia

Corruptiónis vúlnera.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea! *Pſ. 62.*

Ad Benedíctus. *Ant. 7. G.* Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis. *Pſ. 61.*

Collecta. Orémus.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituiſti: concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis ſequámur exemplo; Per Dóminum.

Alia Collecta. Orémus.

Fidéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ córpore & mente puríſica; ut tuâ inſpiratióne compuncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiantur illécebris, tuâ ſemper ſuavitáte paſcantur; Per Dóminum.

AD HORAS.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum,

Doxologia:

Æterne Sponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es Agnus * quem ſequuntur Vírgines. *Apoc. 14.*]

AD TERTIAM.

Ant. 5. a Invéni.

Capitulum. 1. *Cor. 7.*

De Virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion: * Exultent fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua, * Dómine, * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Pſ. 47.*

℣. Audívit, & lætáta eſt Sion; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ. 96.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ego.

Capitulum. 1. *Cor. 7.*

Mulier ínnupta, & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu: quæ autem nupta eſt cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro.

℟. *br.* Quid mihi eſt in

cœlo ? * Et à te quid vólui ſuper terram ? Quid. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum : * Et. Glória Patri. Quid. *Pſ.* 72.

℣. Concupiſcit, & déficit ánima mea in átria Dómini : ℞. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne ; deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℞. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis, * In lætítia & exultatióne. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te filiæ regum, ℞. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. *Matt.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt : Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. *Matth.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumque íerit : ſine máculâ enim ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

REgnávit Dóminus Deus noſter omnipotens : gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei ; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà :*]

Alleluia, allelúia. ℣. Cantábant Vírgines quaſi Canticum novum ante ſedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Tempore Septuageſimæ, loco Allelúia *&* ℣. *dicitur* ix ℞. *Officii Nocturni.* Dabitur. lxj.]

Si ſit MARTYR, HYMNUS, FESTIS. *ut in I. Veſperis*, lvij.

℣. Conféſſio & pulcritúdo in conſpectu Dei : ℞. Sanctimónia & magnificentia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magnificat.

Ant. 8. *G.* Caſta generatio in perpétuum coronata triumphat, incoinquinatorum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

COLLECTA, *ut ſuprà ad* Laudes.

Si non ſit MARTYR,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus peruſſit Spíritus!
NON te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni nuptias.
SIC ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta temneres.
BEATA cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.
ÆTERNE Sponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In reſurrectióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

COLLECTA, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 6. F. DOmine, qui habes ómnium ſciéntiam, tu ſcis quòd nunquam lætáta ſit ancilla tua niſi in te, Dómine Deus. *Eſther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, óculos meos dírigo: tu ſcis quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Nunquam cum ludéntibus míſcui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne deſidérium averte à me, & animæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxílium habentem, niſi te, Dómine, qui noſti quia óderim glóriam iniquórum. *Eſther.* 14.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

RElínquet homo patrem, & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſinguli unuſquiſque uxórem ſuam

ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

[*In Duplicibus-Majoribus & ſuprà* :

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedictum in ſécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem: * Sit. Glória Patri. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Theſſ.* 4.]

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!

LEX nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.

TE multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.

QUACUMQUE confixam ſibi,
Per probra ſponſam, per cruces
Trahit Magiſter; & ſequi
Deſpecta gaudes, & pati.

BEATA quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.

HOC præſtet almo cum Patre,
Natoque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit MARTYR,

℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. D. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. *Judith.* 9.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

Si non ſit MARTYR,

℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum, quia lætáta ſum in ſalutári tuo. 1. *Reg.* 2.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad* COMPLETORIUM.

Ant. 2. A. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

In fine Hymni, Doxologia : DIVINA. lxvij.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ; Deus enim oſtendet ſplen-

dórem ſuum in te. *Baruch.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo ſperant ſanctæ Mulieres, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 3. *Pſ.* 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

ADESTE, ſanctæ Cónjuges:
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

BLANDOS ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit:
Ut proſit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.

NON vana pompa ſéculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas ártibus
Virile pectus mólliit.

NON illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit:
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.

SE ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit:
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

PASCENDA cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

DIVINA Proles Féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Inítium ſapiéntiæ timor Dómini, & cum electis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. D. Sápiens múlier ædíficat domum: múlier gratióſa invéniet glóriam. *Prov.* 14.

Ant. 3. à. Pars bona, múlier bona: in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus. *Pſ.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri ſui: reddet ei bonum, & non malum ómnibus diébus vitæ ſuæ. ℣. Vir imágo & glória Dei eſt; múlier autem glória viri eſt. * Confídit. *Prov.* 31. 1. *Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris ſédulæ delectábit virum ſuum: * Diſciplína illíus datum Dei eſt. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, diſcat domum ſuam régere; hoc enim acceptum eſt coram Deo. * Diſciplína illíus. *Eccli.* 26. 1. *Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia ſuper grátiam, múlier ſancta & pudoráta: *Fundamenta ætérna ſupra petram ſólidam, mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ. ℣. Venérunt flúmina, & flavérunt venti;

& irruérunt in domum, & non cécidit; fundáta enim erat ſuper petram. * Fundamenta. Glória Patri. * Fundamenta. *Eccli.* 26. *Mat.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dóminum, dicens: Dómine mi, qui rex noſter es ſolus, ádjuva me, cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius. *Eſther.* 14.

Ant. 5. a. Oſtende quóniam non derelinquis præſumentes de te; & præſumentes de ſe, & de ſua virtúte gloriantes, humílias. *Judith.* 6.

Ant. 6. F. In consílium eórum non véniat ánima mea, & in cœtu illórum non ſit glória mea. *Geneſ.* 49.

℣. Non habitábit in médio domus meæ, qui facit ſupérbiam: ℞. Qui lóquitur iníqua, non direxit in conſpectu oculórum meórum. *Pſ.* 100.

LECTIONES, *ut in Proprio.*

℞. *iv.* Miſericórdia tua, Dómine, ante óculos meos eſt; & * Complácui in veritáte tua: non ſedi cum concílio vanitátis. ℣. Quæ participátio juſtítiæ cum iniquitáte? * Complácui. *Pſ.* 25. 2. *Cor.* 6.

℞. *v.* Dilexi, Dómine, mandáta tua ſuper aurum & topázion; * Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: omnem viam iníquam ódio hábui. ℣. Non in abundántia cujuſquam, vita ejus eſt ex his quæ póſſidet. * Propteréa. *Pſ.* 118. *Luc.* 12.

℞. *vj.* Ego in Dómino ſperávi, * Exultábo & lætábor in miſericórdia tua; † Quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam. ℣. Ubi Spíritus Dómini, ibi libertas. * Exultábo. Glória Patri. † Quóniam. *Pſ.* 30. 2. *Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jeruſalem, tu lætítia Iſrael, tu honorificéntia pópuli noſtri. *Judith.* 15.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino; ſcit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis. *Ruth.* 3.

Ant. 9. C. Gaudébit ſuper te Dóminus in lætitiâ, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te, Dóminus ex Sion; ℞. Et vídeas bona Jeruſalem ómnibus diébus vitæ tuæ *Pſ.* 127.

EVANGELIUM & HOMILIA, *ut in Proprio.*

℞. *vij.* Multæ fíliæ congregáverunt divítias; tu ſupergreſſa es univerſas. * Fallax grátia, & vana eſt pulcritúdo: múlier timens Dóminum ipſa laudábitur. ℣. In incorruptibilitáte mo-

ſpíritûs, qui eſt in
ectu Dei lócuples,
e mulíeres ornábant
Fallax. *Prov.* 31. 1.
3.
viij. Feciſti viríliter,
onfortátum eſt cor
, eò quòd caſtitátem
eris? * Ideò & manus
ni confortávit te, &
eris benedicta in æter-
℣. O múlier, magna
es tua: * Ideò *Judith.*
latth. 15.
ix. Omnia quæ locú-
, vera ſunt; & non eſt
mónibus tuis ulla re-
nſio; * Nunc ergo
i pro nobis, quóniam
r ſancta es, & timeas
1. ℣. Fides tua te ſal-
ecit. * Nunc ergo ora.
a. † Ora. *Judith.* 8.
7.
Te Deum.
Sacerd. Glorificábo
n tuum in æternum;
Quia miſericórdia tua
a eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

D LAUDES.

SIcut ſol óriens mun-
do in altíſſimis Dei,
ulíeris bonæ ſpécies in
mentum domûs ejus.
. 26.
nt. 2. D. Múlier fortis
tat virum ſuum; &
s vitæ illíus in pace
ebit. *Eccli.* 26.
nt. 3. *c.* Múlier ſenſáta
cita; non eſt immutá-
tio erudítæ ánimæ. *Eccli.*
26.

Ant. 4. d. Os ſuum apé-
ruit ſapiéntiæ, & lex cle-
méntiæ in lingua ejus. *Prov.*
31.

Ant. 5. a. Non diſcedé-
bat de templo, jejúniis &
obſecratiónibus ſérviens
nocte ac die. *Luc.* 2.

Capitulum. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres ſúbditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrifiant, conſiderantes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

HYMNUS.

ARdet Deoque Fémina,
Latére fruſtra cógitat:
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot pródítur præcónibus.

Prodesse quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia;
Patróna custos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem:
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio?
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

Divina Proles Féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula. Amen.

Si ſit Martyr,

℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus: ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ. 62.*

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ; & exaudíta eſt orátio mea. *Eccli. 51.*

Collecta. Orémus.

Deus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur: largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non ſit Martyr,

℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ. 34.*

Ad Benedíctus.

Ant. 6. F. Orátio humiliantis ſe nubes penetrábit; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat. *Eccli. 35.*

Collecta. Orémus.

Tuórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra: & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per.

Si ſit Vidua,

Collecta. Orémus.

Deus in quem ſperat omnis ánima, quæ longè à te éxulans in terris ſe verè víduam ſentit ac deſolátam: tribue nobis, quæſumus, ut exemplo beátæ *N.* noćte ac die obſecratiónibus & oratiónibus inſtantes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes; Per Dóminum.

AD HORAS.

In Annualibus & Solemnibus-majoribus, dicitur in fine Hymnorum,

Doxologia.

Divina Proles Féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempitérna ſǽcula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, in* ℟. *br.*

℣. Qui es Pater orphanórum, & Judex Viduárum. *Pſ. 67.*]

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Múlier fortis.

Capitulum. *Epheſ.* 5.

Mulieres viris ſuis ſubditæ ſint, ſicut Dómino; quóniam vir caput eſt mulíeris ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ; ipſe ſalvator córporis ejus.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce me. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me, * Quia. Glória. Doce me. *Pſ.* 142.

℣. Ab omni via mala pro-

hibui pedes meos; ℟. Ut cuſtódiam verba tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Múlier.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier in ſiléntio diſcat cum omni ſubjectióne. Docére autem mulíeri non permitto, neque domínári in virum, ſed eſſe in ſiléntio.

℟. *br.* Cuſtódiam vias meas, * Ut non delinquam in lingua mea. Cuſtódiam. ℣. Póſui ori meo * cuſtódiam, * Ut. Glória Patri. Cuſtódiam. *Pſ.* 38.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ: ℟. Dicam Deo, ſuſceptor meus es. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Non diſcedébat.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

VOlo oráre mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornantes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſâ; ſed quod decet mulíeres, promittentes pietátem, per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. Expectávi. ℣. Et exaudívit, * preces meas, * Et intendit mihi. Glória Patri. Expectávi. *Pſ.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. IN ancillâ ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam. *Judith.* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famoſiſſima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. *Judith.* 8.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Filios educávit, hoſpítio recépit, ſanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt filii ejus, & beatiſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. *Prov.* 21.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

MUlier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà:*

Allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum, ego ſum, quæ Dómino canam: pſallam Dómino Deo Iſrael. Allelúia. *Judic.* 5.

Tempore Septuageſimæ

loco Allelúia & ℣. *dicitur* ix. ℟. *Officii Noct.* Omnia. lxix.]

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ Cónjuges.

Insignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Divina Proles Féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Si ſit Martyr,

℣. Videant qui odérunt me, & confundántur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Collecta, *ut ſuprà ad Laudes.*

Si non ſit Martyr,

℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus: date ei de fructu manuum ſuárum; & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Collecta, *ut ſuprà ad Laudes.*

CIUM BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
IN SABBATO.
Semiduplex.

I. VESPERIS.
:r Pſalmos de Feria,

. 1. a. Magna eris, & tuum nominábitur verſa terra. *Judith.*

TULUM. *Geneſ.* 3.
Dóminus Deus ad :pentem : Inimicítias inter te & mulíe- ɛ ſemen tuum & ſe- líus : ipſa cónteret :uum.

IYMNUS.

, ınaris ſtella,
:i mater alma,
ſemper virgo,
:œli porta.
ENS illud Ave
:is ore,
nos in pace,
; Evæ nomen.
VE vincla reis,
lumen cæcis,
.oſtra pelle,
uncta poſce.
ISTRA te eſſe ma- :m;
per te preces,
o nobis natus
ſſe tuus.
:s Æſtiva. ANIC,

VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos
Mites fac & caſtos.
VITAM præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
SIT laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto;
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ: ℟. Tu confregiſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith.* 13.

COLLECTA, *ut infrà ad Laudes.*

De Semiduplici aut Simplici occurrente fit Commemoratio.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio & in Ordinario.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 150.

HYMNUS.

O Quam gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!

Tu cùm virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.

Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne,
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.

Divinæ ſóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri;
Cujus Virgo parens, glória Nato;
Quo fœcunda, tibi glória Flamen.
Amen.

Pſalmi de Sabbato, ſub tribus Antiph. ſequentibus.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Benedicentur in te & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ. *Geneſ.* 28.

Ant. 3. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſrael. *Judith.* 13.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te. ℟. Cívitas Dei. *Pſ.* 86.

Absolutio & Bened. ut in Ordin. Brev. pro Officiis B. M. V. 151 & 153.

Lect. j. de Scriptura occurrente, è tribus ſit una: ſecunda & tertia, ut infrà pro quolibet menſe.

Poſt j. Lect. ℟. Manus Dómini confortávit te, * Et ídeò eris benedícta in ætérnum. ℣. Beáta quæ credidiſti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. * Et ídeò. *Judith.* 15. *Luc.* 1.

Poſt ij. Lect. ℟. Benedícta es tu filia à Dómino Deo Excelſo, * Præ ómnibus mulíeribus ſuper terram. ℣. Inveniſti grátiam apud Deum. * Præ. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Poſt iij. Lect. ℟. Beátam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens eſt & ſanctum nomen ejus. ℣. Magnificáte Dóminum mecum, & exaltémus no-

en ejus in idipſum. *Quia.
:ória. * Quia. *Luc.* 1.
ſ. 33.
Te Deum.
℣. *Sacerd.* Annuntiáte
ter gentes glóriam ejus;
. In ómnibus pópulis mi-
bília ejus. *Pſ.* 95.

AD LAUDES.

nt. MUltæ filiæ congre-
a. gavérunt divítias,
ı ſupergreſſa es univerſas.
rov. 31.

Ant. 3. a. Tu glória Je-
ıſalem, tu lætítia Iſrael,
ı honorificéntia pópuli
oſtri. *Judith.* 15.

Ant. 6. F. Beáti omnes
ui gaudent ſuper pace tua.
ob. 13.

Ant. 7. d. Lætáberis in
liis tuis, quóniam omnes
enedicentur, & conver-
:ntur ad Dóminum. *Tob.*
3.

Ant. 2. D. Beáti ſervi
ui, qui ſtant coram te ſem-
er, & áudiunt ſapiéntiam
aam. 3. *Reg.* 10.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 9.

QUia díligit Deus Iſrael,
& vult ſerváre eum in
æternum, idcircò póſuit te
uper eum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ
núntia lucis,
Triſtes orbe procul diſſipat
umbras:
O quàm lucídior, nocte ſe-
pultis
Portans ipſa diem, Virgo
réfulges!

O Quæ nunc hábitas lú-
cida regna,
Mittas inde tuæ múnera
lucis:
Te ſi terra dedit munus
olympo,
Quæ non dona memor red-
det olympus?

Inter perpétuos Númi-
nis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine
junctum
Ne dediſce genus: noſtra
fuiſti,
Summi facta Parens, Virgo,
Tonantis.

Divinæ Sóboli qui dare
matrem
In terris vóluit, glória Pa-
tri:
Cujus Virgo Parens, glória
nato:
Quo fœcunda, tibi glória,
Flamen. Amen.

℣. Magna eſt glória ejus,
℟. In ſalutári tuo, Dómine.
Pſ. 20.

Ad Benedíctus.

Ant. 5. C. Benedíctus Dó-
minus, quia nomen tuum
ita magnificávit, ut non re-
cédat laus tua de ore hómi-
num. *Judith.* 13.

*Ab Octavâ Corporis
Chriſti ad Aſſumptionem
B. M. V.*

Collecta. Orémus.

DEus, qui in Cruce mó-
riens, beátam Vírgi-
nem Maríam Genitrícem
tuam, Matrem nobis pio

favóre dediſti; concéde, ut tanti beneficii mémores, vitæ innocéntiâ, ſinceráque pietate, nos dignos Mariæ filios comprobémus; Qui vivis.

Poſt Octavam Aſſumptionis B. M. V.

COLLECTA. Orémus.

DEus, qui beátam Mariam ſemper Virginem, ſuper choros Angelórum exaltátam, mundi Dóminam conſtituiſti; concéde, propitius, ut quam toto cordis affectu venerámur, ejus apud te potentiſſimam interceſſiónem ſentiámus; Per Dóminum.

De Semiduplici aut Simplici occurrente fit Commemoratio.

AD HORAS.

In fine Hymnorum,

DOXOLOGIA:

Qui natus es de Virgine,
Jeſu, tibi ſit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Multæ filiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de Maria Virgine. *Math.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Tu glória.

CAPITULUM. *Judith.* 13.

NOn pepercíſti ánimæ tuæ propter angúſtias & tribulationem géneris tui, ſed ſubveniſti ruínæ antè conſpectum Dei noſtri.

℟. *br.* Tribuat tibi Dóminus * Secundum cor tuum. Tribuat. ℣. Et omne concílium tuum confírmet. * Secundum. Glória. Tribuat. *Pſ.* 19.

℣. Benedixit filiis tuis in te, ℟. Qui póſuit fines tuos pacem. *Pſ.* 147.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Beáti omnes.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

BEnedictus Dóminus qui exaltávit eam, & ſit regnum ejus in ſécula ſeculórum ſuper eam.

℟. *br.* Thronus ejus ſicut ſol * In conſpectu meo. Thronus. ℣. Et ſicut luna perfecta in æternum * In conſpectu. Glória. Thronus. *Pſ.* 88.

℣. Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi: ℟. Hic habitábo quóniam elégi eam. *Pſ.* 131.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Beáti.

CAPITULUM. *Prov.* 8.

BEátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſervat ad poſtes óſtii mei: Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet ſalutem à Dómino.

℟. *br.* Veníte filii, * Audite me. Veníte. ℣. Timórem Dómini * docébo vos.

℣ Audíte. Glória. Veníte. *Pſ.* 33.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam; ℞. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

VESPERÆ *de Dominica ſequenti.*

Pro Commem. B. M. V.

Ant. Sérviant tibi pópuli, & incurventur antè te : & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. *Gen.* 27.

℣. Corónat te Dóminus in misericórdia & miſeratiónibus : ℞. Replet in bonis deſidérium tuum. *Pſ.* 102.

COLL. ut ſuprà ad Laud.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio Beatæ Mariæ in Sabbato. Si autem occurrat Semiduplex aut Simplex, omiſſâ tertiâ Lectione hìc poſitâ, tertia Lectio erit de Feſto occurrente.

MENSIBUS
MAIO & JUNIO.

LECTIO ij.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris, adverſùs Hæreſes.

Lib. 5. *cap.* 19.

IN ſua própria veniente Dómino ; & ſuâ própriâ eum bajulante conditióne, quæ bajulátur ab ipſo ; & recapitulatiónem ejus quæ in ligno fuit inobediéntiæ, per eam quæ in ligno eſt, obediéntiam faciente ; & ſeductióne illâ ſolútâ, quâ ſeductâ eſt malè illa quæ jam viro deſtináta erat virgo Eva : per veritátem evangeliſáta eſt benè ab Angelo jam ſub viro Virgo María. Quemádmodùm enim illa per angélicum ſermónem ſeducta eſt, ut effúgeret Deum, prævaricáta verbum ejus ; ita & hæc per angélicum ſermónem evangelizáta eſt, ut portáret Deum, obédiens ejus verbo. Et ſicut illa ſeducta eſt, ut effúgeret Deum ; ſic hæc ſuáſa eſt obedíre Deo, utì vírginis Evæ virgo María fíeret advocáta. Et quemádmodùm aſtrictum eſt morte genus humánum per vírginem, ſolvátur per vírginem, æquâ lance diſpóſita virginális inobediéntia per virginálem obediéntiam.

LECTIO iij.

Ex libro Epiſtolárum ſancti Cyrilli Alexandríni.

Conc. Eph. part. 1. *cap.* 9.

QUod Verbum caro factum perhibétur, id áliud nihil eſt, quàm quòd, perindè ac nos, carni & ſánguini communicávit, noſtróque córpore ſibi adjunctо ex mulíere prodíerit, deitáte ínterim, aut ex Patre nativitáte non abjectâ : manſit enim, in ipſa quoque carnis aſſumptióne, quod priùs erat. Hoc exac-

tióris fidei doctrína ubíque prædicat : hoc ſanctos patres ſanxiſſe, eâque de causâ ſacram Vírginem Deíparam appelláre mínimè dubitaſſe conſtat ; non quòd Verbi natúra, ipſiuſve divínitas, ortûs ſui princípium ex ſanctâ Vírgine ſumpſerit ; ſed quòd ſacrum illud corpus ánimâ intelligente perfectum, ex ea tráxerit ; cui & Dei Verbum ſecundùm hypóſtaſim unítum, ſecundùm carnem natum dícitur.

MENSE JULIO.

Lectio ij.

Sermo ſancti Joannis Damaſcéni.

Hom. 1. de Dormit. B. M. V.

TIbi aſſidémus, ô Dómina, Dei génitrix Virgo, ánimos noſtros ad ſpem tuam, non ſecus atque ad firmíſſimam ſolidiſſimamque ánchoram alligantes. Mentem, ánimum, corpus, nos ipſos dénique totos tibi conſecrámus, pſalmiſque, & hymnis, & cánticis ſpirituálibus, quantùm póſſumus, honorámus. Fíeri quippe non poteſt, ut pro rei dignitáte eo múnere defungámur. Nam ſi, ut nos ſermo ſacer dócuit, honor qui conſervis habétur, benevoléntiam erga commúnem Dóminum declárat ; quinam ſtúdium te honorandi, quæ Dóminum peperiſti, negligendum fuit? Quómodò non excoléndum? quómodò non vel neceſſário ſpirámini præferendum, quando vitam concíliat? Hâc enim ratióne noſtram erga Dóminum benevoléntiam luculéntiùs oſtendémus.

Lectio iij.

SUfficit certè iis qui ad memóriam piè récolunt, pretioſiſſimum recordatiónis tuæ donum : quippe quæ ejúſmodi lætítiam páriat, quæ à némine auferátur. Quâ enim voluptáte, quibus bonis non impléntur, qui mentem ſuam ſanctíſſimæ recordatiónis tuæ promptuárium fecit? Tu ígitur, bona Dómina, boni Dómini Parens, nos velim ímpertias, reſque noſtras arbítrio tuo regas ac moderéris. Fœdiſſimárum noſtrarum affectiónum ímpetum cómprimas, ut compóſitis flúctibus, nos ad tranquíllum divínæ voluntátis portum dirigas, ac futúra beatitúdine dones ; illâ, inquam, dulci Dei Verbi incarnáti per ejus conſpectum illuminatióne ; cum quo Patri glória, honor, impérium, majeſtas & magnificéntia, cum ſanctíſſimo, bonoque, & vivificánte Spíritu, nunc & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

MENSE AUGUSTO.

LECTIO ij.

Sermo ſancti Anſelmi Epíſcopi.

Orat. 51. ad B. M. V.

NIhil eſt æquále Maríæ: nihil, niſi Deus, majus Maríâ. Deus Fílium ſuum, quem ſolum de corde ſuo æquálem ſibi génitum, tanquam ſeipſum diligébat, ipſum dedit Maríæ: & ex María fecit ſibi Fílium, non álium, ſed eumdem; ut naturáliter eſſet unus idemque commúnis Fílius Dei & Maríæ. Omnis natúra à Deo eſt creáta, & Deus ex María eſt natus. Deus ómnia creávit & María Deum génuit. Deus qui ómnia fecit, ipſe ſe ex María fecit: & ſic ómnia quæ fécerat, refécit. Qui pótuit ómnia de níhilo fácere, nóluit ea violáta ſine María refícere. Deus ígitur eſt pater rerum creatárum, & María eſt mater rerum recreatárum. O verè Dóminus tecum, cui dedit Dóminus, ut omnis natúra tantùm tibi debéret ſecum.

LECTIO iij.

SIcut, ô Beatíſſima, omnis à te averſus & à te deſpectus, neceſſe eſt ut intéreat: ità omnis ad te converſus & à te reſpectus, impoſsíbile eſt ut péreat. Sicut enim, Dómine, Deus génuit illum in quo ómnia vivunt, ſic ô tu, flos virginitátis, genuiſti eum per quem & mórtui reviviſcunt. Et ſicut Deus per Fílium ſuum beáto Angelos à peccáto ſervávit; ita ô Tu, Deus puritátis, per Fílium tuum míſeros hómines ex peccáto ſalvábis. Non eſt reconciliátio, niſi quam tu caſta concepiſti: non eſt juſtificátio, niſi quam tu íntegra in útero foviſti: non eſt quam tu Virgo peperiſti. O beáta fidúcia! ô tutum refúgium! Mater Dei eſt Mater noſtra: Mater ejus in quo ſolo ſperámus, & quem ſolum timémus, eſt mater noſtra, mater, inquam, ejus qui ſolus ſalvat, ſolus damnat, eſt mater noſtra.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS, ad calcem Supplementi Breviarii. pag. 231.

PSALMI PRO OFFICIIS SOLEMNIBUS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

AD OFFICIUM NOCT.

In I. Nocturno.

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Psalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annuntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum: * in ſole póſuit tabernáculum ſuum;

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus: * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præ

ı Dómini lúcidum, ,ans óculos.
or Dómini ſanctus, ıens in ſéculum ſécu-
udícia Dómini vera, áta in ſemetipſa.
ıerabília ſuper aurum ıem pretióſum mul- * & dulcióra ſuper favum.
ıim ſervus tuus cuſtó- * in cuſtodiendis il- ibútio multa.
.cta quis intélligit? * ultis meis munda me, liénis parce ſervo tuo.
ıcì non fúerint domi- * tunc immaculátus : emundábor à delicto ıo.
:runt ut compláceant a oris mei, * & me- ı cordis mei in conſ- tuo ſemper.
nine, adjútor meus,* :mptor meus.

'SALMUS 44.

.ctávit cor meum ver- ım bonum: * dico ego mea regi.
gua mea * cálamus velóciter ſcribentis.
:ióſus forma præ filiis ıum: diffúſa eſt grá- lábiis tuis; * propté- enedixit te Deus in ım.
.ngere gládio tuo ſuper tuum, * Potentiſſime.
:ie tua & pulchritúdine tende, * próſperè pro-

Et regna propter veritá- tem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópu- li ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſécu- lum ſéculi: * virga direc- tiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odi- ſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cá- ſia à veſtimentis tuis, à dó- mibus ebúrneis; * ex qui- bus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, filia, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui;

Et concupiſcet rex decó- rem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéri- bus: * vultum tuum depre- cabuntur omnes dívites ple- bis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intùs: * in fimbriis áureis, circumamicta va- rietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia &

exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tui nati ſunt tibi filii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatióne.

Proptéreà pópuli confitébuntur tibi in æternum , * & in ſéculum ſéculi.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 45.

DEus noſter refúgium & virtus : * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra , * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus ; non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes , & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum ; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte , & vidéte ópera Dómini , quæ póſuit prodígia ſuper terram ,* auferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret , & confringet arma , * & ſcuta combúret igni.

Vacáte,& vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus , & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum , * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam : * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ : * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam : * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos , Deus, ſalutáris noſter , * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus , tu converſus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis , Dómine, miſericórdiam tuam , * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam ,

Et ſuper ſanctos ſuos , * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ip-

ſius, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

PSALMUS 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * diligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthiopum; * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea; * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium, * ómnium habitátio eſt in te.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 95.

CAntáte Dómino, cánticum novum; * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulcritúdo in conſpectu ejus; * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra; * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exultet terra; commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit, * quó-

niam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

PSALMUS 96.

DOminus regnávit, exultet terra, * lætentur inſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini: * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adorate eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

PSALMUS 97.

CAntáte Dómino cánticum novum; * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus,* & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra, * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi,

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui habitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

AD VESPERAS.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas ; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet ;* proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus : * cum princípibus pópuli ſui ?

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Psalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * in domo Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini ; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem. * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

PSALMUS 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cum dederit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, fílii; * merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita filii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cum loquétur inimícis ſuis in porta.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit filiis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti ſátiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus:

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: * ante fáciem frigóris ejus quis ſuſtinébit:

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

PSALMI PŒNITENTIALES.

[*Dicuntur flexis genibus Feria IV. Cinerum, & Feria V. in Cœna Domini, eo ritu qui notatur in Miſſali*]

Pſalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo. 47.

Pſ. 31. Beáti quorum. 67.

Pſ. 37. Dómine, ne in furóre tuo, *cum ſua diviſ.* 125.

Pſ. 50. Miſerére meî, Deus. 146.

Pſ. 101. Dómine, exaudi oratiònem, *cum ſuis diviſionibus.* 119.

Pſ. 129. De profundis clamávi. 85.

Pſ. 142. Dómine, exaudi oratiónem ...... áuribus, *cum ſua diviſ.* 137.

Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel parentum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ SANCTORUM.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaudi nos.
Pater de cœlis Deus,
miſerére nobis.
Fili redemptor mundi, Deus,
miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus,
miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus,
miſerére nobis.
Sancta María,
ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix,
ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum,
ora pro nobis.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli,
oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum ſpírituum Ordines, oráte.
Sancta María, ora.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Sancte Joſeph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancta Maria, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Agríppane, ora.
Sancte Dómnine, ora.
Sancte Theofréde, ora.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Georgi, Pater fidei noſtræ, ora.
Sancte Marcellíne, ora.
Sancte Pauliáne, ora.
Sancti Evodi cum ſóciis tuis, oráte.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſſóres, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancta María, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Maióle, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Joannes Franciſce Regis, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta María, ora.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Bárbara, ora.
Sancta Conſórtia, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.

DEPRECATIONIS.

Propítius eſto, Parce nobis, Dómine.

s eſto,
li nos, Dómine.
ıi malo,
ı nos, Dómine.
.i peccáto, líbera.
ıa, líbera.
ánea & improvíſa
:, líbera.
liis diáboli, líbera.
ıundis cogitatióni-
líbera.
ı fornicatiónis, líb.
, & ódio, & omni
voluntáte, líbera.
te & tempeſtáte, líb.
: perpétua, líbera.
CRATIONES.
ſtérium ſanctæ In-
.tiónis tuæ, líbera.
entum tuum, líbera.
:ivitátem tuam, líb.
ɔtiſmum & ſanctum
ium tuum, líbera.
ıcem & Paſſiónem
, líbera.
ɪtem & Sepultúram
, líbera.
ıctam Reſurrectió-
tuam, líbera.
nirábilem Aſcenſió-
tuam, líbera.
'entum Spíritûs ſan-
'acléti, líbera.
ıdícii, líbera.

TITIONES.

ɪres,
ɔgámus, audi nos.
veram pœniténtiam
perdúcere dignéris,
gámus, audi nos.
iſſiónem peccatórum
ɔrum nobis dones, te.

Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te.
Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſerváre dignéris, te.
Ut Antiſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, te.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab æterna damnatióne erípias, te.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,

Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,

Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi,

Miſerére nobis.

Kyrie, eléiſon. Christe, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. ſed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non ſecundùm peccáta noſtra fácias nobis; ℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice *N.* ℟. Notam fáciat, Dóminus, fíliis hóminum glóriam magnificéntiæ regni tui. *Pſ.* 144.

℣. Pro Antíſtite noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro univerſâ Eccléſiâ. ℟. Memor eſto congregatiónis tuæ, quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro cuncto Pópulo. ℟. Salvum fac Pópulum tuum, Dómine, & benedic hæreditáti tuæ. *Pſ.* 27.

℣. Pro Benefactóribus noſtris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat increménta frugum juſtítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrinis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Pſ. Deus, in adjutórium. *ſuprà*, *pag.* 101.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

ORATIONES. Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere, ſuſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

EXaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende; ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtrictè feriendo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſas: quæſumus, ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

DEus ómnium fidélium Paſtor & rector, fámulum tuum *N.* quem paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti, propítius réſpice; da ei quæſumus, verbo & exemplo, quibus præeſt proficere, ut ad vitam unâ cum grege ſibi crédito, pervéniat ſempiternam.

OMnípotens, ſempiterne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm tuam cleméntiam in viam ſalútis æternæ; ut, te donante, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perficiat.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre; & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat pervenire.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera, da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere

futúros eſſe prænoſcis : te ſupplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus; ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Sancta María,
Ora pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Míchael, ora.
Omnes ſancti Angéli & Archángeli,
Oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Sancte Joſeph, ora.
Sancte Jóachim, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Omnes ſancti Mártyres,
oráte pro * eo. (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Georgi, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſſóres, oráte.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.

Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo. (*vel* ea.)
Propítius eſto,
Parce ei, Dómine.
Propitius eſto,
Adjúva eum, (*vel* eam) Dómine.
Propítius eſto,
Líbera eum, (*vel* eam) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
Per Nativitátem tuam,
líbera * eum, (*vel* eam) Dómine.
Per Agóniam tuam, líbera.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres,
Te rogámus audi nos.
Ut ei parcas,
te rogámus audi nos.
Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicuntur ſequentia:

PRoficíſcere Anima Chriſtiána de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: in nómine Spíritus ſancti, qui in te effúſus eſt: in nómine Angelórum & Archangelórum: in nómine Thronórum & Dominatiónum: in nómine Principátuum & Poteſtátum: in nómine Chérubim & Séraphim: in nómine Patriarchárum & Prophetárum: in nómine ſanctórum Apoſtolórum & Evangeliſtárum: in nómine ſanctórum Mártyrum & Confeſſórum: in nómine ſanctórum Monachórum & Eremitárum: in nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei: hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion. Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus qui ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccátum pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remiſſiónis evácuas; réſpice propítius ſuper *hunc fámulum tuum *N*, (*vel* fámulam tuam *N*.) & remiſſiónem ómnium pec-

catórum ſuórum tota cordis confeſſióne poſcentem deprecátus exaudi. Rénova in * eo, (*vel* eâ,) piíſſime Pater, quidquid terréna fragilitáte corruptum, vel quidquid diabólica fraude violátum eſt: & unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annecte. Miserére Dómini gemítuum, miſerére lacrymárum ejus: & non habentem fidúciam, niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacramentum reconciliatiónis admitte. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Commendo te omnipotenti Deo, * caríſſime frater, [*vel* caríſſima ſoror,) & ei, cujus es creatúra, committo; ut, cùm humanitátis débitum morte interveniente perſólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egredienti itaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occurrat, judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confeſſórum turma circumdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: & beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtringat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpectus appáreat, qui te inter aſſiſtentes ſibi júgiter intereſſe decernat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in tormentis. Cedat tibi tetérrimus ſátanas cum ſatellítibus ſuis. In adventu tuo te comitántibus Angelis contremiſcat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus: & fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à fácie ignis: ſic péreant peccatóres à fácie Dei: & juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei. Confundantur igitur & erubeſcant omnes tartáreæ legiónes, & miniſtri ſatanæ iter tuum impedíre non áudeant. Liberet te à Cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Liberet te ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnoſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſolvat, atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præſens ſemper aſſiſtens, manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. * Conſtitútus (*vel* conſtitúta) ígitur inter ágmina beatórum,

contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

SUſcipe Dómine * ſervum tuum, (*vel* ancillā tuam,) in locum ſperandæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

Libera Dómine ánimam *ſervi tui, ex ómnibus periculis inferni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Henoch & Elíam de communi morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómino ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Abraham de Ur Chaldeórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Loth de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam *ſervi tui, ſicut liberaſti tres púeros de camíno ignis ardentis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Suzannam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti David de manu regis Saul, & de manu Golíath. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam * ſervi tui, ſicut liberaſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beatíſſimam Theclam Vírginem & Mártyrem tuam de tribus atrocíſſimis tormentis liberaſti, ſic liberáre dignéris ánimam hujus * ſervi tui, (*vel* ancillæ tuæ,) & tecum fácias in bonis congaudére cœléſtibus. ℟. Amen.

COmmendámus tibi Dómine ánimam * fámuli tui *N.* (*vel* fámulæ tuæ *N.*) precamurque te Dómine Jeſu Chriſte Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, Patriarchárum tuórum sínibus inſinuáre non rénuas. Agnoſce Dómine creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te

ſolo Deo vivo, & vero; quia non eſt álius Deus præter te, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conſpectu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas ſuſcitávit furor ſive fervor mali deſidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit; & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

DElicta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris Dómine: ſed ſecundùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiantur ei cœli, collætentur illi Angeli. In regnum tuum Dómine * ſervum tuum, (*vel* ancillam tuam,) ſúſcipe. Suſcípiat *eum (*vel* eam) ſanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cœleſtis méruit principátum. Véniant illi óbviam ſancti Angeli Dei, & perdúcant * eum (*vel* eam) in civitátem cœleſtem Jerúſalem. Suſcípiat * eum (*vel* eam) beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœleſtis tráditæ ſunt. Adjúvet * eum (*vel* eam) ſanctus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro * eo (*vel* eâ) ſanctus Joannes electus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro * eo (*vel* eâ) omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt poteſtas ligandi atque ſolvendi. Intercédant pro * eo (*vel* eâ) omnes ſancti & electi Dei, qui pro Chriſti nómine tormenta in hoc ſéculo ſuſtinuérunt; ut vínculis carnis * exútus, (*vel* exúta) pervenire mereátur ad glóriam regni cœleſtis; præſtante Dómino noſtro Jeſu Chriſto: Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Pſalmus Confitémini Dómino. *pag.* 12. *& totus Pſalmus* Beáti immaculáti, *per Horas diſtributus. pag.* 13.

Egreſſa autem anima, dicitur Reſponſorium ſequens.

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suſcipientes ánimam ejus: † Offerentes eam in conſpectu Altíſſimi. ℣. Suſcípiat te Chriſtus qui vocávit te, & in ſinum Abrahæ Angeli dedúcant te. * Suſcipientes. ℣. Réquiem æternam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei. † Offerentes eam.

Deinde Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Poſteà

Poſteà Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réquiem æternam dona ei Dómine: ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Collecta. Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui *N.* ut defunctus século, tibi vivat & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu vénia miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Officium Defunctorum, ut in Supplemento Breviarii.

INDEX PSALMORUM.

Pſalmi. *Paginæ.*

119 AD Dóminum, cùm tribulárer. 64
27 Ad te, Dómine, clamábo. 6
24 Ad te, Dómine, levávi. 39
122 Ad te levávi óculos meos. 84
28 Afferte Dómino, filii Dei. 138
77 Atténdite, pópule meus. 70
48 Audíte hæc, omnes gentes. 127

118 BEáti immaculáti in via. 13
127 Beáti omnes, qui timent Dóminum. 143
31 Beáti quorum remiſſæ ſunt. 67
40 Beátus qui intélligit. 127
1 Beátus vir qui non ábiit. 2
111 Beátus vir qui timet Dóminum. 23
33 Benedícam Dóminum in omni témpore. 100
103 Benédic, ánima mea, Dómino, Dómine Deus. 27
102 Benédic, ánima mea, Dómino, & ómnia. 81
143 Benedictus Dóminus Deus meus. 145
84 Benedixiſti, Dómine, terram tuam. 53
91 Bonum eſt confitéri Dómino. 33

95 CAntáte Dómino cánticum novum; cantáte. 40
149 Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus. 139
97 Cantáte Dómino cánticum novum, quia. 41
18 Cœli enarrant glóriam Dei. 49
74 Confitébimur tibi, Deus. 129
110 Confitébor tibi, Dómine... in concílio. 22
9 Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, narrábo. 68
137 Confitébor tibi, Dómine... quóniam audiſti. 102
104 Confitémini Dómino, & invocáte. 29
135 Confitémini Dómino quóniam.... confitémini Deo. 33
106 Confitémini Dómino quóniam.... Dicant qui. 51
117 Confitémini Dómino quóniam... Dicat nunc. 12
105 Confitémini Dómino quóniam.... quis loquétur. 30
15 Conſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te. 87

rédidi, propter quod locútus ſum. 102
ùm invocárem, exaudívit me Deus. 25

DE profundis clamávi ad te, Dómine. 85
eus, aúribus noſtris audívimus. 116
eus deórum Dóminus locútus eſt. 59
eus, Deus meus, ad te de luce vígilo. 8
eus Deus meus, réſpice in me. 120
eus, in adjutórium meum intende. 101
eus, in nómine tuo ſalvum me fac. 111
eus, judícium tuum regi da. 50
eus, laudem meam ne tacúeris. 62
eus miſereátur noſtrî. 96
eus noſter refúgium & virtus. 140
eus, quis símilis erit tibi? 150
eus, repuliſti nos. 141
eus ſtetit in Synagóga deórum. 82
eus, venérunt gentes in hereditátem tuam. 67
eus ultiónum Dóminus. 83
ilexi, quóniam exáudiet Dóminus. 44
íligam te, Dómine, fortitúdo mea. 3
ixi: Cuſtódiam vias meas. 105
ixit Dóminus Dómino meo. 22
ixit injuſtus, ut delinquat. 74
xit insípiens.... in iniquitátibus. 42
ixit insípiens... in ſtúdiis ſuis. 86
ómine, clamávi ad te. 65
ómine Deus meus, in te ſperávi. 47
ómine Deus ſalútis meæ. 156
ómine Dóminus noſter. 38
ómine, exaudi oratiónem meam, áuribus. 137
ómine, exaudi oratiónem meam, & clamor. 119
ómine in virtúte tua lætábitur rex. 80
ómine, ne in furóre tuo... Miſerére. 47
ómine, ne in furóre tuo... Quóniam. 125
ómine, non eſt exaltátum cor meum. 85
ómine, probaſti me. 122
ómine, quid multiplicáti ſunt. 3
ómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? 49
ómine, refúgium factus es nobis. 97
ómini eſt terra, & plenitúdo ejus. 53
óminus illuminátio mea. 98
óminus regit me. 99

Pſalmi.		*Pagina.*
92	Dóminus regnávit, decórem indútus eſt.	9
96	Dóminus regnávit, exultet terra.	54
98	Dóminus regnávit iraſcantur pópuli.	42
133	ECce nunc benedícite Dóminum.	26
132	Ecce quàm bonum.	64
58	Eripe me de inimícis meis.	108
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	125
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	138
144	Exaltábo te, Deus meus rex.	109
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	7
19	Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.	88
60	Exaudi, Deus, deprecatiónem meam.	109
63	Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	119
54	Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne.	107
16	Exaudi, Dómine, juſtítiam meam.	131
39	Expectans expectávi Dóminum.	117
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	93
32	Exultáte, juſti, in Dómino.	88
67	Exurgat Deus, & diſſipentur.	69
86	FUndamenta ejus in móntibus ſanctis.	143
85	INclína, Dómine, aurem tuam.	143
125	In convertendo Dóminus.	45
10	In Dómino confido.	86
113	In éxitu Iſraël de Ægypto.	24
70	In te, Dómine, ſperávi.... & erípe me.	111
30	In te, Dómine, ſperávi.... in juſtítia.	78
65	Jubiláte Deo, omnis terra, pſalmum.	7
99	Jubiláte Deo, omnis terra, ſervíte.	9
34	Júdica, Dómine, nocentes me.	57
42	Júdica me, Deus, & diſcerne.	83
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	58
121	LÆtátus ſum in his.	64
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	115
147	Lauda, Jerúſalem, Dóminum.	95
148	Laudáte Dóminum de cœlis.	10
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	56
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	136
146	Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	77
134	Laudáte nomen Dómini.	[illegible]

audáte, púeri, Dóminum. 23
evávi óculos meos in montes. 45

MAgnus Dóminus, & laudábilis. 140
lemento, Dómine, David. 144
liſerére meî, Deus, miſerére meî. 132
liſerére meî, Deus, quóniam. 126
liſerére meî, Deus, ſecundùm. 146
liſericórdiam & judícium. 51
liſericórdias Dómini in ætemum. 91

NIſi Dóminus ædificáverit domum. 84
liſi quia Dóminus erat in nobis. 45
loli æmulári in malignántibus. 60
lonne Deo ſubjecta erit. 128
lotus in Judæa Deus. 130

OMnes gentes, pláudite mánibus. 41
Arátum cor meum, Deus. 94

QUàm bonus Iſrael Deus. 43
)uam dilecta tabernácula tua. 98
)uare fremuérunt gentes. 2
)uemádmodum desíderat cervus. 79
)ui confidunt in Dómino. 84
)uid gloriáris in malítia. 106
)ui hábitat in adjutório Altíſſimi. 26
)ui regis Iſrael, intende. 101

SÆpe expugnavérunt me. 122
alvum me fac, Deus. 109
alvum me fac, Dómine. 105
i verè útique juſtítiam. 118
uper flúmina Babylónis. 46

TE decet hymnus, Deus, in Sion. 75

VEníte, exultémus Dómino. 150
'erba mea áuribus pércipe, Dómine. 74
'oce meâ ad Dñum clamávi.... voce meâ ad Deum. 38
'oce meâ ad Dóminum clamávi.... voce meâ ad Dóminum. 65

Pſalmi. *Paginæ.*
12 USquequo, Dómine, oblivíſcéris. 66
73 Ut quid, Deus, repuliſti in finem. 142

INDEX CANTICORUM
PSALTERII ET ORDINARII.

AUdíte, cœli, quæ loquor. 133
Benedícite, ómnia ópera. 9
Benedictus Dóminus. 155
Benedictus es, Dómine. 95
Cantémus Dómino. 35
Collaudáte cánticum. 36
Confitébor tibi, Dómine. 76
Dómine audívi. 113
Ego dixi in dimídio. 55
Exultávit cor meum. 94
Incípite Dómino in tympanis. 135
Magníficat ánima mea. 165
Magnus es, Dómine. 76
Miſerére noſtrî, Deus. 55
Nunc dimittis ſervum tuum. 168
Urbs fortitúdinis. 114

INDEX PSALMORUM GRADUALIUM.

119 AD Dóminum, cùm tribulárer clamávi. 64
120 Levávi oculos meos in montes. 45
121 Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi. 64
122 Ad te levávi óculos meos. 84
123 Niſi quia Dóminus erat in nobis. 45
124 Qui confidunt in Dómino. 84
125 In convertendo Dóminus. 45
126 Niſi Dóminus ædificáverit domum. 84
127 Beáti omnes qui timent Dóminum. 143
128 Sæpè expugnavérunt me. 122
129 De profundis clamávi ad te, Dómine. 85
130 Dómine, non eſt exaltátum cor meum. 85
131 Memento, Dómine, David. 144
132 Ecce quàm bonum. 64
133 Ecce nunc benedícite Dóminum. 26

Typis CL. SIMON, via San Jacobeâ. 1784.

ERRATA

Calamo vel ſcapello facilè corrigenda in hâc Parte Æſtiva.

g.	*col.*	*lin.*	*ſcribitur,*	*lege*
	1	1	veniátut	veniátur
	2	6	exquisívit	Exquisívit
.	1	1	generatiónem	generatióne
:	1	31	circúitus	circúitûs
.	1	29	Ephráta	Ephrátha
	1	26	divellámur	divellámus; Per.
	2	2	7. *a.*	7. *d.*
v	1	4	próprior	proprio
ij	1	37	paſtor » magnus	paſtor * magnus

n Communi Sanctorum, *pag.* vij. xv. xxj. xxviij. xxxv. . l. lvj. lxiv & lxxj. *col.* 2. *dele quatuor lineas; Tempore ıtuageſimæ*, &c.

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

pulso [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], pag. [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

A [illegible]

[illegible]

